I 24967

... 7022

ANUL 61 Nr. 1-4 IANUARIE-APRILIE 1946

SIBIU

REVISTA PADURILOR

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

1990
(97)
- IUL 2005
.... 2114

R E V I S T A P Ă D U R I L O R
PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 61 Nr. 1—4/1946

SUMARUL:

Studii:

Gh. I. Constantinescu: Planul de ruptură sau de alunecare — — — — 3

Comentarii:

Iuliu Morariu: Contribuţiuni la cunoaşterea pe timp de iarnă a speciilor lemnoase — — — — — — — — — — — — — — 14
I. Lupe: Un atac de Otiorrynchus la pueţi de stejar — — — — — — 17
V. P. Negulescu: Exploatările în regie în pădurile Statului — — — — 21

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Kristofovici: Vânătoarea în serviciul silviculturii — — — — — 29

Cronica internă (pag. 32), **Acum 50 ani** (pag. 38), **Cronica cinegetică** (pag. 40), **Cronica lemnului** (pag. 46), **Cronica externă** (pag. 50), **Legi** (pag. 54), **Cărţi** (pag. 55).

SOMMAIRE

Études:

Le plan de glissement — — — — — — — — — — Gh. I. Constantinescu

Commentaires:

Contributions à la connaissance des éspèces ligneuses pendant l'hiver — — — — — — — — — — Iuliu Morariu
Un attaque d'Otiorrynchus chez les plants de chêne — I. Lupe
Les exploitations en régie des forêts domaniales — — V. P. Negulescu

Chasse et Pisciculture:

La chasse au service de la sylviculture — — — — V. Kristofovici

Chronique intérieure, Il y a 50 ans, Chronique cynégétique, Chronique extérieure, Chronique du bois, Lois, Livres.

124967

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

ANUL 61 Nr. 1—4/1946

ANUL 61

Aviz pentru abonaţi şi bibliotecari.

Pe frontonul Revistei Pădurilor a apărut o notaţie, care, desigur, a surprins pe cei mai mulţi dintre colecţionarii revistei noastre. Este vorba despre anul dela apariţie, despre vârsta revistei. Şi anume: în anul precedent 1945 stă scris în fruntea titlului, anul 57. Ar fi urmat deci, acum, în 1946, să fie trecut anul 58. Aci a survenit schimbarea: în loc de anul 58 avem anul 61.

Voim să atragem atenţiunea bibliotecarilor, bibliografilor şi tuturor colecţionarilor revistei noastre că nu este o greşeală această... „avansare", ci pur şi simplu o rectificare de vechime, o reparaţie la un titlu de vechime la care are dreptul revista Socităţii „Progresul Silvic". In adevăr, „Revista Pădurilor" a apărut în anul 1886, anul în care a fost fondată şi Societatea „Progresul Silvic". Anul 1886 este anul I al Revistei. Făcând o simplă numărătoare, constatăm că 1945 este anul al 60-lea. In legătură cu acest jubileu s'a scris în Nr. 12/1945 (pag. 313—320) un articol comemorativ. Eroarea în „starea civilă" a revistei s'a strecurat în preajma primului război mondial, când s'a trecut dela notaţia pe „tomuri" (acordată colecţiei unui an) la notaţia pe „ani de apariţie". In această operaţie de asimilare de termeni, lipsa colecţiilor din anii războiului 1916—1918 şi o numărătoare iniţial redusă a tomurilor au condus la diferenţa de care ne ocupăm.

Prin urmare, prin modificarea introdusă, se restabileşte un adevăr istoric şi se recunoaşte „Revistei Pădurilor" vârsta reală pe care o are, pentrucă aşa este drept şi pentru ca în istoria publicaţiilor periodice, ştiinţifice şi profesionale din România, „Revista Pădurilor" să fie plasată în locul meritat. De altfel, prin această rectificare de vârstă nu se produce nicio întrerupere în colecţiile pe anii calendaristici, care şi ei arată continuitatea de apariţie a revistei.

REDACŢIA

39841

L'AN 61

Avis aux abonnés et bibliothécaires.

Sur le frontispice de la „Revista Pădurilor" est survenue une modification qui doit être expliquée. Il s'agit de l'an de l'apparition, c'est à dire de l'âge de notre revue. L'année précédente (1945) se trouvait écrit, en haut de la revue, la 57-ème année. Il fallait donc qu'on lui suive la 58-ème année. Or, nous y avons effectué un changement: au lieu de 58-ème, nous avons inscrit la 61-ème année.

A cet égard nous voulons attirer l'attention des bibliothécaires, des bibliographes et de tous les collectionneurs de notre revue que cet avancement n'est pas une erreur, mais tout simplement une rectification dû au titre d'anncieneté pour lequel la revue de la Soc. „Progresul Silvic" a le droit entier. En effet, c'est en 1886 qu'elle a paru pour la première fois, la même année de la fondation de la dite Société. L'an 1886 est donc l'an premier de la revue. En comptant l'écoulement des années qui suivent, on arrive à la conclusion qu'en 1945 la revue pouvait fêter la 60-ème année. On en a même publié un article commémoratif (Nr. 12/1945 pag. 313—320).

L'erreur dans „l'état civil" de notre revue s'est produit lors de la première guerre mondiale lorqu'on a changé la dénomination de „tome" adoptée jusqu'alors pour la collection d'une année, par la dénomination „d'année d'apparition". A l'occasion de cette oppération d'assimilation des expressions, le fait que pendant la guerre de 1916—1918 la revue a interrompu pendant deux années son apparition, ajouté à celui qu'au commencement la collection des deux années a été serrée dans un seul tome, a conduit à cette différence de 3 années, dont la présente note fait l'objet.

En conséquence, par la rectification survenue, on rétablit une vérité historique et on reconnaît à la „Revista Pădurilor" son âge réel, afin qu'on la puisse situer, comme il est juste, dans la place méritée parmi les autres publications périodiques, scientifiques et professionelles, de la Roumanie.

LA RÉDACTION

S T U D I I

PLANUL DE RUPTURĂ SAU DE ALUNECARE

de Ing. GH. I. CONSTANTINESCU

Noţiunea de plan de ruptură sau de alunecare se întâlneşte foarte des în lucrările de construcţiuni destinate să susţină un masiv de pământ (rambleuri sau debleuri de căi ferate şi şosele) sau însfârşit un material adus şi depozitat de către viiturile de apă (cazul torenţilor din regiunile muntoase).

Construcţiunile menite ca să susţină sau să împiedice alunecarea pământului sau a altui material, se numesc ziduri de sprijin, denumire foarte des întrebuinţată, mai ales în lucrările de drumuri şi căi ferate. In lucrările de corectarea torenţilor, acestea se numesc baraje.

Materialul depozitat în spatele acestor construcţiuni are o acţiune de împingere asupra lor, datorită mişcărei produsă între diferite părticele, mişcare influenţată de frecarea şi coeziunea materialului.

Fig. 1.

Se ştie că, un material depozitat liber în grămezi se aşează după un plan înclinat, numit „taluz natural" după care curge materialul, către poziţia de echilibru.

Unghiul pe care îl face acesta, cu orizontala se numesc unghiul taluzului natural (fig. 1).

Materialul ce se află sub taluzul natural, este în echilibru, iar acela ce s'ar afla deasupra curge la vale la baza grămezii, deci nu este în echilibru.

Aşa dar, dacă în faţa unor asemenea grămezi de material se pune un obstacol (zid de sprijin), tot materialul aflat deasupra taluzului natural ar trebui să alunece către baza zidului şi să exercite o presiune asupra lui.

Coulumb, care a studiat legile după care se produce împingerea pământului, a stabilit că, în urma introducerii unui zid de sprijin, alunecarea materialului nu mai are loc după taluzul natural (AB), ci după un alt plan (AC) (fig. 2) numit plan de alunecare.

Acest lucru se explică prin faptul că, așezarea unui zid de sprijin în drumul de alunecare al materialului, modifică starea presiunilor în interiorul masivului de pământ, mărindu-se în același timp și frecările părticelelor pe planul taluzului natural.

Deci, împingerea asupra zidului este exercitată de masivul de pământ ACD care se găsește deasupra planului de alunecare AC.

Planul de alunecare este diferit de planul taluzului natural și ca atare unghiul $\varrho > \varphi$.

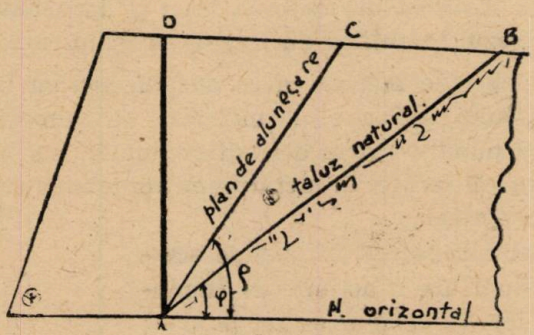

Fig. 2.

Aceasta se explică prin aceea că părticelele de pământ din apropierea planului AB sunt apăsate de masivul de pământ de deasupra, mărindu-se în acelaș timp frecarea și deci alunecarea stânjenită.

Problema cea mai delicată este tocmai determinarea exactă a poziției planului de alunecare AC.

Considerând masivul ACD ca un bloc, acesta va trebui să rămână în echilibru sub acțiunea greutății G, a reacțiunei ce se produce dealungul planului de alunecare AC și a reacțiunei zidului AD.

Reacțiunea zidului cu semn schimbat este tocmai împingerea ce ar avea să suporte zidul. Valoarea lui G se poate determina ușor, îndată ce se va cunoaște înclinarea planului AC, adică unghiul de ruptură ϱ.

Forţa G se poate reprezenta prin suprafaţa A C D multiplicată cu grosimea de 1 m şi cu densitatea materialului respectiv.

Punctul de aplicaţie al forţei G, va fi centrul de greutate al prismei A B C, iar direcţia verticală.

Reacţiunile ce se nasc pe planul AC, nu le cunoaştem, însă în ce priveşte rezultanta lor se poate preciza că, dacă între terenul ce stă imobil (sub planul AC) şi prisma care lunecă n'ar exista frecare şi nici coeziune, rezultanta reacţiunilor ar fi normală pe acest plan.

Totuşi, la alunecarea prismei A C D pe planul A C se opune coeziunea (aderenţa dintre părticelele de pământ), ce au fost presate şi frecarea dintre părticelele de pământ în contact.

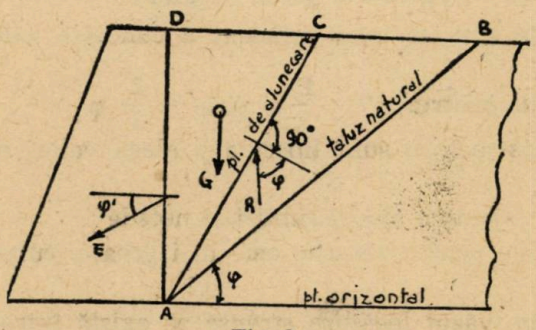

Fig. 3.

De obiceiu, coeziunea se neglijează din cauza variaţiunei ei între limite mari, variaţiuni datorite unor serii de influenţe exterioare.

In ce priveşte frecarea, aceasta are ca efect înclinarea rezultantei R (perpendiculară pe AC) (fig. 3) sub un unghiu φ, care la limită este egal cu unghiul de frecare.

Se ştie deasemenea că unghiul de frecare φ, la pământ care lunecă pe pământ, este egal cu unghiul taluzului natural φ.

Deci, rezultanta reacţiunilor (R) desvoltată pe planul de alunecare AC este înclinată la limită cu unghiul φ, faţă de normala pe planul A C.

In cazul reacţiunilor zidului de sprijin se constată că rezultanta reacţiunilor notate cu E, va fi normală pe faţa A D, în cazul când admitem că nu există nici o frecare între zid şi pământ, şi va fi înclinată faţă de normală, în caz că am admite existenţa unei frecări.

Ca limită superioară a acestei frecări putem lua tot frecarea pământului pe pământ, deoarece dacă, frecarea între zid și pământ ar fi mai mare, atunci pe zid s'ar prinde o pojghiță de pământ și ca atare, lunecarea s'ar face între aceasta și restul prismei de pământ.

In concluzie, forța de împingere E, poate fi normală pe zid, dacă nu admitem frecare între zid și pământ sau înclinată cel mult cu unghiul φ' față de normală, dacă admitem frecare.

Practic nu trebue neglijată frecarea pământului pe zid.

In general, nu este recomandabil a ne folosi de valorile extreme (limite) ale lui $\varphi' = o$ sau $\varphi' = \varphi$, deoarece se vor obține valori limite pentru împingerea pământului.

In lucrările curente, este suficient a cunoaște valorile împingerei pământului pentru: $\varphi' = \frac{1}{3}\varphi$ și $\varphi' = \frac{2}{3}\varphi$

Totuși, constructorii sunt liberi a-și alege valori medii.

Valorile:

$\varphi' = {}^1/_3\,\varphi$ — pentru ziduri subțiri și netede

$\varphi' = {}^2/_3\,\varphi$ — pentru zidurile cele mai groase, cu parament interior tencuit.

După ce am văzut legătura strânsă ce există între unghiul de frecare și unghiul taluzului natural, vom trece mai departe și vom determina valoarea împingerii materialului depozitat în amontele unui baraj, în ipoteza unui plan de ruptură.

Din figura 3, se poate constata că forțele G, E și R sunt în echilibru.

Cunoscând pe G, ca mărime și direcție, putem ușor determina pe celelalte două. Dificultatea constă tocmai în determinarea lui G, adică a poziției planului AC.

Coulumb, prin ipotezele puse, a ajuns la concluzia că, pentru diferite poziții ale planului AC, corespund diferite valori ale lui G și ca atare o serie de valori corespunzătoare lui E.

Astfel, reacțiunile E și R vor varia și una din ele va atinge valoarea maximă, când înclinarea planului AC, va varia dela $\varphi - \varrho$.

Deci, Coulumb propune ca zidul să fie dimensionat la E maxim, deoarece acesta rezistând la E maxim, va rezista și la împingerea reală, care va putea fi cel mult egală cu E maxim.

Pentru exemplificare, vom considera cazul general al unui baraj cu paramentul interior vertical și cu suprafața rambleului înclinată

sub unghiul α, corespunzător pantei de compensație. Barajul are înălțimea h, fiind construit din zidărie cu mortar, a cărui densitate este W kg /m^3.

Din figura Nr. 4, se poate constata că, prisma de pământ ACD are forma unui con, și că acesta nu se va putea mișca atât timp cât forța G, greutatea prismei și reacțiunile planurilor de frecare AC și AD, sunt în echilibru.

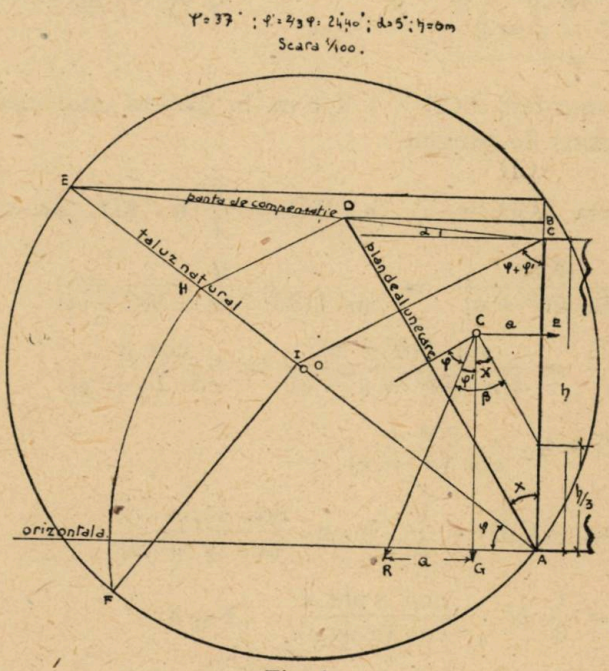

Fig. 4.

Reacțiunea planului AD face cu normala pe acesta un unghiu φ, egal cu unghiul taluzului natural, iar reacțiunea planului AC este perpendiculară pe planul AC, dându-ne maximum de efort în această ipoteză.

Dacă în această ipoteză, mișcarea nu se produce înseamnă că între forța G și reacțiunile planurilor AC și AD există echilibru (R, E și G).

Deci, ne găsim în fața a 3 forțe R, E și G cari trebuesc să-și facă echilibru.

Forța R este reacțiunea planului de ruptură
„ E este reacțiunea zidului
„ G este greutatea prismei de pământ.

Pentru a putea determina valoarea forței E și a reacțiunei planului AD, descompunem forța G în 2 componente: CE și CR. Deci, forța care tinde să răstoarne zidul este C G.

Prin descompunerea forței CG, componenta CR este distrusă de reacțiunea planului AD, rămânând componenta orizontală CE (Q).

Relațiile dintre forțele Q și G sunt:

$$CE = Q = G \cdot tg.\ \varphi'$$
$$\varphi' = 90^0 - \varphi - x \qquad Q = G \cdot tg.\ (\beta - x)$$
$$90^0 - \varphi = \beta$$
$$\varphi' = \beta - x$$

G = suprafața ACD $\times$ δ $\times$ 1 m, în ipoteza unui metru de lungime de prismă de pământ.

sau suprafața ACD $= \frac{1}{2} \cdot h.\ BD = \frac{1}{2} h \cdot AD \cdot \sin x$ sau

$$\frac{AD}{\sin (90^0 + \alpha)} = \frac{h}{\sin (180^0 - x - 90^0 - \alpha)}$$

$$\frac{AD}{h} = \frac{\sin (90^0 + \alpha)}{\sin (90^0 - x - \alpha)} = \frac{\cos \alpha}{\cos (\alpha + x)}$$

$$AD = h \cdot \frac{\cos \alpha}{\cos (\alpha + x)}$$

$$\text{Supr. } ACD = \frac{1}{2} \cdot h \cdot h \cdot \frac{\cos \alpha \sin x}{\cos (\alpha + x)}$$

$$G = \frac{1}{2} h^2 \cdot \frac{\cos \alpha \sin x}{\cos (\alpha + x)} \cdot 1\ m\ \delta$$

$$Q = \frac{1}{2} \cdot h^2 \cdot \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot tg\ (\beta - x)}{\cos (\alpha + x)} \cdot 1 \cdot \delta$$

$$Q = \frac{1}{2} \cdot h^2 \cdot K\ \delta \cdot 1\ m.$$

$$\text{în care } K = \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot tg\ (\beta - x)}{\cos (\alpha + x)}$$

Această formulă exprimă valoarea împingerii materialului depozitat în amonte de baraj.

Ea reprezintă împingerea materialului care tinde să răstoarne barajul și care este proporțională cu h^2, cu densitatea materialului și cu un coeficient K de reducerea densității materialului.

Din formula:

$$Q = \frac{1}{2} h^2 \delta \cdot K \text{ în care :}$$

$$K = \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot \operatorname{tg} (\beta - x)}{\cos (\alpha + x).}$$

x reprezintă unghiul planului de ruptură şi se poate calcula după formula:

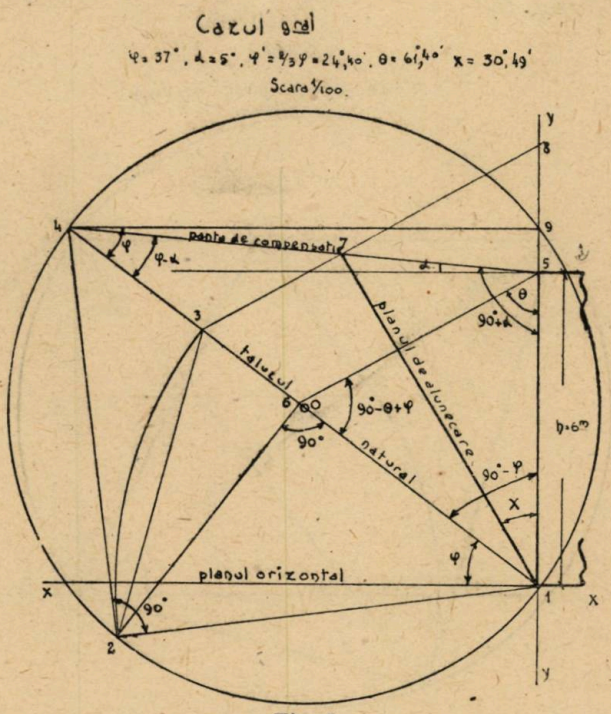

Fig. 5.

$$\operatorname{tg} x_{1-7} = \frac{v (1 - u) + u \operatorname{cotg} \theta}{u \operatorname{cotg} \theta (v + \operatorname{tg} \alpha) + v \cdot \operatorname{tg} \alpha} \text{ în care :}$$

Formula A

$$u = \sqrt{(1 - \operatorname{tg} \alpha \cdot \operatorname{cotg} \varphi) (\operatorname{cotg} \theta \operatorname{cotg} \varphi + 1)}$$

$$v = \sqrt{(\operatorname{tg} \varphi - \operatorname{tg} \alpha) (\operatorname{cotg} \theta + \operatorname{tg} \varphi)}$$

Aceasta s'a determinat în funcţie de elementele cunoscute, α, φ, θ şi h (fig. 5), considerându-se o secţiune într'un baraj rectiliniu de zidărie cu mortar de înălţime H = 6 m, $\varphi = 37°$, $\alpha = 5°$ $\varphi' = {}^2/_3 \varphi = 24,°40$ şi $\theta = \varphi' + \varphi = 61.°40'$.

In funcţie de aceste date s'a construit o circonferinţă care să aibă centru pe jumătate din taluzul natural.

Din punctul 5 s'a dus dreapta 5—6 subt unghiu θ şi apoi o perpendiculară în punctul 6. S'a rabătut dreapta 1—2 peste dreapta 1—4 şi s'a obţinut punctul 3. Din acesta s'a dus o paralelă la 6—5 şi s'a determinat punctul 7.

Dreapta 1—7 se numeşte ,,plan de ruptură'', iar unghiul X, unghiul planului de ruptură. Sistemul de construcţii geometrice se află situat în cadranul 2, faţă de axele de coordonate 1—X şi 1—Y (fig. 5).

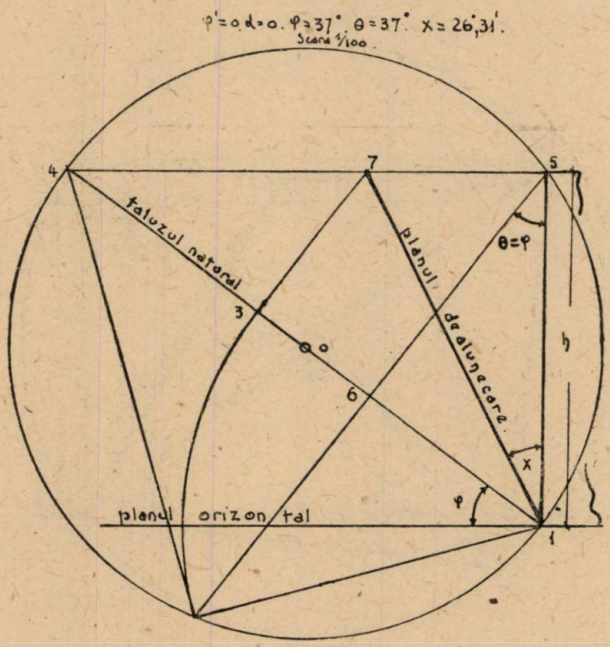

Fig. 6.

In raport cu aceste axe am determinat succesiv coordonatele punctelor 3, 4, 5, 6 şi 7, precum şi ecuaţiile dreptelor ce trec prin aceste puncte şi din care am dedus formula generală pentru calculul unghiului X corespunzător planului de alunecare (formula A).

In practică se întâlnesc uneori şi cazuri speciale când trebue să se determine valorile unghiurilor de ruptură.

Acestea corespund valorilor limite ale împingerii pământului.

Pentru cazul când unghiul de frecare este egal cu zero ($\varphi' = o$) şi panta de compensaţie este egală cu zero ($\alpha = o$), valoarea unghiului de ruptură se determină cu formula B (fig. 6):

Formula B

$$1)\ x = \frac{90^0 - \varphi}{2} \text{ sau}$$

$$2)\ \operatorname{tg} x_{1-7} = \frac{v\,(1-u) + u \operatorname{cotg} \theta}{v \cdot u \cdot \operatorname{cotg} \theta}$$

în care:

$$v = \sqrt{\operatorname{tg} \varphi\,(\operatorname{cotg} \varphi + \operatorname{tg} \varphi)}$$

$$u = \sqrt{\operatorname{cotg}^2 \varphi + 1}$$

$$\theta = \varphi \quad \varphi' = o \quad \alpha = o$$

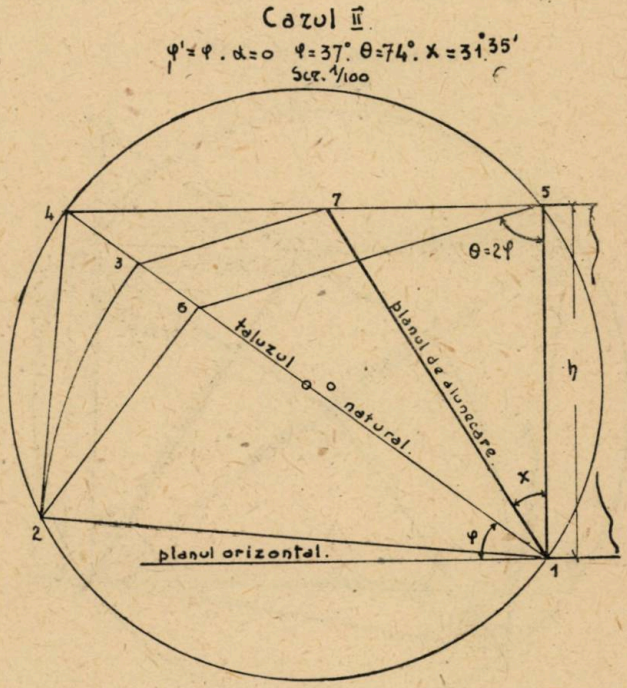

Fig. 7.

Pentru cazul când unghiul de frecare $\varphi' = \varphi$ și panta de compensație $\alpha = o$, valoarea unghiului de ruptură se determină cu formula C (vezi fig. 7):

Formula C

$$\operatorname{tg} x = \frac{v\,(1-u) + u \operatorname{cotg} \theta}{v \cdot u \cdot \operatorname{cotg} \theta}$$ în care:

$$v = \sqrt{\operatorname{tg} \varphi\,(\operatorname{cotg} 2\varphi + \operatorname{tg} \varphi)}$$

$$u = \sqrt{\operatorname{cotg} 2\varphi \cdot \operatorname{cotg} \varphi + 1}$$

$$\theta = 2\varphi$$

Formulele arătate mai sus au foarte puțină întrebuințare în practică, deoarece pentru $\varphi' = o$ și $\varphi' = \varphi$ corespund valori limite la împingerea pământului.

Pentru aceste considerente formula uzuală în practică, rămâne aceia în care unghiu de frecare intră cu valori reale, cuprinse între cele 2 limite, adică $\varphi' = (^1/_3 — ^2/_3)\ \varphi$.

In afară de cele expuse mai sus, țin să relevez un caz particular, cu aplicațiuni restrânse și anume, la terenurile cari au taluzul

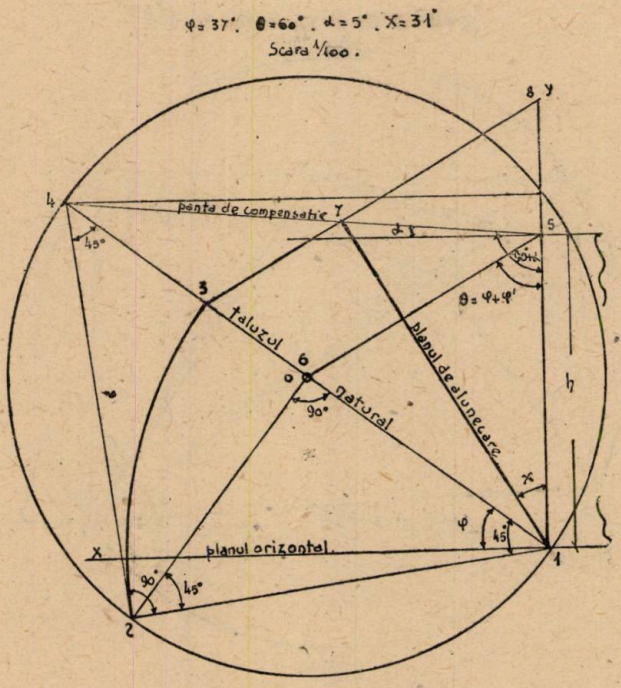

Fig. 8.

natural de 36° și 37°, și cu o pantă de compensație cuprinsă între 0°—5°, pentru care formula generală (A) se poate reduce la expresia

$$\text{tg } x = \frac{1 - \sqrt{2}}{\text{tg } \varphi + (\sqrt{2} - 2)\ \text{tg } \alpha} \qquad \textit{Formula D}$$

Aceasta ne poate da valoarea unghiului de ruptură x în funcție de unghiul taluzului natural φ și unghiul pantei de compensație α.

La stabilirea acestei formule, am considerat unghiul $\theta = \varphi' + \varphi$

în care φ' (unghiul de frecare) ca având o valoare aproximativ egală cu $^2/_3\ \varphi$.

In această ipoteză, dreapta 5—6, trece prin centrul cercului descris pe taluzul natural 1—4 (fig. 8).

In concluzie, formula care ne permite a calcula pe cale analitică valoarea unghiului X corespunzător planului de alunecare, pentru orice taluz natural şi orice pantă de compensaţie, este formula A.

Le plan de glissement.

Dans cet article, l'auteur expose l'importance de la détermination exacte de la position du plan de glissement, les solutions adoptées et les formules qui permetent de calculer analytiquement la valeur de l'angle correspondant au plan de glissement.

LUCRĂRI NOI:

1. **M. Petcuţ: Cultura speciilor de anin**

I.C.E.F., Seria II-a, Nr. 63; 20 pag.; 1946.

2. **I. C. Demetrescu: Ion Ionescu (de la Brad) şi pădurile**

I.C.E.F., Seria II-a, Nr. 62; 31 pag.; 1946.

3. **Mircea Ene: Consideraţiuni asupra atacului şi combaterii insectei Cerambyx cerdo L.**

ICEF., Seria II Nr. 64; 12 pag.; 1946.

COMENTARII

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA PE TIMP DE IARNĂ A SPECIILOR LEMNOASE

Crataegus monogyna Jacq. și **Crataegus pentagyna** W. d. K.

de IULIU MORARIU

La deosebirea unor specii de Crataegus, în timpul iernii întâmpinăm adesea dificultăți, diferențele între ele fiind puțin evidente, ochiul nedeprins cu observația riguroasă numai anevoie le poate remarca. Cercetând literatura, lucrurile nu sunt prea explicite. In manualul „Studii dendrologice de iarnă" a lui C. K. Schneider (în l. germ.), după cheia separatoare a speciilor aflăm că Crataegus monogyna are spini foarte numeroși, numai pe lujerii anuali obișnuit lipsesc, iar Crataegus pentagyna are spini numai pe lujerii de doi ani, sau lipsesc total. Prezența sau absența spinilor este un caracter cu valoare foarte generală și relativă, deoarece sunt cazuri, ce-i drept rare, de C. p. cu spini pe rămurelele anuale și C. m. fără spini pe cele de doi ani. In lucrarea lui N. Iacobescu „Determinarea esențelor lemnoase în timpul iernii" 1931 (litogr.) este tratat numai genul C. fără să intre în deosebirea speciilor. Deasemenea nici „Manualul pentru determinarea plantelor lemnoase din România în timpul iernii" a lui A. Beldie (înaintat ICEF-ului pentru tipărire) nu separă speciile; d-sa spune: „nu am găsit, până în prezent, caractere bune de deosebire".

Totuși pentru aceste două specii, ce cresc frecvent în Câmpia Dunării, găsim caractere după care cu siguranță le putem distinge mai întotdeauna, cu condiția să avem la îndemână mai mult material, luat din același exemplar din părți cu orientare diferită față de punctele cardinale și să-l examinăm cu lupa. Având ocazia de a recolta material de iarnă cu fructe, deci sigur de identificat din amândouă speciile de păducel, dăm mai jos deosebirile dintre ele, rezultate din studiul comparativ.

Crataegus monogyna

Lujerii brun-roșcați sau roșii, mai rar brun-verzui, uneori puțin verucoși, lucitori ca și cum ar fi obduși cu un lac totdeauna complet glabri. Pelița albă de pe ei se exfoliază neregulat, întotdeauna evidentă, uneori se extinde și peste solzii inferiori ai mugurilor. Lenticele disperse, albe.

Mugurii mici oval-globuloși, puțin acuți sau obtuzi la vârf. Solzii carenați, adeseori brun acuminați sau mucronați, mai ales cei externi și la bază pe spate cu o ghibozitate mică. Deobicei bicolori, având la mijloc

Crataegus pentagyna

Lujerii cenușiu-bruni până la verzi-brunii, deobicei foarte verucoși, mai ales spre vârf, fără luciu, mai rar lucitori, totdeauna mai păstrează peri la vârful lujerului, mai ales pe partea de lângă primul și al doilea mugure axilar, sau între mugure și cicatrice sau la baza și la vârful unor solzi ai mugurilor pe partea internă. Pe mici porțiuni poate fi chiar tomentos. Pelița albă ce se exfoliază n'are prezență statornică. Lenticele albe, gălbui sau brunii.

Mugurii oval-globuloși, cu vârful rotunjit sau obtuz. Solzii carenați și mucronați sau acuminați, bicolori dar mai puțin evident (adesea vizibil numai la mugurii apicali), coloarea generală brun negricioasă sau cafe-

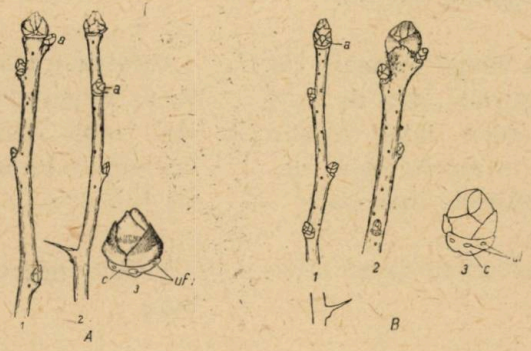

A. Crataegus monogyna. B. Crataegus pentagyna. La ambele litere Nr. 1 și 2 lujeri anuali cu muguri; **a** primul mugure axilar; 3. mugure axilar mărit; **c** cicatricea; **uf** urme fasciculare.

o dungă transversală închisă, partea de sub dungă (inferioară și ghibozitatea) roșie-purpurie sau roșie-carmin (de aceiași culoare cu perinița), iar partea de deasupra de un brun-roșcat, roș sanguin sau roș negricios, rareori partea inferioară cafenie, cafeniu-brun deschisă iar partea superioară cafeniu închisă.

Cicatricea lungă aproape cât lățimea mugurelui, cam de 5 ori mai lungă decât lată. Urmele fasciculare (în număr de 3) neegale, cea mijlocie mai mare.

Fructe roșii cu un singur sâmbure.

niu închisă, mai rar roșcată, dunga transversală ca și partea de deasupra ei întotdeauna mai închis colorată decât partea de subt ea.

Cicatricea mai scurtă decât lățimea mugurelui, cam de 3 ori mai lungă decât lată. Urmele fasciculare (în număr de 3) egale ori subegale.

Fructe negre cu cinci sâmburi.

Contributions à la connaissance des éspèces ligneuses pendant l'hiver

L'auteur donne les caractères des bourgeons et des jeunes pouces qui distinguent, l'un de l'autre, Crataegus monogyna Jacq. et Crataegus pentagyna W. K.

UN ATAC DE OTIORRYNCHUS LA PUEŢI DE STEJAR

de Ing. ION LUPE

In cursul lunei Iunie 1944 aflându-mă la Staţiunea experimentală forestieră „Dobrogea" a Institutului de cercetări forestiere, mi-a fost semnalat un început de uscare a pueţilor în semănătura de stejar pedunculat din pepiniera centrală a Ocolului silvic Murfatlar, Jud. Constanţa.

Trecând la susnumita pepinieră pentru cercetarea cauzelor acestei uscări, am constatat că uscarea se datoreşte atacului larvelor unor gândaci din genul Otiorrhynchus.

Intrucât observaţiile făcute cu ocazia cercetării acestui atac ar putea să fie folositoare pentru cercetările de viitor cu privire la aceste insecte şi pentru identificarea cazurilor similare de atacuri, dăm mai jos rezultatele observaţiilor şi cercetărilor făcute.

Cultura în care s'a produs atacul de mai sus era o semănătură de stejar pedunculat, făcută parte în toamna 1943, parte în primăvara 1944, cu ghindă trimisă de Serviciul culturii pădurilor din Centrala CAPS, în scopul producerii pueţilor necesari lucrărilor de împădurire ale ocolului.

Vestejirea şi uscarea frunzelor puieţilor s'a obsevat pe la începutul lunei Iunie, când pueţii aveau o înălţime medie de cca 10 cm.

Cel mai mare număr de puieţi s'a vestejit în tablele situate la marginea de Vest a pepinierei, în imediata apropiere a pădurei şi la adăpostul acesteia, semănate în toamna 1943. In aceste table s'au vestejit cca 70% din puieţii răsăriţi.

Aici vestejirea a apărut sub formă de pete, mai mult spre marginea dinspre pădure a tablelor, apoi s'a întins ocupând cca 3/4 sau întreagă tabla şi trecând şi în cele vecine.

Suprafeţele pe care s'au vestejit puieţii în aceste table, corespund cu acelea ce au fost acoperite de zăpada spulberată de vânt şi depusă în pepinieră la adăpostul pădurei. Mai mult, chiar şi prelungirile petelor cu puieţi vestejiţi în interiorul tablei şi pepinierei, se pare că corespund cu trenele de zăpadă ale valului depus la adăpostul pădurei în această parte a pepinierei.

In tablele semănate în primăvară, situate în apropiere de precedentele şi la oarecare distanţă de marginea pepinierei, vestejirea s'a produs într'o măsură mult mai mică şi numai sub formă de pete mici ca suprafaţă sau numai puieţi izolaţi.

In celelalte table, semănate în toamnă, situate la mai mare

distanţă de marginea pădurei, vestejirea nu s'a produs aproape deloc, sau numai în cazuri foarte rare sub formă de fire izolate.

Dacă acest fapt are vreo importanţă asupra provocării sau evoluţiei fenomenului constatat rămâne să se vadă în observaţiile şi cercetările de viitor.

Fenomenul se prezenta la început sub forma unei îngălbeniri şi ofiliri, după care urma vestejirea şi uscarea complectă a frunzelor.

Cercetând puieţii vestejiţi, la rădăcină, s'a constatat că aceştia aveau coaja şi zona cambială până la cilindrul central, mâncate de jur împrejur imediat sub colet, de către larvele unui gândac. Incercând să identificăm insecta cu ajutorul larvelor, pupelor şi insectelor imperfect chitinizate găsite la rădăcina puieţilor, am constatat că avem de-aface cu un gândac din genul Otiorrynchus [1]).

Puieţii atacaţi de un timp mai îndelungat, aveau partea de sub zona atacată putredă. Cei mai viguroşi şi-au format pe baza dinspre colet a rozăturei un inel de callus de cicatrizare din care a început la mulţi să ia naştere un nou sistem radicelar. O altă parte, mai subţiri şi mai puţin lignificaţi, s'au uscat în întregime. Datorită callusului de cicatrizare şi formării noului sistem radicelar, un număr destul de însemnat de puieţi, a căror frunză s'a pierdut în întregime, s'au păstrat în viaţă şi şi-au refăcut din nou aparatul foliaceu desvoltându-se destul de bine până în toamnă.

Pentru a ne da seama de stadiul în care se afla insecta la data cercetărilor şi de posibilitatea continuării şi propagării atacului la restul semănăturilor de stejar rămase neatacate am cules insectele aflate în pământ pe suprafaţa de 1 m. p., în porţiunea cu puieţi vestejiţi şi uscaţi, în curs de atac, într'o tablă dela marginea pepinierei, găsind următoarele:

— larve în ultimul stadiu de desvoltare	73 bucăţi
— pupe în diferite stadii, dela larvă până aproape de insecte perfecte	61 „
— insecte aproape perfecte, moi, în curs de chitinizare	3 „
In total . . .	137 indivizi/m. p.

1) Determinarea ne-a fost confirmată şi de către laboratorul de Protecţia Pădurilor din ICEF, prin D-l Prof. Gr. Eliescu.

Adâncimea la care s'a găsit insecta în diferitele stadii de desvoltare este și ea diferită, astfel:

— larvele au fost găsite între 5—10 cm dela suprafață,
— pupele și insectele perfecte, între 16—20 cm dela suprafață.

Majoritatea larvelor erau bine desvoltate și găsite în apropierea adâncimei de 10 cm. Numai un număr foarte restrâns de larve (3 bucăți) au fost găsite lângă puetul proaspăt mâncat. Acestea nu aveau însă mărimea celor găsite în adânc și care nu mai mâncau.

Din cele de mai sus rezultă că la această dată (17 Iunie) atacul era aproape terminat, întrucât cca 47% din insecte se aflau împupate și sub formă de gândac aproape perfect, 51% sub formă de larve ajunse la maturitate și în drum spre locul de împupare, deci în total 98% din insecte se aflau în stare inofensivă, și numai 2% în curs de atac.

Pe aceiași suprafață s'au găsit 50 puieți la m. p. Dintre aceștia 43 cu frunzele uscate sau complect uscați și numai șapte cu frunze verzi. Aceștia din urmă erau și ei atacați, însă și-au format un nou sistem de rădăcini, din callus-ul de cicatrizare, în locul pivotului putrezit din cauza atacului larvelor.

In tablele semănate în primăvară, în porțiunile cu puieți uscați, s'a găsit aceiași formă de atac și larva aceleiași insecte, însă în număr mult mai redus.

In tablele semănate în toamnă, situate mai departe de marginea de către pădure a pepinierei nu s'au găsit larve nici puieți uscați decât foarte rari, și în majoritatea cazurilor uscarea s'a făcut din cauza rănirei cu unealta cu ocazia lucrărilor de întreținere.

Atacul s'a produs, prin urmare, pe o scară mai întinsă la semănăturile de toamnă, care au stat în timpul iernii acoperite de zăpadă și pe o scară mai redusă la semănăturile de primăvară. Nu au fost atacate semănăturile făcute în toamnă și care, neavând adăpost, nu au putut fi acoperite de zăpadă, aceasta fiind spulberată de vânt

Acest fapt ne-ar face să credem că, prin faptul că această parte din pepinieră a fost acoperită de zăpadă în timpul iernii, a protejat insecta aflată în pământ în acest timp contra înghețului.

Din cunoștințele ce le avem asupra felului de viață al gândacilor din genul Otiorrynchus, înclinăm să credem că larvele au venit din pădure, atacând puieții începând dela marginea pepinierei și înaintând neregulat spre interior, cum am arătat mai înainte.

Vreo legătură între valul de zăpadă şi atacul de mai sus nu credem să existe decât într'atât, întrucât prin păstrarea acestui val timp mai îndelungat primăvara, se întârzie încolţirea ghindei şi prin aceasta răsărirea şi desvoltarea puieţilor, astfel că la data apariţiei larvelor acestea au putut găsi material mai tânăr cu tulpina mai puţin lignificată, deci mai uşor de atacat.

Până în toamna 1944 mulţi din puieţii atacaţi cari şi-au pierdut complect frunzele din cauza atacului, dar cari nu s'au uscat în întregime, s'au refăcut complect devenind puieţi buni pentru lucrări, cu înrădăcinare fasciculată datorită recepării produsă de atacul larvelor. Această rezistenţă şi putere de refacere a puieţilor atacaţi, dovedeşte încă odată marea vitalitate a stejarului.

Un attaque d'Otiorrynchus chez les plants de chêne.

L'auteur décrit l'attaque d'Otiorrynchus dans une pépinière forestière appartenant au cantonnement forestier Murfatlar (dép. Constanţa). Ont y été attaqués, dans le printemps du 1944, les plants de chêne pédonculé obtenus à la suite d'un semis exécuté à l'automne de 1943.

CĂRŢI NOI:

Lucrările celui de al XVI-lea Congres Agir
Bucureşti, 21—24 Octombrie 1945

Volumul II din aceste lucrări cuprinde şi problemele secţiei de Silvicultură, unde s'au publicat 25 comunicări însumând 90 pagini. Comunicările au fost prezentate de d-nii ingineri silvici: I. Lupe (1), Tr. Heroiu (2), M. Rădulescu (2), C. Popescu (2), D. A. Sburlan (1), V. Negulescu (3), Anton Rădulescu (1), V. Sabău (1), Şt. Rubţov (2), Valer Popovici (1), E. Vintilă (1), G. Pană (1), C. Rachieru (1), St. Rodoteatu (1), I. Zeicu (1), N. Codru (1), M. Ghelmeziu (2), V. V. Vasiliu (1).

EXPLOATĂRILE IN REGIE IN PĂDURILE STATULUI

de Ing. VASILE P. NEGULESCU

Exploatările în regie în pădurile Statului au luat desvoltare cu începere din anul 1930, anul când administrația acestor păduri — CAPS —, a fost așezată pe baze comerciale. Această desvoltare s'a mărit din an în an, așa că astăzi se exploatează în regie peste 80% din suprafața pădurilor Statului.

Exploatările menționate au adus contribuțiuni importante în economia națională și în economia Statului. Ele se pot rezuma în următoarele:

1. **Punerea în valoare a pădurilor greu accesibile și inaccesibile.**

Prin construcțiuni de căi ferate forestiere, drumuri, canale, baraje, funiculare, etc. ca și prin refacerea lucrărilor existente de transport, de către inginerii silvici ai Caps-ului, s'a reușit a se valorifica pădurile Statului din regiunile dealurilor înalte și munților. In modul acesta s'a mărit simțitor producția lemnoasă națională, atât de cerută în țară și mai ales în străinătate. Această contribuție s'a realizat cu respectarea principiilor de bază ale Economiei forestiere, așa fel ca să se asigure producțiuni continue și permanente. Prin aceasta, exploatările în regie ale Caps-ului se deosebesc fundamental de exploatările anterioare prin antrepriză cu capital cu caracter devastator pentru pădurile noastre, exploatări care s'au soldat cu epuizarea aproape totală a producțiunii lor (ex. Valea Lotrului, Vrancea, etc.).

2. **Asigurarea aprovizionării autorităților și instituțiunilor publice cu materiale lemnoase de lucru, construcțiuni și foc**

Inainte de crearea Caps-ului, aprovizionările menționate se făceau cu forme biurocratice lungi și complicate, prin ținerea licitațiilor, repetarea lor, etc. și cu cheltueli mari din bugetul Statului sau instituțiunilor respective, inerente antreprizelor și obiceiului pământului. Prin simple convențiuni cu Ministerul Finanțelor sau instituțiunilor respective, cu stabilirea prețurilor de vânzare pentru materialele lemnoase corespunzătoare, Caps-ul a efectuat furniturile arătate din anul 1931 și până în prezent, realizând:

a) Buna funcționare a autorităților și instituțiunilor publice (în special se poate menționa Regia Comercială C. F. R., cu materiale lemnoase de lucru, construcțiuni și foc).

b) Inlăturarea formelor biurocratice lungi și complicate, arătate mai sus, dăunătoare bunului mers al serviciului.

c) Reducerea simțitoare a cheltuelilor de aprovizionare.

3. **Asigurarea aprovizionărilor cu materiale lemnoase de lucru, construcţiuni şi foc, în timp de răsboi, ca şi după răsboi.**

Exploatările particulare s'au micşorat mult, din cauza greutăţilor inerente stării de răsboi:

a) Greutatea în procurarea capitalurilor, ca şi teama de angajarea lor în exploatări;

b) Lipsa mânii de lucru şi greutăţile de transport.

In această situaţie, administraţia Caps, prin eforturile mari depuse în exploatarea posibilităţilor anuale, în unele locuri depăşinduse prin exploatarea a 2—3 posibilităţi anticipate, a asigurat aprovizionările menţionate la:

a) Armata de operaţiuni şi armata din interior;

b) Autorităţile, instituţiunile publice, industriile şi populaţia.

Iar acum, prin aceleaşi aprovizionări de către Caps, se asigură aplicarea Convenţiei de armistiţiu, precum şi acoperirea nevoilor mari în materiale lemnoase pentru devastările de răsboi şi începerea activităţii economice după răsboi.

Din cauza stării de război, nu s'a mai putut importa anumite materii prime din străinătate, ca de ex : lemnul de furnir, materiale pentru tăbăcit, etc. Şi în aceste cazuri, Caps-ul prin exploatările sale a fost chemat să completeze aceste lacune de răsboi.

4. **Mărirea veniturilor Statului.**

Exploatările în regie au dat venituri cu mult mai mari decât exploatările în antrepriză, din cauze prea bine cunoscute Pe măsura desvoltării regiilor, beneficiul respectiv s'a mărit şi mai mult, aşa că de unde în anul 1930, Statul primea o redevenţă de una sută milioane lei dela Caps, astăzi primeşte şase miliarde lei. Cu date statistice se poate arăta că în anul 1931, Caps-ul a avut un buget de 575.000.000 lei, iar astăzi el se ridică la peste 21 miliarde lei.

5. **Activarea industrializărilor şi producerea de produse finite**

Pe măsura desvoltării exploatărilor în regie, Caps-ul a urmărit creiarea şi desvoltarea industrializărilor şi semiindustrializărilor, cu obţinerea de produse:

a) Cherestea de răşinoase, foioase, cioplitură, etc.

b) Traverse, doage, parchete, şiţă, etc.

c) Mobilier, articole de tâmplărie, de ambalaj, etc.

Faţă de cele arătate şi faţă de cerinţele economiei naţionale, Caps-ul este chemat şi trebue să urmărească desvoltarea indusrializărilor şi în special industrializarea lemnului de fag.

6. **Caps-sul a adus contribuţiuni de ordine socială.**

Prin desvoltarea regiilor şi industrializărilor s'a asigurat:

a) Intrebuințarea brațelor de lucru, care în regiunile cu păduri nu găseau altă folosință pentru câștigarea existenții. Din „Buletinul Statistic Caps", se vede că în anul 1941/942 s'au folosit în exploatările în regie și în industrializări:

1430 lucrători calificați cu carnet și 59 990 lucrători obișnuiți.

Aci se poate repeta necesitatea desvoltării industrializărilor menționate mai sus.

b) Transportul pe căile ferate forestiere a populației și produselor regiunilor respective, sărace în mijloace de transport. Pe această linie socială, Statul este chemat să înțeleagă și să dea concurs administrației Caps în desvoltarea construcțiilor căilor de comunicație și industrializărilor.

*

Exploatarea propriu zisă, cu aplicarea regulelor tehnice comerciale în lucrările de doborîre, curățire de crăci, sortare, scoaterea și transportul materialelor — n'a mers în acelaș ritm cu desvoltarea regiilor arătate mai sus. In această ordine de idei se observă la unele unități ale Caps-ului, unele deficiențe importante în compartimentul exploatărilor propriu zise. Aceste deficiențe se pot grupa în următoarele:

1. Doborîrea arborilor nu se face după regulele tehnice, iar curățirea de crăci nu se face înainte de doborîrea arborilor groși și valoroși. La foioase, acești arbori nu se doboară înainte de restul arborilor din cuponul sau parchetul respectiv.

Din aceste deficiențe rezultă:

a) Pierderi însemnate de materiale de lucru și construcție prin ruperea și despicarea arborilor în cădere.

b) Prin lăsarea de cioate înalte se pierd materiale lemnoase, mai ales de lucru valoros, ce se cifrează până la 10% din volum.

c) Tăerea arborilor făcându-se de sus, se periclitează regenerarea prin lăstari în exploatările de crâng.

2. Sortarea se face în mod vicios, cu pierderi importante în volumul materialelor de lucru și construcțiuni, cu prejudicii:

a) In economia națională, prin pierderea materialelor valoroase, căutate mai ales astăzi, după războiul distrugător.

b) In bugetul Caps-ului, prin scăderi mari de venituri, fiind știut că lemnul de lucru și construcțiuni are valori mult mai mari ca lemnul de foc

3. Materialele de lucru și construcțiuni, mai puțin cele de foc, stau prea mult în cupoane și parchete, de unde rezultă două serii de prejudicii:

a) Pierderea în valoare a materialelor lemnoase;

b) Periclitarea regenerării parchetelor şi cupoanelor.

Dacă se urmăreşte „Buletinul Statitstic Caps" pe ultimii ani, în tablourile de „Statistică generală a exploatărilor", se vede că procentul lemnului de lucru şi construcţiuni, rezultat din exploatările în regie, este în jurul cifrei de 20%, din volumul total exploatat, iar restul de 80% este lemn de foc. Acest procent este mic, faţă de ceeace ar trebui să se obţină, dacă se ţine seamă de procentul mare al lemnului de lucru şi construcţiuni, de răşinoase şi foioase, care intră în volumul exploatărilor în regie, în pădurile Caps-ului. Dacă în suprafeţele exploatate în regie se va stabili pe regime şi tratamente, procente minimale ce ar trebui să dea pădurile Caps-ului, ca materiale de lucru şi construcţiuni, va rezulta procentul de 40% al lemnului de lucru şi construcţiuni, iar restul de 60% lemn de foc. Deci cu aplicarea procentelor minimale menţionate şi cu respectarea regulelor tehnice-comerciale în exploatarea propriu zisă, se va obţine majorarea cu 100% a volumului actual obţinut ca lemn de lucru şi construcţiuni. Dacă plusul de materiale lemnoase valoroase se estimează cu preţurile medii corespunzătoare pe specii, din cari scăzându-se valoarea acestui plus socotit ca lemn de foc va rezulta o majorare a veniturilor Caps cu patru miliarde lei.

Se impune a se cerceta cauzele şi a se lua efectiv măsurile de îndreptare, care să conducă regiile Caps--ului la exploatări raţionale şi să se asigure:

a) Cultura raţională a pădurilor, cu obţinerea regenerărilor în cele mai bune condiţiuni.

b) Valorificarea optimă, cu obţinerea celor mai economice şi rentabile produse ale lemnului.

c) Pierderi minime, prin doborîrea, sortarea, scoaterea, transportul şi industrializarea lemnului.

*

In linii generale se vor arăta mai jos cauzele cărora se datoresc deficienţele menţionate şi măsurile de îndreptarea acestei stări de lucruri.

I. Personalul silvic dela ocoale este supra încărcat de lucrări de administraţie propriu zisă, de tehnică, dar mai ales de exploatări, îndustrializări, transporturi, vânzări, etc. Din lipsă de timp şi ne-

specializare, personalul menţionat nu se poate ocupa suficient pe deoparte de lucrările de paza pădurilor şi tehnică, iar pe de altă parte de exploatarea raţională a pădurilor Din punct de vedere al activităţii acestui personal, apare o incompatibilitate între activitatea tehnică silvică cu privire la pădure şi activitatea comercială cu privire la lemn.

Pe de altă parte, centralismul exagerat în Centrala Caps şi la Direcţiile regionale, a dat o desvoltare apăsătoare biurocraţiei, în detrimentul preocupărilor de teren. Biurocraţia desvoltată cu procese verbale, situaţii, referate, referate la referate, etc. este fără energie, fără dinamism şi elasticitate şi aduce încetinirea lucrărilor, stânjeniri, apatie, etc. Tot din cauza centralismului, materialele de lucru şi construcţiuni se desfac cu greutate, stau cam mult în pădure, din care cauză:

a) Lichidarea partizilor de regie se îngreunează;

b) Titularii ocoalelor evită să se încarce cu materiale de lucru şi construcţiuni.

c) Prejudicii importante la încasarea veniturilor Caps-ului.

d) Periclitarea regenerărilor.

Din cele arătate mai sus, apare ca necesităţi imperioase:

1. Diviziunea muncii la ocoale.

2. Descentralizarea administrativă.

Diviziunea muncii la ocoale trebue să se facă cu specializările respective, — aşa cum s'a făcut la c. f. silvice şi fabrici de cherestea, — spre a se obţine maximum de randament calitativ şi cantitativ Personalul dela ocoale urmează să se grupeze în:

a) Personal de gestiune, care să se ocupe cu lucrări de exploatări, industrializări şi vânzări.

b) Personal de tehnică şi administraţie, care să se ocupe cu restul lucrărilor.

In cadrul celor două grupe trebue să se urmărească specializările cu raţionalizarea muncii.

Descentralizarea administrativă trebue să se efectueze prin:

a) Acordarea unei competinţe largi cu răspunderea efectivă.

b) Simplificarea biurocraţiei.

Descentralizarea va asigura desvoltarea dinamismului, iniţiativelor şi energiilor locale, spiritului de răspundere, rapiditatea în executarea lucrărilor şi în desfacerea materialelor lemnoase.

II. Indrumarea şi controlul pe teren al regiilor se face disparat. Din birouri (Centrala Caps, Direcţiile regionale şi ocoale) s'au dat în repetate rânduri ordine circulare cu instrucţiuni asupra modului

de doborîre, curăţire de crăci, sortare, scoatere şi transport de materiale, etc. Pe teren însă, prea puţini se ocupă cu îndrumare şi controlul efectiv al acestor lucrări.

Faţă de cele arătate rezultă necesitatea de a se executa îndrumări şi control efectiv pe teren, cu măsuri de:

a) Indreptare, în caz de recidivă sancţionare.

b) Recompensare, în cazul executării lucrărilor în bune condiţiuni.

III. Lipsa sortatorilor, care să conducă sortarea materialelor. Astăzi, sortarea se face în general de pădurari, care fiind aglomeraţi cu paza pădurilor, diverse lucrări de tehnică, vânzări de materiale, nu pot să se ocupe şi de sortarea materialelor, pe care o lasă de multe ori în seama lucrătorilor. In modul acesta, s'a ajuns la rezultatele arătate mai sus cu cantităţi mici de lemn de lucru şi construcţiuni. Administraţia Caps a urmărit în unele perioade, mai ales în anul 1939, angajarea de sortatori, fără să poată reuşi a-i avea până în prezent la toate unităţile. Pentru obţinerea de exploatări raţionale se impune a se trece hotărît şi temeinic la crearea corpului de sortatori bine pregătiţi şi bine plătiţi, spre a corespunde funcţiunii importante ce o au în regie. Salariile acestor sortatori să nu se precupeţească. Valorile obţinute printr'o sortare bună vor acoperi cu prisosinţă salariile acordate sortatorilor.

IV. Exploatările Caps-ului se conduc după condiţiunile generale de exploatarea pădurilor statului, publicate în Monitorul Oficial NN. 106/12 Aug. 1912 şi după diversele instrucţiuni, care însă nu prezintă o racordare suficientă pentru a constitui un îndreptar al exploatărilor. Condiţiunile generale menţionate cu o vechime de 43 ani cuprind o serie de măsuri perimate, altele incomplete, aşa că se impune a se întocmi un caet de sarcini al exploatării pădurilor, care să asigure exploatări raţionale atât în regia Caps-ului, cât şi în exploatările în antrepriză.

Caetul de sarcini al exploatărilor trebue să cuprindă norme unitare de lucru pe regiuni geografice, regime şi tratamente, foioase şi răşinoase cu privire la:

a) Organizarea exploatării;

b) Fazele exploatării: doborârea, curăţirea de crăci, sortarea, scoaterea şi transportul materialelor;

c) Cubarea şi inventarierea;

d) Uneltele, instrumentele şi maşinile necesare;

e) Lucrările accesorii în vederea obținerii de exploatări raționale;

f) Recepția exploatării cu constatarea regenerărilor.

Pentru evitarea periclitării regenerărilor și deprecierii materialelor lemnoase se impune a se reduce termenele actuale de tăere, scoatere și transportul materialelor, termene ce se vor prevedea în caetul de sarcini

V. Pentru mărirea producției lemnului de lucru și construcțiuni, ca și pentru încurajarea străduințelor pe această linie se impune:

a) Acordarea primelor de muncă personalului respectiv, pentru rezultatele frumoase obținute în regia Caps-ului;

b) Prețul de fasonarea lemnului de lucru și construcțiuni să fie mai mare ca al lemnului de foc, iar nu ca până în prezent, când pentru un m^3 lemn de lucru și construcțiuni s'a plătit cu 25% mai puțin ca pentru un ster lemne de foc.

Cum în fasonatul unui m^3 lemn de lucru intră și doborîtul, și cum volumul unui m^3 lemn de lucru este mai mare ca un ster, lucrătorul este tentat a fasona cât mai multe lemne de foc.

In anii 1941/1944, s'a urmărit la Dir. reg. Chișinău, ca prețul fasonatului pentru un m^3 lemn de lucru să fie mai mare ca pentru un ster lemne de foc, cu rezultate satisfăcătoare în randamentul lemnului de lucru și construcțiuni.

VI. Pentru obținerea de exploatări raționale cu asigurarea regenerărilor, valorificărilor optime și pierderilor minime, administrația Caps trebue să mai urmărească:

1. Stabilirea planurilor de exploatare, în baza prevederilor amenajamentelor, cu cantitățile minimale ce trebue să se obțină în suprafețele exploatate, pe regime și tratamente, ca materiale de lucru, construcțiuni și foc.

2. Procurarea de unelte, instrumente și mașini din cele mai perfecționate pentru exploatări și în cantități suficiente la toate unitățile Caps.

3. Executarea de căi pentru transportul materialelor, după un program bine stabilit, care să satisfacă integral necesitățile de transportul materialelor: drumuri, căi ferate silvice, canale, baraje, funiculare, etc.

4. Motorizarea transporturilor, prin procurarea de autocamioane, tractoare și remorci, pentru activarea transporturilor, cum și evitarea deprecierii materialelor lemnoase și periclitării regenerărilor in cupoane și parchete.

5. Lucrătorii forestieri să fie ajutaţi şi încurajaţi suficient la munca aspră din exploatările sub cerul liber, în anotimpul de iarnă (când alţii stau în adăposturi) şi în regiuni depărtate de aşezările omeneşti. In acest scop, trebue să se asigure pentru lucrătorii forestieri:

a) Adăposturi bune, permanente sau provizorii, — după situaţie, — înzestrate cu toate cele necesare unei bune vieţuiri.

b) Hrană şi îmbrăcăminte prin organizare de cooperative.

c) Salarizare echitabilă cu plata la timp.

d) Prime de muncă plătite la timp pentru:

Cantităţile fasonate ce depăşesc cantităţile medii zilnice faţă de regiunile geografice, regime şi tratamente;

Obţinerea de procente mari ca lemne de lucru şi construcţiuni.

e) Asistenţă medicală.

Les exploitations en régie des forêts domaniales.

On montre les avantages de l'exploitation en régie des forêts et les réalisations obtenues à cet égard par la Caisse autonome des forêts de l'Etat roumain. Puis on montre ce qu'on en doit faire d'avantage en à venir.

VÂNĂTOARE-PESCUIT

VÂNĂTOAREA ÎN SERVICIUL SILVICULTURII

de KRISTOFOVICI VLAD

Orice silvicultor, căruia îi este dragă pădurea, trebuie să aibă mereu în faţa ochilor imaginea ei vie, completă şi cu toate amănuntele. Pentru a păstra această imagine şi a o reîmprospăta cu toate noutăţile, trebuie să fie mereu pe teren, cutreierând toate colţurile ei, în toate cele patru anotimpuri, de dimineaţă până în noapte şi câteodată şi noaptea. Atunci ce altceva, dacă nu vânătoarea, îl poate face mai uşor, fără simţul unei datorii grele, să se ducă în parcele unde n'are nici-o treabă bine definită (tăieri, transporturi, vânzări, regenerări, operaţiuni culturale etc.), să se abată, venind dela lucru, dela drumul cel mai scurt, pentru a tăia, prin zăpada înaltă, poteci noi şi a se furişa în desişuri unde la fiecare pas primeşte ploaie, sau să se scoale cu noaptea în cap şi asta chiar Dumineca sau în zilele de sărbătoare?

Iarna, umblând după jderi, vulpi la vizuină sau alt vânat, poate să-şi facă planul pentru o viitoare exploatare. Vede care baltă îngheaţă, ca să poată trasa drumul peste ea şi unde trebuie ocolit pe povârniş, bătând vara din timp ţăruşi, să nu alunece sănile sau buştenii în gârlă. Unde zăpada groasă acoperă complet semiţişul, se poate circula deadreptul pe drumul cel mai scurt, dar unde expunerea este sudică, să se grăbească căci şi semiţişul e mai mare şi zăpada dela 15 Februarie încolo se duce. De câte ori, în loc de urma vulpei sau de a jderului, dă de urma hoţului; vede ce arbore a tăiat şi spre care sat s'a îndreptat. Iar noaptea, când stă la pândă, ce bine se aude toporul lucrând fraudulos la marginea hotarului şi cât de uşor îl poate surprinde atunci printr'o manevră iscusită, adevărat vânătorească, pe musafirul nepoftit.

Primăvara, când îşi caută un loc pentru pânda de seară la sitari, observă unde şanţul s'a astupat şi apa se revarsă asupra poienii, unde trebuie complectaţi frasinii degeraţi iarna, unde lucrătorii au făcut cioturi înalte şi au lăsat lemne împrăştiate sub zăpadă, unde

zăpada a încovoiat hățișuri și nuelișuri, și unde.... și când, înfine, obosit își găsește pe deal un locșor, ca în bătaia razelor soarelui atât de așteptat, aruncând o privire asupra pădurii, care se deșteaptă din somnul de iarnă, vede plopii, sălciile și mesteacănii, cari prin verdele lor proaspăt, se deosebesc pe fondul carpinilor și fagilor încă nedesghețați. Niciodată mai sigur și exact ca într'așa un moment, nu poate să constate procentul esențelor moi. Iar când, după o lună de zile, va fi iarăși aici obosit după căutarea cuiburilor uliilor cari acum plutesc sus deasupra lui în seninul cerului, va număra atunci cu ochii stejarii, cari atunci numai ei nu vor fi încă înverziți. Și când a căutat aceste cuiburi, câți arbori uscați sau rupți de zăpadă a văzut? Dacă n'ar fi aceste cuiburi, ar fi umblat cu capul în sus răsturnându-se peste cioturi neobservate și biciuit peste obraz de crenguțe subțiri numai ca să vadă dacă sunt produse accidentale?

Iar vara n'are să rămână orb pentru pădure, când are să stea pitulat sub un fag uriaș, pentru a înșela, cu țipetele ademenitoare, țapul cel bătrân. Are să vadă cum a răsărit jirul din anul trecut, cum se instalează semințișul, cât de bine e închis coronamentul și dacă în parchetul vecin trebuie trecut deja la rărituri, degajeri, și mereu și la tot, are să se uite, căci altfel arată pădurea iarna și altfel vara, iar silvicultorul trebuie să știe cum este ea într'adevăr și nu cum arată numai într'un singur anotimp. Dar lui nu-i este teamă că n'are să observe pădurea bine, căci este vânător, și vânătorul de mic copil a învățat să vadă totul în jurul lui. Când într'o zi de August a venit cu un musafir care trebuie să împuște un țap promis și s'a cocoțat, la marginea unei mici poieni, într'un stejar secular și voind să-și dea drumul fanteziei, i-a atras atenția un zgomot de deasupra capului. O gaiță a venit să ia o ghindă. A plecat cu ea în cioc, a pierdut-o, a cules-o din nou și înfine a îngropat-o. După un scurt timp, manevra s'a repetat, numai că de data aceasta gaița a scăpat-o și pierdut-o definitiv undeva în iarbă. Și-a dat seama repede că acest continuu dute-vino este practicat nu de una ci de mai multe păsări. Își explică atunci ușor dece în această poiană răsar mereu stejari cari cad însă în fiecare an sub coasa cosașilor. Dar dacă nu s'ar cosi și am ajuta păsările în munca lor? Peste treizeci de ani ar crește aicea un hectar de pădure tânără. Trebuie renunțat la fân? Da, căci în acest loc umbrit nu rezultă anual trei sute de kilograme de fân. Și astfel s'a format în gândul silvicultorului un plan forestier precis, din care, în viitor și vânatul o să aibă, partea lui, ghinda.

A venit toamna. Silvicultorul vânător vrea să-şi încerce norocul la ierunci şi dacă nu merge, atunci poate o vulpe se va lăsa ademenită de ţipătul sfios al şoarecelui. Drumurile şi potecile sunt desfundate. Calcă cu atenţie. Deodată, observă cum o urmă necunoscută o ia din drum la stânga sau la dreapta pe o potecă de vânat. Urmă de pădurar nu e, căci pe acestea le cunoaşte prea bine ca să nu le poată confunda. Nici de lucrător, căci n'are ce căuta acolo nici un lucrător, întrucât de când s'a făcut tăierea definitivă, nu s'a mai lucrat acolo nimic. Atunci nu poate fi decât braconier cu laţuri. Indignarea mărindu-i avântul şi forţele, îl face să se afunde în desiş ca în apă. O jumătate de zi nu l-a văzut nimeni. A umblat aplecat, s'a strecurat, a făcut tot ce a putut, şi când a ieşit rupt şi zgâriat, ţinea triumfător în mână şapte laţuri. „Noroc că nu s'a prins nimic" zice el cu bucurie. Dar uitându-se la zgârieturile depe mâini, constată că pădurea s'a îndesit, de cinci ani de când n'am mai fost pe acolo. Şi-şi dă seamă că trebuie făcută acolo o răritură.

Exemple de acestea, pentru împletirea vieţii de vânător cu aceea de silvicultor, s'ar putea da o mulţime. De subliniat, încă odată, rămâne faptul că vânătoarea desvoltă în silvicultor, ca în ori ce alt om, spiritul de observaţie, curajul, forţa fizică, cunoaşterea terenului, a oamenilor din jurul ei şi, din punct de vedere moral, mai este important, mai ales când e vorba de caractere slabe, vânătoarea îl abţine dela anumite feluri de petreceri, cari pe mulţi îi pot duce pe căi greşite. Importanţa covârşitoare o are însă desvoltarea dragostei de natură şi în special de pădure, acel ataşament pentru ocolul sau cantonul său, care face meseria de silvicultor foarte plăcută şi mult îndrăgită.

La chasse au service de la sylviculture.

On montre les avantages qu'on peut tirer la sylviculture du fait qu'un forestier soit en même temps un passionné chasseur.

C R O N I C A

INTERNĂ

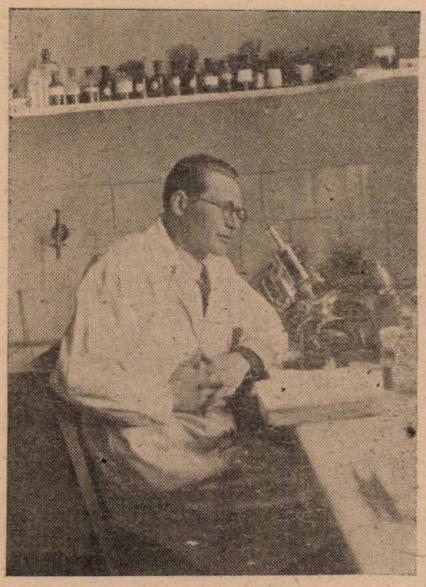

† Paul Cretzoiu.

La 16 Ianuarie 1946 şi-a încheiat viaţa unul dintre cei mai modeşti, dar unul dintre cei mai competenţi colaboratori şi prieteni ai silvicultorilor, iubitorul şi cunoscătorul pădurilor Ţării, botanistul **Paul Cretzoiu.** Oficial numit de aproape un an numai la Institutul de Cercetări Forestiere al României într'o funcţie echivalentă aceleia unui şef de lucrări de Universitate, el era însă din primele începuturi ale activităţii lui ştiinţifice un apropiat al inginerilor silvici dedicaţi cercetărilor ştiinţifice, datorită educaţiunei şi competinţei sale riguroase, unanim recunoscute, în domeniul botanicei, întinsei lui culturi generale şi nu mai puţin caracterul său ales, afabil, discret, dezinteresat, nobil.

Prin moartea lui Paul Cretzoiu, ştiinţa română şi Institutul de Cercetări Forestiere încearcă o pierdere mare, greu de înlocuit mai ales astăzi şi mai ales în cetatea ştiinţei unde cei recrutaţi trebue să fie înzestraţi din plin cu răbdare, sârguinţă, perseverenţă, cultură, elan, obiectivitate, seriozitate, dar mai ales cu conştiinţă. Toate aceste calităţi Paul Cretzoiu le întrunea în fiinţa lui atât de bogat dăruită de natură, dar atât de discretă totuşi. Indiscret faţă de talentul lui, de inteligenţa, de cunoştinţele şi de năzuinţele lui, a fost numai în lucrările ştiinţifice. Acolo şi-a exprimat toate frământările şi toată puterea de pricepere şi pătrundere a naturii, pe care o iubea cu pasiunea nobilelor idealuri de cunoaştere şi perfecţiune.

Pe drumul acesta de studii, foarte aspru pentru tinereţe, a început încă la o vârstă când cei mai mulţi dintre semeni abia descifrează primele sensuri ale lumii înconjurătoare, fără a reuşi să se smulgă din mirajul sportului pentru sport. Fără a-şi contrazice sau trăda tinereţea şi Paul Cretzoiu a fost un sportiv: iubea călătoria. Marea, câmpia şi muntele îi erau cunoştinţe verificate şi iubite pentru cât reuşise să smulgă prin ele, naturii, secretele pe care le căuta atât în ţară cât şi peste hotare.

Rezultatul acestor peregrinări sunt înscrise în lucrările sale ştiinţifice din domeniul botanicei sistematice şi al geobotanicei, a căror publicare o începe încă din anul 1929, când abia se apropia de vârstă de 20 ani. De

atunci şi până în 1945 a dat la iveală nu mai puţin de 147 de studii şi 420 articole de popularizare, note şi recenzii asupra literaturii botanice, publicate în 12 reviste de specialitate din ţară şi 8 din diferite ţări europene şi din America. Reputat scriitor de specialitate şi-a publicat parte din lucrări în colaborare cu botaniştii din ţară şi din Cehoslovacia, Ungaria, Germania, Olanda, America (USA). Ca recenzent a colaborat la „Botanisches Centralblatt" din Jena şi la „Biological Abstracts" din Philadelphia USA, la care dădea referinţe, nu numai asupra lucrărilor din ţară, dar şi din ţări străine.

Specialist consacrat în botanica sistematică şi geografia botanică, Paul Cretzoiu era un organizator de mare clasă. Cu o răbdare de benedictin organizează la Şcoala Politehnică din Bucureşti, timp de 10 ani cât a funcţionat acolo, cu titlul de conservator al herbarului Facultăţii de Silvicultură, un herbar cu peste 50.000 de plante, determinate şi clasate. Lasă la plecarea lui dela Şcoală, o colecţie ştiinţifică considerată printre primele din ţara noastră. Pe baza materialelor din acest herbar, savanţi din ţară şi străinătate au făcut studii importante, prin publicarea cărora Herbarul a ajuns să fie excelent apreciat în lumea ştiinţifică internaţională.

Cu un asemenea stat de serviciu, era firesc ca Paul Cretzoiu să fie solicitat de numeroase personalităţi ştiinţifice şi Institute Botanice din străinătate. I s'a trimis astfel să prelucreze materialul ştiinţific al acestora şi el a răspuns afrimativ: a prelucrat materialul de Burseracee din regiunea malaeză din herbarele Muzeului Botanic din Viena şi Grădina Botanică din Calcuta, genul Papaver, secţiunea Scapiflora din Muzeul de Istorie Naturală dela Budapesta, Viena şi Leningrad, o colecţiune de licheni din herbarul departamentului Agriculturii din Pretoria (Uniunea Sud-Africană), o colecţiune de licheni din Caucaz a staţiunii forestiere din Piatigorsk (URSS) etc. Impreună cu botanistul olandez J. J. Smith a descoperit un gen nou de orhidee din Asia Sudică şi Arhipelagul Malaez, pe baza materialului din herbarul Muzeelor din Leiden (Olanda) şi Buitenzorg (Java).

Paul Cretzoiu a fost invitat deasemenea, de mai multe institute botanice pentru aranjarea herbarelor de licheni în care era singurul specialist din ţară şi unul dintre specialiştii reputaţi ai Europei. Lucrări de acest gen a executat la Institutul de Botanică al Facultăţii Agronomice din Sofia (Bulgaria) în anul 1934—35, la vârsta de 25 ani, la Institutul Botanic al Universităţii din Cluj în anul 1939/40 şi la Institutul Botanic al Universităţii din Bucureşti în anul 1944. Cât a funcţionat la I.C.E.F. a publicat, în acest gen de preocupări, următoarele lucrări:

1. Conspectul lichenilor pyrenocarpi din România. Analele ICEF, 1941, pag. 50—159+9 planşe.
2. Conspectul lichenilor gymnocarpi din România. Analele ICEF, 1943 partea II-a, 222 pagini.
3. Lichenii folioşi şi fruticuloşi epidendri şi epixili din România. ICEF., Seria a II-a, Nr. 47; 72 pag.+20 planşe.

Se poate spune fără exagerare că aproape nu există instituţie ştiinţifică în domeniul botanicei, pe suprafaţa pământului, unde numele lui Paul Cretzoiu să nu fie cunoscut: In Europa, Asia, America de Nord sau de Sud, Africa, Australia: pământul era mic pentru el. Totdeauna era o delectare pentru prietenii lui şi în acelaş timp şi un îndemn la lucru, când întâmplător şi fără nicio emfază, îi punea uneori în curent cu schimburile de publicaţii de

peste hotare şi peste continente, cu relaţiile lui cu oamenii de ştiinţă vestiţi, cu care se cunoştea din scrisori şi schimb de lucrări; sau dacă ne arăta noile achiziţii pentru imensa sa bibliotecă personală (circa 6000 volume), alcătuită numai din lucrări ştiinţifice, ori o nouă piesă pentru herbarul său atât de bogat cum nu sunt multe la noi.

Era uluitor, mai ales dacă nu uităm vârsta fragedă la care adoptase acest stil de viaţă. Era însă şi o mândrie pentru noi: el purta culorile ţării, fără nicio pretenţie din partea lui, sus şi cu demnitate pe terenul nobil al competiţiunilor spiritului. In felul acesta el îşi servea ţara în maniera corespunzătoare firei lui: discret aci la noi, dar permanent şi eficace peste hotare, cu atât mai eficace cu cât preocupările de acest gen sunt obişnuit apanajul ţărilor de veche tradiţie de cultură. El le făcea prezente şi în tânăra Românie.

Prin aceasta el exprima o altă trăsătură a caracterului dezinteresat: a servi. Paul Gretzoiu şi-a servit ţara, după cum şi-a servit familia şi prietenii: oportun şi din plin.

Moare la vârsta de 36 ani, în plină tinereţe, dar lăsând posterităţii o vastă operă ştiinţifică şi din păcate, planuri de muncă pentru alte lucrări şi mai vaste.

Acum, poemul vieţii lui s'a sfârşit.

A fost un om bun, un adevărat om de ştiinţă. Va rămâne mereu în amintirea noastră ca o icoană de delicateţă, modestie, competinţă, caracter.

T. Bălănică

Iuliu Moldovanu şi Mihăeştii.

In cadrul comemorărilor organziate de Cercul de Studii Forestiere al Societăţii «Progresul Silvic», a vorbit în ziua de 25 Ianuarie 1946 D-l Ing. Subinsp. silvic Ion M. Pavelescu, şeful ocolului silvic experimental Carol I Mihăeşti-Muscel, despre „Zece ani dela moratea lui Iuliu Moldovanu şi cincizeci de ani dela înfiinţarea parcului Mihăeşti".

Cu titlul de împlinirea unei datorii de conştiinţă profesională, conferenţiarul a schiţat personalitatea acestui misionar al silviculturii româneşti, subliniind energia creatoare aşa cum s'a manifestat în serviciul silivic şi în special la Mihăeşti. Reţinem din datele biografice şi statele de serviciu următoarele: născut la Arad la 13 Aprilie 1864, termină cu distincţie liceul unguresc din oraşul natal, învaţă silvicultura la Schemnitz, intră în serviciul silvic austro-ungar unde stă însă numai 6 ani, pentrucă vine «în Ţară», la apelul lui P Carp şi primeşte în 1892 conducerea ocolului silvic Rădeşti-Muscel, pe care-l ridică la rangul de ocol silvic model. In afară de aceasta face parte din diferite comisii: pentru lucrările din Dobrogea (Letea, Caraorman, Comarova, Tuzla, Murfatlar, etc.); pentru amenajarea ca parc a pădurilor dela băile Govora, director la pădurile Eforiei; întocmirea planului de înfrumuseţare a unor ocoale silvice (Comana, Jiblea), etc. Incepând din 1902, timp de doi ani a predat cursul de silvicultură şi tehnologia lemnului la şcoala superioară de silvicultură dela Brăneşti, lăsând ca succesor pe N. G. Popovici. Cam în acelaş timp a condus plantaţiile edilitare din Bucureşti. Dela Mihăeşti, Iuliu Moldovanu trece în Dobrogea unde la Caraomer reuşeşte să facă în plină stepă dobrogeană pădure, plantând stejar, frasin şi salcâm. Din Dobrogea, trece la conducerea Domeniului forestier proprietate a Creditului Funciar Rural, creind la Doftana-Bacău, o nouă grădină dendrologică.

In rezumat, se poate spune că viața lui Iuliu Moldovanu este o carte cu pagini de aur pentru istoria silviculturii românești.

Recunoașterea unanimă a meritelor lui Iuliu Moldovanu s'a produs însă târziu, pentrucă în viața lui desfășurată în muncă încordată și plină de pasiune, a avut parte și de cruzimea răutăților. Totuși, corpul silvic îl proclamă membru de onoare al Societății «Progresul Silvic», Ministerul Agriculturii și Domeniilor hotărăște ca ocolul silvic Ceala-Arad să-i poarte numele, iar la Mihăești bustul lui în bronz străjuește altarele tinereții lui.

La Mihăești, Iuliu Moldovanu construește reședința ocolului și «casele forestiere», ridică în plan pădurile, le amenajează, stabilește hotarele lor, înființează pepiniere. Opera tinereții lui este însă «Parcul Mihăești», care l-a consacrat ca inițiator al culturii forestiere a exoticelor în România, ca pasionat dendrolog și pioner în lucrările de experimentare forestieră în România.

Actualmente, Parcul Mihăești, situat la o altitudine de 413 m, are o suprafață de 46,47 ha (inițial 56 ha). Pe locul poenilor și tuferișurilor de acum 50 de ani se află instalate arborete, grupuri de arbori și arbori izolați, exotici și indigeni. Încă din 1939 trecut ca rezervație a ICEF-ului, Parcul intră în administrația și patrimoniul Institutului în 1942 Decembrie 18 odată cu pădurile ocolului din bazinul râului Târgului.

T. Bălănică

● Problema împăduririlor în stepa română.

In cadrul Symposionului organizat în ziua de 1 Martie 1946, D-l Dr. Ion Vlad, inginer inspector silvic, a prezentat rezultatele încercărilor silvicultorilor români în această materie așa după cum rees din lucrările executate la ocoalele silvice Slobozia, Călărași și Murfatlar.

In introducere, conferențiarul subliniază vechimea acestor preocupări la noi, preocupări care datează din primele începuturi de înfiripare ale unui corp silvic în România, pentrucă de pe atunci se punea problema în stepă de a crea masive păduroase în vederea producției lemnului, apărării teritoriului, folosirei influențelor pădurii din punct de vedere sanitar, agricol, etc. In continuare, D-sa menționează cele două mari capitole ale problemei: 1. rezolvarea din punct de vedere tehnic a împăduririlor în stepă și 2. posibilitățile de a obține terenurile necesare pentru împădurire, care capitole condiționează organizarea lucrului și rezolvarea problemei. In rezumat, s'a arătat că silvicultorul trebue — în asemenea lucrări — să-și fixeze în primul rând **scopul final** pe care-l urmărește prin crearea unei păduri într'o stațiune dată din stepă. Pentru atingerea acestui scop, se va face **studiul complet** al **condițiunilor staționale** pentru a se putea aprecia condițiile de vegetație oferite de stațiune, se vor alege **speciile principale** de al căror mod de desvoltare în primii ani și până la sfârșitul revoluției se va ține seama, pentru a alege **speciile de amestec** — care să promoveze creșterea speciilor principale — și **arbuștii** indicați pentru acoperirea solului, în așa fel încât acești auxiliari să facă o concurență cât mai mică în întreg spațiul vital — aerian și subteran — al speciilor principale. După aceasta abia se va trece la precizarea **amestecului speciilor**, adică la **fixarea schemei**, după care se va face plantarea puieților. In ceeace privește operația plantării, ea se va face într'o repriză sau mai multe, despărțite printr'unul sau mai mulți ani. Plantațiunile în stepă vor fi întreținute cel puțin până la închiderea masivului. Semințele, cel puțin pentru speciile prin-

cipale, vor trebui strânse din staţiunea în care se lucrează sau din staţiuni echivalente, iar puieţii trebuesc obţinuţi în pepiniere organizate în regiunea în care se lucrează.

Inarmat cu material **original** din regiunea stepei româneşti, prezentat în planşe şi diapozitive cu referire în special la **schemele de plantare folosite** şi la **modul de desvoltare a rădăcinilor** pentru a reliefa concurenţa acestora în sol sau gradul lor de suportare reciprocă, conferenţiarul a înlesnit auditorului să urmărească concentrata, interesanta şi cu mult spirit critic susţinuta expunere şi să reîmprospăteze atenţia colegilor asupra acestor importante capitole de silivicultură. In ansamblu judecând, se poate spune că D-l Dr. Ion Vlad s'a afirmat prin această conferinţă, în adevăr ca un silvicultor de teren dublat de un cercetător cu resurse de carte bine alimentate.

T. Bălănică

● Fenologia în serviciul economiei forestiere.

In cadrul cercului de studii forestiere al Soc. „Progresul Siilvic", D-l Ing. Insp. silvic Dr. T. Bălănică, a vorbit în ziua de 8 Martie 1946 despre fenologie, prezentând această disciplină ca o metodă de lucru ce poate fi întrebuinţată în apărarea şi sporirea patrimoniului forestier.

In sprijinul acestei teze d-sa aduce rezultatele lucrărilor lui Ebermayer, Müttrich, Wimmenauer, Engler, Matthäi, Jedlinski, Molosev, Jacquard şi opiniile lui Dengler, Rubner, etc. din care lucrări şi opinii se vede cum prin fenologie se poate ajunge la o **cunoaştere mai temeinică a pădurii.** Această cunoaştere înlesneşte să se descifreze problemele de relaţii dintre esenţe şi staţiune, probleme de răspândirea speciilor, de cultura lor, de limită de vegetaţie, problema raselor, a luminii în pădure, probleme de creşteri, a anilor de sămânţă, problema duratei perioadei de vegetaţie şi a intensităţii ei, a posibilităţilor de vegetaţie, a zonelor de vegetaţie, probleme de amenajament, etc., care toate în ultimă analiză, rezolvate, asigură practic luarea măsurilor de gospodărie forestieră în vederea apărării şi sporirii patrimoniului forestier.

In afară de aceasta, s'a arătat cum fenologia este şi o întregire a climatologiei, în măsura în care cu ajutorul ei se pot caracteriza climatic regiunile ocupate de vegetaţie forestieră şi se pot face înţelese valorile înregistrate, pentru diferitele elemente climatice: temperatură, lumină, precipitaţii, vânt etc. In această ordine de idei au fost citate lucrările lui Réaumur, Boussingault, Tisserand, Gasparin, De Candolle, Angot, Ihne, Hoffmann, etc. în legătură cu problema constantelor termice, a sumelor de temperatură, a punctelor cardinale (maximum, minimum, optimum, din fiziologie) etc.

In ceea ce priveşte metoda de lucru în această disciplină, s'a arătat că fenologia foloseşte metoda statistică, observând un număr de ani, în staţiuni fenologice, fazele periodice de desvoltare (înmugurirea, înfrunzirea, înflorirea, maturaţia fructelor, colorarea frunzelor, căderea frunzelor) în stadiile iniţiale medii şi finale la speciile interesând cultura forestieră (arbori, arbuşti, plante ierbacee indicatoare de staţiune).

Ca o complectare s'a arătat, din punct de vedere istoric, că însemnări fenologice există încă din secolul al XV-lea în Polonia şi mai târziu din

Franţa, Elveţia ,Anglia, dar ca disciplină ştiinţifică fenologia datează din 1751 când Linné publică „Philosophia Botanica", în care operă se definesc obiectivele şi metoda de lucru. Numele ei însă se datoreşte altui botanist Ch. Morren din Belgia, de pe la jumătatea secolului trecut, de când termenul s'a încetăţenit în literatura ştiinţifică. In România, Hepites, primul director al Institutului Meteorologic a iniţiat cel dintâi observaţiuni fenologice la noi în ţară încă din 1887. Mai târziu în 1932 tot Institutul Meteorologic Central reanimă această problemă la a cărei rezolvare silvicultorii au fost solicitaţi să contribue. Evenimentele premergătoare şi cele provocate de război au împiedicat însă continuarea lucrului. In 1946 aceste observaţiuni fenologice sunt organizate de ICEF şi la solicitarea Institutului Meteorologic Central. In acest scop au fost redactate instrucţiuni şi întocmite chestionare ce s'au difuzat la organele exterioare ale administraţiilor silvice.

In rezumat, considerată ca ramură a geografiei botanice sau a climatologiei, fenologia este în esenţă o disciplină cu obiectiv precis: studiul fenomenelor periodice de viaţă din lumea vegetală şi animală în dependenţa lor faţă de mediul şi de starea timpului. Metoda ei de lucru este statistică. Importanţa practică pentru silvicultură şi climatologie este mare, însă ţelul urmărit nu se poate atinge decât prin colaborare. In acest scop ICEF-ul s'a adresat tuturor colegilor de teren şi există speranţa rezonabilă că la aniversarea de 200 de ani de existenţă a fenologiei (1951), silvicultorii vor prezenta contribuţia României la această disciplină prin observaţiuni valabile atât din punct de vedere naturalistic cât şi practic al economiei forestiere.

At. Har.

● Problema uneltelor în exploatarea forestieră.

In cadrul unui symposion, organizat de Cercul de Studii la Soc. „Progresul Silvic", în ziua de 12 Febr. a. c. privitor la: Problema muncii în exploatarea forestieră, D-l Ing. Dr. E. Vintilă a desvoltat subiectul: Problema uneltelor în exploatarea forestieră.

Problema uneltelor, ca şi aceia mai generală, a condiţiunilor în care se efectuează munca, în unire cu preocuparea de a mări producţia, se găsesc astăzi pe primul plan al preocupărilor, în toate domeniile de activitate.

Multe din aspectele problemelor, legate de munca în exploatarea pădurilor, au fost tratate în trecut în publicaţiile noastre de specialitate. Este cazul de a fi menţionată astfel Revista Pădurilor, care în anul 1938, a avut-o trecută, într'un număr, la rubrica „problemele zilei".

Expunerea d-lui Vintilă se ocupă de una din laturile cele mai importante ale problemei, aceia care priveşte condiţiunile tehnice de îndeplinit pentru o bună uneltă. Comunicarea se limitează numai la două din cele mai importante unelte din exploatarea pădurilor: toporul şi joagărul, care ocupă peste 70% din totalul de muncă cerut la exploatare.

In ţara noastră întâlnim numeroase forme de unelte întrebuinţate la exploatări. Ele variază mult dela o regiune la alta şi se găsesc într'o stare mai mult sau mai puţin avansată, de degradare, cauzată aproape totdeauna de greşita lor reascuţire şi de excesivă uzură.

Intr'o serie de planşe de un deosebit interes documentar, conferenţiarul expune elementele după care se dimensionează toporul şi joagărul, în funcţie de materialul lemnos ce se taie şi după natura operaţiunilor de efectuat (doborît, tăiat crăci, scurtări, despicat, etc.).

La topoare sunt arătate formele şi dimensiunile tăişului şi ascuţişului, (grosimi şi unghiuri caracteristice) care au fost stabilite pe bază de cercetări de către institutele străine. O concuzie practică, la care se ajunge, cu privire la topoare, este că lucrătorul trebue să aibă, indiferent dacă lucrează la specii moi sau tari, două feluri de topoare: unul pentru doborît — eventual tăiat crăci şi cojit — şi altul pentru despicat. Mai departe este pusă în discuţie chestiunea lucrătorilor cari, lucrând la specii moi şi la specii tari în acelaşi timp, ar avea nevoie de topoare deosebite pentru fiecare caz, sau un topor cu caracteristice intermediare, în stare de a fi folosit pentru ambele cazuri.

Cu privire la joagăre, studiul uneltelor a arătat care sunt tipurile de dinţi şi dimensiunile cele mai bune pentru anumite specii şi dimensiuni de arbori. Tipul canadian, cu dinţi speciali pentru talaj, denumiţi „rindea", s'a dovedit a fi cel mai bun, dă randamentul cel mai mare şi lucrează foarte repede. El este denumit: „joagăr rapid", sau „de mare randament". Totuşi, din cauza dificultăţilor de ascuţire ale acestor dinţi (dinţi tăietori şi rindea), care cere o instrumentaţie mai deosebită şi cunoştinţe mai avansate din partea lucrătorilor, în cele mai multe ţări s'au menţinut joagărele cu dinţi triunghiulari, care se ascut foarte uşor.

In sfârşit sunt expuse deteriorările la care sunt supuse joagărele prin ascuţirea lor greşită şi nevoia instruirii lucrătorilor.

In încheiere sunt formulate următoarele deziderate, menite a îmbunătăţi situaţia actuală, privind uneltele de exploatarea pădurilor.

a) Să se stabilească tipurile de unelte cele mai potrivite pentru diferitele lucrări, ţinând seama şi de condiţiile dela noi (specii, dimensiuni de arbori, teren, etc.).

b) Să se găsească posibilităţi de a fi fabricate aceste unelte în cele mai bune condiţiuni tehnice şi la noi în ţară.

c) Să se găsească soluţiuni practice de a dota pe lucrători cu unelte neceasre (procurări colective din ocoale, prin centre de exploatare care să aibă eventual şi ateliere de ascuţire sau echipe volante de ascuţire, etc.

d) A face posibilă, sub o formă ce urmează a fi găsită, o instruire a lucrătorilor la exploatarea pădurilor.

At. Har.

ACUM 50 DE ANI

Cu anul 1896 Revista Pădurilor păşeşte în anul XI al existenţei. In fruntea primului număr aflăm, pentru a doua oară de când apare revista, un articol din genul literar al „anului forestier". Il scrie G. Stătescu şi este intitulat **„O repede privire asupra anului 1895 din punct de vede silvic"** (pag. 1—6). Pentru istoria literaturii silvice menţionăm că primul articol de acest gen îl publicase în anul al III al Revistei, Alexandru L. Lazurianu: **„O privire retrospectivă asupra activităţii în ramura silvică"** (Revista Pădu-

rilor, anul III, Nr. 1, 15 Ianuarie 1888 pag. 1—7). Ce se sublinia în articolul lui G. Stătescu? Să enumerăm: criza destul de simţitoare în privinţa lemnelor de foc, promulgarea legii pentru înfiinţarea de căi ferate de interes local şi din iniţiativă privată, viţiile şcoalei de silvicultură, trimiterea în străinătate a patru agenţi silvici, interesul crescând (din partea silvicultorilor) pentru societatea „Progresul Silvic", proectul de buget al Ministerului prin care se prevedea reducerea serviciului silvic, etc.

Spre deosebire de timpul nostru, criza lemnelor de foc era provocată de supraproducţie: se tăiase mai mult decât cerinţele consumului, de unde rezultase o scădere a valorii pădurilor. Dar la aceste tăieri exagerate se ajunse din cauza sărăciei, a anilor răi de mai înainte. Şi anume, din cauza „suferinţii agriculturii" atât în producţie cât şi în preţuri, s'a căutat la păduri o sursă de venituri. Faţă de această stare de lucruri, se exprimă opiniunea ca statul ca şi Eforia (proprietari mari), spre a asigura valoarea pădurilor, trebue să tindă a le creşte la vârste mai înaintate, pentru a obţine lemne de dimensiuni mari („a căror valoare nu este atât de supusă fluctuaţiunilor") şi să se lase mai mult pe seama proprietarilor mici producţia de lemne subţiri de foc.

Legea pentru înfiinţarea de c. f. de interes local era privită cu interes pentru viitor, în legătură cu pădurile inaccesibile, pentru care crearea drumurilor de exploatare era prima măsură necesară în vederea folosirii lor.

In legătură cu şcoala de silvicultură se sublinia funcţionarea ei sub aşteptări, din cauza lipsei de debuşeu („care omoară şcoala, mai ales când e vorba să se reducă serviciul silvic"), a insuficienţei programului şi condiţiunilor de admitere atât în ce priveşte elevii cât şi profesorii.

Se aprecia cu superioară înţelegere trimiterea în străinătate a patru ingineri silvici. „Asemenea misiuni", spune Stătescu, „sunt foarte interesante, nu doară că vom putea aplica la noi tot ceeace se vede în alte părţi, unde se cheltuiesc sume colosale, pe când la noi nu se cheltuieşte aproape nimic, dar chiar pentru fortificarea agenţilor noştri, care totdeauna pot găsi şi învăţa câte ceva pentru meserie, spre a propune la trebuinţă în ţara lor".

Din articolele celor trei numere apărute în trimestrul Ianuarie-Martie 1896 semnalăm următoarele: Petre Antonescu: **Metoda actuală austriacă** (pag. 6—13, 50—54, 69—75), unde se rezumă părţile principale din instrucţiunile de amenajament date de Min. Agric. din Austria în 1893; El. Apostolescu: **Pădurile judeţului Dorohoi** (pag. 13—21), în continuarea celor publicate în 1895; se vorbeşte aci despre industria lemnului, fauna cinegetică şi flora ierbacee a pădurilor judeţului. Judecând în ansamblu, o interesantă monografie, care în afară de valoarea documentară pentru epoca la care a fost scrisă, poate servi şi ca model pentru cine vrea să încerce acest gen de literatură silvică. P. Grigorescu, în **Pădurile Dobrogei** (pag. 22—28, 55—61, 75—86) scrie în continuare despre sistemul de exploatare convenabil pădurilor statului din Dobrogea. N. R. Dănilescu, în **Organizarea serviciului silvic** publică o parte din textul conferinţei ţinută la societate, arătând necesitatea organizării serviciului silvic faţă cu rolul pădurii în economia naturii şi economia naţională, interesul statului pentru exploatările în regie, administraţia de către a stat a pădurilor persoanelor juridice, bazele organizării serviciului silvic, ministerul de care trebue să depindă, organizarea serviciului central, etc. G. Stătescu comentează **Chestiunea reducerii serviciului silvic al**

statului (pag. 65—68), arătând prejudiciile care se creiază și administrației pădurilor statului și consolidării corpului silvic prin proectata ștergere din buget a 30 de ingineri pentru motive de economie bugetară, susținând că economia propusă este „iluzorie căci s'ar transforma într'o pagubă mai mare la venituri".

● Pentru istoria corpului silvic este de reținut o informație relativ la ședința Camerii Deputaților din 7 Martie 1896, când s'a votat proectul de lege (propus de P. P. Carp și însușit de ministrul în funcțiune G. D. Palade) în legătură cu modificarea art. 6 din codul silvic, care specifică obligația de amenajare a pădurilor supuse regimului silvic. Amenajamentele trebuiau făcute de un **inginer silvic al statului** sau **recunoscut de stat**, admise de consiliul tehnic al pădurilor și aprobate de minister. La acest articol, inginerul silvic Marin Petrescu, deputat, a propus un amendament, deasemeni votat, în sensul ca Ministerul Agric. Domen. Industriei și Comerțului să întocmească și să publice în Mon. Oficial un tablou de silvicultorii recunoscuți de stat pentru facerea amenajamentelor pădurilor particulare. Comentatorul revistei subliniază: „aprobând proectul de mai sus, amenadamentul d-lui M. Petrescu este, cu alte vorbe, constituirea corpului de ingineri silvici recunoscuți de stat, pe care l-am cerut de atâta vreme a se înființa prin o lege organică".

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● Anul vânătoresc 1945.

Dacă anul 1945 a adus, însfârșit, încetarea războiului, el n'a însemnat și revenirea la vremuri mai bune pentru vânat. Dimpotrivă, după cum vom vedea mai jos, criza s'a accentuat.

In anul 1944, aproape pe întreg teritoriul țării au fost ciocniri sau chiar lupte grele cu trupele germano-ungare, deci aproape peste tot populația a ajuns în posesia de arme și munițiuni militare. Drept consecință, braconajul a sporit într'un mod ne mai întâlnit în ultimii 25 de ani, îndeosebi în regiunile cu vânat mare cu păr, unde armele militare pot fi întrebuințate mai cu efect. Ordonanțele date de autoritățile militare, cu privire la depunerea armelor fără permis legal, n'au avut efectul urmărit, încât am asistat la situația cu totul anormală, ca paznicii de vânătoare și pădurarii să fie nevoiți a face serviciu cu mâna goală, neputând primi permise de port armă; în schimb; braconierii și răufăcătorii să se plimbe aproape nestânjeniți prin terenurile de vânătoare, ne având cine să le stea împotrivă. Urmarea este împuținarea catastrofală a vânatului mare, care, știm că are nevoe de un timp mai lung pentru refacere, decât vânatul mic.

La vânatul mic, mai ales la iepuri, s'a înregistrat în anul trecut un efectiv frumos. Din toate părțile țării, îndeosebi din Vest, ne-au venit vești despre abundența de iepuri. Vânătoarea, la această specie, s'a practicat în mod diferit, în funcțiune de cartușe. Acolo unde vânătorii și-au putut procura cartușe, mai ales în apropiere de Capitală, s'au făcut vânători intense, care

au dus la o scădere prea mare a stocului de reproducţie. In alte părţi, din cauza lipsei şi a scumpirii cartuşelor al căror preţ ajunsese la sfârşitul lunei Ianuarie 1946 la 2500 lei bucata, multe terenuri au rămas nevânate. Criza de carne şi preţul bun oferit pentru iepuri au ispitit pe unii săteni să practice prinderea iepurilor cu câinii. In partea de Vest a Ţării, mai precis, în jud. Arad, în cursul lunei Ianuarie o epidemie care nu ştiu dacă a fost precis determinată (poate coccidioza) a cauzat moartea în masă a iepurilor.

Lupii, în număr foarte mare, se adună în terenurile de munte unde încă mai sunt cervidee, completând opera braconierilor. Despre o combatere sistematică a acestei calamităţi nu poate fi vorba atâta timp cât paznicii de vânătoare nu au arme, iar strichnină bună nu se poate procura.

Lostriţa este pe cale de a fi nimicită prin explosivi. Ne întrebăm ce măsuri a luat oficialitatea vânătorească pentru a opri dispariţia din fauna ţării a acestui preţios salmonid.

Presa cinegetică a avut şi ea de înfruntat mari greutăţi. După o întrerupere destul de lungă, care a pus pe gânduri pe toţi iubitorii de scris vânătoresc, cele două reviste de specialitate: „Carpaţii" şi „Revista vânătorilor" şi-au reluat apariţia. Prima, judecând după abondenţa şi calitatea materialului, ne face să credem că a trecut peste greutăţi şi că, sub conducerea inimoasă şi pricepută de care a avut parte totdeauna, îşi va putea relua apariţia lunară şi regulată cu care ne-a obicinuit. Regretăm că nu putem constata aceeaşi redresare şi la organul oficial al U. G. V. R. Revista Pădurilor care, în anul 1945, a împlinit 60 de ani de existenţă, a continuat să publice atât articole la rubrica specială vânătorească-piscicolă, cât şi cronica cinegetică. Din nici un număr al ei, scrisul vânătoresc n'a lipsit.

Incheem această scurtă privire asupra condiţiunilor generale vânătoreşti din anul 1945 făcând constatarea, că în acest an greu, carnea de vânat a jucat un rol mai important ca oricând în alimentarea populaţiei. Vânătorii nu s'au mai plictisit după al doilea iepure servit la masă în acelaşi sezon, iar gospodinele au descoperit noui feluri de preparare a cărnii modestului urechiat destinat să înlocuiască — la multe mese — sarmalele de Crăciun sau purcelul de Anul Nou.

Trecând, acum, la vânătoarea în sectorul silvic, constatăm că Administraţia C. A. P. S. a luat în arendă dreptul de vânătoare din pădurile Ocoalelor Silvice Valea Râului şi Poienile de Sub Munte, jud. Maramureş, precum şi fondurile de pescuit din cuprinsul acestor păduri. Scopul este creearea din aceste păduri azi pustiite de vânat, a unei mari unităţi cinegetico-piscicole, care să servească unui triplu scop: model de gospodărie, propagandă naţională prin vânătoare şi furnizarea de material de colonizare. Pe terenul „Albele" din apropierea Capitalei, a aranjat două vânători cu participarea unor personalităţi marcante din viaţa publică a ţării. Una din vânători a fost filmată. Rezultatul de 260 piese este îmbucurător pentru vremurile vitrege de azi. Tot C. A. P. S. a continuat colaborarea pe teren vânătoresc cu Casa M. S Regelui, administrând terenurile regale dela Casa Verde şi Chişineu-Criş şi dând concursul la administrarea terenurilor regale Gurghiu şi Tărâţa-Podragu. Merită o deosebită menţiune hotărîrea Casei Pădurilor de a înfiinţa 8 crescătorii de păstrăv curcubeu, cu scopul de a produce păstrăv de consumaţie, în basine închise, adăugând acestor instalaţii, acolo unde nevoia cere, şi clocitorii

de păstrăv indigen pentru repopularea apelor de munte. Lucrările sunt în studiu şi realizarea lor depinde de sumele care vor putea fi admise în bugetul anului financiar ce vine. Cu aceeaşi sinceritate cu care am arătat progresele, vom menţiona aci şi regresul gospodăriei vânătoreşti la multe terenuri, îndeosebi la cele din Moldova, unde tot ce s'a clădit în trei ani s'a năruit din cauza războiului şi a urmărilor lui.

Un remarcabil progres a făcut,, în anul ce a trecut, Facultatea de Silvicultură din Bucureşti prin luarea în arendă în scop didactic a pădurii „Brânzeasca" de 1000 ha de lângă Capitală, precum şi a 5000 ha din pădurile Centrului de Exploatare C. A. P. S. Curtea de Argeş, populate cu vânat mare, începând dela căprior şi mistreţ şi mergând până la cocoş de munte şi capră neagră. Tot aci, s'a luat în arendă şi un fond de pescuit conţinând nu numai păstrăvi ci şi o zonă de lipan. Prima vizită pe acest teren a făcut-o un grup de studenţi în toamna 1945, cu ocaziunea boncănitului. Pe terenurile de vânat mic, cu toate dificultăţile de transport, s'au putut organiza cinci vânători cu studenţii, în cadrul programului şcoalei.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, la propunerea Casei Pădurilor, a trecut în administraţia C. A. P. S. dreptul de vânătoare din cuprinsul celor 6 ocoale silvice model destinate pentru pracatica studenţilor silvici. Deasemenea, a dat Institutului de cercetări forestiere al Rómâniei dreptul de a administra vânatul din pădurile sale. Prin această înţeleaptă măsură, Ministerul a creeat condiţiuni pentru o mai bună administrare a vânatului încât nici practica vânătorească a studenţilor şi nici cercetările Institutului să nu aibă de suferit.

Societatea de vânătoare „Codrul" a studenţilor Facultăţii de Silvicultură şi-a reluat activitatea după o întrerupere de mulţi ani. Intre altele, a aranjat trei vânători în pădurea „Brânzeasca", vânători care s'au s oldat cu un frumos rezultat moral.

In sfârşit, Societăţile A. V. I. S. şi-au continuat activitatea rodnică pe care o cunoaştem.

Aceste sunt, în rezumat, evenimentele mai importante din anul care s'a scurs. (103)

● Terenuri de vânătoare rezervate pe seama personalului silvic din Ardealul de Nord, de fostul regim maghiar.

In coloanele acestei reviste, de multe ori s'a scris despre necesitatea rezervării, pe seama personalului silvic, a unei suprafeţe oarecare din întinderea păduroasă a Ocolului silvic respectiv şi vom continua să scriem până când această dreaptă revendicare va fi integral satisfăcută. De data aceasta, dăm, în traducere, un extras din ordinul circular Nr. 15.367/IIşB. din 1 Aprilie 1941 al Ministerului de Agricultură maghiar:

Scopul urmărit prin rezervarea pe seama personalului silvic de toate gradele, a unei părţi a terenurilor de vânătoare, este acela ca „personalul silvic de toate gradele, găsind o nobilă distracţie în vânătoare, să îndrăgească această îndeletnicire, să-i cunoască valoarea din punct de vedere economic

general şi să-şi desvolte cunoştinţele de vânătoare şi pe teren practic, pentru ca apoi aceste cunoştinţe de specialitate să poată fi utilizate cu folos cât mai mare, nu numai pentru sporirea valorii terenurilor de vânătoare proprietatea Statului, ci şi pentru propăşirea gospodăriei vânătoreşti în general".

„Doim ca aceste terenuri să corespundă în măsură cât mai mare destinaţiei ce li s'a dat şi pe cât este posibil, ca **fiecare membru al corpului silvic**, indiferent de grad, să beneficieze într'o măsură mai mare decât până acum de aceste terenuri".

„Pentru simplificare, programele anuale de împuşcarea (recoltarea) vânatului pe aceste terenuri vor fi examinate şi aprobate de Direcţiunile regionale silvice".

„Dacă terenurile rezervate până în prezent pentru personalul silvic n'ar fi destul de apte ca să corespundă menirii ce li s'a dat, la propunerea Direcţiunilor regionale silvice, vom căuta ca în măsura posibilităţii şi atunci când se va ivi ocaziunea, să completăm sau să schimbăm aceste terenuri îndată ce vor expira contractele de arendare ale acestor terenuri".

Am redat aci, în traducere fidelă părţile importante din menţionatul ordin circular. Acei dintre vânătorii români, care încă mai discută necesitatea rezervării pe seama personalului silvic a unor terenuri de vânătoare din pădurile Statului şi care nu ştiu că această justă doleanţă este de mult satisfăcută în alte ţări, — vor găsi în rândurile de mai sus un mijloc de a apuca pe calea cea dreaptă. De altfel, ori care ar fi opoziţia pe care încă o întâmpinăm, noi tot acolo vom ajunge unde ţintim. Aceasta, nu pentru că aşa vrem noi, ci pentru că aşa este drept. „Acela care paşte oile, trebue să aibă şi dreptul să se hrănească cu laptele lor". Personalul silvic va avea, în curând şi terenuri de vânătoare rezervate. In schimb, va trebui să slujească mai mult decât până acum ideea ocrotirii şi valorificării raţionale a vânatului. (104)

● Schimbarea conducerii Uniunii generale a vânătorilor din România.

Ziarele şi „Revista Vânătorilor" au anunţat că la 29 Octombrie 1945 se va ţine adunarea generală U. G. V. R., eveniment de mult aşteptat, deoarece în ultimii 4—5 ani asemenea adunări, în care se face darea de seamă asupra activităţii şi se obţine descărcarea de gestiune, nu s'au mai ţinut.

Cu trei zile înainte de data fixată pentru adunarea generală, adică la 26 Oct. 1945, Monitorul Oficial Nr. 245/1945 publică deciziunea cu Nr. 108.713 a Ministerului de Justiţie, prin care se disolvă comitetul de conducere U.G.V.R. şi se înlocueşte cu o comisiune interimară formată din 7 membri, în frunte cu D-l Mihail Sadoveanu, scriitor.

Totuşi, vechiul comitet de conducere U.G.V.R. a ţinut adunarea generală proiectată pe ziua de 29 Oct. 1945, alegându-şi un nou comitet de conducere. Un extras din procesul-verbal încheiat cu această ocaziune este publicat în M. Of. Nr. 253 din 5 Nov. 1945, conform legii persoanelor juridice.

Ministerul de Justiţie dă o nouă deciziune purtând numărul 125.457 din 11 Decemvrie 1945, publicată în Monit. Of. Nr. 288 din 15 Dec. 1945, prin

care disolvă Comitetul de conducere U. G. A. R. ales la 19 Oct. 1945 pe motivul că adunarea generală s'a ţinut ilegal, sub conducerea Comitetului disolvat. Ministerul pune în fruntea U. G. V. R. o comisiune interimară formată din următorii 8 membri: Mihail Sadoveanu, scriitor; Dr. Gh. Predescu, secretar general M. A. D.; Calotă Ştefan; Gh. Doiciu, prim-preşedinte al Trib. Ilfov; Titu Şerban Ionescu, consilier la Curtea de Apel Bucureşti; Ioan Zeicu, ing. cons. silvic; Vasile Lissievici, insp. g-l silvic; Scarlat Constantinescu, consilier la Curtea de Apel Bucureşti.

Rezultă din cele de mai sus că Uniunea Generală a vânătorilor din România trece printr'o criză. Dorim ca perioada critică să dureze cât mai puţin, iar bătrâna Uniune să poată lucra cu toate forţele ei la redresarea situaţiei vânatului, care, din cauza consecinţelor războiului a devenit foarte precară. (105)

● Păşunatul în păduri şi vânatul.

Sub presiunea lipsei de nutreţ, provocată de secetă, Ministerul de Agricultură a admis, în anul 1945, într'o mai largă măsură ca altădată, păşunatul vitelor în păduri. Această dăunătoare practică — păşunatul în păduri — a fost totuşi, reglementată prin deciziunea ministerială respectivă, stabilindu-se care anume arborete pot fi păşunate. Populaţia, însă, în numeroase cazuri, n'a respectat porţiunile oprite dela păşunat ca fiind formate din arborete tinere şi nici pătrimea de refugiu pentru vânat, ci vitele au intrat peste tot locul, nerămând colţişor de pădure nestrăbătut. La sfârşitul lunei Octombrie 1945, aspectul acestor păduri era jalnic: pământul bătătorit, nici un fir de iarbă nu mai exista, lăstarii tineri erau retezaţi de vite. Aceasta era situaţia în pădurile de câmpie ale Munteniei.

Pagubele cauzate pădurii de păşunat sunt bine cunoscute. Acesta din urmă este cauză, în primul rând, a „poienirii" pădurilor de câmpie şi a scăderii producţiei lor lemnoase la 50% din cea normală. Nu vom insista, deci, asupra acestei chestiuni. Ne mărginim să arătăm că păşunatul în păduri este profund păgubitor şi pentru vânat. In lunile Aprilie şi Mai, când semănăturile de pe câmp sunt încă mici şi nu oferă suficient adăpost vânatului, multe specii îşi găsesc refugiul în pădure. Perioada aceasta coincide, la cele mai multe specii, cu aceea de reproducţie. Ne închipuim uşor care este efectul păşunatului în păduri, în perioada de reproducţie, atât pentru vânatul care se refugiază în păduri în timpul muncilor agricole cât şi pentru cel care în mod obicinuit trăieşte aci. Atât ca silvicultori cât şi ca vânători cerem insistent să se pună capăt păşunatului în păduri, sistem specific ţărilor cu agricultulă înapoiată. Nu numai secta este cauza lipsei de nutreţ, ci — mai ales — lipsă de prevedere a plugarului nostru şi de îndrumare pe calea unei raţionale creşteri a vitelor. (106)

● Necesitatea majorării amenzilor prevăzute de legea vânatului.

Din multe părţi ale ţării ne vin veşti că instanţele judecătoreşti, soluţionând acţiunile de braconaj intentate, aplică amenzi derizorii, faţă de actuala putere de cumpărare a monedei noastre. Casa Pădurilor Statului a sesizat Direcţiunea Economiei Vânatului, rugând-o să vadă dacă n'ar fi cazul să întocmească un proiect de decret-lege pentru majorarea cifrei amenzilor (107)

● Vânătoarea pe terenul regal Chişineu-Criş.

In zilele de 27—29 Ianuarie 1946 a avut loc o vânătoare aranjată în pădurile Ocolului Silvic Chişineu-Criş, jud. Arad. A participat Majestatea Sa Regele Mihai I şi 11 invitaţi. S'au împuşcat 1736 piese (1103 fazani, 608 iepuri şi 25 alte specii). Majestatea Sa a împuşcat 578 piese din totalul de 1736.

Faţă de situaţia critică prin care trece vânatul din cauza urmărilor războiului, acest rezultat poate fi considerat ca foarte bun.

Gospodăria vânătorească de aci este încredinţată Casei Pădurilor Statului. Meritul revine, în primul rând, D-lui inginer inspector silvic Silviu Georgescu, şeful acestui ocol care conduce efectiv gospodăria vânătorească de aci şi care a pregătit şi condus vânătoare în cele trei zile. (108)

Vasile Cotta

● Cerbul Carpaţilor.

Este titlul conferinţei ţinută de d-l Prof. Eug. Botezat la Cercul de Biogeografie în ziua de 20 Ianuarie a. c.

In introducere conferenţiarul arată evoluţia cornului la căprior şi speciile înrudite mai deaproape cu el, în cursul perioadelor preistorice, pornind dela cornul simplu, sub formă de ţepuşe şi ajungând la cornul cu trei raze al căpriorului din Europa de azi. Deasemeni mai arată diferitele specii, înrudite cu căpriorul, care se găsesc azi în diverse părţi ale globului şi care au coarnele diferit conformate; toate aceste forme de coarne şi însăşi forma corpului şi a picioarelor adaptate la mersul sărit, justificându-se prin mediul în care aceste animale îşi trăesc viaţa.

In continuare conferenţiarul arată deosebirea de conformaţie atât la coarne cât şi la corp şi picioare a cerbului şi speciilor apropiate de el (lopătarul, elamul, ş. a.), deasemeni ca rezultat al biotopului şi biocenozei.

Arătând diferenţa între felul de conformaţie al coarnelor la cerbul siberian faţă de cel din Europa centrală, conferenţiarul deosebeşte două feluri

de cerbi: unul de munte şi altul de regiuni joase; unul cu coarne ramificate mai strâns şi mai robuste, altul cu ramificaţie mai largă şi mai puţin robuste.

Cerbul din Carpaţi şi prin urmare cerbul din ţara noastră este, atât din punct de vedere al conformaţiei generale cât şi al coarnelor, o formă intermediară între cerbul siberian şi cel din Europa centrală, ca un rezultat al condiţiilor biogeografice din Carpaţi, care şi ele reprezintă trecerea între climatul Asiei şi acel al Europei de mijloc.

Din punct de vedere zoologic şi cinegetic, cerbul Carpaţilor este cel mai frumos şi mai bine desvoltat cerb din întreaga lume, fapt care face să fie atât de căutat de vânătorii din toate ţările apusene şi din America, cari plătesc adesea sume considerabile pentru a vâna un asemenea cerb.

Conferinţa a fost deosebit de interesantă, atât din punct de vedere al expunerii evoluţiei şi formelor de cervidee actuale în legătură cu factorii biogeografici, cât şi din punct de vedere cinegetic. Regretăm faptul că s'a scăpat din vedere să se amintească, ca argument a celor afirmate relativ la cerbul din ţara noastră, că suntem ţara care deţinem recordul mondial la trofeele de cerb, amintindu-se coarnele cerbului vânat de colegul nostru Ing. Romeo Stănescu, care au depăşit vechiul record mondial cu 8 puncte Nadler.

I. Lupe

CRONICA LEMNULUI

Deoarece piaţa lemnului nostru este în totală dependenţă de celelalte pieţe ale lemnului european, sovietic, american, etc., vom reda în această rubrică şi elementele conjuncturale ale pieţii internaţionale a lemnului.

Poziţia lemnului românesc în ultimii ani, pe piaţa internaţională.

Inainte de isbucnirea celui de-al doilea război mondial, existau în Europa două pieţe pentru comerţul de lemnărie din Europa:

1 **Piaţa Baltică**, formată din U.R.S.S., ţările baltice, Finlanda, Suedia, Norvegia şi Polonia, care deţineau 75% din totalul comerţului de lemn european;

2. **Piaţa Sud-Estică**, formată din România, Cehoslovacia, Yugoslavia şi Austria, cari deţineau restul de 25%.

Preţul lemnului românesc şi yugoslav erau determinate de cotaţiunile lemnului din Nord, ce se înregistrau şi negociau la bursa londoneză, precum şi de sosirile de materiale prin transporturile maritime.

In anul 1938, cererile de lemnărie pentru Anglia, au devenit aşa de mari, încât o mare parte din producţia fabricilor de cherestea din România, a luat drumul spre insulele Regatului-Unit, prin Grigore-Ghica Vodă şi porturile Galaţi, Brăila şi Constanţa. In acest timp, cereri mari de lemnărie veneau şi din Orientul apropiat, Africa de Nord, Mediterana de Vest, etc. Faţă de cererile tot mai mari pentru Bazinul mediteranian şi ţările industriale din Vestul Europei, exigenţele importatorilor de lemnărie, în special a celor din Egipt, Siria şi Grecia deveneau tot mai mici. Mărfurile tip Siria (cl. IV/V) şi tip Egipt (cl. III/IV) de răşinoase, (4 m, 10% 10—17 cm, 70% 19—30 cm, 20% muralli, 15% 12 m/m, 70% 18 şi 24 m/m şi 75% 38 şi 48 m/m)

au putut fi livrate într'o sortare slăbită în mod gradat, astfel încât în anul 1940 s'au putut încărca pentru aceleaşi tipuri de mărfuri, cherestea sortată cu 01—1 1/2 clase mai slab.

Subliniem că, în timp ce sortarea cherestelei livrate slăbea, preţurile se majorau. Dăm mai jos preţurile oficiale UGIR. pentru exportul mărfurilor în Siria şi Egipt şi clasamentul în care au fost livrate:

		Siria		Egipt	
		lei/mc.	sortimentul	lei/mc.	sortimentul
lista	7.XII.1938	900	1/2 IV 1/2 V	976	1/2 III 1/2 IV
	25.IV.1939	1083	1/4 IV 3/4 V	1150	1/4 III 3/4 IV
	5.X.1939	1453	V	1531	IV
	11.I.1940	1678	3/4 V 1/4 VI	1762	3/4 IV 1/4 V
	1.III.1940	2308	1/2 V 1/2 VI	2392	1/2 IV 1/2 V

Preţurile sunt netto franco vagon staţia de încărcare.

Instituţiile cari n'au cunoscut conjunctura pieţii lemnului, pentru a-şi adapta sortarea la piaţa exportului, au încercat pierderi.

In perioada 26 Iunie 1939—11.III.1940, s'au vândut peste 10.000 mc. cherestea de răşinoase cl. VI-a (cu 1150 lei/mc.) şi cl. VII (cu 900 lei/mc.) franco vagon staţiile de încărcare, şi au fost exportaţi prin Galaţi drept mărfuri tip Egipt şi Siria, la care intermediarii au câştigat diferenţa de preţ care a reprezentat cca 100% din preţul plătit.

Exportul forestier al României în anii 1938—1944.

Pentru a vedea cum s'a deplasat şi evoluat exportul nostru de lemnărie, dăm mai jos cantităţile de lemnărie, **în tone metrice**, exportate în anii 1938—1944 (August):

	Cantitatea totală	Cherestea răşinoase	Cioplitură răşinoase	Cherestea fag	Diverse
1938	750.062	503.440	68.265	70.048	108.309
1939	773.705	565.986	40.894	69.016	97.809
1940	339.316	263.335	18.078	15.040	42.863
1941	134.674	109.985	—	9.571	15.118
1942	40.250	18.845	306	9.737	11.362
1943	25.500	5.921	5.098	4.058	10.423
1944	529	529	—	—	—

In anii 1938—1940, s'au exportat cantităţi mari de cherestea de răşinoase, cioplitură, etc., în Germania, Ungaria, Anglia, Siria, Egipt, Grecia, etc.

In anul 1941 s'au exportat 56.691 tone cherestea de răşinoase în U.R.S.S şi 42.840 tone în Germania.

In anii: 1942—1943 s'au exportat majoritatea materialelor lemnoase în Germania, Italia şi ţările din Europa Centrală.

Din cauza greutăţilor de transport, majoritatea transporturilor fiind formate din carburanţi şi cereale, exportul de lemnărie în anii 1943 şi 1944 a fost foarte redus.

In anii 1944 şi 1945, exportul de lemnărie s'a făcut în cadrul obligaţii-

lor Convenţiei de Armistiţiu din 12 Septembrie 1944 şi a Acordului Comercial din 8 Mai 1945 cu U.R.S.S., precum şi a acordurilor ulterioare încheiate cu Yugoslavia, Bulgaria şi Ungaria.

Consideraţiunile de ordin general a acordurilor încheiate cu ţările vecine în frunte cu Uniunea Sovietică, condiţiunile technice calitative, dimensionale şi de preţuri le-am desvoltat în „Mercuriale" din Revista Pădurilor No. 12 (Decembrie) 1945 — pag. 333—335.

In noua piaţă internaţională a lemnului, Uniunea Sovietică va deţine cea mai bună poziţie a lemnului nordic, şi va influenţa într'o mare măsură asupra pieţii lemnului din Sud-Estul Europei.

Organizarea exportului nostru forestier, urmează să fie bazată pe mecanismul după care se execută acordul Comercial cu U.R.S.S.-ul, astfel încât statul să poată avea un control efectiv asupra mărfurilor ce se importă şi exportă, a devizelor libere, şi să repartizeze cotele de export la fabricile de cherestea în raport cu producţia lor reală, înlăturându-se prin această intermediarii.

In prezent se duc tratative cu diverse firme importatoare din Grecia, Turcia, Siria, Palestina, Egipt, etc., pentru a se exporta cherestea în compensaţie cu articole technice, materii prime, etc., necesare industriilor indigene.

Se pare că licenţa de export a lemnăriei în ţările cu devize forte, se va fixa la cca 20% din cantităţile de lemnărie livrate în acest an Uniunei Sovietice în cadrul Acordului comercial şi a Convenţiei de Armistiţiu.

Preţurile în lei pentru mărfurile ce se tratează a fi exportate în alte ţări decât U.R.S.S., promit să fie duble de cele maximale pentru piaţa internă.

Impasuri în industria lemnului.

Prin retragerea trupelor inamice, alături de industria grea, uşoară şi manufacturată, industria lemnului a suferit mari distrugeri, fiind distruse peste 100 fabrici, şi incendiate sute de mii de mc. de cherestea şi lemn brut.

Reţeaua feroviară din Nordul Ardealului a fost distrusă aproape în întregime, majoritatea podurilor fiind arse sau dinamitate.

Industria lemnului, deşi desorganizată în parte, a fost obligată să producă cantităţile de lemnărie necesare refacerii interne şi satisfacerii obligaţiunilor contractate prin Convenţia de Armistiţiu şi Acordul Comercial cu U.R.S.S.

Datorită:

— lipsei vagoanelor pentru transportul cherestelei,

— lipsei alimentelor şi articolelor de primă necesitate pentru lucrători,

— lipsei articolelor tehnice şi de uzinaj,

— lipsei unor preţuri remuneratorii, exploatările forestiere au fost reduse simţitor, iar producţia cherestelei de răşinoase, care în mod normal ar trebui să depăşească 1.200.000 mc., este evaluată numai la cca 700.000 mc.

Imperativul salvator este: **intensificarea producţiei lemnoase,** fără a mai atăca capitalul forestier, care a fost redus la ultima expresie, ca urmare a exploatărilor făcute în ultimii 50 ani sub dictatura capitalismului, tăindu-se anual 3—5 posibilităţi.

Problemele industriei lemnului sunt următoarele:

1. Să se asigure aprovizionarea fabricilor de cherestea cu lemn rotund la preţurile oficiale, prin ţinerea de licitaţii numai cu industriaşii propriu zişi;

2. Toţi achizitorii de păduri să fie obligaţi ca în termenul programat de max. 12 luni să exploateze parchetele respective de pădure, pentru a se evita investirea capitalurilor în parchetele de păduri;

3. Repartizarea lemnului pentru fabrici să se facă prin Olemn;

4. Să se rezolve problema circulaţiei materialului lemnos, prin construirea de urgenţă a liniilor ferate din Nordul Ardealului şi normalizarea ecartamentului liniei Adjud-Bacău.

5. Să se asigure muncitorilor dela exploatarea pădurilor, C.F.S. şi fabrici, alimentele şi articolele de primă necesitate;

6. Să se rezolve problema preţurilor, a căror revizuire se face cu mare întârziere, astfel încât atunci când sunt publicate nu mai corespund.

Instituţiile cari sunt obligate să vândă la preţul maximal, şi în special CAPS.-ul, care are o producţie destul de mare de cherestea, lucrează în deficit în sectorul industrializării lemnului, începând din anul 1939 când s'au făcut liste de preţuri pentru vânzările de cherestea şi lemn rotund, cari au fost maximalizate prin Comis. G-l al Preţurilor din 1941. La 15 Noembrie 1941, cu adresa No. 60.678 Casa Pădurilor Statului arăta S. S. al Aprovizionării că pe piaţa liberă se cere 800—2000 lei/mc. în plus peste preţurile oficiale fixate pentru cheresteaua de răşinoase, ceeace reprezenta o majorare de 50—100% peste preţurile maximale şi denunţa bursa neagră a cherestelei care nu exista înainte.

8. Să se acorde credite pe termene lungi CAPS.-ului, Fondului Bisericesc, Fondului Grăniceresc Bistriţa-Năsăud, Dom. Coroanei şi altor instituţii, cari la un loc deţin peste 60% din producţia totală de răşinoase şi pot acoperi singure majoritatea obligaţiilor externe şi cererile interne.

Preţurile lemnului rotund şi ale cherestelei de răşinoase.

Pentru a urmări evoluţia preţurilor lemnului brut şi industrializat de răşinoase, dăm mai jos preţurile maximale fixate în anii 1939—1946, valabile la datele când s'au publicat, calculate fr. vagon staţia de încărcare, exclusiv taxele şi timbrele:

	lemn rotund		Cheresteaua cl. V-a 3-6 m 17-30 cm	
Data listei de preţuri	lei/mc.	Creşterea procentuală dela un tarif la altul	lei/mc.	Creşterea procentuală dela un tarif la altul
15.VIII.939			1.850	
15.I.940			2.050	10,81%
22.IV.940			2.100	2,45%
14.XII.940			2.300	9,52%
8.VII.941			2.700	17,39%
1.XII.941			3.100	14,81%
15.IV.942	1.350	—	3.800	22,58%
9.I.943	1.900	40,74%	5.450	43,42%
6.XI.943	2.300	21,05%	7.470	37,06%
24.V.944	2.950	28,26%	8.935	19,61%
17.XI.944	3.900	32,20%	11.400	27,59%
29.I.945	6.000	53,20%	20.050	75,59%
6.VIII.945	9.500	58,33%	30.000	45,14%
18.III.946	35.000	268,42%	110.000	266,66%

Din compararea cifrelor de mai sus, se deduce lesne că, dacă în ceilalți ani revizuirea prețurilor s'a făcut la intervale de 3—5 luni, ultima revizuire a avut loc după 8½ luni, în timp ce prețurile alimentelor, muncilor, articolelor de primă necesitate s'au majorat dela o lună la alta, înzecindu-se chiar într'un interval de 12 luni.

Eforturile industriei forestiere de a produce cherestea, și pe care n'a putut-o factura decât cu 30—50% din prețul de cost, (în special în August—Decembrie 1945) cu repercursiuni asupra producției viitoare de cherestea, care va fi redusă simțitor, n'au fost remunerate, din contră, multe societăți forestiere au fost sdruncinate puternic.

O armonizare a prețurilor de vânzare cu prețurile de cost la produsele lemnoase este necesară mai ales astăzi, când lemnul este chemat să joace un rol important la exportul în compensație cu articolele technice, material rulant și de cale, mașini, gatere, etc., necesare refacerii și modernizării fabricilor de cherestea.

Perspectivele industriei lemnului sunt din cele mai frumoase, cu condiția de a se adapta la posibilitățile de producție ale pădurilor, a se transforma în scopul fabricării produselor finite, necesare ridicării standardului de viață al populației rurale și muncitorești dela orașe și acoperirii cererilor externe, putându-se exporta tâmplărie, mobilă, butoae, etc. etc.

Vasile C. Filip

EXTERNĂ

RELAȚIUNILE CULTURALE cu lumea forestieră de peste hotare reprezintă un element de tradiție profesională. Ele se confundă cu primele începuturi de viață silvică în Țara Românească. Intemeitorii Corpului Silvic s'au format fie cu ajutorul profesorilor străini aduși anume în țară, fie la școlile cu renume din Vestul și centrul Europei. Iar după înfiriparea învățământului autohton, prin trimiterea tinerilor proeminenți la stagii de studii și practică la școli și administrații europene, ca și prin folosirea în mod curent a tratatelor, publicațiilor periodice și regulamentelor de serviciu ale acestora, relațiunile cu confrații de peste hotare au fost consolidate în așa măsură încât ajunseseră să fie uneori chiar de natură personală. O mărturie în acest sens avem în Revista Pădurilor și în biblioteca Soc. „Progresul Silvic", unde colecțiile de cărți și periodice arată întinderea acestor legături chiar dincolo de hotarele Europei. Nu este, deci, decât prea firesc lucru, ca odată cu încetarea stării de război să încercăm a reînnoda aceste relațiuni atât pentru satisfacțiuni de ordin personal, dar mai ales pentru prețiosul serviciu pe care-l aduc în mod cert profesiunei și Țării noastre însăș.

Tăcerea, impusă de râzboiu și continuată încă după încetarea lui, a fost ruptă acum. Ne-au ajutat la aceasta tot confrații de peste hotare. Inițiativa, **a lor**, este de bun augur și ne bucură. Ei ne-au trimis mesagerii reconciliațiunei: publicațiunile institutelor de cercetări forestiere, revista corpului lor, ori instrucțiuni oficiale, etc. Prin urmare, vom putea începe să ne degajăm din impasul în care ne aflăm. Prin schimbul de publicații care reîncepe vom înlesni, ca mai înainte, cunoașterea reciprocă, dar în plus, acum, renașterea încrederii și prin aceasta reluarea unor relațiuni, care vor contribui cu succes crescând la opera de apropiere a guvernelor respective.

In această ordine de idei gândind, am crezut necesar să servim, în cadrul cronicei externe, pe colegii noştrii, cărora le sunt mai puţin accesibile bibliotecile ICEF-ului şi Societăţii, informându-i treptat şi pe măsura posibilităţilor despre preocupările silvicultorilor din alte ţări, aşa cum reese din lucrările trimise recent la Institut şi la „Progresul Silvic".

● In **ANGLIA** funcţionează o **comisiune regală forestieră** cu misiunea de a formula şi rezolva **problemele de politică forestieră** ivite în timpul războiului şi mai ales după terminarea lui. Intre acestea, o **problemă majoră** este **refacerea pădurilor devastate.** In timpul războiului, lemnul, ca materie primă pentru diferite întrebuinţări industriale, nu mai putea fi adus de peste mări, pentrucă tonajul existent era folosit pentru transporturi mai economice (volum mic, valoare mare), iar în metropolă încă mai existau păduri. Rezultatul a fost o exploatare caracterizată chiar oficial cu titlul de devastare. Cum una din principalele responsabilităţi ale oricărui guvern (se afirmă în Marea Britanie) este să conserve — şi să facă să crească chiar — buna stare şi resursele economice ale ţării respective, comisiunea regală forestieră britanică îşi propune ca în cooperare cu proprietarii particulari să acţioneze în aşa fel încât silvicultura să-şi ocupe locul ei, meritat, printre „industriile-chei", ca şi agricultura, în economia generală a ţării. O expansiune în acest gen reclamă însă în primul rând noui membri în corpul silvic de toate gradele, în mare număr şi entuziaşti pentru opera la care sunt chemaţi. Pentru recrutarea acestora, s'au redactat prospecte în care se arată în ce constă activitatea în cadrul silviculturei la diferite lucrări de pepinieră, plantare, curăţiri, elagaj, răriturí, exploatări, comerţul lemnului, herăstrae, etc., ce calificări profesionale trebue să aibă cei care vor să se dedice acestor lucrări pentru a fi lucrători permanenţi de pădure, şefi de echipă, pădurari, brigadieri, ingineri silvici, unde se poate învăţa meseria respectivă şi ce salarizări pot fi obţinute. (Cu titlul de curiozitate citez: un lucrător primeşte 3 lire şi 5 shillingi pe săptămână, un şef de echipă 4 lire şi 1 shilling pe săptămână; un pădurar, 4 lire şi 5 shillingi pe săptămână, plus casă; un brigadier gr. II 285—335 lire pe an, plus casă de locuit şi gradaţie anuală de 7 lire; un brigadier de gr. I, 335—385 lire pe an, plus casă şi gradaţie anuală de 10 lire; în caz că nu primeşte casă, i se acordă un spor de salariu de 17 lire pe an. Un brigadier şef: 385—435 lire pe an, plus casă şi gradaţie anuală de 12 lire. Dacă nu i se dă casă, primeşte un spor de salariu de 20 lire pe an. Inginerul silvic începe salarizarea la gr. II cu 410—585 lire pe an, gradaţie anuală de 18 lire; pentru a continua la gr. I cu 585—710 lire pe an, gradaţie anuală de 25 lire; şi inspector cu 910—1160 lire pe an, gradaţie anuală de 30 lire. Şi mai sunt câteva funcţiuni de conducere, plătite şi mai bine. Cât reprezintă aceste salarii în lei româneşti şi ce se poate cumpăra cu ei, este mai greu de spus. In orice caz pentru orientare, este un fapt cert că bursa neagră şi inflaţia nu se cunoaşte în Anglia ca pe continent Iar echivalentul unei lire sterline în Bucureşti se ridică la circa 60.000 lei).

In ceeace priveşte **lucrările silvice de teren,** menţionăm: Replantarea suprafeţelor de conifere în legătură cu combaterea lui Hylobius şi Hylastes, Regenerarea pădurilor de Pinus laricio var. Corsicana în legătură cu pagubele cauzate de ger, Imburuenirea şi curăţirea plantaţiunilor, Folosirea regenerărilor naturale în anii de sămânţă (stejar, frasin), Influenţa condiţiunilor

staţionale asupra regenerărilor naturale, Plantaţiunile de stejar la adăpostul pinului ca specie rezistentă la ger, Conversiunea suprafeţelor de mesteacăn din Nordul Scoţiei în păduri de conifere, Impădurirea terenurilor cu turbă din Scoţia, Cultura castanului şi folosirea lui în timp de război şi în timp de pace, Producţia de cărbuni de lemn (metode din timpul războiului), Utilizarea industrială şi medicală a paţachinei (Rhamnus Frangula) în timpul războiului, Experienţele din timpul războiului în materie de exploatări şi aplicaţiunile lor în silvicultură şi amenajament, etc.

In afară de acestea, începe să se pună şi în Anglia **problema creditului forestier**, care se discută în lumina învăţămintelor din alte ţări (Germania, Danemarca, Norvegia, U. S. A.).

● Din **AMERICA** (U. S. A.) ni s'au trimis deasemeni mesagii de reluare a activităţii de schimburi culturale. Fundaţia Rockefeller a strâns şi pus la dispoziţie colecţii de publicaţii de specialitate, apărute în timpul războiului. Destinaţia acestor colecţii este să întregească bibliotecile interesate din ţările unde n'au putut ajunge publicaţiile respective. Societatea noastră şi Institutul sunt în aşteptarea acestor colecţii, care se vor distribui prin Academia Română. Când le vom avea la îndemână, le vom prezenta în detaliu colegilor. Până atunci reţinem, judecând după ecoul provocat în Anglia, că în Statele Unite tot **raportul susţinut** este problema majoră (şi anume în sensul armonizării cerinţelor amenajamentului cu interesele industriei) ca şi **combaterea incendiilor din păduri.**

● **SUEDIA** ne-a trimis ultimul volum de anale (pe anii 1944—1945) al Institutului de Cercetări Forestiere, tipărit în condiţiuni tehnice uimitoare pentru noi cei de azi din România. Impresionant şi ca mărime (625 pag.!), cuprinde nu mai puţin de 11 studii despre: Fauna solului forestier, Numărul arborilor de probă în cubaje şi estimaţii, Suprafeţele de încercare în arboretele de plop, Putrezirea rădăcinei la molid şi producţia, Pagubele cauzate la pin de către Diprion sertifer Geoffr., Metode de măsurarea lemnului de primăvară şi lemnului de vară în inelul anual, Influenţa luminei asupra creşterii în înălţime la pin, etc.

De sigur că în afară de aceste studii, preocupările suedeze se îndreaptă şi spre alte domenii ce se oglindesc în alte publicaţii ce nu ne-au sosit încă. Incidental aflăm astfel din „Le Bois" (apare la 10 şi 25 ale fiecărei luni) din 25 Martie 1946, că a început şi în Suedia să se simtă o penurie crescândă de arbori de dimensiuni mari în pădurile din nordul ţării. Reîmpăduririle sunt obligatorii, dar nu au făcut să apară încă rezultatele scontate. Rezerve se mai găsesc însă în centru şi Sud, unde tăierile au fost mai puţin intense. Ceeace este demn de relevat, este străduinţa de **a stimula creşterile** şi **a asigura regenerările naturale** prin lucrări culturale şi de protecţie.

● **NORVEGIA** tot prin Analele Institutului de Cercetări Forestiere (vol. pe 1944 şi 1945) ne împărtăşeşte preocupările ei prin studiile despre: Anatomia, maturaţia şi germinaţia seminţelor de mesteacăn, Uscarea şi depozitarea lemnului de foc, Tabele de cubaj la mesteacăn, Lemnul de molid (cercetări mecanice) şi celuloza, Analiza inelelor anuale, etc.

● **ELVEŢIA**, deşi nu a fost părtaşe la război, a avut, totuşi, de înregistrat serioase repercursiuni în economia ei generală. In ceeace priveşte

pe forestieri, programul lor de lucru pentru anii cari vin este să refacă pădurile dinaintea anului 1939 şi să le amelioreze calitatea şi valoarea, pentrucă în anii de războiu elveţienii au intrat cu tăierile — forţaţi de împrejurări — în însăşi capitalul forestier: 4—5 milioane m. c. pe an în loc de 3 milioane. Ceeace înseamnă că după ani de supraexploatare vor veni ani de subexploatare. Se estimează în felul acesta că timp de 20 de ani tăierile „normale" vor fi micşorate anual cu 1/5. In zona superioară alpină trebue să se împădurească 100.000 ha ţinând seamă de rolul pădurilor în protecţia terenurilor cultivate şi a locuinţelor, în contra avalanşelor şi torenţilor, etc. In plus, mai trebue să se construiască 20.000 km de drumuri de acces în pădure şi scoaterea lemnelor.

In ceeace priveşte studiile, problemele din ultimii ani au fost în legătură cu: Cultura stejarului (întemeerea artificială a arboretelor şi conducerea lor), Densitatea şi contragerea lemnelor elveţiene, Relaţiunile dintre lemn, cantitatea de frunziş şi creşteri la larice, Cercetări în legătură cu pagubele cauzate de Dreyfusia nüsslini în pădurile de brad, Cercetări în legătură cu influenţa pădurilor asupra nivelului apelor, Cercetări asupra structurii codrului grădinărit, etc.

● In **FRANŢA** problemele de acută actualitate desbătute pornesc toate dela imperativul refacerii economiei naţionale. Procurarea traverselor de c. f., protecţia pădurilor din Landele gascone, Stabilirea tarifelor pentru transporturi, Preţul lemnului, Desvoltarea carburanţilor („naţionali") din lemn pentru transporturi şi industrie, Regimul asigurărilor şi alocaţiile familiare în exploatările forestiere, Normalizarea materialului pentru construcţii etc., etc. sunt chestiuni pe care comisariatul general al planificării le are în vedere pentru asigurarea desvoltării producţiei, întrucât numai prin aceasta şi printr'o justă repartiţie a bunurilor şi a sarcinilor se crede şi se poate ajunge mai aproape de „normalul" de altădată.

● Din aceste mici spicuiri şi comentarii pe marginea publicaţiunilor primite reţinem, în concluzie, **tendinţa generală de planificare a economiei forestiere** în vederea refacerii pădurilor şi măririi producţiei. Aceasta este lozinca timpului, ideea centrală a activităţii actuale. Este firesc lucru deci să aşteptăm o formulare în acelaşi fel şi în ţara noastră. Congresul inginerilor români din acest an sperăm că va aduce prin desbateri şi referate o soluţiune asemănătoare şi pentru condiţiunile dela noi, cu atât mai mult cu cât începutul a fost făcut mai înainte: Legea 418 din 1943.

Ca încheere şi în această ordine de idei să ne aducem aminte de celebrele versuri ale lui André Theuriet, spuse nouă întâi de răposatul nostru profesor de silvicultură N. G. Popovici:

Amis, n'attendons pas que le sol forestier
Aux mains des défricheurs soit livré tout entier,
Et restaurons le vieux royaume héréditaire:
La Forêt, poésie et parfum de la terre.
Au plus profond des bois la patrie a son coeur;
Un peuple sans forêt est un peuple qui meurt.

Să pornim aşa dar la marea operă de reconstrucţie a pădurilor ţării animaţi de idealul permanent al nobilei noastre profesiuni în serviciul comunităţii naţionale, şi încadraţi într'un plan de lucru corespunzător.

T. Bălănică

DECRET-LEGE

PRIVIND ABROGAREA ART. 3 DIN LEGEA PENTRU PĂDURILE NECESARE APĂRĂRII NAŢIONALE, DIN 13 APRILIE 1935, ŞI ART. 1, LITERA B, DIN LEGEA PENTRU PĂDURILE DE PROTECŢIE DIN 20 APRILIE 1935

(Publicat în Monitorul Oficial Nr. 80 din 3 Aprilie 1946)

Art. unic. — Art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naţionale, publicată în Mon. Of. Nr. 88 din 13 Aprilie 1935 şi art. 1, litera b, din legea pentru pădurile de protecţie, publicată în Mon. Of. Nr. 94 din 20 Aprilie 1935, se abrogă.

Raportul d-llor miniştri de război şi cel al agriculturii şi domeniilor către M. S. Regele.

Intru cât trecem dela economia de război la economia de pace, am găsit necesar ca defrişările în pădurile necesare apărării naţionale şi cele de protecţie, care reprezintă un important procent, să nu mai fie supuse niciunei restricţiuni, aplicându-se astfel dispoziţiunile art 13 din codul silvic şi venind în ajutorul economiei naţionale.

Dacă Majestatea Voastră este de acord cu această propunere, avem onoarea a supune Inaltei aprobări şi semnături, alăturatul proiect de decret-lege, privind abrogarea art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naţionale din 13 Aprilie 1935 şi art. 1 litera b, din legea pentru pădurile de protecţie din 20 Aprilie 1935.

Nr. 21.893. 1946, Martie 21.

C Ă R Ț I

Dr. D. PUȘCARU: *Hrana vitelor în anii de secetă.* 1945, București, 90 pagini.

Anul 1945 a fost unul dintre cei mai secetoși, care s'au scurs în decursul ultimilor 50 de ani în țara noastră. Din această pricină, recolta agricolă a fost slabă, iar plantele de nutreț au suferit așa de mult din lipsă de umezeală încât, în unele regiuni, n'au produs nimic. Urmarea unei atari stări de lucruri a fost că posesorii de vite s'au găsit în poziția grea de a nu fi strâns provizia necesară pentru hrănirea vitelor lor în timpul iernii. In fața acestei situații, la Ministerul de Agricultură și Domenii s'a constituit o comisiune, având specialiști din toate sectoarele de activitate ale Ministerului, căreia i s'a dat misiunea să avizeze la toate mijloacele la care s'ar putea recurge pentru „combaterea efectelor secetei", adică pentru asigurarea hranei necesare vitelor. In cadrul acestei comisiuni, d-l Dr. D. Pușcaru directorul secțiunii de alimentație a Institutului Național Zootehnic a fost însărcinat cu redactarea broșurii, care formează obiectul acestor rânduri, tipărirea ei făcându-se de Minister.

In broșură se ia în considerare toate felurile posibile de nutreț, arătându-se însușirile lor nutritive și rațiile zilnice care ar trebui să se dea vitelor în cazul fiecăruia din ele. Astfel, se tratează despre: fânul natural, paiele cerealelor cultivate, pleava acestora, vrejii plantelor leguminoase, frunzele și pălăriile de floarea soarelui, cocenii de porumb, frunzele de cartofi, frunzele de zarzavaturi, frunzele de sfeclă, frunzele de viță de vie, stufuł și papura, bostanii, sfecla de nutreț, sfecla de zahăr, cartofii, napii porcești, castanele sălbatice, lintița de baltă, castanele de baltă (numite și ciulini sau cornaci), tescovina, rămășițele de la bucătărie. In continuare, se mai trec în revistă: borhotul dela fabricarea berii, colții de malț, drojdia de bere, borhotul dela fabricarea spirtului, borhotul dela fabricarea glucozei, tăițeii de sfeclă de zahăr, melasa, resturile dela mori, resturile dela fabricile de ulei, rămășițele dela prelucrarea laptelui, resturile dela abatoare, praful de var și sarea de bucătărie. Capitole aparte se rezervă: hrănirii tineretului în anii secetoși, rațiilor necesare vitelor mature, pregătirii nutreturilor înainte de a se da vitelor și păstrării nutreturilor murate. La sfârșit, se mai arată, în puține cuvinte cum, prin cultivarea de cu toamnă a secarei, borceagurilor de toamnă și a unor ierburi care durează pe același loc mai mulți ani, — se poate realiza o pășune timpurie bună care să preîntâmpine primăvara lipsa de nutreț. Se mai atrage atenția asuprai erbii de Sudan și a gaoleanului, două plante străine introduse de curând în cultură la noi în țară, care s'au dovedit a merge bine în clima noastră în regiunile cele mai secetoase, constituind acolo pășuni foarte bune.

In broșură, nu s'a scăpat din vedere să se menționeze și folosirea: frunzarelor, mugurii de salcie, ghinda și jirul, produse care se realizează din arborii forestieri, deci din pădure. In privința frunzarelor și chiar a mugurilor de salcie, ca forestieri, noi nu putem să le acceptăm și să le socotim decât ca expediente cu totul accidentale. Trebue însă să avem tot timpul în considerare că pentru viața arborilor, aceste practici sunt dăunătoare. Deaceea, tre-

bue să căutăm și noi, odată cu ceilalți tehnicieni ai Ministerului — medicii veterinari și agronomii — să facem ca, în cercuri cât mai largi, să se cunoască, să se procure și să se folosească toate celelalte nutreturi menționate, toate dotate cu însușiri nutritive superioare, în comparație cu frunzarele și mugurii. Numai astfel vom putea scăpa pădurile de o nouă pacoste, la fel de păgubitoare ca și pășunatul vitelor în păduri.

At. Haralamb

Ing. IOAN RĂTAN: *Elemente de administrație forestieră.*

Intr'o editură din Sibiu a apărut în primăvara 1945 o carte nouă românească în domeniul puțin cercetat al administrației forestiere. Merită o deosebită atențiune nu numai din partea inginerilor și studenților silvici, ci și a proprietarilor de păduri mai întinse. Autorul prezintă o sinteză a Administrației Forestiere în strânsă legătură cu Politica Forestieră. Apare la timpul oportun, în pragul reformelor de organizare și încadrare într'o nouă structură de Stat, ca o cuprinzătoare și actuală lucrare bazată pe o bogată documentare, inteligent prelucrată. Cunoscut printr'o serie de articole și comunicări, colegul Rătan debutează cu toată autoritatea unui experimentat silvicultor, după ce a străbătut în plină activitate terenul și problemele tehnice, culturale, sociale și economico-financiare.

Modul expunerii, sistematizarea și gruparea materialului, caracterul didactic, încheierea autorului și cărțile în pregătire anunțate, constituie cea mai bună recomandație. Cartea se complectează prin spiritul critic, în care realitățile apar fără menajamente, ajungând după o analiză bine pătrunsă la: 1) imperativul unui comandament unic al pădurilor; 2) o descentralizare cu cadre complecte și bine pregătite; 3) o desvoltare perfectă a ocoalelor reduse la suprafețe normale de administrare și comprimarea biurocratismului.

După o succintă introducere, se analizează în 3 mari capitole:

A. *Amenajamentul* ce constitue, prin aplicare, cheia întregei administrații forestiere (făcând abstracție de intențiile proprietarului după cum recomandă Schwappach);

B. *Programul de valorificare*, bine conjugat de factorii principali: natură, muncă și capital, — s'ar fi complectat și mai bine cu un istoric al economiei în trecutul apropiat;

C. *Omul* în care autorul face o împărțire proprie, cu multe detalii, în care noțiunile de silvicultură sunt destul de abundente.

Cu toate că are multe păreri și propuneri discutabile, cartea colegului Rătan își merită locul în toate bibliotecile de specialitate.

Ing. Ion Dimitrescu (Sibiu)

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 1--3/1946 ANUL 61 Red. Resp. ing. **Tr. Vişan**

S U M A R :

Pag.

Dela Societatea „Progresul Silvic":

Convocare — — — — — — — — — — — 3

Darea de seamă a Consiliului de Administraţie dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946 — — — — — — — 4

Statutele Societăţii „Progresul Silvic" — — — — — 19

Procesele-verbale ale Consiliului de Administraţie — — 37

Informaţiuni — — — — — — — — — — — 47

Publicaţiuni — — — — — — — — — — — 55

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

CONVOCARE

STIMATE ŞI IUBITE COLEG,

In conformitate cu art. 29 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 60-a Adunare generală ordinară, ce se va ţine în ziua de 23 Iunie 1946, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bulevardul Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 30 Iunie,** la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, cu orice număr de membri vor fi prezenţi, fără o nouă amânare.

Ordinea de zi a Adunării Generale este următoarea:

Ziua I-a, Duminică 30 Iunie 1946.

1. Cuvântarea de deschidere.
2. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1945.
3. Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1945 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiune pe 1945.
4. Aprobarea bugetului pe 1946.
5. Alegerea pentru 1946 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Un Congres al inginerilor silvici va avea loc în cursul lunei Septembrie 1946.

Data, programul şi subiectele ce se vor discuta la Congres se vor anunţa ulterior prin convocare specială.

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că, trecând peste toate greutăţile, veţi participa la Adunarea generală din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă colegialitate.

Preşedinte, (ss) CONST. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

DAREA DE SEAMĂ
a
CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
Dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946

PARTEA I.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ — CULTURALĂ

In aceste vremuri de adânci prefaceri, când toate popoarele se sbat pentru o mai dreaptă repartizare a bunurilor și o viață cât mai demnă pentru om, greutățile întâmpinate în apărarea patrimoniului nostru forestier și a revendicărilor noastre profesionale au fost și sunt încă mari.

Intr'o atmosferă de încordare și luptă, Consiliul de Administrație a fost întotdeauna prezent întru apărarea intereselor pădurii și a slujitorilor ei dela inginer până la lucrător.

Astfel, pe această linie a fost supus desbaterilor Consiliului — în repetate ședințe — proectul **contractului colectiv de muncă** — asupra economiei căruia s'au făcut numeroase sugestii, pentru o cât mai echitabilă salarizare și pentru creiarea unor cât mai omenești condiții de muncă și trai, muncitorilor intelectuali și manuali din sectorul forestier, atât de mult uitați în trecut.

Una din marile bătălii ale Consiliului de Administrație, ajutați de unii membri ai Societății, a fost aceea a **echivalării salariilor** inginerilor silvici și agronomi, cum și ale conductorilor silvici, cu acelea ale inginerilor și conductorilor din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor.

Fără falșă modestie trebue să subliniem sfârșitul fericit ale acestei lupte de prestigiu și îmbunătățire a salariilor prin apariția la data de 13 Martie a. c. a Decretului Lege, respectivi care a adus pe lângă acordarea gradațiilor în mod automat, dar și o ridicare a salariului de bază la fiecare grad.

Deasemeni este cazul să menţionăm legiferarea rectificărilor acordate inginerilor nedreptăţiţi întrucât, aceasta datorită în special persistenţii D-lui Secretar General Rachieru, vice-preşedintele Societăţii noastre.

*

Incepând din toamna anului 1945, preocupările fundamentale ale corpurilor tehnice a fost închegarea într'un singur Corp şi statuarea intereselor tehnicienilor.

In acest scop s'a întocmit un anteproect de Lege al Corpului Technic General, în cadrul AGIR-ului, de către delegaţii autorizaţi ai Corpurilor technice constituite — ingineri, arhitecţi, subingineri şi conductori — anteproect care a fost desbătut de către Consiliul de Administraţie, prezenţa sa pe ordinea de zi a Consiliului fiind permanentă.

Modificările principiilor generale, cum şi cele referitoare în mod special la corpul silvic au fost luate în consideraţie şi introduse în anteproect.

Nu este cazul să intrăm în structura viitoarei legi, care prin promulgarea ei va aduce îmbunătăţiri esenţiale de organizare şi salarizare şi în plus va avea darul de a creia unitatea, atât de mult dorită, a tuturor tehnicienilor, într'un corp unitar.

Paralel, Consiliul de Administraţie a luat în discuţie şi proectul de Statut al funcţionarilor Publici, susţinându-şi punctul său de vedere — pentru o încadrare a membrilor Corpului Silvic cât mai avantajoasă — în faţa Comisiunei respective de pe lângă Confederaţia Generală a Muncii.

Nu putem trece cu vederea, să nu menţionăm lupta deosebită desfăşurată de Preşedintele nostru în toate aceste legiferări pentru apărarea intereselor profesionale ale corpului silvic de toate gradele.

Revista.

Pe linia tradiţională a preocupărilor ştiinţifice „Revista Pădurilor", care a intrat în al 60 an al existenţei sale a deschis larg paginile oricărui coleg publicând un variat material de specialitate.

Cu toate lipsa de hârtie şi a scumpirei excepţionale a tiparului, Revista şi-a continuat apariţia în mod regulat.

In anul 1945, au apărut 12 numere în 5 caete, cu un total de 340 pagini, cuprinzâmd 39 articole, 19 cronici cinegetice, 18 cronici inierne, 10 recenzii, jurisprudenţe, etc.

Fiecare caet al revistei a fost tipărit în 1050 exemplare, distri-

buindu-se la 953 membrii, 32 instituţii publice, 31 abonaţi în ţară, 20 schimb cu alte reviste şi 12 exemplare pentru depozit şi colecţia Societăţii.

Suplimentul profesional.

Pentru aducerea la cunoştinţa tuturor colegilor a problemelor profesionale în special de salarizare şi condiţii de muncă — şi a desbaterii lor într'un cerc cât mai larg, intenţia Consiliului de Administraţie a fost scoaterea unui ziar săptămânal spre a fi difuzat în toate cercurile forestiere. Din motive technice însă suplimentul profesional a trebuit să apară tot ca anexă la Revista Pădurilor, cu credinţa că scopul său totuşi va fi atins şi sub această formă.

Editura.

Sub tipar, în editura Societăţii noastre se găseşte importanta şi voluminoasa lucrare a D-lui Ing. V. Sabău: „Evoluţia Economiei forestiere româneşti".

S'a luat şi hotărîrea de a se tipări în broşuri — în limita fondurilor disponibile — conferinţele ţinute la Cercul de Studii.

Astfel a fost tipărită — în 500 exemplare — lucrarea: „Gustave Huffel — omul şi opera" de Ing. Gheorghe Pană, iar comunicarea d-lui Ing. I. Lupe despre „Perdelele forestiere pentru protecţia agriculturii în România" este sub tipar.

Biblioteca.

Din cauza lipsei legăturilor noastre de comunicaţii cu alte ţări, îmbogăţirea bibliotecii noastre nu s'a putut face după cum a fost intenţia şi dorinţa noastră.

Totuşi din librării şi dela anticari s'au achiziţionat un număr de 112 cărţi şi reviste, din care 52 volume în limba română, 26 în alte limbi, şi 34 reviste române şi străine.

Impunătoarea noastră bibliotecă de specialitate care cuprinde un număr de 6581 volume, a fost cercetată de 350 persoane, atât ingineri silvici cât şi alţi profesionişti, cari au consultat 266 volume lucrări şi 59 reviste.

Cercul de Studii.

In toamna anului 1945, s'a reluat, în cadrul Cercului de Studii al Societăţii, seria de comunicări şi referate.

O inovație interesantă a fost desbaterea problemelor sub formă de Symposion.

Conferențiarii și-au desvoltat comunicările atât în Sala de festivități a Societății noastre cât și la AGIR.

S'au făcut următoarele comunicări:

— „Șleaul ca tip de pădure de rentabilitate" — de Prof. C. C. Georgescu;

— „Gustave Huffel — omul și opera" — de Ing. Gheorghe I. Pană;

— „Perdele forestiere pentru protecția agriculturii în România" — de Ing. Ion Lupe.

— „Cu prilejul unei duble comemorări: 50 de ani dela înființarea Parcului Mihăești, 10 ani dela moartea lui Iuliu Moldovan" — de Ing. Ion Pavelescu;

— „Adaptarea și sporirea producției forestiere în noua concepție economică" — de Ing. D. Teodorescu;

— „Fenologia forestieră în slujba apărării și sporirii patrimoniului forestier" — de Ing. Dr. T. Bălănică;

— „Noi orizonturi în industrializarea lemnului" — de Ing. Vasile Filip;

— „Probleme de proprietate forestieră în Ardeal" — de Ing. Dr. Vasile Sabău;

— „Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere" — de Ing. Stere Rodoteatu.

— **Primul Symposion,** în care s'a desbătut **problema muncii în exploatarea forestieră.** Discuțiile au fost conduse de D-l Prof. Ilie Demetrescu, în jurul următoarelor teme:

— Ing. E. Vintilă — Problema uneltelor în exploatarea forestieră;

— Ing. R. Răşcanu — Randament, munca în acord și retribuirea ei;

— Ing. T. Georgian — Aspectul social al muncii în exploatarea forestieră;

— Ing. C. Dragu — Aspecte juridice. Asigurarea muncitorilor forestieri.

— **Al II-lea Symposion,** în care s'a desbătut **problema împăduririlor în stepa română,** discuțiile au fost conduse de D-l Ing. Cons. M. Petcuț susținându-se următoarele teme:

— Ing. St. Rubţov — Aspecte technice şi staţionale ale problemei;

— Ing. I. Mateescu — Protecţia căilor de comunicaţie prin mijloace forestiere;

— Ing. Dr. I. Vlad — Impăduririle în stepa română.

Seria conferinţelor a fost închisă cu:

Al III-lea Symposion, în care s'a desbătut **problema protecţiei pădurilor,** discuţiile fiind conduse de D-l Prof. Gr. Eliescu, în jurul următoarelor teme:

— Ing. Dr. Mircea Ene — Combaterea factorilor vătămători;

— Ing. Dr. Th. Rădulescu — Protecţia pădurii în lumina legiuirilor silvice;

— Ing. Titus Comes — Pădurea ca monument al naturii.

Toate conferinţele au fost urmate de filme documentare franceze, americane, sovietice şi române.

Difuzarea ideii forestiere în cercuri cât mai largi s'a urmărit intens, cu toate greutăţile timpurilor de azi. Consiliul de Administraţie a stăruit pe lângă membrii Societăţii noastre de a activa în această direcţie.

Astfel în cadrul secţiei silvice a ARLUS-ului, s'au ţinut conferinţele D-lor: Prof. C. C. Georgescu, Ing. V. Filip, P. Cretzoiu şi T. Comes, St. Rubţov, I. Lupe, I. Zeicu, Gr. Colpacci, St. Rodoteatu, E. Miso şi B. Borovschi, cari au atacat respectiv problemele: Tipologia forestieră, Industrializarea lemnului şi noua convenţie economică, Protecţia naturii în U.R.S.S., Perdele de protecţie în sprijinul agriculturii în U.R.S.S., şi la noi, Perdelele forestiere pentru protecţia agricolă în U.R.S.S., Ocrotirea muncitorilor în exploatările forestiere în U.R.S.S., Mecanizarea industriei forestiere în U.R.S.S., Producerea de traverse în U.R.S.S. prin mijloace mecanice şi Rezervaţiile naturale din U.R.S.S.

In faţa microfonului Societăţii noastre de radiodifuziune D-l Ing. Gr. Colpacci, a desvoltat conferinţa despre Domeniul forestier al U.R.S.S.

Personalităţi străine şi persoane dela conducerea Statului au luat parte la vânători şi serbarea sădirii arborilor, unde s'au ivit momente prielnice pentru a se arăta problemele ce preocupă Corpul Silvic.

La expoziția tehnică deschisă în Palatul Școalei de Arhitectură, cu ocazia Congresului AGIR., din Octombrie 1945, sectorul silvic a fost prezentat în mod excepțional, având un vădit succes public.

Tot la acest congres, au fost prezentate de către inginerii silvici cel mai mare număr de referate — 28 — asupra problemelor forestiere și profesionale.

Multe din problemele forestiere au fost desbătute de către membrii Societății noastre și prin presă sau conferințe.

Opera de asistență.

S'au acordat diferite ajutoare colegilor cari s'au aflat în greutăți materiale, ajutoare de boală, precum și văduvelor de colegi.

In Căminul Societății au fos găzduiți 21 studenți ai Facultății de Silvicultură fii de ingineri, conductori, brigadieri și pădurari, în cadrul Regulamentului Căminului.

Acte de gospodărie.

Din cauza împrejurărilor excepționale imobilul din București nu poate fi valorificat la prețul zilei, chiria fiind fixată prin lege, astfel că veniturile au rămas aproape aceleași ca și în anul precedent.

In schimb Casa Pădurilor, chiriașul nostru principal, înțelegând nevoîle Societății ne-a acordat o subvenție substanțială de 7.000.000 lei, care ne-a ajutat mult la îndeplinirea obligațiunilor statutare. Pentru anul 1946 această subvenție a fost majorată la 15.000.000 lei.

Deasemeni după noua lege pentru reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași se prevede o majorare a chiriei.

Tot pentru o mai bună valorificare a imobilului s'a închiriat sala de festivități Casei Pădurilor pentru expoziția organizată între 6.III—15 Mai 1946, prețul de închiriere fiind de 6.000.000 lei.

Imobilele din exterior nu au putut fi toate deschise pentru exploatare. Vila dela Govora s'a deschis parțial pentru a primi, în special pe membrii Societății.

Pentru anul 1946 s'au luat măsuri ca această vilă să fie deschisă în întregime.

Vila dela Carmen Sylva nu a fost deschisă în anul 1945, iar în anul curent fiind încă ocupată de armatele aliate, deasemenea nu va putea fi folosită.

Adunarea generală.

In zilele de 24, 25 şi 26 Iunie 1945, s'a ţinut cea de a 59-a Adunare Generală a Societăţii pentru activitatea pe intervalul 12.XI.194—24.VI.1945.

După aprobarea descărcării Comitetului Provizoriu, pe intervalul arătat s'a ales actualul Consiliu de Administraţie.

In cadrul acestei Adunări Generale s'a făcut modificarea fundamentală a statutelor Societăţii, statute cari în momentul de faţă se găsesc investite cu formele legale.

Situaţia membrilor.

Aducem la cunoştinţa Domniilor Voastre că Soc. noastră are pe data de 9.VI.1946, un număr total de 953 membri, din care 839 activi şi 114 pensionari; apoi 12 de onoare şi 1 membru corespondent.

Este locul să menţionăm că în cadrul unei şedinţe festive a fost primit ca membru de onoare al Societăţii D-l Anatolie Finoghenov comisarul U.R.S.S. pentru Comerţul exterior ataşat în România.

In intervalul 24.VI.1945—9.VI.1946 s'au înscris 40 membri noi şi au decedat 12 ingineri silvici şi anume: Niţescu V. C-tin, Ionescu V. Dumitru, Teodorescu S. Nicolae, Bătucă Ioan, Pascu Victor, Stănescu I. Ioan, Hunceag Ion, Ivănceanu Alexandru, Sârbu Stancu, Herzog Bruno, Oprişiu Remus şi George E. Petrescu. Despre moartea Inginerului Roman-sat Roman, survenită în anul 1939, Societatea nu a fost informată din cauza împrejurărilor — decât în acest an.

PARTEA II-a

ACTIVITATEA ECONOMICĂ

Examinând Bilanţul Societăţii încheiat la 31 Decembrie 1945, constatăm următoarea situaţie:

Activul

La 31 Decembrie 1945, activul se ridică la suma de Lei 46.316.220 activ propriu şi Lei 2.409.900 la conturi de ordine, în total Lei 48.726.120 faţă de Lei 46.861.441 cât a fost la 31 Decembrie 1944, deci cu o creştere de Lei 1.864.479.

A. **Activ disponibil**

1. Numerar în casă	Lei	629.101	
2. Depuneri la CEACS.	„	2.659.626	3.288.817

B. **Activ realizabil**

1. Efecte publice V. R.	„	956.505	
2. Cărți editură	„	71.478	
3. Diverse materiale	„	72.962	1.100.945

C. **Activ imobilizat**

1. Imobilele Societății înregistrate cu preț de cost și anume: Casa din București, Vilele din Govora și Carmen Sylva, casa din colonia Bistra-Sebeș, terenurile dela Băile Herculane, Sinaia, Păltiniș și Cumpăna, precum și Sanatoriul din Amara, care deși s'a cedat brigadierilor și pădurarilor în adunarea generală de anul trecut, nefiind îndeplinite formele juridice de cesiune până la 31 Decembrie 1945 s'a menținut în bilanț	„		37.119.263
2. Mobilier la sediul din București și la vilele din Govora și Carmen Sylva, înregistrat la prețul de cost	Lei		1.871.890
3. Bibliotecа	Lei		1.893.851
4. Participații, suma subscrisă la Banca Populară Sylva	Lei		150.000
5. Diverse conturi	Lei		891.454
Total activ . . .	Lei		46.316.220
La care se adaogă pentru ordine contabilă conturile de ordine, cu Lei			2.409.900
Total general . . .	Lei		48.726.120

Pasivul

Pasivul se ridică la 31 Decembrie 1945, ca și activul la suma de Lei 46.316.220 la care se adaogă conturile de ordine Lei 2.409.900, în total deci pasivul este de Lei 48.726.120 și se compune astfel:

A. **Pasiv neexigibil**

1. Fondul social format din subscrierile pentru clădirile Societăţii, cotizaţiuni, taxe de înscriere, donaţiuni şi excedentele anuale, se ridică la 31 Decembrie 1945, la Lei		4.855.151
2. Fond pentru amortizarea imobilelor,		45.108.680

B. **Pasiv exigibil**

1. Venitul Fondurilor culturale trecute în gestiunea Societăţii la activ, fondul pentru ajutor funcţionari, Lei . . .		862.890

C. **Conturi diverse tranzitorii**

Cotizaţii anticipate şi subscrieri pentru lucrarea Evoluţia Economiei Forestiere Româneşti de V. Sabău, Lei		344.650
Total pasiv . . .	Lei	46.316.220
La care se adaogă pentru ordine contabilă conturile de ordine cu Lei		2.409.900
Total general Lei . . .		38.726.120

CONTUL DE VENITURI ŞI CHELTUELI

După cum se vede din tabelul acestui cont veniturile Societăţii pe anul 1945 au fost de . . . . . Lei 16.131.273 faţă de Lei 4.531.255 cât au fost pe anul 1944, deci cu o creştere de Lei 11.600.018.

Acest însemnat surplus de venituri provine în primul rând din mărirea subvenţiei de la Casa Pădurilor Statului şi închirierea a o parte din imobil la C.A.P.S. — Apoi din majorarea cotizaţiei, taxelor la Revista Pădurilor etc.

In măsura realizării veniturilor s'au efectuat şi cheltuelile necesare pentru funcţionarea administraţiei, precum şi cele statutare de ordin cultural.

Majorări mai importante de cheltueli s'au făcut cu ti-

părirea Revistei Pădurilor, salariile personalului administrativ, impozite și administrarea și întreținerea imobilelor.

Totalul cheltuelilor a fost de . . . . . Lei 14.688.440

rezultând un excedent de Lei 1.442.833, care, potrivit Statutelor, s'a trecut la Fondul Social. Lei 1.442.833

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1945, supunem spre aprobarea Dv. Bilanțul și Contul de Venituri și Cheltueli.

Consiliul de Administrație

PROCES-VERBAL

Astăzi în 10 Aprilie 1946

Subsemnații cenzori, în conformitate cu prevederile Statutelor, verificând gestiunea Societății „Progresul Silvic" pe anul 1945, am constatat că toate operațiunile de încasări și plăți sunt regulat ingistrele și actele justificative.

Veniturile au depășit prevederile inițiale cu 3.692.240, iar cheltuelile cu 330.029 lei rămânând disposibil în casă și la CEACS. Lei 3.342.211.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1945, vă rugăm să binevoiți a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul 1945.

Cenzori: **V. Pnaă**
I. Dumitriu
C. Dragu

BILAN

ACTIV — Societății „Progresul Silvic"

Nr. crt.	DENUMIREA CONTURILOR	1944	1945
	I. Activ disponibil		
1	Casa numerar	387.816	629.191
2	C. E. A. C. S.	13.020	2.659.626
	II. Activ realizabil		
3	Efefcte publice v. r.	1.187.725	956.505
4	Cărți editură	802.019	71.478
5	Debitori	984.390	—
6	Avansuri nelichidate	96.803	
7	Medalii Antonescu	9.490	8.750
8	Materiale V. S	45.150	64.212
	III. Activ imobilizat		
9	Imobil București	16.441.403	16.445.107
10	„ Govora	17.508.904	17.508.904
11	„ Carmen Sylva	244.449	244.449
12	„ Sanatoriul Amara	2.611.822	2.728.573
13	„ Bistra-Sebeș	21.357	152.107
14	„ Băile Herculane	10.848	10.848
15	„ Păltiniș	18.087	18.087
16	„ Cumpăna	3.419	3.419
17	„ Sinaia	7.769	7.769
18	Mobilier București	388.395	576.000
19	„ Govora	1.297.398	1.168.000
20	„ Carmen Sylva	140.000	127.890
21	Bibliotecă	1.659.642	1.893.851
22	Depozit fond Moșandrei		394.600
23	„ „ V. A. Golescu		346
24	„ „ C. A. Dissescu		10.428
25	„ „ N. Paia		225.080
26	Efecte publice fond N. Paia	454.054	200.000
27	Medalii fond N. Paia		60.000
28	Participațiuni		150.000
29	Garanții		1.000
	Total lei		46.316.220
	CONTURI		
30	Efecte publice fond Moșandrei	1.000.000	1.000.000
31	„ „ „ V. A. Golescu	5.000	5.000
32	„ „ „ C. Dissescu	1.000	1.000
33	„ „ proprii v. n.	1.385.900	1.402.900
	Total lei		2.408.900
	Total lei		48.725.120

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Cenzori: (ss) **V. Pană**
(ss) **C. Dragu**

ŢUL

încheiat la 31 Decembrie 1945 PASIV

Nr. crt.	DENUMIREA CONTURILOR	1944	1945
	I. Pasiv neexigibil		
1	Fond social	38.405.188	40.253.529
2	Fondul amortizări imobile	4.855.151	4.855.151
3	Fondul Amara	614.271	—
	II. Pasiv exigibil		
4	Venit Fond Moşandrei		394.606
5	„ „ V. A. Golescu	361.105	2.696
6	„ „ C. A. Dissescu		10.508
7	„ „ N. Paia	230.726	455.080
	III. Diverse conturi		
8	Cotizaţii anticipate	3.000	16.650
9	Evoluţia Economiei forestiere româneşti		328.000
	Total lei		46.316.220
	DE ORDINE		
10	Donaţiuni M. T. Moşandrei	1.000.000	1.000.000
11	„ V. A. Golescu	5.000	5.000
12	„ C. A. Dissescu	1.000	1.000
13	Subscrieri noi împrumut public	1.385.900	1.402.900
	Total lei		2.409.900
	Total lei		48.725.120

Cassier, (ss) **Ştefan Constantinescu** Contabil, (ss) **N. Paia**

CONTUL DE VENI

VENITURI — al Societății „Progresul Silvic"

Nr. crt.	NATURA VENITURILOR	1944	1945
	I. Venituri imobile		
1	Chiria C. A. P. S.	3.140.405	6.897.848
2	„ sala festivă	85.500	690.000
3	Taxe Cămin	187.283	942.421
4		20.000	30.000
5	Vila „Sylva" Govora	2.016	268.665
	II. Revista Pădurilor		
6	Abonamente restante	2.150	8.500
7	„ curente	110.000	441.400
8	Publicațiuni	31.560	414.350
	III. Taxe statutare		
9	Cotizații restante	117.600	506.520
10	„ curente	113.693	710.040
11	Taxe de înscriere	600	19.900
	IV. Diverse		
12	Cupoane publice — efecte	45.994	49.214
13	Subvenția C. A. P. S.	662.500	5.075.000
14	Venituri neprevăzute	5.330	77.415
	Total lei	4.531.255	16.131.273

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Cenzori: (ss) **V. Pană**
(ss) **C. Dragu**

TURI ŞI CHELTUELI

încheiat la 31 Decembrie 1945

CHELTUELI

Nr. crt.	NATURA CHELTUELILOR	1944	1945
	I. Cheltueli generale		
1	Cheltueli de administraţie şi întreţinere .	230.991	1.180.758
2	Salarii — asigurări sociale	1.059.921	3.387.820
3	Ajutoare	15.309	340.000
4	Reparaţii imobil	7.950	45.000
5	„ mobilier	19.660	13.000
6	Asigurarea imobilului	15.780	180.280
7	Impozite	1.125.769	950.525
8	Dobânzi	—	53.394
9	Cheltueli neprevăzute	547.323	1.240.692
	II. Cheltueli activitate culturală		
10	Revista Pădurilor	737.712	4.286.246
11	Adunarea Generală	11.500	350.300
12	Subvenţiuni	32.500	6.000
13	Conferinţe	20.138	11.000
14	Propagandă forestieră	—	105.740
	III. Administraţia Vilei Govora		
15	Cheltueli de administraţie	143.458	1.061.578
16	Cheltueli de întreţinere şi reparaţii . .	50.965	832.534
17	Cheltueli de exploatare	—	24.480
18	Impozite şi taxe	357.500	25.200
	IV. Administraţia Vilei Carmen Sylva		
19	Cheltueli de administraţie	80.499	322 274
	V. Administraţia Sanatorului Amara		
20	Cheltueli de administraţie	53.370	60.399
	VI. Diverse		
21	Diferenţe de curs	—	231.220
	VII. Repartizarea excedentului		
22	Fondul social, conform statutului . . .	20.920	1.236.460
23	Amortizarea imobilului Bucureşti 10% . .	—	64.865
24	Amortizarea imobilului Govora 10% . .	—	129.398
25	Amortizarea imobilului Carmen Sylva 10%	—	12.110
	Total lei . . .	4.531.255	16.131.273

Cassier, (ss) **Ştefan Constantinescu**

Contabil, (ss) **N. Paia**

BUGETUL SOCIETĂȚII PE ANUL 1946

După cum se vede din tabelul pe articole publicat la finele acestei expuneri, bugetul pe 1946 se cifrează astfel:

Lei 90.500.000 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentru bugetul ordinar

„ 46.615 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentu fondurile culturale

Lei 90.546.615 total general, față de 20.777.592 cât a fost pe 1945.

Urmând ritmul general al vieții economice, cifra bugetului Societății noastre este majorată cu peste 400% față de anul 1945.

La venituri majorarea provine în primul rând din înscrierea venitului de 40.000.000 lei ce urmează să se realizeze din exploatarea vilei dela Govora, apoi, chiria localului din București, precum și subvenția de la CAPS.

In măsura realizării veniturilor s'au prevăzut și cheltuelile necesare funcționării Societății și gospodăririi averii sale.

Capitolele mai însemnate de chelltueli sunt: cheltueli cu activitatea culturală pentru îndeplinirea scopurilor statutare (Revista Pădurilor, editură, conferințe, propagandă forestieră,, biblioteca, adunarea generală) circa 93.000.000 Lei, apoi impozitele 14.000.000 Lei, administrarea și exploatarea imobilelor din București și exterior 40.000.000 Lei, salarii, ajutoare etc.

Desigur, aceste cheltueli, deși strict necesare așa cum s'au prevăzut, nu se vor efectua decât în măsura în care se realizează veniturile corespunzătoare, pentru ca în orice moment balanța dintre venituri și cheltueli să fie echilibrată.

In bugetul extraordinar și cel al fondurilor culturale administrate de Societate, se înregistrează sumele pentru evidență fără a influența gestiunea proprie a Societății.

Astfel alcătuit Bugetul pe 1946, îl supunem aprobării Dvs.

Consiliul de Administrație

al Societății „PROGRESUL SILVIC“ pe anul 1945

PROECTUL DE BUGET

al Societăţii „PROGRESUL SILVIC“ pe anul 1946

VENITURI — **CHELTUELI**

Nr. crt.	NATURA VENITURILOR	1945 Prevederi	1945 Realizări	1946 Prevederi
	Cap. I. Chirii			
1	Chiria Casei Pădurilor Statului	3.657.000	5.897.848	16.500.000
2	„ Sala de festivităţi	100.000	690.000	6.000.000
3	„ Cămin	300.000	942.421	500.000
4	„ C. E. A. C. S.	30.000	30 000	100.000
5	„ Olemn	—	1.000.000	—
6	„ Vila Sylva-Govora	—	263.665	40.000.000
	Cap. II. Revista Pădurilor			
7	Abonamente restante	10.000	3.500	10.000
8	„ curente	300.000	441.400	1.000.000
9	Publicaţiuni	200.000	414.350	1.000.000
	Cap. III. Taxe statutare			
10	Cotizaţii restante (1.675.000)	600.000	506.520	1.000.000
11	„ curente (4.200.000)	1.000.000	710.040	2.000.000
12	Taxe de înscriere	5.000	19.900	15.000
	Cap. IV. Debitori			
13	Casa Pădurilor Statului	981.000	981 000	—
	Cap. V. Diverse			
14	Cărţi editură	300.000	837.341	1.000.000
15	Cupoane efecte publice proprii	45.000	49.214	45.000
16	Dobânzi depuneri fructificare	2.000	7.880	10.000
17	Cotizaţii anticipate	—	16.550	10.000
18	Cupoane efecte publice donate	240	240	—
19	Subvenţia C. A. P. S.	7.000.000	5.075.000	13.000.000
20	Evoluţia Economiei Forestiere, Sabău	—	328.000	5.000.000
21	Neprevăzute	68.924	74.415	21.183
	Cap. VI. Disponibil			
22	Cassa numerar	387.816	387.816	629.191
23	Casa de Credit a Corpului Silvic	13.020	13 020	2 659.626
	Total buget ordinar	15.000.000	18.700.120	90.500.000

Nr. crt.	NATURA CHELTUELILOR	1945 Prevederi	1945 Efectuate	1946 Prevederi
	A. Buget ordinar			
	Cap I. Cheltueli generale			
1	Cheltueli de administraţie	800.000	1.180.758	2.000.000
2	Salarii, contribuţii patronale	3.000.000	4.073.239	16.000.000
	Cap. II. Subvenţii, ajutoare			
3	Susţinerea mişcării cinegetice	100.000	—	500.000
4	Ajutoare	250.000	346.000	1.500.000
	Cap. III. Activitate culturală			
5	Revista Pădurilor	4.000.000	4.266.246	10.000.000
6	Adunarea generală	200.000	350.300	2.000.000
7	Conferinţe	100.000	11.000	500.000
8	Propagandă forestieră, premii	200.000	105.000	1.000.000
9	Editura	400.000	106.800	9.000.000
10	Biblioteca	200.000	234.209	1.500.000
	Cap. IV. Impozite & taxe			
11	Imobilul din Bucureşti	2.000.000	950.525	7.000.000
12	Imobilul din Govora	—	25.200	7.000.000
13	Imobilul din Carmen-Sylva	—	—	100.000
	Cap. V. Administrarea imobilelor			
	a) Imobil Bucureşti			
14	Reparaţii, întreţinere imobil	300.000	45.000	1.000.000
15	Reparaţii mobilier	200.000	13.000	1.500.000
16	Asigurarea	200.000	180.280	200.000
	b) Imobil Govora			
17	Reparaţii, întreţinere	1.000.000	832.234	14.000.000
18	Cheltueli de administraţie	200.000	727.862	1.000.000
19	Cheltueli de exploatare în sezon	—	24.480	10.000.000
	c) Imobil Carmen Sylva			
20	Reparaţii, întreţinere	200.000	—	1.000.000
21	Cheltueli de administraţie	50.000	10.493	200.000
	d) Imobil Amara			
22	Cheltueli de administraţie	50.000	—	—
	e) Imobil Bistra Sebeş			
23	Reparaţii	100.000	100.750	—
	Cap. VI. Investiţii			
24	Sanatorul Amara	200.000	50.425	—
25	Imobil Bucureşti	—	3.704	—
26	Mobilier Bucureşti	—	252.470	—
27	Materiale Vila Govora	—	19.062	—
	Cap. VII. Diverse			
28	Contribuţii pentru instalaţie gaze	100.000	—	—
29	Încălzitul 1/10 la local Bucureşti	150.000	—	—
30	Participaţie la Banca Populară Sylva	—	150.000	—
32	Dobânzi	—	61.274	—
31	Fond deschidere credite neprevăzute	1.000.000	1.270.692	3.500.000
		15.000.000	15.391.303	90.500.000

B. Buget fonduri culturale

24	Venit Fond M. Moşandrei	45.000	46.100	46.000	32	Excedent Fond Moşandrei	45.000	46.100	46.000
25	Venit Fond V. A. Golescu	211	212	215	33	„ „ V. A. Golescu	211	212	215
26	Venit Fond C. Dissescu	381	393	400	34	„ „ C. Dissescu	381	393	400
	Total buget fonduri culturale	45.592	46.705	46.615			45.592	46.705	46.615

Recapitulaţiune

1	Buget ordinar	15.000.000	18.700.120	90.500.000		15.000.000	15.391.303	90.500.000
2	Buget fonduri culturale	45.592	46.705	46.615		45.592	46.705	46.615
	Total general	15.045.592	18.746.825	90.546.615		15.045.592	15.438.008	90.546.615

Preşedinte,
(ss) CONST. C. GEORGESCU

Casier, (ss) **Şt. Constantinescu**

Contabil, (ss) **N. Paia**

STATUTELE SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

PARTEA I

INFIINȚAREA ȘI COMPUNEREA SOCIETĂȚII

CAP. I

NUMELE, DURATA ȘI SEDIUL SOCIETĂȚII

Art. 1. — Societatea Progresul Silvic înființată în 1886, recunoscută persoană morală, prin Inalt Decret Regal No. 1630 din 29 Aprilie 1904, înregistrată la Trib. Ilfov S. I-a cc. sub No. 11/928 conform legii persoanelor juridice din 1924, se reorganizează, iar statutele ei votate în Adunarea Generală din 31 Mai 1937 aprobate de Tribunalul Ilfov Secția I-a cc. sub No. 158 din 3 Decembrie 1937 și publicată în M. Of. No. 300/937, se modifică precum urmează:

Art. 2. — Societatea „Progresul Silvic" este asociația inginerilor silvici din România.

Art. 3. — Durata Societății este nelimitată.

Art. 4. — Sediul Societății este în București, în imobilul propriu din B-dul Take Ionescu No. 31.

CAP. II

SCOPUL ȘI CARACTERUL SOCIETĂȚII

Art. 5. — Societatea „Progresul Silvic" este persoană morală și are îndoitul scop:

a) Să promoveze interesele economiei forestiere ale țării românești;

b) Să apere interesele profesionale ale Corpului Silvic.

Interesele profesionale ale membrilor se vor realiza însă în măsura în care se vor satisface mai întâi interesele generale ale pădurilor.

Art. 6. — Caracterul Societății este științific, tehnic profesional, social și administrativ.

Art. 7. — Pentru înlesnirea îndeplinirii țelurilor sale statutare Societatea poate poseda bunuri patrimoniale, pe care este datoare să le gospodărească cu toată grija.

CAP. III

FUNCȚIUNILE SOCIETĂȚII

Art. 8. — Funcțiunile ce are de îndeplinit, Societatea „Progresul Silvic", sunt:

A. **Sectorul științific, tehnic și social**

Să stimuleze știința silvică și să sprijine activitatea tuturor instituțiunilor silvice — administrație, învățământ și institute de cercetări — din toate sectoarele economiei forestiere, adică de politică silvică, politica lemnului și politica social-silvică.

B. **In sectorul profesional**

Să apere în mod efectiv interesele profesionale generale de orice natură ale Corpului Silvic precum și pe cele individuale ale membrilor ei.

C. **In sectorul administrativ**

Să gospodărească rațional bunurile mobile și imobile ale Societății, pentru creierea veniturilor necesare îndeplinirii scopurilor statutare.

CAP. IV

MIJLOACELE DE ACȚIUNE

Art. 9. — Societatea „Progresul Silvic" își realizează scopul prin următoarele mijloace:

A. **In vederea promovării științei silvice va activa prin:**

a) studii, proecte, referate, conferințe, excursii, publicațiuni, expoziții, muzee, etc.;

b) reuniuni colegiale — centrale și regionale;

c) acordări de premii și subvenționări pentru cercetări forestiere;

d) editarea și popularizarea cunoștințelor de economie forestieră;

e) încurajarea înfiinţării de diferite şcoli profesionale pentru ridicarea mediului cultural al celor interesaţi din economia forestieră.

B. **In vederea propăşirii pădurilor şi apărării membrilor Societăţii**

— Va apela la toate forţele creatoare ale naţiunii interesate în acţiunea economiei forestiere, ţinându-le în curent cu evoluţia economiei forestiere şi cu progresele ei.

— Va îndruma aceste forţe pentru coordonare, prin cooperaţie.

C. **In vederea lărgirii sferei de activitate în cercurile largi ale tuturor celor ce poartă interes propăşirii pădurilor**

a) Va coordona sforţările tuturor factorilor din producţia şi valorificarea pădurilor, colaborând cu proprietarii de păduri, cu exploatatorii şi industriaşii produselor forestiere, cu comerciaţii de lemne, cu consumatorii şi în fine cu factorii politici şi economici interesaţi.

b) Va colabora cu celelalte categorii de membri ai Corpului Silvic: conductori, brigadieri şi pădurari.

c) Va colabora cu muncitorii de pădure şi cu cei din industriile forestiere precum şi cu sindicatele forestiere.

d) Va colabora cu asociaţiile similare din ţară şi străinătate.

Art. 10. — Societatea „Progresul Silvic" deosebit de mijloacele de acţiune generală, va avea şi preocupări speciale în fiecare sector şi anume:

A. **In sectorul ştiinţific, tehnic şi social**

a) Va activa pentru realizarea unui cod unitar, al legislaţiei forestiere, privind organizarea economiei forestiere, Ministerului Pădurilor, administrării pădurilor, învăţământului silvic, institutului de cercetări forestiere, Corpului Silvic şi a muncii în sectorul forestier.

b) Va întocmi proecte de planificare a economiei forestiere.

c) Va veghea la buna aplicare a legilor forestiere în vigoare şi va activa la abrogarea dispoziţiunilor contrare scopurilor Societăţii.

B. In sectorul profesional

a) Să poarte grija unei juste salarizări a membrilor Corpului Silvic, corespunzătoare aportului şi rolului lor în economia naţională.

b) Să susţină aplicarea cu stricteţă a legilor în toate chestiunile cari se referă la drepturile ori conflictele membrilor Societăţii cu terţele persoane fizice şi juridice.

c) Să apere cu devotament interesele profesionale.

d) Să recomande elementele de valoare la conducerea funcţiunilor administraţiei silvice, învăţământului şi institutului de cercetări forestiere.

e) Să păstreze un just echilibru între competinţă şi capacitate cu experienţa vârstei, precum şi între spiritul de perpetuă reînoire a cadrelor cu avântul şi energia tinerească.

f) Să ajute în mod efectiv înfiinţarea şi regulata funcţionare a economatelor, casei de credit, economie şi ajutor, băncilor populare, cooperativelor forestiere şi a altor asociaţii ale membrilor corpului silvic.

g) Să stabilească relaţiuni colegiale şi să desvolte spiritul de solidaritate şi colaborare între toţi membrii Societăţii.

h) Să ţină la curent pe membrii ei cu situaţia locurilor vacante din serviciile publice şi particulare şi să-i recomande în întreprinderile cari se ocupă cu exploatarea, industria şi comerţul lemnului.

i) Să colaboreze cu asociaţiunile profesionale similare din ţară şi străinătate pentru atingerea ţelurilor Societăţii.

j) Să încurajeze şi să ajute elementele tinere şi talentate, fii ai membrilor Corpului Silvic, cari se destină carierii silvice pentru studii în ţară şi străinătate.

k) Să ajute moral şi material pe membrii Societăţii ajunşi în situaţii grele, în limita fondurilor disponibile.

l) Să stabilească raporturi normale între ingineri şi celelalte categorii de membri ai Corpului Silvic.

m) Să instituie o Comisie de anchetă care să examineze cazurile individuale de prigonire a membrilor Societăţii fie din partea autorităţilor, fie din partea altor membri, cazuri asupra cărora Societatea se va sesiza prin cel prigonit ori din oficiu făcând demersurile necesare.

n) Să instituie un juriu de onoare pentru urgenta aplanare a conflictelor ivite între membrii Societăţii pe chestiuni ştiinţifice ori profesionale.

C. In sectorul administrativ

a) Să întocmească şi să ţină inventarul bunurilor sale mobile şi imobile.

b) Să gospodărească în bune condiţiuni patrimoniul Societăţii.

c) Să întocmească anual, un buget echilibrat.

d) Să încheie anual un bilanţ.

e) Să caute isvoare noi de mărirea patrimoniului şi de fructificare a fondurilor sale şi să construiască cămine, case de recreaţie, sport, sanatorii, etc.

Art. 11. — Societatea îşi constituie un fond social compus şi alimentat din valoarea bunurilor sale, mobile şi imobile, donaţiuni, legate, fonduri în numerar, fonduri în efecte şi excedentul anilor precedenţi.

Donaţiunile se vor administra conform dorinţei donatorilor, acceptate de Societate.

Art. 12. — Taxa de înscriere, cotizaţia şi abonamentul la publicaţiunile Societăţii se fixează anual de către Consiliul de Administraţie.

CAP. V

MEMBRII SOCIETĂŢII

Art. 13. — Societatea se compune din membrii fondatori, de onoare, activi, corespondenţi, donatori.

a) **Membrii fondatori** sunt membrii cari au înfiinţat Societatea în 1886: Baron B. Bellu, I. Kalinderu, C. F. Robescu, A. Eustaţiu, St. C. Mihăilescu, Ion P. Chihaia, C. Olănescu, Al. Moroiu, C. Orăscu, C. Panaitescu, C. Stătescu, Antonescu Remus (P. S.), N. R. Danilescu, I. C. Eleuterescu, N. Gh. Popovici, S. P. Radian, V. Nichita, N. Mihăilescu, A. P. Tânţăreanu, N. Macovei, B. Pisone, B. I. Popescu, Em. S. Mihalescu, C. I. Ionescu, T. Chivulescu, M. Andronescu, M. M. Micşunescu, Emanoil Demetrescu, G. I. Popescu, Gh. Cărbuneanu, Gh. Gavrilescu, Aur. Mureşanu, Matei Şerbănescu, Robin Murgulescu, N. Velescu, B. N. Pretorian, C. Mihăescu, St. Prat, I. M. Teodorescu, C. Socolescu, I. Tănăsescu, D. Papinian, N. Savela.

b) **Membrii activi,** persoanele cari au titlul de inginer silvic, absolvenţi ai Şcolii Politehnice sau alte şcoli echivalente.

c) **Membrii corespondenţi,** persoanele proeminente, care activează în economia forestieră.

d) **Membrii donatori,** cari fac Societăţii donaţiuni de importanţă.

e) **Membrii de onoare,** persoanele cari în viaţa lor publică s'au remarcat în mod deosebit prin acţiunile lor, pentru atingerea scopurilor Societăţii.

f) **Membrii activi şi corespondenţi** pot deveni şi membri donatori şi de onoare în condiţiunile prezentelor statute.

g) Numărul membrilor activi, corespondenţi, donatori şi de onoare este nelimitat.

CAP. VI

ADMITEREA MEMBRILOR IN SOCIETATE

Art. 14. — Membrii activi se admit în Societatea „Progresul Silvic" de către Consiliul de Administraţie cu majoritatea de 2/3 din numărul consilierilor prezenţi în urma unei cereri susţinută de 2 membri activi.

Orice membru al Societăţii poate face contestaţie asupra primirii, iar Consiliul de Administraţie poate reveni oricând motivat asupra ei.

Membrii de onoare, corespondenţi şi donatori se primesc prin aclamaţiuni de către Adunarea Generală, la propunerea Consiliului de Administraţie.

Admiterea membrilor activi şi corespondenţi devine definitivă numai după plata taxelor statutare, iar cea a membrilor donatori numai după efectuarea în drept şi fapt a donaţiunii acceptate de Societate.

Drepturile şi datoriile membrilor.

Art. 15. — Membrii activi ai Societăţii au drepturi şi îndatoriri egale.

Art. 16. — Fiecare membru are dreptul:

a) Să-şi exprime în deplină libertate, gândul şi voinţa sa privitor la scopul şi mijloacele de acţiune ale Societăţii verbal, în scris ori prin vot.

b) Să se folosească în egală măsură de bunurile imobile şi mobile ale Societăţii precum şi de toate ajutoarele morale şi materiale pe care le poate da Societatea şi institutele pendinte.

Art. 17. — Fiecare membru este dator:

a) Să activeze în interesul general al Societăţii cu sinceritate şi devotament, cu respect faţă de drepturile celorlalţi membri ai Societăţii, cu grija de a cultiva armonia între membri şi de a întări solidaritatea de Corp.

b) Cel ce primeşte o delegaţiune din partea Societăţii este dator să execute corect şi prompt sub sancţiune de a trage consecinţele în caz de refuz.

c) Să-şi achite toate obligaţiile către Societate, precum: taxe, cotizaţii, abonamente, etc.

Art. 12. — Membrii corespondenţi au drepturi şi îndatoriri numai în legătură cu activitatea ori conlucrarea lor privitoare la apărarea intereselor economiei forestiere fără amestec asupra intereselor profesionale ale membrilor activi.

Ei vor plăti aceleaşi taxe, cotizaţii şi abonamente ca şi membrii activi.

Art. 19. — Membrii de onoare şi donatorii sunt scutiţi de taxele prevăzute la art. 17 al. c.

CAP. VII

RETRAGEREA DIN SOCIETATE

Art. 20. — Membrii activi şi corespondenţi, se pot retrage din Societate pe baza unei cereri motivate şi în urma hotărîrii Consiliului de Administraţie.

Membrii retraşi pot cere reînscrierea lor după cel puţin 1 an dela retragere cu îndeplinirea aceloraşi formalităţi ca la admitere numai dacă au achitat toate datoriile din trecut faţă de Societate.

Art. 21. — Retragerea calităţii de membru de onoare ori donator, se va face după aceeaşi normă ca la numire.

CAP. VIII

S A N C Ţ I U N I

Art. 22. — Pentru neîndeplinirea îndatoririlor morale şi material faţă de Societate, membrii sunt supuşi sancţiunilor prevăzute mai jos:

A. **Se consideră abatere dela îndatoririle morale:**

a) Dezinteresul, faţă de Societate şi activitate contrarie ţelurilor ei;

b) Atingerea ori împiedicarea exercitării drepturilor celorlalţi membri dela vot dela folosinţa bunurilor Societăţii dela libera exprimare a gândurilor privitoare la scopul şi mijloacele de acţiune ale Societăţii;

c) Defăimarea Societăţii ori a membrilor ei;

d) Distrugerea armoniei dintre membri;

e) Acte imorale bine dovedite în viaţa publlcă ori privată;

Abaterile dela îndatoririle morale se sancţionează după gravitatea cazurilor prin:

1. Admonestarea colegială,
2. Avertisment scris,
3. Publicaţie — comunicat prin organele Societăţii şi ziare aceste pedepse se aprobă de Consiliu,
4. Suspendarea din Societate,
5. Excluderea limitată din Societate,
6. Eliminarea din Societate.

Aceste ultime trei pedepse se hotărăsc de Adunarea Generală.

B. **Se consideră abateri dela îndatoririle materiale:**

a) Neplata la timp a sumelor datorate către Societate;

b) Păgubirea pe orice cale a bunurilor mobile şi imobile ale Societăţii;

c) Abaterile dela îndatoririle materiale se sancţionează după caz:

1. Suspendarea din Societate,
2. Excluderea din Societate fără despăgubiri ori cu urmărirea lor; aceste pedepse se hotărăsc de Adunarea Generală.

Art. 23. — Sancţiunnile prevăzute la art. precedente, trebuie să aibă la bază referate întocmite de către organele respective ale Societăţii, având în toate cazurile la acte dovada încunoştiinţării celui învinuit asupra faptelor imputate precum şi a invitaţiunii ca să-şi formuleze justificarea sa într'un termen dat.

Sancţiunile pronunţate de Adunarea Generală anuală ori extraordinară, trebuie să aibă la propunerea Consiliului de Administraţie şi actele doveditoare întocmite de Comisiunea de anchetă.

Art. 24. — Comitetul Secţiei Disciplinare din cadrul Consiliului de Administraţie, care — după gravitatea cazului — funcţionează drept comisiune de anchetă, juriu de onoare, ori comisia de judecată îşi dă în primul rând avizul asupra tuturor abaterilor dela îndatoririle morale şi materiale ale membrilor.

Constituirea acestui Comitet, anchetarea, încadrarea faptelor învinuiților, judecarea și sancționarea lor, se va preciza într'un regulament special ce se va întocmi de Consiliul de Administrație.

Art. 25. — Membrii eliminați, nu mai pot fi reprimiți în Societate decât numai după constatarea reabilitării lor, prin hotărîrea Adunării Generale la propunerea Consiliului de Administrație.

Art. 26. — Membrii retrași, suspendați, excluși ori eliminați din Societate, precum și văduvele ori descendenții membrilor decedați nu au niciun drept asupra fondului social la Societății.

PARTEA II

ORGANELE DE CONDUCERE ALE SOCIETĂȚII

CAP. IX

ADUNAREA GENERALĂ

Art. 27. — Adunarea generală reprezintă totalitatea membrilor Societății „Progresul Silvic" și se consideră constituită, când la prima convocare sunt prezenți jumătate plus unu din numărul membrilor activi.

Dacă la prima convocare nu se prezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor activi, Adunarea Generală va avea loc a 8-a zi liberă după ziua primei convocări, fără a se mai face vreo nouă convocare, când este legal constituită cu oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Hotărîrile se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Art. 28. — Adunarea Generală pentru modificarea Statutelor, se consideră constituită numai cu 2/3 din numărul membrilor activi ai Societății la prima convocare, iar dacă acest număr nu a fost atins, adunarea se amână pentru a 15-a zi, când va lucra cu oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Hotărîrile se vor lua cu o majoritate de 2/3 din numărul membrilor activi prezenți la adunare.

Art. 29. — Adunarea Generală poate fi ordinară și extraordinară.

Adunarea Generală ordinară se ține odată pe an în cursul lunilor Mai și Iunie.

Adunările Generale extraordinare se țin oridecâte ori va găsi necesar Consiliul de Administrație sau când sunt cerute pentru mo-

tive arătate în scris de către cel puţin 50 membri activi ai Societăţii.

Adunările Generale ordinare sau extraordinare se convoacă numai între membrii activi ai Societăţii cu drept de vot pentru dările de seamă obişnuite, asupra activităţii administrative precum şi pentru discutarea chestiunilor de ordin tehnic şi cu caracter urgent.

Art. 30. — Data când are loc adunarea generală ordinară ori extraordinară, va fi adusă la cunoştinţa ministerului tutelar, precum şi celorlalte autorităţi prevăzute de Legea persoanelor juridice.

Adunările generale ordinare ori extraordinare, se convoacă prin invitaţii personale, adresate membrilor activi ai Societăţii, precum şi prin publicaţiune în Mon. Oficial şi în organele de publicitate ale Societăţii cu cel puţin 15 zile înainte de ziua fixată.

Convocarea va cuprinde locul, data şi ordinea de zi, care va fi pusă tot timpul la dispoziţia membrilor la Secretariatul Societăţii.

Art. 31. — Adunarea Generală are căderea de a discuta orice chestiune în legătură cu scopurile Societăţii, după epuizarea ordinei de zi.

Art. 32. — Asupra chestiunilor discutate se vor lua hotărîri ori vota moţiuni — după caz — care vor fi aduse la cunoştinţa Guvernului printr'o delegaţie a Consiliului de Administraţie.

Art. 33. — Desbaterile Adunărilor Generale se vor conduce după un regulament ce se va întocmi de Consiliul de Administraţie.

CAP. X

CONGRESELE

Art. 34. — Congresele se convoacă periodic odată cu adunările generale, ori separat pentru toate categoriile de dembri ai Societăţii şi cu invitaţi dintre persoanele cari poartă interes pădurilor sau membrilor Societăţii, spre a discuta şi vota moţiuni asupra problemelor de ordin tehnic ori profesional în legătură cu interesul general al ţării.

Art. 35. — Convocarea congresului se face cu formele prevăzute pentru adunările generale.

Art. 36. — Şedinţele congresului sunt publice şi pot lua cuvântul membrii Societăţii de toate categoriile, precum şi invitaţii.

Se votează moţiuni care se aduc la cunoştinţa Guvernului prin delegaţii congresului aleşi pentru acest scop.

CAP. XI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Art. 37. — Conducerea Societății este încredințată unui Consiliu de Administrație compus din 32 membri activi, aleși pe timp de 3 ani, de către Adunarea Generală și cu drept de realegere.

Art. 38. — Consiliul de Administrație este alcătuit din:

1 președinte
2 vicepreședinți
1 secretar general
1 casier
6 președinți de secțiuni
2 secretari și
19 membri.

Președinții Cercurilor regionale prevăzuți în partea III a acestor statute, sunt membrii de drept ai Consiliului de Administrație.

Art. 39. — Alegerea membrilor Consiliului de Administrație se face de Adunarea generală prin vot secret, pe față sau prin aclamații, după cum va hotărî în prealabil în ședință adunarea generală.

Intâi se va alege președintele societății, după care se va alege doi vicepreședinți și secretarul general, apoi se va proceda la alegerea celorlalți membri ai Consiliului.

Intâi se va alege președintele Societății, după care se vor alege doi vicepreședinți și secretarul general, apoi se va proceda la alegerea celorlalți membri ai Consiliului.

Cei ce vor întruni cel mai mare număr de voturi vor fi declarați aleși.

Prin regulament se va stabili procedura de candidare și votare pentru alegerea membrilor în Consiliul de Administrație, regulament ce se va supune aprobării primei adunări generale ordinare.

Art. 40. — Vacanțele ce se vor produce în Consiliul de Administrație vor fi completate prin cooptarea de către Consiliul de Administrație dintre membrii care la adunarea generală ordinară a întrunit cel mai mare număr de voturi sau dintre membrii cari au dovedit prin manifestărle lor că poartă un viu interes Societății.

Membrii cooptați vor fi ratificați la adunarea generală și vor continua mandatul acelor în locul cărora au fost cooptați.

Art. 41. — Consiliul de Administrație lucrează cu cel puțin 14 membri prezenți, iar hotărîrile se iau valabil cu majoritatea membrilor prezenți prin votare pe față.

Votarea se va face secret numai atunci când aceasta este cerută de cel puţin 5 membri.

In caz de paritate votul preşedintelui decide.

La cerere, opiniile separate se vor înscrie sau anexa la procesul-verbal al şedinţei. Deliberările Consiliului se vor consemna într'un proces-verbal, care va cuprinde numele membrilor prezenţi şi a celui care prezidează şedinţa.

Acest proces-verbal se semnează de preşedintele şedinţei şi de secretarul general.

Art. 42. — Membrii Consiliului cu reşedinţa în Bucureşti, care vor lipsi nemotivat 5 şedinţe consecutive, precum şi cei din provincie, care vor lipsi deasemeni nemotivat 3 luni consecutive, sunt de drept consideraţi demisionaţi.

Art. 43. — Revocarea vreunui membru din Consiliul de Administraţie se va putea face cu aprobarea a 2/3 din numărul membrilor Consiliului sub rezerva ratificării primei adunări generale.

CAP. XII

ATRIBUŢIUNILE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

Art. 44. — Consiliul de Administraţie are următoarele atribuţiuni:

a) Urmăreşte îndeplinirea scopurilor Societăţii;

b) Organizează activitatea Societăţii întocmind regulamentele interioare;

c) Studiază chestiunile de interes general şi cele de interes special, de care s'a sesizat din Oficiu ori a fost sesizat de către membrii Societăţii sau de către autorităţile publice;

d) Reprezintă Societatea în Justiţie prin delegaţii săi;

e) Intervine în numele Societăţii pe lângă autorităţile publice şi Corpurile constituite ori de câte ori interesele Societăţii o cer;

f) Face împrumuturi, ipoteci, radieri, precum şi orice alte acte de administraţie patrimoniale, în limitele bugetelor anuale ale Societăţii;

g) Intocmeşte bugetul anual al Societăţii şi îl execută conf. aprobării dată de către adunarea generală;

h) Propune spre aprobare adunării generale ordinare, sau extraordinare toate proectele de vânzări, cumpărări, donaţiuni a imobilelor, executarea construcţiilor pe terenurile Societăţii, cu respectarea prevederilor legii persoanelor juridice;

i) Numeşte şi revocă funcţionarii şi personalul de serviciu al Societăţii;

j) Fixează salariile funcţionarilor şi personalului de serviciu al Societăţii;

k) Aprobă viramentele necesare în cursul exerciţiului financiar;

l) Aplică sancţiunile prevăzute la art. 22;

m) Deleagă atribuţiunile Comitetului de Direcţie, Comitetelor de secţiuni, Comisiunilor speciale şi chiar membrilor Consiliului în cazuri deosebite;

n) Execută hotărîrile adunărilor generale şi intervine la organele în drept pentru aducere la îndeplinire a moţiunilor acestor adunări;

p) Fixează data adunării generale ordinare între 1 Mai—1 Iulie, precum şi data adunărilor extraordinare, stabilind ordinea de zi a acestor adunări.

Art. 45. — Consiliul de Administraţie, se va convoca obligatoriu de două ori pe lună, de către Preşedintele, ori de câte unul dintre Vice-Preşedinţi.

Pentru chestiuni urgente Preşedintele poate convoca şi şedinţe extraordinare.

In convocarea adresată membrilor Consiliului se va specifica ordinea de zi a şedinţei respective.

Art. 46. — Dacă la şedinţele Consiliului, vreunul dintre membri propun vreo chestiune în afara ordinei de zi, Consiliul va decide, dacă aceasta urmează să fie luată imediat în considerare sau fixează data punerii ei în discuţie.

La şedinţele Consiliului poate asista orice membru al Societăţii şi pot fi invitaţi ca informatori, membrii sau chiar persoane din afara Societăţii.

Art. 47. — Consiliul de Administraţie încredinţează Preşedintelui şi unui membru din compunerea lui, fie la doi membri ai săi semnătura socială a Societăţii.

CAP. XIII

COMITETELE DE SECŢIUNI

Art. 48. — Cele 6 comitete de secţiuni, compus din câte 5 membri sunt:

a) Comitetul secţiunei technice, care se ocupă cu politica forestieră;

b) Comitetul secţiei economice, care se ocupă cu politica lemnului;

c) Comitetul secţiei culturale, care se ocupă cu editura, publicaţiunile Societăţii, învăţământul silvic, institutul de cercetări forestiere, biblioteca, cercuri de studii;

d) Comitetul secţiei social-profesionale, care se ocupă cu politica socială-profesională;

e) Comitetul secţiei disciplinare, care se ocupă cu anchete, juriu de onoare şi comisie de judecată;

f) Comitetul secţiei administrative, care se ocupă cu personalul, administraţia bunurilor, contabilitatea, finanţele, contenciosul, asistenţa medicală.

Art. 49. — Comitetele secţiunilor se ocupă cu toate chestiunile referitoare la secţiunea respectivă, de care se sesizează direct, propuse de către membrii Societăţii, ori trimise spre examinare de către Consiliul de Administraţie.

Art. 50. — Comitetele secţiunilor au competinţa deplină pentru atribuţiunile ce au fost delegate de către Consiliul de Administraţie. Celelalte chestiuni de resortul lor, le studiază şi le supune spre aprobare Consiliului de Administraţie.

Fiecare secţiune are un preşedinte şi un secretar.

CAP. XIV

BIROUL SOCIETĂŢII

Art. 51. — Preşedintele Consiliului de Administraţie, împreună cu Secretarul General, Casierul Societăţii şi cu unul dintre preşedinţii celor 6 secţiun, constitue Comitetul de Direcţie.

Art. 52. — Comitetul de Direcţie, rezolvă cu depline puteri, lucrările atribuite de Consiliul de Administraţie, precum şi pe cele cu caracter urgent, sub rezerva ratificării soluţiunilor date la prima şedinţă a Consiliului.

CAP. XV

ATRIBUŢIUNILE MEMBRILOR COMITETULUI DE DIRECŢIE

A. **Preşedintele**

Art. 53. — Preşedintele are următoarele atribuţiuni:

a) reprezintă Societatea faţă de autorităţi, particulari, diverse corpuri, asociaţiuni şi Societăţi, în justiţie, etc.;

b) prezidează adunările Societăţii, şedinţele Consiliului de Administraţie şi ale Comitetului de Direcţie;

c) îngrijeşte de aducerea la îndeplinire a hotărîrilor Consiliului de Administraţie şi Comitetului de Direcţie;

d) însărcinează pe oricare dintre membrii Consiliului de Administraţie, să studieze, o anumită chestiune, ori să îndeplinească un serviciu în cazurile de interese urgente ale Societăţii;

e) semnează împreună cu secretarul general, toată corespondenţa Societăţii.

B. **Vice-Preşedinţii**

Art. 54. — Vice-Preşedinţii Societăţii înlocuesc pe Preşedinte în atribuţiunile sale, ori de câte ori acesta este împiedicat de vreo împrejurare a le exercita.

C. **Secretarul General**

Art. 55. — Secretarul General are în sarcina sa întreaga activitate a Societăţii conform unui regulament intern, aprobat de către Consiliul de Administraţie.

Ingrijeşte de convocarea Consiliului de Administraţie şi Comitetului de Direcţie, stabilind ordinea de zi a şedinţelor şi urmăreşte aducerea la îndeplinire a hotărîrilor luate.

Urmăreşte deasemenea, executarea însărcinărilor date de Consiliul de Administraţie membrilor din afara Consiliului.

Art. 56. — Secretarii de şedinţă, au însărcinarea de a urmări desbaterile Consiliului de Administraţie, luând note şi redactând procesele verbale respective.

Ei fac parte şi din Biroul Adunărilor Generale luând note în şedinţă şi redactând procesele verbale.

Secretarilor de şedinţă li se mai pot da de către Consiliul de Administraţie şi alte atribuţiuni speciale.

Când Secretarul General este împiedicat dela executarea atribuţiunilor sale, este înlocuit de unul din secretarii de şedinţă.

D. **Casierul**

Art. 57. — Casierul face operaţiunile de încasări şi plăţi ale Societăţii, el poate fi ajutat de un secretar contabil, funcţionar al Societăţii, care va ţine la zi toată contabilitatea operaţiunilor de în-

casări şi plăţi în partidă dublă având răspunderea prevăzută în Codul de comerţ şi legea Persoanelor Juridice.

Secretarul contabil are în seama şi răspunderea sa şi casa mică, în care nu va putea păstra, decât maximum de numerar fixat de Consiliul de Administraţie.

Art. 58. — Incasările şi plăţile se fac conform prevederilor bugetare, cheltuelile se aprobă de Consiliul de Administraţie, Comitetul de Direcţie şi persoanelor cărora li s'a fixat de către Consiliu anumite competinţe.

Casierul poate opri efectuarea unei cheltueli dacă nu este în acord cu statutele şi prevederile bugetare fiind ţinut a lămuri Consiliul sau Comitetul de Direcţie asupra considerentelor care l-au determinat să oprească acea cheltuială.

CAP. XVI

E. Cenzorii

Art. 59. — Pentru controlul tuturor operaţiunilor financiare ale Societăţii, adunarea generală ordinară alege 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi. Cenzorii verifică gestiunea financiară a Societăţii cel puţin de 2 ori pe an, făcând propuneri Consiliului de Administraţie şi întocmind procesul verbal şi raportul pentru Adunarea generală.

Mandatul lor este anual. Cenzorii şi supleanţii pot fi realeşi.

PARTEA III-a

CERCURILE REGIONALE

Art. 60. — Membrii Societăţii „Progresul Silvic" din exterior, pot forma „cercuri regionale", luând denumirea localităţii, unde funcţionează cu aprobarea Consiliului de Administraţie al Societăţii.

Aceste cercuri se vor înfiinţa cu minimum 20 membri şi vor avea sediul în localităţile de reşedinţă ale unităţilor silvice regionale.

Art. 61. — Scopul „cercurilor regionale" este de a ajuta conducerea Societăţii, în îndeplinirea misiunei sale, de-a o informa asupra problemelor speciale ce prezintă regiunea din punct de vedere al economiei forestiere şi al condiţiunilor profesionale cum şi de a strânge legătura între toţi membrii Societăţii din cercul respectiv.

Art. 62. — Fiecare cerc va fi condus de un comitet compus din 5 membri, din care un preşedinte şi un secretar aleşi în Adunarea

Regională, ce se va ține anual în luna Ianuarie convocată special în acest scop.

Art. 63. — Pentru cheltuelile necesitate de organizarea și funcționarea cercului Consiliul de Administrație al Societății va aproba sumele respective până la 50% din cotizațiile efectiv încasate de cerc dela membrii săi.

Art. 64. — Modul de funcționare al acestor cercuri, se va determina printr'un regulament special întocmit și aprobat de Consiliul de Administrație.

Art. 65. — Adunarea Generală după propunerea Consiliului de Administrație poate desființa cercurile regionale pentru inactivitate ori pentru activitate contrarie scopurilor Societății.

Art. 66. — Președinții cercurilor regionale fac parte de drept, cu vot consultativ din Consiliul de Administrație al Societății și pot lua parte după posibilități la ședințele Consiliului de Administrație.

PARTEA IV-a

DISPOZIȚIUNI — DIVERSE

Art. 67. — Membrii actuali ai Societății rămân cu drepturi câștigate, iar noui membri se vor primi numai în condițiunile prevăzute în prezentele.

Art. 68. — Bugetul Societății se va întocmi la începutul fiecărui an și va fi aprobat de Adunarea Generală.

Anul bugetar începe la 1 Ianuarie.

Art. 69. — Consiliul este în drept a utiliza prevederile bugetului anului expirat până la alcătuirea noului buget.

Deasemenea, Consiliului de Administrație poate executa prevederile noului buget pe anul următor, până la aprobarea acestuia de Adunarea Generală.

Art. 70. — Potrivit art. 68 anul bugetar începe la 1 Ianuarie iar mandatul Consiliului de Administrație începe la data alegerii de către Adunarea Generală.

Art. 71. — Pentru investiții care nu vor putea fi executate în limitele prevederilor bugetare, Consiliul de Administrație cu majoritate de 2/3 din numărul total la membrilor, poate împrumuta sumele necesare în numele Societății, cu garanția veniturilor Societății, pe timp de cel mult 3 ani, urmând ca pentru acoperirea împrumutului să fie trecute în bugetele anilor viitori, anuitățile respective.

Imprumutul care angajează veniturile Societăţii pe mai mult de 3 ani, se va aproba în prealabil de Adunarea Generală.

Art. 72. — Statutele Societăţii nu pot fi modificate decât în urma propunerii a 1/4 din membrii activi ai Societăţii sau în urma deciziunii Consiliului luată cu 2/3 din numărul total al membrilor săi.

Modificările propuse de membrii se vor studia în prealabil de Consiliu, făcând un raport către Adunarea Generală, care cu majoritate de 2/3 din membrii prezenţi va hotărî modificarea.

Proectul de statute întocmit de Consiliul de Administraţie, se va trimite cu 30 zile înainte de Adunarea Generală a Societăţii.

Aprobarea statutelor modificate se va da cu 2/3 din numărul membrilor prezenţi la Adunarea Generală şi va fi adusă la cunoştinţă tuturor membrilor Societăţii, prin publicaţiunile Societăţii.

Art. 73. — In caz de dizolvare a Societăţii, Adunarea Generală, va decide de întreaga avere a Societăţii.

Art. 74. — Statutele de faţă intră în vigoare imediat după aprobarea lor de către Adunarea Generală.

Art. 75. — Prezentele statute se vor publica în Monitorul Oficial şi Revista Pădurilor.

S'au publicat în Monitorul Oficial No. 83 din 6 Aprilie 1946

* * *

TRIBUNALUL ILFOV SECŢIA I-a C. C.

Conform art. 93 din legea persoanelor juridice, se publică;

Prin sentinţa No. 19/946 persoană juridică s'a aprobat modificările aduse statutelor **Societăţii „Progresul Silvic", Societatea Inginerilor Silvici din România,** cu sediul în Bucureşti, Bd. Tache Ionescu No. 31, astfel cum sunt prevăzute în actul modificator, în Adunarea Generală dela 24 şi 25 Iunie 17945. S'a făcut menţiune despre această modificare în registrul de persoane juridice la No. 11/1928, sub care se află înscrisă Societatea.

Prezentul extras se va publica în Revista Pădurilor.

Prim Grefier, (ss) AL. ŞERBĂNESCU

Dosar No. 1413/928.

No. 16159 — 30 Martie 1946.

PROCES-VERBAL Nr. 7

Şedinţa din 30 Noembrie 1945

Prezenţi D-nii: Borovschi B., Bordea D., Comes T., Constantinescu Şt., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Ionescu G., Lissievici V., Manole H., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu V. C., Popovici V., Purcăreanu Gh., Rodoteatu St., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi:

Dările de seamă ale secţiunilor.

Diverse — Administrative.

Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 30.

1. Se citeşte şi se ratifică procesul-verbal din şedinţa anterioară.

2. Se aprobă tipărirea conferinţei d-lui Ing. Gh. Pană: „Gustave Huffel — omul şi opera". Se va aduce la cunoştinţă această comemorare şi Şcoalei din Nancy, prin Legaţia Franţei.

3. Relativ la cedarea sălii de festivităţi, se hotărăşte, ca aceasta să se facă numai cu autorizaţia Preşedintelui, sau, în lipsă, a Secretarului General.

4. Se aprobă angajarea cameristului Miron Gherasim.

5. Se aprobă închirierea sălii de festivităţi Sindicatului M. A. D. pentru ziua de 5 Decembrie în vederea ţinerii unei conferinţe. Se stabileşte în general chiria pentru sală, la suma de lei 50.000, pentru conferinţe şi adunări în zilele lucrătoare. Pentru sindicatul M. A. D. se admite o reducere de 50%.

6. Se aprobă cererea Asociaţiei culturale progresiste, pentru un ciclu de conferinţe, ce se vor ţine în sală, cu chiria de 50.000 lei de şedinţă.

7. Direcţia propagandei din M. A. D. cere material — articole — fotografii, pentru revista „Propăşirea agricolă". Se dă în studiu secţiei culturale.

8. D-l T. Comes aduce la cunoştinţă programul de conferinţe al Cercului de Studii. D-l Preşedinte anunţă că acest ciclu va fi urmat de un ciclu al I.C.E.F.-ului.

9. Se citeşte referatul d-lui Comes Titus, relativ la organizarea unei expoziţii a „Monumentelor Naturii" în sala de festivităţi. Se dă în studiul secţiei culturale.

10. Se aprobă înscrierea în Societate, a domnilor ingineri silvici: Hristu H. Nicolaie, Lupu St. Filip, Liteanu Vlad, Radu Ştefănescu, Al. Manoil şi Trifănescu Vasile.

Rapoartele Secţiilor. D-l Valer Popovici face raportul secţiei administrative.

1. Contractul cu Editura muzicală „Ştefan Kiriţescu" nu poate fi respectat de nici una din părţi, din cauza solicitării dese a sălii, de către diverse organizaţii. Totuşi s'a convenit cu Editura chiriaşe ca să se închirieze, atunci când va avea nevoie, cerând aprobarea prealabilă pentru fiecare spectacol. Se va face, în acest sens un contract tip, cu tarif dela caz la caz.

Se stabileşte următorul tarif:

1. Lei 200.000 pentru serbări de zi, adică până la ora 19, Dumineca şi sărbătorile legale; în zilele lucrătoare 50% reducere.

2. Lei 300.000 pentru serate, baluri, dela orele 20—6 dimineaţa, în zilele de Sâmbătă, Duminecă şi ajun de sărbători legale şi în sărbători legale; în zilele lucrătoare 50% reducere.

3. Lei 50.000 pentru conferinţe, adunări, numai în zilele lucrătoare.

Tarif special: pentru următoarele zile:

1. Cele 3 zile de Crăciun, adică 25, 26 şi 27 Decembrie, 5 spre 6 Ianuarie 1946, — Boboteaza — şi 6 spre 7 Ianuarie — Sf. Ioan —, apoi Sâmbăta şi Dumineca lăsatului secului, în total 9 zile:

Serbări de zi, Lei 200.000.

Serate, baluri, Lei 400.000.

2. Revelionul, Lei 600.000 (şase sute mii).

— Domnul Avocat Ilie Paniţă expune starea procesului, în chestiunea clădirii noui vecine. Procesul a fost pierdut la prima instanţă deoarece expertiza a fost defavorabilă nouă. S'a făcut apel şi s'a introdus acţiune şi la Curtea Superioară Administrativă.

Domnul Preşedinte face apel către secţii, pentru o mai intensă activitate, dând şi unele sugestii:

a) Problema contractului colectiv urmând a fi adusă la cunoştinţa membrilor Consiliului, pentru discuţii şi amendamente, se repartizează secţiei administrative. Se va procura o listă a colegilor din Bucureşti, pentru a se face apel la cei ce vor să activeze în această secţie. Se deleagă d-l Tr. Vişan, ca responsabil în legătură cu Confederaţia Generală a Muncii.

b) Legea Corpului Technic. Se dă în studiu secţiei profesionale şi d-lui C. Nettea. Se va discuta în şedinţa plenară. Se vor trimite circulări şi convocări.

Au loc apoi discuţiuni în jurul proiectelor de lege ce se elaborează: noul Cod al funcţionarilor publici; dreptul de preemţiune al Statului asupra lemnului. Se propune ca aceste proiecte ce vor veni în discuţia Consiliului să fie multiplicate şi să se distribue colegilor, pentru a lua cunoştinţă de ele. Se va face şi un extras pentru suplimentul profesional al „Revistei Pădurilor".

Şedinţa se ridică la orele 19 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 8

Şedinţa din ziua de Vineri 14 Decembrie 1945

Prezenţi d-nii: Boldur M., Constantinescu Şt., Constantinescu I.-Leu, Filip V., Georgescu V., Manole H., Georgescu C. C., Pană I. Gh., Popescu V. C., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi:

Proiectul de lege pentru organizarea corpului tehnic.

Contractul colectiv de muncă, în administraţia forestieră.

Diverse — Administrative.

Şedinţa nu s'a putut ţine din cauză că preşedintele Societăţii şi unii membri au fost chemaţi în interes de serviciu la Minister.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 9

Şedinţa din ziua de Vineri 21 Decembrie 1945

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Bordea D., Constantinescu Şt., Fifip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Manole H., Marinescu I., Pană Gh., Popescu V. C., Rodoteatu St., Sburlan D. şi Vişan Tr.

Şedinţa se amână, din cauză că numărul membrilor s'a descompletat, fiind chemaţi în interes de serviciu, la Minister.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 1

Şedinţa din ziua de Vineri 18 Ianuarie 1946

Prezenţi d-nii Borovschi B., Bordea D., Butoiu Al., Marinescu I., Nettea C., Popescu C., Predescu Şt., Purcăreanu Gh. şi Rachieru C.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului technic.

Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.

Rapoartele secţiilor consiliului.

Diverse — Administrative.

Neîntrunindu-se numărul legal de membri, cerut de statute, şedinţa nu s'a ţinut.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 2

Şedinţa din ziua de 22 Ianuarie 1946

Prezenţi d-nii: Boldur M., Borovschi B., Bordea D., Comes T., Constantinescu St., Colpacci Gr., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu I. G., Lissievici V., Nettea C., Manole H., Pană Gh., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Vişan Tr., Volosciuc A. şi Zeicu I.

Invitat d. Dragomir I.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 15 sub preşidenţia d-lui profesor C. C. Georgescu.

Se ia în discuţie, pe capitole, Proiectul de Lege al Corpului Technic general.

In urma discuţiunilor la care iau parte toţi membrii prezenţi, se aduc proiectului însemnate modificări, notate în minuta acestei şedinţe.

Se hotărăşte să se ţină o nouă şedinţă, pentru continuarea discuţiilor, Luni 28 Ianuarie a. c. Se trimite exemplare din proiect secţiilor regionale ale Societăţii, spre a-şi face observaţiile lor.

Se va convoca apoi o adunare plenară a membrilor Societăţii din Bucureşti pentru a discuta şi hotărî asupra modificărilor propuse.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 3

Şedinţa din 28 Ianuarie 1946

Prezenţi d-nii: Boldur M., Borovschi B., Comes T., Comşia A., Constantinescu Şt., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu G., Nettea C-tin, Pană Gh., Purcăreanu Gh., Rodoteatu St., Teodorescu Şt., Vişan Tr. şi Volosciuc A.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 30 sub preşidenţia d-lui profesor C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi.

1. In chestiunea închirierii sălii de festivităţi, Comisia administrativă prezintă cererea Casei Pădurilor.

Se hotărăşte să se închirieze sala la preţul de 24 milioane anual. (12 milioane pentru sală şi 12 milioane pentru mobilier). Deasemenea sala de şedinţe la preţul de 4 milioane. Pentru necesităţile Societăţii ni se va rezerva sala de festivităţi pentru 30 şedinţe anual, iar sala de şedinţe, în două după amiezi pe săptămână.

2. D-l Ştefan Constantinescu, casierul Societăţii, prezintă un referat privitor la fixarea cotizaţiei pe anul 1946, abonamentele la Revista Pădurilor, taxele de întreţinere la Cămin, taxele de publicarea amenajamentelor în Revista Pădurilor, etc.

După discuţii la care iau parte membrii prezenţi, se fixează următoarele taxe pentru anul 1946:

Cotizaţia anuală la Societate	6.000 Lei
Taxa de înscriere	2.000 „

Abonamente:

a) Instituţii publice şi întreprinderi dela 5.000 lei, la	20.000 Lei
b) Persoane particulare dela 3.000 lei, la	10.000 „
c) Conductori, brigadieri, pădurari, studenţi dela 1.000 lei, la . .	5.000 „

Taxa de publicarea amenajamentelor:

a) Până la 10 h. a., dela 500 lei, la	2.000 Lei
b) Dela 11 la 50 h. a., dela 1.000 lei, la	4.000 „

c) Dela 51 la 100 h. a., dela 1.500 lei, la . . . . . 6.000 Lei
d) Dela 101 la 200 h. a., dela 2.000 lei, la . . . . . 8.000 „
e) Peste 200 h. a., dela 4.000 lei, la . . . . . 20.000 „

Taxa pentru Cămin.

Pentru dormit o seară, dela 500 lei, la . . . . . 1.500 Lei
Pentru dormit peste 7 zile, dela 1.000 lei, la . . . . . 3.000 „

Pentru studenţii găzduiţi în Cămin:

Pentru studenţii fii de ingineri silvici, dela 1.500 lei, la . . . . 4.500 Lei
Pentru studenţii fii de conductori, brigadieri şi pădurari, dela 1.000 lei, la . . . . . 3.000 Lei

Preţul cărţilor editate de Societate:

Volumele: Economia Forestieră de I. Demetrescu legat 6.000 lei, broşat 4.000 lei.
Aceleaşi preţuri şi pentru volumele: Ştiinţa Solului de C. Chiriţă; Instalaţii de transport forestiere, de D. Sburlan; Protecţia Pădurilor, de Gr. Eliescu; Amenajarea Pădurilor, de V. N. Stinghe.
Broşurile: N. Ghelmeziu, Noile utilizări ale lemnului şi tehnica silvică; At. Haralamb, Pădurea şi fenomenul torenţial; At. Haralamb: Păşunatul şi permeabilitatea solului, etc.; Mircea Ene, Păsările în protecţia pădurilor, fiecare din ele, 1.000 lei exemplarul.

Se va prezenta o situaţie a Casei Societăţii pentru şedinţa viitoare.

3. Asociaţia brigadierilor solicită sala de festivităţi, pentru ziua de 17 Februarie 1946. In cazul când contractul pentru sala va fi încheiat cu C. A. P. S.-ul, cererea va fi înaintată Caps.-ului.

4. In privinţa absentării membrilor dela şedinţele Consiliului, se vor avertiza toţi acei membri, cari nu iau parte la şedinţe, că li se va aplica dispoziţiunile statutare.

5. Deoarece d. Ştefan Teodorescu e adesea preocupat de exterior, d-sa, la propunerea Consiliului primeşte a fi înlocuit cu d-l Romeo Râşcanu. D-l Şt. Teodorescu va rămâne şi mai departe ca membru în secţiunea administrativă a Consiliului.

D-l Preşedinte al Societăţii, prezintă Consiliului pe d. Romeo Râşcanu, inginer silvic din conducerea Soc. Foresta Italo-Română.

6. D-l Preşedinte al Societăţii cere să se facă propuneri şi de alţi membri mai tineri, ai Societăţii, cari se găsesc în Bucureşti, spre a fi cooptaţi în Consiliu.

7. D-l Sterie Rodoteatu semnalează mărirea salariilor inginerilor din Ministerul Lucrărilor Publice şi discuţiunile ce au loc la M. A. D., în vederea unei legi de pensionarea personalului pendinte de acest minister. D-l Preşedinte va da câteva informaţii în şedinţa viitoare. In legătură cu legea de pensionare se deleagă d-nii: St. Rodoteatu, V. Georgescu, Tr. Vişan şi Gh Ionescu de-a se informa şi de-a da relaţiuni în şedinţa viitoare.

8. D-l Titus Comes expune activitatea Cercului de Studii. Se vor organiza Conferinţele prin sistemul „Symposion". D-sa expune un program şi face

apel la membrii Consiliului de-a participa la conferinţe. Dacă sala noastră va fi ocupată, conferinţele se vor ţine la AGIR.

9. Se anunţă moartea colegului Stancu Sârbu. Se păstrează un moment de reculegere, în memoria lui.

10. Se aprobă 20.000 lei pentru colecta orfanilor de război

11. Se continuă discuţia proiectului de lege pentru organizarea Corpului Technic de toate gradele.

Modificările propuse se vor păstra prin minuta şedinţei.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 4

Şedinţa din ziua de Vineri 1 Februarie 1946.

Prezenţi d-nii: Bordea D., Boldur M., Butoiu Al., Comes T., Constantinescu Şt., Ene M., Filip C. V., Georgescu C. C., Georgescu V.. Ionescu G., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu V. C., Purcăreanu Gh., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Technic.

Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.

Rapoartele secţiilor Consiliului.

Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 30 sub preşidenţia d-lui Profesor C. C. Georgescu.

1. D-l I. Zeicu expune discuţiile dela A.G.I.R. în privinţa înfiinţării Ministerului Pădurilor, pe baza memoriului înaintat de Societatea „Progresul Silvic". In general memoriul a fost susţinut.

2. D-l avocat Ilie Paniţă, expune situaţia proceselor în curs: Construcţia blocului vecin şi chestiunea statutelor Societăţii, în ce priveşte legalizarea lor.

3. F. U. M. a solicitat conferenţiari la A. G. I. R. pentru ciclurile de conferinţe ce se ţin la fabrici. Din partea Societăţii se înscriu d-nii: C. Dragu, Gr. Colpacci, D. Bordea şi V. C. Filip.

4. Se deleagă d-nii: V. Lissievici, C. Nettea şi St. Rodoteatu, pentru a redacta un proiect de Lege, pentru salarizarea corpului technic silvic, la fel cu corpul technic, pendinte de M. L. P.

5. Se continuă discuţiunile asupra anteproiectului de lege a Corpului Technic. Observaţţiile făcute în această şedinţă se notează în minuta şedinţei.

Şedinţa următoare se anunţă pentru Miercuri 6.II, orele 17. Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 5

Şedinţa din ziua de Miercuri 6 Februarie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Butoiu Al., Comes T., Constantinescu Şt., Eliescu Gr., Ene M., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Predescu Şt., Rodoteatu St., Răşcanu R. şi Sburlan D.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Technic.
Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.
Rapoartele secţiilor.
Proiectul de buget al Societăţii pe anul 1946.
Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşidenţia d-lui Ştefan Predescu.

Se continuă discuţiile asupra ante-proiectului de lege, pentru organizarea Corpului Technic, făcându-se modifficări ce se notează în minuta şedinţei.

2. Delegaţia pentru redactarea deciziei de salarizarea inginerilor din corpul silvic, la fel cu inginerii din corpul technic, pendinte de M. L. P. şi-a îndeplinit mandatul.

Se aşteaptă răspunsul favorabil al Ministerului de Finanţe.

Şedinţa se ridică la orele 18 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 7

Şedinţa din 11 Februarie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Eliescu Gr., Filip V., Ionescu I., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Predescu Şt., Purcăreanu Gh. şi Rodoteatu St.

Ordinea de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Technic.
2. Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.
3. Rapoartele secţiilor.
4. Proiectul de buget al Societăţii pe 1946.
5. Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la ora 17 şi 30 sub preşidenţia d-lui Profesor Grigore Eliescu.

Se continuă discuţia la ante-proiectul de lege al Corpului Technic general (textul ediţia II-a).

Se propun modificări, care se notează în minuta şedinţei.

Intrând în şedinţă d. preşedinte al Societăţii, C. C. Georgescu, însoţit

de d-nii: Lt. Colonel Inginer Septelici şi Inginer Măldărescu, din Secţia I-a a A. G. I. R.-ului, se discută în continuare ante-proiectul. Observaţiile se notează în minuta şedinţei.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 7

Şedinţa din 15 Februarie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Butoi Al., Ene M., Filip V., Ionescu I. G., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Predescu Şt., Răşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Technic.

Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.

Rapoartele secţiilor.

Proiectul de buget al Societăţii pe 1946.

Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 30, sub preşidenţia d-lui Şt. Predescu.

1. Se discută situaţia sălii de festivităţi şi a mobilierului, care a fost ridicat din sală.

2. Se citeşte un referat al d-lui Cezar Cristea, relativ la alcătuirea unor biografii a silvicultorilor de seamă, care se va publica în Enciclopedia Agricolă. Se repartizează spre referire comitetului cultural.

3. Se aprobă cererile de înscriere ale d-lor ingineri silvici: Constantinescu F. Gheorghe, Elian D. George, Ionescu V. Marin, Kendeffy Nicolaie şi Ruscior Ioan.

4. Secretariatul Societăţii prezintă un proiect de salarii, calculat după contractul colectiv, pentru personalul Societăţii.

D-l Şt. Predescu expune aspectul de fapt al problemei. Societatea nefiind instituţie comercială, funcţionarii ei nu se încadrează în contractul colectiv.

5. Se citeşte şi se discută proectul de buget al Societăţii, pe anul 1946. D-l Şt. Predescu dă câteva lămuriri, anunţând majorarea subvenţiei acordată de CAPS. dela 7.000.000 lei la 15.000.000 lei. Având această informaţie se majorează cotele diverselor capitole. La stăruinţa d-lui G. Pană se majorează cota pentru fondul de editură, cultural, dela 5 la 9 milioane.

6. Se ia în discuţie legea Corpului Technic, în ceea ce priveşte încadrările.

Şedinţa se ridică la orele 20 şi 20.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 8

Şedinţa din 20 Februarie 1946

Prezenţi d-nii: Constantinescu Şt., Ene M., Popescu C. V., Răşcanu R. şi Rodoteatu St.

Ordinea de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Technic.
2. Contractul colectiv de muncă în administraţia forestieră.
3. Diverse — Administrative.

Neîntrunindu-se numărul legal de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 9

Şedinţa din 15 Martie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Constantinescu Şt., Comes T., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Pană Gh., Purcăreanu Gh. şi Răşcanu R.

Ordinea de zi:

1. Statutul Funcţionarilor publici.
2. Legea de organizare a Corpului Technic.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 16,30, sub preşidenţia d-lui C. C. Georgescu, preşedintele Societăţii.

Intervertindu-se ordinea de zi se iau în discuţie chestiunile administrative.

1. Se numeşte o comisie de administrarea Căminului Societăţii, formată din d-nii: Profesor Gr. Eliescu, preşedinte, Gh. Pană şi Mircea Ene. care va întocmi un regulament şi va stabili criterii de admitere în raport cu materiile anului respectiv şi situaţia şcolară.

2. Se acordă d-lui Şt. Constantinescu, membru în Consiliu o îndemnizaţie de 100.000 lei, pentru munca depusă la cămin şi la vilele Societăţii.

3. Se deleagă d-l Şt. Constantinescu ca împreună cu d-l N. Paia să viziteze vilele Societăţii, în care scop se vor plăti cheltuelile de deplasare şi o îndemnizaţie de 20.000 lei pe zi. Se va face un deviz de reparaţii şi propuneri concrete, pentru deschiderea vilelor în vederea sezonului de vară

4. Se aprobă referatul d-lui N. Paia, relativ la clauzele ce urmează a se introduce în actul de donaţiune al Sanatorului Amara către Asociaţia Corpului Silvic inferior.

5. Se aprobă pentru cele 5 biblioteci regionale ale I.C.E.F.-ului, publicaţiile Societăţii, aflate în depozit, în mod gratuit.

6. Se aprobă majorarea salariilor personalului Societăţii, conform referatului întocmit de serviciul casieriei.

7. Direcţia Presei cere 36 numere, din fiecare număr al Revistei Pădurilor. Din cauza numărului limitat de exemplare nu se pot aproba decât 10 exemplare.

8. Societatea de Cruce Roşie solicită cumpărarea a 20 bucăţi mărţişoare cu 3.000 lei bucata. Se aprobă 100.000 lei.

9. D-l Valer Popovici şi-a înaintat demisia din calitatea de preşedinte al secţiei administrative. Va fi rugat printr'o adresă să revină asupra demisiei, arătându-se că motivul demisiei D-sale este datorat unei greşeli neintenţionate, făcută de alt membru al Consiliului.

10. Cererea d-lui Inginer Mircea Balacciu, pentru a se reveni asupra pedepsei date în serviciu, se va înainta C.A.P.S.-ului.

11. Relativ la vila dela Carmen Sylva se va interveni la Comandamentul Sovietic din Constanţa, pentru a ni se plăti chiria cuvenită.

12. Se aprobă cererile de înscriere în Societate ale inginerilor silvici: Donos Vitalie, Iordache Mircea şi Ursulescu Ştefan

D-l Preşedinte dă unele relaţii relative la Statutul funcţionarilor publici.

Şedinţa se ridică la orele 18.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

---

† GEORGE E. PETRESCU

inginer inspector general silvic

Decedat la Iaşi în ziua de 30 Martie 1946

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal. — Știri diverse.

— M. Of. No. 6 din 7 Ian. 1946, publică Dec. M. A. D. No. 3512/1945 prin care se revine asupra Dec. Min. de transferare a D-lui ing. subinsp. silv. Caton Diaconescu în sensul că d-sa rămâne pe loc ca titular al Oc. silvic Beiuș-Nord, fiind delegat și cu girarea Oc. silv. Beiuș-Sud.

— Idem No. 3605/1945, prin care următorii ing. silv., se suspendă din serviciu pe data prezentei decizii, conf. art. 4 din legea No. 217/1945:

Gh. Chercea ing. insp. gl. silvic dela Dir. P. P. J. pe timp de un și două luni; Gh. V. Nicolau-Bârlad ing. șef silv. dela I.C.E.F. pe timp de 2 ani; Alex. Ștefănescu ing. insp. gl. silv. dela Dir. Silv. Iași pe timp de 6 luni; C. D. Chiriță ing. subinsp. silv. dela ICEF, pe timp de 6 luni; At. Trifănescu ing. silv dela I.C.E.F. pe timp de un an și 6 luni; Emil Stăncescu ing. șef silv. dela Oc. silv. Corabia, pe timp de un an și 6 luni; Cornel Marcu ing. silv., pe timp de un an și 6 luni; Coman Marinescu ing. silv., se radiază din Corpul Silvic pe timp nelimitat.

— M. Of. No. 12 din 14 Ian. 1946, publică Dec. Min. No. 68.879/946, prin care D-l ing. subinsp. Munteanu Radu, din Centrala Dir. Pitești, se pedepsește cu punerea în disponibilitate pe timp de un an.

— M. Of. No. 17/19 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 4/2 Ian. 1946, prin care Ocolul slivic Sibiu, ia denumirea de Serviciul Silvic Sibiu, actualul Serviciu Silvic județean Sibiu, va rămâne mai departe ocol silvic de regim P.P.J. sub denumirea de Ocolul silvic Valea Sadului. D-l ing. inps. silv. Creițaru Ion, șeful Ocolului silvic Sibiu, devine și titular al Serviciului Silvic județean Sibiu, iar D-l ing. subinsp. silvic Nicolescu Victor, actual șef al Serviciului silvic județean Sibiu și șef al Ocolului silvic Valea Sadului, rămâne numai șeful Ocolului silvic Valea Sadului.

— Idem No. 3 din 3 Ian 1946, prin care D-l Nicolescu Iacob, ing șef silvic, șeful Serviciului Silvic Jud. Tr. Mică, se detașează în interes de serviciu pe data de 1 Ian. 1946, la Insp. Silv. Cluj, cu atribuții de șef al Serv. administrativ. D-l Cimoca Alex., ing. insp. silvic dela Insp. Silv. Cluj, se deleagă cu începere dela data de 1 Ian. 1946, cu atribuții de insp. de control regional. D-l ing. silv. cl. I, Secăreanu Teodor, din cadrul Dir. silvice, se transferă în interes de serviciu, pe data de 1 Ian. 1946, la Serv. Silv. jud. Tr. Mică, în calitate de șel a acestui Serviciu.

— Idem No. 89/11 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silv. Ilie C. Demetrescu, șeful secției de administrație, economie și politică forestieră din Institutul de Cercetări Forestiere al României, primește atribuțiunile unui inspector de control general pentru toate

unităţille silvice din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

— Idem No. 3580/21 Dec. 1945, prin care se deleagă profesorii complimentari la următoarele Şcoli silvice: Şcoala de Conductori Silvici „Casa Verde" Timişoara, Şcoala de Brigadieri Silvici Brăneşti-Ilfov, Şcoala de Brigadieri Silvici „Curtea de Argeş", Şcoala de Brigadieri Silvici Târgovişte, Şcoala de Brigadieri Silvici Gurghiu-Mureş, Şcoala de Brigadieri Silvici Rădăuţi, Şcoala de Pădurari Gilău-Cluj.

— Idem No. 72.084, din 16 Ian. 1946, prin care D-l ing. insp. g-l silvic Rachieru Constantin, se transferă în interesul serviciului, din Min. Agr. şi Dom., în Centrala Casei Pădurilor.

— M. Of. No. 20 din 23 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 41 din 9 Ian. 1946, prin care, personalul mai jos notat, se mută în interes de serviciu, după cum urmează: D-l Narcis Economu ing. cons. silvic dela Cons. Tehnic al Pădurilor, la Insp. Silv. Timioara. Costache Emanoil, ing. cons. silvic, dela serviciul central al CAPS., la Dir. Cluj.

— M. Of. No. 22/26 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 134 din 25 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri inspectori silvici se înaintează la alegere pe data de 1 Ianuarie 1946 la gradul de ingineri insp. gl. silvici: A) Din serviciul M. A. D.: Lupşa V. Gh., Maier P. Petre, Colpacci V. Gr., Nestorescu N. Const., Dănilă Gh. Nic., Csurilă B. A., Cernescu N. T., Moş Andrei M. Gh., Codru I. Nic., Lissievici V., Onaca T. D., Dragu I. Const., Nonuţă I. Gh., Niculescu A. I., Stănescu Nic., Călugăreanu I. T., Boboc I. Nic., Cernescu M. Nic., Grecu M. M., Giuncu V. V., Purcăreanu Gh., Stănei I. Ion, Rotea A., Pop Gh. S., Stănescu R., Popescu St. Nic., Dumitriu M. I., Stănescu V. şi Paladian V. B) Din serviciul altor instituţii din cadrul de Stat: Paşcovici Gh. Nic. şi Sabău A. Vasile.

— Idem, Decizia D-lui Ad-tor al C. A. P. S., Nr. 72369 din 16 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri silvici înaintaţi în grad se încadrează în buget cu salariul corespunzător gradului în care au fost înaintaţi, pe data de 1 Ianuarie 1946 grupa A. 10 Tip 13 de salarizare: D-l Ing. Cons. Silv. Rachieru Constantin, Predescu Şt. Paladian Ion, Georgescu Vencu, Georgescu Victor, Constantinescu I. Leu; şi Grupa A. 10 tip 15 D-nii ing. insp. gl. silv.: Andrei Gavrilă, Petrescu Eftimie, Mavrodin Eremia.

— M. Of. Nr. 26 din 31 Ianuarie 1946 publică I. D. R. Nr. 114 din 23 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri sivici reuşiţi la concursul din 22—25 Oct. 1945 se numesc în gradul de inginer silvic stagiar (Grupa A. 10 Tip 27) plătindu-se din posturi corespunzătoare aflate vacante dela 1 Aprilie 1945 în bugetul M. A. D. — Dir. Silvică şi Dir. P. P. J.: In bugetul central al Dir. Silvice Apostol M. Alex. In bugetul Insp. şi Serv. Silvice judeţene: Crăciunescu P. Petre, Armăşescu Sorin, Crăciunescu M. Const., Chercioban Cornel, Uscoiu D. Ion, Batea I. Enea, Oprea Constantin, Babeu Eugen, Tatomir Emil, Mihăilescu D. Gheorghe, Bădilă Stănică, Ciorei M. Ilie. In bugetul Insp. şi Ocoalellor Dir. P. P. J.: Ştefănescu Vitalie, Dobrescu S. Ion, Badea St. Florea, Ciomac A. Gheorghe, Dumitrescu St. Nicolae, Miclossy Gavril, Ionescu Gh. Alex., Foale A. Petru, Străchescu A. Const., Popescu Tr. Corneliu, Manea Gh. Ion şi Tulbure Gh. Teodor.

— M. Of. No. 29 din 4 Febr. 1945 publică Legea de reorganizare a Instit. de Cercet. Forest. al Rom. cu compunerea

Secţiilor de Cercetare, Direcţiilor şi Serviciilor anexe.

— M. Of. No. 30 din 5 Februarie 1946, publică I. D. R. No. 113, din 23 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silvic Dumitru Iliescu se numeşte, în calitate de membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor, în locul d-lui ing. cons. silvic I. Schorscher, al cărui mandat a încetat prin pensionare. Prin acelaşi Decret, d-l ing. cons. silvic V. Finichiu, referent la Cons. Tehnic al Păd., se numeşte în calitate de secretar al Cons Tehnic al Păd.

— M. Of. No. 31 din 6 Februarie 1946, publică I. D. R. No. 111 din 23 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silvic dr. Georgescu Constantin, decanul Facultăţii de Silvicultură din Politehnica Bucureşti, se numeşte Director al Institutului de Cercetări Forestiere în locul d-lui ing. cons. silvic Drăcea Marin, a cărui delegaţie încetează.

— M. Of. No. 33 din 8 Febr. 1946, publică decizia ministerială No. 2735 din 25 Sept. 1945, prin care d-l ing. insp. silvic Cormoş Procopie se numeşte şef al Serv. Comercial dela A-ţia Fondului Bisericesc Bucovina.

— M. Of. No. 34 din 9 Febr. 1946, publică decizia ministerială No. 133 din 23 Ian. 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silvic Gh. P. Antonescu, se însărcinează şi cu controlul general al Inspectoratului Silvic Timişoara.

— M. Of. No. 36 din 12 Febr. 1946, publică Dec. Adm. Casei Păd. No. 75.877 din 1946, prin care se transferă următorii: Ing. silvic cl. I Dinică Dumitru, dela Ocolul silvlic Cislău la Ocolul silvic Lucieni, ca ajutor; ing. silvic stagiar Mărgineanu Octavian, dela Fabrica Ierbuş, la Ocolul silvic Valea Râului.

— M. Of. No. 38 din 14 Febr. 1946, publică I. D. R. No. 355 din 6 Febr. 1946, prin care se numesc în serviciul Adm. Casei Pădurilor Statului, următorii ingineri silvici: Roşală Gh. cu gradul de inginer silvic cl. II-a. Panciu N. Pantelimon, Datcu P. Voicu, Dogărăscu Claudiu, Groşeanu Moise, Săvulescu C. Const., Discuţeanu Gh., Patachi Iosef, Ardeleanu P. Gheoghe, Buniş N. Nic. şi Tănăsescu Gh., cu gradul de ingineri silvici stagiari.

— M. Of. No. 41 din 18 Febr. 1946, publilcă dec. min. No. 213, din 1 Febr. 1946, prin crae d-l ing. subinsp. silvic Ostafie Gh., se detaşează pe data de 15 Dec. 1945, din Centrul Inspectoratului Silvic Timişoara, la I.N.C O.P., încetând pe aceiaşi dată detaşarea d-lui ing. insp. silvic Guran Iulian din Dir. Silvică CAPS. Arad.

— M. Of. No. 42 din 19 Febr. 1946, 1946, prin care d-l ing. silvic cl. II-a, publică dec. min. No. 263 din 8 Febr. Voinescu Iosif, dela Serv. Silv. Jud. Prahova, se detaşează la Şcoala de pădurari Gilău, jud. Cluj, cu sediul provizoriu în Lăpuşna jud. Mureş, în calitate de Director al acestei Şcoli. Pe aceeaşi dată, încetează detaşarea d-lui ing. subinsp. silvic Rusu D. Alex. la această Şcoală, D-sa repartizându-se la dispoziţia Dir. Silvice.

— Idem No. 214, din 1 Febr. 1946, prin care următorul personal tehnic de la Insp. Silv. Buc. se însărcinează cu atribuţiunile specificate în dreptul fiecăruia, după cum urmează: D-l ing. insp. silv. Nestorescu Const. ca şef al Serv. regim. silvic, din Inspectorat şi inspector de control la unităţile din Jud. Ilfov. D-l ing subinsp. silvic Stoian Nic. ca şef al Serv. tehnic din Inspectorat şi insp. de control la unităţile din Jud. Dâmboviţa. D-l ing. insp. g-l silvic, Roşculeţ Ioan, ca memblu în Comi-

tetul tehnic de pe lângă Insp. Bucureşti, şi insp. de control la unităţile din Jud. Braşov. D-l ing. insp. silvic Moşandrei Gh. ca insp. de control la unităţile din Jud. Prahova şi Buzău. D-l ing. subinsp. silvic Bădescu Gh. es detaşează în interes de serviciu, la Insp. silvic Bucureşti, ca insp. de control la unităţile din Jud. Muscel şi Teleorman. D-l ing. insp. silvic Bărbulescu Ştefan, se detaşează la Insp. silvic Bucureşti, ca insp. de control la unităţille din Jud. Argeş şi Vlaşca. D-l ing. insp. silvic Cucer Terenţiu, se detaşează la Şcoala de Brigadieri silvici Curtea de Argeş, ca Director şi profesor al acestei Şcoli, încetându-i pe aceeaşi dată, detaşarea la Insp. Silv. Bucureşti. Pe data de 1 Febr. 1946, încetează detaşarea d-lui ing. subinsp. silvic Ştefănescu Const. dela Centrul Div. X-a CAPS. Lugoj, la INCOP.

— Pe data de 1 Febr. 1946, încetează detaşarea d-lui ing. subinsp. silvic Ştefănescu Const. dela Centrul Div. X-a CAPS. Lugoj, la INCOP.

— Idem No. 30 din 5 Febr. 1946, prin care încetează pe data de 31 Mart. 1945, detaşarea d-lui ing. subinsp. silvic Vlad Ion, la Ocolul silvic Slobozia. Dela acea dată, d-sa va executa la Ocolul silvic Slobozia delegaţia dată de ICEF, privind studierea condiţiunilor de vegetaţie ale Moşiei Jegălia.

— Idem No. 33 din 8 Febr. 1946, prin care d-nii ing. insp. silvic Ion Dobrescu, insp. de control şi ing. silvic cl. I Paul Belinschi, şeful Ocolului Nehoiu, sunt repuşi pe data de 21 Dec. 1945, în toate drepturile avute.

— Idem No. 27 din 1 Febr. 1946, prin care se transferă la cerere, d-l ing. silvic cl. II-a, Filip Tomulescu, dela Ocolul silvic Vidra, ca şef al Ocolului Sovata, jud. Mureş.

— M. Of. No. 44 din 21 Febr. 1946, publică dec. min. No. 81.383 din 18 Febr. 1946, prin care următorul personal care a funcţionat sub regimul român până în 1940, aflat în funcţiune în Ardealul de Nord, se primeşte în serviciu la Dir. reg. silvică Cluj, pe data de 1 Aprilie 1945; Ing. subinsp. silvici: Bohn Mihai, Oc. silvic. Baia Mare. Naghi Acaţiu, Oc. silvic Băiţa, Ing. cons. silvic, Popp Ladislau, Dir. silvică Cluj. Ing. insp. silv Szontag Iosif, Oc. silvic Sâi.

— M. Of. No. 45 din 22 Febr. 1946, publică dec. min. No. 521 din 15 Febr. 1946, prin care d-l ing. cons. silvic Marin Petcuţ, directorul Secţiei II-a dela ICEF, este delegat cu conducerea Secţiei V-a pe timpul dela 1 Ian. 1946—31 Iunie 1946.

— Idem No. 39 din 15 Febr. 1946, prin care d-l ing. subinsp. silvic Vintilă Eugen, se deleagă până la noi dispoziţiuni, cu conducerea Laboratorului de Tehnologie a Lemnului dela ICEF. şi a Biroului MONT. dela acel Laborator.

— M. Of. No. 49 din 27 Febr. 1946, publică dec. min. No. 83 285, din 23 Febr. 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silvic Ivănescu Alex. din centrala Dir Piteşti, se detaşează în interes de serviciu la Adm. Livrărilor către URSS.

— Idem No. 82.372 din 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silvic Florin Iordăchescu din Min. Cooperaţiei se transferă în Centrala Casei Păd. Statului.

— Idem No. 82.370 din 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silvic Purcăreanu Gh. se încadrează în buget în post vacant în Adm. Centrală CAPS. pe data de 1 Ian. 1946.

— M. Of. No. 50 din 28 Febr. 1946, publică dec. min. No. 377 din 25 Febr.

1946, prin care d-l ing. insp. silvic Dumitru Antonescu, din Insp. silvic Buc. se pune în retragere din oficiu, spre a-şi aranja drepturile la pensie, pentru caz de boală.

— M. Of. No. 54 din 5 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 429 din 28 Febr. 1946, prin care d-l Frăţilă Virgil ing. subinsp. silvic, se însărcinează şi cu conducerea Serviciului Silvic Trei-Scaune.

— M. Of. No. 57 din 8 Martie 1946, publică Jurnalul Conns. de Miniştri No. 139/1946 prin care se majorează taxa permisului de vânătoare cu începere dela 1 Aprilie 1946, dela 1800 lei la 5400 lei.

— Idem Dec. Min. No. 85.693 din 1946 prin care se repartizează în serviciul Casei Pădurilor Statului, următorii d-ni ingineri: Roşală Gh. ca şef al Oc. silvic Huniedoara. Ing. silv. stag.: Panciu N. Pantelimon în Centrala Dir Craiova; Datcu P. Voicu, la Ocolul silvic Baloteşti; Dogărescu Claudiu, la Ocolul silvic Câmpina; Groşanu Motoc, la Centrul Curtea de Argeş; Discuţeanu Victor la Ocolul silvic Măcin; Ardeleanu T. Gheorghe, la Ocolul Radna; Patachi Iosif, ca şef al Ocolului silvic Slobozia; Buniş N. Nicolae, la Ocolul silvic Galu; Săvulescu C. Const. la Ocolul Moreni; Popescu Const. la Ocolul silvic Tismana; Tănăsescu Gh. la Centrul Curtea de Argeş.

— Idem No. 85.694 din 1946, prin care d-l ing. insp. silvic Angelescu Constantin şeful Ocolului silvic Brăneşti, se transferă la cerere, în Centrala Dir. Reg. Silv. Bucureşti.

— M. Of. No. 60 din 12 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 505 din 27 Febr. 1946, prin care d-l ing. silvic Armăşescu C. Sorin, se detaşează dela Direcţia Silvică la Institutul de Cercetări Forestiere al României, pe data de 1 Februariie 1946.

— M. Of. No. 61 din 13 Martie 1946, publică Decretul Lege pentru extinderea legii No. 9 din 25 Ian. 1946, la inginerii şi conducătorii din Corpurile Silvic şi Agronomic. Sunt publicate deasemeni şi Tabelele de salarizare A/IO literele B şi C precum şi Tabela B/I din Codul Funcţionarilor Publici, modificate conform dispoziţiunilor acestei legi.

— M. Of. No. 64 din 16 Martie 1946, publică decizia d-lui Director al Institutului de Cercetări Forestiere al României, prin care d-l Ing. subinsp. silvic I. Popescu-Zeletin transferat la ICEF, se repartizează la Ocolul silvic experim. Sinaia pe data de 14 Febr 1946, şi se detaşează pe aceeaşi dată în interes de serviciu, în Centrala Institutului.

— M. Of. No. 66 din 19 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 531 din 14 Martie, 1946, care fixează comisiunea de stabilire a stagiului care dă drept la gradaţii, inginerilor şi conductorilor silvici din Corpul Tehnic Silvic. Această comisiune este alcătuită după cum urmează: Preşedinte, ing. cons. silv. Georgescu Vencu, director în Casa Păd. Statului. Membri: Sergiu Lungu, director adm. în Dir. Personalului şi Dragomir Ion, ing. insp. silvic din Direcţia PPJ. Secretar: Epure Ion, cond. silvic din Direcţia Silvică.

— M. Of. No. 72 din 26 Martie 1946 publică I. D. R. No. 987 din 22 Martie 1946, prin care următorii ingineri silvici reuşiţi la concursul din 13—15 Febr. şi 1—2 Maartie 1946, se numesc în gradul de ingineri silvici stagiari, în bugetul Ministerului de Agricultură şi Domeniilor, Dir. Silvică şi Dir. P.P.J.; Bujaker Alex. Igor, la Şcoala de pădu-

rari Gilău. Ursulescu Ştefan la Serv. Silvic Jud. Mehedinţi. Miron D. Gh. la Serv. Silvic jud. Putna. Liubimirescu I. Ambrozie la Insp. Silvic Bucureşti. Mecota A. Traian, la Serv. Silv. jud. Ilfov. Barbu C. Ioan, la Serv. Silvic jud. Gorj. Badea I. Virgil la Serv. Silv. jud. Râmnicul-Sărat. Petruţiu N. Ovidiu Ioan, la Insp. Silv. Sibiu. Ştefănescu I. Ioan, la Ocolul Silvic Joseni Ciuc. Colomeico F. Leon, la Ocolul Silvic Rupea jud. Târnava-Mare. Zamora D. Titel la Serv. Silvic jud. Rădăuţi. Ţana I. Almoş la Ocolul silvic Năruja. Deac V. Leonida la Ocolul Silvic Gâlgău. Ciobanu F. Nic. la Ocolul Silvic Ciucul de Sus. Cătănescu I. Dan la Ocolul Silvic Breţcu

— Idem No. 567 din 19 Martie 1946, prin care d-l Avram Gh. ing. cons. silvic dela Dir. Silvică se detaşează la Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, Oficiul Lemnului de Lucru, încetându-i astfel detaşarea da Adm. Casei Păd. Statului.

— M. Of. No. 73 din 27 Martie 1946, publică Decretul-Regal No. 889 din 20 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici reuşiţi la concursul din 13 şi 14 Dec. 1945, se numesc în gradul de ing. silvic stagiar, în bugetul Min. Agric. şi Dom., Dir. Silv. şi Dir. P.P.J.: Tătaru E. Iuliu, la Ocolul silvic Dumbrăveni. Ionescu V. Marin, la Ocolul silvic Hălmagiu. Ionescu D. Alexandru, la Şcoala de Cond. Silv. Casa Verde Timişoara.

— M. Of. No. 73 din 27 Martie 1946, publică dec. min. No. 603 din 26 Martie 1946, prin care se numesc în funcţiunea de inspectori de control general tehnic, la Direcţia Silvică, D-nii: ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif şi ing. insp. g-l silv. Burculeţ I. Mihai, cu delegaţii speciale. D-l ing. insp. g-l silv. Antonescu Gh. rămâne numai cu controlul g-l al Insp. silv. Timişoara. D-l ing. insp. g-l silv. Georgescu Gh. Stelian, pentru controlul şi activarea exploatărilor de păduri. D-l ing. insp. silvic Niculescu St. Iulian, pentru controlul lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate. D-l ing. insp. g-l silv. Cezar Cristea, cu delegaţii speciale. Deasemeni, se numesc în funcţiunea de şefi de serviciu: D-l ing. insp. silvic Rotaru Cornel, la Serviciul Controlului, D-l ing. insp. silv. Silian Samoil, la Serv producţiei şi statisticii lemnului, Serv. regimului silvic, ameliorării terenurilor degradate şi Oficiul de studii şi propagandă forestieră, până la desemnarea titularilor vor fi girate respectiv de d-nii: ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif, ing. insp. silv. Niculescu St. Iulian şi ing. insp. silv. Cezar Cristea.

— Idem No. 604 din 26 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici subinspectori, din cadrul de Stat şi particular, se înaintează la gradul de ingineri insp. silv.: La vechime: A. Din serviciul M. A. D.: Stănescu Gh. Alex. şi Grecu Gh. Ion, pe data de 20 Oct. 1945, Nahaiciuc M. Traian, Profir V. Const., Dobrescu T. Pascu, Pătraşcu I. Eugen, Werbiţchy Iulian, Bozdog Pavel, Caloianu D. Ion, Vulpe N. Filip şi Şerbănescu I. Stelian, toţi pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituţii din cadrul de Stat: Scraba Vasile şi Vendel Gh. Alex., ambii pe data de 1 Ian. 1946

2. La alegere: A. Din cadrul M. A. D.: Căpitanu N. Const., Rotaru P. Corneliu, Alexandrescu T. Andrei, Zaharia V. Petre, Vulcan I. Gh., Fedeleş Const., Munteanu Victor, Ştefănescu Gh., C. Merei, Verşescu S. Nic., Rucăreanu P. Nicolae, Popescu C. Sinaia, Mihăescu D. Ioan, Predescu N. Gh., Bărbulescu Sp. Alex., Bădescu Gh. Gheorghe, Drăgulescu Ion, Neagoe I. Nic., Băncilă St. Mircea, Fedorovici E. Const., Vlad I. Ion, Haner R. Fr., Konrad Iosif, Bordea I. Dumitru, Popescu I. Zeletin, Murgu C. Gh., Rădulescu V. Ion, Roşca M. Tu-

dor, Rătaan I. Ion și Mircea D. Emilian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat și particular, se înaintează la gradul de ing. subinspectori silvici: La vechime: A. Din serviciul M. A. D.: Lăcătușu M. Traian, Stângă I. Ion, Hagi S. Marcel, Lazanu I. Vasile, Chelsoi M. Nic., Boldâr Al. Gavril, Pascu V. Const., Georgescu D. Teodor, Nicolescu Gh. Iacob, Dumitrașcu N. Const., Tarnavschi Gh. Alex. și Sontea Gh. Sebastian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții de Stat: Jauernig Fr. Carol, pe data de 1 Ian. 1946. La alegere: A. Din M.A.D.: Baboe D. Gh., Cunețchi I. Ilie, Dumitrescu C. Romulus, Rădulescu I. Teodor, Popescu C. Aurel, Golassewski F. Iosif, Mutică M. Const., Leon C. Gh., Fosti P. Ion, Strătescu V. Liviu, Vlaicu M. Dumitru, Agavriloaei C. Teodor, Filipovici S. Jiva, Frățilă D. Oancea, Antonescu P Ion, Crischi D. Dumitru, Dumitrașcu I. Nic., Zamfir C. Const., Foale A. Trofim, Bretu C. Anton și Dodon I. Ion, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții de Stat: Constantinescu I. Alex. pe data de 1 Ian. 1946.

Următorii ing. silvici cl. I-a, din cadrul de Stat și particular, se înaintează la gradul de ingineri șefi silvici: La vechime: Din serviciul M.A.D.: Secăreanu Gh. Teodor, pe data de 1 Oct. 1945. La alegere: A. Din serviciul M. A.D.: Comes I. Titus, Iancov C. Nicolae, Beldie C. Alex., Micu N. Nic., Sava P. Andrei, Rusu D. Ion, Marcu Gh. Ion, Achimescu A. Const, Ionescu Gh. Gheorghe, Petreanu A. P. Eugen, Popescu I. Nic. și Albulescu N. Ștefan, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Apaty A. Zoltan, Faust C Henric și Seșan C. Valerian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din cadrul particular: Tătăruşanu Gh. Alex. pe data de 1 Ian. 1946.

Următorii ingineri silvici clasa II-a, din cadru de Stat și particular, se înaintează la gradul de ingineri silvici cl. I-a, după cum urmează:

Din serviciul M. A. D.: Babuția St. Teodor și Rădulescu B. Duțu, ambii pe data de 19 Martie 1945. Proorocu M. Dumitru, pe data de 28 Martie 1945; Nistor D. Const. pe data de 17 Iulie 1945; Bardan I. Nic. pe data de 1 August 1945; Panaitescu I. Marin, Temelie St. Lucia-Maria, Modâlcă S. Ana Maria și Carpov M. Dumitru, toți pe data de 1 Sept. 1945. Popovici I. Iosif Petre pe data de 1 Oct. 1945. Roșca Diacenco E. Vl. și Dobrescu S. Ion, pe data de 1 Noembrie 1945. Blascu I. Boris și Foale A. Petru, pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Polizu A. Ion, pe data de 18 Martie 1945. Arsenescu B. Mircea pe data de 15 Aprilie 1945 Puiu I. Sextil, pe data de 8 Iulie 1945. Oprescu C. Nic. pe data de 11 Iulie 1945. Pașcovici V. Victor, pe data de 7 August 1945. Gavală A. Mihai pe data de 4 Oct. 1945 și Ionescu N. Petre pe data de 24 Nov. 1945.

Următorii ing. stag. din cadrul de Stat și particular, se înaintează automat la vechime la gradul de ingineri silvici cl. II-a, după cum urmează: A. Din serviciul M.A.D.: Conțescu M. Eugen pe data de 15 Nov. 1945. Mihai I. Gh. și Ionescu R. Faustin, pe data de 6 Dec. 1945. Bârcă I. Leon, Crinu I. Jean, Mihalache V. Victor, Banescu I. Traian, Batea I. Enea și Popovici Tr. Eustațiu, toți pe data de 23 Dec. 1945.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Căpitan activ Petrescu I. Cezar, pe data de 15 Ian. 1944.

Din cadrul particular: Constantinescu F. Gh. pe data de 22 Aprilie 1944

— M. Of. No. 74 din 28 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 91.850 din 1946,

prin care d-l ing. insp. g-l silvic Lisievici Vasile, din Centrala Dir. Bucureşti, se transferă în interes de serviciu, în Centrala CAPS. şi se numeşte pe aceeaşi dată la controlul general al Casei Păd. Statului.

— M. Of. No. 75 din 29 Martie 1946, publică I. D. R. No. 1029 din 26 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici reuşiţi la concursul din 14—16 Martie 1946, se numesc în bugetul Min. Agric. şi Dom., Dir. Silvică şi Dir. PPJ. şi se repartizează după cum urmează: Covaliu Ştefan I. Corneliu, la Insp. Silvic Bucureşti. Corlatan Ştefan Liviu, la Serv. Silvic Jud. Braşov. Cristea N. Miron, la Insp. Silvic Bucureşti. Bădescu G. Grigore, la Insp. Silvic Craiova Grobnic R. Gheorghe la Insp. Silvic Focşani. Pavel P. Vasile, la Insp. Silvic Sibiu. Gonţoiu M. Ştefan, la Ocolul Silvic Titeţi-Argeş. Stanciu S. Nic. la Inst. de Cercetări Forestiere al României. Purcelean V. Ştefan, la Ocolul Silvic Vatra-Dornei, Purcel I. Vasile, la Ocolul Silvic Huedin.

— Idem No. 1046 din 27 Martie 1946, prin care se numesc la Instit. de Cercetări Forestiere al României următorii ing. silvici, în gradele arătate în dreptul fiecăruia: 1) Birăescu Gh. Sorin, ing. silv. stag. 2) Andreescu A. Vasile, ing. silvic Cl. II-a, repartizat ca şef al Ocolului silvic experim. Sinaia. 3) Elian Gheorghe ing. silvic stag., repartizat la Ocolul silivic experim. Carol I. 4) Negru I. Ştefan, ing. silvic stag.

— M. Of. No. 83 din 6 Aprilie 1946 publică Dec. Min. No. 733 din 2 Aprilie 1946 prin care d-l ing. cons. silv. Cinta Gheorghe, se deleagă inspector de control general pe lângă Dir. P.P.J.

D-l ing. insp. g-l silvic Ionescu Dumitru, trece în locul d-lui ing. cons. silv. Cinta Gh., ca şef al Serv. tehnic.

— M. Of. No. 89 din 13 Aprilie 1946, publică Dec. Min. No. 792 din 11 Aprilie 1946, prin care se înfiinţează la Dir Silvică din M.A.D., „Serviciul Corpului Silvic". Se deleagă ca şef al Serviciului Corpului Silvic, d-l ing. şef silvic Smerecinski Igor, din serviciul central al Dir. Silvice, d-sa devenind de drept şi secretar al Comitetului de înaintări.

Se numesc deasemeni ca membri supleanţi în comitetul de înaintări al inginerilor silvici, d-nii: Ing. cons. silv. Ivancea Dumitru din Dir. Silvică, Ing. cons. silv. Rădescu Oprea din C.A.P.S.; ing. insp. g-l silv. Tişcă Sextil din Dir. P.P.J.; ing. insp. g-l silv. Bondescu Emil, din C.A.P.S.; ing. insp. silv. Niculescu Iulian din Dir. Silvică; ing. insp. silv. Georgian Teofil din C.A.P.S.

— M. Of. No. 90 din 15 Aprilie 1946, publică Dec. Min. No. 790 din 11 Aprilie 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silv. Haret Hristodor se numeşte şef al Serviciului Impăduririlor şi Ameliorărilor din Dir. P.P.J. D-l ing. insp. g-l silv. Angelescu Dumitru, se numeşte subşef al Serv. mai sus amintit. D-l ing. insp. silv. Băltăreţi Alex. se numeşte subşef al Serv. Tehnic al ridicărilor în plan, amenajărilor, construcţiilor şi statisticei, patrimoniului şi producţiei.

— M. Of. No. 91 din 16 Aprilie 1946, publică Dec. Min. No. 726 din 30 Martie 1946 prin care d-l ing. subinsp. silv Rubţov Ştefan dela Dir. Silv. Bistriţa, se transferă la cerere în post corespunzător vacant în bugetul Direcţiei Silvice.

— Prin Dec. Min. No. 237 din 6 Februarie 1946, au fost numiţi Inspectori de vânătoare, onorifice, de Plasă, D-nii:

Silaghi Coriolan, ing. silvic, pentru Plasa Baia-Mare (Satu-Mare).

P U B L I C A Ţ I U N I

Copie

D E C I Z I U N E

Nr. 157 din 28 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agricultutrii şi Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcţiuni Economiei Vânatului înreg. la Jurnal Nr. 944/946 în interesul promovării economiei vânatului şi pescuitului în apele de munte;

D E C I D E M:

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 241 din 14 Februarie 1945.

Art. II. — Infiinţarea şi funcţionarea Societăţilor de vânătoare şi a Societăţilor de pescuit în apele de munte, se aprobă de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor cu avizul favorabil al Consiliului Superior al Vânătoarei, dacă, — pe lângă acceptarea statutului — tip —, ele s'au obligat a lua personalitatea juridică.

Art. III. — Se admite înfiinţarea şi funcţionarea de „Asociaţii vremelnice de vânătoare, sau de pescuit în apele de munte", numai în mod excepţional, în următoarele cazuri programate:

a) Dacă se fac colonizări de vânat indigen sau străin sau colonizări de salmonizi;

b) Dacă se urmăreşte şi promovează lărgirea zonei de răspândire a cerbilor, căprioarelor, caprelor negre, potârnichilor sau fazanilor;

c) Dacă se urmăreşte, prin amenajări speciale şi cu investiţii băneşti însemnate, refacerea unui teren de vânătoare ruinat, sau a unei ape de munte depopulate.

Asociaţiile vremelnice de vânătoare sau de pescuit în apele de munte, pot funcţiona fără statul oficial, cu un număr de cel mult 12 membri cotizanţi, cu obligativitatea de a se semna contractul de către fiecare membru.

Durata Asociaţiilor suszise este egală cu a contractului de arendare a dreptului de vânătoare, sau al dreptului de pescuit în apele de munte.

Aprobarea acestor asociaţii, se va face de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, Direcţiunea Economiei Vânatului, numai în baza unui referat bine motivat al Inspectorului de vânătoare judeţean şi cu avizul favorabil al Consiliului Superior al Vânătoarei.

Art. IV. — Domnul Director al Direcţiunei Economiei Vânatului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **R. Zăroni.**

Copie

DECIZIUNE

Nr. 102 din 21 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agricultutrii şi Domeniilor;

Având în vedere reclamaţiunile unor plugari cu privire la pagubele cauzate de răpitoare;

Având în vedere referatul Direcţiunei Economiei Vânatului, înreg. la jl. nr.

DECIDEM:

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 10.375 din 1 Iulie 1942.

Art. II. — Pentru stăvilirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite, de către urşii stricători, împuşcarea acestora este permisă fără autorizaţie specială, după următoarele norme:

Indată ce se constată neîndoelnic, că un urs atacă turma sau a ucis o vită, se va încunoştiinţa arendaşul terenului de vânătoare, sau paznicul său de vânătoare, care sunt obligaţi a proceda chiar în aceiaşi zi la împuşcarea ursului. In caz că suszişii nu ar fi aflabili, sau nu s'ar deplasa în ziua încunoştinţării la faţa locului, proprietarul turmei atacate, al vitei ucise, sau împuternicitul lui, se vor adresa Primarului comunei în a cărei rază administrativă se află turma atacată sau vita ucisă. Primarul comunal va delega, din oficiu, cu împuşcarea ursului stricător, un vânător competent care posedă permis de vânătoare în regulă

Pielea ursului stricător, împuşcat, revine de drept, proprietarului sau arendaşului dreptului de vânătoare, care este însă obligat a acorda celui care a ucis ursul, un premiu de 30.000 lei. In caz de refuz al plăţii, pielea revine acelui care a împuşcat ursul.

Art. III. — Pentru apărarea târlei, contra atacurilor urşilor stricători şi a lupilor, proprietarul târlei poate ţine în stână una singură armă de foc, dacă a dobândit autorizaţia legală de **Posed — Armă.** Intrebuinţarea armei în afară de raza târlei nu este admisă, decât numai dacă proprietarul ei posedă autorizazţia de **Port — Armă** şi este membru al societăţii de vânătoare al terenului pe care se află la păşune turma.

Art. IV. — In terenurile de vânătoare în care se semnalează pagube în vite, cauzate de urşi stricători, sau pagube cauzate de mistreţi în agricultură; Şeful Ocolului Silvic, — în coînţelegere cu Inspectorul de Vânătoare Judeţean şi după încunoştiinţarea arendaşului dreptului de vânătoare, — va putea organiza vânători oficiale.

Vânătorile oficiale se vor face prin cooperarea benevolă între vânătorii cu permis de vânătoare şi locuitorii comunei ce suferă de atari pagube. Atât vânătorii participanţi cât şi bătăiaşi desemnaţi de către Primarul comunei interesate, vor da concursul fără plată.

La vânătorile oficiale nu se va împuşca alte specii de vânat decât cele despre care s'a stabilit neîndoelnic că au pricinuit de curând pagube, iar piesele ucise aparţin proprietarului sau arendaşului dreptului de vânătoare.

Art. V. — Pentru a veni în ajutorul celor păgubiţi de urşii stricători, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor în cooperare cu **Uniunea Generală a Vânătorilor din România,** cu începere dela 1 Aprilie 1946, poate acorda aju-

toare individuale până la 100.000 lei, după caz, dacă prin martori şi acte oficiale întocmite de notarul comunal şi certificate de postul de jandarmi, se dovedeşte neîndoelnic, că vita respectivă a fost de fapt ucisă de urs şi nu de lup, nici nu a murit prin accident sau din pricina unei boale.

Art. VI. — Cu începere dela 1 Aprilie 1946, premiul instituit prin Decizia Ministerială Nr. 2332/945, pentru fiecare lup ucis, se majorează dela lei 4.000 la 30.000 lei, observând procedura publicată în Monitorul Oficial Nr. 53 din 4 Martie 1939. Pielea lupului ucis aparţine de drept proprietarului sau arendaşului dreptului de vânătoare.

Pentru pagubele cauzate de lupi nu se acordă ajutor.

Art. VII. — Proprietarii şi arendaşii dreptului de vânătoare sunt obligaţi a lua celle mai largi măsuri pentru distrugerea lupilor prin toate mijloacele, sub sancţiunea rezilierii contractului de arendare.

Art. VIII. — Domnul Director al Direcţiunei Economiei Vânatului, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **R. Zăroni.**

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare Generală Ordinară pentru ziua de 14 Aprilie 1946, orele 10 în localul Societăţii „Progresul Silvic", din Bucureşti, B-dul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1945;
2. Raportul Cenzorilor;
3. Aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere, precum şi repartizarea beneficiului;
4. Aprobarea Bugetului pe 1946;
5. Plasarea Fondului de Rezervă;
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul D-lor: M. Suhăţeanu, Al. Aldulescu şi I. Băleanu al căror mandat a expirat;
7. Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: Gh. Avram, V. Vasiliu şi St. Sprangate al căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi;
8. Stadiul lucrărilor de transformare a Casei;
9. Mărirea capitalului dela 4 milioane la lei 10.000.000 prin emiterea de noui acţiuni;

Membrii ai căror mandat a expirat, precum şi cenzorii pot fi reales.

Membrii Consiliului, aleşi, trebue să posede 30 acţiuni iar cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din statute.

Potrivit art. 76 din Statute, dacă în ziua de 14 Aprilie 1946 nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 28 Aprilie 1946 în acelaş local şi la aceeaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie când se va ţine cu orice număr de membri.

Consiliul de Administraţie

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinţi: **C. Rachieru şi Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Borovschi B.	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Boldur Mihail	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Butoi Alex.	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comşia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vişan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Volosciuc Aurel**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Teodorescu Ştefan**
Ene Mircea	**Paladian Ioan**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . . 20.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . 10.000 „
„ „ „ „ studenţi, conductori şi brigadieri . 5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag.+10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

I 24968

... 2022

ANUL 61 Nr. 5-8 MAI-AUGUST 1946

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

REVISTA PADURILOR

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

97
- IUL. 2005
IAN 2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 61 — Nr. 5—8 / 1946

SUMARUL:

Studii:

Eug. Vintilă și I. I. Mateescu: Uneltele folosite la exploatările pădurilor din Ocolul silvic Țigănești-Ilfov — — — — — — — — — — 57

Comentarii:

I. Florescu: Premizele politicei forestiere — — — — — — — — — 71

Mir. Ene: Observațiuni din domeniul protecției pădurilor în regiunea Cheia 76

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Vânătoarea urșilor la hoit — — — — — — — — — 79

V. Cotta: Sugestii pentru noua lege a vânătoarei — — — — — — 83

Cronica internă (pag. 90), **Acum 50 ani** (pag. 98), **Cronica cinegetică** (pag. 100), **Cr. Externă** (pag. 105). **Legislație** (pag. 106), **Cărți** (pag. 197).

SOMMAIRE

Études:

Les outils employés à l'exploitation du bois dans le cantonnement Țigănești — — — — — — — E. Vintilă et I. I. Mateescu

Commentaires:

Prémisses de la politique forestière — — — — — Mirc. Ene

Observations sur les forêts de la région Cheia (Prahova) I. Florescu

Chasse et Pisciculture:

La chasse de l'ours à l'appât — — — — — — — O. Witting

Suggestions pour une nouvelle loi sur la chasse — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure, cynégétique). Il y a 50 ans, Legislation, Livres.

29505

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR
ANUL 61 Nr. 5—8 / 1946

S T U D I I

UNELTELE FOLOSITE LA EXPLOATAREA PĂDURILOR DIN OCOLUL SILVIC ȚIGĂNEȘTI-ILFOV

de Ing. Dr. EUGEN VINTILĂ
și Ing. ION I. MATEESCU

1. Introducere. 2. Date tehnice asupra topoarelor. 3. Date tehnice asupra joagărelor. 4. Descrierea uneltelor folosite la exploatările din Ocolul silvic Țigănești: A) Topoare. B) Joagăre. 5. Incheiere.

1. Introducere.

La exploatarea pădurilor se găsesc folosite la noi unelte variate, după regiuni sau împrejurări. Aceste unelte variază ca formă, dimensiuni și calitate. In alte țări s'a ajuns, pe bază de cercetări, la unelte perfecționate, care ușurează munca, măresc randamentul și micșorează pierderile de exploatare. Studiul de față constitue o primă investigațiune, cu caracter documentar, asupra uneltelor folosite la noi și înfățișează situația în care se găsesc două din cele mai importante unelte de exploatare: toporul și joagărul, la un ocol tipic de șes, fără lucrători forestieri permanenți și cu brațele de muncă în general scumpe. Datele caracteristice ale uneltelor au fost măsurate pe exemplarele găsite la lucrători și ele au fost comparate cu cele prescrise astăzi de normele străine. Totodată s'a căutat să se arate cum se face și ascuțirea și întreținerea uneltelor de către aceștia, lucru foarte important, de care depinde, după cum se știe, buna conservare și utilizare a uneltelor [1]).

1) La desenarea uneltelor și măsurarea dimensiunilor, d-l ing. I. Mateescu s'a folosit de indicațiunile date de d-l ing. A. Constantinescu.

39842

2. Date tehnice asupra topoarelor.

In cele ce urmează sunt arătate datele tehnice mai importante pe care trebue să le îndeplinească, în condiţiuni ideale, anumite tipuri de topoare. Pe baza studiului uneltelor s'a ajuns să se stabilească, în afară de greutate, şi forma cea mai avantajoasă a toporului, în funcţie de natura materialului lemnos (specii moi sau tari) şi de felul operaţiunilor de efectuat (doborît, tăiat crăci sau despicat).

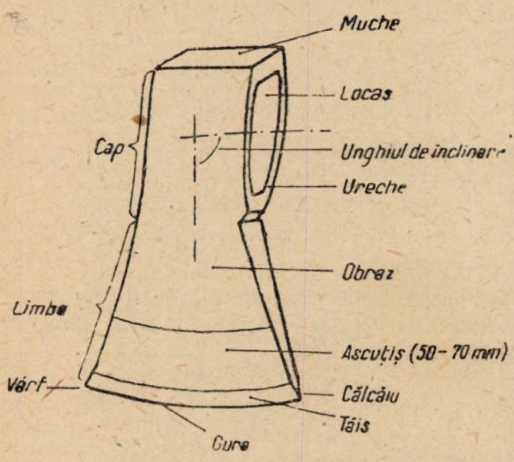

Fig. 1. — Denumirea părţilor componente ale toporului.

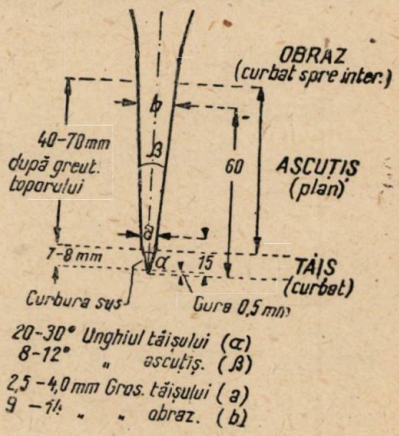

Fig. 2. — Elementele caracteristice ale toporului de specii moi (Iffa).

S'a ajuns astfel la fixarea unor anumite profile de topoare, caracterizate prin mărimea unghiului tăişului şi al ascuţişului (α şi β) precum şi prin grosimile a şi b, măsurate la 15 mm, respectiv 60 mm dela gură (fig. Nr. 2). Trecerea dela unghiul α la β se face printr'o curbură, a cărei mărime se exprimă prin $\frac{\alpha-\beta}{2}$ şi care poate fi aşezată mai sus sau mai jos, faţă de gura toporului. Tăişul are întotdeauna o formă curbată către exterior, iar ascuţişul o formă plană.

Poate varia mai departe şi lăţimea gurii toporului (măsurată pe curbură), înălţimea lui (măsurată dela gură la muche), mărimea capului, grosimea muchei, etc. Un rol important îl prezintă deasemenea forma şi mărimea cozii toporului precum şi unghiul de înclinare al toporului propriu zis faţă de coadă (înclinare înainte, înapoi sau la 90°).

Coada dublu îndoită, denumită şi „picior de vacă", este astăzi recunoscută ca cea mai perfectă formă.

In tabloul Nr. 1 sunt arătate câteva din datele prescrise pentru topoare, în funcţie de natura lemnului şi de operaţiunile de efectuat (Iffa).

Tabloul Nr. 1. — Date tehnice asupra topoarelor (A. Constantinescu, 1943).

Nr. crt.	Natura lemnului	Operaţiile de efectuat	Greutatea kg	Grosimea (mm)		Unghiul	
				Tăişului (a)	Obrazului (b)	Tăişului α	Obrazului β
1	Specii moi	Doborît, tăiat crăci, eventual cojit	1,5 —2,0	3	12	28	10
2	„ „	Despicat	3,25—4,00	5	22	22	12
3	„ tari	Doborît, tăiat crăci, eventual cojit	1.0 —1,5	3,5	10	35	8
4	„ „	Despicat	2,50—3.25	6,0	45	40	30

In general, se poate spune că topoarele de doborît, la specii moi, sunt mai grele, au gura mai lată, au înălţimea mai mare şi numai unghiul tăişului α, mai mic. Toate topoarele de doborît sunt înclinate înainte (unghiul dintre axul cozii şi al fierului mai mare de 90°), cele de curăţat crăci sunt înclinate înapoi (unghiul respectiv sub 90°), iar la cele de despicat, unghiul este drept.

Anikin (1940), în tratatul său: „Mecanizarea exploatării pădurilor", ne înfăţişează între altele şi caracteristicele tehnice ale topoarelor fabricate în URSS. După prescripţiunile stabilite acolo, unghiul optim de ascuţire al toporului, probabil cel corespunzător unghiului α, are următoarele valori:

pentru specii moi sau mijlocii, la doborîre . . . . . 25°
„ „ „ „ „ „ curăţat crăci . . . . 20°
„ „ „ „ „ „ despicat . . . . . 35°

In cazul speciilor tari, aceste valori sunt cu 2—3° mai mari.

3. Date tehnice asupra joagărelor.

Joagărele diferă, în primul rând, după forma dinţilor. In decursul timpului s'a desvoltat o serie întreagă de forme, dintre care cele mai importante sunt: dinţii triunghiulari, dinţii M, dinţii coroană şi dinţii canadieni. Dintre acestea, primii au găsit aplicaţie generală aproape în toate ţările, din cauza formei lor simple şi a uşurinţei de reascuţire. Dinţii triunghiulari au fost şi normalizaţi în Germania (Fig. 4). Randamentul pe care-l prezintă formele celelalte de dinţi este însă superior. Astfel, după Stenzel (1935), dacă se socoteşte randamentul joagărului cu dinţi triunghiulari egal cu 100, se obţin pentru celelalte forme de dinţi, următoarele valori comparative ale randamentului:

	La pin %	La fag %
Dinţi triunghiulari intermitenţi	100	100
Dinţi M	147	115
Dinţi coroană	121	100
Dinţi M (cu adâncitură)	138	141
Dinţi americani rindea	144	111
Dinţi lanz-german	138	112

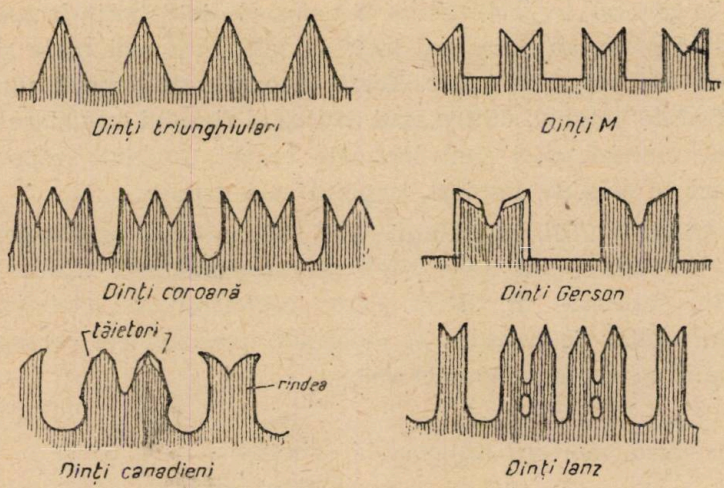

Fig. 3. — Diferite forme de dinţi.

Superioritatea joagărelor cu dinţi rindea, denumite şi joagăre canadiene, sau joagăre rapide de mare randament, este astăzi recu-

noscută. Anikin o relevă în tratatul său amintit mai înainte, în care ne arată o serie de forme de joagăre cari se fabrică în URSS. Ast-

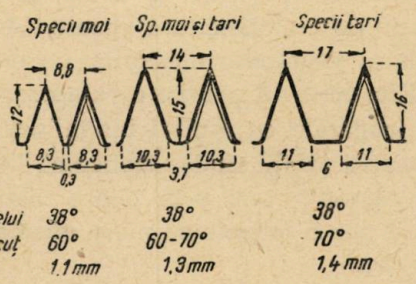

Unghiul dintelui	38°	38°	38°
„ de ascuț	60°	60-70°	70°
Gros. pânzei	1,1 mm	1,3 mm	1,4 mm

Fig. 4. — Dimensiunile dinţilor triunghiulari normalizaţi.

fel, după Anikin, se fabrică în URSS următoarele cinci forme de joagăre (fig. Nr. 5).

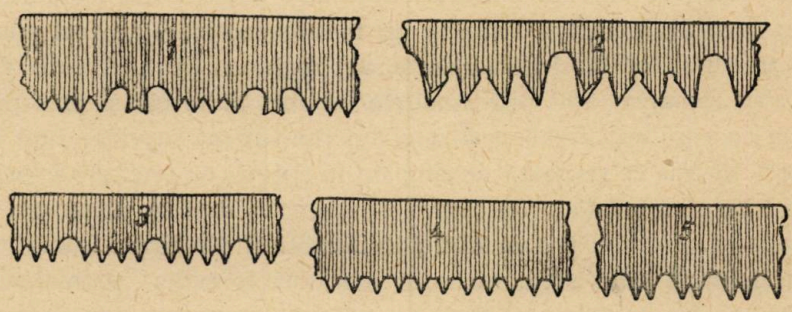

Fig. 5. — Forme de dinţi la joagărele din U.R.S.S. (Anikin 1940)

1. joagăre cu 4 dinţi tăetori şi 1 dinte rindea (dinte curăţitor)
2. joagăre cu dinţi piezişi
3. joagăre cu 4 dinţi (coroană), fără dinte special de rumeguş
4. joagăre cu dinţi triunghiulari intermitenţi
5. joagăre cu dinţi dubli (forma M, probabil).

Ceeace joacă un rol important însă, în special la joagărele rapide, cu dinţi rindea (canadiene), este calitatea oţelului. După cât se pare calitatea oţelului suedez nu a putut fi atinsă încă de alte ţări.

O altă dificultate a acestor joagăre o prezintă ascuţirea, care se face cu mai multe forme de pile, fiind necesare totodată şi unelte de măsurare şi ceaprăzuire, deosebite.

Tehnica ascuțirii acestor joagăre este dificilă chiar pentru lucrătorii mai pricepuți decât acei obișnuiți dela noi. O reascuțire necorespunzătoare a acestor forme de dinți, ca de altfel și a acelor denumiți „Gerson" (M cu adâncitură), poate coborî randamentul joagărului sub acela al joagărelor obișnuite, cu dinți triunghiulari, dar corect ascuțiți. Este motivul pentru care aproape în toate țările s'au menținut în uz joagărele cu dinți triunghiulari. Joagărele cu dinții rindea, corect ascuțiți (dinții rindea trebue să fie cu 0,4—0,8 mm mai scurți decât cei tăietori), scot prin tăiere talaj în loc de rumeguș. Asemenea joagăre pot fi folosite cu mare efect și la tăierea în lungul fibrelor, ca în gater.

4. Descrierea uneltelor folosite la exploatările din Ocolul silvic Țigănești.

La lucrările de exploatare din cuprinsul acestui ocol sunt utilizați, în general, lucrători băștinași. In mod excepțional au fost aduși aci în trecut și lucrători dela munte, din regiunea Bran. Aceștia din urmă s'au remarcat atât prin uneltele lor mai bune cât și prin priceperea cu care au lucrat, realizând un randament superior față de localnici. In cele ce urmează ne ocupăm în special de uneltele folosite de localnici și totodată și de câteva unelte, cari, deși se găsesc azi în proprietatea acestora, provin însă dela lucrătorii din Bran. Lucrătorii băștinași, după cum știm, nu sunt lucrători forestieri permanenți, ocupațiunea lor de căpetenie fiind agricultura, ceeace explică, în bună parte, și starea acestor unelte în comparație cu a celor dela Bran.

A) Topoare.

In fig. Nr. 6 sunt arătate câteva din tipurile de topoare folosite de localnici la exploatarea pădurilor. Aceste topoare se caracterizează în primul rând prin forma lor. Limba toporului prezintă o prelungire spre coadă, denumită „bărbie" a cărei mărime este variabilă. Datorită acestei bărbii, toporul prezintă o oarecare asemănare cu barda, folosită la cioplit [1]). Forma acestor topoare este cu totul deosebită de

1) Forma sub care sunt expuse în această planșă (fig. Nr. 6) este cea rezultată după o îndelungată folosire și reascuțire, iar nu cea inițială, cu care au ieșit din fabrică.

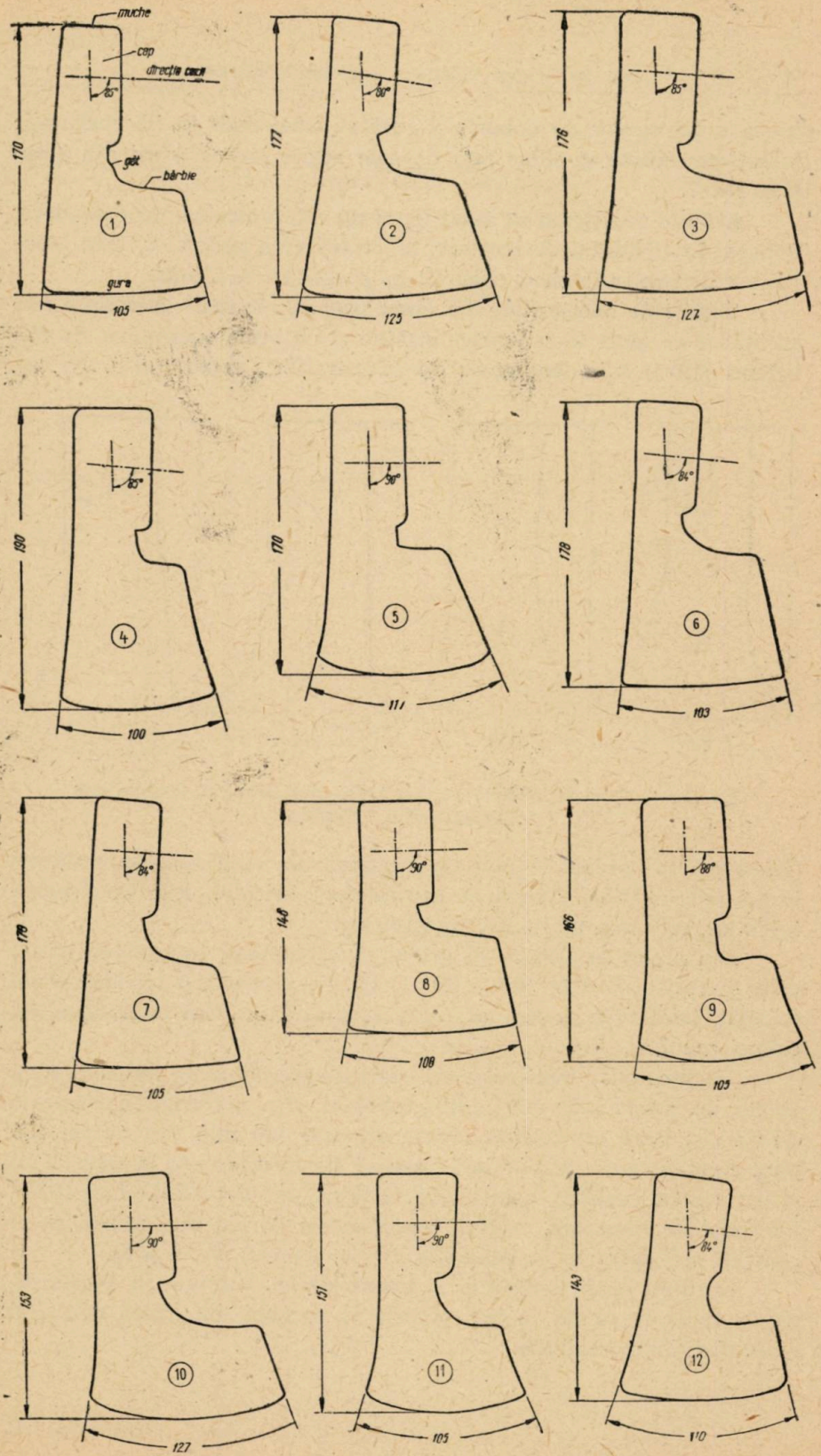

Fig. 6. — Topoare folosite de localnici la exploatări de păduri din Ocolul silvic Ţigăneşti.

aceea a topoarelor de doborît şi curăţat crăci date în instrucţiunile forestiere străine şi chiar faţă de cele aflate la lucrătorii din Bran (fig. Nr. 7.

Este de menţionat că acest topor nu este o unealtă pur forestieră. Toporul întrebuinţat de localnici la exploatarea pădurilor, este toporul rural, folosit în mod obişnuit în gospodăriile sătesti.

Topoarele lucrătorilor din Bran (fig. Nr. 7) sunt în schimb mai apropiate de tipurile forestiere străine şi de acela menţionat de Fabricius (1935) sub denumirea de „Topor din Carpaţi" (fig. Nr. 8).

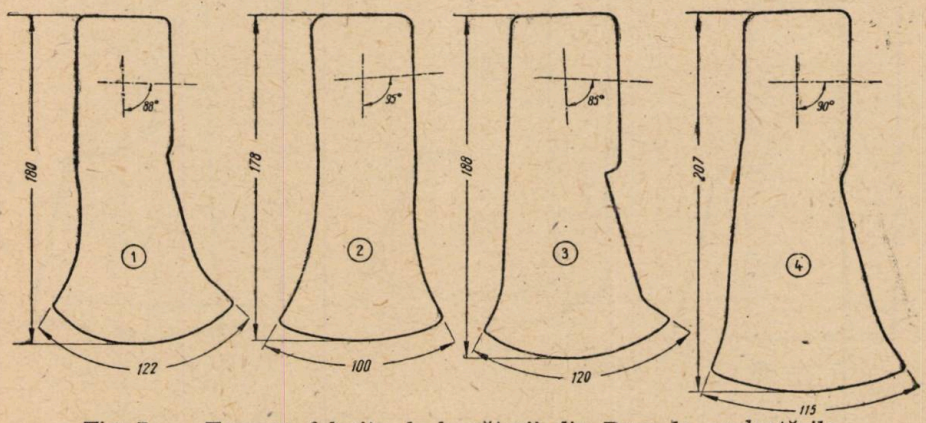

Fig. 7. — Topoare folosite de lucrătorii din Bran la exploatările din Ocolul silvic Ţigăneşti.

Greutatea topoarelor folosite de localnici, aşa cum se găseşte uneori imprimată pe fier, alături de marca de fabricaţie, este de 1,100—1,400 kg, cele mai multe având 1,200 kg.

Din punct de vedere al greutăţii, constatăm, în comparaţie cu cele prescrise de Iffa (tabl. Nr. 1) că ele corespund topoarelor de doborît, tăiat crăci, eventual cojit, la specii tari, aşa cum de altfel este şi cazul.

Lăţimea gurii topoarelor este, faţă de greutatea lor redusă, totuşi destul de mare: 100—127 mm, explicabil prin prelungirea realizată de bărbie. Rare ori această lăţime are sub 100 mm sau numai 100 mm. Această gură relativ lată pare să fie avantajoasă la tăierile în crâng pentru a realiza o suprafaţă de tăiere mai netedă (Drăcea 1925). La despicat, lucrătorii preferă topoarele cu bărbia mai scurtă şi cu profilul mai apropiat de pană (fig. Nr. 6: toporul Nr. 4 şi 6).

Curbura gurii toporului, la exemplarele cercetate la Ţigăneşti, diferă mult de la caz la caz, aceasta în deosebi din cauza uzurii şi reascuţirii lor neregulate.

Topoarele folosite de lucrătorii de la Bran se caracterizează în primul rând prin gura lor, aproape în mod uniform curbată, care are o lăţime mult mai redusă: 95—110 mm. Inălţimea acestor topoare, măsurată dela gura până la muche, este în schimb mult mai mare: 180—210 mm, faţă de 170—190 mm cât erau acelea de la Ţigăneşti [2]).

Topoarele sătești tipice, cu bărbie, se caracterizează, aşa dar, prin: înălţimea mică, gura mare (lată) şi greutatea relativ redusă (în jurul a 1,200 kg).

Este deasemenea interesant de observat cum se prezintă la aceste topoare grosimile „a" şi „b", precum şi valoarea unghiurilor α şi β.

Grosimile au fost măsurate la 15 mm şi 60 mm depărtare de gură, conform prescripţiunilor Iffa, amintite mai înainte. Astfel, s'a constatat că grosimea tăişului „a" are valoarea mijlocie de cca. 6 mm, variind între 5 şi 7 mm. Ea se menţine, în general, cam aceiaşi pe toată lăţimea tăişului, bineînţeles cu mari neregularităţi.

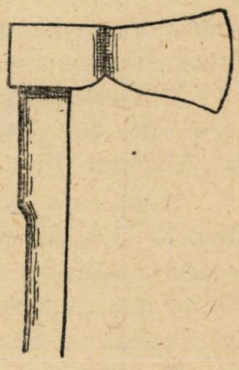

Fig. 8. — Topor din Carpaţi (Fabricius, 1935).

In comparaţie cu grosimile date în tabl. 1, constatăm că aceste topoare au grosimea tăişului corespunzătoare topoarelor de despicat dela specii tari, şi de două ori mai mare decât aceea a topoarelor de doborît şi tăiat crăci.

Cea de a doua grosime „b" a fost cuprinsă între 14 şi 20 mm, în partea frontală şi 12—15 mm, spre bărbie. Aşa dar, se constată în cazul de faţă, o subţiere spre bărbie. Comparând şi aceste valori cu cele prescrise de Iffa (tabl. 1), constatăm că grosimea „b" este în partea frontală mai mare decât la topoarele de doborît şi mai mică decât la cele de despicat. La bărbie, în schimb, grosimea se apropie de cea prescrisă la topoarele de doborît şi tăiat crăci.

Aşa dar, aceste topoare corespund în ceeace priveşte grosimea tăişului, topoarelor de despicat, iar ca grosime a obrazului, numai la bărbie însă, topoarelor de doborît şi tăiat crăci. Este, după cum se vede, un amestec de dimensiuni, care explică în parte utilizarea lui atât la despicat cât şi la tăiat. In general, grosimile sunt favorabile

2) La unul din aceste topoare lăţimea se coborîse până la cca 140 mm, explicabil şi prin îndelungata lui uzură şi reascuţire. La bărbie înălţimea este de cca 60. mm.

despicării şi numai în porţiunea denumită bărbie, mai favorabile tăierii (doborîrii, curăţirii de crăci, etc.).

Topoarele provenite dela lucrătorii brăneni au avut, în schimb, grosimi mai apropiate de ale topoarelor tipice de doborît şi tăiat crăci, dela specii tari (a=4 mm, b=11 mm).

Valoarea unghiurilor α şi β, care caracterizează tăişul şi obrazul la topoare, a fost stabilită, în cazul de faţă, prin măsurarea profilului topoarelor desenat pe hârtie.

S'au măsurat ambele unghiuri atât în partea frontală a toporului, cât şi la bărbie. Din cauza neregularităţilor profilului topoarelor, obţinerea acestor unghiuri este dificilă şi în general puţin precisă. Totuşi se poate avea o orientare şi asupra acestor date unghiulare.

Din valorile găsite, se constată că unghiul tăişului α a fost cuprins între 26° şi 48°. La exemplarele mai puţin uzate el a avut cca. 35°. Unghiul β a fost cuprins, în general, între 10° şi 16°.

După cum se vede, în comparaţie cu datele unghiulare din tabloul Nr. 1, topoarele au unghiuri cari uneori ies din cadrul valorilor prescrise pentru un anumit gen de lucrări. Astfel, unghiul α este uneori mai mic decât cel prescris la specii moi (pentru doborît) şi mai mare chiar decât cel dela topoarele de despicat la specii tari. Unghiul β este, în schimb, mai mare decât cel prescris pentru operaţiunile de doborît şi tăiat şi mai apropiat de cel de despicat, în deosebi la specii moi. Aceste valori unghiulare, ca de altfel şi grosimile „a" şi „b", nu sunt cele ieşite din fabrică, ci aşa cum au devenit ele prin reascuţire. Interesant ar fi de stabilit cari sunt datele caracteristice ale acestor unelte înainte de întrebuinţare, adică aşa cum sunt provenite din fabricaţie. Documentarea ar putea fi mai departe completată şi prin stabilirea calităţii oţelului (prin măsurarea durităţii), care ne-ar da o indicaţie şi asupra rapidităţii uzurii lui.

B. **Joagăre.**

La exploatările din Ocolul silvic Ţigăneşti sunt folosite numai joagăre obişnuite, de două mâini. Forma cea mai frecventă a diniţilor este cea triunghiulară — continuă sau intermitentă — şi mai rar cea în „M". In primăvara anului acesta lucrătorii au avut, pentru prima oară în acest Ocol, şi un joagăr cu dinţi rindea, cunoscut sub denumirea de joagăr rapid, sau canadian (fig. Nr. 9). După informaţiile date de lucrători, se pare ca el să fie provenit din Cehoslovacia.

In fig. Nr. 10, sunt arătate câteva forme de dinţi al căror desen a fost scos direct de pe joagărele aflate la lucrători. După cum se

vede, dinţii, cu excepţia celor dela joagărele canadiene, au atât forma şi mărimea, cât şi intervalele, cu totul neregulate. Astfel înălţimea dinţilor triunghiulari a fost cuprinsă între 10 şi 19 mm (joagărul Nr. 1 şi 3), iar distanţa dintre vârfuri a variat între 11 şi 27 mm (joagărul Nr. 2 şi 7). Intervalul dintre dinţi, la dinţii intermitenţi, a variat între 3 şi 13 mm, iar unghiul dinţilor a avut valori între 40° şi 80°. Se constată aşa dar, o variaţie dela simplu la dublu, în unele cazuri şi mai mult.

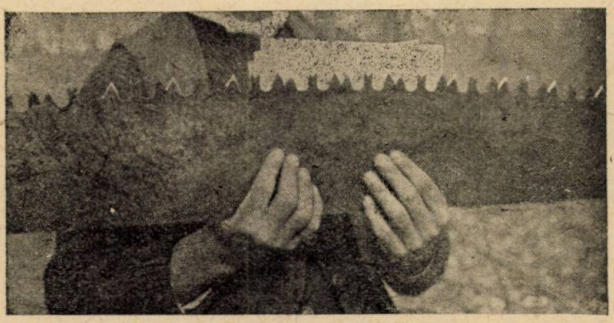

Fig. 9. — Joagăr rapid cu dinţi rindea la un lucrător din Ţigăneşti.

Comparând aceste date cu cele arătate la joagărele cu dinţi triunghiulari normalizaţi în Germania (fig. Nr. 4), se pot face următoarele observaţiuni:

a) Inălţimea dinţilor este în general scoborîtă, iar unghiul vârfurilor cu mult prea mare faţă de cel prescris atât la specii moi cât şi la specii tari. Este aproape sigur că situaţia aceasta s'a creiat prin ascuţirea greşită, numai în partea dela vârf, a dinţilor.

b) Intervalul dintre dinţi, care la joagărele pentru specii tari ajunge la 6 mm, a fost la unele exemplare de 3—4 mm, corespunzând astfel mai mult tipului de joagăr intermediar, — pentru specii tari şi moi în acelaşi timp. Aceste joagăre au însă o utilizare mai mult la specii tari decât la specii moi. La unul din exemplare (Nr. 7), spaţiul dintre dinţi era excepţional de mare, cca 13 mm. Este probabil ca acest spaţiu, aşa de mare, să fie rezultat în urma suprimării a câte unui dinte, operaţiune care a fost efectuată, fără îndoială, de lucrători.

c) Forma şi dimensiunile dinţilor variază nu numai dela joagăr la joagăr, ba chiar la unul şi acelaşi joagăr. Pe drept cùvânt se poate spune că în cele mai multe cazuri nici nu există doi dinţi la fel.

d) Ceaprazul are forme şi mărimi la fel de neregulate.

e) Intre dinţi se constată un rest, nepilit la ascuţire, denumit „carne", care împiedecă scoaterea rumeguşului şi micşorează puterea de tăiere a joagărelor.

Aceste neregularităţi ale dinţilor şi ceaprazului, pe deoparte, cât şi forma şi dimensiunile modificate prin reascuţire, pe de alta, fac ca randamentul joagărelor să fie, fără îndoială, sub cel normal. Totdeodată şi uzura joagărelor, în aceste împrejurări, se face mult mai repede.

Nu a putut fi stabilită la aceste joagăre şi calitatea oţelului, care joacă, după cum se ştie, un rol foarte important pentru rezistenţa la uzură.

Cu privire la joagărul special, de tip canadian, menţionat mai înainte, avem de făcut următoarele constatări:

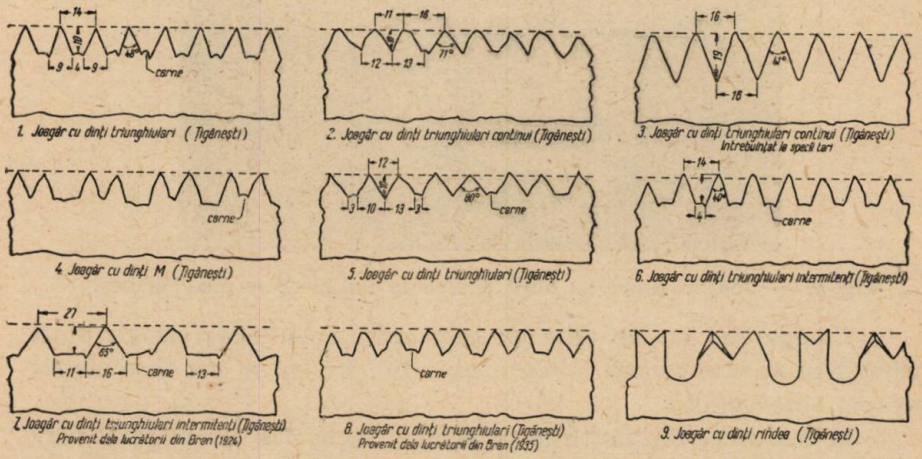

Fig. 10. — Forma şi mărimea dinţilor la diferite joagăre dela Ţigăneşti.

Ca şi în cazul joagărelor obişnuite, ascuţirea nu a fost făcută aşa cum trebue. Dinţii rindea, au ajuns, prin ascuţire, la acelaşi nivel, mai mult chiar, au existat vârfuri cari au depăşit înălţimea celor tăetori. Din această cauză, acest joagăr scotea prin tăiere rumeguş obişnuit, în loc de talaj, cum se produce în mod normal. Din această cauză în mod sigur randamentul era mult scoborît şi uşurinţa de lucru, caracteristică la asemenea joagăre, mult micşorată.

Mai departe, s'a văzut că şi dinţii tăietori nu erau corect ascuţiţi. La întâlnirea celor două suprafeţe laterale de ascuţire ale acestor dinţi, trebue să existe în mod normal o a treia suprafaţă, de formă triunghiulară, care începe la cca. 1—2 mm dela vârf. Aşa cum se vede din desenul dinţilor (fig. Nr. 10), această suprafaţă lipsea complet.

Mai departe, ceaprăzuirea făcându-se fără uneltele necesare, a provocat ruperea unei perechi de dinţi tăietori (Fig. 9).

Din cele de mai sus se vede că şi acest joagăr a fost modificat printr'o ascuţire greşită. Randamentul lui, deşi în comparaţie cu celelalte joagăre lucra mai uşor, după aprecierea lucrătorilor, totuşi nu putea fi cel normal. De altfel este recunoscut că ascuţirea şi întreţinerea lui este foarte dificilă, chiar când ar exista lucrători forestieri instruiţi.

Două din formele de dinţi (Nr. 7 şi 8) arătate în fig. Nr. 10 sunt ale unor joagăre ce au fost cumpărate de localnici dela lucrătorii din Bran. Şi acestea se găsesc în aceiaşi stare de uzură ca şi celelalte. De unul din ele (Nr. 7) ne-am ocupat mai înainte arătând că spaţierea excepţional de mare (13 mm), dintre dinţi, nu poate fi explicată decât prin suprimarea alternativă a câte unui dinte.

5. Incheiere.

Din cele expuse până aci se pot face următoarele observaţiuni generale:

1. Se constată o mare diversitate de forme şi dimensiuni atât la topoare cât şi la joagăre.

2. Datele lor caracteristice nu corespund, în general, celor prescrise pentru uneltele forestiere, stabilite pe bază de studii şi cercetări.

3. Aceste unelte nefiind ascuţite cum trebue, au suferit modificări cari au schimbat forma lor iniţială, multe din ele fiind chiar degradate, din care cauză randamentul lor este cu mult sub cel normal.

4. Lucrătorii dela munte, cazul celor dela Bran, au avut topoare în general mai apropiate de cele tipice forestiere.

5. Se întrevede nevoia imperioasă a unor îndrumări tehnice în alegerea şi îngrijirea uneltelor.

LITERATURA FOLOSITĂ

1. Anikin B. 1940: Mecanizarea exploatării pădurilor. Leningrad, Vol. I, 384 pag. (rusește).
2. Constantinescu A., 1940: Untersuchungen über den Wirkungsgrad bei Zweimann — Sägenarbeit. Menţionată de Hilf în: Die Erfoschung und Verbesserung der Waldarbeit, pag. 26.
3. Constantinescu A., 1943; Câteva rezultate practice în domeniul muncii în pădure. Lucrare de subinspector, în manuscris la ICEF.
4. Drăcea M., 1925: Exploatarea pădurilor. Curs litografiat, predat la Şc. Politehnică din Bucureşti.
5. Gayer-Fabricius: 1935: Die Forstbenutzung. Ediţia XIII. Berlin, pag. 145.

6. Hilf H., 1941: Die Erforschung und Verbesserung der Waldarbeit. Hannover, 80 pag.
7. Iffa, 1938: Die Axt und ihre Pflege. Merkblätter für die deutsche Waldarbeit Nr. 24. Eberswalde, 44 pag.
8. Iffa, 1939: Die Pfläge der Waldsäge. Merkblätter für die deutsche Waldarbeit. Nr. 23, Eberswalde, 63 pag.
9. Mălăescu A., 1938: Munca în gospodăria forestieră. Rev. Păd. Nr. 8, 9 şi 11.
10. Stenzel E., 1935: Neuere Untersuchungen an Waldsägen. Forst und Jagd. Folge 5, pag. 2.
11. Vintilă E. 1945: Modernizarea uneltelor şi maşinilor folosite la lucrările de exploatare a pădurilor. Comunicare la al XVI-lea Congres AGIR.

Les outils employés à l'exploitation du bois dans le cantonnement Ţigăneşti (Ilfov).

Dans cette étude sont décrites les haches et les scies utilisées à l'exploitation du bois dans le cantonnement Ţigăneşti. Les données techniques de ces outils sont comparées à celles désignées par „Iffa" et par Anikin (1940).

Titres des figures et des tableaux:

Fig. 1. Les parties composantes de la hache. Fig. 2. Profil de la hache et ses dates caractéristiques, après „Iffa". Fig. 3. Differentes formes de dents. Fig. 4. Dimensions des dents triangulaires, après „Iffa" Nr. 958. Fig. 5. La forme des dents aux scies employées en U.R.S.S. (aprés Anikin). Fig. 6. La forme des dents aux scies employées par les bûcherons de Ţigăneşti (Ilfov). Fig. 7. Formes de haches employées par les bûcherons de Bran. Fig. 8. Hache des Carpathes, après Fabricius (1935). Fig. 9. Exemplaire de scie americaine, à deux sortes de dents différents, trouvé aux bûcherons de Ţigăneşti, pour la première fois. Fig. 10. Formes et dimensions de dents aux scies employées par les bûcherons de Ţigăneşti Tabl. 1. Données techniques sur les haches (Iffa).

Editura Soc. Progresul Silvic

Dr. VASILE SABĂU:

EVOLUŢIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA

Buc. 1946 — 521 pagini — 20.000 lei.

C O M E N T A R I I

PREMIZELE POLITICEI FORESTIERE

de ION FLORESCU, ing. cons. silvic

Economia forestieră se găseşte la o răscruce care necesită grabnice măsuri de îndreptare. A avea păduri bune este un interes general; în faţa acestuia cel particular trebuie să cedeze.

In cele ce urmează, îmi permit a reaminti unele cifre privind suprafaţa pădurilor, cu diferitele lor categorii, producţia şi starea lor, consumul intern de lemn şi nevoile de export. Ţinând seama de acestea, voiu face şi unele sugestii de ameliorare.

Suprafaţa domeniului nostru forestier

a) Pe categorii de proprietari

Stat	1.595.270 ha	sau 25,3%
Persoane juridice şi colectivităţi . . .	2.671.125 ha	sau 42,2%
Particulari	2.060.461 ha	sau 32,5%
Total . . .	6.326.856 ha	

b) Pe regime de exploatare

Stat	codru	1.369.886	crâng	225.384
Persoane juridice şi colectivităţi .	„	2.247.985	„	423.140
Particulari	„	1.024.033	„	1.036.428
Total . . .		6.326.856 ha		

c) După felul esenţelor

Stat	răşinoase	300.253	foioase	1.295.017
Persoane juridice şi colectivităţi	„	779.377	„	1.891.748
Particulari	„	301.785	„	1.758.676
		1.381.415		4.915.441
Total . . .		6.326.856 ha		

Producţia domeniului forestier românesc

a) Producţia anuală medie pe hectar, la fiecare din categoriile de proprietari de mai sus, este:

— la pădurile Statului de . . . . . 2,76 m. c.
— la pădurile persoanelor particulare . . . . 1,42 m. c.
— la pădurile persoanelor juridice şi colectivităţi . 1,88 m. c.

b) Producţia anuală a pădurilor ţării în cifre şi procente:

	In lemn de lucru		In lemn de foc
	Răşinoase	Foioase	m. c.
Stat	675.500	373.300	3.367.000
Persoane juridice şi colectivităţi	1.582.000	264.500	3.197.000
Particulari	425.500	267.200	2.251.000
Total . . .	2.683.000	905.000	8.815.000
		12.403.000	

Răşinoasele reprezintă 85% din totalul lemnului de lucru şi de construcţii atât la consumul intern cât şi la export angrenând, peste interesele marilor întreprinderi forestiere, însăşi viitorul economiei noastre forestiere. Dacă masivele ar fi strânse şi ameliorate, producţia celor 1.381.415 ha ocupată azi de răşinoase ar fi de 3,7 milioane m. c. anual, deci s'ar mări cu peste 1 mil. m. c.

Stejarul produce azi cca. 150.000 m. c. lemn de lucru; deci sub nevoile consumului intern, căci numai C.F.R. consumând anual peste 200.000 m. c. Va trebui să mărim cantitatea de lemn de lucru de această specie, adoptând între altele şi convertirea în codru a crângurilor prea numeroase ale particularilor. Producţia s'ar putea ridica la peste 500.000 m. c. lemn de lucru anual.

Fagul este singura rezervă destinată să acopere nevoile de azi şi elementul de bază al apropiatului export european de lemn. Ameliorarea celor circa 2,4 milioane ha ar putea să adauge anual alte cca. 6 milioane m. c. la producţia de azi.

Plopul şi salcia, care ocupă o suprafaţă ce depăşesc 120.000 ha, se exploatează cu revoluţii scurte. Arboretele îndesite, reînoite şi completate cu plop de Canada (creşterea anuală a acestuia din urmă fiind de peste 40 m. c. la ha) ar adăoga producţiei un plus de alte 2,5 milioane m. c.

Consumul de lemn al țării

Din planurile de exploatarea pădurilor pe anii forestieri 1942/943 și 1943/944, rezultă că am avut următorul consum:

Categoria de consumatori	Lemn de lucru de		Lemn de foc	Observațiuni
	rășinoase m. c.	foioase m. c.	m. c.	
C. F. R.	200.000	570.000	—	Cherestea de stâlpi
Serv. Teh. Județene	—	270.000	—	Poduri, podețe
P. T. T.-Telefoane	25.000	20.000	—	Stâlpi
Industr. miniere	190.550	50.000	—	Pari de mină și cherestea
Industr. celuloză	450.000	50.000	—	Bușteni deșeuri
Autorități, Stat, Armată, Școli	—	—	1.500.000	Deșeuri și capete de bușteni
Industria chibriturilor	35.000	30.000	—	Bușteni
Industriile siderurgice	50.000	50.000	540.000	Pari de mină și mangal
Ambalaje industriale	50.000	50.000	—	Cherestea
	1.000.550	1.090.000	2.040.000	

4.130.550 m. c.

Exploatările din ultimele trei decenii și defrișerile pentru islazuri ne-au pus în situația să tăiem anual de 3 ori mai mult decât trebuia. Capacitatea de producție a fabricilor ajunsese în 1925 să facă față unui export de 6,5 milioane m. c. Insă acest export s'a redus treptat. Din datele publicate de Ministerul Finanțelor, rezultă că în ultimii 12 ani s'a exportat anual în medie 1.700.000 m. c. materiale lemnoase.

Exploatarea și industria lemnului avea în deceniul trecut peste 787 întreprinderi și 74.000 H. P. cu peste 1.688 gatere și ocupa locul al doilea după industria alimentară. Capitalul investit era de 3,5 miliarde lei, industria forestieră clasându-se a patra după industria alimentară, metalurgică și textilă. Lucrători permanenți existau peste 40.000 afară de cei întrebuințați periodic sau accidental la exploatări, industrializare, transport etc. ocupând locul I-iu din industriile țării. In deceniul trecut, majoritatea exportului a constituit-o cheresteaua de rășinoase (cca. 80%=1.360.000 m. c.) iar restul de 340.000 m. c. cherestea de foioase și cioplituri.

Incepând cu anul 1940 exportul a scăzut la cca. 600.000 m. c.

Consumul în lemn de lucru şi de foc.

Categoria	Lemn de lucru		Lemn de foc
	Răşinoase	Foioase	m. c.
	m. c.	m. c.	
Lemn pentru interesul general . .	1.000.000	1.090.000	2.040.000
Lemn pentru export	1.360.000	340.000	—
Lemn pentru populaţie	323.000	—	6.775.000
Total . . .	2.683.000	1.430.000	8.815.000
Producţia anuală a pădurilor . .	2.683.000	905.000	—
Deficit		525.000	—

Repartiţia producţiei pe cap de locuitor

a) Producţia de 12.403.000 m. c. raportată la populaţia ţării de peste 16.000.000 de locuitori ne dă drept cotă anuală pe cap de locuitor de 0.77 şi anume: 0,22 m. c. lemn de lucru şi 0,55 m. c. lemn de foc.

Dacă se scade consumul de interes general, atunci rămâne pe cap de locuitor pentru consumul particular numai o cotă de 0,44 m. c. din care: lemn de lucru 0,02 m. c. iar lemn de foc 0,42 m. c.

b) Consumul normal de lemn în ţări cu clima similară.

In ţările Europei Centrale şi occidentale, consumul de lemn este în medie de 1,30 m. c. pe cap de locuitor, deşi folosesc mai puţin lemn pentru încălzit şi construcţie în general şi pentru cele săteşti în special.

Dacă adoptăm această cotă, pădurile noastre ar trebui să producă 20.800.000 m. c. la cari adăogând cei 1.700.000 m. c. necesari pentru export, producţia necesară anuală ar trebui să fie 22.500.000 m. c. lemn de lucru şi de foc.

Producţia foarte mică a pădurilor şi în special a celor particulare se datoreşte:

a) Exproprierei a peste 1 milion ha pentru islazuri comunale, etc.

b) Numărului enorm de mare al proprietarilor forestieri particulari, care ajunsese la finele anului 1945 la 183.050 persoane fizice şi juridice de interes privat, din care 173.254 persoane stăpâneau între 01—10 ha însumând 467.223 ha.

c) Lipsei unei legislaţii pentru dirijarea economiei forestiere şi lipsei de înfrânare a atmosferei delictuoase;

d) Folosinţei neraţionale şi epuizante a capitalului lemnos, prin păşunat şi alte practici abuzive;

e) Sustragerii vinovate a proprietarilor dela regenerarea şi ameliorarea masivelor forestiere;

f) Abuzului societăţilor forestiere de exploatare în ce priveşte aplicarea legii de încurajarea industriilor naţionale.

Propuneri pentru mărirea producţiei.

Considerând că producţia anuală de 12.403.000 m. c. nu poate satisface nevoile de lemn ale populaţiei şi nici susţine exportul de materiale lemnoase şi că pentru echilibrare trebue ridicată la cel puţin 22.550.000 m. c., se impune reorganizarea proprietăţii forestiere şi a producţiei sale. La aceasta s'ar ajunge prin:

1. Oprirea oricărei defrişeri de păduri pentru islazuri comunale, terenuri de cultură etc. afară de cele necesare pentru construcţia de căi ferate, şosele, drumuri, industrii forestiere.

2. Oprirea cu desăvârşire a păşunatului în păduri, care diminuiază foarte mult creşterile anuale.

3. Mărirea domeniului forestier al ţării, prin trecerea în proprietatea Statului a tuturor terenurilor degradate (cel puţin 500.000 ha) improprii altor culturi şi împădurirea acestora.

4. Exceptarea dela exproprierea agrară a tuturor poenilor şi terenurilor aflate în perimetrele pădurilor prevăzute în planurile anexate amenajamentelor şi împădurirea imediată a lor.

5. Mărirea producţiei pădurilor prin exploatare în primul rând a suprafeţelor cu o creştere de cel puţin 3,5 m. c. pe an şi hectar. Deşi e notorie starea de epuizare şi devastare a pădurilor în decursul ultimilor 50—60 ani, există încă arborete în clasele de vârstă ajunse la exploatare, din care să se extragă timp de 40 ani (corespunzător la două afectaţii) cantităţile de 3,5 pe an şi ha, cari să asigure cei 22.500.000 m. c. anual. O condiţie esenţială se impune ca, în prealabil sau cel mult concomitent cu exploatările, să se împlinească consistenţa şi să se regenereze pădurile astfel ca specia de valoare proprie regiunii şi cerută de consum, să fie în proporţie majoră în arboretele corespunzătoare celorlalte afectaţii ce urmează a se exploata după trecerea celor 40 ani. Aceste arborete refăcute prin intensificarea culturii pădurilor şi refacerea arboretelor degradate vor trebui să asigure la timpul lor, o producţie de cel puţin 3,5 m. c. pe an şi ha pe care am anticipat-o.

6. Prin înlăturarea pierderilor de exploatare, care azi se ridică până la 40% și prin recoltarea integrală a produselor pădurоase, ca urmare a unei exploatări raționale.

7. Prin recoltarea materialelor ce vor rezulta din operațiuni culturale (curățiri și rărituri) cari azi nu se pot executa din lipsa de mijloace de transport.

8. Prin raționalizarea producției, care va înlesni producerea sortimentelor de lemn necesare consumului de toate felurile.

9. Prin conversiunea în codru a celor mai multe păduri particulare.

10. Prin introducerea în cel mai scurt timp posibil, în marile centre de consumație, a cărbunilor de pământ sau gazelor, cruțând astfel dela distrugerea prin foc câteva milioane de m. c. care vor putea fi îndrumate la export sau valorificate prin industrializare.

11. Prin raționalizarea consumului, fără a se recurge necontenit la tăeri excepționale, care diminuiază continuu capitalul lemnos necesar unei producții constante.

Prémisses de la politique forestière.

L'auteur présente une série de données concernant l'état actuel de nos forêts et les nécessitées en bois à satisfaire. Il indique puis les mesures à prendre pour qu'on puisse augmenter la possibilité de notre domaine forestier.

OBSERVAȚIUNI DIN DOMENIUL PROTECȚIEI PĂDURILOR ÎN REGIUNEA CHEIA

de Ing. Dr. MIRCEA ENE

Facultatea de Silvicultură a organizat în zilele de 24—27 Iunie a. c., o excursie de lucrări practice cu absolvenții. Au fost vizitate masivele pădurоase din văile Teleajenului și Telejenelului (Prahova). Din domeniul protecției pădurilor s'au remarcat următoarele:

Se pot constata bine efectele unui *ger târziu* la frunzele fagilor de vârste până la 15—20 ani. Atacul se manifestă prin îngălbenirea (ruginirea), sbârcirea și uscarea vârfului frunzei, în contrast cu restul limbului de culoare verde curat. Celelalte esențe forestiere, foioase și rășinoase, nu au avut de suferit.

Se observă un *atac puternic de Orchestes fagi* la frunzele exem-

polarelor de fag, atât tinere cât şi în vârstă. Gândacii abundă. Aproape toate frunzele, chiar şi cele atacate de ger, lasă să se vadă, sau galeria-mină, la început filiformă apoi lăţită, a larvei gândacului, sau perforări numeroase provocate de insecta perfectă. Vătămarea frunzelor prejudiciază în oarecare măsură creşterea arborelui. O vătămare apreciabilă însă se constată la jir. Anul acesta fagul a fructificat abundent în regiune. Din cauza atacului acestei insecte, multe fructe vor rămâne seci şi vor cădea mai de timpuriu. Cum în ultimii ani jirul a fost adunat pentru obţinerea uleiului comestibil, vătămările cauzate de insecte se vor traduce printr'un minus în această producţie. Protecţia pădurilor nu posedă până astăzi mijloace de combaterea insectei.

Veratrum album (steregoaia), e răspândită în mai toată regiunea şi mai ales pe versantul dinspre Cheia al muntelui Zăganul. Rădăcina plantei conţine o otravă, veratrina, care e întrebuinţată ca otravă de ingerat, în combaterea unor insecte. Deşi manualele de specialitate nu menţionează, am fost informat, cu altă ocazie în alte reginuni de munte, că locuitorii o întrebuinţează şi ca otravă contra şoarecilor. Se fierbe rădăcina, se amestecă zeama cu mălai sau tărâţe şi se pune în calea rozătoarelor. In aceste vremuri când se simte mult nevoia de otrăvuri pentru insecte şi şoareci, experimentarea acestei plante indigene ar duce poate la rezultate satisfăcătoare. Steregoaia e răspândită, în măsură tot atât de mare, şi în alte multe regiuni din ţara noastră. Experimentarea, apoi recoltarea, prepararea, şi întrebuinţarea ei, în folosul pădurii, sunt operaţiuni pe care, un viitor apropiat cred că le va cere, aşa cum s'au petrecut faptele şi pentru nicotină. In această ordine de idei, protecţia plantelor va avea de experimentat în ce măsură va fi posibilă la noi în ţară şi cultura altor plante insecticide ca Pyrethrum cinerariefolium, Derris elliptica, Lonchocarpus Nicou (Barbasco) şi altele.

Prezenţa lui *Vaccinium myrtillus (afinul),* în special pe muntele Babeşul, naşte o problemă locală. In parchetele tăiate ras răspândirea lui e rapidă şi abundentă din cauză că el se află chiar în arborete. E suficientă luminarea creiată prin exploatare, ca el să se desvolte repede, într'o pătură deasă ce va face imposibilă o cât de slabă regenerare naturală şi va îngreuia mult operaţiunile culturale. Pentru nimicirea acestei plante, ştiinţa recomandă o serie de metode. Toate acestea sunt combătute, pe lângă alte argumente, şi cu acel al nerentabilităţii. Astfel, măsura culturală de creiarea şi menţinerea arboretului închis, cu solul umbrit, ar cere schimbarea tratamentului de azi, din cel cu tăiere rasă, în grădinărit; procedeele mecanice de tăiere sau plivire, deşelenirea şi răsturnarea brazdelor, ar fi prea

costisitoare; tot astfel întrebuinţarea unor substanţe chimice, în special compuşi de potasiu (Kainit). Credem că procedeul arderei, care cere bineînţeles în prealabil o experimentare, ar da rezultate mai bune, cu ajutorul aruncătorului de flacări. Experimentarea ar urma să se facă cu aparate Kalimax, cu petrol lampant, în supraveghere permanentă, pentru a se preveni un eventual incendiu şi de aceea pe timp liniştit (fără curenţi). Afinul (tulpina şi frunzele) uscat şi fiert, dă un ceai foarte plăcut, diuretic. Dar din lipsa zahărului nu poate fi vorba de o recoltare, pe scară întinsă, în acest scop. Poate că o combinaţie între îngăduinţa de a recolta afine şi obligaţia de a plivi, ar da unele rezultate pentru distrugerea parţială a plantei. Dar şi acest procedeu trebuie experimentat.

Juniperus communis, o altă plantă care produce neplăceri, în practicarea păşunatului, e răspândită mult în golurile munţilor din regiune. Amintim versantul dinspre Cheia al munţilor Tigăile. O nimicire prin ardere nu dă rezultatele aşteptate. Incercarea a arătat aci că după ce un pâlc a fost incendiat, tulpina şi ramurile nu au ars şi nici nu putrezesc uşor. Ele stau câţiva ani, împiedicând înierbarea solului. Experimentări de arderea lui cu ajutorul aruncătorului de flacări au fost aici făcute de Institutul nostru de cercetări forestiere, fără să avem rezultate definitive. Din discuţiunile la faţa locului, rămâne ca recomandabilă o combinaţie între foc şi topor. Pâlcurile vor fi incendiate şi apoi ramurile tăiate şi împrăştiate. Operaţiunea ar urma să fie făcută de către ciobani prin obligaţia ce-şi vor lua odată cu arendarea golului pentru păşune. Dar pentru ca procedeul să dea rezultate bune şi arendaşul să poată fi mulţumit de rezultat, arendarea trebuie făcută odată pe mai mulţi ani. In ceea ce priveşte tăierea, ea se poate face comod, adică „ciocănind" câte puţin în fiecare zi, cu un topor cu coadă lungă, odată cu trecerea turmei pe lângă pâlcurile arse, deci odată cu paza ei.

Observations sur les forêts de la région Cheia (Prahova).

L'auteur note les dégâts observés dans les forêts de la région de Cheia (bassin de la rivière Teleajenul) dép. de Prahova, à l'occasion d'une tournée d'études. A savoir:

1. Les effets d'une gelée tardive;
2. Une attaque de Orchestes fagi;
3. La présence en grande nombre du Veratrum album;
4. L'invasion du Vaccinium myrtillus dans les forêts exploitées à blanc-étoc.
5. La présence du Juniperus sur de grandes surfaces dans la zone alpine.

V Â N Ă T O A R E

VÂNĂTOAREA URȘILOR LA HOIT

de OTTO WITTING

Una dintre cele mai sigure și interesante metode de vânătoare este vânătoarea urșilor la hoit. Sigură, întrucât pe lângă îndeplinirea anumitor reguli, cari de altfel formează un strict secret al vânătorilor de breaslă, resultatul vânătoarei este cu 99% asigurat; interesantă, întrucât fiecare urs se poartă altfel la hoit, acesta fiind un animal cu însușiri eminamente individuale. Pe când unul atacă hoitul în orice timp al zilei, la orice vreme, fără înconjur și fără să se lase mult speriat de om, — altul este extrem de precaut, apare numai noaptea târziu, pe vreme ploioasă și furtuni, niciodată în lumina lunei sau a zilei și niciodată pe cer senin. La cel mai mic zgomot suspect, ursul poate părăsi fulgerător hoitul, reîntorcându-se numai după câteva săptămâni sau luni, sau nici odată, în cazul când a observat omul.

Dacă vrem să avem deci resultat la vânătoarea urșilor la hoit, trebuie să o executăm cu cea mai mare precauție și cu îndeplinirea anumitor reguli bine distincte, cari în literatura cinegetică nu se găsesc și cari sunt menite a înșela chiar pe cel mai precaut și cel mai bătrân urs. In cele ce urmează se vor arăta aceste reguli practice.

1. Alegerea locului pentru hoit.

Se va alege lângă trecerea ursului, la marginea unui mic luminiș, a unei mici poeni, la marginea unui parchet exploatat sau în interiorul unui masiv lemnos bătrân cu consistența foarte redusă, astfel că la construirea observatorului să existe arbori bătrâni și înalți în picioare, iar locul însuși să fie situat pe un teren pe cât posibil de liniștit, ascuns, răsleț și neumblat de oameni. Dacă locul se alege dealungul unui pârâu sgomotos, acesta are avantajul că ursul nu aude eventualul zgomot cauzat de vânător, pe de altă

parte însă şi desavantajul mare, că nici vânătorul nu aude ursul, când se apropie sau când se află la hoit, şi deci în întunericul nopţii nu ştie nici odată, dacă ursul se află la hoit sau nu. In general se va da preferinţa unei coame de munte sau unui platou lat, feţei unui versant repede sau unei văi adânci şi înguste, întrucât la coamă ursul cu mult mai greu va mirosi omul, decât pe un versant cu pantă repede sau o vale îngustă.

Locul odată ales, se va curăţi, până la o distanţă de cca 20—30 m jur împrejur, toate tufele, tot subarboretul şi toate crăcile, care atârnă în jos, astfel ca ursul după luarea hoitului să nu se culce în imediată apropiere a hoitului, cum de altfel se întâmplă foarte des. In afară de aceasta, se vor împrăştia în jurul hoitului, la o distanţă de 20—30 m de el, crăci uscate, a cărora rupere cu zgomot va semnala şi trăda ursul (mai ales noaptea) când se apropie de hoit.

2. Potecile de apropiat.

Se vor instala în aşa fel ca vânătorul sau păzitorul, apropiindu-se de hoit, să treacă totdeauna în contra direcţiei vântului şi să iasă dintr'o direcţiune opusă aceleia, din care e aşteptat ursul. Corespunzătoare în acest scop este o potecă îngustă, care se va ţine curată, acoperită eventual cu muschi, astfel ca sosirea la observator a vânătorului să se facă fără cel mai mic zgomot. Ultimii 50—100 m se vor alege în aşa fel, ca să se vadă precis şi bine hoitul dela această distanţă. Dacă arboretul existent împiedică acest lucru, se va tăia o linie deschisă lată de 1—2 m până la hoit. Această procedură este absolut necesară pentru motivul, că vânătorul sau păzitorul, apropiindu-se de hoit, să poată observa ursul mai de vreme, decât ursul pe el, în cazul când ursul s'ar afla întâmplător la hoit..

3. Construirea observatorului.

Acesta se va construi pe 2—3 arbori bătrâni şi groşi, aproape unii de alţii, la o înălţime de minimum 6 m, cel mai bine însă 8—10 metri deasupra pământului, în aşa fel, ca la această înălţime grosimea arborilor să fie încă suficientă spre a evita mişcarea lor în timp de furtună. Observatorul se va construi solid şi spaţios, astfel încât 2 oameni cu tot bagajul, raniţa, păturile, blănile etc. să aibă loc suficient în el. Banca să fie lată, mai bine ceva mai scundă decât înaltă, destul de depărtată de peretele de înainte (faţada) astfel, ca

vânătorul, păzind ursul, să poată întinde picioarele fără a fi silit să petreacă noaptea cu picioarele trase sub bancă. Spatele băncii, bine construit, va îngădui o şedere şi întindere comodă a corpului. La înălţimea omului, observatorul va fi prevăzut cu un acoperiş, iar jur-împrejur, observatorul va fi bine mascat cu crăci de brad (nu de molid), astfel ca vânătorul şi însoţitorul lui să nu se poată vedea din nici o parte.

Pentru a putea trage în urs, se va lăsa numai o singură deschidere, în aşa fel ca vânătorul, şezând normal pe bancă, să vadă hoitul înaintea sa în linie directă, deci la declanşarea armei să nu se mişte de loc. Deschiderea se va lăsa numai atât de mare, ca vânătorul, posesor al unei arme cu lunetă, să poată ochi bine hoitul şi deci şi ursul.

Jos pe fundul observatorului se va aşeza un strat de muşchi, pentru ca vânătorul să se poată mişca fără zgomot. O sticlă goală se va ţine totdeauna la dispoziţia vânătorului. Tot, ce ar putea cauza zgomot (frunză, crăci uscate etc.) se va îndepărta din observator. Scara, pe care se urcă în observator, va fi bine fixată şi solidă.

4. Aşezarea hoitului.

Numai după ce s'au terminat toate pregătirile de mai sus, se va aşeza hoitul.

Acesta se va lega cât se poate de bine, la o distanţă de cca 10—20 m de observator, pe un loc deschis şi luminos, de o cioată groasă de 15—20 cm şi înaltă de 50—100 cm. Legătura se va face cu sârmă de telefon, ca ursul să nu fie în stare să-l mişte sau să-l smulgă. Toate ramurile, tufele etc., cari s'ar găsi între observator şi hoit şi cari iar împiedica vederea clară, se vor tăia şi curăţi, astfel încât hoitul să fie observat complect liber dela observator.

Cel mai bine este, a conduce animalul (cal, oaie, etc.) viu la locul hotărît şi a-l ucide acolo. După jupuire, animalul ori rămâne în întregime ca hoit, ori se vor întrebuinţa deocamdată numai unele părţi ale lui, restul agăţându-se pe arborii vecini la o înălţime neajunsă de urs. Pe măsura mâncării părţilor deja puse pe teren se va pune apoi şi restul animalului. Rezultatul cel mai bun îl vom obţine, aşezându-se un cal întreg ca hoit. Foarte căutată de urs este carnea de porc.

Esenţial este ca după aşezarea hoitului să nu se mai facă nici cea mai mică schimbare, nici a hoitului, nici a observatorului, întrucât ursul precaut, odată venit la hoit, va observa şi se va speria imediat.

5. Executarea vânătoarei.

Vânătoarea se execută primăvara, imediat după ieşirea ursului din bârlog, cu ocazia topirii zăpezii, sau toamna după plecarea turmelor de vite din munţi.

Hoitul expus trebuie controlat zilnic sau cel puţin la fiecare două zile, cel mai bine la amiază între orele 11 şi 13, când se presupune că ursul nu se află la hoit, sau în apropierea lui. Controlul se va face cu cea mai mare atenţie şi fără zgoomt. Este strict interzis, la control, a se ajunge până la hoit, observaţiunea făcându-se cu binoclu numai dela o distanţă de 50—100 m depărtare, pentru ca ursul, care poate să fie în apropiere, să nu fie speriat, lucru care se întâmplă de altfel destul de des, prejudiciind resultatul vânătoarei.

In general ursul va apare până în 7—10 zile după aşezarea hoitului. Dacă apariţia lui se va constata de către păzitor — prin atacarea hoitului — vânătorul va ocupa imediat, ori în timpul cel mai scurt posibil, locul în observator. Odată atacat hoitul, ursul, nesperiat de om, se va prezenta de atâtea ori, până-l va termina.

Observatorul va fi ocupat de vânător la amiază, între orele 11 şi 13, în nici un caz însă după orele 15. Dacă locul hoitului este liniştit şi izolat, ursul va apărea în cele mai multe cazuri după orele 17, încă la lumina zilei. Ora când ursul se va prezenta, depinde în primul rând de depărtarea culcuşului lui din timpul zilei şi de gradul lui de precauţiune.

Se întâmplă destul de des, ca în momentul, când vânătorul soseşte, ursul să se afle deja la hoit. Din acest motiv este absolut necesar, ca vânătorul să se apropie de observator cu cea mai mare precauţie, cu arma gata, fără zgomot, dibuind în contra direcţiunei vântului pe poteca de vânătoare bine curăţită. Dacă linia deschisă de 50—100 m, amintită la punctul 2 de mai sus, este bine curăţită, vânătorul va observa la timp ursul şi va putea trage liniştit. Dacă linia deschisă nu este curăţită, sau nu este de loc pregătită, atunci ursul va observa mai întâiu pe vânător şi va sări fulgerător, părăsind speriat locul. In acest caz vânătoarea în cele mai multe cazuri s'a terminat definitiv în defavoarea vânătorului.

In cele mai multe cazuri, ursul, înainte de a mânca din hoit, va ocoli locul cu hoitul; observând urma proaspătă a omului — dacă acesta a venit întârziat — se va retrage imediat, iar vânătoarea probabil rămâne fără rezultat. Pentru ca urma vânătorului să nu fie observată de urs, se vor lega la bocanci nişte scânduri, lungi şi late, parcurgându-se cu ele ultimii 100—200 m. până la hoit.

Atât la apropiere şi urcare, cât şi în timpul cât se stă în observator, se va păstra cea mai mare linişte. Cele mai mici zgomote — foşnetul hainelor, pârâitul sau troznitul băncii, lovitul cu arma în copac sau în binoclu, dregerea glasului, vorbitul încet, sforăitul, răsuflarea adâncă etc. — ajung a speria ursul, care în cele mai multe cazuri se apropie fără zgomot, cu cea mai mare precauţie, permanent ascultând şi mirosind. Din acest motiv, şi fumatul este interzis.

Dacă ursul s'a speriat şi s'a retras, observând pe vânător, vânătorul nu va părăsi imediat observatorul, întrucât de multe ori ursul după câteva ore poate reapare.

Dacă vânătorul a tras în urs, căutarea ursului noaptea se va omite, iar părăsirea observatorului se va face numai după trecerea unui ceas. De obiceiu vânătorul şi însoţitorul său vor rămâne toată noaptea în observator.

Că vânătoarea urşilor la hoit se va practica numai în cazuri excepţionale şi numai în modul cel mai corect, este de la sine înţels. Pentru acest motiv, vânătoarea aceasta este legată de o autorizaţie specială, eliberată de Direcţiunea Economiei Vânatului. Că împuşcarea ursoaicelor cu pui, sau a puilor de urşi, precum şi vânătoarea cu ajutorul farurilor sau altor aparate de luminat, sunt oprite, este deasemenea ştiut. La fel se ştie, că la vânarea ursului se întrebuinţează numai glonţ şi nici odată alice sau poşuri.

La chasse de l'ours à l'appât.

L'auteur expose les règles pratiques à observer pour chasser l'ours leurré dans ce but par des cadavres d'animaux exposés dans des endroits bien choisis. Dans ce but, il s'agit de:

1. Le choix de l'endroit où on place l'appât;
2. La place et la construction de l'observatoire du chasseur;
4. L'installation de l'appât;
5. La chasse.

SUGESTII PENTRU NOUA LEGE A VÂNĂTOAREI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Încă din anul 1942, s'au început lucrările pentru modificarea legii pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei, sau, mai precis, pentru întocmirea unei noui legi de vânătoare. S'a muncit mult în nenumăratele şedinţe ale comisiunii, care s'a ocupat cu întocmirea anteproiectului şi multă energie a fost cheltuită de cei care susţineau sau combăteau, verbal sau prin presă, anumite teze. Fapt

este că neajungându-se la o înțelegere deplină, anteproiectul n'a devenit lege și nici n'a putut lua o formă definitivă până az.

In pezent, se lucrează din nou la anteproiect. Nu știm ce conține, deoarece se pare că se lucrează cu ușile zăvorite, iar Administrațiile silvice ale Statului n'au fost chemate să-și spună cuvântul și nici n'au fost ținute la curent cu mersul lucrărilor. Nu credem că acest procedeu este în interesul cauzei.

Incontestabil, sub durata unui sfert de veac de aplicare a actualei legi, vânătoarea dela noi a evoluat încât textul legii ar trebui pus de acord cu situația de azi; nenumăratele deciziuni ministeriale apărute în acest interval de timp în interpretarea legii, care formează un material bogat pentru cel chemat să întocmească o nouă lege, ar trebui cuprins în textul anteproiectului, spre a ușura sarcina organelor de aplicare. Ne întrebăm, însă, dacă momentul pentru a da o așezare durabilă vânătoarei este bine ales. Intr'adevăr, ne găsim în plină și radicală transformare a structurii politice, economice și sociale. O lege, oricât de bine întocmită ar fi azi, riscă să devină incompletă sau chiar inaplicabilă mâine. Pe de altă parte, nu legea actuală este cauza neajunsurilor de care suferă, azi, economia cinegetică românească. Nu legea este de vină că vânatul se macină, aproape pe întreg cuprinsul țării; că păşunatul în păduri s'a întins și în ultimul colțișor, încât sălbăticiunile nu au liniște; că lupii s'au înmulțit în mod îngrijorător; că paznicii de vânătoare nu au arme, iar prețul cartușelor de vânătoare s'a urcat la cifre nemai întâlnite. Nu legea este cauza, ci urmările unui lung și greu război. Mă îndoiesc că noua lege a vânătoarei va putea schimba această stare de lucruri. In concluzie, nu socotesc întocmirea unei noui legi de vânătoare ca una dintre problemele cele mai urgente ale vânătoarei.

Dacă totuși oficialitatea vânătorească găsește necesar să ne dea o nouă lege, atunci aceasta trebue să fie completă. Să-mi fie, deci, îngăduit să fac câteva sugestii pentru atingerea acestui scop.

*

Vânătoarea nu este o îndeletnicire lucrativă. Vânătorul corect, făcând bilanțul, va constata că veniturile nu-i acoperă cheltuelile. Vânătoarea a trăit și va trăi prin foloasele nemateriale aduse omului. Acesta este motivul pentru care administrația vânătorească din exterior nu poate fi făcută prin organe proprii, plătite, ale Direcțiunii Economiei Vânatului. Nu sunt bani pentru aceasta. Iar dacă, totuși, prin majorarea taxelor la permisele de vânătoare, s'ar ajunge să se creeze fonduri așa de mari, încât să fie suficiente și pentru

plata acestui personal propriu, atunci vânătoarea ar deveni așa de scumpă, încât n'ar mai fi accesibilă celor cu punga modestă. Consecința ar fi o scădere a numărului permiselor de vânătoare, deci a încasărilor. Cercul vițios este evident.

Neavând posibilitatea de a-și plăti organe proprii în exterior pentru ocrotirea și administrarea vânatului, — oficialitatea vânătorească trebue să recurgă la serviciile altor instituții, care, prin organizarea lor exterioară, au posibilitatea să o ajute, ca: organe silvice, jandarmi, organe administrative, etc. Toate aceste instituții, în afară de împlinirea rolului lor de căpetenie, care le justifică existența, — pot presta servicii gratuite și vânătoarei. In largă măsură propășirea vânătoarei depinde de activitatea acestor instituțiuni ajutătoare. Mare este meritul acelui conducător al destinelor cinegetice, care, prin text de lege, prin măsuri administrative și prin relații personale reușește să-și asigure concursul lor, și invers. In această ordine de idei, rău s'a făcut atunci când de douăzeci de ani, mai întâi prin dispoziții administrative fără temei legal, apoi prin legi modificatoare, instituțiile forestiere au fost ținute departe de administrarea vânatului, nemulțumindu-le și făcându-le adeseori să se desintereseze de trebile vânătorești. N'ar fi în interesul cauzei dacă am ascunde că între oficialitatea vânătorească și între organele silvice există o veche tensiune, care numai spre binele vânătoarei n'a fost. Pădurile ocupă azi 25% din întinderea Țării; nimeni nu va contesta că cel mai prețios și cel mai greu de ocrotit vânat trăiește în păduri; este binecunoscut rolul pe care pădurile îl joacă și pentru adăpostirea și hrănirea acelui vânat care nu trăiește permanent în pădure. Așa fiind, reese în mod limpede rolul uriaș pe care l-ar putea juca slujbașii de toate gradele ai pădurilor, a căror cifră se urcă la multe mii, la paza și ocrotirea vânatului, dacă ar dispare neînțelegerile existente. Funcția creează organul. Dacă acest mare aparat ar primi atribuțiuni precise și ar fi încurajat, — ar putea fi adaptat și pentru paza vânatului făcându-se astfel o mare economie de personal.

Iată câteva propuneri, care, după părerea mea, ar putea contribui la vindecarea relelor de azi, dacă ar fi cuprinse în noua lege:

1. **Constituirea terenurilor de vânătoare.** Se știe că, în conformitate cu legea în vigoare, terenuri individuale pot constitui numai proprietățile cu întinderea minimă de 100 ha la câmpie și 1000 ha la deal și munte. Toate proprietățile cu întindere mai mică, din hotarul administrativ al unei comune, se contopesc și formează un teren comun de vânătoare. Avem informațiuni că, prin anteproiectul în curs de întocmire, se intenționează a se majora su-

prafaţa necesară pentru terenuri individuale, anume de 5 ori la câmpie şi de 3 ori la dealuri şi munte, ajungându-se la, respectiv, 500 şi 3000 ha, cu tendinţa spre constituirea aşa ziselor „fonduri de vânat", adică unităţi cinegetice mari, formate fără a ţine cont de dreptul de proprietate. Nu ni se pare bună această soluţie. Aşa, de bine de rău, proprietarii de terenuri individuale se îngrijesc de vânatul de pe proprietăţile lor şi sunt mulţi proprietari cari fac o bună gospodărie. Dacă mâine, proprietăţile lor vor fi înglobate în terenul comun, ei se vor desinteresa de această chestiune şi ne întrebăm ce punem în loc, dacă nu se va găsi imediat un arendaş bun pentru terenul comun, cum se întâmplă adesea? Va putea oficialitatea vânătorească să facă o bună pază a terenurilor comune? Fiindcă, dacă desfiinţezi terenurile individuale şi dai la o parte pe vechii deţinători, însemnează să-ţi iei şi răspunderea pazei. Cu ce organe se va face ea şi cât va costa?

De aceea, nu suntem pentru astfel de salturi, care pot deveni periculoase. Dacă oficialitatea vrea să majoreze, neapărat întinderea, atunci suprafaţa actuală a terenurilor individuale să fie mărită numai cu puţin: de ex. la 200 ha la câmpie şi 1500—2000 ha la munte.

2. **Administrarea vânatului din păduri.** Chestiunea această a fost aşa de mult desbătută, încât ne putem mulţumi să reţinem doar concluziile:

a) La pădurile Statului, ocrotirea şi valorificarea vânatului să fie lăsată în atribuţiunea administraţiei silvice,, aşa cum este în toate ţările din Europa, în care dreptul de vânătoare este lăsat proprietarului funciar. Acei care pledează pentru concentrarea în mâinile Direcţiunii Economiei Vânatului a administrării vânatului de pe toate proprietăţile de mână moartă, justificând aceasta prin necesitatea de a se avea unitate în administrare, să nu uite că prin aceasta sparg o altă unitate mult mai firească, anume aceea, care impune ca toate produsele pădurii: lemn, seminţe, iarbă, deci şi vânatul să fie într'o singură mână. Chestiunea administrării vânatului din păduri este aceea care irită în măsură mai mare organele silvice şi nu vedem posibilă o colaborare rodnică până când această ciudată situaţie, nemai întâlnită în alte ţări, nu va înceta.

b) La pădurile persoanelor juridice de drept public administrate în prezent de Direcţiunea P. P. J. din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, — atribuţiunile organelor silvice în materie de vânătoare să fie aceleaşi ca şi în materie de gospodărie silvică.

3. **Să se rezerve cca 15% din suprafaţa pădurilor fiecărui Ocol Silvic, drept teren de vânătoare pentru trebuinţele personalului sil-**

vic. Pentru instruirea personalului începător, pentru a-l face să îndrăgească vânătoarea, pentru a înființa terenuri care să servească drept model, această rezervare este absolut necesară. Cei care vor să cunoască realizările din alte țări, în această direcțiune să răsfoiască paginile acestei reviste [1]). După cum personalul silvic are dreptul la lemne de foc și teren de hrană, în mod gratuit, tot așa trebue să aibă și dreptul de a vâna.

4. **Personalului silvic să nu i se mai ceară carte de recunoaștere** atunci când este angajat paznic de vânătoare. Într'adevăr: art. 94 al legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, prevede în mod clar, că agenții silvici sunt asimilați paznicilor publici și particulari de vânătoare, iar actele încheiate privind infracțiunile la legea vânatului, fac dovadă deplină la înscrierea lor în fals. Cu toată această categorică prevedere legală, unii inspectori de vânătoare județeni pretind că atunci când acelaș brigadier sau pădurar, este angajat și paznic de vânătoare, pe lângă funcțiunea lui obicinuită, să-și scoată carte de recunoaștere ca paznic de vânătoare și să depună jurământ. Este logic ceea ce se face? Este în interesul arendașului ca paznicul lui să fie purtat pe drumuri fără justificare? Pentru a se evita în viitor asemenea interpretări greșite ale legii, ar trebui prevăzut în mod categoric în noua lege că agenții silvici bugetari ai Statului nu au nevoe de carte de recunoaștere.

5. **Invățământul de vânătoare și piscicultură în apele de munte din Școlile silvlice să fie sprijinit moralmente și materialmente.** Este banal a spune că buna pregătire vânătorească și piscicolă a viitorilor slujbași ai pădurilor este în interesul cinegetico-piscicol general. Invățământul vânătoresc din școlile silvice poate fi ajutat prin:

a) Rezervarea de terenuri corespunzătoare pe seama tuturor școlilor silvice;

b) acordarea de subvenții pentru procurarea de material didactic și pentru aplicațiuni;

c) acordarea de permise de vânătoare gratuite elevilor silvici.

Vânătorimea nu este îndreptățită să ceară o perfectă pregătire vânătorească personalului silvic de pază atâta timp cât nu-i dă posibilitatea să-și adune cunoștințele trebuincioase. Am putea cita cazuri când, prin măsuri administrative, s'a luat unor școli silvice posibilitatea de a face aplicațiuni de vânătoare.

*

1) Rev. Păd. 1944, Nr. 1—2, pag. 30 și Nr. 1—4/1946, pag. 42.

Organele silvice adeseori au fost acuzate de tendința de a monopoliza conducerea vânătoarei, excluzând pe vânători. Din cele de mai sus, se vede limpede că propunerile se referă exclusiv la sectorul pădurilor. Nu a fost formulată nici o pretenţiune cu privire la funcţiunile de inspector de vânătoare regional, judeţean şi de plasă şi nici la funcţiunea de membru în consiliul superior al vânătoarei. Aci, fiecare va intra în măsura în care se va face vrednic. Sub nici un motiv, însă, nu putem sta la târguială pe chestiunea vânatului din păduri, care în alte ţări de mult a fost rezolvată, încă mai radical decât cerem noi. Direcţiunea Economiei Vânatului trebue să rămână exclusiv organ de îndrumare, coordonare şi control; ea nu trebue să-şi ia asupră-şi atribuţiuni care revin altor autorităţi şi în acelaşi timp să neglijeze chestiuni care o privesc direct. N'avem o statistică a vânatului împuşcat, nici o evaluare cât de sumară a efectivului de vânat; piscicultura în apele de munte este neglijată; ne lipsesc broşuri de popularizarea cunoştinţelor despre vânătoare. Acesta este terenul de activitate în care trebue să se evidenţieze Direcţiunea Economiei Vânatului.

Este în interesul propăşirii vânătoarei ca fiecare slujbaş al pădurii să fie cât mai bine pregătit în materie de vânătoare, să aibă dragoste de vânat şi să se înhame la munca grea de pază, ocrotire şi îngrijirea vânatului. Pentru atingerea acestui scop, trebue înlăturate toate cauzele care irită. Cheia stă în mâna acelora care întocmesc anteproiectul legii de vânătoare şi care iau măsuri administrative pe cale de deciziuni ministeriale.

Acţiunea pentru satisfacerea justelor revendicări menţionate mai sus va fi dusă până la reuşita deplină. Dar, câştigarea unei poziţii va aduce cu sine şi obligaţiuni pentru noi toţi. Pentru satisfacerea lor, Administraţia va trebui să-şi adapteze aparatul său la noua situaţie. Invăţământul de vânătoare din şcolile de brigadieri şi pădurari va trebui completat; personalul de pază dela păduri va fi în toate regiunile Ţării, lăsat numai la partea administrativă şi culturală a pădurilor, fără a i se da şi însărcinări în legătură cu exploatarea şi vânzarea materialelor lemnoase. Aceasta nu însemnează un spor de personal, ci numai o raţională utilizare a lui: diviziunea muncii. Indiferenţa de până acum a multora va trebui să ia sfârşit. Trebue să se înţeleagă că, pentru noi toţi, vânătoarea nu este numai o plăcere, ci şi o obligaţiune de serviciu în administrarea unei avuţii naţionale în primul rând şi silvice în al doilea rând; că învăţământul de vânătoare din şcolile silvice nu este un scop în sine, ci nu-

mai un mijloc pentru a face din aparatul forestier principalul sprijin al Statului la conservarea, îngrijirea și valorificarea vânatului, și — după ce i-se vor da mijloacele materiale și i-se vor satisface desideratele de ordin moral (și numai atunci), — acest aparat silvic va trebui să facă dovada că încrederea pusă într'însul n'a fost înșelată.

Nădăjduesc că va veni, în curând, vremea când — prin înțelegere din ambele părți — colaborarea dintre vânătorime și administrațiile silvice va fi mai rodnică decât în trecut, spre binele mult încercatei economii vânătorești.

Suggestions puor une nouvelle loi sur la chasse.

La loi de la chasse, actuellement en vigueur en Roumanie, date depuis 1921.

A partir de quelques années, on discute avec insistance sur la nécessité d'une nouvelle loi.

L'auteur de cet article montre le rôle qu'on peut et doit jouer les forestiers dans la nouvelle organisation de la chasse.

CĂRȚI NOUI:

Analele Institutului de cercetări forestiere al României
Vol. X, 1944—1945; 253 pagini.

Sumarul:

D. A. Sburlan: Contribuțiuni la studiul grinzilor principale de lemn pentru podurile de cale ferată îngustă (0.760 m).
N. Ghelmeziu: Contribuțiuni la întocmirea unei norme pentru măsurarea umidității lemnului de foc.
G. Toma: Variația greutății lemnului de foc.
E. Vintilă: Cercetări pe cale micologică asupra durabilității naturale a lemnului de salcâm în comparație cu lemnul de stejar.
G. Nicolau-Bârlad: Problema planurilor topografice.
At. Haralamb: Noi stațiuni de pin cembra în Munții Făgărașului și Ezerul-Păpușa.
N. Pașcovschi: O experiență de selecționarea semințelor.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Cercul botanic din Bucureşti în excursie de studii în jud. Buzău.

In zilele de 9 şi 10 Iunie 1946, Cercul botanic din cadrul Soc. Naturaliştilor a organizat o excursie de studii în judeţul Buzău, sub conducerea D-lui Prof. Tr. Săvulescu, ministru subsecretar de Stat al M. A. D. Au luat parte la această ieşire pe teren circa 70 persoane. Majoritatea, bineînţeles, naturalişti din lumea universitară, iar oaspeţi: geologi şi pedologi, ingineri silvici şi agronomi dela Institutele de cercetări respective.

„Gospodăria" excursiei a fost rezolvată prin grija organelor de teren silvice şi agricole din regiunea vizitată. Cu această ocazie, tradiţionala ospitalitate a Direcţiei V-a silvice Bucureşti (prin ocoalele Buzău şi Vintilă-Vodă) s'a făcut încăodată evidentă (spre satisfacţia — şi satisfacerea — participanţilor şi spre lauda organizatorilor).

S'a vizitat pădurea Frasinul (circa 6 km Sud oraşul Buzău), dealurile dela Cernăteşti (circa 20 km Nord Buzău) şi Vulcanii noroioşi dela Pâclele mari şi mici. In afară de aceasta, s'a mai văzut fabrica de marmeladă dela Cărpiniştea (Valea Părului) şi Ferma Istriţa cu toate instalaţiile de industrializare.

Pădurea Frasinul, situată la isvoarele Călmăţuiului a fost primul obiectiv al excursiei. Interesul pentru această pădure constă în faptul că este pură de frasin şi anume nu de Fraxinus excelsior (din... şcoală) ci de Fraxinus holotrica (din... deltă). Pentru cei mai tineri şi mai mulţi dintre participanţi constituia o noutate, cel puţin din celebrul punct de vedere al lui: „De vidu... tatuque", căci din literatură („De auditu") se mai ştia între alţii şi dela D-nii M. Petcuţ şi A. Rădulescu, din studiul „Varietăţi şi forme noi dela Fraxinus Pallisae Wilmot" publicat în Analele ICEF vol. VI/1940.

La faţa locului, o discuţiune academică (Prof. Tr. Săvulescu, Prof. Em. I. Protopopescu-Pake, Prof. C. C. Georgescu, Ing. M. Petcuţ, General Grinţescu, etc.) a făcut să reiasă interesul naturalistic pentru această pădure care, în concluzie, s'a bucurat de votul integral al excursioniştilor pentru a fi declarată monument al naturii şi mai ales protejată ca atare.

Pe versanţii estici ai dealurilor dela Cernăteşti, pe valea Slănicului, s'a constatat iarăşi „de vidu... tatuque", existenţa unor reprezentanţi ai florei mediteraneene: cărpiniţa (Carpinus duinensis), mojdreanul (Fraxinus ornus), scumpia (Rhus Cotinus) şi (spontan!) liliacul (Syringa vulgaris).

In sfârşit, vulcanii noroioşi dela Pâcle au oferit o imagină în miniatură a şubredei şi frământatei noastre scoarţe terestre şi o ocazie pentru confraţii

geologi pentru a ne lămuri în misterele aşezării straturilor geologice din zonele petrolifere ale Arbănaşilor. Pe drumul către Pâcle, în văile adăpostite de pe versanţii vestici, silvicultorii au avut în plus o satisfacţie de a mai găsi stejarul pufos lărgindu-şi aria de răspândire până pe aceste locuri. Tuturora însă, imensul dar dezolantul peisagiu al terenurilor degradate, cu care de fapt se luase contact încă dela Cernăteşti, le-a servit dovada sărăciei care se naşte prin distrugerea pădurilor. Ici şi colo, buchetele de Hyppophaë Rhamnoides, instalate în staţiunile vitrege creiate de lăcomia pustiitoare a omului, reprezentau minuscule insule de speranţă că până la urmă, totuşi, vegetaţia arborescentă va fi lăsată să-şi îndeplinească unul din rolurile ei în natură: fixarea coastelor.

O dare de seamă asupra rezultatului ştiinţific al excursiei (s'a colectat foarte sârguincios plante, melci, scoici, fluturi, etc.) se va citi probabil în cadrul cercului botanic. Aci, se cade să însemnăm două note deosebite ale deplasării. Şi anume:

1. Excursia a fost condusă de un ministru în funcţiune, care, om de ştiinţă la origină, reuşeşte să se fure obligaţiilor şi problemelor foarte oficiale pentru a-şi trăi, mai departe, în răstimpul zilelor de sărbătoare şi în mijlocul colaboratorilor şi prietenilor naturii, preocupările ştiinţifice de predilecţie, cel puţin în forma unei păstrări de contact cu terenul şi învăţând pe alţii cum să cunoască şi să iubească natura. Dacă mai adăogăm la aceasta şi atmosfera de studenţie prelungită, cultivată şi întreţinută (academic) în toate manifestările excursiei, pe drept cuvânt aderăm la opinia exprimată, că în asemenea condiţiuni se poate învăţa ceva şi pentru carte şi pentru vieaţă.

2. Diversitatea specialităţilor, cărora aparţineau participanţii, nu a însemnat nici o piedică pentru a asigura formarea unui.... spirit de echipă, am zice. La sfârşitul primei zile de excursie punţile erau deja aruncate (lansate) pentru a se putea face trecerea dela o grupă la alta de specialişti, încât, până la urmă, întreaga caravană alcătuia o singură familie de oameni de ştiinţă, iubitori ai naturii. Biologii şi entomologii, botaniştii de toate specialităţile, pedologii şi geologii, silvicultorii şi agronomii au avut fiecare ocazia să-şi vadă camarazii de excursie aplecaţi cu interes pe câte o problemă de specialitate, găsind în acest chip ocaziunea de a se cunoaşte reciproc pe domeniile de activitate respective. Din cunoaşterea reciprocă, preţuirea corespunzătoare. Diversitatea specialităţilor a fost o parte din „cimentul" unităţii excursiei.

Concluzia finală este simplă: Imnul botaniştilor, care invită pe oamenii de ştiinţă să iasă din laboratoare şi biblioteci şi să meargă în plină natură, pe câmpuri, munţi şi în păduri, se dovedeşte a fi inspirat; poate constitui un punct serios într'o doctrină de vieaţă practică. Excursia trebue să rămână ceea ce este: unul din exerciţiile spirituale curente pentru oamenii de carte. Cu puţină stăruinţă, cercul de studii al Societăţii „Progresul Silvic" şi-ar putea imagina un program de activitate şi sub această formă a excursiilor de studii la pădure. Spiritul de corp, a cărui cultivare e una din raţiunile de existenţă ale Soc. „Progresul Silvic", s'ar manifesta şi mai eficace.

T. Bălănică

Noui orizonturi în industria lemnului.

In şedinţa din 15 Martie a. c. a Cercului de Studii Forestiere al Societăţii „Progresul Silvic", D-l ing. **V. Filip** a vorbit despre: „Noui orizonturi în industria lemnului". Redăm în cele ce urmează rezumatul acestei conferinţe.

Prefacerile sociale, cunoscute ca fapte istorice dealungul veacurilor, n'au avut la baza lor decât procese de ordin economic. Trăim o epocă crucială, în care se pun bazele economice şi sociale pentru care au luptat şi s'au jertfit atâtea generaţii, în care fiecare ramură de producţie trebue încadrată într'un sistem economic capabil să asigure interesele generale ale naţiunii, în scopul unei îndestulări echitabile a tuturor cetăţenilor prin înlăturarea exploatatorilor.

Intre principalele bogăţii naturale ale ţării, sunt şi pădurile, cari acoperă peste 6.000.000 ha. Produsul principal al pădurilor, lemnul, ia parte ca element important la transporturi, construcţii, agricultură, lucrări hidraulice, industrii chimice, adică în economia naţională şi prin exportul său în cantităţi apreciabile asigură importul materiilor prime indispensabile industriilor indigene.

Deşi productivitatea pădurilor este limitată la creşterea anuală a arborelui, am fost clasaţi prin exportul masiv de lemnărie, printre primele ţări exportatoare din lume, deoarece niciodată n'am ţinut seamă de imperativul: **de a exploata numai cât produce pădurea.** Exploatările forestiere au fost conduse după posibilităţile de debitare ale fabricilor de cherestea, cunoscute ca fiind cele mai mari din Europa, aparţinând unor întreprinderi capitaliste internaţionale. Nu s'a ţinut seamă că avem un sfert din păduri formate din răşinoase, aproape jumătate păduri de fag şi restul stejar, tei, plop, salcie, etc., şi s'au tăiat până la 85% răşinoase, deoarece baza exportului european de lemnărie a format-o lemnăria de răşinoase. După aproape 70 ani, industria lemnului din România îşi închee bilanţul cel mai dezastruos pentru întreaga economie naţională, şi anume:

a) reducerea pădurilor cu peste 30%;

b) lichidarea celor mai multe masive de răşinoase;

c) desvoltarea industriei cherestelei, adică a produselor semiindustrializate, ce au cel mai mic factor de industrializare;

d) exportul cherestelei la preţuri derizorii.

Astăzi, când refacerea ţării şi redresarea ei economică, sunt condiţionate într'o măsură apreciabilă de lemn, constatăm că pădurea nu mai este capabilă să furnizeze decât cantităţi reduse de lemnărie, cu cari trebue să acoperim obligaţiile ce le avem prin Convenţia de Armistiţiu şi Convenţiile Comerciale cu toate ţările vecine în frunte cu Uniunea Sovietică.

Producţia pădurilor ţării noastre, evaluată cu 10 ani în urmă la cca 17 milioane m³ anual, a scăzut la 11,5 milioane m³, din care 6 milioane m³ material pentru foc, adică cu peste 30%.

Faţă de nevoile reale ce trebuesc acoperite (consum intern, conv. de armistiţiu, acorduri comerciale, refacerea ţării, industria celulozei, hârtiei, minele de cărbuni, C. F. R. etc.) avem un deficit de cca 1.500.000 m³ lemn de răşinoase. In această situaţie ar trebui să atacăm din nou puţinele păduri ce ne-au mai rămas, pentru a le lichida în maximum 20 ani. In ziua când

vom începe să importăm lemnărie, independenţa noastră economică nu va mai exista.

Problema lemnului românesc se rezolvă tot prin industrializarea lui. Din aceleaşi cantităţi de produse lemnoase, ce ni le dau pădurile în mod normal, prin aplicarea unei silviculturi raţionale, trebue să scoatem:

a) cât mai puţine lemne de foc, ce pot fi înlocuite în parte cu gaze naturale şi electricitate;

b) cât mai multe produse finite necesare ridicării standardului de viaţă al muncitorului şi ţăranului şi asigurării unui export din astfel de produse;

c) cât mai multe produse obţinute prin industria chimică, la care merg toate deşeurile din industria cherestelei, evaluată la peste 2 milioane metri cubi, cari se irosesc în detrimentul economiei naţionale.

Intreaga industrie a lemnului trebue adaptată cerinţelor acute ale vremurilor noi, în cadrul unui plan de ansamblu, pentru a se dubla şi chiar tripla factorul de industrializare, adică în produsul rezultat, cantitatea de muncă industrială să fie cât mai mare. Acest lucru se realizează când materia primă trece prin cât mai multe transformări. Prin mărirea factorului de industrializare al lemnului se asigură şi mărirea venitului întreprinderilor industriale forestiere, şi deci a proprietarilor de păduri.

Din acest moment rentabilitatea pădurilor fiind asigurată, pădurile încetează de a mai fi tăiate colonial ca până astăzi. In cadrul noului plan al industrializării lemnului urmează să se stabilească următoarele:

a) fabricile de cherestea să se limiteze la posibilităţile pădurilor de răşinoase;

b) gaterele şi maşinile ce prisosesc să se instaleze în regiunea de Sud a ţării şi în Nordul Dobrogei pentru a se industrializa lemnul de tei, plop şi salcie, produsele acestor esenţe putând înlocui foarte bine bradul;

c) forţa motrice, a vaporilor de apă, să se înlocuiască cu energia căderilor de apă, economisindu-se sute de mii de vagoane de rumeguş, lemn de foc, deşeuri etc., ce pot constitui materie primă a noi industrii;

d) fabricile de celuloză şi pastă de hârtie să fie construite în aproape toate văile unde funcţionează fabrici de cherestea, şi pentru a industrializa orice deşeu lemnos;

e) să se facă numeroase fabrici de placaj pentru a se înlocui cu placaj lemnul masiv de brad şi alte esenţe şi a se asigura un export de placaj cât mai susţinut;

f) să se desvolte distileriile de lemn, fabricile de celuloză şi industriile chimice;

g) să se facă secţii de tâmplărie, mobilă, butoae, căruţe, etc.

Multe fabrici de cherestea, care astăzi ar putea să debiteze 30—40.000 m³ lemn rotund, vor tăia în viitor numai 10—15.000 m³ iar rentabilitatea lor va fi mai mare dacă vor creia secţii de produse finite.

Prin noul plan al industrializării lemnului schiţat mai sus, care a fost elaborat şi urmează a fi aplicat în timpul cel mai scurt, se asigură:

a) producerea articolelor lemnoase indispensabile ţăranului şi muncitorului, cari le vor găsi mai eftine şi de calitate mai bună, deoarece le vor primi direct dela fabricile centrelor forestiere;

b) se face economie de material lemnos;

c) se utilizează mii de metri cubi ce se pierd sub formă de deşeuri neutilizabile astăzi;

d) se asigură un export de produse finite, pentru cari se obţin preţuri de 5—9 ori mai mari decât în cazul exportului cherestelei, deoarece se exportă în mare parte muncă naţională nu numai materie primă;

e) se măreşte venitul pădurilor, care nu vor mai constitui o sarcină pentru proprietarii lor;

f) se va putea creea o industrie completă şi permanentă a lemnului, în jurul ei desvoltându-se centre populate muncitoreşti, cari vor beneficia din produsul muncii lor prin asigurarea unui standard de vieaţă binemeritat.

In noua ordine socială din România, lemnul se va dovedi o pârghie de ridicarea satului şi muncitorului, iar pădurea va înceta de a mai fi privită numai prin prisma interesului capitalismului.

(7)

Rezervaţiile naturale din U. R. S. S.

In şedinţa din 5 Aprilie a. c. a Cercului de Studii al Secţiei de Silvicultură A.R.L.U.S., D-l Ing. **B. Borovschi** a prezentat recenzia lucrării: „Rezervaţiile naturale din U.R.S.S." apărută în editura de Stat din Moscova. Acest volum constitue un manual de popularizare a ideii rezervaţiilor naturale în masele largi ale populaţiei U.R.S.S.

Suprafaţa totală a rezervaţiilor naturale din U.R.S.S. de sub administrarea Direcţiei Generale a Rezervaţiilor este de 10.071.790 ha ele fiind în număr de 47 la data apariţiei cărţii (1939). Rezervaţiile se împart în două categorii:

a) rezervaţii integrale, în care se interzice complet orice intervenţie din afară care ar putea schimba starea naturală.

b) rezervaţii parţiale.

In jurul rezervaţiilor sunt delimitate zone de apărare cu un regim restrictiv pentru circulaţie, vânătoare, exploatare, etc.

Principalele tipuri de rezervaţii se clasifică astfel:

1. Rezervaţii de munte
2. „ „ şes
3. „ „ antestepă
4. „ „ stepă
5. „ „ insulare
6. „ „ din zona pustiului

Regimul legal al acestor rezervaţii este cel instituit de legea din 1939, care modifică şi completează legiuirile anterioare (1921—1924) desvoltând rolul acestor instituţii prin transformarea lor în Institute de Cercetări şi imense laboratoare naturale.

Legea şi regulamentul ei stabilesc organizarea şi funcţionarea acestor Institute pe baze ştiinţifice. Astfel, se fixează bazele de organizare ştiinţifică a administrării rezervaţiunii respective prin: inventarierea faunei şi florei, întocmirea hărţilor topografice, geobotanice, zoologice, pedologice, monografiile complexelor naturale de bază, fixarea zonelor de rezervaţie integrală, fixarea diferitelor pieţe de experienţă stabilind locul şi rolul lor; arătarea posibilităţii şi limitelor de exploatare a unor anumite bunuri, organizarea gospodăriilor

anexe, şi alte chestiuni de organizare a teritoriului rezervaţiei; căutarea căilor şi mijloacelor practice pentru păstrarea în condiţiuni optime, ridicarea numărului şi obţinerii repartiţiei cât se poate mai uniforme pe unitate de spaţiu a speciilor existente colonizarea celor pierdute şi aclimatizarea celor noi atât de pe teritoriul U.R.S.S. cât şi din ţări străine; examinarea metodelor de înmulţire semiartificială şi artificială a speciilor interesante din punct de vedere industrial; studiul boalelor şi mortalităţii speciilor, atât în condiţiunile naturale cât şi în urma aclimatizărilor şi reaclimatizărilor efectuate.

Locul central într'o rezervaţiune îl ocupă activitatea aşa zisei staţiuni a experimentaţiei de ştiinţe naturale.

In rezervaţiuni mai mari sau mai avansate se prevăd şi staţiuni de experimentaţie independente, de specializare mai îngustă cum sunt: staţiuni de experimentaţie silvice, staţiuni de experimentaţie geo-mineralogice etc.

Obligatoriu, în toate rezervaţiunile se organizează un serviciu permanent de observări fenologice, după un program bine stabilit şi cu un personal specializat pe natură de fenomene (cum sunt observaţiunile asupra plecării şi sosirii tuturor păsărilor de specii, epocile de înmugurire, de înflorire şi de înfrunzire a arborilor şi plantelor pe specii, precum şi restul schimbărilor sezoniere în natură la fel şi puncte de observări meteorologice cari conform legii se încadrează în acelaşi timp şi în reţeaua generală meteorologică U.R.S.S.).

In continuare se trec în revistă principalele rezervaţiuni cu descrierea aspectelor caracteristice.

Expunerea a fost urmată de discuţiuni în jurul problemei rezervaţiilor naturale, constatându-se cu acest prilej că inginerii silvici constituesc elementul cel mai activ în slujba mişcării pentru ocrotirea naturii.

Rezolvarea fericită a acestei probleme în alte ţări prin organizarea integrală a rezervaţiilor în cadrul Instituţiilor de Stat, constitue o realizare remarcabilă demnă ed dat ca exemplu. (8)

● Proprietatea şi producţia forestieră.

In şedinţa din 5 Aprilie a. c. a Cercului de Studii Forestiere al Societăţii „Progresul Silvic", D-l inginer consilier silvic **Sterie Rodoteatu** a ţinut conferinţa D-sale intitulată: „Consideraţiuni asupra proprietăţii şi producţiei forestiere".

In introducere conferenţiarul remarcă importanţa noţiunilor de „proprietate" şi „producţie" şi legătura lor indisolubilă în domeniul economiei forestiere. Proprietatea de pământ, fiind prototipul de proprietate, a devenit ţinta atacurilor economiştilor. Istoria a cunoscut nenumărate forme agrare.

In domeniul silvic o reformă nu se poate concepe decât cu respectarea principiilor de bază ale economiei forestiere. Silvicultorul îşi bazează punctele de vedere nu pe opinii de program de partid, ci pe doctrină ştiinţifică bine definită dela care abaterile constituesc erori ştiinţifice. „Pădurea este o avuţie naţională, care îndeplineşte un rol social". Acest percept axiomatic obligă pe silvicultori să aibă o linie proprie de orientare şi politică profesională. Pădurea însăşi se autoapără atât prin inaccesibilitatea diferitelor regiuni, cât şi prin modicitatea rentei sale (1/10 din renta produselor lemnoase finite).

Silvicultorii au fost mereu vajnici apărători ai solului forestier, nu însă şi a capitalului lemnos. Trebue să tindem spre refacerea capitalului lemnos şi restabilirea creşterilor medii normale, Statul trebue să fie factorul coordonator între tendinţele antagoniste ale principiilor rentabilităţii şi continuităţii.

In privinţa producţiei forestiere se constată în primul rând o neprecizie a datelor referitoare la pădure şi producţia ei. Plecând dela creşterea medie şi multiplicând-o cu suprafaţa, e firesc să se producă erori, capitalul lemnos nefiind normal. Cei trei factori din procesul producţiei forestiere — suprafaţa, solul, capitalul lemnos — prezintă o repartiţie de forţe inegală. La începutul revoluţiei, solul pare a avea un rol important precumpănitor, pentru ca spre sfârşitul ei să crească rolul capitalului lemnos.

Conferenţiarul încheie consideraţiunile D-sale cu constatarea că în economia forestieră concluziile nu pot fi sprijinite pe date improvizate, atrăgând atenţia silvicultorilor, pe care momentul îi surprinde nepregătiţi în această privinţă, asupra necesităţii cunoaşterii datelor certe a elementelor de bază ale economiei forestiere. (9)

Producerea traverselor în U.R.S.S. prin mijloace mecanice.

D-l ing. silv. **Eugen Miso** a făcut, în cadrul Cercului de Studii al Secţiei Ştiinţe aplicate Subsecţia Silvicultură A.R.L.U.S., o comunicare asupra: „Producerii traverselor în U.R.S.S. prin mijloace mecanice". Dăm în cele ce urmează rezumatul acestei comunicări.

Incepând din anul 1927, U.R.S.S. a adoptat sistemul american de confecţionarea traverselor în pădure prin mijloace mecanice mobile, preferându-l celui suedez (cu instalaţii fixe). Mişcarea stakhanovistă a dat un impuls considerabil şi acestei ramuri de producţie, un lucrător atingând în 1935 recordul de 1350 buc./7 ore, faţă de norma de 300 buc./7 ore, ridicată ulterior la 500 buc./7 ore.

La aceasta au contribuit şi noile sisteme de circulare introduse. Circularele sovietice necesită însă specialişti bine pregătiţi pentru întreţinere.

Instalaţiile variază între 15 C. P. — 50 c. p., iar randamentul între 5—7 traverse la m. c., după diametrul buşteanului (în U.R.S.S. se întrebuinţează esenţe răşinoase pentru traverse).

Producţia s'a standardizat la 5 tipuri de traverse cu marginile superioare rotunde şi 5 tipuri complet ecarisate.

Paralel s'a făcut şi pregătirea specialiştilor, având ca ţintă:

a) cunoaşterea condiţiilor tehnice de recepţie a terenurilor;

b) posedarea metodelor de lucru raţionale.

c) cunoaşterea maşinii şi a întreţinerii ei;

d)) schimb de rezultate obţinute între uzinele de specializare.

Instrucţia specialiştilor şi aplicarea pe teren a metodelor se face cu respectarea principiilor stakhanoviste (prepararea prealabilă a locului de lucru; revizia maşinii înainte şi după lucru; şeful echipei controlează şi coordonează mişcările membrilor echipei etc.).

Adaptarea acestor metode la noi nu e posibliă integral, nici materialul (stejar, fag) şi nici exploatările nefiind identice cu cele din U.R.S.S. O încercare s'ar putea face în Deltă unde C.A.P.S.-ul ar putea instala uzine demontabile mai mici. (10)

Mecanizarea exploatărilor forestiere în U.R.S.S.

In şedinţa din 14 Ianuarie a. c. a Cercului de Studii al Secţiei „Ştiinţe aplicate" — Subsecţia Silvicultură — A.R.L.U.S. D-l consilier silvic **Sterie Rodoteatu** a prezentat recenzia lucrării lui B. P. Auckin: „Mecanizarea exploatărilor forestiere în U.R.S.S." editată la Leningrad în 1940. Volumul este un tratat cu caracter didactic, servind ca manual al Academiei Forestiere din Leningrad.

Mecanizarea priveşte recoltarea lemnului, acest capitol de început al producţiei forestiere. Temele sunt:

1. Instrumentele;
2. Organizarea muncii în exploatarea pădurilor;
3. Mecanizarea exploatării.

Tema instrumentelor e tratată în 3 părţi: I. Materialul instrumentelor; II. Intrebuinţarea lor; III. Tehnica exploatării.

Al doilea capitol tratează organizarea muncii la exploatare, munca manuală ocupând încă un rol dominant faţă de cea mecanică. Schema tăerii unui parchet echivalează cu un plan de lucru elaborat special (o planificare în timp şi în spaţiu cu respectarea condiţiunilor tehnice). Această raţionalizare a muncii este consecinţa aplicării stakhanovismului.

Ultimul capitol, acel care dă titlul lucrării, se referă la mecanizarea exploatării pădurilor. In actuala fază s'a limitat mecanizarea la instrumentele tăietoare. Se folosesc staţii electrice mobile, întrebuinţarea mijloacelor mecanice fiind condiţionată de întinderea masivelor păduroase. Se dă ca regulă generală: în exploatări mari se recurge la centrele electrice, iar pentru operaţiile de extragere de întindere redusă se folosesc instalaţii mobile. La scoatere se utilizează tractorul şi funiculare de diverse tipuri. Se prescriu reguli pentru instalarea reţelei electrice şi se reglementează strict manipularea fierăstraelor electrice, precizându-se componenţa echipelor şi disciplina lor.

In încheere conferenţiarul mulţumeşte D-lui Ing. Apostol pentru traducerea lucrării, exprimându-şi speranţa că materialul difuzat pe această cale va putea fi de folos procesului de producţie dela noi. In ţara noastră se desfăşoară o muncă manuală grea la exploatare şi ea trebue uşurată. O astfel de carte poate servi ca instrument în acest scop. (11)

Impăduririle pentru protecţia câmpurilor în U.R.S.S.

In cadrul A.R.L.U.S.-ului, Secţia „Ştiinţe aplicate", Subsecţia „Silvicultură", a fost invitat să vorbească D-l ing. silvic **V. I. Koldenko**, din Misiunea Economică Sovietică în România. D-sa a desvoltat conferinţa cu titlul de mai sus, aducând amănunte noi într'o problemă care a mai fost prezentată şi de D-nii Ing. St. Rubţov şi Ing. I. Lupe, la acelaşi cerc de studii.

Conferenţiarul, luând parte la lucrările de împădurire în stepă, prezintă un material original plin de interes pentru inginerii silvici şi agronomi, cărora li se adresează în introducere.

Ideea împăduririlor în stepele Uniunii Sovietice (care se desfăşoară pe un spaţiu de 4—500 Km.) are la bază două preocupări:

1. mărirea suprafeţei păduroase;

2. crearea unor factori activi pentru stabilitatea şi mărirea producţiei agricole.

Cernoziomurile fertile ale stepei U.R.S.S. constituesc baza culturii grânelor. Vânturile uscate (fierbinţi sau reci) compromiţând recoltele, au impus ca preocupare de căpetenie a Statului, asigurarea stabilităţii recoltelor. Lucrări în stil mare au început în 1932 prin crearea perdelelor de protecţie, ale căror efecte sunt cunoscute.

Organizarea acestei munci de mare amploare a revenit Ministerului Agriculturii, colaborarea între silvicultori făcându-se atât în centrele administrative cât şi pe teren.

Infiinţarea perdelelor de protecţie nu a împiedecat desvoltarea mecanizării (suprafeţele înconjurate de perdele au câte 50—100 ha).

Reuşita lucrărilor la început a fost pe alocuri compromisă, pe de o parte din cauza neprelucrării solului (cu un an înainte de plantare), iar pe de altă parte din cauza neatenţiei pentru lucrările de întreţinere (prăşile şi plivituri până la închiderea masivului).

Ca regiune locuită ocrotită prin împăduriri se dă ca exemplu Stalingradul, căruia i s'a creiat o zonă de protecţie împotriva vânturilor de N. E.

Conferenţiarul menţionează numele cercetătorilor sovietici — Sukaciov, Sus, Nikitin, Albenski, Morozov, Lisin, Zabalov, Minin — cari în cadrul Institutelor de cercetări agronomice şi ameliorăţiuni forestiere, au asigurat, începând din 1932, rezultatele practice puse astăzi în aplicare. Numeroase Institute (Saratov, Novocercask, Astrahan, Culund (grânarul Siberiei) şi a., au desvoltat aspectele locale ale problemei. Pe lângă legătura lor cu străinătatea, aceste Institute dau consultaţiuni colhozurilor şi sovhozurilor, editând Instrucţiuni şi Anale şi coordonându-şi activitatea prin schimb de rezultate de interes general.

După războiu, activitatea a fost intensificată deschizându-se largi perspective atât de desvoltare a volumului lucrărilor, cât şi de adâncire şi perfecţionare a metodelor de lucru. Planul cincinal se sprijină în mare parte pe cuceririle rodnice ale acestei ramuri a ştiinţelor aplicate.

In încheere, conferenţiarul urează succes deplin lucrărilor cercului de studii şi transmite inginerilor silvici români salutul inginerilor silvici sovietici.

(12)

T. C.

ACUM 50 DE ANI

In lunile Aprilie—Iulie 1896 Revista Pădurilor a apărut în două numere duble. In cele ce urmează dăm subiectele mai principale desbătute în paginile respective.

Punerea în valoare a lemnului de fag prin întrebuinţarea lui în industria traverselor de drum de fer (pag. 97—110) de G. Stătescu. Este textul

referatului prezentat la Adunarea Generală din Martie 1896 a Soc. Progresul Silvic. De remarcat, ca fond, pledoaria, bazată pe o bogată şi mai ales contemporană documentare pentru o justă valorificare a lemnului de fag, pentru el însuş, punând astfel în circulaţie avuţia pădurilor respective, dar şi pentru a cruţa stejarul destinat şi altor întrebuinţări mai proprii şi mai preţioase.

Metoda actuală austriacă (pag. 111—116, 165—172) de Petre Antonescu, care în continuarea articolelor anterioare descrie operaţiunile relative la măsurarea pădurii.

Pădurile Dobrogei (pag. 116—125) de P. Grigorescu. In încheerea articolelor de mai înainte se preconizează sistemul de exploatare cel mai convenabil pădurilor Statului din Dobrogea şi normele cele mai potrivite pentru stabilirea tarifelor.

Desvoltarea vegetaţiunei în 1896 şi prevederea maturităţii plantelor şi recoltelor (pag. 149—153) de I. Ţiţu. Se schiţează pe baza datelor fenologice o prevedere a desvoltării vegetaţiei pe anul în curs.

Ameliorăţiuni silvice impuse exploatărilor de pădure (pag. 161—165) de N. R. Danilescu. In fond, o propunere sub formă de proect de lege, pentru luarea măsurilor de „ameliorăţiuni forestiere", înţelegându-se prin aceasta: elagajul rezervelor, împrejmuirea cu şanţ a perimetrelor pădurilor, întreţinerea în bună stare a şoselelor împietruite şi a drumurilor naturale care servesc la scoaterea materialului, etc.

Insecte pustiitoare în brădeturile Zărneştilor (pag. 172—179) de Ion Ionică, student silvic în Schemnitz. Un articol interesant ca manifestare profesională a unui Român transilvănean, care atrăgea atenţiunea silvicultorilor din „România" asupra pericolelor care ameninţau pădurile învecinate cu Făgăraşul. In fond, este vorba despre Grapholita proximana, G. nigricana şi Retinea margarotana. Sunt descrise sumar pădurile atacate şi insectele menţionate.

Organizarea serviciului silvic (pag. 179—186) de N. R. Danilescu. Articol în continuare. Se vorbeşte despre organizarea serviciului exterior, administraţia ocoalelor, şefii de ocoale, organele de poliţie silvică, organele de control, inspectorate, condiţiunile de admitere, înaintare şi ieşire din serviciu, disciplina corpului.

Despre Viscum album şi Loranthus europaeus (pag. 186—189) de Grigore Pârvulescu, candidat forestier în şcoala din Aschaffenburg (Bavaria). Iată un al doilea articol scris de un student român de la o şcoală de peste hotare. Le-am semnalat pe amândouă, pentrucă admiterea acestor mici studii în paginile revistei Corpului silvic recomandă, cred, atitudinea pe care conducătorii Societăţii şi ai revistei o aveau pentru tinerii dornici de a se remarca prin colaborări meritorii la viaţa spirituală a Corpului nostru. In esenţă, este arătată importanţa acestor paraziţi ai arborilor, indicându-se şi unele metode de combatere.

● Tot în paginile de care ne ocupăm se găseşte şi rezumatul desbaterilor adunării generale a Soc. Progresul Silvic din Martie 1896. Se poate reţine din discuţii, că metodele socotite potrivite pentru a realiza un „progres silvic" erau ca şi azi: Revista Pădurilor, conferinţele organizate de Societate şi adunările generale în care se discutau problemele de actualitate. Condu-

cerea Societăţii se prezenta în faţa membrilor săi cu o activitate încadrată în aceste metode, la care se adăoga străduinţa de a se întocmi un „vocabular silvic".

De remarcat este de asemeni, ca atmosferă, faptul că la şedinţă participau primul ministru al ţării şi ministrul de resort în funcţiune. In plus reţinem manifestarea lui D. Sturza primul ministru, care găsea de cuviinţă să trimită preşedintelui Societăţii (I. Kalinderu, care în acel timp se găsea la Abazzia unde însoţea pe Regele Carol I) o telegramă de felicitare pentru nivelul înalt al adunării generale.

Problemele puse în desbatere au fost: 1) Restabilirea bradului în făgeturile din care tinde să dispară; 2) Punerea în valoare industrială a lemnului de fag; 3) Intocmirea unui anuar silvic; 4) Instituirea unui premiu pentru cel mai bun curs de amenajament; 5) Intocmirea unui vocabular silvic.

Primele două subiecte au format obiectul unor comunicări şi discuţiuni ample, încheiate cu votarea unor moţiuni în vederea aplicării concluziilor stabilite. Pentru „vocabularul silvic" s'a ales o comisiune care să coordoneze materialul din trei lucrări prezentate la concursul organizat de Societate şi pentru care era instituit un premiu de lei 2.000 (aur!), astfel încât să se poată elabora un vocabular definitiv şi complet. Chestiunea a rămas încă — deschisă. Tot deziderat.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

† Remus I. Oprişiu.

In ziua de 6 Aprilie 1946, la ora 21, un glonţ tras dela distanţă, prin fereastra deschisă, în birou, a curmat viaţa inginerului silvic Remus I. Oprişiu, şeful Ocolului Silvic Câmpul Cetăţii, jud. Mureş. După ştirile pe care le avem până azi, criminalul n'a fost descoperit.

Tânăr, abia de câţiva ani eşit de pe băncile şcoalei, defunctul ducea cu sine tot elanul tinereţii, spre a-l pune în slujba profesiunii sale. Regretat de publicul care l-a cunoscut, iubit de subalterni, — nu ne putem imagina cauza care a lăsat îndoliată o tânără familie. Plin de tact, dar hotărît, Remus Oprişiu a fost un demn reprezentant al administraţiei româneşti şi al Neamului său, într'o regiune unde asemenea calităţi sunt cerute îndeosebi.

Obicinuim, în această rubrică, să spunem câteva cuvinte despre aceia care s'au evidenţiat şi pe teren vânătoresc. Remus Oprişiu a fost unul din tinerii noştri în care se puneau mari nădejdi în acţiunea de redresare a vânătoarei noastre mult încercate, după războiu. Incă în şcoală fiind a fost clasificat primul la concursul pentru premiile, constând din câte o armă de vânătoare, acordate acelor studenţi dela Facultatea de Silvicultură, care s'au distins în adâncirea cunoştinţelor teoretice şi practice de vânătoare. In serviciu, în calitate de şef al Ocolului silvic Câmpul Cetăţii, administra partea de Sud a pădurilor care constitue terenul regal de vânătoare Gurghiu-Lăpuşna şi avea ocaziunea să-şi valorifice cunoştinţele de vânătoare şi calităţile de organizator.

Deplângem moartea în adevăr la datorie şi prematură a inginerului silvic Remus I. Oprişiu. (110)

Asupra situaţiei vânatului în Maramureş.

La sfârşitul anului 1945, pădurile Ocoalelor silvice Valea Râului (Făina) şi Poienile de Sub munte din jud. Maramureş au fost luate în arendă, din punct de vedere vânătoresc, de Casa Pădurilor Statului, cu scopul de a înfiinţa aci un teren model şi de propagandă naţională. Din veştile care ne-au sosit de acolo, rezultă următoarele:

In anul 1944, trupele germano-maghiare au stat mult în aceste păduri de graniţă, făcând mari pagube în efectivul de cerbi. Luptele din această regiune, şi mai ales braconajul practicat de săteni în perioada de câteva luni, dela eliberarea Nordului Ardealului şi până la instalarea administraţiei româneşti, a completat opera de distrugere, încât în Sept. 1945 abia se mai găseau cca. 120 cerbi de ambe sexe şi de toate vârstele pe o suprafaţă de 26.000 ha. Deşi fără arme şi având de luptat cu o populaţie cu apucături rele, personalul silvic a reuşit să reducă foarte mult braconajul şi să nimicească prin otrăvire un însemnat număr de lupi. Partea grea constă în faptul că zăpada excepţional de mare din Februarie—Martie a împins cerbii spre poalele munţilor, eşind din terenul Statului şi intrând în terenuri comunale şi particulare, cu zăpadă mai subţire, cu hrană mai multă oferită de pădurea de foioase, dar şi cu braconieri mulţi, aceste terenuri fiind insuficient sau chiar nepăzite. Evaluarea din primăvară, pe care încă nu o avem când scriem această cronică, ar putea înregistra o nouă scădere de efectiv. Din 12 cabane de vânătoare, unele au fost incendiate, altele devastate; nici una n'a mai rămas întreagă. In toată pădurea, n'a mai rămas o singură casă în stare de a fi locuită. Alte case au fost demontate şi mutate în sate. Din păstrăvărie n'au mai rămas decât urme. Pentru a-şi procura cuie, oameni răi au distrus acoperişele de şindrilă şi au scos cuiele. Devizul cheltuielilor de reparaţiuni însumează 116 milioane lei. Calea ferată forestieră de pe valea spre Făina distrusă în aşa măsură încât până azi n'a putut fi reparată decât o porţiune de 31 km. La toate acestea se adaugă greutăţile de obţinerea permiselor de port armă pentru personalul de pază, braconajul practicat uneori de cei chemaţi să păzească vânatul şi păşunatul fără limită practicat de ciobani, dar nejustificat nici de numărul vitelor, nici de calitatea păşunii din gol. In vara 1945, nici un colţ de pădure şi nici o plantaţiune n'a rămas nestrăbătută de vite şi de oi.

Muncă grea aşteaptă organele locale C. A. P. S. însărcinate cu redresarea situaţiei vânătoreşti. (111)

Ocrotirea vânatului şi păşunatul în păduri.

Deşi codul silvic opreşte, în mod categoric, păşunatul în pădurile Statului, totuşi de 20 ani încoace, cu excepţia a două veri, an de an s'a permis, „în mod excepţional" păşunatul în păduri. Toată lumea ştie că iniţiativa acestei practici n'a fost a administraţiilor silvice, dimpotrivă, ele au căutat să îndulcească anumite dispoziţiuni, limitând păşunatul la anumite categorii de păduri, unde paguba produsă de păşunat era mai mică. Până în ultimul an, toate deciziunile de reglementarea păşunatului în păduri prevedeau rezervarea unei pătrimi din pădure, pentru ocrotirea vânatului, unde accesul vitelor era interzis. Am aplaudat totdeauna această măsură atât în calitate de

vânători cât şi de silvicultori. Iată însă că deciziunea Nr. 592 din 22 Martie 1946 care reglementează păşunatul pe anul 1946 face o excepţie, ne mai prevăzând, în mod categoric, rezervarea acestei pătrimi. Să fie nevoile de păşune aşa de mari? Noi ştim că numărul de vite a scăzut, iar păşunile au rămas aceleaşi. Sau, se acordă mai puţină importanţă vânătoarei? In orice caz, vânatul are mult de suferit. Sunt păduri, îndeosebi în regiunea de câmpie, în care nu mai găseşte un colţ de pădure necercetat de oi. La munte, pe o zonă largă în jurul golului, uneori coborînd până în vale, oile şi vitele străbat toate plantaţiunile. Nu vom avea aci nici vânat, dar nici molizi sănătoşi. In această primăvară, coborînd din bătaia cocoşilor de munte şi constatând scăderea numerică a acestui frumos vânat, m'am întrebat dacă nu cumva păşunatul este cauza principală a acestui fenomen. Nu mai există nici locuri de cuibărit, liniştite, pentru galinacee. Incă odată, interesele pădurii şi ale vânătoarei sunt aceleaşi. (112)

Adunarea generală a Federaţiei protectorilor şi vânătorilor de capre negre.

La 26 Mai crt. a avut loc, la Braşov, adunarea generală anuală a Federaţiei protectorilor şi vânătorilor de capre negre din România. Infiinţată în anul 1937, într'un moment când capra neagră era în priemjdie de a fi exterminată, Federaţia şi-a dovedit necesitatea, atât prin realizările de pe teren cât şi prin încrederea pe care i-a acordat-o vânătorimea. Numărul de membri a crescut treptat, ajungând în anul 1945 la 227.

Din darea de seamă prezentată de comitet şi din discuţiunile care au avut loc, rezultă că în ultimii doi ani, din cauza urmărilor războiului, efectivul de capre negre a scăzut cu aproximativ 50% pe versantul nordic al Carpaţilor sudici şi cu cca. 10% pe cel sudic. Drept urmare, s'a propus o reducere, în aceeaşi proporţie şi la recolta anuală, menajând însă femelele, mai mult decât în ultimii ani. Ca măsuri de îndreptare, s'au mai propus: întărirea actualelor posturi speciale de pază şi înfiinţarea câtorva posturi noui; intervenţia la autorităţile respective pentru simplificarea formelor de eliberarea permiselor de port armă pentru paznicii particulari, majorarea premiilor pentru descoperirea braconierilor de capre negre, reducerea epocei de vânătoare la capra neagră etc. Bugetul Federaţiei pe anul 1946/47 se urcă la cifra de 3.000.000. S'au fixat următoarele taxe: lei 6.000 cotizaţie anuală, lei 5.000 taxă de înscriere şi lei 10.000 taxă pentru autorizaţia de împuşcare. Vânătorii prezenţi au avut ocaziune să admire trofeul de capră neagră record mondial şi un alt trofeu bun. Harta zoogeografică a caprei negre este întocmită pe jumătate şi se speră că în anul care vine, ea va putea fi terminată. In după amiaza aceleiaşi zile, D-l inginer inspector general silvic Otto Witting a ţinut o foarte interesantă conferinţă despre capra neagră în România. Pentru datele interesante pe care le cuprinde, conferinţa ar trebui publicată în întregime.

Manifestaţia vânătorească dela Braşov a prilejuit strângerea la un loc a unui impozant grup de vânători de elită, aşa cum este şi vânatul pe care-l protejează. Atmosfera cu adevărat camaraderească şi nivelul ridicat al discuţiunilor au constituit o adevărată hrană sufletească pentru participanţi. (113)

Iarăşi, practica de vară a studenţilor Facultăţii de Silvicultură.

Dat fiind randamentul scăzut pe care-l dă, în multe cazuri, practica de vară făcută de studenţi la diferite ocoale silvice din Ţară, repartizaţi câte 1—2 la un Ocol, — Facultatea intenţionează să organizeze practica în comun, sub conducerea personalului didactic. Acesta a fost motivul declarării unor Ocoale şi Centre de exploatare, drept unităţi model.

Dar, dificultăţi de aprovizionare şi de cazare, aşa de mult simţite azi, vor face imposibilă practica în comun a studenţilor din toţi cei patru ani de studii. Aproximativ jumătate vor face şi în acest an practica, ca şi în trecut, împrăştiaţi pe la Ocoale.

Intr'o altă cronică [1]), am subliniat necesitatea unui sprijin din partea colegilor, Şefi de Ocoale, dat acestor studenţi, sub forma introducerii într'o Societate de vânătoare, a recomandării către vânători cu experienţă, care ar fi dispuşi să-i ia la vânătoare şi, mai ales, a împrumutării de arme. Revenim asupra acestei chestiuni acum în preajma unei noui campanii de practică. Cunoştinţele teoretice dobândite la cursuri nu se fixează trainic în memoria viitorilor ingineri silvici, dacă ele nu sunt completate cu observaţiuni personale făcute pe teren. Experienţa de câţiva ani ne-a dovedit cât de hotărîtoare este această practică de vară asupra formării unui tânăr vânător. Ea face ca nu numai să se acumuleze cunoştinţe, ci să prindă şi dragoste de vânat. In acest fel, noţiunile de vânătoare corectă rămân nu numai în creer ci şi în inimă, ceea ce este mult mai trainic. Ne gândim cu recunoştinţă la preşedintele Societăţii de vânătoare din Mehedinţi, dintr'o comună rurală, care prin dragostea arătată unui student, conducându-l la vânătoare, a făcut o excelentă impresie asupra învăţăcelului său; nu mai mic merit are un şef de ocol din judeţul Bihor, datorită căruia, de ani de zile, studenţii care fac practică la Ocolul acela vin excelent pregătiţi în domeniul vânătoresc şi piscicol; dar inginerul silvic dela Arad care împrumută, pe mai multe zile, unui novice, o armă de vânătoare de prima calitate. Câţi vânători care ţin la arma lor favorită, fac acest gest? Nu dăm nume, de teama să nu omitem pe cineva.

Este foarte justă observaţia pe care o face revista „Carpaţii", ocupându-se de amintita cronică, anume că împrumutarea armelor se izbeşte de litera legii şi că studentul nu poate folosi arma decât în prezenţa proprietarului ei cu permis în regulă. Nici noi n'am înţeles altfel.

Repetăm, aci, rugămintea de a se veni în ajutorul studenţilor practicanţi. Pentru colegii ingineri silvici, aceasta este o datorie. Pentru vânătorii din afara breslei noastre, ajutorul pe care-l dau este o cărămidă pusă la zidirea edificiului vânătoresc, deoarece toţi trebue să-şi dea seama de progresul pe care vânătoarea noastră, îl va trăi atunci când 95% din inginerii silvici vor fi vânători de frunte. (114)

---

1) Rev. Păd. 1945, pag. 267.

Economia apelor românești.

In ciclul de conferințe al Organizației „Frontul Plugarilor", D-l prof. Dr. Gh. Dinulescu a ținut, în ziua de 10 Noembrie 1945, în Sala Societății „Progresul Silvic", o conferință cu titlul de mai sus. Subiectul se încadrează în problemele economice ale „Frontului Plugarilor", pentru sporirea producțiunii. Reținem câteva date din această conferință:

Alături de agricultură, de creșterea animalelor și de silvicultură, piscicultura constitue al patrulea sector de activitate în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, sector care, însă, a fost și este neglijat. Propășirea acestei ramuri de economie națională interesează nu numai din punctul de vedere al rentabilității, ci și din acela al ridicării standardului de viață al populației de pescari, populație căreia trebue să i-se dea posibilitatea de a trăi mai bine.

Din punct de vedere piscicol, conferențiarul împarte apele în următoarele categorii:

Regiunea apelor de munte, care însumează cca 30.000 km. cursuri de apă din regiunea muntoasă apte pentru salmonide. Pescuibilă este numai cca. 2/3 părți. Producția anuală de pește este evaluată de conferențiar la cca. 100 kg. la km. pârâu. La lungimea totală de apă pescuibilă de cca 20.000 km, producția s'ar putea urca la 2 milioane kg anual, dacă apele ar fi bine gospodărite.

Conferențiarul nu este mulțumit de modul de administrare de azi al acestor ape, deoarece, afirmă Domnia Sa: administrarea este încredințată Direcției Economiei Vânatului, care nu are specialiști în materie și care s'a rezumat să împartă apele de munte în fonduri de pescuit, să le arendeze cu sume mici și să facă un control ineficace prin inspectorii onorifici de vânătoare. De altfel, nici împărțirea în fonduri nu este judicios făcută, căci același curs de apă este trecut, uneori, în două fonduri. Pentru corectarea acestor greșeli, Institutul de Cercetări Piscicole al României, a făcut un proiect cu o nouă împărțire. Pentru a dovedi că arendarea nu dă bune rezultate, autorul dă ca exemplu râul Tarcău, care a fost arendat, prin suprindere, pe o durată de 10 ani, unei singure persoane, lipsind pe localnici de beneficiul dreptului de a pescui.

Din totalul de 8 clocitorii de păstrăvi, azi, n'ar mai funcționa decât două, proprietatea I. C. P. R. (Autorului i-a scăpat din vedere faptul că numai C. A. P. S. are în funcțiune două clocitorii. In afară de acestea, noi mai cunoaștem alte stațiuni de repopulare). Nu sunt făcute trecători pentru pește la opusturi, baraje, etc. Direcția Economiei Vânatului nu are nici fonduri bănești și nici timp spre a se ocupa de piscicultură, timpul fiindu-i reclamat de chestiunile vânătorești.

Regiunea apelor de șes cuprinde cca. 50.000 km. cursuri de apă și urmează după zona salmonidelor. Este populată îndeosebi de ciprinide. Debitul variind foarte mult în cursul unui an, apa are mult de suferit din pricina scăderii cantității de hrană pentru pești. Nu există date asupra producțiunii de pește, dar cantitatea trebue să fie foarte mică. Valorificarea se face prin arendare, mijloc care nedând rezultatele așteptate, trebue să fie înlocuit prin exploatarea prin cooperative sătești, bine îndrumate.

Regiunea Dunării cuprinde albia acestui râu, lacurile din apropierea ei şi partea inundabilă. Exploatarea acestei regiuni fiind uşoară, activitatea de exploatare a peştelui s'a concentrat aci, neglijându-se apele interioare de şes (râurile) amintite mai sus, deşi acestea dacă ar fi bine gospodărite, ar putea da o producţie nu numai mare, ci şi egală dela an la an. Regiunea Dunării cuprinde 460.000 ha dela Calafat la Isaccea şi 360.000 ha dela Isaccea la Marea Neagră. Producţiunea anuală de peşte a fost de: 17 milioane kg în perioada 1896—1915, 20 milioane kg în perioada 1920—1929, 16 milioane în perioada 1930—1939 şi 24 milioane kg în perioada 1940—1945.

Regiunea Mării Negre produce abia 2—3 milioane kg anual.

In ţara întreagă, avem cca 7.000 persoane pentru care pescuitul este o ocupaţiune permanentă şi 3.000 persoane cu ocupaţiune pescărească temporară. Nu există personal specialist de conducere în cultura şi valorificarea peştelui. In încheere, conferenţiarul propune, pentru îndreptarea situaţiei, înfiinţarea de şcoli pentru pregătirea personalului de specialitate pentru pescării şi încadrarea lui în aceleaşi condiţiuni caşi personalul de specialitate silvică şi agronomică. Vom avea astfel ingineri-piscicoli. Deocamdată s'a înfiinţat la Nucet-Dâmboviţa o şcoală medie de piscicultură. (115)

Vasile Cotta

EXTERNĂ

● Din BULGARIA ne-a sosit o adresă, din partea societăţii silvicultorilor bulgari, prin care se propune reluarea tradiţionalelor şi cordialelor legături colegiale întrerupte din cauza războiului. Concret, aceste legături s'ar traduce deocamdată prin schimbul publicaţiilor profesionale. Cu această ocaziune se arată că revistele de altădată „Gorski Pregled" şi „Lesowodska Missal" nu mai apar. In locul lor se editează acum o nouă revistă numită „Gorsko Stapanstwo".

In continuare ni se face cunoscut că specialiştii bulgari în transporturi forestiere se interesează în mod deosebit de lucrările D-lui Prof. D. Sburlan, în materie de drumuri forestiere, zeonifere, căi ferate forestiere, jilipuri, poduri de lemn şi transporturi pe apă. Ei roagă să li se trimită aceste lucrări cu obligaţia ca în schimbul lor să trimită la Bucureşti lucrările editate de Universitatea din Sofia şi de Institutul de Cercetări Forestiere al Bulgariei.

Menţionăm că scrisoarea originală era însoţită de o traducere într'o foarte bună limbă românească, ceeace, fără falsă modestie, este deosebit de măgulitor şi ne dovedeşte amabilitatea colegilor bulgari. In ce ne priveşte informăm că pachetul cu cărţile solicitate existente a fost trimis şi suntem acum în aşteptarea publicaţiilor bulgare.

● UNGARIA ne-a trimis vol. XLV, pe 1943—1944, al Analelor Institutului de Cercetări Forestiere dela Şopron. Studiile publicate sunt din domeniul entomologiei (Hymenoptere, Ichneumonidae, cărăbuşi), al tehnologiei lemnului (conţinutul de apă liberă, etc.), al pedologiei (solurile de pustă), dendrometriei (curbele de înălţimi la vol. stejarului, etc.). — Probabil că odată cu

*

terminarea războiului, o inventariere a urgiilor lui va pune colegilor maghiari şi alte probleme în studiu.

Din SUEDIA, binecunoscutul silvicultor Sven Petrini ne trimite în numele **Uniunii Internaţionale a Institutelor de Cercetări Forestiere** o adresă prin care ni se atrage atenţia asupra importanţei **bibliografiei forestiere,** solicitându-ni-se pregătirea materialului românesc, astfel încât reluarea activităţii de schimburi bibliografice să fie cât mai curând posibilă.

Din ELVEŢIA, Institutul Federal de Cercetări Forestiere (Director H. Burger) ne-a trimis fişele publicaţiilor de interes silvic apărute în Elveţia, în anii 1944 şi 1945.

In această ordine de idei informăm pe colegi că bibliografia forestieră românească este în curs de executare şi că în curând vom putea onora obligaţiile internaţionale, satisfăcând în acelaşi timp interesele de documentare ale inginerilor silvici români.

Ca încheere, subliniem încă odată, ceea ce de altfel s'a văzut şi din informaţiile cronicei precedente, că această activitate internaţională se produce mai mult într'un singur sens: din afară către noi. Interesul pe care-l prezintă cercurilor internaţionale economia forestieră română trebueşte privit cu satisfacţie şi tradus cu îndemnul de a căuta pe toate căile posibile de a fi la înălţimea acestor chemări. Să nu uităm că altădată se spunea aşa: relaţiile dintre diferite state valorează cât relaţiile personale ale reprezentanţilor oficiali respectivi. Incât, recunoscând asociaţiilor profesionale academice cel puţin în parte calitatea de reprezentanţi ai naţiunilor, considerăm că prin strângerea relaţiilor cu asociaţii corespunzătoare de peste hotare contribuim în mod eficace la o cunoaştere reciprocă, servind în acest fel interesele permanente ale ţării şi ale păcii pe căile nobile ale culturii.

Căci aşa cum buna starea a unei naţiuni poate fi înţeleasă ca o sumă de bune stări particulare ale apartenenţilor acelei naţiuni, tot aşa relaţiunile dintre naţiuni pot fi apreciate după suma relaţiilor reciproce dintre diferitele categorii de asociaţii ale respectivilor cetăţeni.

T. Bălănică

LEGISLAŢIE

Reconstituirea Administraţiei de Stat asupra pădurilor din regiunea Secuiască.

Legea Nr. 384, publicată în M. Of. Nr. 119 din 24.V.1946, reconstitue Administraţia de Stat asupra imobilelor, care au aparţinut fostelor regimente dela graniţa secuiască şi care prin aplicarea Legii de Reformă Agrară din 1921 au rămas ca rezervă de stat.

Astfel se rezolvă un vechiu diferend, având de obiect o suprafaţă de 70.000 jug. cad., din care 337.000 jug. pădure, care a fost adus şi în faţa Societăţii Naţiunilor.

Un document istoric al acestui litigiu se găseşte în volumul recent apărut al D-lui Dr. V. Sabău: Evoluţia Economiei Forestiere în România, din al cărui cuprins spicuim.

Prin desfiinţarea regimentelor de graniţă secuieşti (1851), bunurile date lor în proprietate de Impăratul Iosif II-lea au fost retrocedate statului. La 1869, printr'un prescript imperial, aceste bunuri au fost atribuite spre folosinţă colectivă comunelor secuieşti. Pentru administrarea lor a luat fiinţă Administraţia „Bunurilor private din Ciuc", având de obiectiv satisfacerea nevoilor economice, sociale, şi culturale ale întregii populaţii secuieşti.

La 1921, prin aplicarea Legii de Reformă Agrară, Comitetul Agrar — pentru o serie întreagă de motive—a hotărît exproprierea cărte Stat a acestui important patrimoniu, din care au fost împroprietărite comunele, instituţiile publice şi particularii, iar suprafaţa rămasă de circa 30.000 jug. a fost afectată ca rezervă de stat.

Reprezentanţii Secuilor, printr'un memoriu, au atacat această hotărîre, dar hotărîrile Comitetului Agrar — instanţă supremă în materie de reformă agrară — fiind inapelabile, aceştia au fost nevoiţi să recurgă la Societatea Naţiunilor, unde au cerut ca rezerva de stat să li se atribuie în aceleaşi condiţii, ca şi restul suprafeţei.

Societatea Naţiunilor, examinând cazul, a avizat pentru o soluţie tranzacţională, pentru care scop Statul Român a făcut să apară legea din 1934, care satisfăcând în parte dezideratele Secuilor, le restitue o suprafaţă de 6.700 ha pădure.

Nici această soluţie nu a fost considerată de Secui ca satisfăcătoare şi a dat loc la o nouă reclamaţie la Societatea Naţiunilor, care şi-a menţinut hotărîrea precedentă.

Legea actuală, creează pentru administrarea acestor bunuri „Administraţia Bunurilor Comune Ciuc", care are de scop „promovarea intereselor colective de ordin economic, social şi cultural" **ale întregii populaţii din Ciuc.**

Noua administrare se face de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, prin Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice, interesele populaţiei fiind reprezentate prin două organe:

1. Adunarea generală compusă din delegaţii comunelor din jud. Ciuc.
2. Comitetul de conducere, compus din 5 persoane şi ales de Adunarea generală.

Proprietatea acestor bunuri este decretată imprescriptibilă şi inalienabilă, neputând fi grevată de niciun fel de sarcini.

Administrarea se va face pe baze comerciale, printr'un statut întocmit în conformitate cu Legea pentru administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice.

N. Şt. Dumitrescu

C Ă R Ț I

H. BURGER: **Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer. IV. Mitteilung: Der Wasserhaushalt im Valle di Melera.**

Influența pădurii asupra regimului apelor s'a putut susține cu mai mult temei în momentul când s'a dispus de rezultate de măsurători obținute din observația simultană a două basine identice ca altitudine, orientare, pluviozitate și sol, din care unul să fie împădurit, iar celălalt despădurit.

Elveția a fost printre primele țări care a inițiat astfel de experiențe. Încă din anul 1909, s'a ales în Emmenthal în apropiere de Berna, două mici cursuri de apă: Sperbelgraben complet împădurit având o suprafață de 56 ha și Rappengraben de 70 ha acoperit cu păduri numai pe 35% din suprafață, unde s'au început astfel de observațiuni.

Rezultatele măsurătorilor făcute în aceste două basine au fost date publicității în trei serii. Prima a fost dată la iveală, de A. Engler, în anul 1919 iar celelalte două, de H. Burger, în anii 1934 și 1943. Publicarea s'a făcut în Analele institutului de cercetări forestiere elvețian (vol. XII, XVIII și XXIII).

Rezultatele dovedesc influența pădurii asupra regimului apelor.

Dări de seamă asupra acestor rezultate s'au publicat atât la noi cât și în alte țări, atât în revistele de specialitate, cât și în broșuri speciale.

Cum era și natural, controversele nu au lipsit chiar și în Elveția. Argumentându-se, între altele, că basinele puse în observație sunt prea mici și că deci rezultatele nu pot fi generalizate, Serviciul apelor din Elveția a pus, la rându-i, sub observație două basine de întindere mult mai mare: Bleniothal de 40.400 ha și Misox de 40.700 ha, primul acoperit cu 18% pădure, iar secundul cu 33%. Folosind măsurătorile și calculele făcute în legătură cu aceste două basine, care însă nu au fost făcute cu destulă rigurozitate și nici pe un timp prea îndelungat, — Serviciul apelor elvețian a contestat că pădurea ar avea vreo eficacitate asupra regimului apelor.

Se înțelege că felul cum au fost făcute măsurătorile și calculele în cele două basine de către Serviciul apelor, a fost criticat de către forestieri având în frunte pe H. Burger, aceștia menținându-se poziția bazată pe rezultatele din Emmenthal.

Pentru a completa cercetările din Emmenthal, Institutul de cercetări forestiere elvețian a întreprins, începând din anul 1934, cercetări asemănătoare și în cantonul Tessin, alegând în acest scop valea Melera. Basinul văii amintită are o suprafață de 105 ha, situându-se la o altitudine cuprinsă între 962 m și 1775 m, panta mijlocie a firului apei fiind de circa 54%. Subsolul este format din diferite gneisuri acoperite cu un strat mai mult sau mai puțin

gros de materiale morenice și grohotișuri în partea superioară a basinului. In 1914, în basinul văii Melera nu se găseau decât, ici și colo, buchete mici de fag sub formă de crâng, împrăștiate pe pășune și aceasta neglijată. In 1915 s'au început lucrări de reîmpădurire care în 1934 — data când s'au început observațiunile Institutului forestier — au ajuns să acopere aproape întreaga suprafață a basinului cu excepția a 15 ha, care vor fi și ele reîmpădurite.

Rezultatele observațiunilor și măsurătorilor din primul deceniu (1934—1944) au fost publicate în 1945 în Analele Institutului (vol. XXIV, caiet 1, pag. 133—218).

De către autorul lucrării, se consideră că cercetările din valea Melera au dat la iveală o întreagă serie de rezultate importante pentru progresul hidrologiei. Nu a fost însă posibil, până acum, să se determine influența pe care, desvoltarea plantațiilor, o poate avea asupra regimului apelor din valea respectivă, primii cinci ani ai decadei observată fiind mai umezi, iar ceilalți cinci secetoși. Este aproape imposibil să se găsească doi ani perfect comparabili.

Se mai remarcă faptul că influența covorului vegetal asupra regimului apelor nu poate fi stabilită cu o oarecare siguranță decât prin măsurători comparative și simultane făcute în două teritorii vecine, cum este cazul în Emmenthal.

At. Haralamb

HAGI MARCEL: **Pășunile împădurite în lumina actualității.**
Lucrare prezentată, în anul 1945, la examenul de inginer subinspector silvic.
Manuscris, 59 pagini, Bibl. Icef Nr 6439.

Cu mulți ani în urmă, s'a luat măsura ca lucrările personale cerute inginerilor șefi silvici candidați la gradul de inginer subinspector silvic, să fie cedate bibliotecii Institutului nostru de cercetări forestiere. O măsură din cele mai bine inspirată, căci aceste lucrări, cuprinzând, în marea lor majoritate, un bogat material documentar privind pădurea și economia forestieră, pot fi cândva cu folos utilizate. De aceea ele nu trebue să se împrăștie și să fi date uitării în cine știe ce colț din arhivele Ministerului.

Pe de altă parte, evidențierea acestor lucrări în revistele noastre de specialitate este deasemenea de mare însemnătate.

In cele de mai jos, vom arăta constatările cuprinse în lucrarea d-lui Ing. Hagi Marcel, în legătură cu problema pășunilor din regiunea dealurilor și a munților. Autorul ei a fost, în serviciu comandat, multă vreme în județul Bacău iar acolo îndeosebi pe valea Trotușului. Deși lucrare are un titlu general, autorul se referă, în tratarea ei, numai la situația pășunilor și la felul cum se prezintă problema pe valea menționată. Se folosește în acest scop de situația pășunilor a șase comune din regiunea de munte (Palanca, Brusturoasa, Agăș, Lăloaia și Dărmănești), patru din regiunea dealurilor (Tg. Ocna, Căiuți, Luncani și Moinești) și două din partea de câmp (Mărgineni și Gârleni); primele zece comune sunt situate pe Trotuș, iar ultimele două pe Bistrița.

Din expunere, se vede că până în anul 1920, numai cu foarte puține excepții, comunele sau locuitorii lor nu au avut islazuri proprii. Vitele lor au păsunat, învoite an de an, în proprietățile marilor proprietari. Numai cu aplicarea legilor de creiarea pășunilor comunale dela 1920 și următoarele, s'a dat comunelor, în proprietate, terenuri pentru pășuni, expropriindu-se dela particulari sau defalcându-se din proprietățile Statului, goluri de munți,

poieni perimetrale şi — în lipsă — terenuri împădurite, acestea din urmă pentru a fi defrişate în acelaşi scop.

Autorul lucrării arată că legile de creiarea păşunilor au fost rău aplicate. Reaua aplicare se referă la:

a) alegerea terenurilor pentru păşune,

b) executarea lucrărilor de transformarea pădurilor în păşuni,

c) neexecutarea lucrărilor de întreţinere şi exploatarea acestor păşuni.

Se precizează că la alegerea terenurilor destinate pentru păşuni, de cele mai multe ori nu s'a avut în vedere ca ele să corespundă din punct de vedere al constituţiei geologice, al profunzimei solului, al valorii pantei şi al expoziţiei. Astfel, uneori s'a luat în considerare numai interesele proprietarilor expropriaţi, care au căutat să se scape de unele porţiuni de păduri greu accesibile şi deci nerentabile din punct de vedere al exploatării lemnului. Alteori, exponenţii locuitorilor au urmărit mai mult materialul lemnos situat pe terenurile expropriate. S'a ajuns astfel să se creieze islazuri la distanţe prea mari faţă de aglomerările omeneşti, pe coaste cu pante prea mari, rău expuse, cu solul puţin profund şi uşor erozibil. Se înţelege că în cazul terenurilor erozibile, prin desfiinţarea pădurii şi prin iraţionala păşunare, s'a ajuns uşor la eroziune. S'a înglobat în perimetrele păşunilor, chiar şi terenuri cu eroziune avansată.

Intocmirea şi buna aplicare a studiilor de transformarea pădurilor în păşuni, a putut aduce unele ameliorări la greşelile de alegerea terenurilor cedate. Se ştie că printr'o serie de dispoziţiuni decurgând din anumite legi, pădurile situate pe terenurile în pantă nu au avut îngăduinţa de a fi complet tăiate. Rezervarea de fâşii întregi de pădure sau arbori împrăştiaţi pe păşune, a fost determinată de nevoia de protecţie a terenului sau pentru consideraţiuni de apărare naţională. Când aceste zone au fost judicios alese şi suficient de late, au putut să dăinuiască şi să-şi atingă scopul. Când însă au fost lăsate prea înguste, au fost uşor doborîte de vânt, opera de distrugere fiind definitivată apoi de delicvenţi. In cazul arborilor izolaţi, la motivele de mai sus, s'a mai adăogat şi uscările provocate de insolaţie.

Acolo unde, dela defrişarea pădurii şi până la păşunarea terenurilor respective, a trecut destul timp, astfel că iarba a putut să se instaleze şi să se fixeze bine de teren, nu s'au provocat eroziuni. In cazuri contrarii, eroziunea a început imediat să lucreze.

Tăierea arborilor de pe păşuni s'a făcut uneori fără să se aştepte întocmirea şi aplicarea studiilor de transformare. In asemenea cazuri nu s'a mai lăsat zone împădurite, deşi erau necesare. Efectele rele însă n'au întârziat să se arate.

Folosirea păşunilor s'a făcut apoi fără ca să se ţină seamă de vreo regulă. In generalitatea cazurilor, s'au introdus la păşunat mai multe vite decât puteau hrăni. Din această pricină puterea lor de producţie a scăzut şi eroziunea s'a ivit. Deşi răul apărea şi înainte, nu s'a făcut nici-o lucrare de stăvilire şi de ameliorare. Cât despre regenerarea zonelor păduroase nu a putut fi vorba, ele fiind ţinta de distrugere a locuitorilor, care nu au fost împiedicaţi s'o facă din lipsă de personal de pază. Acolo unde s'a încercat a se întreprinde ameliorări, locuitorii s'au opus.

Există şi cazuri unde vegetaţia forestieră, după ce a fost tăiată, a început să se reinstaleze, precum şi altele unde pădurea cedată pentru păşune a rămas intactă, la transformarea ei opunându-se dispoziţiile legii de apărare naţională.

Autorul ajunge la concluzia că problema pășunilor a fost insuficient rezolvată. Chiar dacă inițial suprafețele afectate au putut fi îndestulătoare, ele s'au redus simțitor: prin eroziune, prin scăderea productivității din lipsă de ordine în exploatare, abuz de folosință și lipsă de ameliorări, prin rezervarea uneori a unor zone păduroase mai întinse decât erau necesare pentru conservarea terenului, rezervarea excesivă fiind urmarea aplicării legii pentru apărarea națională.

Pentru a sfârși, după ce arată că în viitor nu trebue să se mai atace domeniul forestier, autorul indică soluțiile pe care le crede necesare pentru îndrumarea pe calea bună a problemei pășunilor:

1. Să se tindă cât mai mult spre stabulație, situație care reclamă mărirea suprafețelor cultivate cu plante furajere.

2) Acestea se pot realiza și prin interzicerea unor culturi agricole nerentabile și nesigure, în regiunea de munte, și afectarea terenurilor acestora culturii plantelor de nutreț.

3) Intocmirea și aplicarea studiilor de transformare acolo unde nu s'a putut face din cauza legii pentru apărarea națională.

4) Imediata întocmire a amenajamentelor silvo-pastorale și stricta lor aplicare.

Autorul socotește că forestierii sunt direct interesați la grabnica rezolvare a problemei pastorale, căci numai având pășuni bune, putem scăpa pădurea de vite și de alte exproprieri.

At. Haralamb

CRISCHI D. D.:

Contribuțiuni la organizarea și tehnica lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate.

Lucrare de subinspector, 1945. Manuscris de 100 pagini. Biblioteca Icef. Inv. 6483.

In lucrarea prezentată la examenul cerut pentru obținerea gradului de inginer subinspector silvic, d-l D. D. Crischi se ocupă pe deoparte de organizarea Serviciului pentru ameliorarea terenurilor degradate, iar pe de alta de elementele tehnicei lucrărilor de ameliorare.

In prima parte a lucrării, analizând principiile și dispozițiile legii din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, constată că numita lege este greoaie în aplicare și puțin eficientă. Greoaie, din pricina procedurii stabilită pentru constituirea perimetrelor de ameliorare. Puțin eficientă, din cauza multor piedici întâmpinate în executarea lucrărilor de ameliorare. Deaceea, preconizează o modificare a legii cu scopul, în primul rând de a simplifica procedura, iar în al doilea rând, de a prevedea exproprierea terenurilor care ar constitui zona de consolidare. In ce privește terenurile care ar intra în zona de apărare, nu crede că este absolut necesar să se ceară exproprierea lor; este însă imperios necesar să se prevadă sancțiuni împotriva proprietarilor care n'ar respecta regulile impuse în vederea ameliorării. Numai în caz de recidivă, să se aplice exproprierea. Nu exclude posibilitatea pentru proprietarul expropriat de a-și răscumpăra proprietatea, după ce a fost complet restaurată. Se indică detaliat și procedura simplificată, pe care o propune autorul, pentru constituirea perimetrelor.

In ce privește organizarea serviciului de ameliorarea terenurilor degradate, se preconizează creiarea în Ministerul de Agricultură și Domenii a unei Direcțiuni a exproprierii și ameliorării terenurilor degradate și neproductive. Ea ar avea 6 Servicii și anume: 1. Serv. ameliorărilor de deal și munte; 2. Serv. amel. la șes; 3. Serv. Controlului; 6. Serv. registraturii și arhivei. Directorul și Subdirectorul Direcției ar trebui

să fie ingineri silvici. In exterior, „Direcțiunea" ar avea cinci „Inspectorate". In interiorul lor, Inspectoratele ar fi constituite din 4 „Servicii": tehnic, de control, administrativ și de contabilitate. Misiunea Inspectoratelor ar fi: în jos, să îndrumeze și să controleze; în sus, să centralizeze și să raporteze. Pentru execuție, Inspectoratele ar trebui să aibă „Ocoale silvice de ameliorare", câte unul pe județ, iar ocoalele 2—3 „echipe volante". Existența ocoalelor ar fi trecătoare; îndată ce toate terenurile din raza unuia vor fi ameliorate, ocolul se va desființa, iar perimetrele vor fi trecute asupra celorlalte administrații silvice pentru gospodărirea lor viitoare. Echipele volante ar avea sediul în centrul sectorului de lucru, cu excepția iernii când ar lucra la reședința ocolului. Ocoalele ar trebui să dispuie de un număr suficient de brigadieri și pădurari. Pentru avizarea proiectelor de ameliorare, s'ar menține „Consiliul tehnic al ameliorărilor".

In partea a 2-a a lucrării, care cuprinde 45 pagini, d-l Crischi se ocupă de „elementele tehnicei lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate", limitându-se, în această privință, la regiunile de deal și de munte. In acest scop, se ocupă de: 1. Recoltarea semințelor și procurarea butașilor; 2. Pepiniere; 3. Impăduriri; 4. Lucrări de artă; 5. Intreținerea lucrărilor; 6. Lucrări auxiliare. Este vorba în această a doua parte de o sumară trecere în revistă a cunoștințelor privind capitolele respective, astfel ca expunerea să poată servi — după intențiunea autorului — „ca un îndreptar necesar oricărui agent de execuție".

In final, d-l D. Crischi precizează că cele expuse în lucrarea d-sale, constitue o sinteză a concluziunilor la care a ajuns, ca urmare a unei activități pe teren, timp de 9 ani, în acest domeniu de preocupări al ameliorării terenurilor degradate.

Constatările d-lui Crischi asupra legii din 1930 sunt reale, iar propunerile pe care le face în legătură cu reorganizarea Serviciului sunt de natură de a fi luate în considerare.

At. Haralamb

LUCRĂRI NOI.

La I. C. E. F. au mai apărut, în seria a IV-a de publicații („Broșuri de îndrumări silvice") următoarele lucrări:

Nr. 5. Tr. Heroiu: Importanța pădurii în viața satelor, 1946; 29 pagini.

Nr. 6. Gr. Eliescu: Dușmanii pădurilor. 1946; 16 pagini.

Nr. 7. Eug. Vintilă: Considerațiuni de ordin practic asupra uscării și conservării lemnului. 1946; 14 pagini.

Nr. 8. N. Ghelmeziu: Intrebuințări deosebite ale lemnului. 1946; 20 pagini.

Nr. 9. At. Haralamb: Pădurea în însănătoșirea pământului. 1946; 16 pagini.

Nr. 10. Ilie C. Demetrescu: Pădurea din punct de vedere particular și obștesc. 1946; 19 pagini.

Nr. 11. At. Haralamb: Pășunatul în păduri; 1946; 10 pagini.

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 4—8/1946 **Anul 61** **Red. resp.: ing. Tr. Vişan**

SUMARUL:

Pag.

Editorial:

C. Cristea: Politica de Stat a lemnului şi politica forestieră . . 2

Cronica profesională:

Moţiunea Secţiei Silvice a celui de al XVI-lea Congres AGIR . 8

Serbarea sădirii arborilor 10

Activitatea Societăţii Studenţilor Ingineri Silvici 11

Adunarea generală extraordinară a tehnicienilor silvicultori şi agricoli de grad mediu şi inferior 12

Regulamentul Fondului de educaţie al copiilor personalului silvic 13

Informaţiuni:

Mişcare în personal — Ştiri diverse 20

Necrologuri 24

Dela Societatea „Progresul Silvic":

Procesele-verbale ale Şedinţelor Consiliului de Administraţie . 28

Publicaţiuni 34

POLITICA DE STAT A LEMNULUI ŞI POLITICA FORESTIERĂ

SUGESTII PENTRU UN MINISTER AL PĂDURILOR

de Ing. insp. g-l CEZAR CRISTEA

Se reia un deziderat al breslaşilor pădurii, iar ideia, încadrată nevoilor economiei generale şi spiritului vremei, prinde tot mai mult teren: Ministerul Pădurilor va trebui să ia fiinţă, mai curând, sau mai târziu.

In cele ce urmează, nu ne preocupă viitoarea organizare structurală, nici dacă se va numi Departamentul Economiei Forestiere, de Păduri şi Ape, ori al Restaurării alpine şi pădurilor, ci vrem să ridicăm doar o sumă de probleme dând şi sugestii pentru sfera de activitate al viitorului Minister ori Subsecretariat de Stat, şi orientări asupra principalelor probleme ce sunt a se urmări şi rezolva, atât în politica de Stat a lemnului, cât şi în politica forestieră.

*

In organizarea producţiei forestiere se constată trei anomalii sau paradoxe ciudate:

1. Deşi factorii naturali, sau condiţiile staţionale, sunt cei mai favorabili creşterii lemnului, totuşi prin technica primitivă adoptată dau cel mai mic randament de creşteri, deci producţie naturală.

2. Figuram până în 1937/938 printre primele 7 ţări exportatoare de cherestea de pe glob, deşi dacă s'ar face o judicioasă inventariere şi s'ar ţine seamă de principiile „raportului susţinut", concluzia ar fi că suntem o ţară importatoare, în realitate.

3. Suntem ţara cu cea mai puternică şi modernă industrie de cherestea din lume, însă cu cele mai modeste isvoare de materii prime care o alimentează.

Pentru organizarea economiei forestiere, pe baze noui, sunt necesare:

1. **Măsuri pentru intensificarea producției lemnului.**

a) De politică și administrație forestieră.

b) De cultură și technică forestieră.

Industria, comerțul și cultura pădurilor se vor sprijini reciproc; interdependența lor și independența față de alte ramuri de cultură; respectul proprietății și a legilor; apropierea poporului de pădure, împăcarea lor, creind o conștiință și tradiției forestieră.

In ce privește cultura și technica se vor aplica alte metode și tratamente; ameliorarea calitativă a arboretelor, solului și a produselor forestiere; interzicerea tăerilor rase și a grădinăritului concentrat; se va tinde spre conversiunea în codru; spre generalizarea exploatărilor în regie (barem la Stat) și cooperație; precum și la organizarea creditului forestier.

2. **Măsuri de consumație a lemnului.**

Reglementarea consumului de lemn îndeosebi la rășinoase și stejar. Inlocuirea lemnului de foc prin alți combustibili: cărbuni, gaze naturale, metan și de sonde, precum și a energiei hidroelectrice, unde e cu putință.

Fabricarea celulozei din fag, specii moi (albe) și din stuf aflat în Delta Dunării și regiunile inundabile ale marilor râuri, cruțând astfel pădurile de rășinoase. Prin hidrolizare se obține o serie întreagă de produse finite ale lemnului, spre care trebue să se tindă.

3. **Măsuri de politică tarifară și vamală.**

In politica vamală se va merge spre prohibirea la export a lemnului de lucru brut și cioplit, ce se va prelucra în țară, evitând astfel șomajul și ridicând standardul de viață al muncitorilor avizați la păduri; temperându-se și tendința de a se forma capacitatea normală de producție a pădurilor de rășinoase pentru a se asigura activitatea și profitul industriei de cheerstea.

Dat fiind rolul soical-economic al pădurilor ca „bun permanent al națiunei", se tinde spre socializarea sau naționalizarea lor.

Planificarea sau dirijarea se impun în sectorul economiei forestiere ca un corectiv în urma regimului „liberist", sau a „lberalismului economic", dovedit nefast pădurilor, prin acțiunea concentrică a celor trei factori distuctivi: omul, demagogia sau politicul și capitalismul, în dauna celui mai național produs, atât prin solul și capitalul lemnos, cât și prin factorul muncă, tzeaurul cel mai de preț pe care-l constitue aurul brațelor noastre.

Politica de Stat a lemnului trebue să aibă următoarele preocupări:

1. Exploatarea cât mai rațională a pădurilor, — sortarea materialelor, transporturile, industrializarea și comerțul forestier, dirijate prin specialiști, care să pătrundă cât mai mult în aceste sectoare de activitate.

3. Crearea de mici industrii rurale, sau „la domiciliu", folosind brațele de muncă și evitând transporturile moarte.

3. Tendința către industriile nobile; revizuirea tuturor fabricilor din grupa lemnului, îndeosebi de cherestea, la care va trebui să se mai renunțe, adaptându-le pe acestea și capacitatea lor la producția normală a pădurilor, iar nu în sens invers ca până acum, secătuindu-le, desgolind munții și colinele. Se va tinde spre obținerea produselor semi-fabricate și finite, car esă nu se mai importe din străinătate, alții prelucrând materia brută furnizată de noi și apoi recuperată cu bani grei.

Desvoltarea fabricelor de placaje, furnire, de mobile, în care să se cultive „specificul național" ce intră în tradiția și aptitudiniile noastre; fabrici de butoaie, caroserii și jucării; iar pe o treaptă mai ridicată a fabricelor de textile, celuloză, oțet și zahăr din lemn, alcool, industrii chimice, produse obținute prin hidrolizarea lemnului; precum și brichetarea manganului și gaseificarea, carburantul gazogenelor de viitor în motocultură.

4. Evitarea risipei, folosind resturile (deșeurile și crăcile), sortarea cât mai atentă, majorând proporția lemnului de lucru și construcție, invers de cum e azi 80% pentru foc și 20% pentru lucru, diminuând cota lemnului de foc prin introducerea altor combustibili exemplu plopul de Canada și alte exotice.

5. Cruțarea lemnului de rășinoase la fabricarea celulozei și hârtiei, prin folosirea speciilor albe, moi și mai ales a papurei (stuful) din Delta Dunării.

6. Industrializarea fagului și a speciilor repede crescătoare de și schimbarea chiar a sistemelor de încălzire, cu o raționalizare a consumului.

7. Extragerea substanțelor tanante și folosirea liberului.

8. Revizuirea politicei vamale și a tarifelor de transport pe C. F. R. și N. F. R., aplicând tarifele reduse de sezon; micșorarea impozitelor forestiere ce grevează pădurile, revizuind politica de fiscalitate excesivă.

9. Generalizarea exploatării în regie, cu excluderea intermediarilor ce scumpesc produsele dela locul de producere și prelucrare până la consumator.

10. Incurajarea asociațiilor proprietarilor de păduri pentru ex-

ploatarea și valorificarea în comun a produselor, creind asociații de muncă, producție și consum și cooperative forestiere.

11. Creiarea drumurilor de acces, Căi Ferate Forestiere, funiculare și uluce pentru scosul lemnelor din pădure și fabrici de debitare locale, chiar mici făbricuțe demontabile (portative).

12. Controlul și disciplinarea pieței lemnului, punând cât mai multă ordine în locul haosului și abuzurilor.

13. Reglementarea importului și a exportului.

14. Formarea de specialiști, muncitori calificați pentru sectorul forestier dela munca din pădure, în fabrici și industrie, precum și a comerțului de lemn, observându-se în același timp ameliorarea condițiilor de muncă, sau aplicarea legiuirii asigurărilor sociale, care să acorde asistență de ordin sanita și economic muncitorilor de pădure.

15. Organizarea creditului forestier, care având gajul însuși a materialului lemnos, să poată fi folosit drept capital de rulment exploatărilor, necesar investițiilor la tăiat (debitat), prelucrare și transporturi.

16. Organizarea propagandei în favoarea lemnului.

17. Statistica pădurilor, cu tot ce privește producția: exploatări, rezerve, clase de vârstă, regime și tratamente, păduri exploatate sau nu, pe natură de proprietari cu evidența lemnului de lucru și foc și stocaje sau rezerve existente, în funcție de necesități sau consum și racordarea acestora.

Cu un cuvânt, planificarea economiei lemnului, întreg circuitul dela producție, la repartiție (distribuție) sau consumul ei.

Politica Forestieră.

La politica forestieră, cu caracter restrictiv și cât mai conservator, se încadrează cele de mai jos, pentru sporirea patrimoniului forester și directivele de ordin technic și politico-economic în întreg sectorul.

1. Cultura pădurilor, conservarea, exploatarea rațională și înnobilarea cu specii de valoare; aplicarea operațiunilor culturale la timp, producând foloase materiale prin lemnul rezultat; aplicarea de noui metode, cu regimele și tratamentele adequate, impuse de technică, potrivit și scopului urmărit, dirijând pădurile spre vârste mari, apte a da materialul de lucru și contrucție.

Interzicerea tăierilor rase și asigurarea deplină a regenerărilor pe cale artificială, repopulări, completând lacuna regenerărilor naturale care trebue să fie regula generală.

2. Respectul „raporutlui susținut", cu asigurarea continuității

tăierilor şi permanenţei pădurilor, care sunt adevăratele dogme ale silviculturei raţionale.

3. Oprirea parcelării, sau a pulverizării continui şi dimpotrivă: comasarea proprietăţii forestiere mici, tinzându-se spre amenajarea şi exploatarea în comun, pe mari complexe forestiere, ori pe basine de râuri, din care decurg o seamă de avantagii pentru proprietarii respectivi, cu influenţe hotărîtoare asupra higenei, regimului apelor şi economiei generale.

4. Punerea în valoare a terenurilor sterile şi degradate, ameliorând solul şi arboretul, îndeosebi regiunea de deal şi multe.

5. Consolidarea şi ameliorarea atât a terenurilor cât şi a arboretelor, din regiunea inundabilă a Dunării şi marilor râuri, delimitând sfera de influenţă şi exerciţiul profesiunei a P.A.R.I.D.-ului şi administraţiilor sau culturilor agricole, etc.

6. Creiarea şi rezervarea pădurilor de protecţie şi celor necesare apărării naţionale.

7. Creiarea perdelelor de protecţie pentru agricultură, în regiunile de stepă şi ante-stepă, cu o mai justă repartiţie a pădurilor ameliorând starea de azi la câmpie şi implicit ajutând la rezolvarea crizei de lemn pentru populaţie.

8. Plantarea zonei şoselelor şi a C.F.R.

9. Conversiunea şi generalizarea regimului „codru" măcar la pădurile Statului şi ale marilor proprietari sau asociaţiuni, persoane colective, aceasta asigurând producţia, lemnul de calitate şi de mari dimensiuni.

10. Intocmirea statisticei pădurilor, pentru a avea inventarul acestei mari avuţii naţionale, ridicarea în plan şi amenajarea pădurilor, la Stat îndeosebi, încetând provizoratele şi exploatarea pe baze de regulamente, ori o simplă autorizaţie anuală de tăiere.

11. Organizarea creditului forestier, afectând o bună parte pentru cultura pădurilor, care înseamnă păstrarea şi sporirea capitalului lemnos productiv. Acesta firește implică o statistică şi inventar ţinut la zi, pentru a avea o bază certă.

12. Organizarea propagandei prin: grai, slovă şi faptă, spre educarea poporului, folosind: cărţi, agende, calendare, broşuri populare, filme, excursii şi plantaţii efectuate în comun. Generalizarea serbării „Sădirei arborelui".

13. Interzicerea păşunatului în păduri, altele fiind corectivele pentru creşterea vitelor şi lipsei de hrană: îngrijirea păşunilor existente şi a păşunilor împădurite „près bois".

14. Recucerirea tuturor suprafeţelor apte culturii forestiere: sterile, lunci inundabile, poieni şi goluri, care să fie redate producţiei şi deci economiei generale, mărind însuşi venitul naţional.

15. Incurajarea proprietarilor de păduri pentru împăduriri, premii, subvenţii, scutiri de impozite, cedare de seminţe şi puieţi gratuit, asistenţă tehnică din partea Statului.

16. Creiarea de sindicate forestiere şi asociaţiuni şcolare, precum şi cooperative de muncă în sectorul forestier.

17. O politică a împăduririlor, cu un program bine definit eşalonat pe mai mulţi ani în funcţie de mijloace, precum şi identificarea tipurilor de arborete a speciilor forestiere şi raţionalizarea lor geografică.

18. In fine dirijarea, sau planificarea întregei economii forestiere, în ce priveşte cultura şi exploatarea sau valorificarea pădurilor eşite din regimul nefast al „liberalismului economic", încetând „mezatul electoral" pe spinarea pădurilor; să se asigure epoca de linişte necesară regenerării şi refacerei pădurilor, spre a-şi vindeca rănile profunde al războiului.

Este imperios necesar creiarea Ministerului Pădurilor, sau Subsecretariatul de Stat al Economiei Forestiere, pentru a gospodări „prin noi şi pentru noi" această podoabă a naturii, care este una din permanentele bogăţii şi pârghii de reazem ale naţiunii.

CRONICA PROFESIONALĂ

MOȚIUNEA SECȚIEI SILVICE A CELUI DE AL 16-LEA CONGRES AGIR (1945—1946)

Publicăm mai jos extrasul privitor la Silvicultură din moțiunea celui de al 16-lea Congres AGIR ținut între 21—24 Oct. 1945.

In totalitatea ei moțiunea Congresului constitue o admirabilă sinteză a problemelor de căpetenie ale momentului, ca rezultat al celor 45 referate și comunicări, raportate pe secții și pe teme, publicate în trei volume. Moțiunea este în același timp un apel către toți inginerii și tehnicienii români pentru punerea competinței și a puterii lor de creație în slujba operei de refacere și desvoltare întreprinsă de guvern.

Moțiunea cuprinde rezoluțiile împărțite în următoarele capitole: 1. Agricultura și cooperația. 2. Silvicultura. 3. Căi și mijloace de comunicație. 4. Industrie. 5. Energie și electricitate. 6. Edilitate, urbanism, construcții. 7. Economia națională. 8. Invățământul tehnic și 9. Probleme profesionale.

Rezoluțiile privitoare la Silvicultură sunt următoarele:

A. Conservarea și refacerea domeniului forestier prin:

1. Definitivarea hotarelor dintre păduri, ogor sau pășune.
2. Intocmirea unei statistici forestiere amănunțită asupra întinderii pădurilor, a speciilor și a cantităților de materiale existente.
3. Planificarea și organizarea gospodăriei domeniului forestier pe mari unități economice și oprirea cu desăvârșire a divizării pădurilor.
4. Refacerea grabnică a pădurilor degradate.
5. Ameliorarea terenurilor degradate cu corecțiunea torenților și afectarea lor la cultura forestieră.
6. Elaborarea unor norme științifice de amenajare a pădurilor.
7. Intensificarea extracțiilor culturale în pădure.
8. Crearea perdelelor de protecție în folosul domeniul agricol sau al căilor de comunicație.
9. Oprirea pășunatului în păduri.

B. **Sporirea producţiei forestiere dela 2,0 m. c. la 4—6 m. c. pe an şi pe hectar prin:**

1. Raţionalizarea exploatărilor, aplicând metode moderne de tăiere şi prelucrare.
2. Sortarea îngrijită a produselor exploatate şi utilizarea lor cu maximum de economie şi raţiune.
3. Utilizarea deşeurilor.
4. Organizarea muncii foresitere la exploatări şi transport cu ajutorul cooperativelor forestiere.
5. Dotarea pădurilor înfundate cu mijloace permanente de transport.
6. Avantajarea culturii speciilor de valoare.
7. Intensificarea extracţiilor culturale în pădure.
8. Desfiinţarea enclavelor, împădurirea şi comasarea lor în afara perimetrului pădurii.
9. Stabilirea de preţuri remuneratorii pentru produsele forestiere
10. Creearea unui regim preferenţial al transporturilor forestiere pe căile publice de comunicaţie.
11. Ocrotirea vânatului şi pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru desvoltarea armonioasă a florei şi faunei forestiere.

C. **Organizarea raţională a economiei forestiere prin:**

1. Armonizarea şi planificarea industriei forestiere în funcţie de puterea de producţie normală a pădurilor.
2. Desvoltarea industriei produselor finite a lemnului prin înfiinţarea de fabrici de placaje, furnire, mobilier, etc. şi încurajarea exportului acestora.
3. Inlocuirea lemnului de foc din consum cu alţi combustibili şi acolo unde nu se poate înlocui, ameliorarea tehnicei de încălzit şi utilizarea de sobe economice cu mare randament caloric.
4. Infiinţarea unui Credit Forestier Român.
5. Revizuirea sistemului de impunere a pădurilor.
6. Unificarea tuturor legiuirilor cari privesc domeniul şi industria forestieră.
7. Reorganizarea administraţiei pădurilor şi creiarea de noi şcoli silvice.
8. Ducerea unei lupte hotărîte şi aplicarea de măsuri drastice contra distrugerilor şi abuzurilor săvârşite împotriva avutului forestier de c(tre exploatatorii fără scrupule.
9. Infiinţare de rezervaţii ca monumente ale naturii, în scopuri ştiinţifice, educative şi turistice.
10. Infiinţarea unui Minister al Pădurilor.

*

Incheerile din această moţiune nu epuizează problemele puse. Ele reprezintă numai soluţiile şi indică drumurile de urmat pentru un maximum de rezultat, cu mijloacele existente.

Munca de cercetare, de discuţie şi punere în valoare arebuie să continue atât în laboratoare, cercuri de studii şi şantiere, cât şi în conferinţe ce vor cerceta mai amănunţit comunicările depuse.

Congresul exprimă mulţumirile sale muncii eroice şi anonime a miilor de ingineri şi tehnicieni ce nu-şi precupeţesc niciun efort pentru a asigura propăşirea ţării noastre, subliniază în mod deosebit munca tuturor celor ce colaborează în cercurile de studii, pentru a înlătura cât mai curând distrugerile războiului şi a ajuta prin cercetările şi studiile lor, posibilităţile de organizare a muncii şi de ridicarea nivelului de trai a întregului popor.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Tradiţionala serbare a sădirii arborilor a avut loc în anul acesta în ziua de Duminică 7 Aprilie a. c. în pădurea Pustnicul. Organizarea serbării a avut-o Societatea Studenţilor Ingineri Silvici cu concursul material şi moral al CAPS-ului, al Direcţiei Silvice M.A.D. şi al „Societăţii Progresul Silvic". Prin aceasta s'a reluat o tradiţie lăudabilă, tinerimea studenţească silvică fiind cea îndreptăţită şi datoare în acelaşi timp, să-şi joace rolul de dătătoare de ton entuziast în organizarea unor manifestaţiuni care simbolizează în primul rând tinereţea permanentă şi viaţa eternă.

Deplasarea din Capitală la locul plantaţiei s'a făcut cu autocamioanele CAPS şi MAD.

Serbarea a fost onorată şi în acest an de prezenţa D-lui Romulus Zăroni, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor şi d-l Profesor Traian Săvulescu, Subsecretar de Stat, precum şi a D-lor Secretari generali: C. Rachieru (M.A.D.) şi Miron Niculescu (Educaţia Naţională).

Din selecta asistenţă remarcăm pe D-nii: Profesor C. C. Georgescu, Decanul Facultăţii de Silvicultură, Gr. Colpacci, Administrator CAPS, Şt. Predescu, Subadministrator CAPS, D. Grozescu, Directorul Direcţiei Silvice, I. Zeicu, Directorul Direcţeii P.P.J., N. Codru Directorul Şcoalei de Brigadieri Silvici din Brăneşti, C. Angelescu Şeful Ocolului silvic Brăneşti ş. a.

După slujba religioasă la care a dat răspuns Corul Societăţii Studenţilor Ingineri Silvici, a vorbit D-l Ministru Romulus Zăroni, îndemnând în calde cuvinte la cultivarea arborilor pentru binele economiei generale a ţării. A urmat plantarea puieţilor.

Serbarea s'a încheiat cu o agapă servită la Casa de odihnă a funcţionarilor CAPS pe malul lacului Pasărea.

Remarcăm participarea în acest an a studenţimii forestiere care alături de şcoalele primare şi de Şcoala de Brigadieri din Brăneşti s'au înfrăţit cu pădurea în cel mai sincer elan tineresc.

ACTIVITATEA SOCIETAȚII STUDENȚILOR INGINERI SILVICI

După o întrerupere de șapte ani, Societatea Studenților Ingineri Silvici și-a reluat anul acesta activitatea, alegându-și în comitetul de conducere pe d-nii: I. Bădescu, A. Marian și I. Vlase (an. IV), R. Dissescu și N. Marghitan (an. III), L. Fenești și A. Brezeanu (an. II), R. Gaspar și Gh. Silaghi (an. I).

Inființată în anul 1919, Societatea elevilor ingineri silvici devenită a „studenților ingineri silvici" și-a creat o tradiție de sănătoase preocupări specifice vieții studențești: manifestațiuni culturale, științifice, sportive, ajutorarea studenților lipsiți de mijloace materiale, organizarea excursiilor de studii în țară și străinătate etc.

Societatea, în noua ei organizare, s'a impus printr'o activitate lăudabilă, în desfășurarea căreia ținem să remarcăm tendința de colaborare cu Societatea „Progresul Silvic" a inginerilor silvici, care mâine își va recruta membrii săi activi dintre tinerii cari astăzi își formează sufletele de silvicultori în Facultate și în pepiniera S.S.I.S.

Anul acesta Societatea Studenților Ingineri Silvici a luat parte activă la organizarea tradiționalei Serbări a Sădirii Arborilor dela Brănești, având concursul material și moral al „Progresului Silvic", C.A.P.S. și Dir. Silvică M.A.D.

Deosebit de apreciată a fost activitatea Cercului de Studii a S. S. I. S. In cadrul ședințelor acestui Cerc au făcut comunicări tinerii studenți, membrii corpului didactic al Facultății de Silvicultură și alți conferențiari învitați. Au vorbit d-nii: prof. D. Drâmbă despre: „Serbarea primăverii în Școlile Silvice franceze"; arhitect Al. Petit: „Aspecte din munții și pădurile României"—cu proecțiuni tehnicolore; ing. asistent Gh. Constantinescu: „Practica de Topografie dela Sinaia"; ing. Gh. Pană: „Școala de Ape și Păduri dela Nancy"; conf. V. Dinu: „Evocări din viața Societății", stud. ing. T. Orădeanu: „Fenomene carstice în Munții Apuseni — peștera Meziad —"; stud ing. I. Pantiș: „Rolul social al inginerului silvic"; stud. ing. P. Verone: „Rolul auxinei în desvoltarea vegetală"; stud. ing. A. Marian: „Rolul social al inginerului silvic"; stud. ing. P. Suciu: „Viața prof. N. Gh. Popovici"; stud. ing. C. Lăzărescu: „Pădurea în artă"; stud. ing. T. Orădeanu: „Quercus tardiflora".

Este de remarcat deasemeni cursul facultativ de fotografie inițiat de S.S.I.S. și frecventat de numeroși studenți și asistenți dela Facultatea de Silvicultură. Acest curs a fost condus de d-l prof. Gr. Eliescu.

Pentru ședințele din anul școlar viitor, Cercul de Studii S.S.I.S. și-a anunțat continuarea comunicărilor din cele trei cicluri pe linia preocupărilor culturale și profesionale a vieții studențești:

I. Rolul social al inginerului silvic;
II. Figuri mari de silvicultori români;
III. Diverse comunicări științifice.

Faţă de manifestaţiunile Soc. Stud. Inginerilor Silvici dela reînfiinţare şi până în prezent suntem îndreptăţiţi să aşteptăm o desvoltare promiţătoare în toate sectoarele sale de activitate.

ADUNAREA GENERALA EXTRAORDINARA A TEHNICIENILOR SILVICULTORI ŞI AGRONOMI DE GRAD MEDIU ŞI INFERIOR

In zilele de 18 şi 19 Februarie 1946 a avut loc în Bucureşti Adunarea Extraordinară a Asociaţiunilor unite a tehnicienilor silvicultori şi agronomi din corpul mediu şi inferior, întrunind sub semnul unor năzuinţi şi revendicări comune, reprezentanţii a peste 30.000 tehnicieni din serviciile exterioare şi centrale ale Min. Agr. şi Domeniilor şi alte instituţii. Au fost reprezentate Asociaţiile: Asociaţia „Silvicultorul" a Conductorilor Silvici, Asociaţia Conductorilor Agricoli, Asociaţia „Propăşirea Agriculturii" a administratorilor şi agenţilor agricoli şi Asociaţia Corpului Silvic Inferior a brigadierilor silvici şi pădurarilor. Deasemeni au luat parte ca invitaţi şi delegaţi ai asociaţiilor de tehnicieni din cadrul celorlalte corpuri tehnice de grad mediu şi inferior, precum şi Confederaţia Generală a Muncii, reprezentată prin preşedintele ei, d. Gh. Apostol.

Adunarea a fost onorată cu prezenţa d-lui Prim Ministru Dr. Petru Groza, a d-lor Miniştri: Romulus Zăroni şi Gheorghiu-Dej şi a d-lor Subsecretari de Stat: C. Agiu şi Maurer.

In şedinţa din dimineaţa primei zile s'a dat cuvântul invitaţilor şi s'au primit propuneri şi referate ale participanţilor. După amiază s'au ţinut adunările Asociaţiilor respective pentru discutarea chestiunilor profesionale specifice.

In şedinţa din ziua a doua, după prezentarea făcută de d-l C. Rachieru, Secretar general în M. A. D. şi de către preşedinţii Asociaţiilor reunite, a vorbit d-l Dr. Petru Groza, Preşedintele Consiliului de Miniştri.

După desbaterile Adunării a fost prezentată într'o audienţă specială de d-l Prim Ministru Petru Groza, moţiunea cuprinzând hotărîrile şi dezideratele Asociaţiunilor unite. Ca urmare acestei audienţe Preşedinţia Consiliului de Miniştri a numit o Comisie prezidată de d. Secretar General C. Rachieru, care lucrând cu reprezentanţii Asociaţiilor respective a obţinut următoarele realizări pentru Corpurile tehnice medii şi inferioare agro-silvice — înfăptuiri cari între timp au primit forma definitivă prin publicarea lor în Monitorul Oficial:

1) schimbarea denumirii de „conductor silvic" şi „conductor agricol" în aceea de „subinginer silvic" şi subinginer „agronom";

2) încadrarea brgadierilor silvici şi pădurarilor în gradele noui create de Codul Funcţionarilor Publici din 1940, peste acelea din Legea de organizare a Corpului Silvic din 1923;

3) acordarea gradaţiilor admise pentru personalul superior şi mediu şi sporirea salariilor în aceeaşi proporţie şi pentru personalul din Corpurile respective;

4) repunerea în drepturile firești prin încadrarea în grupele de salarizare îndreptăţite stabilite prin C.F.P. pentru conductorii silvici, conductorii agricoli, administratorii agricoli, brigadierii silvici, agenţii şi pădurarii.

REGULAMENT

privitor la Fondul de Educaţie al copiilor personalului silvic, prevăzut de legea Nr. 142, publicată în Monitorul Oficial Nr. 51 din 5 Martie 1945

CAPITOLUL I

Dispoziţiuni generale

Art. 1. — Administrarea, mânuirea, contabilizarea, întrebuinţarea şi controlul fondului de educaţie, se vor face potrivit dispoziţiunilor prevăzute prin regulamentul de faţă.

CAPITOLUL II

Constituirea fondului de educaţie

Art. 2. — La toate vânzările şi arendările de materiale, şi produse lemnoase şi nelemnoase, în stare brută sau exploatate, industrializate, sau semiindustrializate, provenite din pădurile Statului şi ale persoanelor juridice şi colectivităţilor administrate de Stat, prin organele silvice ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, se va încasa, în plus, peste preţul de vânzare sau arendare stabilit, o taxă de 1 la sută pentru fondul de educaţie al copiilor personalului silvic..

In pădure, în înţelesul de mai sus, se cuprind şi poienile, golurile şi terenurile de orice natură aflate în perimetrul ei.

Art. 3. — Taxa fondului de educaţie se încasează, în plus, în numerar, peste preţurile maximale sau tarifare, de vânzare sau arendare, prevăzute prin contracte, convenţii şi decizii ministeriale, ori stabilite prin bună învoială, urmând a se plăti odată cu plata ratelor sau odată cu plata valorii materialelor şi produselor.

In cazul când materialele se vând prin compensare, valoarea taxelor se va trece în contul Ministerului de Finanţe, plata făcându-se prin bugetul C.A.P.S. şi I.C.E.F., în contul redevenţei.

Această taxă se va plăti şi de instituţiile sau autorităţile publice de Stat, judeţene sau comunale.

Art. 4. — Nu se încasează această taxă la vânzările către invalizi, orfani şi văduve de război, pentru cotele ce li se acordă prin lege.

Art. 5. — Funcţionarii însărcinaţi cu emiterea bonului de vânzare, prin care s'a dispus livrarea materialelor sau folosinţelor ce fac obiectul unei vânzări sau arendări de produse menţionate la art. 1 din prezentul regulament, răspund de încasarea taxei de 1 la sută pentru fondul de educaţie.

Art. 6. — La toate vânzările şi arendările de produse lemnoase şi nelemnoase, din pădurile persoanelor juridice şi ale colectivităţilor administrate de Stat, taxa de 1 la sută se va încasa de vânzători şi se va vărsa la Ocolul silvic P. P. J., iar sumele se vor depune de ocol la contul C. E. C., conform prevederilor prezentului regulament.

Când vânzările se fac către sătenii din comune şi către membrii colectivităţilor, pentru trebuinţele proprii, această taxă, aplicată la valoarea de estimaţie de organele silvice ale Statului, se va încasa şi depune de proprietarii respectivi la acelaşi cont.

Art. 7. — La vânzările şi arendările prin licitaţie publică, această taxă se va înscrie în condiţiunile speciale sau în caietul de sarcini, ca o obligaţiune a cumpărătorului, care urmează să depună taxa de 1 la sută integral şi direct la contul C. E. C.

Art. 8. — Şefii de depozite, brigadierii silvici şi pădurarii, gestionarii, precum şi celalţi funcţionari însărcinaţi cu eliberarea produselor prevăzute la art. 1 din prezentul regulament nu vor executa bonuri de vânzare, sau nu vor permite ridicarea materialelor lemnoase sau accesul la produsele nelemnoase, vândute sau arendate, dacă nu s'a făcut menţiunea încasării taxei de 1 la sută, fie prin bonul de vânzare, fie prin avizul de depunere la C.E.C., a acestei taxe, sau dacă, prin documentul în cauză, nu s'a făcut menţiunea de scutirea de plată, conform art. 4 din acest regulament.

CAPITOLUL III

Contabilizarea fondului de educaţie

Art. 9. — Toate operaţiunile cu privire la contabilizarea fondului de educaţie, se vor face la Administraţia Pădurilor Statului şi de Institutul de Cercetări şi Experimentări Forestiere, conform instrucţiunilor Nr. 1, privitoare la ţinerea scriptelor de gestiune ale ocolului, ediţia II-a C.A.P.S., tipărită în anul 1943, cât şi cele ce se vor mai da în completare de Administraţia C.A.P.S.

La sfârşitul lunii, fondul de educaţie se va vărsa pe bază de buletin de vărsământ la C.E.C., contul special deschis de Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, ca organ colector.

Sumele depuse la C.E.C. vor figura în situaţia de casă a raportului de gestiune, ce se va trimite la sfârşitul fiecărei luni la Direcţia regională silvică respectivă sau la Centrala I.C.E.F.

Art. 10. — Institutul de Cercetări şi Experimentări Forestiere, Direcţiunile regionale silvice C.A.P.S., vor întocmi situaţii lunare de sumele depuse la C.E.C., ca fond de educaţie, după rapoartele de gestiune, care se vor trimite, atât Administraţiei Casei Pădurilor Statului, cât şi Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, pentru centralizare, evidenţă şi control.

Art. 11. — Avizele de vărsarea sumelor la C.E.C., cu buletine de vărsământ, încasate din vânzările şi arendările din pădurile persoanelor juridice

şi colectivităţilor administrate de Stat, se vor depune la Ocolul silvic P.P.J., în faza căreia cade bunul respectiv.

Ocoalele silvice P.P.J. vor întocmi situaţii lunare după aceste avize, care se vor trimite la inspectoratele silvice de care aparţin. Inspectoratele silvice le vor verifica şi centraliza, înaintând datele respective, atât Administraţiei Casei Pădurilor Statului cât şi Casei de Economie, Credit şi Ajutor a Corpului silvic, pentru centralizare, evidenţă şi control.

Art. 12. — Ocoalele silvice pendinte de Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice, vor ţine un registru special pentru constatarea, urmărirea şi încasarea taxei fondului de educaţie.

CAPITOLUL IV

Colectarea sumelor Bugetului

Art. 13. — Colectarea sumelor încasate şi operaţiunile de încasări ale fondului de educaţie, se vor face prin Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, autorizată să funcţioneze prin sentinţa Nr. 1.978 din 9 Decemvrie 1929, a Tribunalului Ilfov.

In acest scop, Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, va deschide un cont special la C.E.C., unde se vor depune de unităţile gestionare, de proprietari şi cumpărători, în condiţiunile arătate prin prezentul regulament, toate sumele încasate ca fond de educaţie.

Art. 14. — Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, va ţine un registru-partizi, pe instituţii, de sumele depuse, ca fond de educaţie la contul C.E.C., cât şi un registru jurnal de sumele încasate şi cheltuite din fondul de educaţie.

Art. 15. — Sumele încasate şi plăţile în contul fondului de educaţie, vor fi prevăzute într'un buget ce se va întocmi de Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic şi va fi supus verificării şi aprobării Comitetului de direcţie C.A.P.S.

Art. 16. — Anul financiar al fondului de educaţie începe la 1 Ianuarie.

Sumele cuvenite anului precedent vor trebui să fie distribuite până la 31 Martie al anului următor, când se va întocmi o situaţie a încasărilor şi plăţilor făcute în contul fondului de educaţie.

CAPITOLUL V

Administrarea fondului de educaţie

Art. 17. — Administrarea fondului de educaţie se va face de Casa Pădurilor Statului, prin Direcţia administrativă.

In acest scop, Direcţia Administrativă C.A.P.S. va avea următoarele atribuţiuni:

Intocmeşte statistica copiilor în vederea distribuţiei fondului de educaţie.

Intocmeşte referatul de distribuţie, care se supune aprobării Comitetului de direcţie.

Verifică statele de achitare.

Emite dispoziţiuni de plată către C.E.A.C.S., pentru achitarea sumelor celor în drept.

Rezolvă corespondenţa, potrivit rezoluţiilor ce poartă.

Referă asupra tuturor chestiunilor în legătură cu lucrările privind fondul de educaţie.

Intocmeşte situaţia de încheiere a fondului de educaţie la 31 Martie a anului următor.

Incheie dosarele, privind gestiunea fondului de educaţie pe ani calendaristici.

Art. 18. — Pentru lucrările privitoare la fondul de educaţie şi coordonarea lor, Administraţia Casei Pădurilor Statului, va detaşa un contabil pe lângă Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic.

Cheltuielile de imprimate, registre, buletine, etc. şi administraţie, ce vor fi necesare pentru operaţiunile de încasarea şi vărsarea fondului de educaţie, achitarea ajutoarelor şi ţinerea evidenţelor se suportă de autorităţile respective, pentru operaţiunile ce fac.

Registrele şi celelalte imprimate ce vor fi necesare, se vor întocmi de fiecare instituţie în parte, după formularele model ce se vor da de Administraţia Casei Pădurilor Statului.

CAPITOLUL VI

Intrebuinţarea fondului

Art. 19. — Fondul de educaţie după defalcarea cotei de 20 la sută afectată pentru construcţia căminului, se va distribui anual, ca ajutor pentru educaţia şcolară a copiilor, următoarelor categorii de îndreptăţiţi:

a) Intregului personal bugetar, de orice categorie, din serviciul Administraţiei Casei Pădurilor Statului;

b) Personalului silvic bugetar al Statului şi celui plătit din fondul de pază — ingineri silvici, conductori silvici, brigadieri silvici şi pădurari — din serviciul celorlalte direcţii şi servicii, pendinte de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor;

c) Pensionarilor proveniţi din aceste categorii de personal, văduvelor acestora şi orfanilor lor, dacă fac dovada că sunt pensionari ai Casei Generale de Pensiuni.

Art. 20. — Ajutorul din fondul de educaţie se acordă celor îndreptăţiţi numai pentru copii lor legitimi sau adoptivi.

Art. 21. — Nu se acordă ajutor, dacă copiii:

a) Urmează învăţământul primar, complimentar sau grădiniţa de copii;

b) Urmează o şcoală, în care primesc întreţinerea gratuită, completă dela Stat: (hrană, îmbrăcăminte, locuinţă);

c) Au împlinit etatea de 25 ani, cu dreptul de prelungire până la 3 ani, ce se va putea acorda de Administraţia C.A.P.S., pentru cazuri bine motivate;

d) Au ieşit de sub îngrijirea părintească, căsătorindu-se, primind un serviciu plătit de Stat, judeţ, comună sau la particulari, sau au fost înfiaţi de alţii.

Art. 22. — In caz de divorţ, ajutorul se va plăti funcţionarului, numai dacă copilul a rămas sub îngrijirea sa, prin sentinţă judecătorească definitivă.

Art. 233. — In cazuri bine justificate, ajutorul se va putea acorda şi direct copiilor, dacă aceştia sunt majori şi numai cu consimţământul părinţilor.

Art. 24. — Distribuţia ajutoarelor se va face în raport cu gradele de învăţământ, secundar, mediu sau superior şi categoria de salarizare a localităţii, unde se află şcoala.

In raport cu gradul de învăţământ, şcolile se grupează în felul următor:

Grupa I: Invăţământul universitar, şcoli politehnice şi celelalte şcoli superioare, pentru urmarea cărora se cere la bază bacalaureatul.

Grupa II: Cursul superior al liceelor sau şcoli echivalente, şcoli de subingineri şi conductori, precum şi celelalte şcoli, pentru urmarea cărora se cere la bază absolvenţa gimnaziului sau a unei şcoli echivalente.

Grupa III: Restul şcolilor, pentru urmarea cărora, se cere la bază învăţământul primar.

Art. 25. — Ajutorul pentru un copil din fiecare grupă de învăţământ, se va acorda în următorul raport:

× pentru un copil din grupa III.

2 ×, pentru un copil din grupa II.

3 ×, pentru un copil din grupa I.

Art. 26. — Categoriile de salarizare a localităţilor unde se află şcoala, sunt cele stabilite prin jurnalele Consiliului de Miniştri, date în baza art. 23 din Codul funcţionarilor publici.

Art. 27. — Ajutoarele se vor distribui cu începere dela 1 Octomvrie al fiecărui an.

Art. 28. — Achitarea ajutoarelor se va face pe state de plată, care se vor întocmi pe baza dovezilor de şcolaritate şi a celorlalte acte ce se vor depune de funcţionari şi pensionari.

Pentru funcţionarii din Bucureşti, statele se vor întocmi de autorităţile centrale, unde aceştia funcţionează.

Pentru serviciile exterioare, statele se vor întocmi:

De Administraţia centrală a Institutului de Cercetări şi Experimentări Forestiere, pentru tot personalul dela ocoalele silvice pendinte.

De fiecare Direcţiune regională silvică C.A.P.S., pentru personalul din serviciul central, şi dela unităţile lor pendite: ocoale, fabrici, etc.

De Inspectoratele regionale silvice, pentru personalul din serviciul central, dela serviciile silvice judeţene şi dela ocoalele silvice, pendinte de Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice.

Pensionarii vor fi trecuţi pe state separate.

Pentru pensionarii domiciliaţi în Bucureşti, statele se vor întocmi de autorităţile centrale respective, care l-au pensionat.

Statele întocmite în 3 exemplare, la care se vor anexa dovezile de şcolaritate şi celelalte acte, se vor înainta Administraţiei Casei Pădurilor Statului, care, după ce le va verifica şi viza, va emite dispoziţia de plată către Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, pentru achitare.

Pe lângă dispoziţia de plată se va anexa şi un exemplar din statul verificat şi vizat.

Direcţia administrativă va trimite instituţiunilor respective un exemplar din statul verificat şi vizat, pe baza căreia se vor achita sumele.

Un exemplar din stat, împreună cu dovezile respective va rămâne la C.A.P.S., ca acte justificative.

*

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, va expedia, prin C.E.C., la unităţile respective, sumele prevăzute în dispoziţiunile de plată, comunicând şi Administraţiei Casei Pădurilor Statului de expediţie.

Art. 29. — Pentru cheltuielile şi operaţiunile de casă, se va acorda anual Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului silvic, o contribuţie anuală, care se va stabili odată cu întocmirea bugetului fondului de educaţie şi care va fi de maximum 3 jumătate la sută.

CAPITOLUL VII

Controlul fondului de educaţie. Răspunderi, Prescripţii.

Art. 30. — O comisiune de verificare formată dintr'un contabil expert, din Administraţia Casei Pădurilor Statului şi câte un inginer silvic, de preferinţă cu studii comerciale, din Administraţia Casei Pădurilor Statului, Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice şi Institutul de Cercetări şi Experimentări Forestiere, desmenaţi anual prin decizie ministerială, va verifica gestiunea fondului de educaţie şi bilanţul anual la Casa Pădurilor Statului. Lucrările de verificare vor fi supuse cu raport Comitetului de direcţie C.A.P.S. pentru aprobare şi descărcare. Operaţiunile de C.E.A.C.S., vor fi verificate de censorii C.E.A.C.-ului.

Art. 31. — Organele de control general şi regional tehnic, contabil şi financiar, vor verifica odată cu gestiunea unităţilor şi gestiunea fondului de educaţie, conform competinţelor prevăzute de regulamentul serviciilor centrale şi exterioare C.A.P.S., publicat în Monitorul Oficial Nr. 234 din 11 Octomvrie 1935, pentru serviciile pendinte de Administraţia C.A.P.S. şi I.C.E.F., şi conform competinţelor prevăzute de dispoziţiunile administrative în vigoare, pentru serviciile pendinte de Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice.

In caz de nereguli, actele dresate se vor înainta organelor tutelare pentru aplicarea sancţiunilor prevăzute de legea de organizare respectivă, iar pentru deficite şi daune, actele dresate se vor trimite Administraţiei Casei Pădurilor Statului, pentru darea deciziei de condamnare şi stabilirea debitelor.

Art. 32. — Sunt prescrise şi cu desăvârşire stinse în folosul fondului de educaţie, ajutoarele a cărei plată a rămas nereclamată timp de 3 ani, socotiţi dela închiderea anului în care a luat naştere dreptul de plată, în afară de cazurile de forţă majoră, vădită, când acest termen va fi de 5 ani.

CAPITOLUL VIII

Fondul de construcţie

Art. 33. — Din fondul de educaţie se va reţine în prealabil în fiecare an, o cotă de 20 la sută, pentru constituirea unui fond necesar la construirea unui cămin pentru copiii de şcoală.

Defalcarea cotei se va face cu ocazia întocmirii referatului de distribuţie anual al fondului de educaţie la funcţionari şi va figura în cont special la C.E.A.C.S.

Art. 34. — Fondul va servi pentru achiziţionarea terenului de construcţia localului şi amenajarea lui cu mobilierul şi confortul necesar funcţionării căminului.

Art. 35. — Alegerea şi achiziţionarea terenului, construirea localului şi amenajarea căminului se va face de un comitet de construcţie, compus din:

Un inginer silvic, din Administraţia Casei Pădurilor Statului, ca preşedinte.

Câte un inginer silvic, din partea Institutului de Cercetări şi Experimentări Forestiere şi Direcţiei P. P. J.

Arhitectul Casei Pădurilor Statului.

Un contabil din Administraţia Casei Pădurilor Statului.

Numirea în comisie se va face prin decizie ministerială.

Art. 36. — Comitetul de construcţie va studia întinderea terenului şi mărimea căminului, în raport cu necesităţile şi va întocmi un memoriu, care va prevedea în amănunt condiţiunile în care se vor face lucrările. Acest memoriu se va depune la C.A.P.S., unde se va examina şi aproba de Comitetul de direcţie.

Art. 37. — Printr'un regulament special se vor prevedea normele de administrare, organizare şi funcţionarea căminului.

Dat la 7 Mai 1946.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,

R. Zăroni

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal. — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 94 din 19.IV.1946, publică Dec. Min. Nr. 776 din 10.IV.1946, cuprinzând numele inginerilor și conductorilor silvici din serviciile centrale și exterioare ale Dir. Silvice M. A. D., stagiul util pentru gradații, numărul gradațiilor corespunzătoare stagiului pe data de 1.IV.1945 și cu vechimea în gradația următoare, pe baza prevederilor legii Nr. 162/1946, publicată în Monitorul Oficial Nr. 61 din 13.III.1946, prin care se extinde Legea Nr. 9/946 și pentru inginerii și conductorii din Corpurile silvic și agronomic pendinte de M. A. D.

— Idem Dec. Min. Nr. 196/1946 prin care d-l ing. subinsp. silvic Popescu D. Ioan, din centrala Dir. Pitești, se transferă în interesul serviciului în centrala C.A.P.S.

— M. Of. Nr. 95 din 24.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 745 din 4.IV.1946 prin care d-l ing. insp. silvic Pană V. din C.A.P.S. se detașează la Dir. Ec. Vânatului.

— M. Of. Nr. 96, din 25.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 739 din 4.IV.1946 prin care Muzeul de Vânătoare „Dr. Gh. Nedici", trece cu data de 1.IV.1946 din Administrația Dir. Ec. Vânatului în Administrația Institutului de Cercetări Forestiere, custodia acestui muzeu încredințându-se d-lui ing. cons. silvic Gr. Eliescu.

— Idem Dec. Min. Nr. 797 din 12.IV.1946 prin care se numesc o serie de 37 insp. de vânătoare onorifici de plasă, între cari d. ing. silv. Petcu Ioan pentru plasa Țețcani-Bacău.

— M. of. Nr. 97 din 26.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 842 din 18.IV.1946, cuprinzând numele inginerilor și conductorilor silvici cu stagiul util pentru gradații din: I.C.E.F., Dir. Ec. Vânatului, Uzinele Hunedoara, Adm. Fond. Bis. Bucovina și Institutul Aerofotogrametric.

— M. Of. No. 101 din 1.V.1946 publică Legea Nr. 139 pentru transformarea școlilor medii de conductori silvici și școlilor de conductori agricoli în școli de subingineri silvici, respectiv subingineri agronomi, precum și schimbarea denumirii de conductor silvic și conductor agricol în aceea de subinginer silvic, respectiv subinginer agronom.

— M. Of. Nr. 102 din 3.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 850 din 26.IV.1946, prin care d-l ing. silv. stag. Dumitrescu N., numit prin D. R. Nr. 114/1946, la Oc. silvic Dumbrăveni, se detașează la cerere la I.C.E.F.

— Idem Nr. 851 din 26.VI.1946, prin care d. ing. șef silvic Horn Alfred dela Oc. silv. Agnita, se transferă în interes de serviciu la Oc. silv. Valea Oltului, iar d. ing. silv. stg. Badea Florea, dela Oc. silv. Dragoslavele la Oc. silv. Agnita.

— M. Of. Nr. 103 din 4.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 830 din 17.IV.1946, prin care d. ing. silv. Voinescu Iosif, dela serv. silv. jud. Prahova se transferă la Oc. silv. Zărnești-Brașov.

— Idem Dec. Min. Nr. 4685 din 18.IV. 1946, prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. silv. Băluță Ștefan dela Oc. Silv. Roșiorii de Vede ca ajutor la Oc. silv. Bolintin și ing. subinsp. silv. Agavriloaiei Teodor din centrala Dir. Arad ca șef al Oc. silv. Roșiorii de Vede.

— Idem Dec. Min. Nr. 4681 din 18.IV 1946 prin care d. ing. șef silv. Ivănescu Nic., dela conducerea fabricei Cugir, se transferă la cerere în centrala C.A.P.S., d-l ing. insp. silv. Băncilă Mircea, șeful Oc. silv. Cugir însărcinându-se cu girarea conducerii fabricei.

— Idem Nr. 4687 din 18.IV.1946, prin care d. ing. subinsp. silv. Constantinescu C-tin, șeful Oc. silv. Stoiceni, se transferă în interesul serviciului în centrala Dir. Reg. Pitești, d-l ing. silv. Roșoagă Gh. repartizându-se ca șef al Oc. silv. Stoiceni.

— Idem Nr. 4.8683 din 18.IV.1946, prin care: d. ing. Barcă Leon, șeful Oc. silv. Murfatlar, se transferă la cerere ca ajutor la Oc. silv. R.-Vâlcea; d. ing. subinsp. silv. Mânăstireanu Ep. dela Oc. silv. Țândărei se transferă în interesul serviciului ca șef al Oc. silv. Slobozia, iar d-l ing. șef silv. Mironescu Tr., în interesul serviciului dela Oc. silv. Bolintin, ca șef al Oc. silv. Țândărei; d. ing. silv. stag. Patachi Iosif se repartizează ca șef al Oc. silv. Murfatlar.

— M. Of. Nr. 105 din 7.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 838 din 3.V.1946, prin care se confirmă următorii membri și supleanți ai comitetului de înaintări a inginerilor silvici:

a) membri de drept, d-nii:

1) ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci, Adm. C.A.P.S. (supl.: ing. cons. silvic Luțescu Gh., subadm. C.A.P.S.);

2) ing. cons. silv. Grozescu D., Dir. dir. silv. M.A.D. (supl.: ing. cons. silv. Florescu I., subdir. dir silv.);

3) ing. cons. silv. Zeicu I., dir. dir. P.P.J. (supl.: ing. cons. silv. Nettea C., subdir. dir. P.P.J.);

4) ing. cons. silv. Georgescu C., dir. I.C.E.F., (supl.: ing. cons. silv. Sburlan D., subdir. I.C.E.F.);

b) membri numiți de fiecare grad:

1) ing. cons. silv. Marinescu I. (supl.: ing. cons. silv. Ivancea D.);

2) ing. cons. silv. Ionescu Gh. (supl.: ing. cons. silv. Rădescu O.);

3) ing. insp. g-l silv. Georgescu Stelian (supl.: ing. insp. g-l Tișcă S.);

4) ing. insp. g-l silv. Constantinescu C., (supl.: ing. insp. g-l Bondescu E.);

5) ing. insp. silv. Tarhon C., (supl.: ing. insp. silv. Niculescu Iul.);

6) ing. insp. silv. Frumușelui Gh., (supleant: ing. insp. silv. Georgian Teofil).

Directorul Contabilității M. A. D. este de drept membru în comitet.

Președintele comitetului este d. secretar general C. Rachieru.

Secretar al Comitetului: d. ing. șef silvic Smerecinschi Igor, secretar ajutor: d. ing. silv. Crăciunescu C.

— M. Of. Nr. 109 din 13.V.1946, publică Dec. Nr. 1716/1946, prin care d-l ing. subinsp. silv. Strătescu Liviu, subdirectorul școalei de Brig. Silvici Brănești se reprimește în serviciul Fondului Bisericesc Bucovinean.

— M. Of. Nr. 111 din 15.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 8.665 din 11.V.1946, prin care d. ing. insp. g-l silv. Ivănescu Alex. se transferă în interes de serviciu din centrala dir. reg. Pitești în centrala C.A.P.S.

— Idem Nr. 6.812 din 3.V.1946, prin care d. ing. insp. silv. Podeanu D. dela

Oc. silv. Giurgiu se transferă în centrala dir. Reg. Bucureşti, în calitate de inspector regional.

— M. Of. Nr. 112 din 16.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 447, 448, 574, 769 şi 848/1946, cuprinzând numele personalului reprimit şi preluat prin numire la unităţile silvice din Ardealul de Nord.

— M. Of.i Nr. 115 din 20.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 952 din 17.V.1946, prin care d-nii:

— ing. insp. silv. Zehan Eug, şeful serv. silv. Târnava Mare se deleagă în interesul serviciului inspector de control la Insp. Silv. Sibiu, pentru judeţele Târnava Mare şi Odorhei;

ing. insp. silv. Vulcan Gh., şeful Oc. silvic Rupea se detaşează în interes de serviciu ca şef al serv. silvic jud. Târnava Mare;

ing. silvic Crăciunescu C., din centrala dir. silvice, se detaşează în interes de serviciu ca şef al Oc. silvic Rupea.

— M. Of. Nr. 119 din 24.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 8.755/946 prin care se primeşte demisia din serviciul Adm. C.A.P.S. a d-lui ing. insp. silv. Georgian Teofil.

— M. Of. Nr. 122 din 28.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 975 din 24.V.1946, prin care se înaintează:

1) la gradul de ingineri şefi silvici d-nii:

Hulubaş Eug., la vechime, pe data de 1 Ian. 1930 (din cadru de Stat) şi Liteanu Radu, la alegere, pe data de 1 Ian.1945 (din cadrul particular).

2) la gradul de ing. silv. cl. I-a, d-nii:

Pokoi Eug., pe data de 1.IX.1945;

Popesscu Stelian, pe data de 22.XII. 1945;

Bucur C., pe data de 19.XI.1945.

3) la gradul de ing. silv. cl. II-a, d-nii:

Nedorzescu M., pe data de 23.XI.945.

Arnăutu Eug., Ţiţei Al. Tirea M. şi Grigoraş Şt., pe data de 6.XII.1945;

Bălan Sft., pe data de 23.XII.1945;

Lazăr I., pe data de 1.I.1946;

Drăgulin N., pe data de 6.XII.1945.

— M. Of. Nr. 124 din 31.V.1946, publică Dec. dir. I.C.E.F. Nr. 1.801 din 20.V.1946, prin care d. ing. silv. stag. Elian Gh. se numeşte ca şef al Oc. silv. experim. Mihăeşti, dela data de 1.X. 1946, până la acea dată girant fiind d-l ing. subinsp. silv. I. Păvelescu, din centrala I.C.E.F.

— M. Of. Nr. 125 din 1.VI.1946 publică Dec. Min. Nr. 11.795/946, prin care se transferă în interes de serviciu următorii:

ing. şef silvic Levitki Anton, dela Oc. silv. Peşteana, ca şef al Oc. silv. Giurgiu;

ing. silv. Oprişiu Ana Maria, dela Oc. silv. Câmpul Cetăţii, în centrala dir. Cluj;

ing. silv. stag. Rusu Gr. Ioan, ajutor al Oc. silv. Berzeasca, ca şef al Oc. silv. Hunedoara;

ing. silv. stag. Ursulescu Ştefan, detaşat la cerere din serviciul dir. silvice la conducerea Oc. silv. Câmpul Cetăţii.

— M. Of. Nr. 126 din 3.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.006 din 28.V.1946, prin care d-nii: ing. cons. silv. I. Zeicu, cons. Sc. Costinescu, ing. insp. g-l silv. V. Lisievici, ing. M. Ciortea, prof. dr. Eug. Botezat şi M. Stroici membrii comisiei utilizării fondurilor Un. gen. a Vânătorilor, sunt împuterniciţi până la constituirea Consiliului Superior al Vânătoarei să dea avize asupra problemelor vânătoreşti ce i se supun de către M.A.D.

— Idem Nr. 11.797/946, prin care se transferă d-nii: ing. şef. silv. Minea Tomiţă, şeful Oc. silv. R.-Sărat, în in-

teresul serviciului în centrala Dir. reg. Bucureşti şi ing. subinsp. silv. Tebeică Al., şef oc. silv. Ciurea, la cerere, ca şef al Oc. Silv. R.-Sărat.

— Idem se transferă în interesul serviciului d-l ing. silv stag. Dogărescu Claudiu, ajutor la Oc. silv. Câmpina, ca şef al Oc. silv. Ciurea.

— Idem d. ing. subinsp. silv. Constantinescu C., din centrala dir. reg. Piteşti, se transferă la cerere, în centrala C.A.P.S.

— M. Of. Nr. 127 din 4.VI.1946, publică Decretul Lege Nr. 1724 din 31.V. 1946, prin care se rectifică datele admiterii în Corpul Silvic precum şi înaintările ce decurg automat din aceste rectificări, la un număr de 45 ingineri silvici.

— M. Of. Nr. 129 din 6.VI.1946, publică Jurnalul Cons. de Miniştri Nr. 615 din 16.VI.1946, prin care Adm. C.A.P.S. este autorizată să plătească personalului silvic din serviciul său care s'a distins în executarea lucrărilor de regenerarea şi ameliorarea pădurilor primele de muncă din fondurile prevăzute în bugetul C.A.P.S. în acest scop.

— M. Of. Nr. 130 din 7.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.055 din 5.VI.1946, prin care se schimbă denumirea Şcoalei de Conductori silvici „Casa Verde" din Timişoara în aceea de „Şcoala de subingineri silvici „Casa Verde" din Timişoara".

— M. Of. Nr. 134 din 13.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.079 din 6.VI.1946, prin care se admit în Corpul tehnic silvic în cadrul de stat cu gradul de ingineri silvici stagiari d-nii: Ionescu D. Al., (2.II.1945), Filibiu P. G. (3.X.1945), Panciu N. P. (29.XI.1945), Ciorei M. Ilie, Bondoc D., Ionescu Gh. Al., Manea Gh. I., Mocanu I. C., Nastu Hristu, Popescu Tr. Cornel şi Popescu C. I. (11.XII.1945), Zamura D. Titel (14.II.1946), Arţăreanu A. M., Ionescu V. Marin şi Lupu Şt. Filip (27.II.1946), Barbu C. Ion, Bădescu Gr. Gr., Ursulescu Gh. Şt., Donos A. V., Birăescu Gh. Sorin, Negru L. Şt., Badea I. V., Tana I. Almoş, Liubimirescu I. A., Mecota M. Tr., Covaliu St. I., Cornel Oconel, Cristea N. M., Stanciu I. N., Purcel I. V., Pavel P. V., Purceleanu V. Şt., Georgescu Gh. A., Ciobanu F. N. (6. IV.1946), Dămăceanu E. C., Corlăţeanu Silviu, Diaconescu St. Stan, Gonţoiu M. Gh., Gropic R. Gh., Ionescu I. Sp., Moraru I. Tr. şi Patrichi T. Ion (17.IV. 1946).

— Idem Nr. 1.090 din 7.VI.1946, prin care se acordă automat gradaţii inginerilor şi subinginerilor silvici din cadrul de stat.

— M. Of. Nr. 148 din 29.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.114 din 13.VI.1946, prin care d. ing. insp. silv. Boeriu Valeriu se transferă în interes de serviciu dela Insp. Silv. Sibiu în centrala Dir. Ec. Vânatului.

NECROLOGURI

† ANASTASE G. NEDELCOVICI

Inginer consilier silvic

Fost Administrator al Casei Pădurilor Statului

Fost vicepreşedinte al Societăţii „Progresul Silvic"

Născut în 8 Decemvrie 1885, decedat în 22 Iunie 1946.

† ALEXANDRU IVANCEANU

Inginer inspector general silvic şi inginer de mine

In ziua de 15 Decemvrie s'a stins din viaţă, la Ploeşti, în mijlocul familiei lui, iar în ziua de 17 Decemvrie 1945 a fost înmormântat la cimitirul „Viişoara" din Ploieşti, acela care a fost pentru Corpul Silvic *Alexandru Ivănceanu.*

Alexandru Ivănceanu, prin felul activităţii lui, a fost o figură aparte, care a făcut cinste nu numai Corpului Silvic, dar şi altor breslaşi ai vieţii reale şi pozitive. Născut la 10 Iulie 1886 în comuna Floreşti, jud. Prahova. Bacalaureat al Liceului „Petru şi Pavel" din Ploeşti, fiind unul din cei mai distinşi absolvenţi ai acestui liceu. In 1910 şi-a luat diploma Şcoalei Superioare de Silvicultură dela Brăneşti, în acelaşi an fiind numit Şef al Ocolului Silvic Verbila-Prahova. Până la războiul din 1916 a depus o activitate prodigioasă la ridicări în plan, după războiu fiind detaşat ca Silvicultor Şef de Control la Direcţia Buzău,

având sub control Ocoalele: Tisău, Cislău și Vinitlă Vodă. In 1919 a fost detașat în Administrația Centrală a Casei Pădurilor, la Direcția Exploatărilor, până în Martie 1920, când a demisionat din Corpul Silvic al Statului, pentru a se dedica lucrărilor de cadastru minier, în care scop s'a înscris în 1923 la Școala Politehnică — Secția Mine și Metalurgie, luându-și diploma de inginer minier în 1926. In 1928 a fost numit Director al Cadastrului Minier în Direcția Generală a Minelor din Ministerul Industriei și Comerțului. In 1929 revine la Casa Pădurilor, având controlul Direcțiilor: Pitești, Arad, București, Constanța și Sebeș, iar din 1940 la controlul general. Din Septemvrie 1945 a fost însărcinat să execute lucrări cu delegații speciale în C.A.P.S. Până în ultimul moment al vieții sale a fost în plină activitate.

In afară de preocupările de ordin silvic, Alexandru Ivănceanu a lucrat și realizat și în următoarele domenii:

a) organizarea Cadastrului Minier, introducând și dând o mare desvoltare metodei aerofotogrametrice;

b) în calitate de Director onorific al Oficiului hidrografic și aerofotogrametric a condus și organizat mai multe expoziții aerofotogrametrice;

c) a înființat „Societatea de Aerofotogrametrie";

d) a scris: „Aerofotogrametria în România", 1942;

e) ca membru al Consiliului Casei Pădurilor în 1931 a colaborat la organizarea Regiei în epoca dela începutul înființării ei;

f) în calitate de membru al Comisiei de validări Miniere de pe lângă Curtea de Apel din București, a urmărit cu tenacitate fraudele petrolifere, restabilind dreptul Statului asupra Subsolului petrolifer.

Ca ostaș și-a făcut datoria în războiul 1916/18 săvârșind acte de eroism în luptele de pe Olt și cele dela Mărășești, pentru cari a fost decorat cu ordinul Steaua României și Legiunea de Onoare Franceză.

Prin moartea lui Alexandru Ivănceanu Corpul Silvic pierde un element de elită. Societatea „Progresul Silvic" înregistrează cu duioșie această pierdere și pentru tot ce a făcut pentru Corpul pe care l-a cinstit îi va păstra o veșnică amintire.

Inginer consilier silvic *M. P. Florescu*

† GEORGE E. PETRESCU

Inginer Inspector General Silvic

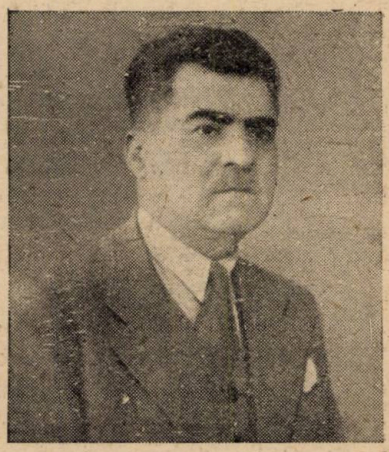

In dimineaţa de Sâmbătă 30 Mai a. c., aflăm trista veste că s'a stins din viaţă în urma unei grele boli, mult apreciatul Inginer Inspector G-ral Silvic George Petrescu

Incă un mândru stejar s'a prăbuşit din măreţia falnicului codru, lăsând un gol ce se va resimţi multă vreme, răspindu-se astfel un cetăţean de elită din mijlocul Societăţii, un colaborator de valoare din Corpul Silvic şi familiei un soţ şi tată mult adorat.

Născut în Bucureşti la 15 Noemvrie 1883, după ce a terminat studiile liceale, a intrat în Şcoala Superioară dela Brăneşti, după absolvirea căreia s'a dedicat carierei silvice, pentru care s'a pregătit cu iubirea nemărginită pentru soarta pădurilor.

Intră în Corpul Silvic la 1 Mai 1909, trecând repede prin toate gradele ierarhice, ajungând până la cel de Inspector General.

A ocupat funcţiunea de Şef al Ocolului silvic Sineşti şi Ciurea jud. Iaşi, unde datorită sufletului său larg şi atent la durerea celor mulţi, a fost apreciat de autorităţile superioare şi iubit de întreg personalul în subordine.

In anul 1922 a fost transferat în serviciul central al Direcţiei Silvice Iaşi, ocupând pe rând funcţiunea de Şef al Serv. Administrativ şi apoi pe cea de Director până la 1 Aprilie 1937.

La 1 Aprilie 1937 i se încredinţează conducerea Inspectoratului de Regim Silvic Iaşi, unde nu este numai un şef, ci şi un animator al importantelor lucrări de împădurire a terenurilor degradate, refacerea pădurilor etc.

La 1 Decembrie 1943 împlinind vârsta de 60 ani, este pus în retragere din oficiu, spre a-şi regula drepturile la pensie, însă abia îndeplinindu-şi cuvenitele formalităţi, în Martie 1944, este nevoit să se refugieze cu familia la Strehaia jud. Mehedinţi, datorită evenimentelor războiului.

La începutul anului 1945 se reîntoarce la Iaşi, unde nu poate rămâne fără activitate, căci fiind dotat cu mare putere de muncă, ocupă postul de Director domenial la Eforia Spitalului Sf. Spiridon din Iaşi, unde activează continuu până ce boala necruţătoare de care era suferind l-a răpus din viaţă, lăsând regrete în mijlocul tuturor colegilor şi prietenilor.

In ziua de 2 Aprilie a. c. a fost condus la locaşul de veci dela Cimitirul Eternitatea de toţi camarazii din Iaşi şi prietenii, precum şi personalul Ocoalelor silvice Ciurea, Sineşti şi Tomeşti.

Din partea colegilor și Soc. „Progresul Silvic" ultimul cuvânt de adio a fost rostit de Ing. Insp. Silvic N. Caliniuc, transmițând îndureratei familii cele mai sincere condoleanțe.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Veșnică să-i fie amintirea!

Ingineri Inspector Silvic, *Nicolae Caliniuc*

† NEGURA AUREL

Brigadier silv. cl. I, din serviciul Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, ocolul silvic Putna jud. Rădăuți, în vârstă de 41 ani, căzut la datorie în ziua de 2 Februarie 1946, în luptă cu delicvenții silvici, într'o regiune în care braconierii și delicvenții silvici cu toate măsurile luate de autorități își desfășoară activitatea lor nefastă, pretându-se la cele mai odioase crime și punând în pericol viața personalului silvic.

Dela intrarea sa în serviciul Fondului Bisericesc, la 25 Martie 1221 și până la 2 Februarie 1946, când a căzut la datorie, brigadierul silvic Negură s'a bucurat de cele mai bune aprecieri din partea tuturor colegilor si șefilor săi.

Prin moartea acestui valoros funcționar Fondul Bisericesc a pierdut unul din cele mai bune elemente ale sale din serviciul exterior.

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Procesele-verbale ale Şedinţelor Consiliului de Administraţie

ROCES-VERBAL Nr. 10

Şedinţa din 22 Martie 1946

Prezenţi d-nii: Bordea D., Constantinescu I.-Leu, Georgescu C. C., Ionescu Gh., Paladian I., Pană Gh., Predescu Şt., Purcăreanu Gh. şi Vişan Tr.

Ordinea de zi:

1. Statutul funcţionarilor publici.
2. Adunarea Generală a Societăţii, din 1946.
3. Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşidenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu.

Inainte de-a se intra în ordinea de zi, d-l Preşedinte arată că biblioteca Societăţii trebuie reactivată, în care scop se însărcinează d. inginer Vasile Sabău cu organizarea bibliotecii pe baze ştiinţifice; va fi ajutat de d. inginer Aurelian Ionescu, care va fi angajat la bibliotecă în acest scop.

Deasemeni d. inginer V. Sabău este rugat să grăbească terminarea lucrării sale, „Evoluţia Economiei Forestiere Româneşti“.

Se aprobă oferta d-lui Ion Terbea, pentru închirierea restaurantului vilei „Sylva“ dela Govora, cu 1.500.000 lei chirie pe sezon. Se va încheia un contract, cu condiţiunile de detaliu prevăzute în referatul de serviciu.

Se aprobă cumpărarea a două bilete la balul funcţionarilor Percepţiei a 2-a fiscale, în sumă de 20.000 lei.

Se intră în ordinea de zi.

1. **Adunarea Generală.** Consiliul hotărăşte ca anul acesta, să se ţină, pe lângă adunarea generală şi un Congres general.

Se fixează data primei convocări, pentru 2—4 Iunie 1946, iar a doua convocare, la data de 9—11 Iunie 1946. După congres se va face o excursie de studii la Drajna.

Se deleagă d-l inginer Traian Vişan, cu coordonarea măsurilor necesare, în vederea organizării Congresului.

Subiectul de discutat la Congres va fi:

Contribuţia sectorului forestier la refacerea ţării, prin mărirea producţiei.

2. **Legea Corpului Technic şi Codul Funcţionarilor Publici.**

D-l Preşedinte C. C. Georgescu face o expunere asupra demersurilor făcute în privinţa Legii Corpului Technic şi stadiul ei actual, stăruind asupra punctelor câştigate, în raport cu Codul funcţionarilor publici.

3. D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului succesul demersuri-

lor făcute, atât în numele Societăţii „Progresul Silvic", cât şi de către unii membrii personal, în ce priveşte echivalarea salarizării Corpului technic silvic, cu Corpul technic dela Ministerul Lucrărilor Publice.

D-l Inginer G. I. Ionescu aduce mulţumiri d-lui Preşedinte şi colegilor cari au stăruit în această chestiune, obţinând un deplin succes.

Şedinţa se ridică la orele 18.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 11

Şedinţa din 29 Martie 1946

Prezenţi d-nii: C. C. Georgescu, Şt. Predescu, Borovschi B., Comes T., Constantinescu Şt., Filip V., Ionescu G., Lissievici V., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Purcăreanu G., Rodoteatu Şt., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Statutul Funcţionarilor Publici.
2. Legea Corpului Technic.
3. Diverse—Administrative.
4. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 16 şi 30, sub preşedenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu.

1. Se dă cuvântul d-lui Traian Vişan, care dă citire apelului către colegii ingineri silvici, pentru Congresul din acest an.

Se fixează data Congresului şi a Adunării Generale, prima convocare la 2—4 Iunie 1946, iar a doua convocare la 9—11 Iunie 1946, cum şi programul pe zile. Se aprobă lista invitaţilor.

In acest an, problema ce va fi desbătută în Congres va fi:

Planificarea Economiei Forestiere.

Se numesc raportori d-nii: Valer Popovici, C. V. Popescu şi Stelian Georgescu.

2. D-l Preşedinte C. C. Georgescu face un amplu expozeu asupra conţinutului şi stadiului în care se găseşte proiectul de statut al Funcţionarilor publici.

Şedinţa se ridică la orele 18.

Preşedinte, (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar general, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES-VERBAL Nr. 12

Şedinţa din 5 Aprilie 1946

Prezenţi: C. C. Georgescu, Şt. Predescu, B. Borovschi, Al. Butoiu, Gr. Eliescu, V. Lissievici, C. Nettea, Gh. Pană, G. Purcăreanu, Şt. Rodoteatu, Tr. Vişan.

D-l Preşedinte C. C. Georgescu, deschide şedinţa la orele 17.

In chestiunea încadrării inginerilor silvici în noul Statut al Funcţionarilor Publici ce se află actualmente în discuţie la Confederaţia Generală

a Muncii, d-l Președinte face o expunere de informare a celor stabilite până în prezent.

Este invitat și d-l insp. g-ral E. Petrovanu care se prezintă în ședință și expune stadiul lucrărilor.

Din lipsă de timp, la ora 18 fiind la A.G.I.R. conferința d-lui Șt. Rodoteatu, discuțiile se amână.

Se aprobă cererea d-lui ing. Dămănceanu, care cere înscrierea în Societate.

Se aprobă cererea d-lui Valer Popovici care revine asupra demisiei d-sale dela Secția Ad-tivă.

D-l V. Cotta depune un memoriu pe care-l și citește, arătând că proectul de Legea vânătoarei, interesează și Corpul silvic și crede că este cazul ca Societatea „Progresul Silvic" să-și spună cuvântul.

Se hotărăște ca acest proect să fie discutat în Consiliu, în care scop va fi rugat d-l Secretar general Rachieru, să trimită un exemplar de anteproect Societății pentru studiu.

Ședința se ridică la ora 17,50.

Președinte, (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES-VERBAL Nr. 13

Ședința din 12 Aprilie 1946

Prezenți D-nii: Borovschi B., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ionescu Gh., Marinescu I., Paladian I., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Răşcanu R., Sburlan D., Vişan Tr. Invitat d. V. Cotta.

Ordinea de zi:

1. Proectul de lege al vânătoarei;
2. Legea Corpului Tehnic;
3. Codul Funcționarilor Publici;
4. Situația vilei dela Govora;
5. Diverse-Administrative.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES-VERBAL Nr. 14

Ședința din 15 Aprilie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Boldur M., Constantinescu Șt., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Filip V., Ionescu I. G., Nettea C., Paladian I., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Vişan Tr., Zeicu I.

Invitat d. Vasile Cotta.

Ordinea de zi: 1. Proiectul de lege al Vânătoarei.

2. Situaţia vilei dela Govora.
3. Diverse—Administrative.
4. Legea Corpului Tehnic. — Şedinţa plenară a inginerilor silvici.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 30, sub preşidenţia d-lui consilier Ioan Zeicu.

Se interverteşte ordinea de zi, luându-se în discuţiune punctul 2: *Situaţia vilei „Sylva" dela Govora.*

Se dă cetire devizului pentru repararea vilei. Cheltuelile însumează 41.000.000 lei. Din închirierile camerelor se prevede venitul de 46.000.000 lei.

D-l Ştefan Predescu, Secretar general, e de părere să se facă numai reparaţiile strict necesare şi curăţenia, care se ridică la circa 7.000.000 lei. Cheltuielile de exploatare să se facă în momentul exploatării. Să fie rugat colegul Dănciulescu să supravegheze lucrările.

D-l Mihai Boldur propune ca membrii Societăţii să se bucure de o reducere de 75 la sută, la costul camerelor. Se aprobă.

D-l G. I. Ionescu propune ca închirierile să se facă la 1 şi 15 ale lunii, propune să se arendeze vila. Consiliul nu e de părere, avându-se în vedere că mobilierul ar suferi stricăciuni greu de reparat.

Diverse-Administrative. Se dă cetire contractului de închirierea restaurantului vilei dela Govora, în forma definitivă. Se hotărăşte ca la sfârşitul art. 14, să se adauge: „...pentru cazul când închirierea se va face prin bună învoială".

Se aprobă cererea d-lui Inginer V. Sabău, de a se acorda 2.000.000 lei pentru continuarea tipărirei lucrării d-sale.

Se ceteşte cererea primăriei Băile Govora, prin care aceasta solicită un ajutor de 20.000.000 lei în vederea aprovizionării cu făină, în vederea sezonului. D-l Ştefan Predescu menţionează că chestiunea aprovizionării depinde de anumite organe. De altfel Societatea nu poate da niciun ajutor, din lipsă de fonduri. Se va răspunde Primăriei că Societatea are de făcut cheltuieli mari cu repararea vilei.

D-l I. Paladian propune să se găsească un aranjament ca Societatea să poată dona sanatoriului Băilor un vagon de lemne. Se acceptă propunerea.

Se aprobă cererea personalului Societăţii de a se acorda un salariu ca indemnizaţie de Sfintele Sărbători..

Şedinţa se ridică la orele 18 şi 30, chestiunea dela punctul 1 al ordinei de zi amânându-se, pentru şedinţa viitoare.

După aceasta urmează o consfătuire cu numeroşi colegi, relativ la noua lege de organizare a Corpului Tehnic General.

Preşedinte (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES-VERBAL Nr. 15

Şedinţa din 8 Mai 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Ene M., Filip V., Ionescu Gh., Marinescu I., Paladian I., Popescu V. C., Predescu Şt., Rodoteatu-St., Sburlan D. şi Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Referatul d-lui Consilier Ioan Zeicu, privitor la problemele silvico-pastorale.

2. Darea de seamă a Consiliului Societăţii pentru Adunarea generală din Iunie 1946.

3. Oferta pentru închirierea unor camere către B.N.R., pentru Iulie şi August 1946, din vila „Sylva" dela Băle Govora.

4. Situaţia vilei dela Carmen-Sylva-Constanţa.

5. Diverse-Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşidenţia d-lui consilier Sterie Rodoteatu.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Consilier Ioan Zeicu prezintă un referat în care concentrează relatările publicate într'un memoriu al Societăţii Agronomilor, relativ la chestiunea administrării păşunilor în golul de munte.

La discuţii iau parte d-nii: C. Popescu, D. Sburlan, I. Paladian. D-l St. Predescu e de părere să se ajungă la o colaborare. D-l Sterie Rodoteatu propune o colaborare tehnică, deoarece apărarea păşunei se face prin pădure, deci organele silvice trebue să fie prezente. D-l C. V. Popescu e rugat din partea Consiliului să utilizeze datele cunoscute până în prezent şi să alcătuiască un memoriu. Vor fi rugaţi d-nii: Romeo Stănescu şi At. Haralamb să contribue la alcătuirea memoriului.

2. Darea de seamă a Societăţii, pentru Adunarea generală din Iunie nefiind încă tipărită, va fi prezentată în şedinţa viitoare, când se va discuta şi chestiunea Adunării generale.

3. Banca Naţională depune o ofertă pentru maximum 25 camere la vila Sylva din Govora. Se va răspunde ofertându-se camerile la preţurile oficiale cu majorările eventuale.

4. Se citeşte referatul d-lui St. Constantinescu asupra situaţiei vilei dela Carmen Sylva, însoţit de memoriul intendentului vilei, D. Mateescu. Deoarece vila este ocupată de armată rugă se hotărăşte să se facă formele pentru obţinerea unei sume, pentru chirie, iar reparaţiile necesare se vor face mai târziu.

5. *Diverse—Administrative:* Chestiunea alcătuirei regulamentelor pentru: Secţia disciplinară, Desbaterile Adunării generale, — candidare şi votare —, şi Cercurile regionale. Deoarece aceste chestiuni cad în sarcina secţiei administrative această secţiune va fi realcătuită şi mărită cu propuneri de noui membri, în şedinţa viitoare. Se propune să participe la această secţie şi d-l Ion Marinescu. Se mai propune ca regulamentele să fie alcătuite de secţiile respective.

— Chiriaşul restaurantului vilei „Sylva" dela Govora, d-l Ioan Terbea solicită închirierea gheţăriei. D-l Ioan Paladian propune vinderea gheţii cu o reducere de 30% faţă de preţul pieţei.

— Regimul Silvic a aprobat, cu unele reduceri, tariful prezentat de Societate pentru publicarea în Revista Pădurilor a amenajamentelor. Deoarece tariful este prea scăzut se va face o întâmpinare pentru majorarea lor, în raport cu preţurile de tipărire, stăruindu-se la o reducere a formulelor. Se va da în studiu la secţia culturală.

— Primăria oraşului Govora mulţumeşte pentru vagonul de lemne oferit de Societate şi cere informaţii de ridicare. Se vor face intervenţiile necesare pentru ca Primăria să poată ridica lemnele dela Ocolul silvic Băbeni.

— Fondul bisericesc ortodox din Bucovina solicită publicarea în Revista Pădurilor a necrologului unui brigadier silvic, împuşcat de delicvenţi. Se aprobă.

— D-l inginer Dănescu Alexandru, pensionar, aduce la cunoştinţă că nu mai poate plăti cotizaţia şi cere să fie scutit. Se ia act.

— Se aprobă noile înscrieri de membri: d-nii ingineri silvici Popescu St. Gheorghe, Purea Gh. Petre, Drăguţiu C. Niculae, Dumitrescu St. Nicolae şi Lişcu F. Petre.

Şedinţa se ridică la orele 19 şi 30.

Preşedinte (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES-VERBAL Nr. 16

Şedinţa din 17 Mai 1946

Prezenţi d-nii: Colpacci Gr., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu G., Lissievici V. Manole Horia, Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian V., Popescu C., Predescu Şt., Purcăreanu G., Rodoteatu St., Vişan Tr. şi Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Adunarea Generală din 1946.
2. Darea de seamă pentru Adunarea Generală.
3. Inchirierea camerilor din vila Govora pe sezon.
4. Diverse—Administrative.

Şedinţa se deschide la orele 17 şi 20, sub preşedinţia d-lui C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi.

1 .Adunarea Generală. D-l Şt. Predescu propune amânarea ei pentru toamnă, din cauză că nu s'au putut tipări darea de seamă şi nici celelalte pregătiri nu sunt terminate. La discuţie iau parte d-nii: I. Paladian, Tr. Vişan, Şt. Predescu, V. Lissievici, St. Rodoteatu, C. Georgescu şi H. Manole.

Pentru a fi în spiritul statutelor, care prevede Adunarea generală în Iunie, se hotărăşte convocarea pentru 23 (30) Iunie, pentru descărcarea gestiunei. Rămâne ca pentru toamnă să se convoace o adunare generală extraordinară, la care să se discute studiile şi celelalte chestiuni profesionale.

2. Darea de seamă se amână pentru şedinţa viitoare.

3. Inchirierea camerilor la vila Sylva. Asistenţa C.F.R. dorind a închiria 70 camere depune o ofertă. D-l Horia Manole aduce câteva critici ofertei. La discuţie iau parte d-nii: C. Georgescu, I. Paladian, C. Popescu, St. Rodoteatu, St. Predescu. Având în vedere că sunt multe cereri de închiriere şi că rufăria, care constitue o avere pentru Societate este greu de înlocuit, în caz de pierdere, sau deteriorare se propune a se oferta asistenţei C.F.R. câte 20 camere pentru lunile Iulie—Septembrie, la preţul tarifar, cu eventualele majorări ce vor surveni. Se va oferi mobilierul fără rufărie şi pături, locatarii fiind însă obligaţi a şi le aduce. Se vor cere garanţii. Se vor determina persoanele responsabile, pentru constatarea eventualelor abateri. Se deleagă d-l Ştefan Constantinescu ca însoţit de d-l N. Paia să meargă la Direcţiunea Asistenţei C.F.R. pentru tratare.

4. D-l C. Georgescu expune stadiul câtorva legi: Codul Funcţionarilor publici, Legea Corpului Tehnic, Legea Casei Pădurilor, Legea P. P. J.

Se aprobă înscrierea în Societate a d-lor ingineri silvici: Rădulescu Th., Armăşescu Sorin şi Birăescu Sorin.

Se citeşte şi se aprobă moţiunea Secţiei silvice A.G.I.R.

Pentru a putea fi prezenţi, cât mai mulţi membri la şedinţele Consiliului se hotărăşte ca viitoarele şedinţe să fie convocate Miercuri în loc de Vineri.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, (ss) *C. C. Georgescu.*

Secretar general, (ss) *St. Predescu*

Secretar general, (ss) *N. Predescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNE

Nr. 1.168 din 22 Iunie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcțiunei Economiei Vânatului înregistrată la jurnalul nr.

DECIDEM:

Art. I. — Comisiunile de vânătoare județene sunt autorizate să primească dela Societățile de vânătoare și dela Societățile de pescuit în apele de munte, persoane juridice, precum și vânători, individual, sumele stabilite de societăți, cu consimțământul majorității membrilor, în scopul constituirii unui fond cu denumirea:

„Fond combatere braconaj și susținere cheltueli de administrație a Inspectoratului de vânătoare județean", din care să se achite premii descoperitorilor cazurilor de braconaj, indemnizația lunară a secretarului Inspectoratului, rechizite și imprimate de biurou, chiria localului Inspectoratului, cheltueli efective de deplasare a Inspectoratului de vânătoare județean și a inspectorilor de vânătoare ai plășilor.

Art. II. — Sumele care vor alimenta fondul prevăzut la art. I, vor fi depuse la C.E.C., la contul ce se va deschide la cererea Comisiunilor de vânătoare județene și vor fi întrebuințate pe baza unui buget întocmit de Comisiunea de Vânătoare județeană, verificat de Inspectorii generali delegați cu îndrumarea și controlul, pe baza extraselor de cont C.E.C.

Cele două semnături cerute de C.E.C., pentru retragerea sumelor necesare, vor fi date de doi membri ai Comisiei de vânătoare județene, desemnați de aceasta.

Art. III. — D-l Director al Direcțiunei Economiei Vânatului, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii, (ss) *Rachieru* C.

— Prin Decizia Ministerială jl. nr. 9078 din 8 Iulie 1946, s'a aprobat împuşcarea raţelor sălbatice cu începere dela 10 Iulie, în loc de 16 August, numai la culturile de orez, dela caz la caz, pe baza reclamaţiunilor primite şi a constatărilor autorităţilor legale.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 8.706 din 4 Iulie 1946, s'a oprit vânarea cerboaicelor (ciutelor), viţeilor de cerb de ambe sexe, precum şi a căprioarelor (femele), a iezilor de ambe sexe, până la data de 1 Noemvrie 1947.

— Prin Decizia Ministerială nr. 8.323 din 25 Iunie 1946, s'a oprit vânarea capriorilor (ţapilor) şi căprioarelor, în anul vânătoresc 1946/1947, pe întreg teritoriul jud. Tr.-Mică.

DECIZIUNE

618/27 Martie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/920;

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Ciucurova, judeţul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 15.018 ha. 1200 m. p., tratată în trei serii de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 100 ani şi 5 serii de crâng cu rezerve şi revoluţia 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreunua din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajemente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprrietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul dt exploatare) nerevăzut la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute de studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Martie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **C. Rachieru.**

D E C I Z I U N E

Nr. 156 din 28 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcţiunei Economiei Vânatului de sub Nr. 945/946, în interesul proteguirei animalelor domestice şi a vânatului folositor contra lupilor şi vulpilor;

D E C I D E M:

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 2939 din 12 Octombrie 1945, referitoare la otrăvirea câinilor vagabonzi, a lupilor, vulpilor şi ciorilor.

Art. II. — Distrugerea câinilor vagabonzi se va face în conformitate cu prevederile **Legii Veterinare Sanitare,** Nr. 840 din anul 1942 şi ale **Legii pentru Ocrotirea Vânatului,** art. 38; iar distrugerea ciorilor, în conformitate cu prevederile **Legii pentru Organizarea şi Incurajarea Agriculturii.**

Art. III. — Combaterea lupilor şi a vulpilor, prin întrebuinţarea materiilor toxice (strichnină), nu se poate face dceât în baza unei autorizaţii nominale care se eliberează de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, prin Direcţia Economiei Vânatului, sau prin Inspectoratele de Vânătoare Judeţene, numai proprietarilor sau arendaşilor dreptului de vânătoare, sau împuterniciţilor acelora, pentru terenurile în cari le aparţine exercitarea dreptului de vânătoare.

Autorizaţia de otrăvire se eliberează în baza unei cereri scrise, în care petiţionarul va arăta motivul otrăvirei, numele şi domiciliul persoanei care exercită operaţia pe teren, locul şi intervalul de timp al otrăvirei. Autorizaţia de otrăvire ce va cuprinde toate aceste date, nu este transferabilă pe numele altei persoane, şi nu este valabilă decât numai pentru terenul de vânătoare şi pentru intervalul de timp arătat în et.

Otrăvirea nu se poate începe mai curând de 1 Decembrie şi nu va dura mai mult de 15 Martie anul următor.

Art. IV. — Operaţia otrăvirei se va face numai de către persoane competente şi în atari condiţiuni technice încât prin ea să nu se primejduiască viaţa oamenilor, a animalelor domestice, sau a altor specii de vânat, în afară

de lupi şi vulpi. Este strict interzis a se otrqvi în acele porţiuni ale terenurilor de vânătoare unde trăesc urşii şi jderii.

Art. V. — Asupra porţiunilor terenurilor de vânătoare unde se face otrăvirea, autorizatul este obligat a informa înainte, prin scrisoare recomandată, primăria comunei în a cărei rază administrativă sunt situate acele terenuri, care apoi va anunţa în timp util.

Art. VI. — Se va pedepsi după legile respective, fără prejudiciul despăgubirilor civile pentru accidentele sau daunele cauzate:

a) întrebuinţarea otrăvei în afară de scopurile limitate prin prezenta decizie;

b) aplicarea operaţiunilor de otrăvire contrar dispoziţiunilor cuprinse în prezenta decizie.

Art. VII. — Domnul Director al Direcţiei Economiei Vânatului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **R. Zăroni.**

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

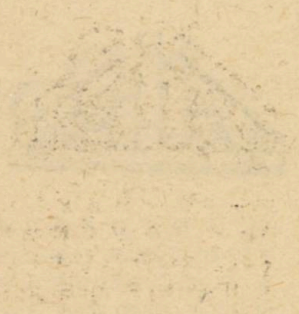

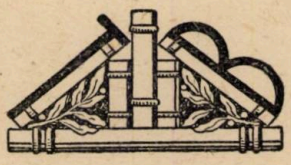

TIPOGRAFIA
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU
BUCUREȘTI
1946

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinţi: **C. Rachieru şi Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Borovschi B.	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Boldur Mihail	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Butoi Alex.	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comşia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vişan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Volosciuc Aurel**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Teodorescu Ştefan**
Ene Mircea	**Paladian Ioan**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . . 20.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . 10.000 „
„ „ „ „ studenţi, conductori şi brigadieri . 5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag.+10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

I 24969

.... 7022

ANUL 61 Nr. 9-10 SEPT.-OCTOMBRIE 1946

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASTRA"
SIBIIU

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

1999
97
- IUL 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB
Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 61 Nr. 9—10/1946

SUMARUL:

Studii:

I. Lupe: O experiență de păstrarea semințelor de caragană în miniu și acid cianhidric — — — — — — — — — — — — 113

Comentarii:

I. Diaconu: Tehnica tăerilor de regenerare în regimul codrul cu tăeri progresive și posibilitatea pe volum — — — — — — — — 120
An. Bretu: Refacerea pădurilor distruse de incendii — — — — — 130
T. Bălănică: F. A. O. Noua organizație internațională de cooperare forestieră — — — — — — — — — — — — — — — 131

Vânătoare și Pescuit:

V. Cotta: Lucrările de ameliorare vânătorească ale unui teren de munte 141
Cronica internă (pag. 148), **Acum 50 ani** (pag. 152), **Cronica externă** (pag. 155), **Cronica cinegetică** (pag. 160), **Cronica legislativă** (pag. 163), **Cărți** (pag. 169), **Manuscrise** (pag. 173).

SOMMAIRE

Études:

Une expérience sur la préservation des graines de Caragana en minium et acide cyanhidric — — — — — — — — I. Lupe

Commentaires:

La technique des coupes de régénération en futaie — — — — I. Diaconu
La réfaction des forêts détruites par les incendies — — — — — An. Bretu
F. A. O. Une nouvelle organization internationale de coopération — T. Bălănică

Chasse et pisciculture:

Les travaux d'aménagement cynégétique en montagne — — — V. Cotta

Chronique intérieure, Il y a 50 ans, Chronique (extérieure, cynégétique, législative), Livres et Manuscrits.

24963

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR
ANUL 61 Nr. 9—10/1946

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
Forestiere al României

O EXPERIENȚA DE PASTRAREA SEMINȚELOR DE CARAGANA IN MINIU ȘI ACID CIANHIDRIC

de Ing. ION LUPE

1. Considerațiuni generale. 2. Materialul folosit și metoda de lucru. 3. Rezultatul cercetărilor. 4. Concluzii.

1. *Considerațiuni generale.*

In lucrările de pepiniere și cultura pădurilor este în deobște bine cunoscută întrebuințarea miniului ca preventiv contra atacului de șoareci și pasări la semințe, în semănătură. Păstrarea semințelor vopsite cu miniu și influența acestuia asupra germinației nu este atât de cunoscută.

Astfel în toamna anului 1940 un Serviciu Silvic Județean, voind să vopsească semințele cu miniu, pentru a le putea recunoaște în anul următor de cele recoltate proaspăt, în scopul de a înlătura posibilitatea ca organele subalterne, sustrăgând anumite cantități de semințe dela semănătură, să le prezinte ca recoltă nouă, cere o consultație Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, întrebând dacă nu cumva miniul vatămă facultatea germinativă a seminței. Cum la acea dată nu am putut găsi în literatura de specialitate indicații privitoare la influența miniului asupra germinației, răspunsul dat nu a putut fi nici complect, nici suficient documentat. Pentru acest motiv ne-am propus ca îndată ce Laboratorul de semințe al Institutului va fi pus bine în funcție să cercetăm influența asupra germinației a diferitelor substanțe chimice, întrebuințate ca preventive sau desinfectante la semințe.

39843

O primă cercetare în sensul celor de mai sus, a fost începută în anul 1942, cu semințe de caragană păstrate în miniu și acid cianhidric. Aceasta face obiectul lucrării de față. Lucrările au fost executate în Laboratorul de semințe al Institutului de Cercetări Forestiere al României.

2. *Material folosit și metoda de lucru.*

Ca material au fost întrebuințate semințe de caragană (Caragana arborescens Lam.) recoltate în Iulie 1942 la Mangalia.

S'au întrebuințat aceste semințe pentru motivul că, la acea dată, laboratorul neavând personal și material de lucru, erau singurele semințe pe care le aveam proaspete și cu un procent de germinație mare. S'a mai ținut seamă și de faptul că aceste semințe fiind curate și având o viteză germinativă relativ mare, înlătură efectele diferiților factori externi, ca mucegaiul ș. a., cari ar putea da naștere la erori prea mari, alterând astfel rezultatele.

In August 1942, deci la cca o lună după recoltare, o probă de 300 semințe (3×100), din recolta de mai sus, a avut o putere germinativă de 97,7%, plus 0,7% semințe sănătoase negerminate, iar restul de 1,7% au fost stricate (negerminabile).

La 19 Februarie s'au preparat și pus la păstrare în borcănele de sticlă probele de semințe pentru experiențe, tratate precum urmează:

Proba I-a: semințe în stare naturală, puse în borcănel deschis, deci la aer liber.

Proba II-a: semințe la fel ca precedentele, însă închise ermetic (cu dop ceruit), pentru a nu permite schimbul de aer cu exteriorul.

Proba III-a: semințe vopsite cu miniu în stare uscată și puse în borcan închis ermetic.

Proba IV-a: semințe vopsite cu miniu în stare umedă, pentru a adera mai bine de sămânță, apoi uscate bine la soare și închise ermetic în borcănel.

Proba V-a: semințe nevopsite, în stare naturală, puse în borcănel închis ermetic, având la fund un bulgăre de cianură de potasiu acoperit cu un cartonaș găurit, pentru a permite comunicarea gazului degajat la semințe și pentru împiedicarea contactului direct al semințelor cu cianura.

Probele astfel pregătite au fost păstrate în laborator, la temperatura camerei, iar în vara 1944 în lăzile de evacuare, împreună

cu alte obiecte de laborator, în camerile ocolului silvic dela Mihăești--Muscel, unde deasemeni au fost păstrate la o temperatură potrivită.

Pentru a se cunoaște puterea germinativă a semințelor cercetate la începutul experiențelor, s'au pus la germinat, la data de 4 Martie 1943, 3 probe a 100 semințe din cele netratate cu nimic și 3×100 semințe tratate cu miniu uscat.

Rezultatul a fost cel din tabloul de mai jos:

Tabloul Nr. 1

Felul semințelor	Semințe germinate, în %, după						Neger-minate	Din acestea:		
	7	10	14	21	28 peste 28			sănă-toase	stri-cate	seci
	zile						%	%	%	%
Tratate cu miniu uscat	78,7	93,3	97,0	98,3	98,7	—	1,3	—	1,3	—
Netratate	47,0	79,7	90,7	94,0	98,0	1,0	1,0	—	1,0	—

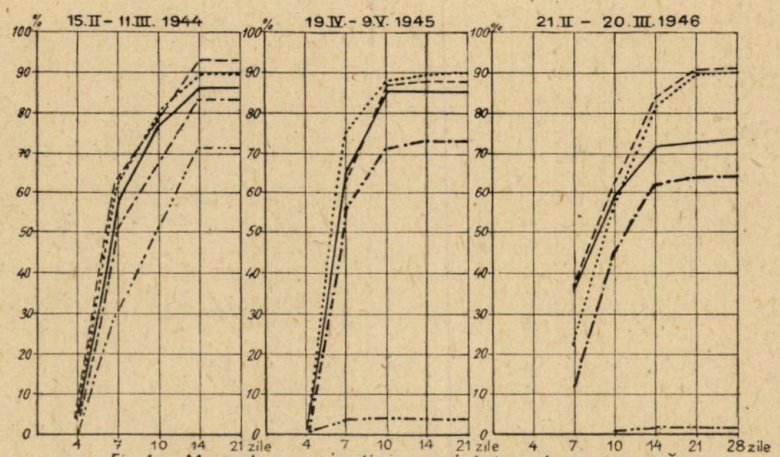

Fig. 1 Mersul germinației semințelor de caragană

—— Proba I; ..... Proba II; - - - Proba III; -.- Proba IV; -..- Proba V

Ambele probe au prezentat aproape aceiași putere germinativă 98,7% și 99,0%, însă semințele tratate cu miniu uscat (praf) și-au

TABLOUL 2.

Data	Proba	Tratamentul semințelor	Puterea germinativă după: 4 zile	7 zile	10 zile	14 zile	21 zile	28 zile	Negerminate	Din acestea: sănătoase	strîcate	seci
			în procente						%	%		
15.II—11.III.1944	I	Netratate, păstrate la aer liber	5,0	57,7	76,3	86,0	86,0	86,0	14,0	—	14,0	—
	II	Netratate, închise ermetic	4,0	62,0	80,0	89,0	89,0	89,0	11,0	—	11,0	—
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	6,0	63,7	78,0	92,7	92,7	92,7	7,3	—	7,3	—
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	4,0	51,0	67,3	83,3	83,3	83,3	16,7	0,3	16,4	—
	V	Tratate cu acid cianhidric	0,7	31,0	50,7	71,0	71,0	71,0	29,0	—	29,0	—
19.IV—15.V.1945	I	Netratate, păstrate la aer liber	1,3	65,7	85,0	85,0	85,0	85,0	15,0	—	15,0	—
	II	Netratate, închise ermetic	0	74,3	87,7	88,7	89,0	89,0	11,0	—	11,0	—
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	1,7	62,0	86,0	87,3	87,3	87,3	12,7	—	12,7	—
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	1,7	55,3	70,3	73,0	73,0	73,0	27,0	—	27,0	—
	V	Tratate cu acid cianhidric	0	0	3,3	3,6	3,6	3,6	96,3	—	96,3	—
21.II—20.III.1946	I	Netratate, păstrate la aer liber	0	32,7	59,3	71,3	72,3	73,0	27,0	—	27,3	—
	II	Netratate, închise ermetic	0	22,7	56,7	81,0	89,0	89,7	10,3	—	8,3	2,0
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	0	34,0	61,7	83,0	90,0	90,3	9,7	—	9,0	0,7
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	0	11,3	44,3	61,0	63,3	63,7	36,3	0,3	36,0	—
	V	Tratate cu acid cianhidric	0	0	0,5	1,5	1,5	1,5	98,5	—	98,5	—

terminat germinaţia între 18—30 Martie, deci în interval de 14 şi 26 zile, pe când cele netratate deabia între 21 şi 42 zile. Cu alte cuvinte seminţele tratate au arătat dela început o viteză germinativă mai mare (78,7% faţă de 47,0%).

3. *Rezultatul cercetărilor.*

La probele astfel pregătite şi păstrate s'a făcut analiza germinaţiei în anii: 1944, 1945 şi 1946, după care, seminţele ne mai rămânând în canitate suficientă, nu s'au mai putut păstra şi pentru anii următori.

Rezultatele obţinute sunt arătate în tabloul Nr. 2 şi în grafice.

Din tabloul şi graficele alăturate (fig. nr. 1) rezultă că, cel mai bine au germinat şi şi-au păstrat puterea germinativă seminţele păstrate ermetic închise, netratate cu nimic sau tratate cu miniu uscat, mai bine ceva comportându-se ultimele.

Seminţele păstrate la aer liber, netratate, au germinat şi şi-au păstrat facultatea germinativă mai bine decât cele păstrate ermetic închise şi tratate cu miniu în stare umedă. Cele tratate cu miniu umed înregistrează după anul al doilea o scădere mai accentuată (de cca 10%) a puterii germinative, scădere care se măreşte în anul următor, când apare şi la seminţele păstrate în aer liber o scădere însemnată a puterii germinative (de 10%).

Seminţele păstrate în acid cianhidric şi-au păstrat în primul an o putere germinativă încă destul de însemnată (71,0%) însă şi-au micşorat mai mult decât toate celelalte energia germinativă. In al doilea an puterea germinativă scade aproape de zero, astfel că seminţele devin inutilizabile.

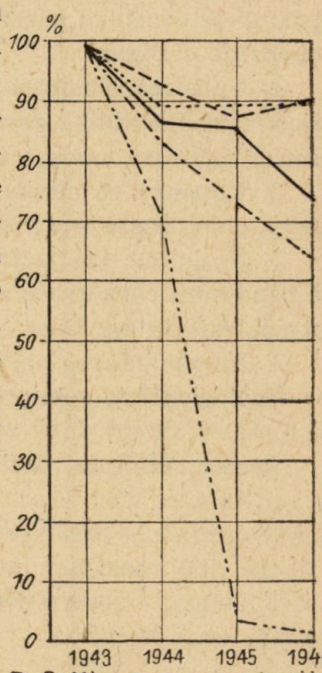

Fig.2. Micşorarea puterii germinative
(Notaţia la fel ca la figura 1)

In graficul Nr. 2 se vede pierderea puterii germinative, cu timpul, la cele cinci probe.

Din acest grafic se observă că probele II şi III nu manifestă o tendinţă vădită de micşorare a facultăţii germinative, după trei

ani de conservare; proba I-a și a IV-a, în special, arată o tendință oarecum regulată de micșorare a facultății germinative în timp, iar proba V-a arată o pierdere aproape totală a facultății germinative după primul an de păstrare.

Cu ocazia analizării germinației s'a putut observa, la semințele păstrate în acid cianhidric, în timpul șederii lor în germinator, o înegrire a lor și o mare afinitate pentru umezeală, care se strângea în stropi la suprafața seminței (probabil atrasă de acidul cianhidric din coaja și dela suprafața seminței). Aceste semințe după înegrire putrezeau foarte repede, transformându-se într'o pastă moale.

4. *Concluzii.*

Din rezultatele experiențelor arătate mai sus putem deduce următoarele concluzii practice pentru păstrarea și desinfectarea semințelor de caragană.

1. Vopsirea semințelor cu miniu, în stare uscată (praf), nu prejudiciază facultatea germinativă, ci din contră se pare că o păstrează și mărește energia germinativă.

2. Vopsirea cu miniu în stare umedă și uscarea imediat după vopsire, micșorează puterea și energia germinativă.

3. Semințele își păstrează mult mai bine facultatea germinativă când sunt conservate în vase închise ermetic, decât atunci când sunt păstrate la aer liber.

4. Intrebuințarea acidului cianhidric ca insecticid nu se poate face decât păstrând semințele un interval de timp mai scurt, în mediul toxic, deoarece după un an acesta produce moartea semințelor.

Aceste rezultate, deși destul de concludente pentru intervalul de timp în care s'au făcut cercetările, pot fi considerate ca perfect valabile numai pentru specia experimentală și intervalul de timp de 3 ani. Ele constitue însă cercetările preliminarii și punctul de plecare, pentru experiențele de acest gen, cu alte specii și pe intervale mai mari de timp.

Une expérience sur la préservation des graines de Caragana en minium et acide cyanhidrique.

L'auteur s'est proposé d'entreprendre une série de recherches concernant l'influence sur la germination des diverses substances chimiques utilisées dans la préservation et la désinfection des graines. Une première expérience a été faite sur les graines de Caragana arborescens Lamb., en utilisant le minium et l'acide cyanhidrique.

Dans ce but, il a fait cinque épreuves:

1. Graines, en état naturel, mises dans un tube ouvert.

2. Graines, en même état, mises dans un tube parfaitement fermé.

3. Graines enduies de minium en poussière, en tube fermé.

4. Graines enduies de minium en état umide puis séchées au soleil, mises dans un tube fermé.

5. Graines, en état naturel, mises en tube fermé celui-ci ayant au fond une pièce de cyanure de potasse.

Les graines ont été mises en tubes en Août 1942. Puis des épreuves de germination ont été faites en 1944, en 1945 et en 1946. Les résultats obtenus sont inscrits dans le tableau No. 2 et dans les graphiques.

De ces premières expériences, l'auteur tire les suivantes conclusions:

1. Le minium en poussière ne cause pas des préjudices à la faculté germinative des graines de Caragana; au contraire, il parait qu'il maintient et même augmente l'énergie germinative.

2. Le minium appliqué en état humide, puis séché, diminue le pouvoir et l'énergie germinative.

3. Les graines conservent mieux leur faculté germinative quand elles sont tenues en vases closes.

4. L'emploie de l'acide cyanhidrique comme insecticide n'est pas à recommander que pour un court délai de temps; après une année, l'acide produit la mort des graines.

CĂRŢI NOI:

Lucrări I. C. E. F.

1) I. M. PAVELESCU: **Problema sortării lemnului brut de foioase**
Seria II-a, Nr. 65; 1946; 23 pagini.

2) I. M. PAVELESCU: **Iuliu Moldovan şi Mihăeştii.**
O contribuţie la istoricul experimentaţiei forestiere în România.
Seria II-a, Nr. 66; 1946; 27 pagini.

C O M E N T A R I I

TECHNICA TĂERILOR DE REGENERARE IN REGIMUL CODRU CU TĂERI PROGRESIVE ŞI POSIBILITATEA PE VOLUM

de Ing. I. DIACONU

Metoda posibilităţii pe volum este pe cale să înlocuiască total metoda posibilităţii pe suprafaţă aplicată până de curând tuturor pădurilor noastre tratate în codru cu tăeri progresive *). Deosebirile dintre aceste metode sunt fundamentale.

Metoda posibilităţii pe volum este mult superioară. In economia forestieră însă, ca în oricare domeniu de activitate practică, metodele noui de lucru nu reuşesc să aducă nici un progres real, dacă nu sunt şi aplicate în spiritul în care au fost concepute. Amenajamentele conţin elemente preţioase pentru orientarea generală a agentului, care aplică tăerile. Esenţialul însă în noua metodă este că lasă libertate desăvârşită acestuia, ca să aleagă locul unde trebue să tae, forma şi tăria acestor tăeri. Indicaţiunile pe cari amenajamentele le dau nu pot constitui decât recomandări de ordin general, deoarece în viaţa pădurii intervin împrejurări şi fenomene neprevăzute, cari modifică în desvoltarea sa procesul regenerării naturale, conceput în mod teoretic de amenajament. Din aceste considerente, amenajamentul constitue o lucrare, care cu cât este mai voluminoasă, cu atât nu se studiază. Singura piesă din amenajament, care se consultă odată pe an, este planul special de exploatare, pentru ca să se afle cât trebue să se tae. Practicianul ştie doar că aplicând metoda posibilităţii pe volum, se obţine regenerarea pădurii în condiţiuni mai bune şi realizează raportul susţinut. In adevăr, evoluarea metodelor de amenajare are ca unic ţel realizarea armoniei între economia şi cultura pădurii. Economia şi cultura trebue să meargă mână'n mână, trebue să constitue un tot

---

*) Unii le spun succesive. Pentru metoda posibilităţii pe suprafaţă, pare că ar fi mai propriu „succesive", dacă ne gândim la modul cum se succed tăerile de regenerare. Când posibilitatea este pe volum, este mai propriu termenul tăeri progresive.

inseparabil. Această armonie constitue principala condițiune pentru prosperarea economiei forestiere. Preocuparea numai pentru economia pădurii și lipsa de atenție sau nesocotirea regenerării ei, au ca urmare micșorarea puterii de producțiune a pădurii, degradarea și chiar desființarea ei. Atențiune numai la regenerarea pădurii, fără o recoltare și valorificare rațională a produselor sale, înseamnă operă nefolositoare, zadarnică. Ca să se realizeze posibilitatea reală a pădurii și în mod susținut, nu constitue deloc o problemă greu de rezolvat pentru silvicultor; greutatea cea mare constă în modul de recoltare al posibilității, așa ca să se obțină și regenerarea pădurii.

Experiența a dovedit că metoda posibilității pe suprafață nu a dat rezultate satisfăcătoare pentru regenerarea pădurii și nici raportul susținut nu l-a putut realiza. Rezultatele obținute nu sunt însă destul de concludente, deoarece lucrările acestea de cultură, cele mai fine, au fost lăsate pe seama personalului cu pregătire insuficientă. Acolo, unde agentul a aplicat tăerile cu grijă pentru cultura pădurii, s'au obținut rezultate mulțumitoare, chiar cu vechea metodă.

Condițiunea principală ca să obținem adevărate progrese cu metodele noi de lucru, cum am arătat mai sus, este ca să se aplice de personal cu destulă competință. Libertatea, pe care o oferă noua metodă, implică pentru practician pricepere desăvârșită în domeniul culturii pădurilor. Metoda posibilității pe suprafață s'a dovedit prea artificială, prea rigidă, ca să poată să declanșeze procesul regenerării, să-i creeze condițiuni favorabile desvoltării normale până la reușita completă a regenerării. Rigiditatea metodei nu a fost înfrântă decât de practicienii cu pregătire în domeniul culturii. Aceștia, între amenajament și cultură, au ales cultura. Când se pune problema aceasta, nici nu se poate face o alegere mai firească, deoarece amenajamentul este o lucrare de scurtă durată, revizuibilă, pe când greșelele în domeniul culturii, al regenerării pădurii, sunt ireparabile. Practicienii, pentru aceste considerente, nu trebue să subordoneze cultura, amenajamentului. Ei trebue să repare orice greșală de amenajare sau prevedere neconformă cu nevoile culturale ale pădurii, deoarece metodele de amenajare nu s'au desăvârșit încă, sunt încă la început. Trebue veghiat însă permanent la păstrarea capitalului lemn. Metoda cu posibilitatea pe volum marchează însă un pas înainte, cu condițiunea, care trebue mereu repetată, să se aplice de adevărați silvicultori.

Elementele cari determină regenerarea naturală a pădurii sunt următoarele: sămânța (produsă în anii de fructificație abundentă a

speciei care constitue arboretul principal), capacitatea solului de a primi și face să încolțească sămânța, și creiarea mediului favorabil desvoltării normale a semințișurilor instalate. Modul de recoltare al arborilor cu noua metodă, constitue adevărată artă silviculturală.

*

Pentru orientarea practicienilor începători, încercăm să dăm o schemă a technicei tăerilor de regenerare, cu noua metodă. Nu se poate da în cadrul unui articol de revistă, decât o schemă generală, deoarece pădurile cărora li se aplică codru cu tăeri progresive sunt constituite din atâtea tipuri de arborate și acestea prezintă atâtea stări și forme diferite, încât nu este posibil a prezenta tehnica tăerilor de aplicat tuturor acestor tipuri și categorii de arborete, deoarece fiecare tip comportă o tehnică deosebită.

Pentru simplificare, vom trata trei tipuri fundamentale, bine distincte, celelalte reprezentând stări și forme intermediare, care vor putea fi rezolvate, orientându-ne după tipul cel mai apropiat.

Considerăm primul tip, reprezentat printr'un arboret intact, cu consistența plină și compoziție normală. Acesta ar trebui să fie tipul general. Este însă cel mai puțin întâlnit în pădurile noastre de stejar, cari au suferit cel mai mult din cauza exploatărilor dezordonate din trecut. Al doilea tip, care este cel mai frequent, îl considerăm când arboretul are consistența redusă și început de regenerare. In sfârșit, al 3-lea tip, considerăm un arboret degradat. Și acest tip este destul de frequent, poate tot atât cât tipul precedent. Il întâlnim în general la limita inferioară a zonei de vegetație a stejarului.

In toate cazurile, considerăm că arboretele sunt proprii stațiunii și prin urmare nu se mai pune și problema substituirii lor.

Facem această remarcă, ca să limităm cât mai mult cadrul schemei noastre și îndeosebi ca să arătăm infinitatea situațiilor, cari se pot întâlni.

Inaintea efectuării marcării arborilor de extras, sunt necesare, pentru toate cele 3 cazuri amintite, următoarele lucrări, de execuție, cărora cu cea mai mare conștiinciozitate, depinde reușita tăerilor de regenerare: 1) cunoașterea amănunțită a tuturor arboretelor cari compun afectația în curs de regenerare, 2) informarea asupra periodicității anilor de fructificație abundentă a speciei, care compune arboretul principal și când se va produce primul an de fructificație abundentă.

Amenajamentul conține descrierea arboretelor, precum și date referitoare la fructificație fiind destul de interesant ca să se cunoască și acestea, dar aceasta nu este deloc suficient. Este deajuns să treacă câțiva ani dela întocmirea amenajamentului, pentru ca situația arboretelor să nu mai fie aceeași. Cunoașterea perfectă a arboretelor este necesară, deoarece caracteristica principală a metodei cu posibilitatea pe volum este de a lăsa libertate agentului să aleagă locul unde să aplice tăerile, potrivit cu stadiul regenerării arboretelor.

In cazul arboretului intact, cu consistența plină, tehnica tăerilor este următoarea: până la producerea anului de fructificație abundentă, recoltarea posibilității se va face prudent. Tăerea va avea caracterul unei tăeri preparatorii. Scopul ei esențial va fi să pregătească arboretul principal pentru fructificație, iar solul să fie permanent apt să primească sămânță și să încolțească. Masivul nu va fi în așa grad descompelctat, ca să se descopere solul și să se inerbeze. Din etajul principal nu se vor extrage decât arborii vicioși, deperisanți și cei cu coronamente înghesuite, așa ca să se pună în lumină coronamentele desvoltate normal ale arborilor sănătoși, capabili să producă o însămânțare uniformă. Nu se va extrage subarboretul, până când nu se va produce însămânțarea.

Subarboretul este necesar pentru protecția solului, mai ales în timpul efectuării tăerii preparatorii, care poate reduce consistența arboretului până la 0,7. Când subarboretul lipsește sau este prea slab reprezentat, tăerea preparatorie trebue făcută și mai prudent ca să nu se reducă consistența sub 0,8. Se va extrage subetajul — constituit din specii ajutătoare, dar cutropitoare în epoca de regenerare a arboretului —, așa ca să se înlăture sursa de fructificație a acestor specii, cari elimină stejarul, datorită fructificației lor dese și abundente și prin vigoarea lor de creștere, mult mai mare în frageda tinerețe.

Dacă, din contră, speciile acestea de amestec, foarte folositoare arboretelor de stejar și chiar celorlalte arborete, pentru ameliorarea solului și creșterea frumoasă a arborilor cu trunchiuri drepte și fără noduri, sunt în număr redus, așa că nu poate fi vorba să constitue un subetaj, se păstrează aceste exemplare rare, cu scopul de a spori numărul lor în perioada regenerării, așa ca să se obțină un arboret cu o compoziție cât mai naturală, un arboret amestecat. In această situație, nu poate fi vorba de eliminarea stejarului. Procentul acestor specii ajutătoare trebue să reprezinte, la constituirea

arboretului, circa 40%, din numărul total al puieților. Dacă, pe alocuri, speciile de amestec au tendința de a copleși stejarul, trebue intervenit cu degajeri, chiar în timpul perioadei de regenerare. Degajerile vor fi repetate ori decâte ori va fi nevoe, chiar anual, până la asigurarea suprafeței stejarului, căruia-i convine următoarea stare de vegetație în tot cursul vieței sale: vârful sau coronamentul scăldat în lumină, trunchiul acoperit de speciile ajutătoare și rădăcina în sol reavăn, protejat de subarboret.

Se parcurge cu tăierea preparatorie o parte din afectație sau întreaga afectație, până ce se produce anul de fructificație. Odată însămânțarea produsă, se practică tăierea de însămânțare. Celelalte tăieri care îi vor urma sunt destinate să dea lumina necesară pentru desvoltarea normală a semințișurilor potrivit cu temperamentul speciei. Lumina se va da în etape, progresiv, așa ca adaptarea arboretelor creiate la nouile stări, dispunând de mai multă lumină și reducându-se adăpostul contra gerului, să se facă pe nesimțite. La efectuarea acestor tăieri, se dovedește toată arta silvicultorului. Dozarea luminei și a adăpostului, pentru ca arboretele noi creiate să se afle în permanentă stare de echilibru a vegetației, este meșteșugul cel mare, pe care practicianul în aplicarea amenajamentului trebue să-l posede.

Forma acestor tăeri și tăria lor, diferă mult dela un arboret la altul. In cuprinsul aceleiași afectații sunt foarte dese situațiile, când avem tipuri de arborete cu totul deosebite, — deși suprafețele afectațiilor sunt restrânse; condițiunile variate de sol și mai ales de relief, determină asemenea compoziții a afectațiilor. Fiecărui tip de arboret, îi aplicăm tehnica sa. Experiența a dovedit că forma tăerilor de dat la arboretele de stejar, este aceea în ochiuri, dela stejarul pedunculat, care este temperamentul cel mai robust, până la gorun, care este cu o nuanță mai delicat. Această formă este determinată de nevoia urgentă de lumină din primii ani, pe care o au semințișurile de stejar. S'a constatat că semințișurile de stejar pedunculat după 2—3 ani pier, dacă nu li s'a dat lumină. Gorunul suportă adăpostul un timp mai îndelungat, dar nu mai mult ca 4—5 ani.

Pentru arboretele de fag și brad este indicat a efectua tăeri uniforme și de tărie redusă, tocmai pentrucă temperamentele delicate ale acestor specii au nevoe de lumină mai puțină în frageda tinerețe și adăpost contra gerului un timp mai îndelungat. Acestea sunt cele 2 forme de tăieri de aplicat principalelor tipuri de arborete, cărora li se aplică codru cu tăeri progresive. La

arboretele de fag și brad efectuarea tăerilor progresive este mult mai ușoară. De altfel, la aceste arborete, și în cazul exploatărilor pe suprafață, s'au obținut rezultate bune.

Mărimea, forma și orientarea ochiurilor sunt elemente cari după observație proprie, practicianul le poate ușor determina.

Mărimea ochiului este funcție de temperamentul speciei; cu cât avem a face cu o specie mai de lumină, cu atât ochiul va fi creiat mai mare; la fel, cu cât semințișul este mai în vârstă. Cu cât temperamentul este mai de umbră, spre exemplu gorunul, cu atât mărimea ochiului este mai redusă. Pentru gorun, este deajuns a extrage 2—3 arbori. Se extrag 2 arbori în primii 2 ani și 3 arbori în ultimii 2 ani — dacă tăerile în ochiuri durează 4 ani. La stejarul pedunculat se vor extrage 3—4 arbori pentru creiarea unui ochiu: 3 arbori în primul an și 4 arbori în al doilea. Numărul arborilor de extras este funcțiune și de desvoltarea coronamentelor arborilor. Cu această ocaziune, amintim o regulă generală de urmat la alegerea arborilor de extras, după ce s'a produs însămânțarea: se vor extrage arborii cu coronamentele cele mai desvoltate, crăcănoși, cu volumul cel mai mare, cari au atins vârsta exploatabilității, rămânând în picioare arborii cei mai tineri, cu coronamente mai puțin voluminoase. Aceștia mai cresc încă simțitor, în cursul perioadei de regenerare, la exploatare producând cele mai mici prejudicii arboretelor tinere. La arboretele de fag și brad, unde tăerile se vor face uniforme, regula poate fi ușor respectată; dar și la arboretele de stejar, unde forma tăerilor este în ochiuri se poate aplica, fără însă ca să ne abatem dela regulile de creiarea ochiurilor și a repartiției lor. Nu vom renunța la creiarea ochiurilor cu mărimea, forma și orientarea lor, pentru ca să extagem numai arborii cei mai voluminoși cu această tăere, ci vom ține seamă și de această recomandare importantă, atât din punct de vedere economic cât și cultural.

Forma ochiurilor și orientarea lor, se dau în așa fel ca suprafața ochiurilor să primească cât mai multă lumină. Experiența a dovedit că forma eliptică, orientată Est-Vest, ar fi cea mai indicată. Trebue însă verificat. După ce s'a produs însămânțarea, sau chiar în anul fructificației, efectuăm extragerea subarboretului pe toată suprafața destinată regenerării cu acest an de fructificație. Cu această ocazie se dă din primul an, lumină semințișurilor de stejar.

Problema importantă, care se pune acum și pentru toată durata perioadei de regenerare, este a determina suprafața pe care

trebue să creem ochiurile. Creem aceste ochiuri pe toată suprafața afectației sau numai pe o parte din această suprafață și anume cât reprezintă această suprafață?

La această întrebare se răspunde cunoscând temperamentul speciei și durata perioadei de regenerare. Când temperamentul speciei este robust și durata perioadei de regenerare întrece mult timpul până se produce primul an de fructificație plus durata normală a tăerilor de regenerare — progresive — atunci regenerarea afectației este recomandabil să se facă fracționat și anume: afectația se împarte în atâtea părți câți ani de fructificație se vor produce în cursul perioadei de regenerare. Cu fiecare an de ghindă, care se va produce, se regenerează câte o parte din afectație. Până la producerea anului de ghindă, executăm tăeri preparatorii, după cum am arătat. Condițiunea care se mai pune este ca periodicitatea anilor de fructificație abundentă să fie egală sau aproape egală cu durata tăerilor progresive de regenerare.

Dacă speciile cu temperament robust impun acest sistem de regenerare — fracționat —, atunci dece nu se reduce perioada de regenerare, așa ca să conțină numai un an de fructificație? Nu este indicat acest sistem pentru următoarele considerente: în durata perioadei de regenerare, pe lângă durata tăerilor proprii de regenerare, se cuprinde, cum am arătat, și timpul până se produce primul an de fructificație. Acest timp este favorabil și maximum lui poate fi egal cu periodicitatea anilor de fructificație, care în cazul speciilor de stejar, cu temperament robust, poate să întreacă durata tăerilor progresive, cari se efectuează după însămânțare. Urmează că prin tăierile preparatorii, cari le vom executa până la producerea primului an de fructificație, se va extrage mai mult ca jumătate din materialul existent în cuprinsul afectației și prin urmare consistența arboretelor atât se va fi rărit, încât nu vor mai putea produce o însămânțare complectă și uniformă. Mai mult, acest grad mare de rărire a arboretelor, expune solul la înerbare, la degradare și prin urmare la imposibilitatea regenerării naturale. Dar mai este și alt considerent care face să se adopte perioade de regenerare mai lungi. După cum am arătat deja, în cuprinsul afectației se cuprind foarte adesea arborete cu specii de diferite temperamente, dintre care unele delicate, cari comportă o durată mai mare a tăerilor de regenerare. Regula s'ar putea enunța astfel: numărul porțiunilor de regenerat dintr'o afectație poate fi maximum cât numărul anilor de fructificație din cursul perioadei de regenerare, pentru speciile cu temperamentul cel mai robust. Cu cât temperamentul speciei este mai delicat cu atât

fracțiunile cresc, pentru ca la speciile cu temperament delicat să ajungem să efectuăm tăerile pe întreaga suprafață a afectației. Prin urmare este o problemă destul de delicată, care însă se rezolvă ușor, cunoscând temperamentul speciei, durata perioadei de regenerare și celelalte date referitoare la fructificație.

Sistemul regenerării fracționate prezintă și avantajul unei observări ușoare și permanente a stadiului regenerării, a intervențiunilor cu degajarea stejarului la timp. Insfârșit se poate cu ușurință face exploatarea, paza și gestionarea materialelor, tăerile făcându-se mai concentrat.

După creiarea ochiurilor, urmează tăerile în jurul ochiurilor pentru lărgirea lor, așa ca să se dea tot mai multă lumină, necesară semințișurilor în creștere. Poate să fie și ultima tăere aceasta, de racordarea ochiurilor, în cazul speciilor cu temperament robust, cum este stejarul pedunculat.

Pentru gorun, unde ochiurile au suprafețe mai mici, pot să urmeze 2 tăeri: de lărgire și de racordarea ochiurilor. Dăm numai indicațiuni generale, urmând ca agentul să urmărească modul cum se desvoltă semințișurile, creșterile lor în înălțime, precum și starea lor de vegetație, pentru ca să aprecieze numărul tăerilor.

După ce s'a terminat regenerarea primei porțiuni, — cupon — se trece la restul afectației cu tăere preparatorie, până la producerea anului următor de fructificație și se urmează tot ca mai sus pentru fiecare an de fructificație, până când expiră perioada de regenerare, care trebue să găsească afectația complect regenerată.

Al doilea caz: când arboretul are consistența redusă și un început de regenerare. Am arătat că este foarte frequentă această situație la arboretele noastre de stejar. Trebue de cercetat dacă semințișurile preexistente, adică acelea cari au născut înaintea perioadei de regenerare, sunt sau nu de viitor, adică dacă pot fi păstrate sau nu pentru regenerarea afectației. Dacă aceste arborete au crescut în condițiuni normale, au avut lumină suficientă, pot fi luate în seamă la regenerarea afectației. Dacă au tânjit, sunt îmbătrânite, sunt crescute urât, lăbărțate (aceasta se întâmplă când n'au avut lumină la timp), atunci pe acestea nu se poate conta; deci le înlăturăm. De altfel, se va observa că acestea se vor găsi în locurile unde arboretele nu au consistența redusă, nu s'au produs goluri apreciabile și atunci fără nici-o intervenție artificială, în porțiunile cu aceste semințișuri preexistente, se va putea obține re-

generarea naturală în cursul perioadei de regenerare. Unde sunt arborete de viitor, există goluri apreciabile, masivul a fost descomplectat, numai așa se explică și starea lor bună de vegetație.

Nu mai repetăm indicațiunile privind cunoașterea afectației, a periodicității anilor de fructificație, termenul când se va produce anul de fructificație, deoarece sunt operațiuni comune tuturor cazurilor ce le tratăm. Se va interveni cu tăeri în suprafețele cu început de regenerare, acolo unde arboretele tinere de viitor au nevoe de lumină. Tăerile se vor efectua în ordinea urgenței, reclamată de fiecare din aceste arborete. Trebue să amintim un principiu de păstrat în aplicarea acestor tăeri progresive, care mai ales în cazul acestor raborete preexistente, are valabilitate mai mare și anume: a nu lărgi prea tare ochiurile acestea naturale de semințișuri, așa ca să se adapteze cu ușurință la noua stare de lumină și de adăpost. Lărgindu-le mult dintr'odată s'ar strica echilibrul vieții arboretului și desigur ar suferi până la restabilirea acestui echilibru. Mai bine să se revină mai des și slab cum este și principiul în executarea operațiunilor culturale, pentru aceleași considerente arătate mai sus. In restul afectației, cu arboret intact, după ce am asigurat buna vegetație a arboretelor preexistente și afectația s'a regenerat complect în aceste porțiuni, lucrăm ca în primul caz descris mai sus, efectuând tăeri preparatorii până se va produce anul de fructificație ș.a.d. Trebue luat seama la durata perioadei de regenerare, care în acest caz este mai redusă. Atunci trebue bine calculat suprafața de regenerat cu fiecare an de ghindă. In cazul că nu avem decât un an de fructificație până la expirarea perioadei de regenerare, atunci întreaga suprafață a afectației trebue regenerată contând pe acest an. Iar dacă se produce acest an de fructificație în timp ce executăm tăerile progresive în porțiunile cu început de regenerare, atunci, paralel cu acelea, lucrăm și în acest arboret intact.

In sfârșit, al 3-lea caz: când arboretul este degradat. Se știe că în această situație nu se poate obține regenerarea naturală. Intervențiunile care se fac pentru regenerare sunt funcțiune de starea de degradare a solului și a arboretului. Când solul este înerbat, ca urmare a lipsei subarboretului iar consistența arboretului nu este atât de redusă, încât poate produce o însămânțare aproape complectă a afectației nu este nevoe decât de o mobilizare sumară a solului în anul de fructificație, așa ca să-l facă apt să primească sămânță și să încolțească. După însămânțare, urmează ex-

tragerea arborilor, treptat cu nevoia de lumină a semințișurilor, cum am descris în primul caz. In cazul arboretelor de stejar, tăerile se vor executa tot în ochiuri. Se vor folosi pentru regenerarea afectației toți anii de fructificație din cursul perioadei de regenerare. Regenerarea afectației se va face tot fracționat și potrivit cu temperamentul speciei. Când consistența arboretului este mult redusă (0,3—0,5) nu se poate obține regenerarea decât împădurind artificial prin semănături sau plantațiuni, după ce solul a fost 2—3 ani consecutiv mobilizat prin muncă agricolă. Continuarea întreținerei arboretelor tinere se va face tot prin cultură agricolă, deoarece cu plată asemenea lucrări ar fi foarte costisitoare, reducând considerabil rentabilitatea pădurilor. Arboretul se va extrage treptat cu nevoia de lumină a arboretelor instalate. Deoarece perioada de refacere poate fi foarte scurtă, este necesar a se lucra deodată pe tot cuprinsul afectației.

Trebue să sfârșim cu un ultim caz, care este mai frequent ca toate celelalte și anume: când arboretul care constitue afectația în rând aparține deodată celor 2 sau 3 tipuri fundamentale, tratate mai sus.

In această situație, urmează să se stabilească numai ordinea de lucru, urgența lucrărilor, urmând ca fiecărui tip să-i aplicăm rețeta prescrisă, în general, mai sus.

In primii ani, se va lucra în arboretele cu început de regenerare, deoarece procesul regenerării odată început, trebue să se desăvârșească; contrariu, arboretele noui instalate se pierd și pădurea este expusă degradării. In acelaș timp, se va lucra și în arboretele degradate, ca să se reconstitue cât mai neîntârziat puterea de producțiune a solului. Nu ne împiedică nimic să lucrăm aci paralel, deoarece lucrările constau mai mult în lucrări de împădurire artificială decât în recoltare de material.

După ce am terminat regenerarea acestor porțiuni, începem tăerile și în arboretele cu consistență plină. Tăerile vor începe la timpul potrivit, destul din vreme, ca să putem până la sfârșitul perioadei de regenerare să regenerăm, după regulile descrise mai sus, și această ultimă porțiune a afectației.

Regenerarea este terminată, atunci când arboretul nou instalat constitue starea de masiv, are o compoziție normală și nu mai are nevoe de nici un adăpost contra arșiței solare și a gerului.

La technique des coupes de régénération en futaie.

L'auteur du présent article montre là manière dont on applique les coupes progressives dans une futaie, sa possibilité étant calculée par volume.

Il s'agit surtout des forêts dont les peuplements sont constitués par le chêne.

Il considère trois types de peuplement bien distinctes:

a) Un peuplement à consistance normale;

b) Un autre à faible consistance et en cours de régénération;

c) Un troisième qui est dégradé.

REFACEREA PĂDURILOR DISTRUSE DE INCENDII

de Ing. BRETU ANTON

In vara anului 1946, din cauza secetei excesive, incendiile în păduri s'au putut propăși pe mari întinderi, distrugând suprafețe considerabile, plantațiile de molid dela munte având de suferit cel mai mult, fiind complet nimicite de incendii pe suprafețe apreciabile.

Refacerea acestor plantații este o problemă grea și urgentă, mai ales că și fără aceste suprafețe aveam în ultimii ani restanțe destul de mari de reîmpădurit.

Dificultatea cea mai mare pentru replantarea acestor porțiuni, nu constă în lipsa momentană de puieți și semințe, care cu stăruință s'ar putea căpăta. Marea greutate, mai ales la pădurile administrate de stat și particulare, este lipsa de fonduri pentru executarea acestor plantații sau semănături, venitul anual încasat de respectivii proprietari particulari sau administrați de Stat fiind mult mai redus decât cheltuelile ce trebuesc făcute cu reîmpădurirea suprafeței distruse de incendiu. Sunt cazuri când s'au distrus plantațiile pe suprafețele exploatate și regenerate în ultimii 20 ani. Va fi foarte dificil să se înscrie în bugetul anual asemenea cheltueli ridicate, mai ales că nu se pot suporta de foarte mulți proprietari.

Pentru executarea acestor lucrări, care sunt neapărat necesare și au un caracter urgent, trebue să se înființeze un fond, din care Statul să execute, în pădurile administrate de Stat și particulare, lucrările de reîmpădurirea pădurilor și plantațiilor distruse de in-

cendiu. Acest fond se poate creia prin încasarea în plus, peste prețul de vânzare sau arendare stabilit, a unei taxe de 5%, la toate vânzările și arendările de materiale și produse lemnoase și nelemnoase, provenite din pădurile particulare și ale persoanelor juridice și colectivităților administrate de Stat. Fondul se va putea denumi „Fondul pentru reîmpădurirea pădurilor distruse de incendiu".

Sumele rezultate ar putea să fie depuse pe seama Ministerului de Domenii, care apoi le va pune la dispoziția Ocoalelor Silvice pentru executarea lucrărilor în porțiunile distruse de incendiu, pe bază de devize și memorii.

Astfel procedând și legiferându-se imediat înființarea acestui fond, se vor putea remedia în parte marile pagube produse de incendii, și reîmpăduri întinsele suprafețe distruse, care azi nu sunt decât scrum și cărbune, dând un aspect dezolant coastelor plesuve ale munților noștri.

Fără înființarea acestui fond, cu orice stăruință depusă de silvicultori, va fi imposibil să se refacă plantațiile și pădurile incendiate. Cu cât se va proceda mai urgent, cu atât mai repede vom avea din nou frumoase arborete acolo unde azi este cenușe.

La réfaction des forêts détruites par les incendies.

Cette année les incendies ont été très nombreux dans les forêts de la Roumanie, provoquant de grands dégâts. Parmi les causes qui les ont facilité, il faut mentionner l'excessive sécheresse de cet été.

Pour reboiser les surfaces ravagées par ce fléau, l'auteur du présent article préconise la création d'un impôt spécial de 5% qui doit grever le prix de vente du matériel ligneux exploité dans nos forêts autres que celles de l'Etat.

F. A. O.

O NOUĂ ORGANIZAȚIE INTERNAȚIONALĂ DE COOPERARE FORESTIERĂ

de T. BĂLĂNICĂ

„Conștiința forestieră" este o noțiune care a marcat o circulație activă la noi în țară după primul război mondial. De existența (conținutului) ei s'a condiționat păstrarea pădurilor în bună stare și deaceea a fost considerată ca punct de plecare pentru o acțiune de vindecare a vătămărilor provocate de starea de război ca și de

rapacitatea exploatărilor din trecut, de creare a unei opinii publice care să mărturisească iubire, respect, protecție a pădurilor și în concluzie o rațională folosire a produselor forestiere. Dar, cu tot nobilul ei conținut și cu toate eforturile sentimentale ale silvicultorilor, cariera acestui termen nu a înregistrat, practic vorbind, succese prea strălucite. Pădurile au continuat a suferi ca și mai înainte, iar opinia publică se manifesta prea rar și prea puțin eficient în favoarea lor. Se observă acum însă, peste hotarele țării, preocupări de creare a acestei conștiințe, prin colaborare internațională. Peste hotarele țării, și anume la forul suprem al relațiilor dintre popoare, la Organizația Națiunilor Unite (ONU). Explicația trebue căutată în distrugerile pe care evenimentele și necesitățile războiului le-au produs în diferitele țări, care au fost teatrul de desfășurare al operațiunilor sau sursa de alimentare cu materialul lemn, ca și în recunoașterea unanimă a personalităților competente, că *lemnul reprezintă un bun indispensabil pentru asigurarea unui standard mai ridicat de viață* a omului. In acest sens se citează încercarea de a se enumăra într'o listă diferitele întrebuințări ale lemnului: s'a ajuns la cifra de 4500, fără a se termina recensământul. Acțiunea aceasta de trezire a opiniei publice trebue salutată cu cel mai viu interes și încurajată, în sensul că în propriile noastre preocupări în această materie să activăm și mai mult, știind acum că nu suntem singuri și avem mai multe șanse de succes, ecoul acțiunei de lămurire fiind susținut de interesul colectiv, din lumea întreagă.

Desigur, că pentru a se ajunge aci a fost necesară o întreagă pregătire, în timp, pe scară mare, internațională. Preliminariile acestei acțiuni de acum trebuesc căutate în primul rând în circulația cărților și schimbul publicațiilor de specialitate, apoi în încercările de apropiere dintre silvicultorii diferitelor țări, încercări manifestate în conferințe și congrese internaționale forestiere, care au condus la organizațiuni pe deasupra hotarelor statelor, fie pentru studiul diferitelor probleme interesând cultura pădurilor în diferite regiuni, fie pentru o judicioasă — și corespunzător intereselor economice — distribuție a produselor și aranjare echitabilă a disponibilităților de export. In această ordine de idei este locul să menționăm:

Institutul Internațional de Agricultură dela Roma (IIA), fondat în 1905, care, pornind dela statistica forestieră și dela străduințe de cooperare internațională în materie forestieră, a organizat primul congres internațional de silvicultură, la Roma, în 1926 (1200

de delegați din 52 de state), iar al doilea congres internațional de silvicultură la Budapesta în 1936;

O organizație internațională mai tânără este *Centrul Internațional de Silvicultură* (CIS), cu sediul legal la Berlin. Acest centru avea printre altele sarcina de a organiza congresele internaționale de silvicultură și a urmări traducerea în fapt a rezoluțiilor congreselor. De asemeni, o atenție deosebită atribuia stabilirei resurselor forestiere ale diferitelor țări și a unui echilibru între creșteri și consumul lemnului;

In toamna anului 1932 s'a constituit *Comitetul Internațional al Lemnului* (CIB), cu sediul la Viena. Era o organizație economică în interesul comerțului de lemnărie din Polonia, Cehoslovacia, România, Franța și Italia. In acest scop se redactau statistici comerciale, se organizau conferințe economice, se stăruia pentru o standardizare și o regularizare a pieței;

In 1935 a fost fondată *Asociația Exportatorilor Europeni de lemn* (ETEC=European Timber Exporters Convention), în Copenhaga, o organizație comercială pentru Suedia, Finlanda, URSS., Letonia și celelalte cinci state din CIB. Rostul acestei organizații era să fixeze cota anuală de export pentru fiecare țară, membră a organizației;

In 1938 a mai apărut *Asociația Europeană pentru Lemnul de Fag* EBC (Europäische Buchenholz-Convention);

Mai înainte se înființase, în 1935, *Comisiunea Internațională pentru valorificarea lemnului* (Der Internationale Ausschuss für Holzverwertung) cu scopul de a promova interesele negustorilor de lemn și a face propagandă pentru folosirea lemnului ca materie primă;

Institutul imperial de silvicultură din Anglia, înființat în 1924 ca un centru de educație superioară și cercetări, susținut de colaborarea dominioanelor și coloniilor;

Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări forestiere.

Rămâne însă un fapt cert că oamenii de știință au fost primii care au inițiat o cooperare forestieră internațională, pornind dela dorința de a găsi o bază comună pentru metodele de cercetare. In adevăr, secția a VI-a din Congresul Internațional de Agricultură și Silvicultură ce s'a ținut la Viena în 1890 a ales un comitet care să studieze chestiunea unei *Uniuni internaționale a stațiunilor de experimentație forestieră*. Acest comitet a fost invitat la Congresul anual al stațiunilor de experimentație forestieră germane, ținut la 18 Sept. 1891 la Badenweiler. Sven Petrini după care luăm

o parte din aceste note istorice, consideră această dată ca ziua de naștere a Uniunii științifice internaționale, spre deosebire de Comitetul tehnic forestier, dela F. A. O. care consideră pentru acest moment anul 1893. In Congresul din anul următor dela Eberswalde, Uniunea s'a constituit (1892) și și-a ținut primul ei congres în 1893, la Mariabrunn, — Viena. După acest an au urmat congresele dela Braunschweig 1896, Zürich 1900, Mariabrunn în 1903, Stuttgart în 1906 și al șaselea la Bruxelles, în 1910. Al șaptelea urma să aibă loc la Budapesta în 1914, dar isbucnirea primului război mondial a anulat acest plan. In 1929 Uniunea se reorganizează la congresul dela Stockholm. Această nouă Uniune își ține apoi congresele la Nancy în 1932 și la Budapesta în 1936. Următorul congres era programat pentru anul 1940 sau 1941 în Finlanda. In aceste congrese se discutau metode de cercetări științifice și se făceau excursiuni la păduri și câmpuri de experimentație.

Problemele care atrăgeau atenția erau între altele: pădurile și clima, aria de distribuție a diferitelor esențe, definirea diferitelor metode și grade de rărituri, nomenclatura formelor de humus, terminologia forestieră în general, bibliografia forestieră, experimentarea în legătură cu proveniența semințelor, etc.

Intre realizările obținute pe baza lucrărilor și rezoluțiilor din aceste congrese, se pot cita:

— bibliografia forestieră, opera lui Flury, bazată pe sistemul zecimal al lui Melvil-Dewey;

— schimbul de semințe colectate din stațiuni descrise cu îngrijire, la care se adaugă probleme de controlul semințelor, investigațiuni relative la proveniența acestora, rasele diferitelor specii de arbori, ameliorarea speciilor, etc.;

— stabilirea unor metode internaționale pentru descrierea suprafețelor de experimentație;

— instrucțiuni pentru studiul operațiunilor culturale în suprafețele de experimentație;

— colaborarea cu *„Noua asociație internațională pentru încercarea materialelor"* din Zürich, în vederea folosirii și schimbului cunoștințelor în materie de tehnologia lemnului și a altor produse forestiere.

In afară de aceasta, în comitetele speciale ale Uniunii au fost atacate problema solurilor forestiere, a entomologiei forestiere și

extragerii de răşină. Programate mai erau problemele în legătură cu protecţia naturii (pentru scopuri ştiinţifice), întocmirea unor dicţionare forestiere în mai multe limbi, manuale, schimbul de cercetători, profesori, studenţi, etc.

Prin urmare, o primă expresiune a conştiinţei forestiere o găsim în aceste eforturi de apropiere şi cooperare internaţională iniţiate de oameni de ştiinţă şi desvoltate apoi de economişti şi comercianţi. La baza acestor încercări stătea recunoaşterea că lemnul este o materie primă de mare importanţă, că pădurile se răresc şi că trebue să se intervină din partea comunităţii cu măsuri de control, încât până la urmă problemele acestea au căpătat o importanţă internaţională.

Este firesc lucru dar, ca această poziţie câştigată, după o activitate de decenii, nu putea să fie distrusă de evenimentele celui de al doilea război mondial, ci din contră, folosită. Dorinţa unanimă de a se căuta căi şi metode de asigurare şi ridicare a unui nivel de viaţă civilizat omenirii, a condus la o organizaţie în acest sens în cadrul Naţiunilor Unite. Această organizaţie este denumită prescurtat F. A. O. şi înseamnă organizaţia pentru alimentare şi agricultură (Food und Agriculture Organisation). In Decembrie 1943 comisiunea interimară care conducea F.A.O. a hotărît să includă şi economia forestieră în obiectivele urmărite de F.A.O, ţinându-se seama de faptul că resursele forestiere ale naţiunilor sunt de o mare importanţă pentru agricultură, conservarea solului, apelor, întrebuinţarea mânei de lucru, furnizarea combustibilului, materialelor de construcţii, adăpost pentru vânat, agrement, etc., că prin urmare, însumează o serie întreagă de elemente indispensabile în lupta împotriva foamei şi sărăciei.

Pentru precizarea acestor obiective, a fost constituit în Martie 1944 un comitet tehnic de experţi, reprezentând cu competenţă diferitele domenii ale economiei forestiere (fără a reprezenta şi politic o ţară oarecare). In Noembrie 1944 comitetul acesta îşi prezintă un raport în care arată ce are de făcut F.A.O. în materie de economie forestieră. Acest raport este însuşit de comisiunea interimară F.A.O. şi trimis (25 Aprilie 1945) tuturor guvernelor Naţiunilor Unite. După ce relevă poziţia pădurilor şi a lemnului în ansamblul activităţii şi evoluţiei societăţii umane, subliniind că deşi constitue un element de bază în desvoltarea naţiunilor sunt totuşi

practic necunoscute (pădurile și lemnul), comitetul tehnic arată că *este necesară o acțiune viguroasă și unificată în toate națiunile lumei, pentru a înlocui concepția care consideră lemnul ca produsul unei mine, cu concepția care trebue să considere lemnul ca o recoltă*, dându-se astfel economiei forestiere un loc alături de economia agrară, ca o formă planificată și permanentă de folosire a solului.

Difuzarea acestor concepții este una din sarcinile F.A.O-ului. Sfârșitul războiului trebuie să marcheze începutul unei noui ere, caracterizată prin aplicarea științei în serviciul bunei stări a omenirii. Pădurile au încetat de a fi o problemă regională. Economia forestieră a devenit o problemă mondială, căci pentru reconstrucția Europei resursele ei în lemn sunt pe departe de a fi suficiente, iar pentru China și Australia, ca și Africa de Sud, cererile adresate Americei de Nord și Canadei, nu pot fi satisfăcute fără concursul Americei de Sud și a altor teritorii încă neatacate.

De aci rezultă o serie de probleme majore, pentru a căror rezolvare, asistența F.A.O.-ului va trebui să-și dovedească utilitatea. Intre aceste probleme majore sunt enumerate:

1) *restaurarea pădurilor* din Europa distruse din cauza războiului. Aceasta, paralel cu o restrângere a consumului, printr'o *mai completă utilizare* a produselor pădurii;

2) *aplicarea amenajamentelor* la pădurile existente, pe cale de a fi devastate prin exploatări nerationale;

3) *reîmpădurirea regiunilor de unde pădurile au fost în întregime, sau parțial, distruse*, ca în Asia de Sud-Est și în Orientul mijlociu. Restaurarea pădurilor aci, este o operă indispensabilă pentru ameliorarea solului, mărirea eficienței agriculturii și un nivel de hrană mai ridicat pentru o populație foarte numeroasă;

4) *aplicarea metodelor raționale de cultură și exploatare* în teritoriile neexploatate și cu surplus de lemn din America latină și Africa ecuatorială;

5) *distribuția judicioasă a produselor forestiere;*

6) *difuzarea rezultatelor cercetărilor* în producția forestieră și în utilizarea lemnului;

7) *coordonarea măsurilor de cultură și exploatări forestiere, cu măsurile necesare pentru conservarea solului și a apei* ca și cu celelalte folosințe ale solului, *vânatul* și *economia pastorală.*

Efectele combinate ale unor *mai bune amenajamente, o folosire mai completă a lemnului, utilizarea industrială a unor specii noui*, va face posibilă o folosire a lemnului neîntâlnită până la această dată. Privită ca o parte din campania pe care o duce F.A.O. în proporții mondiale împotriva sărăciei, folosirea efectivă a pădurilor din lumea întreagă devine o misiune permanentă și indispensabilă. Pădurile de pe întregul glob și materiile prime pe care le produc acestea vor câștiga o foarte mare importanță în noua eră care începe odată cu stabilirea păcii. Va fi misiunea F.A.O.-ului să înlesnească progresul în această direcțiune. Traducerea în fapt va însemna o mare varietate de activități internaționale, al căror succes va fi condiționat de o organizare sănătoasă și de o eficiență practică a personalului ce va fi întrebuințat. Se speră în succes, pentrucă în materie de cooperare internațională, după cum s'a văzut mai sus, terenul este de mult timp pregătit. Necesară apare însă, în plus, adaptarea organizațiunilor anterioare la noile misiuni și folosirea experienței deja acumulată în acest domeniu; dar ca și în altele, pentru rezolvarea problemelor de economie forestieră, F.A.O. va activa în următoarele direcțiuni: cercetarea, difuzarea cunoștințelor, îndrumarea, administrația.

In direcțiunea cercetării, se vor asigura sursele de informații, în primul rând prin grija guvernelor din țările membre la U.N.O., prin cooperarea instituțiunilor profesionale și industriale (particulare, naționale și internaționale), colaborarea presei economice și prin folosirea oricărui material publicat și analizat. Interesant este de reținut că se proectează un recensământ al pădurilor, cât mai curând posibil, în lumea întreagă, după metode unificate internaționale, pentru a fi comparabile. Acest „cât mai curând" se speră să fie anul 1950. Recensământul s'ar repeta la perioade de 10 ani.

In afară de aceasta, promovarea și coordonarea cercetărilor constituesc un alt obiectiv în aceeași direcțiune, căci deși în ultimii 25 ani s'a progresat foarte mult în domeniul silviculturii și tehnologiei lemnului, totuși au mai rămas foarte multe de făcut. Cu titlul de detaliu se citează că în Statele-Unite se cheltuiește anual 4,5 milioane dolari de către stat și industria particulară în lucrări de cercetare. Cu toate că această sumă impresionează, ea nu reprezintă decât 0,1% din valoarea comercială anuală a produselor forestiere, în comparație cu 4,3% destinată cercetărilor de către industriile chimice. Continuând opera C.I.S.-ului și Uniunii internaționale a stațiunilor de experimentație forestiere, F.A.O. va căuta să promoveze interesele cercetătorilor, stabilind contactul între oamenii de

știință și institutele respective din diferite țări, înlesnind schimbul de personal, iar pentru a evita o muncă dublă și a accelera progresul, va organiza cercetarea anumitor probleme pe grupe de institute sau laboratorii din diferite țări.

Pentru difuzarea cunoștințelor, va publica un anuar statistic, completat cu un buletin lunar sau trimestrial și o revistă lunară sau trimestrială de interes mondial, cu articole relative la cultura pădurilor și produselor forestiere, monografii speciale, extrase din studii de interes mai larg, etc.

Pe de altă parte, formarea personalului de specialitate care în Europa are o tradiție deja seculară și a contribuit foarte mult la desvoltarea științelor silvice, va trebui extinsă și în țările unde o economie forestieră se înfiripează abia acum. Din experiență s'a văzut că paralel cu supunerea pădurilor regimului silvic și amenajarea lor, este nevoie de un număr din ce în ce mai mare de forestieri educați în școlile superioare. In această ordine de idei se citează, tot cu titlul de detaliu, că în Europa centrală, un forestier cu o cultură academică are în sarcina sa 1.000—5.000 ha, în timp ce în America îi revine cca 40.000 ha (100.000 acres). F.A.O. va furniza informații guvernelor interesate, relativ la programe de studii, experiențe în diferite țări, asistând guvernele respective pentru desvoltarea programelor în școale forestiere și de educație tehnică. De asemeni, va organiza schimbul de studenți și profesori și alte forme de cooperare în educația forestieră. Va promova folosirea filmului educativ în învățământul forestier. Dar acestea nu sunt suficiente. *Efortul trebuie îndreptat și către public,* care are cunoștințe incomplete despre păduri și produsele lor. Răspândirea cunoștințelor relative la conservarea și folosirea pădurilor este un punct de program important. F.A.O. va veni și aci în ajutor, punând la dispoziție material educativ, dedus din experiența actuală în diferite părți ale lumei. In acest fel, F.A.O. va deveni un centru internațional de distribuție a filmelor asupra pădurilor și produselor forestiere din diferite țări.

Intențiunea este ca în câțiva ani F.A.O. să aibă cea mai completă bibliotecă de specialitate din lume în materie de silvicultură, incorporând, dacă va prelua și funcțiunile celorlalte organizațiuni internaționale, materialul adunat de I.I.A., C.I.B. și C.I.S. Clasificată în mod judicios, această avuție documentară va pune F.A.O. în situația de a răspunde problemelor din orice parte a lumii. Mai departe, în cooperare cu guvernele și alte organizațiuni din diferite țări, F.A.O. va asuma și funcțiunea de îndrumător al economiei

forestiere. In acest scop, misiunile de studii în diferite țări ale membrilor din comitetul de conducere al F.A.O.-ului, contactul personal cu personalitățile conducătoare din domeniul economiei forestiere, par a fi căile cele mai indicate.

In ceea ce privește funcțiunile ad-tive, care vor cădea în sarcina F.A.O.-ului, se pot menționa deocamdată: organizarea congreselor internaționale de silvicultură periodice și urmărirea rezoluțiilor lor, colaborare cu alte organizațiuni internaționale.

Considerând acest program, rezumat în paginile de mai sus, este ușor de imaginat că organizațiile internaționale forestiere existente până la războiul mondial, devin inutile. De aceea, pentru motive de ordin politic și tehnic, se recomnadă să se intre în tratative cu organele conducătoare respective, în vederea încorporării lor (dizolvării lor) în F.A.O., cum este cazul pentru secția forestieră din I.I.A., C.I.S., C.I.B., Uniunea internațională a stațiunilor de cercetări forestiere, sau să stabilească anumite aranjamente, cu alte organizațiuni care vor continua să existe, cum va fi probabil cazul cu Imperial Forestry Bureau din Anglia.

Se înțelege, că programul F.A.O. în materie de economie forestieră, propus de comitetul tehnic, însușit de comisia interimară F.A.O. și trimis guvernelor Națiunilor Unite, reprezintă o sumă de deziderate care până la realizare mai au încă de așteptat. Ceea ce trebuie să reținem este intențiunea nobilă de a formula *obiectivele unei politici forestiere mondiale,* de a se ierarhiza problemele după gradul lor de urgență, măsurată și aceasta după necesitățile de reconstrucție, de a difuza cunoștințe despre importanța pădurilor și produselor lor și în rândurile personalităților din organizația Națiunilor Unite, de a furniza materialul de bază pentru marile conferințe internaționale în care se hotărăște asupra soartei omenirii, de a activa pentru desvoltarea une conștiințe forestiere în opinia publică mondială, de a organiza al treilea congres mondial forestier, în care programul F.A.O. să fie discutat de specialiștii din lumea întreagă.

In rezumat, F.A.O., organizație mondială de cooperare, este expresia cea mai recentă a conștiinței forestiere în marș. In interesul economiei naționale și al bunei stări a națiunei, pentru promovarea științei și a profesiunei, silvicultorii români sunt gata pentru colaborare, urând organizatorilor succesul necesar pentru realizarea programului.

LITERATURA CONSULTATĂ

1. The interim commission on food and agriculture: *Third report to the governments of the United Nations.* Washington, 1945 (April 25), pag. 27.

2. Technical committee on forestry and primary forest products: *Forestry and primary forest products.* Washington, 1945, (August 20), pag. 39.

3. Food and Agriculture Organization of the United Nations: *Report of the first session of the conference* held at the city of Québec, Canada, October 16 to November 1, 1945. Washington, January, 1946; p. 89.

4. F. A. O.: *Information Service Bulletin,* Nr. 1 (3 Dec. 1945), Nr. 2 (2 April 1946), Nr. 3 (6 June 1946), Nr. 4 (17 June 1946).

5. Karschon, R.: *L'activité des Nations Unies en faveur des forêts.* Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen, Journal forestier suisse, 97 Jahrgang, Nr. 10. Oktober 1946, pag. 471—473.

6. Petrini, Sven: *Det internationella samarbetet pa det skogliga omradet* (International cooperation in forestry). Särtryck ur Svenska Skogsvardsforeningens Tidskrift 1938, Häfte 1, pag. 28.

F. A. O.

Une nouvelle organisation internationale de coopération forestière.

Les Nations Unies ont décidé d'activer par l'intermède de la F.A.O. (Food and Agriculture Organization) en faveur des forêts, vue que l'amélioration de la vie humaine n'est pas possible sans l'utilisation des forêts et des produits forestiers. A cette fin il est nécessaire de mobiliser l'opinion publique mondiale, favorisant la création d'une conscience forestière et la coopération internationale.

Le comité technique de la commission intérimarie de la F.A.O. a élaboré un rapport où on cherche de définir les buts d'une politique forestière mondiale, d'indiquer les moyens de réaliser ces buts et de formuler les grands problèmes de l'heure actuelle.

Il s'ensuit que les organisations forestières internationales d'avant la guerre (L'Union Internationale des Instituts de Recherches forestières, l'Institut International d'Agriculture de Rome — section forestière —, le Comité International du Bois le Centre International de Sylviculture) seront incorporées dans la F.A.O. ou, au moins, on doit entrer en relations avec ces institutions afin de coordonner et d'unifier leur activité.

Considérant le programme proposé par le Comité, il en résulte que la F.A.O. sera l'organisation forestière internationale de l'avenir. Les forestiers roumains sont d'accords avec les buts proposés et leurs meilleurs voeux accompagnent les Nations Unies dans la réalisation de leur programme forestier.

V Â N Ă T O A R E

LUCRĂRILE DE AMELIORARE VÂNĂTOREASCĂ ALE UNUI TEREN DE MUNTE

de Ing. silv. VASILE COTTA

Vânătoarea este o plăcere. Deși vânătorul este obicinuit și cu intemperiile și cu oboselile, totuși această aleasă îndeletnicire pierde mult din farmecul ei, dacă pe terenul de vânătoare nu există clădiri — fie și improvizate — unde să te poți adăposti și poteci, care să permită multă economie de forțe. Pe de altă parte, ocrotirea rațională a vânatului nu este posibilă fără sare pentru cervidee și fără hrană în iernile grele. Sunt necesare, deci, o seamă de lucrări, care să facă posibilă ocrotirea și recoltarea ușoară a vânatului. Terenuri de munte complet și bine amenajate avem puține în țară. Celelalte așteaptă să-și găsească stăpâni cu tragere de inimă și cu resurse materiale, care să le dea, odată cu podoaba lor — vânatul abundent — și amenajarea completă.

Pentru cei cari n'au avut ocaziunea să vadă un teren de munte bine amenajat, voi arăta, în cele ce urmează care sunt și în ce constau lucrările de amenajare la un asemenea teren.

Fig. 1. — Canton de brigadier silvic, având și 2 camere pentru scopuri vânătorești. (Ocolul Ghimpați-Vlașca)

I. *Clădiri.*

1. *Casa de vânătoare.* Constă din 2—3 camere, bucătărie și — când este posibil — baie. Trebue plasată cât mai în centrul terenului de vânătoare și neapărat lângă un drum care să o facă ușor accesibilă. In cele mai multe cazuri, se plasează lângă o cale ferată forestieră; ajunge, însă, și o șosea practicabilă cu autovehiculul sau chiar numai cu căruța. Să nu uităm că la munte vânătoarea durează mai multe zile (cerb, cocoș de munte, capră neagră), chiar mai multe săptămâni. Casa de vânătoare trebue să asigure un minimum

de confort pentru acest timp. Aici își depune vânătorul sau grupul de vânători, bagajul, și de aci pleacă, pentru 1—2 zile, pe teren spre a se reîntoarce apoi pentru un scurt repaus. Calea lesnicioasă de transport permite o ușoară aprovizionare, apoi transportul persoanelor și bagajelor. Cei cu mijloace materiale modeste trebue să se mulțumească și numai cu o cameră aranjată la un canton de pădurar. La construirea de cantoane, C.A.P.S. poate prevedea în deviz o cameră în plus, atunci când este vorba de un teren de vânătoare, care reclamă acest lucru.

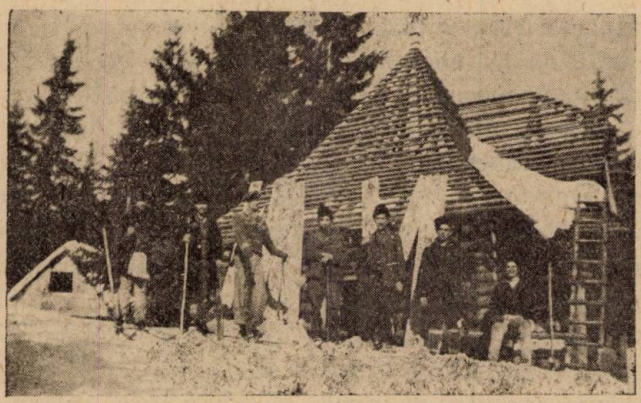

Fig. 2. — Cabană de vânătoare în construcție la Ocolul Silvic Lăpușna, jud. Mureș. (Clișeu I. Man)

2. *Cabana de vânătoare.* Este o clădire simplă, destinată să adăpostească, pentru 1—2 nopți, pe vânătorul care nu se poate întoarce seara la casa de vânătoare. Are, deobiceiu, două încăperi: una pentru vânători și alta pentru personalul însoțitor. Se face din bârne, fără tencuială. Un pat comun, în fiecare cameră, o măsuță și o bancă este tot mobilierul. Acolo unde ușile și ferestrele sunt expuse furturilor, ele sunt coborîte din munte și urcate din nou numai pe durata vânătoarei. Asemenea cabane se construesc în apropiere de locul unde va avea loc vânătoarea, de ex.: lângă bătaia cocoșului de munte, în apropiere de zona caprei negre sau acolo unde, nu departe, vom avea, mulți ani, loc bun pentru boncănit de cerb. Este o greșală a așeza cabana departe de un izvor sau pârău, fiindcă îngreuiază aducerea apei; este tot așa de rău a o pune într'un vârf de munte, în bătaia curenților. Construirea unei cabane necesită sume destul de mari: deaceea, asemenea clădiri nu se fac decât acolo unde sunt cu adevărat necesare și unde vor putea fi folosite

un timp relativ îndelungat. In unele cazuri, îndeosebi la vânătoarea de cervidee, în loc de cabane, ne putem folosi de cantoane de pădurari.

3. *Colibe de vânătoare.* Prezența pe teren a pazniculuí este necesară în deosebi dimineața și seara, când operează de preferință braconierii și când poate fi observat și cercetat vânatul de către ochiul ocrotitorului. Paznicii vor ezita să viziteze părțile îndepărtate ale terenului, dacă nu au unde să se adăpostească peste noapte. De aceea, colibele de vânătoare trebue făcute în primele săptămâni

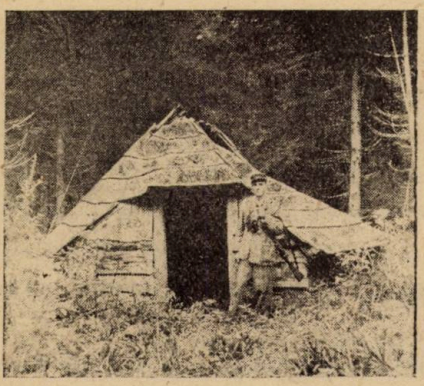

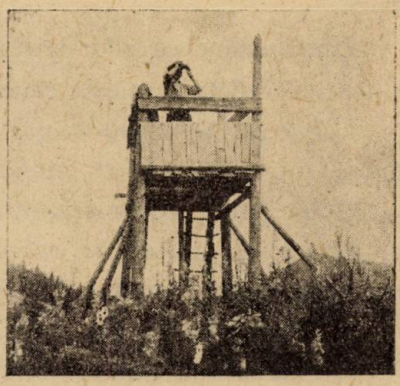

Fig. 3. — Colibă de vânătoare în formă de hexagon regulat.
Fig. 4. — Observator în teren deschis.

după luarea în primire a unui teren. Constau dintr'o singură încăpere, având în interior vatră pentru foc, iar în acoperiș o deschidere pentru eșirea fumului. Foarte frecvente sunt colibele în formă de hexagon regulat cu latura de 2 m cu vatra de foc la mijloc, Deși sunt destinate pentru adăpostirea personalului de pază, ele pot servi, la nevoe, pentru vânători. Se construesc în acele părți ale pădurii unde nu sunt cabane sau cantoane.

II. *Poteci.*

Sunt binecunoscute avantajele pe care le prezintă potecile la paza și administrarea unei păduri cu terenul accidentat. Cine a avut de făcut un urcuș de două ore pe o culme cu pantă mare, având și arbori desrădăcinați deacurmezișul, cine a coborît în pârâu cu bolovani, urzici și resturi de exploatare îngrămădite de ape, acela va ști prețui mai bine o potecă bună. Este un fapt dovedit că multe plantații au fost distruse de vite, multe păduri au fost mistuite de

incendii și numeroase lucrări cu caracter cultural la păduri nu s'au făcut din cauză că organele silvice respective, din lipsă de poteci, n'au urcat, la timp, în anumite puncte greu accesibile. Cei care au avut de stins incedii în vara anului 1946 și-au dat seama de marile servicii pe care le aduc potecile în localizarea incendiului, prin faptul că întrerupând pânza de frunziș uscat și de vreascuri rămase dela exploatare, cu oameni puțini este posibilă oprirea întinderii focului. De aceea, putem afirma că lucrează împotriva propriilor lui interese acel proprietar de pădure care nu face o rețea de poteci în cuprinsul pădurii.

Presupunând că n'ar exista nici o potecă din cele menționate mai sus, să vedem care este rețeaua ce trebue construită.

1. *Potecile de acces* leagă casa de vânătoare cu cabanele sau cabanele între ele. Traseul este ales astfel, încât să fie cât mai scurt posibil, dar panta să nu depășească 10%. Au lățimea de 2 m fiind ușor practicabile și pentru cai. La nevoe, pot servi și pentru scoaterea materialului lemnos din operațiunile culturale, dacă curbele au o rază corespunzătoare.

2. *Potecile de vânătoare* sunt destinate să înlesnească observarea terenului și îndeosebi vânătoarea la dibuit (prin apropiat). Ele străbat porțiunile mai frecventate de vânat și merg pe cutele de teren așa încât vânătorul să poată vedea, la distanță cât mai mare, atât în dreapta cât și în stânga. La munte, ele străbat tăierile rase sau definitive; merg prin păduri cu arbori rari (înaintea tăierii definitive); trec pe marginea poienilor sau locurilor de cultură, deci prin porțiuni care permit vederea. Indată ce arboretul crește și împiedecă vederea, poteca de vânătoare propriu zisă își pierde utilitatea, rămânând doar potecă de acces. După curățirea parchetului de materialul exploatat, se începe imediat construirea de poteci. De altfel, în această fază, costul este mai redus, deoarece nu există încă iarbă și burueni. Din poteca de vânătoare se pot face scurte ramificații în pozițiile dominante, spre a ajunge în puncte de unde se poate vedea și mai bine terenul. In general, merg pe curba de nivel, au panta maximă de 12—18% și lățimea de 1—1,5 m.

3. *Potecile de legătură,* după cum arată și numele, au rolul de a face legătura între două poteci de vânătoare paralele, sau între o potecă de acces și una de vânătoare. De obiceiu, traseul are formă

de zig-zag și este cel mai scurt posibil între două puncte. Panta 12—18%, iar lățimea 1—1,5 m. cași la poteca de vânătoare.

Aplicarea unor tratamente mai fine la pădurile de munte, și efectuarea de rărituri la rășinoase, nu sunt posibile fără o rețea de drumuri de scoatere. Pentru motive de economie, lățimea lor ar putea fi și numai ceva peste doi metri.

Iată încă un interes comun al silviculturii și vânătoarei: folosirea potecilor de acces ca drumuri de scoatere și invers.

III. *Observatoarele* (Pătulele) sunt construcțiuni din lemn, compuse din patru stâlpi de 4—8 m. înfipți în pământ, având la celălalt capăt o platformă de scânduri de cca 2/2 m., împrejmuită tot cu scândură de 1,20—1,50 m. O scară servește la urcarea pe această platformă. Scopul urmărit este ca vânătorul sau paznicul să poată sta la o înălțime destul de mare deasupra terenului, fără să fie observați sau simțiți de vânat, de aci putând cerceta terenul pe o distanță mult mai mai mare decât ar fi posibil de pe pământ. Pot servi și pentru vânătoare, atunci când se aplică metoda „la pândă", dar ele sunt destinate, îndeosebi, observării cervideelor, putându-se stabili numărul, calitatea, vârsta și proporția între sexe. De aceea, se așează la trecători și mai ales lângă sărării sau adăposturi de hrană.

In teren deschis, observatoarele se fac pe patru stâlpi. In pădure însă, ele pot fi făcute în arbori, așa încât din cei patru stâlpi, unul, doi sau chiar trei stâlpi să fie înlocuiți prin arbori situați la distanță potrivită. Dacă acest mod de construcție prezintă avantajul de a fi eftin, în schimb are și desavantajul că platforma se deschee foarte ușor atunci când arborii sunt mișcați de vânt. De aci, o trăinicie mai redusă. Foarte frecvente sunt observatoarele montate pe un singur arbore, în coroană. Orice observator montat sau legat de arbore, dacă are avantajul de a fi camuflat, în bună parte, în coroana arborelui, prezintă și desavantajul de a se mișca la bătaia vântului și de a îngreuia astfel tragerea, când este vorba de vânătoare. In fine, platforma observatorului poate fi acoperită, ferind pe vânător de ploaie, sau chiar închisă, destinată pentru pânda de urs și mistreț, punând pe vânător la adăpost, în bună parte, din frig. Observatoarele necesită sume destul de mari pentru construcția lor, de aceea, trebuesc plasate în astfel de locuri încât să poată fi folosite timp îndelungat; deci investiția să nu fie zadarnică.

*

IV. *Sărăriile (sărături, salărițe)*, după cum se știe, joacă un mare rol pe terenurile cu cervidee. Sarea poate fi dată vânatului fie în stare curată (drob), fie amestecată cu pământ (lut) în proporție de cca 25% sare. Fiecare procedeu își are avantajele și desavantajele lui și se aplică după împrejurările locale. La munte, foarte frecventă este punerea sării în trunchi de molid intrați în putrefacție.

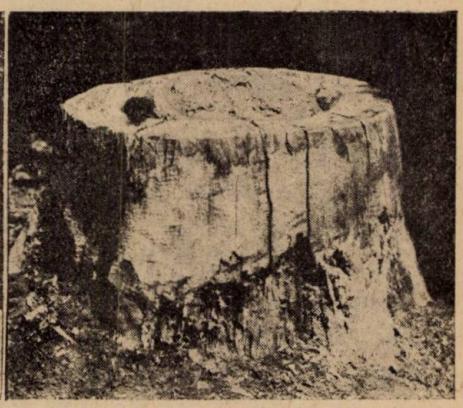

Fig. 5. — Brigadierul și pădurarul duc nutreț la adăpostul de hrană. (Clișeu I. Iacob).

Fig. 6. — Sărărie în cioată, pe terenul didactic Brânzasca al Facultății de Silvicultură din București. (Clișeu I. Marghitan).

V. *Adăposturile de hrană* (hrănitoarele) sunt necesare în iernile grele. Dar, fiindcă nu știm când vom avea iarnă grea, aceste adăposturi trebue să existe totdeauna pe teren. Fiindcă noi ne ocupăm, aci, numai de terenuri de munte, vom avea adăposturi de hrană numai pentru cervidee, deoarece mistreților numai în rare cazuri li se dă hrana pe cale artificială. Punând nutreț în aer liber, neacoperit, acesta mucegăește îndată ce plouă, iar vânatul nu-l mai mănâncă. Se pierde, astfel, mult nutreț. De aceea, este preferabil a se face adăposturi acoperite, după unul din numeroasele sisteme cunoscute.

VI. *Ogoarele pentru vânat* constau, la munte, din semănături de ovăz, cartofi, napi (Helianthus tuberosus), pe care le facem în poieni. Nu este necesar să avem suprafețe mari, într'un loc, ci ajung și întinderi de câte 500—1000 m², dar să fie multe și bine repatrizate pe teren. Scopul urmărit nu este hrănirea propriu zisă, ci îndeosebi reținerea vântului înainte și în perioada boncănitului.

Toate semănăturile de acest fel trebue împrejmuite, altfel vor fi nimicite de vânat înainte de vreme. In momentul pe care-l socotim potrivit, rupem gardul, lăsând vânatul să intre în semănături, dar nu deodată la toate porţiunile, ci pe rând. Spre deosebire de ogoarele din terenurile de vânat mic, cele din regiunea de munte ne aduc servicii numai vara şi toamna, deoarece pe timpul iernii, zăpada acopere totul.

VII. *Diverse alte instalaţiuni.*

1. *Bordei pentru pânda de lupi.* La marginea pădurii, lângă o poiană, se face un bordei de 2/2 m, pe cât posibil pe un teren înalt. In poiană, la distanţă de 25—30 m., se pune hoitul. Bordeiul fiind îngropat în pământ cca un m., este relativ călduros, încât vânătorul bine îmbrăcat poate chiar dormi într'ânsul chiar şi iarna. Se înţelege că bordeele de acest fel se fac în punctele unde lupii au trecători, lucru ce este uşor de stabilit iarna pe zăpadă.

2. *Observator pentru vânătoarea de urs la hoit.* Se face un observator închis bine, pentru a diminua efectul frigului, aşa cum a fost descris mai sus, iar la 25—30 m. se pune hoitul *).

Cu aceste lucrări, putem considera completă amenajarea unui teren de vânătoare de munte.

Les travaux d'aménagement cynégétique en montagne.

L'auteur montre les aménagements de nature cynégétique qu'on doit faire dans une forêt de montagne, pour que les chasseurs aient des conditions acceptables au point de vue du logement, de circulation et de l'exécution de la chasse. Il passe en revue: les maisons et les cabanes de chasse, les sentiers de diverses catégories et les observatoires.

En deuxième rang, il signale les aménagements qu'on doit faire pour que le gibier trouve les meilleurs conditions de vie: les saunières, les dispositifs où on met la nourriture nécessaire au gibier pendant l'hiver et les terrains cultivés avec les plantes les plus recherchées par lui.

*) A se vedea descrierea amănunţită a metodei, în articolul „Vânătoarea urşilor la hoit" de O. Witting, Revista Pădurilor 5—8/1946.

C R O N I C A

INTERNĂ

● **Protecţia căilor de comunicaţie prin mijloace forestiere.**

In şedinţa din 1 Martie a. c. a Cercului de Studii Forstiere al Societăţii „Progresul Silvic", d-l ing. Ilie Mateescu, asistent la Catedra de Construcţii şi Instalaţii de Transport Forestiere dela Facultatea de Silvicultură a ţinut conferinţa cu titlul de mai sus. Această conferinţă a constituit una din cele trei teme desbătute în cadrul unui Symposion prezidat de d-l ing. consilier M. Petcuţ, având ca subiect general „Problema împăduririlor în stepa română" (d-nii ing. Dr. I. Vlad şi ing. St. Rubţov au vorbit respectiv despre: „Împăduriri în stepă" şi „Aspecte tehnice şi staţionale ale problemei").

In continuarea preocupărilor pe care le-a avut în serviciul Căilor Ferate, d-l ing. Ilie Mateescu a prezentat un comentariu documentat al problemei „Protecţiei căilor terestre de comunicaţie prin mijloace forestiere".

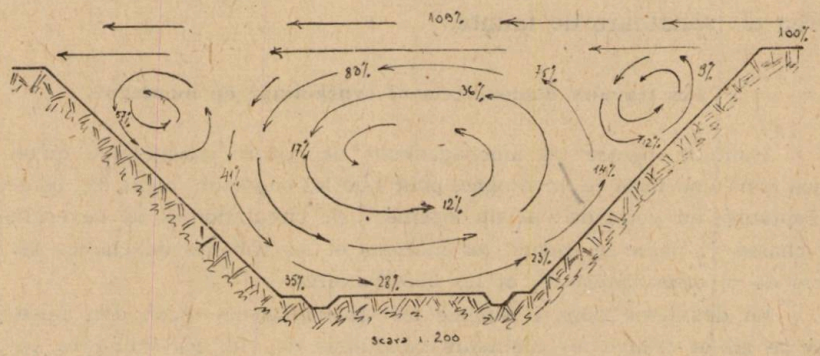

Formarea turbioanelor.

O condiţie sine qua non a circulaţiei este asigurarea continuităţii şi siguranţei căilor de comunicaţie. In regiuni de stepă sunt de înlăturat sau de prevenit efectele dăunătoare ale vânturilor, îndeosebi iarna, când pot provoca înzăpeziri şi deci întreruperi în exploatarea drumurilor în general şi a c. f. în special. In ţara noastră problema se pune cu acuitate în regiunea Câmpiei Române, unde efectul înzăpezirilor este mai simţit.

Cauza principală a înzăpezirilor este formarea vârtejurilor. Din experienţele făcute în tunelele aerodinamice (La Staţ. experim. forest. din Rucin — U.R.S.S.) rezultă că în spaţiile adăpostite se formează turbioane (vârtejuri), curenţi de sens contrar celui principal din care au provenit, conduşi de for-

mele specifice ale adăpostului. Zăpada nu se mai depune în adăposturile mai adânci de 8,0 m., curentul principal fiind deviat. Umpluturile pot crea şi o zonă liniştită.

Dintre cauzele incidentale (inundaţii, avalanşe, accidente diferite) şi cele periodice (înzăpeziri prin vânt), ultimele produc cele mai grave turburări circulaţiei. Porţiunile de cale aşezate în săpături (tranşee) sunt cele mai expuse, depunerea fulgilor fiind un efect al scăderii puterii de antrenare a curenţilor de aer în spaţiul depresiunii. Pentru asigurarea continuităţii circulaţiei sunt de preferat măsurilor de combatere directă, cele preventive. Intre acestea se situează:

— aşezarea de panouri mobile de scânduri;
— amenajarea de garduri de traverse;
— înălţarea platformei prin lucrări de terasament;
— construirea de diguri (cavaleri) de pământ, ziduri de zăpadă, cărămidă sau beton;
— instalarea perdelelor forestiere de protecţie.

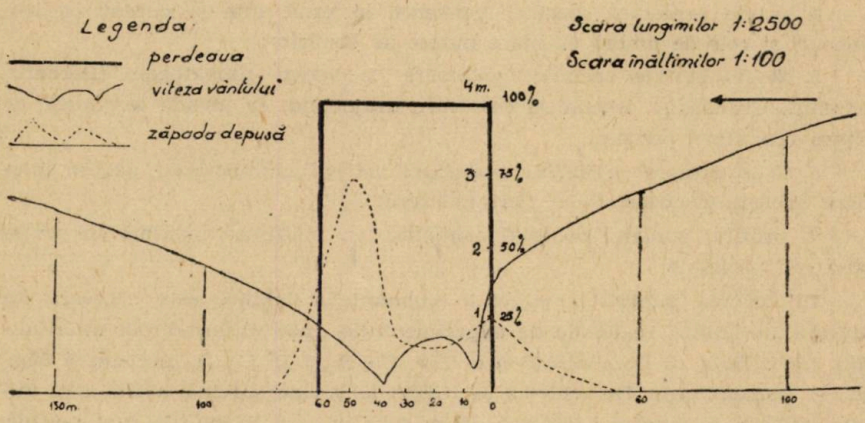

Efectul perdelelor parazăpezi.

Faţă de costul ridicat al soluţiilor provizorii şi de eficienţa lor relativă perdelele forestiere prezintă o superioritate practică demonstrată. Din punct de vedere forestier, atât prin particularitatea culturii lor cât şi prin influenţa lor asupra vântului, umidităţii atmosferii şi chiar asupra peisagiului, perdelele forestiere oferă un câmp de precupări deosebit de interesant.

Primele perdele forestiere au apărut în Canada, U.S.A., U.R.S.S., Ungaria şi alte ţări, pentru protejarea culturilor agricole, a fermelor şi a aşezărilor de colonişti. La noi ICEF-ul are lucrări avansate pentru cercetări în acest domeniu în staţiunile sale dela Mangalia, Schitu şi Jegălia. Lucrările făcute de Regia Autonomă a C.F.R. (Buzău, Brăila, Bucureşti, Constanţa) pentru protejarea căilor nu au dat rezultate din cauza insuficienţei organizării serviciului respectiv.

Perdeaua eficace este cea care crează dealungul căii un mediu de pădure, ştiut fiind că o porţiune de cale ce străbate o pădure nu se înzăpezeşte.

Perdelele mai late de 40 m. reţin zăpada în cuprinsul lor. Pentru lăţimi sub 40 m. s'a constatat că este necesar a se da o distanţă de linie suficientă pentru că zăpada care scapă din perdea să nu acopere calea. Perdelele înguste sau gardurile vii în fâşii acţionează ca şi panourile mobile reţinând zăpada numai în spaţiul adăpostit. Spaţiul de acumulare a zăpezii e în funcţiune de scăderea vitezei vântului prin efectul prezenţei perdelei..

Conferenţiarul se pronunţă pentru perdele cari constitue un obstacol cât mai dens. In acest scop recomandă:

1. plantaţii dese, urmărindu-se a se crea o cât mai timpurie încheere a masivului;

2. păstrarea stării de „hăţiş", aceasta oferind o consistenţă maximă

3. elementele de păriş ce se individualizează să facă obiectul unor extracţii împrăştiate, urmărindu-se obţinerea de lăstari (regim crâng cu tratament grădinărit);

4. să fie preferate speciile rezistente la praf, fum şi curenţi aerieni puternici şi cele de umbră cu mare putere de lăstărire;

5. să fie evitate speciile purtătoare de agenţi fitopatogeni (Berberis Rhamnus, Crataegus) precum şi cele cari, drajonând, ar invada terenurile de cultură din afara perdelei;

6. să se prefere pe liziera exterioară arbuşti ghimpoşi iar pe cea interioară arbuşti fructiferi şi cu flori melifere;

7. profilul perdelei poate fi asimetric, cu înălţimea maximă în partea opusă căii protejate.

In vederea punerii la punct a amănuntelor tehnice este necesară înmulţirea staţiunilor regionale de experimentaţie. Instituţiilor direct interesate (Min. Lucr. Publ. şi Comunicaţii prin Dir. C.F.R. şi D. G., D., precum şi Min. Agr. şi Domenii prin Dir. Silvică şi ICEF.) le revine sarcina luării unei atitudini oficiale în această problemă. In măsura în care adaptările sunt posibile sau identităţile staţionale sunt reale, trebuesc luate în considerare experienţele şi practica rusească în acest domeniu.

Politica de Stat faţă de problema perdelelor forestiere pentru protecţia căilor de comunicaţie poate fi privită sub trei aspecte:

a) social-economic (exproprieri, reduceri de impozite pentru proprietari, încadrarea problemei în programul general de sporirea patrimoniului forestier al ţării);

b) tehnic (colaborarea serviciilor silvice ce s'ar crea în M. L. P. C. cu Dir. Silvică M. A. D. şi ICEF);

c) juridic (modificarea D. L. Nr. 418/1943, în sensul ca lucrările să se facă din fonduri proprii de către instituţiile interesate, extinderea regimului silvic asupra acestor perdele).

Urmărit cu un viu interes, în expunerea sa, conferenţiarul pune următoarele concluzii în ceea ce priveşte utilitatea şi posibilitatea de realizare a perdelelor forestiere pentru prevenirea înzăpezirilor:

— dată fiind unitatea publică a acestor lucrări, acţiunea trebue dirijată şi sprijinită de Stat *);

— crearea de Servicii speciale în Direcţiile interesate şi încadrarea lor cu elemente componente, posturile de resort tehnic forestier atribuindu-se silvicultorilor;

— colaborarea armonioasă între departamentele cointeresate la bunul mers al acestor lucrări. (13)

T. C.

● **Expoziţia Casei Pădurilor Statului.**

Redresarea vieţii noastre economice este condiţionată de materialele indispensabile, între cari lemnul deţine un loc de frunte, deoarece ia parte ca element principal în transporturi, construcţii, agricultură, lucrări hidraulice, industrii chimice, gospodăria ţăranului şi a muncitorului, etc.

La 23 August 1944, majoritatea industriei şi gospodăriei forestiere era distrusă sau dezorganizată în urma retragerii trupelor inamice. Intreaga economie naţională era ameninţată, prin lipsa lemnului, necesar în construcţii, refaceri, etc., în timp ce trebuia să livrăm cantităţi importante de lemnărie în contul Convenţiei de Armistiţiu.

Casa Pădurilor Statului, care deţine numai 1.595.000 Ha, din totalul păduros al ţării de 6.326.000 Ha, adică 25%, prin măsurile luate în ultimii ani, fără a precupeţi nici un efort sau sacrificii, a putut acoperi până la 40% din nevoile în lemne de foc, cherestea, traverse, lemn de celuloză, etc., necesare refacerii ţării, instituţiilor de utilitate publică, populaţiei dela sate şi oraşe, I.O.V.R., etc., contribuind cu o cotă mare la acoperirea comenzilor pentru Convenţia de Armistiţiu şi acordul comercial din 12 Mai 1945 cu U.R.S.S.

Paralel cu exploatarea, comercializarea şi industrializarea lemnului, CAPS.-ul se ocupă cu refacerea domeniului forestier al Statului, prin plantarea regiunilor distruse în mod sălbatec în trecut şi prin ameliorarea arboretelor existente, introducându-se în ele totdeodată esenţe de o cât mai mare valoare. In anul 1945—46 s'au plantat peste 7.000 Ha şi s'au pus în valoare cca 1.000 Ha terenuri improductive.

Ca activitate pe plan social, CAPS.-ul s'a străduit să îmbunătăţească situaţia funcţionarilor şi muncitorilor săi organizând 160 economate.

Cu toate dificultăţile mari de neînvins — CAPS.-ul a reuşit într'un interval de 1 an, să refacă peste 60 Km căi ferate forestiere, să pună în funcţiune 45 gatere, să transporte pe căile ferate proprii peste 2.000.000 tone kilometrice, să sporească forţa motrică a maşinilor dela fabricile de cherestea dela 2.200 H. P. la 4.200 H. P. şi să procure funcţionarilor şi muncitorilor, — prin economate — de 5—10 ori mai multe mărfuri ca în anul precedent.

Cu scopul: a) evidenţierii realizărilor; b) difuzării în masa consumatorilor şi a tuturor responsabililor oficiali şi neoficiali a rolului şi importanţei pădurii

---

*) Prin D. L. Nr. 2.889 din 25.IX.1946 s'au declarat de utilitate şi cu caracter urgent lucrările de plantaţii contra înzăpezirilor dealungul următoarelor linii ferate:

Bucureşti-Constanţa, Bucureşti-Giurgiu, Giurgiu-Videle, Urziceni-Făurei, Ploeşti-Ţândărei, Făurei-Ţândărei, Buzău-Galaţi, Costeşti-Roşiori-Turnu Măgurele, Roşiori-Zimnicea, Piatra Olt-Corabia, Craiova-Calafat, Costeşti-Slatina-Piatra Olt-Filiaşi.

Terenurile afectate lucrărilor se expropriază.

și a lemnului ce produce, ce trece în consum sub formă brută, semiindustrializată, industrializată sau ca produs finit.

c) necesității cruțării pădurilor, împăduririi terenurilor exploatate, degradate sau inundabile, și raționalizării consumului lemnului sub orice formă;

d) și pentru instaurarea unei politici sociale care să aibă la bază lemnul, singura bogăție naturală în multe părți ale țării, unde formează mica posibilitate de existență a populației.

Casa Pădurilor a organizat o expoziție în sala de festivități a Soc. „Progresul Silvic" din București, în intervalul de timp dela 6 Martie 1946 la 1 Iunie 1946.

S'au expus în această expoziție standuri privind lemnul de exploatare și până ajunge să fie exportat prin depozitele CAPS, din Galați. S'a dat o deosebită importanță produselor finite, începând dela coșurile și mobile de nuele, și până la mobila țărănească, confecționată în atelierele fa-C. de Argeș.

Un colț care a atras atenția tuturor a fost industria casnică a Moților, în care s'au expus tot felul de obiecte casnice din lemn.

Pentru a se putea face o idee plastică asupra exploatării și transportului lemnului sub diferite sisteme, s'a făcut o machetă de ansamblu, instalată în mijlocul sălii, privind exploatările și transportul lemnului în Centrul C. de Argeș.

O mențiune deoseită merită macheta Direcției Culturii Pădurilor, în care s'a putut vedea toate lucrările de refacerea pădurilor pe terenurile exploatate.

Deschiderea expoziției a avut loc într'un cadru sărbătoresc, în ziua de 8 Martie a. c., în prezența mai multor membri ai Guvernului și reprezentanților diferitelor Administrații publice și instituții economice. D-l Prim Ministru al țării, Petru Groza, precum și d-l ministru al Agriculturii și Domeniilor, R. Zăroni, au vizitat expoziția ulterior cu care prilej au putut să constate efortul făcut de administrația silvică a pădurilor Statului pentru îmbunătățirea stării pădurilor și a exploatării lor.

V. C. Filip

ACUM 50 DE ANI

Preocupările manifestate în paginile Revistei Pădurilor din numerele apărute în August și Septembrie 1896 se roteau în jurul următoarelor subiecte: învățământul silvic, valorificarea fagului, **Casa de Credit a corpului silvic**, organizarea serviciului silvic, relațiunile dintre elementele meteorice și pădure, biblioteca personală a silvicultorului, amenajarea pădurilor, corecțiunea torenților, activitata profesională silvică în alte țări, legea de organizare a corpului silvic român.

Remarcabilă ca noutate este ideea unei Case de Credit, unui „CEACS", acum o jumătate de secol; de reținut este de asemeni, că în materie de terenuri degradate (corecțiunea torenților!) Corpul silvic își are o tradiție: activa încă dela începuturile lui, și că legăturile profesionale cu străinătatea se cultivau intens sub diverse forme: studii la fața locului (concedii, misiuni speciale pentru

aceasta), utilizarea literaturii forestiere din Centrul şi Westul Europei, pentru probleme anumite, informarea curentă despre manifestările silvice în diferite ţări (expoziţii, organizarea serviciului silvic, etc.). In sfârşit, menţionăm publicarea tabloului de 164 **„silvicultori recunoscuţi de minister** pentru ridicarea în plan şi amenajarea pădurilor particulare în conf. cu disp. legei promulgate la 18 Martie 1896 prin care s'a modificat art. 6 din Codul Silvic". — Repetăm ce subliniam într'o cronică precedentă: acest tabel este începutul legei de organizare a Corpului Silvic Român, sau, cu alte cuvinte: corpul silvic român, numărând 164 de silvicultori, a început ca atare, legal, acum cincizeci de ani.

● In detaliu, subiectele sunt tratate după cum urmează: Despre **„Şcoala de Silvicultură"** (pag. 225—234) scrie foarte acidulat G. Stătescu, care observă la Români un temperament prea pripit şi un egoism politic, manifestat în mania de a desfiinţa un lucru făcut de alţii, pentru a-l reface în urmă fără a-l îmbunătăţi, ceeace duce la cheltueli de prisos şi o învârtire în cerc vicios. Şcoala de Silvicultură este o oglindă a acestei firi a Românului: înfiinţată în 1851, cu trei cursuri speciale sub conducerea a trei profesori francezi silvicultori, este desfiinţată în 1853; La 1860 se reînfiinţează cu aceleaşi cursuri, cu profesori români; dar se desfiinţează la 1864; Se reînfiinţează la 1884; se desfiinţează în 1886; dela 1886—1894 cursuri mixte, la Herăstrău („Ferăstrău"), de agricultură şi silvicultură, plus un an de practică pentru cei ce se dedicau serviciului silvic. La 1896 se reînfiinţează Şcoala dela Brăneşti.

Stătescu constată următoarele defecte Şcoalei dela Brăneşti:

— lipsa unui debuşeu pentru absolvenţi (nesiguranţa serviciului la Stat);

— poziţia nepotrivită a Şcoalei (departe de oraş şi într'o regiune fără codru);

— insuficienţa programului şi condiţiunilor de admitere a elevilor (patru clase gimnaziale);

— insuficienţa programului de învăţământ a şcoalei (catedre de cursuri combinate, restrânse).

Concluzia lui Stătescu: Şcoala de silvicultură este necorespunzătoare scopului pentru care a fost creată şi deci: ori se reformează după o lege mai raţională spre a corespunde necesităţilor ori se desfiinţează pentru a nu mai încărca bugetul ţării. In acest din urmă caz este mai economic şi mai folositor a trimite 2—3 tineri pe an la şcolile din străinătate.

„Ceva despre fag" (pag. 245—248) scrie Ioan Ionică student silvic în Schemnitz. In fond, dă după buletinul Soc. forestiere belgiene informaţii despre varietăţile lemnului de fag. Remarcăm, că punea în circulaţie, pe atunci, cunoştinţe despre rase, distingându-se fagii tardivi de cei precoci. Diferenţele între aceştia fiind: tardivul înfrunzeşte circa 15 zile mai târziu, are frunzele marcescente, preferă staţiunile înalte, lemnul lui este alb, (i se zice chiar „fagul cu inima albă"), tare, durabil, propriu pentru construcţii şi industrie. Ceea ce este surprinzător pentru cunoştinţele obişnuite este afirmaţia că traversele de fag (fag alb, injectat cu creuzot) sunt mai rezistente decât cele de stejar.

In **„Incercări şi experienţe asupra lemnului de fag"** (pag. 278—281) Grigore Pârvulescu, absolvent al Şcoalei silvice din Aschaffenburg (Bavaria), traduce dintr'un studiu german (P. v. Alten) „cele mai principale pro-

prietăți ale lemnului de fag" expunându-le mai ales în cifre (gravitatea, umiditate, densitate, etc.).

Tot Stătescu, semnând însă numai cu inițialele G. S. dă informații depre **„Influența pădurilor asupra grindinei"** (pag(239—245), arătând că „pădurile au fără îndoială o acțiune protectoare" împotriva grindinei, numai că „o simplă perdea de arbori nu ar putea proteja suficient pământurile cultivate, ci numai un masiv păduros de oarecare întindere". Luând ca exemplu lucrările lui Becquerel (Franța), Künzer (Prusia), Riniker (Elveția), Stătescu opinează că asemenea cercetări ar fi interesante și pentru România având în vedere pagubele pe care le provoacă grindina culturilor agricole și conchide: „La Școala de Silvicultură dela Brănești, laboratorul de fizică și chimie s'ar putea acomoda mai mult în stațiune de cercetări forestiere, care punându-se în legătură cu agenții forestieri să studieze atât diferitele produse ale pădurii în raport cu diferiții factori ai săi (sol, esențe, lumină, căldură, tratamente, vârstă, etc.), cât și influența pădurii din atâtea puncte de vedere. Căci, un laborator pentru a prepara elevii oxigen și hidrogen ar fi o utopie".

Ca rezultat al studiilor pe teren, P. Antonescu, în **„Metoda actuală austriacă"** (pag. 234—239) scrie în continuare despre operațiunile relative la amenajament și anume despre fixarea pe teren a cadrului amenajamentului și descrierea parcelară, iar B. D. Neagoe în **„Studiu asupra corecțiunei torenților în Austria (1895/96)** raportează cum și-a îndeplinit misiunea dată în acest scop. Stilul este memorialistic, însă dând la o parte balastul de literatură, se constată o serie de date tehnice notate cu multă râvnă de a se instrui și de a aplica în țară cele văzute.

In chestiunea **„Casa de ajutor a pădurarilor"** (pag. 257—259) Psar (probabil pseudonim de ocazie al lui P. S. Antonescu-Remuș) după pledoaria de rigoare, propune concret pentru strângerea fondurilor o cotizare de 1% din salariul anual a tuturor agenților silvici de toate gradele, la care s'ar adăoga contribuția proprietarilor și exploatatorilor de păduri; scopul „Casei" să fie ajutorarea celor căzuți în nevoe, dar și premierea celor ce muncesc; iar statutele să fie elaborate și admise de Soc. „Progresul Silvic". — Actualul CEACS. își poate pune la dosarul istoric și această piesă documentară.

Continuând expunerea din numerile trecute, despre **„Organizarea serviciului silvic"** (pag. 259—269) N. R. Danilescu scrie acum despre sporirea personalului și reglementarea remunerațiilor, despre încercările făcute în trecut pentru organizarea serviciului și cauza nereușitei lor. — Aflăm astfel, despre activitatea în țară a lui Bouquet de la Grye, Ch. Broilliard, Huffel, Pitschak (au costat mai mult de 120.000 lei aur!). In concluzie, Danilescu cere: o lege sau cel puțin un regulament al serviciului silvic, stabilitatea mai mare pentru ministrul de resort (Agricultură, mine, păduri, Industrie, Comerț!) și o educație economică mai desvoltată la funcționarii șefi ai serviciilor economice din minister.

T. Bălănică

EXTERNĂ

● **ANGLIA. Probleme în legătură cu împăduririle.**

In timpul celor două războaie mondiale Marea Britanie a verificat un mare adevăr. In termeni generali, acest adevăr este formulat astfel: O țară, care-și neglijează resursele naturale pentru aranjamente de ordin co-

mercial, își fură singură căciula. Au ajuns să vorbească așa, pentrucă erau cât pe aci să piardă războiul din cauza lipsei... lemnului. De necrezut, însă așa stă scris oficial în isvoarele din care ne informăm.

In adevăr, Marea Britanie, ca și Spania de altfel, este o țară cu puține păduri: 1,5 mil. ha față de 25 mil. ha suprafață. Nu mai subliniem că și ceea ce există nu este în mod exemplar îngrijit (declară Englezii). Explicația stă în faptul că în secolul trecut Anglia era preocupată cu industrializarea ei și-și neglija pădurile, în timp ce în Franța și Germania (pentru a rămâne în Westul Europei), științele forestiere erau din ce în ce mai cultivate, iar pădurile mai

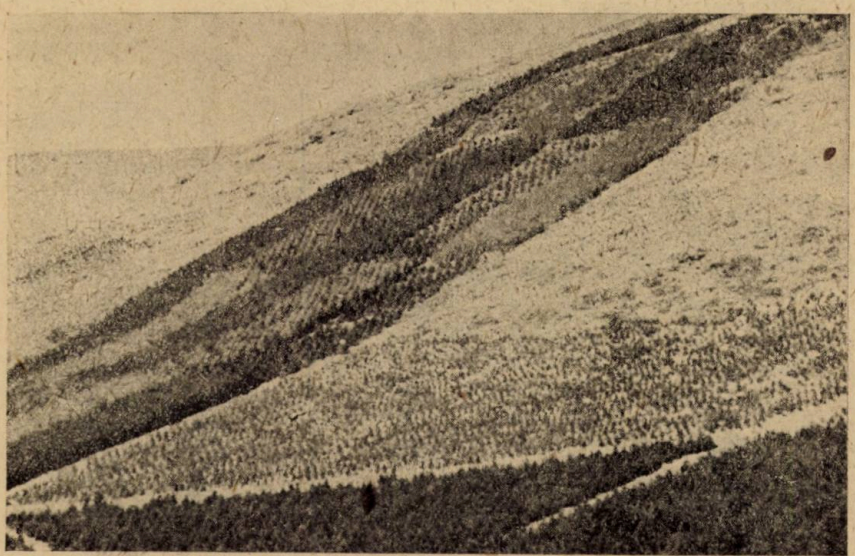

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 1. — Plantație experimentală pentru a se afla influența factorului altitudine. In această fotografie se arată o metodă de a planta în acest scop (metoda covorului): cinci specii la diferite altitudini. Vigoarea de creștere este unitatea de măsură ai influenței altitudinei.

îngrijite. Judecata Englezilor era clară: vremea corăbiilor de lemn a trecut, iar schimbul produselor manufacturate se face avantajos cu lemnul brut de peste hotare. Și a venit războiul. Primul război mondial. După cum au declarat oficial, erau să-l piardă din cauza lemnului. Datorită unei mici rezerve, îngrijite de proprietari atenți și respectuoși față de interesul public, s'a salvat situația: 250.000 ha au fost doborîte, dintr'un total de 1,5 mil ha cât dispune Anglia, în 1914—18. Situația s'a repetat în cursul războiului 1939—1945, când alte 300.000 ha au fost doborîte. Să reținem proporția: Circa 1/3 din suprafața totală păduroasă a fost distrusă.

Spre deosebire de primul război mondial, al doilea i-a găsit pe Englezi cu un început de organizare forestieră. Și le-a prins bine. Acest serviciu se numește Comisiunea Forestieră (Forestry Commission) și are următoarele

misiuni: să restabilească pădurile statului şi să supravegheze folosirea pădurilor din proprietatea particulară, ajutând însă gestiunea acestora. Vorbind cu oarecare aproximaţie, administraţia lor silvică este cam cum exista la noi până în 1930 (CAPS.+Dir. Reg. silvic+P.P.J. la un loc). Precis nu se poate spune încă nimic, pentrucă această Comisiune abia în timpul din urmă a fost integrată în Ministerul de Agricultură. Acum se lucrează la definitivarea statutului ei şi ale organelor exterioare.

In 25 de ani de existenţă această Comisiune Forestieră a înregistrat următoarele realizări:

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 2. — Exemple de plantaţiuni în teren liber pe mari suprafeţe, totuşi reuşite şi în stare să suporte rigoarea iernei.

— a achiziţionat 625 mii ha (din care 250 mii sunt deja plantate, 200 mii rămân a fi plantate, iar restul este destinat altor întrebuinţări sau este impropriu pentru păduri);

— a creeat un nucleu de forestieri;

— au fost iniţiate cercetări forestiere.

Importanţa acestor fapte se apreciază mai uşor dacă se ţine seama de proectele actuale: mărirea suprafeţei păduroase a Marei Britanii la 2,5 mil. ha (Repetăm: acum are 1,5 mil. ha). Pădure există, propriu zis numai pe 1 mil. ha, de unde rezultă că 1,5 mil. ha vor deveni pădure pe cale de plantaţiuni. Programarea acestor lucrări este făcută: 5 perioade a câte 10 ani. Cheltuelile pentru primii zece ani se estimează la 47 mil. lire. Ce se scontează prin realizarea acestui program? Următoarele:

— mărirea producţiei: în 50 de ani Marea Britanie va putea produce 30% din cantitatea de lemn necesară pentru acoperirea cererilor de pe piaţa internă. Până la războiu, această producţie era de 5%;

— sporirea întrebuinţării mânei de lucru: pe viitor va fi nevoe de 250.000 muncitori forestieri permanenţi (admiţându-se ca necesar 1 lucrător la 10 ha).

Bine înţeles, acestea sunt.... planuri. Traducerea lor în lucrări de teren mai reclamă şi o înţelegere între specialişti în legătură cu speciile de plantat. Discuţiunile par a fi încă neterminate în această privinţă. Comisiunea Fores-

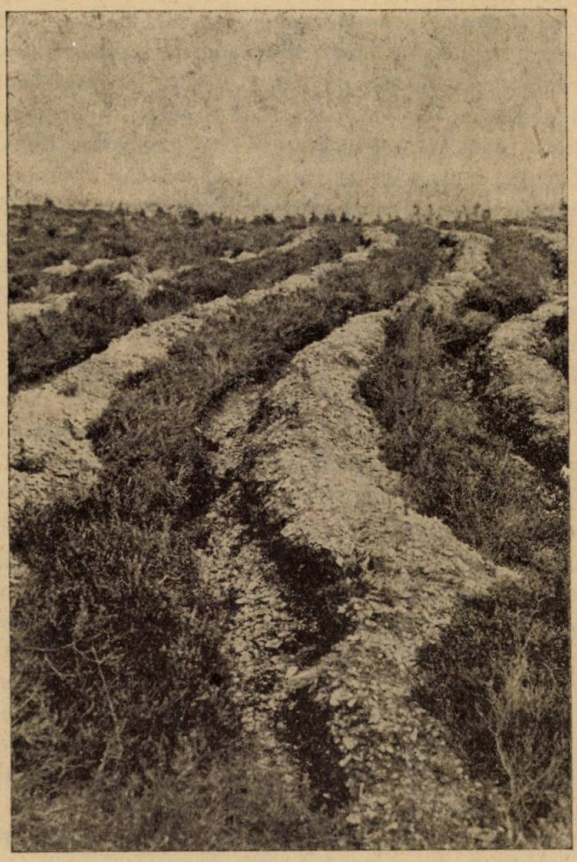

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 3. — Plantaţiuni în terenuri degradate. O metodă care a dat cele mai bune rezultate este, după cum se vede în fotografie, prepararea terenului prin săparea tranşeelor, în care se execută propriu zis plantaţiile.

tieră a opiniat să se planteze numai răşinoase indigene şi exotice. Foioasele şi-au găsit însă imediat apărători pentru motive de ordin ştiinţific, economic, estetic, şi sentimental. Fagul, mesteacănul, frasinul şi mai ales stejarul (folosit altădată pe scară întinsă în construcţia corăbiilor) au dat insulei un anumit caracter şi peisaj (prin calităţile şi aspectul lor), ameninţate astăzi să dispară, de către exoticele şi răşinoasele preconizate de comisiune.

In afară de această controversă, Englezii mai au de rezolvat o problemă: cum să se asigure exploatarea rațională în pădurile particulare. Soluția Comisiunei pare a fi ingenioasă (pentru condițiunile din Anglia): pădurea socotită necesară pentru producerea de lemn este „dedicată" de proprietarul ei acestui scop. Terenul va fi folosit, prin urmare, având în vedere obiectivul esențial: producerea lemnului. Pentru aceasta, proprietarul este obligat să întrebuințeze personal calificat, să exploateze pădurea după un amenajament aprobat de Comisiune și să țină o contabilitate corespunzătoare. In schimb, statul îi acordă o asistență financiară, până când pădurile astfel organizate și administrate devin rentabile. Subvenția se ridică la 25% din cheltuelile angajate. In cazul când proprietarul unei păduri, socotită necesară pentru producerea de lemn, refuză să o „dedice" acestui scop și să o exploateze după amenajament, se sugerează achiziționarea ei de către stat. Reținem deci aceste două elemente: **creditul forestier** și **personalul calificat**. Când statul dispune de ele, intervenția lui în proprietatea particulară este eficace. Dacă nu dispune, intervenția nu are rost, căci nu conduce la ameliorarea și mărirea producției.

Banii se găsesc mai ușor, probabil, în Anglia. Nu se face mențiune de modalitatea de procurare. Pentru personal însă, facultățile de silvicultură se prepară să acorde mai multă importanță formării specialiștilor în materie de împăduriri. Cu sinceritate, Englezii recunosc: „avem nevoe de un mare număr de specialiști, pentrucă **acum când începem să ne ocupăm de pădurile noastre, ne dăm seama că sunt multe lucruri pe care nu le cunoaștem**". In unele cărți vechi mărturisirile de acest gent se numesc începutul înțelepciunei și una din cheile succesului.

Dar specialiștii nu se numără numai printre intelectuali, ci și în rândurile muncitorilor manuali. De aceea, problema prezintă și aspecte sociale foarte interesante. Angajările de muncitori forestieri permanenți au început, asigurându-li-se 150 de zile de lucru pe an. In restul timpului își cultivă pământul lor, își cresc păsările, vitele etc. sau lucrează suplimentar la pădure. Aglomerările de muncitori de pădure vor face să se nască sate noui. Cum de altfel au și început în Scoția, unde plantațiile pentru ceea ce se va numi mai târziu „pădurea Kielder" (care va fi cea mai mare pădure din Anglia), sunt în curs d execuție; aci există deja un nucleu de sat. Mai târziu se va face biserica, apoi primăria, poșta, se vor deschide 2—3 magazine, se va desvolta o activitate fermieră, etc.

Și așa, dintr'un pustiu, **prin pădure**, o nouă comunitate omenească, pornită fiind dela un scop precis: satisfacerea cerințelor comerțului și bunei stări sociale, va afla în acest mediu o sursă de viață și de inspirație, va da individului posibilitatea de a se exprima în fericire și muncă. Prin aceasta, mai departe gândind, „Marea Britanie va găsi o bogăție care depășește cu mult pe aceea a banilor și a resurselor forestiere".

Englezii sunt visători, dar constructivi și cu deosebire optimiști.

(După materialul informativ pus la dispoziție de biroul de presă britanic).

● **Relaţiuni internaţionale.**

Acţiunea de restabilire a relaţiunilor internaţionale culturale şi economice cu cercurile forestiere de peste hotare continuă ca şi până acum din afară către noi, prin încercările de instalare a punţilor de legătură. Metoda adoptată este cea clasică: **deocamdată** informarea reciprocă pe baza schimbului de **publicaţii de specialitate.** Pentru mânuitorii condeelor noastre, multe puţine câte sunt şi la noi, mai modeste sau mai pretenţioase, se poate spune că este un moment de a încerca o satisfacţie de vreme ce este o ocaziune de preţuire a scrisului şi a studiului, o ocaziune de a ieşi din poziţiunea de cenuşereasă pe care o are acest „păcat al tinereţei", între câte activităţi va fi numărând şi profesiunea de silvicultor.

In esenţă, este vorba despre două adrese primite în toamna aceasta (1946). Una este venită din FRANŢA şi anume dela aşa numita „Commission internationale des Industries Agricoles" (18, Avenue de Villars Paris VI-e). Această organizaţie are un serviciu de documentare, care face să se publice o revistă intitulată: „Revue Internationale des Industries Agricoles", unde cei interesaţi pot găsi extrase din literatura internaţională în materie. Desigur că noţiunea de „Industrie Agricolă" este întrebuinţată aci într'un sens foarte larg, încluzând şi economia forestieră. De reţinut pentru cititorii noştri este faptul că prin această comisiune, în afară de orientarea în literatura de specialitate prin înlesnirea revisei, se poate obţine orice informaţie la cerere (în materie de specialitate) şi că serviciul fotografic al Comisiunei este în măsură să furnizeze reproducerile pe microfilme ale ori căror texte care interesează şi care ar fi inaccesibile (reviste, tratate epuizate etc.).

O a doua adresă a venit din AMERICA dela FAO din cadrul UNO (sau pe româneşte ONU). Prin aceasta se cere a se trimite de către Institutele şi societăţile noastre silvice publicaţiile principale de specialitate în vederea documentării. FAO este organizaţia pentru agricultură şi hrană, dar este pe cale de a înjgheba şi o activitate forestieră, adică în materie de păduri şi produse forestiere. In acest scop s'a hotărît de a aranja **schimburi de publicaţii** din toate ţările pentru a se avea o orientare cât mai fondată în materie. Pe baza acestor informaţii se va publica un periodic FAO, care se va trimite cu titlul de reciprocitate tuturor care au acceptat schimbul.

Mărturisim un sentiment de satisfacţie şi parcă de siguranţă când vedem cum se rupe tăcerea din jurul nostru, cum vin străinii şi ne caută, ne întreabă **ce cercetăm, ce scrim,** cum gospodărim ce posedăm, vor să stea de vorbă cu noi. Şi mai ne pare bine că bat la uşă la vechile adrese, pe care se vede că nu le-au uitat în timpul războiului. Insă suntem şi oarecum contrariaţi când constatăm de data aceasta o revenire la încadrarea tot în agricultură a economiei forestiere, deşi toată lumea ştie că pădurea nu-i ogor iar silvicultura nu este agricultură.

Probabil, pe viitor, după ce-şi va fi câştigat poziţiunea politică, economia forestieră va fi menţionată şi ea în titulatura organizaţiilor internaţionale.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● **S'a prăbuşit un stâlp al vânătoarei.**

In această rubrică, obicinuim să scriem, ceva şi despre acei membri ai Societăţii „Progresul Silvic", plecaţi dintre noi, care s'au evidenţiat, în mod deosebit, în domeniul activităţii vânătoreşti. De data aceasta, avem tristul prilej să înregistrăm prăbuşirea unuia din principalii stâlpi ai vieţii cinegetice: **Anastase Nedelcovici**, inginer consilier silvic, fost administrator al Casei Pădurilor Statului.

Ca vânător, defunctul avea ţinuta distinsă a vânătorului din Apus şi era un sever păzitor al eticei cinegetice. In calitate de administrator al Casei Pădurilor, a sprijinit atât cu vorba cât şi cu fapta orice iniţiativă sănătoasă în domeniul de care ne ocupăm. Societatea de vânătoare „A.V.I.S." a inginerilor silvici din Bucureşti n'ar fi ajuns la nivelul pe care-l ştim, fără sprijinul lui A. Nedelcovici, dat atât ca director regional cât şi ca administrator CAPS. Aceeaşi corectitudine vânătorească de care da el însuşi dovadă, o pretindea şi celor pe care-i comanda. Din acest punct de vedere, n'a existat un mai sever judecător pentru acei subalterni ai săi care, călcând legea, aduceau o atingere prestigiului Instituţiei. Plin de tact, a reuşit să readucă la Casa Pădurilor cele două Ocoale Silvice regale de vânătoare, Casa Verde şi Chişineu-Criş, iar prin activitatea depusă şi-a câştigat încrederea şi marea preţuire a defunctului Anton Mocioni, Mare Maestru al vânătorilor regale.

Dar, mai presus de toate, Anastase Nedelcovici a fost un dârz apărător al drepturilor Corpului Silvic şi al Administraţiilor silvice în materie de vânătoare. Cu toate multiplele lui ocupaţiuni, mai ales ca administrator CAPS., a găsit totuşi răgazul necesar să ia parte la consfătuirile din Comisiunea care a fost însărcinată cu redactare unei noi legi a vânătoarei. Nu-şi pierdea răbdarea decât atunci când, în ciuda evidenţei, anumite persoane, pentru meschine interese, refuzau să recunoască elementarele drepturi ale acestui corp. Dar nu trebue trecută cu vederea nici activitatea lui ca susţinător al vânătoarei în general. Vânatul din păduri este o parte din fauna vânătorească a ţării. Tot ce a făcut bun pentru vânatul din pădurile CAPS. s'a resfrânt şi asupra altor terenuri.

Va trece multă vreme până când golul lăsat de moartea lui Anastasie G. Nedelcovici, şi pe teren cinegetic, va putea fi umplut. (116)

● **Moţiunea A.G.I.R. şi vânătoarea.**

Ca rezultat al desbaterilor din Congresul Asociaţiei Generale a Inginerilor din România, ţinut la Bucureşti în zilele de 21—24 Oct. 1945, s'a votat o moţiune care cuprinde 9 capitole, corespunzătoare diferitelor sectoare ale activităţii inginereşti. Astfel: 1. Agricultura şi Cooperaţia. 2. Silvicultura. 3. Căi şi mijloace de comunicaţie. 4. Industrie. 5. Energie şi electricitate, etc. Examinând partea din moţiune, privitoare la Silvicultură, constatăm că n'au fost uitate nici interesele vânătoarei, deoarece la litera A, punctul 9, citim: „Oprirea păşunatului în păduri". Ştim cu toţii cât de utilă este pentru vânat această măsură, atunci când se aplică. La litera B, punctul 11, citim: „Ocrotirea vâna-

tului și pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru desvoltarea armonioasă a florei și faunei forestiere". Lăsând la o parte redactarea, care nu ni-se pare suficient de îngrijită, reținem ideea, de a ocroti vânatul și de a se preocupa de piscicultura în apele de munte. (117)

● **Tratamentul aplicat inginerilor silvici și Societăților A.V.I.S. la arendarea terenurilor de vânătoare.**

Pădurea constitue un tot, un întreg. Toate produsele ei: lemn, iarbă, fructe, rășină, plante medicinale, etc. formează obiectul aceleeași gospodării. Vânatul din păduri este un produs al acestora și trebue să urmeze același regim. Rău s'a făcut spărgând această unitate și dând vânatul în administrarea altei instituții (Dir. Ec. Vân.). Dar, nu ne ocupăm, acum, mai pe larg, de această chestiune, ci facem doar constatarea că darea în arendă a dreptului de vânătoare din pădurile Statului se face, în prezent, — legal sau ilegal, este altă chestiune, — de Dir. Ec. Vân. In consecință, atât Societățile de vânătoare A. V. I. S. ale inginerilor silvici, cât și inginerii silvici ca persoane particulare, când vor să ia în arendă terenuri de vânătoare, trebue să se adreseze Dir. Ec. Vân. Avem informațiuni că oficialitatea vânătorească a intervenit la Casa Pădurilor ca să se interzică inginerilor silvici de a lua în arendă dreptul de vânătaore în păduri din raza lor de activitate. Pe de altă parte, Societățile de vânătoare A. V. I. S. întâmpină dificultăți crescânde la Dir. Ec. Vân. la arendarea sau rearendarea terenurilor de vânătoare. S'a vorbit chiar de intenționea de a desființa, prin decizie ministerială, toate Societățile A. V. I. S., pe motiv că ar fi exclusiviste, deoarece n'ar fi formate decât din ingineri silvici. Cititorii vor judeca și califica așa cum se cuvine, atitudinea luată prin loviturile aplicate inginerilor silvici și societăților A. V. I. S. Inginerii silvici sunt cetățeni ai Țării; deci nu pot fi înlăturați dela dreptul de a lua în arendă terenuri, drept asigurat ori cărui posesor de permis de vânătoare. In ce privește Societățile A. V. I. S., liberi sunt inginerii silvici să se asocieze cu cine vor. In treacăt amintim că nu s'ar fi ajuns la Societăți de vânătoare compuse numai din ingineri silvici, dacă nu li-s'ar fi adus acuzația că nu sunt vânători și că n'au realizat nimic pe teren vânătoresc. Au înființat, atunci, pe întreg cuprinsul țării, astfel de Societăți și au dovedit că multe Societăți A. V. I. S. s'au situat, prin activitatea lor, în fruntea Societăților din județ.

Constatăm cu regret că în vreme ce vânatul se macină pe întreg întinsul țării (paznicii n'au arme și nu pot obține permise, lupii nimicesc cervideele) oficialitatea vânătorească nu are altceva mai bun de făcut decât să pună piedeci activității vânătorești a inginerilor silvici și a Societăților A. V. I. S. (118)

● **Facultatea de Silvicultură a fost deposedată de un teren pentru aplicații vânătorești.**

Timp de șase ani (1940—1946), jumătate din pădurea Cernica (cca 600 Ha) a fost afectată ca teren de aplicații vânătorești pentru studenții Facultății de Silvicultură și pentru elevii Școalei de brigadieri silvici dela Brănești. A doua jumătate, deși era necesară și ea pentru nevoile didactice amintite, totuși

a fost arendată unei Societăţi de vânătoare, pentru a nu prejudicia interesele vânătorilor din Capitală.

Timp de şase ani, studenţii au avut plăcerea de a împuşca aci câte un iepure, vr'un sitar, iar în anul 1945, şi câţiva ţapi. Şcolile silvice au amenajat terenul din punct de vedere vânătoresc, înfiinţând sărării, adăposturi de hrană, ogoare pentru vânat, poteci, observatoare şi deschizând linii pentru vânătoare. Cele două şcoli erau în aşteptarea momentului prielnic pentru a se opri cu desăvârşire păşunatul şi apoi a se înfiinţa o fasanerie. Acest moment însă n'a sosit.

Cu surprindere, am aflat că începând dela 1 Aprliie 1946, pădurea Cernica întreagă, deci şi cele 600 Ha ale Şcolilor Silvice, a fost dată în arendă Societăţii de vânătoare amintite. Facultatea de Silvicultură, în speranţa că la mijloc nu poate fi decât o eroare, a sesizat, în scris, Direcţiunea Economiei Vânatului, cerând să se repare eroarea. A trecut o jumătate de an dela această intervenţie, fără ca Şcolile să-şi recapete pădurea, deşi în contractul tip de arendare există o clauză, care dă posibilitate Statului să rezilieze contractul, dacă terenul urmează să primească altă destinaţie — cum este în cazul de faţă (teren didactic). Cu mâhnire facem constatarea că în pragul noului an şcolar, elevii sunt lipsiţi de posibilitatea de a face aplicaţiuni în pădurea Cernica. Acesta să fie concursul pe care-l dă oficialitatea vânătorească pregătirii cinegetice a viitorilor silvicultori? (119)

● **Boncănitul cerbilor şi lucrările din pădure.**

Scriem aecste rânuri în preajma vânătoarei de cerbi. Se ştie că, în timpul boncănitului, este nevoe de linişte, îndeosebi în anumite porţiuni de pădure unde se ţin cerbii. Nu ne gândim să cerem sacrificii gospodăriei forestiere, anume de a suspenda lucrările pentru un anumit timp, ci la armonizarea celor două interese: silvic şi vânătoresc, armonizare despre care s'a vorbit atâta. Examinând, cu bunăvoinţă, fiecare caz în parte, se va vedea că de multe ori o anumită lucrare va putea fi făcută în altă epocă decât 10 Sept.—10 Oct., fără ca prin aceasta gospodăria forestieră să aibă de suferit. La aceste cazuri ne gândim, când cerem colegilor şefi de ocoale înţelegere pentru sacrificiile făcute de vânătorii arendaşi. (120)

● **Regimul caprelor negre.**

Federaţia protectorilor şi vânătorilor de capre negre din România ne trimite o publicaţie din care extragem următoarele:

Prin decizia minist. Nr. 6803/1942, public. în M. Of. Nr. 112/1942, s'a prevăzut obligativitatea ca fiecare vânător de capre negre să se înscrie ca membru în Federaţie. Nimeni nu are dreptul de a împuşca sau transporta capră neagră fără a poseda autorizaţia de împuşcare de capră neagră, emisă pe numele său şi având termenul neexpirat. Autorizaţiile se eliberează de Federaţie, pe baza propunerilor Inspectoratului de vânătoare judeţean, în schimbul unei cotizaţii anuale de 6.000 lei şi a unei taxe de împuşcare de 10.000 lei, de fiecare piesă. Taxele sunt pentru anul 1946/47. Autorizaţiile, trebue înapoiate Inspectoratului de vânătoare judeţean, până la 31 Dec. 1946, indiferent dacă piesa a fost împuşcată sau nu. (121)

Vasile Cotta

LEGISLATIVĂ

● Infiinţarea Regiei publice comerciale „Alianţa Forestieră".

Ministerul de Agricultură ungar apreciind activitatea desfăşurată de Statul Român, în interesul economiei naţionale şi al proprietarilor însuşi prin înfiinţarea Regiei „Regna" pentru exploatarea, industrializarea şi comercializarea bunurilor Comunităţii de avere din Năsăud, a aprobat în 1941 constituirea de către un grup de comune a „Cooperativei proprietarilor de păduri pentru exploatarea de lemne din Gheorgheni".

Cooperativa proprietarilor de păduri pentru exploatarea de lemne din Gheorgheni a admis să intre ca membru fondator în societatea Sovromlemn, înfiinţată prin legea No. 320 din 1.V.1946.

Dar în conformitate cu legile noastre, această Cooperativă nu poate angaja legal pe proprietarii componenţi, comune şi composesorate, care trebuie să fie administrate de Stat din punct de vedere technic şi în condiţiile art. 14 din legea pentru satisfacerea trebuinţelor normale de lemn de foc şi construcţie ale populaţiei rurale, legii contabilităţii publice şi art. 42 şi 48 din Codul silvic.

Pe de altă parte, legea pentru administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice permite înfiinţarea de regii publice şi pentru pădurile comunale şi composesorale, care astfel pot deroga dela restricţiile legilor de mai sus.

Pentru acest scop, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, de acord cu proprietarii, a hotărît transformarea actualei Cooperative într'o regie publică comercială denumită „Alianţa Forestieră" (AFOR), cu sediul în Gheorgheni.

Pot intra în AFOR, pe lângă proprietarii pădurilor administrate de Stat, care au constituit Cooperativa şi ceilalţi proprietari ai pădurilor comunale şi composesorale din bazinul Gheorghienilor, dacă vor cere aceasta.

Scopul AFOR-ului este de:

a) a exploata, industrializa şi comercializa produsele pădurii care depăşesc nevoile proprii ale proprietarilor;

b) a construi instalaţiile de transport necesare;

c) a exploata, industrializa şi comercializa produsele carierelor de piatră;

d) a colabora cu alte regii publice forestiere (CAPS, Fondul Bisericesc, Bunurile comune Ciuc) precum şi cu Societatea Sovromlemn.

Capitalul social e constituit din capitalul Cooperativei, la care se adaogă aportul în material lemnos al noilor membri, considerându-se o parte socială egală cu 455 m. c. corespunzând suprafeţei de 500 de jugăre cadastrale.

Organele de conducere ale AFOR-ului sunt:

1. Adunarea Generală a proprietarilor, compuse din câte un delegat pentru fiecare parte socială.

2. Consiliul de Direcţie, compus din 2 membri delegaţi de Consiliul de administraţie şi Directorul AFOR-ului.

4. Directorul AFOR-ului numit de MAD, prin Decret Regal la propunerea Consiliului de Administraţie.

Un Statut va desvolta modul de administrare al regiilor publice comerciale AFOR.

Până la constituirea adunării generale şi a alegerii Consiliului de administraţie, MAD va numi o comisie interimară şi pe Directorul AFOR-ului, care vor avea a decide în primul rând asupra participării a regiei ca membru fondator la Societatea Sovromlemn în locul Cooperativei din Gheorgheni.

N. Şt. Dumitrescu

● **Legi şi decizii de interes forestier.**

O caracteristică de seamă a cadrului juridic actual al economiei noastre forestiere este marele număr de legi şi dispoziţiuni legale, care apar zi de zi spre a reglementa sectoarele sale de activitate.

La această situaţie, s'a ajuns datorită:

— politicii forestiere desvoltată de Stat, care tinde să organizeze sau — cel puţin — să controleze toate aspectele culturii pădurilor şi valorificării produselor forestiere.

— crizei premergătoare războiului şi apoi războiului însuşi, care au provocat profunde transformări în toate manifestările de viaţă omenească şi mai ales în cele economice.

Economia, mai mult sau mai puţin liberală, sub care am trăit până către 1930, a făcut loc intervenţionismul de Stat, mergând până la economia dirijată, care impune o strictă reglementare a tuturor sectoarelor economice: producţie, circulaţie, repartiţie şi consumaţie. Cum însă orice intervenţie a Statului într'un domeniu, atrage altă intervenţie în domeniile contingente şi limitrofe, s'a ajuns la actuala situaţie în care aproape zilnic se edictează un noian de legi, jurnale ale Consiliului de Miniştri, decizii ministeriale, etc., pentru organizarea şi controlul economiei forestiere.

Prezentele însemnări, care pentru motivele de mai sus au tendinţa de a deveni permanente şi a căpăta caracter de rubrică, nu au alt scop decât de a constitui o evidenţă cât mai completă a legilor şi prevederilor legale interesând economia forestieră, la dispoziţia celor ce activează în acest domeniu şi care să uşureze în acelaşi timp şi munca acelora care ar voi în viitor să reconstitue fizionomia acestei perioade de transformări, care, fără să dea la iveală realizări strălucitoare, a măcinat totuşi nenumărate energii.

Datorită spaţiului restrâns de care dispunem, nu se va da decât foarte sumare menţiuni despre conţinutul lor, indicându-se însă Nr. Mon. Of., în care s'a publicat dispoziţia respectivă. Inserarea materialului se va face în ordinea cronologică a publicării lui în Mon. Of.

1 Ianuarie—30 Iunie 1946.

1. Decizia Nr. 196.577/945 a M. A. D. privitoare la reglementarea folosirei **seminţelor** recoltate şi a **puieţilor** produşi în pepinierele Statului de Direcţia Silvică. (M. Of. Nr. 18/21.I.1946).

2. Decizia Nr. 61/946 a M. A. D. referitoare la **competinţa** şefilor de Inspectorate Silvice şi a Directorului Direcţiei Silvice Bistriţa-Năsăud (M. Of. Nr. 18/21.I.1946).

3. Decizia Nr. 3.526/945 a M. A. D. pentru înfiinţarea **„Sfaturilor de colaborare"** pe lângă unităţile silvice, pendinte de M. A. D. (M. Of. Nr. 20/23.I.1946).

4. Decizia Nr. 102/946 a M. A. D. prin care se stabilesc noi norme pentru împuşcarea **urşilor stricători**. Anulează dec. min. Nr. 10.375 din 1 Iulie 1942, (Mon. Of. Nr. 25 din 30.I.1946).

5. Decizia Nr. 157/946 a M. A. D., care reîntroduce obligativitatea personalităţii juridice pentru **societăţile de vânătoare şi pescuit** în apele de munte. Admite în mod limitat şi înfiinţarea de „Asociaţii vremelnice". Anulează dec. Nr. 241/945 (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).

6. Decizia Nr. 694/1946 a M. A. D. care fixează **epocile de vânătoare** şi speciile oprite pe anul 1946—47 (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).

7. Decizia Nr. 161/946 a M. A. D. referitoare la reorganizarea **Institutului de Cercetări Forestiere al României.** (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).

8. Decizia Nr. 198/946 a M. A. D. stabilind norme pentru atribuirea **amenajamentelor** şi **tariful** de onorarii cuvenite inginerilor silvici amenajişti (Mon. Of. Nr. 30/5.II.1946).

9. Decizia Nr. 225/946 a M. A. D. fixând normele de activitate a **inspectorilor de vânătoare** judeţeni. Prevede obligativitatea combaterii din oficiu a braconajului de către personalul silvic. (M. Of. Nr. 32/7.II.1946).

10. Decizia Nr. 156/946 a M. A. D., care prevede combaterea prin **otrăvire a lupilor** şi a vulpilor, numai pe bază de autorizaţie. Anulează decizia Nr. 2.939/945. (M. Of. Nr. 32/7.II.1946).

11. Decizia Nr. 3.365/946 a Ministerului de Interne, care majorează costul imprimatelor de **port armă.** (M. Of. Nr. 33/8.II.1946).

12. Legea Nr. 104/946 pentru modificarea unor dispoziţii din **legea asupra regimului apelor** din 27 Iunie 1924. Stabileşte dispoziţiuni pentru transportul lemnelor libere şi al plutelor. (M. Of. Nr. 48/26.II.1946).

13. Decizia Nr. 2.893/946 a S. S. Apr. dispunând **blocarea** unei cantităţi de lemn de **răşinoase** la toate exploatările forestiere. (M. Of. Nr. 48/26.II.1946).

14. Legea Nr. 109/946 pentru organizarea **Muzeului Naţional de Istorie Naturală „Gr. Antipa".** Prevede că toate serviciile silvice ale Statului sunt datoare a da concursul lor personalului Muzeului pentru studii ştiinţifice. (M. Of. Nr. 50/28.II.1946).

15. Decizia Nr. 969/946 a Comisariatului General al Preţurilor, care stabileşte **tarife maximale** pentru transportul lemnelor de foc în Municipiul Bucureşti. (M. Of. Nr. 52/2.III.1946).

16. Idem Nr. 972/946 pentru **descărcarea** şi **încărcarea** mărfurilor în gările şi magaziile din cuprinsul Municipiului Bucureşti. Tariful dela lemnele de foc se aplică şi depozitelor CAPS. (M. Of. Nr. 52/2.III.1946).

17. Decizia Nr. 269.430/946 a Ministerului de Finanţe, cuprinzând **coeficienţii de rentabilitate** pe ex. 1946—47. (M. Of. Nr. 54/5.III.1946).

18. Decizia Nr. 2.913/946 a Preşidenţiei Consiliului de Miniştri, penru înfiinţarea unei **comisii de coordonare** pe lângă Oficiile Economice judeţene. Face parte şi Şeful Serv. Silvic judeţean. (M. Of. Nr. 55/6.III.1946).

19. Decizia Nr. 139/946 a M. A. D. referitoare la majorarea taxei **permisului de vânătoare.** (M. Of. Nr. 57/8.III.1946).

20. Legea Nr. 162/946 pentru extinderea legii Nr. 9 din 25.I.1946 la inginerii şi conductorii din corpul silvic şi agronomic. Legea Nr. 9 se referă la **salarizarea** inginerilor şi conductorilor din Corpul Tehnic depinzând de Ministerul Comunicaţiilor şi Lucrărilor Publice. (M. Of. Nr. 61/13.III.1946).

21. Decizia Nr. 965/946 a Comisariatului General al Preţurilor fixând **preţurile maximale** pentru lemnul de răşinoase şi foioase necesar fabricaţiei celulozei. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

22. Idem Nr. 966/946, fixează **preţurile maximale** ale lemnului rotund de fag şi stejar, a cherestelei de fag şi stejar, precum şi ale traverselor de fag şi stejar. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

23. Idem Nr. 994/946 fixează **preţurile maximale** pentru lemnele de foc în Capitală şi capitalele de judeţ, precum şi pentru transportul şi tăiatul lor. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

24. Decizia Nr. 270.135/946 a Ministerului de Finanţe care diminuează **coeficienţii de rentabilitate** pentru comerţul de cherestea şi lemnul de construcţie. (M. O. Nr. 65/18.III.1946).

25. Legea Nr. 181/946 pentru modificarea **limitei de vârstă** a punerii în retragere din oficiu a membrilor corpului silvic şi a corpului veterinar. (M. Of. Nr. 70/23.III.1946).

26) Legea Nr. 206/946 privitoare la **rectificarea** unor înscrieri şi **înaintări în Corpul silvic** şi modificarea art. 6, 26, al. 2 şi 3 din legea de organizare a Corpului silvic. (M. Of. Nr. 74/28.III.1946).

27. Decizia Nr. 592/946 a M. A. D. referitoare la **păşunatul** vitelor în pădurile prevăzute la art. 1 al. a, b, c, d, din Codul silvic din 1910. (M. Of. Nr. 74/28.III.1946).

28. Decizia Nr. 2.985/946 a S. S. Apr. stabilind normele de **repartizare a cherestelei**. (M. Of. Nr. 76/30.III.1946).

29. Legea Nr. 243/946 pentru **desfiinţarea taxei vamale** de 10% ad valorem la exportul traverselor de răşinoase prevăzute la art. 639 din tariful vamal. (M. Of. Nr. 78/1.IV.1946).

30. Legea Nr. 257/946 privind abrogarea art. 3 din legea pentru **pădurile necesare apărării naţionale** din 13 Aprilie 1935 şi art. 1 litera b, din legea pentru pădurile de protecţie din 20 Aprilie 1935. (M. Of. Nr. 80/3.IV.1946).

31. Tabloul **preţurilor lemnelor de foc** predate autorităţilor şi instituţiilor de Stat de Casa Pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 83/6.IV.1946).

32. Decizia Nr. 756/946 a M. A. D. relativă la prelungirea **termenului de exploatare** al pădurilor de crâng, populate cu foioase, prevăzute de art. 1, pct. f, al. 3, al deciziei ministeriale Nr. 2.108 din 20 Iunie 1945. (M. Of. Nr. 85/9.IV.1946).

33. Decizia Nr. 289/946 a M. A. D. pentru **interzicerea pescuitului** în epoca 15.IV.1946—15.VI.1946 în toate râurile cu afluenţii lor, afară de Dunărea şi Prut. (M. Of. Nr. 86/10.IV.1946).

34. Decizia Nr. 792/946 a M. A. D. pentru înfiinţarea **„Serviciului Corpului Silvic"** la Direcţia silvică din M. A. D. (M. Of. Nr. 89/13.IV.1946).

35. Decizia Nr. 770/946 a M. A. D. referitoare la extinderea obligativităţii **recoltării coajei** de molid, stejar, gorun, etc. pentru tăbăcărie, prevăzută de legea Nr. 343/944 publ. în M. Of. Nr. 148/944, la pădurile situate în unele judeţe. (M. Of. Nr. 90/15.IV.1946).

36. Legea Nr. 293/946 referitoare la anularea unor **convenţii încheiate cu formaţiunile** moşneneşti pentru activitate în favoarea colectivităţii. (M Of. Nr. 91/16.IV.1946).

37. Legea Nr. 295/946 pentru repunerea în vigoare şi modificarea art. 39, 40, 41, 42 şi 43 din legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române.

publicată în M. Of. Nr. 97/6.V.1925. Stabileşte normele de organizare, administrarea şi **statutul „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina"**. Se abrogă legea de organizare a Fondului Bisericesc, publicată în M. Of. Nr. 148/29.VI.1940 cu toate modificările ulterioare. (M. Of. Nr. 92/17.IV.1946).

38. Decizia Nr. 3.001/946 a S. S. Apr., înserată cu omisiuni în M. Of. Nr. 85/946, privind obligativitatea **declarării lunare** de către exploatatori a cantităţilor de lemne, prin serviciile silvice judeţene. (M. Of. Nr. 92/17.IV./1946).

39. Decizia Nr. 739/946 a M. A. D. prin care se trece **Muzeul de Vânătoare „Dr. Gh. Nedici"** de sub administrarea Direcţiei Economiei Vânatului în administrarea ICEF-ului. (M. Of. Nr. 96/25.IV.1946).

40. Decizia Nr. 841/946 a M. A. D. referitoare la folosirea **golurilor de munte**. Din comisia judeţeană instituită, face parte şi şeful Serviciului Silvic judeţean. (M. Of. Nr. 99/29.IV.1946).

41. Legea Nr. 319/946 relativă la transformarea şcolilor medii de conductori silvici şi agricoli în **şcoli de subingineri** silvici şi agricoli şi la schimbarea denumirii de conductor silvic (agricol) în subinginer silvic (agricol). (M. Of. Nr. 101/1.V.1946).

42. Legea Nr. 320/946 pentru ratificarea convenţiunii intervenite între România şi U. R. S. S. cu privire la înfiinţarea Societăţii **„Sovromlemn"**, societate forestieră sovieto-română. (M. Of. Nr. 101/1.V.1946).

43. Decizia Nr. 3.081/946 a S. S. Apr. stabilind normele de **raţionalizare** a **consumului lemnelor de foc** în cuprinsul Municipiului Bucureşti, a suburbanelor pendinte de Municipiu şi a celorlalte comune urbane din ţară pe intervalul 1.IV.1946—31.III.1947. Normele stabilite în deciziile Nr. 1972 (M. Of. Nr. 29/945), Nr. 2.001 (M. Of. Nr. 34/945), Nr. 2.341 (M. O. Nr. 163/1945), Nr. 2.579 (M. Of. Nr. 234/945) se menţin valabile în măsura în care nu sunt modificate prin dispoziţiile prezentei decizii. (M. Of. Nr. 107/9.V.1946).

44. Decizia Nr. 886/946 stabilind **posibilităţile de exploatat** din păduri în anul forestier 1946—47. Vezi şi legea Nr. 154/943 pentru mobilizarea agricolă şi legea modificatoare Nr. 441/944. (M. Of. Nr. 110/14.V.1946).

45. Decizia Nr. 896/946 a M. A. D. privind **exploatarea** obligatorie, din pădurile de codru, a încă unei posibilităţi, în 1946—47, peste posibilităţile prevăzute în decizia de sub Nr. 44. (M. Of. Nr. 111/15.V.1946).

46. Decizia Nr. 1462/946 a M. A. D. pentru transformarea Staţiunii „Casa Verde"-ICEF din Timişoara în **„Staţiunea (gr. I) de cercetări pentru economia vânatului"** depinzând de ICEF. (M. Of. Nr. 111/15.V.1946).

47. Decizia Nr. 934/946 a M. A. D. cuprinzând norme privitoare la aplicarea art. 5 din Decretul Lege Nr. 1.977/938, privitor la **controlul circulaţiei materialului lemnos**. (M. Of. Nr. 117/22.V.1946).

48. Decizia Nr. 949/946 a M. A. D. cuprinzând norme relative la prevenirea şi reprimarea **incendiilor** de păduri precum şi a lucrărilor necesare reîmpădurirei suprafeţelor distruse prin incendii. (M. Of. Nr. 117/22.V.1946).

49. Legea Nr. 384/946 privitoare la administrarea patrimoniului rămas de pe urma desfiinţării fostelor regimente de graniţă din regiunea secuiască. Noua administraţie se numeşte **„Administraţia Bunurilor Comune Ciuc"**. (M. Of. Nr. 119/24.V.1946).

50. Legea Nr. 386/946 pentru modificarea unor dispoziţii din **legea asupra contabilităţii publice**. Se modifică unele articole privitoare la angajarea contractărilor şi ţinerea licitaţiilor. (M. Of. Nr. 120/25.V.1946).

51. Regulamentul **fondului de educaţie** al copiilor personalului silvic, prevăzut de legea Nr. 142, publicată în M. Of. Nr. 51 din 5.III.1945. (M. Of. Nr. 51 din 5.III.1945. (M. Of. Nr. 121/27.V.1946).

52. Legea Nr. 400/946 privitoare la înfiinţarea regiei publice comerciale **„Alianţa Forestieră" (AFOR)**, compusă din proprietarii pădurilor comunale, composesorale, etc. din bazinul Gheorghenilor. (M. Of. Nr. 125/1.VI.1946).

53. Legea Nr. 408/946 privitoare la **gradaţiile de vechime** la salarizarea brigadierilor silvici, administratorilor agricoli, pădurarilor şi agenţilor agricoli, din Corpul Tehnic M.A.D. (M. Of. Nr. 127/4.VI.1946).

54. Decizia Nr. 1.058/946 a Comisariatului General al Preţurilor fixând **preţuri maximale pentru** coaja de stejar şi salcie. Abrogă decizia Nr. 801 publicată în M. Of. Nr. 164/945. (M. Of. Nr. 127/4.VI.1946).

55. Decizia Nr. 778/946 a M. A. D. prin care Şcoala de Conductori Silvici „Casa Verde" devine **„Şcoala de Subingineri silvici Casa Verde"** din Timişoara, conform art. 1 din legea Nr. 319/946. (M. Of. Nr. 130/7.VI.1946).

56. Decizia Nr. 1.056/946 a M. A. D. prelungind **termenul de doborîre** a arborilor destinaţi a fi exploataţi pentru coajă. (M. Of. Nr. 131/8.VI.1946).

57. Legea Nr. 415/946 pentru modificarea şi completarea legilor Nr. 320 şi 321 din 1946, privind constituirea Soc. **Sovromlemn.** (M. Of. Nr. 133/12.VI.1946).

58. Legea Nr. 432/946 pentru organizarea **Direcţiunii Apelor** din Ministerul Comunicaţiilor şi Lucrărilor Publice şi modificarea art. 98 al legii regimului apelor. Art. 98 modificat prevede că din Comisia Superioară a Apelor, compusă din 4 membri, face parte şi Directorul Casei Autonome a Pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 134/13.VI.1946).

59. Decizia Nr. 1.061/946 a Comisariatului General al Preţurilor pentru fixarea **preţurilor maximale la traversele** de fag. Modifică dispoziţiile art. 19—22 din decizia Nr. 966 publicată în M. Of. Nr. 65/18.III.1946. (M. Of. Nr. 135/14.VI.1946).

60. Legea Nr. 453/946 pentru înfiinţarea **circumscripţiilor silvice de control**, ca organe exterioare a M. A. D., Direcţia Silvică şi având de scop activarea exploatării pădurilor şi controlul distribuirii produselor lemnoase. (M. Of. Nr. 138/18.VI).

61. Decizia Nr. 3.182/946 a S. S. Apr. privind **blocarea**, la dispoziţia Direcţiei Generale C. F. R., a unei cantităţi de material lemnos, din stocurile existente şi producţia viitoare ale întreprinderilor forestiere. (M. Of. Nr. 141/21.VI.1946).

62. Decizia Nr. 1.146/946 a M. A. D. pentru prelungirea termenului de doborîre al stejarului pentru **coajă de tăbăcit.** (M. Of. Nr. 145/26.VI.1946).

63. Legea Nr. 495/946 pentru **majorarea valorii materialelor** şi amenzilor prevăzute de Codul Silvic. Se majorează de 500 ori, iar procesele de delict se vor judeca cu urgenţă. (M. Of. Nr. 146/27.VI.1946).

N. St. Dumitrescu

R E C E N Z I I

CĂRȚI

Forestry Commission.
Bulletin Nr. 18, second edition.
SPRING FROSTS
with special reference to the frosts of May 1935.
Gerurile de primăvară (cu referințe speciale la gerurile din Mai 1935).
London: His Majesty's stationery Office 1946, pag. 111.

Intre dificultățile serioase din Anglia, în materie de regenerări și în deosebi de plantațiuni, gerurile târzii se enumără în primele rânduri. Ele reprezintă un element climatic obișnuit, producându-se de cele mai multe ori în prima jumătate a lunei Mai. In 1935 însă, au provocat o alarmă mult mai mare decât în alte dăți, pentrucă prin severitatea din acel an și răspândirea lor pe mai toată suprafața Angliei, au depășit „normalul", înregistrându-se temperaturi chiar de —12° C pe sol și —8° C în apărător. In felul acesta s'a atras atenția asupra climatului în care trăesc plantele. De sigur, se știa de mult despre strânsele relațiuni, care există între sănătatea plantelor și condițiunile climatice ale mediului, dar cum reacționează plantele la variațiunile acestor condițiuni și măsura în care aceste variațiuni pot fi direct sau indirect cauza de maladii, sunt materii imperfect studiate. Pentru aceste motive, studiul gerului cu efectele lui asupra vegetației, ținându-se seama de configurația terenului, condițiile de sol și climatul local, este firul conducător în cercetările de față.

In cazul lucrărilor de teren, două aspecte ale problemei gerului sunt de interes practic: 1. identificarea suprafețelor periclitate și 2. estimarea rezistenței la ger a diferitelor specii de importanță economică. Ambele se întâlnesc luate în considerație în paginile broșurii. Așa fiind, se înțelege, concluziile studiului au o valoare în primul rând pentru englezi, pentru proectele lor de împăduriri, pentru a ști unde se planteze și ce să planteze, fără ca gerul de Mai să le compromită munca. Totuși, în cadrul (teoretic dar și concret, practic) în care este prezentat subiectul, cu bogate referințe de literatură (engleză, americană, germană) de specialitate (meteorologie, botanică, silvicultură) se pot găsi anumite similitudini de situații care să permită într'o anumită măsură generalizarea concluziilor, deci un interes și pentru alte țări. Pe de altă parte, chiar dacă multe din adevărurile afirmate în acest studiu sunt deja un bun comun în știință, acest fapt nu trebue considerat ca o scădere („adevăruri banale"), căci pe baza unui fenomen excepțional (gerurile târzii din 1935), folosindu-se adică de acest prilej, se pun în circulație în lumea practicienilor adevăruri cucerite mai de mult timp, dar nebăgate în seamă. Și e drept, autorii dovedesc și un simț pedagogic remarcabil, când reamintesc cititorilor cunoștințele generale din meteorologie orientând astfel pe silvicultori în microclimă, într'un domeniu nu prea arid, dar neglijat, deși necesar practicei forestiere.

Metoda de investigație în cercetarea

problemei a fost ancheta întreprinsă public şi personal. Referinţele asupra pagubelor cauzate de ger au fost strânse pe cale administrativă dela gestionarii pădurilor Statului, pe calea unui apel către public, transmis prin mijlocirea presei şi prin descinderi personale pe teren, îndată după producerea fenomenului. Materialul de observaţii colectat a fost bogat şi a permis atât stabilirea gradului de sensibilitate la ger a diferitelor specii cât şi recunoaşterea regiunilor mai frecvent şi mai intens expuse gerului, întrucât problema a fost urmărită mai mulţi ani, nu numai în 1935. Evident, toate constatările sunt amendabile şi viitoare observaţiuni vor îmbunătăţi primele concluzii stabilite. Căci, sensibilitatea speciilor este destul de relativă, în sensul că rezistenţa lor depinde nu numai de temperaturile produse ci în mare măsură de starea de vegetaţie, de faza de desvoltare în care se găseşte planta, deci şi de epoca la care se produce gerul. Aşa se explică faptul constatat că există specii care în timpul iernei (repaosului vegetativ) rezistă la temperaturi joase (—11° C), iar în Mai degeră la temperaturi mult mai ridicate (—2,5° C) şi invers, specii care iarna nu suportă temperaturi prea coborîte (—9° C.), dar în opoziţie cu exemplul precedent, în Mai rezistă la temperaturi mai joase (—4° C). Aşa cum de altfel, chiar înăuntrul aceleaş specii, exemplarele de rase diferite (tardive şi precoce) se comportă iarăş diferit. Cele tardive vor rezista gerului, cele precoce vor suferi.

Dar problema gerului prezintă şi alte aspecte, care nu sunt neglijate aci. Unul dintre acestea este acela al ansamblului relaţiunilor dintre vătămările de ger şi diferite maladii. Vătămarea de ger este ea însăş o formă de maladie, dar ea poate face posibilă şi desvoltarea unor maladii parazitare, întrucât reducând vigoarea de creştere a plantelor le face mai uşor accesibile (pradă) altor duşmani. Alt aspect îl constituesc măsurile preventive pe care trebue şi ar putea să le ia sivlicultorul pentru a asigura existenţa şi buna desvoltare a speciilor cultivate. In legătură cu această chestiune, în practica silvică sunt cunoscute pentru pepinieră şi lucrările de regenerare diferite procedee, care, toate, ţintesc în fond la procurarea, pentru speciile sensibile, a unui adăpost împotriva gerului. Exemple: mobilizarea solului, îngrăşarea lui, acoperirea pueţilor cu rulouri, etc., folosirea speciilor pionere (în plantaţiuni), la adăpostul cărora se introduc ulterior speciile dorite, etc., (deşi succesiunea speciilor nu este totdeauna posibil de respectat).

In afară de fondul studiului, publicaţiunea aceasta de care ne ocupăm este interesantă şi din alte motive, şi anume:

1. Nu poartă numele autorilor, ci în locul lor, pe copertă se găseşte titlul Instituţiei care patronează publicaţia. Este o concepţie, în materie de publicaţie oficială, care trebue reţinută.

2. In prefaţa lucrării, preşedintele Comisiunii Forestiere declară însă, că autorii sunt D-nii **W. R. Day** şi **T. R. Peace**, ambii dela Institutul Imperial Forestier din Oxford. Deci: a) se recunoaşte totuşi paternitatea ştiinţifică a lucrării, b) se dă un exemplu de colaborare între un organ de cercetări (Institutul din Oxford) şi o administraţie (Comisiunea Forestieră).

3. Buletinul editat prima dată în 1937, este publicat acum în a doua ediţie, ceea ce poate dovedi interesul pentru această chestiune datorită desigur vastelor lucrări de reîmpădurire a suprafeţelor devastate în cursul războiului şi în care lucrări trebue să se ţină seamă de concluziile studiului. Mai poate însemna, aceasta a 2-a ediţie, insistenţa administraţiuni de a transforma în bun comun al practicei profesionale rezultatele pozitive ale cercetărilor.

4. O atenţiune deosebită a început să se acorde climatului din straturile de aer din apropierea solului şi în care

trăesc arborii; la fel, observațiunilor fenologice și meteorologice, pentruca cu ajutorul tuturor acestor elemente să se poată ajunge la o cunoaștere cât mai apropiată de adevăr în materie de viața arborilor și pădurii.

5. Este o lucrare de meteorologie forestieră. Așa declară și președintele comisiuni forestiere și autorii, când arată că literatura în materia aceasta este redusă în Anglia și că în silvicultură abia de câtva timp a început să se lucreze în această direcție organizându-se colectarea de date meteorologice și fenologice, iar cercetările au fost inaugurate prin acest studiu asupra gerului târziu, privit ca o cauză de maladii la arbori.

Fără îndoială, categorisirea lucrării poate provoca discuțiuni, întrucât există și alte opinii în materie de metodologie a disciplinelor forestiere. De exemplu: protecționistul va declara că problema privește disciplina protecției pădurilor, deoarece gerul creează o situație accidentală arborilor și pădurii; fitopatologul va reclama pentru sine subiectul, întrucât maladiile constituesc obiectul cercetărilor lui; în sfârșit, silvicultorul va susține că este, în fond, vorba despre „Silvicultură în condițiuni extreme".

Ceea ce interesează deocamdată lucrările din Anglia este însă să se aducă o contribuție concretă, practică, astfel încât într'o anumită regiune silvicultorul să poată ști ce specii și ce rase să crească, în raport de stațiunea dată.

In concluzie, studiul D-lor Day și Peace, prezentat ca o lucrare oficială este un exemplu de colaborare între un Institut de cercetări și o administrațiune silvică, pentru o problemă care interesează economia forestieră națională (reîmpădurirea suprafețelor afectate culturii forestiere), un exemplu de colaborare între cercetători și public (anchetă întreprinsă în toată țara prin mijlocirea presei), un exemplu de necesitatea de a cunoaște mai multe asupra microclimatului pentru a ști la ce extreme ne putem aștepta în timpul sezonului de vegetație dintr'o anumită stațiune.

Pentru silvicultorul român, cititor de limbă engleză, lectura acestui studiu va fi o foarte utilă desfătare. Dificultăți nu va întâlni decât la transformarea unităților de măsură (temperaturile în grade Fahrenheit, lungimile în picioare, yarzi, furlongi, etc.). Iar dacă problema gerului l-a interesat sau îl interesează, va pune acest studiu alături de altele două: a) Geiger și Fritzsche „Spätfrost und Vollumbruch" (Gerul târziu și prelucrarea adâncă a solului *) publicat în Forstarchiv 1940 și b) Frostschadenverhütung (Prevenirea vătămărilor de ger) publicat de Kessler și Kaempfert tot în 1940. In afară de cazurile particulare citate în studiile acestea, se face cunoștință mai de aproape cu toată teoria și literatura în materie, fără a privi neapărat și la tratatele de specialitate nu totdeauna apetisante, — ceea ce ar putea conduce, în ultimă analiză, poate chiar la studii similare în pădurile românești.

T. Bălănică

Forestry Commission.
Bulletin Nr. 17.
THE CULTIVATION OF THE CRICKET BAT WILLOW.
(Cultura salciei pentru rachete de cricket).
London: His Majesty's stationery Office 1946, pag. 50.

O monografie de dimensiuni reduse privitoare la o salcie **(Salix alba var. caerulea)**, întrebuințată în Anglia la confecționarea unui singur articol: racheta pentru jocul de cricket. Ceva în genul monografiilor de altă dată despre

*) Vezi recenzia în Revista Pădurilor 1940.

răchitării. Desigur, cultura acestei specii nu înseamnă silvicultură 100%, dar este tot o formă oarecum silvică (arboricultură) de a folosi solul (în staţiunile indicate), în orice caz altfel decât agricolă şi totuşi foarte ispititoare prin veniturile apreciabile, la termene relativ apropiate (12—18 ani).

Lucrarea este oficială şi aparent anonimă. In prefaţă se arată însă (tot oficial) că în cea mai mare parte se datoreşte D-lor **Dr. J. Burtt Davy** şi **W. R. Day**, dela Institutul Imperial Forestier din Oxford. Incă doi colaboratori sunt citaţi pentru capitolele relative la insectele vătămătorae şi descrierea calităţilor tehnologice ale lemnului. In fond, contribuţia multor persoane este recunoscută: experienţa cultivatorilor particulari, a negustorilor de lemn de salcie, a meseriaşilor care manufacturează rachetele, etc.

In rezumat, se arată că primul lucru de avut în vedere în cultura acestei sălcii este alegerea locului cu solul şi clima convenabilă. Un climat cald şi moderat uscat este cel mai favorabil. Un sol lemos, permeabil, adânc, în apropierea unei ape curgătoare (sau cu apă subterană curgătoare), dă cele mai bune rezultate. Apa stătătoare este necorespunzătoare pentru producerea unui bun lemn de rachetă. Inmulţirea se face prin butaşi. Plantarea cea mai bună, la distanţă de 9 m, pe un singur rând; pe rânduri duble la 11 m, iar în masiv la 12 m. Cel mai bun timp pentru plantat, către sfârşitul iernei (Ianuarie, Februarie). In vederea obţinerii unui lemn bun, trunchiurile se îngrijesc fiecare în parte (arboricultură!), prin elagaj oportun şi apărarea împotriva diferiţilor agenţi vătămători: animalele domestice, sălbatice, etc., împotriva diferitelor maladii şi atacuri de insecte. Sunt enumărate toate aceste indicaţii în detaliu. In continuare, se arată pe scurt caracterele şi utilizările lemnului de salcie, procedeul de fabricare a rachetelor de cricket şi chiar întrebuinţarea lemnului de salcie la placaj. La urmă, se dă o descriere şi o chee a speciilor, varietăţilor şi hibrizilor de salcie. O serie de 34 de fotografii farte reuşite şi câteva desene trase toate pe planşe aparte (hârtie cretată) ajută la înţelegerea textului.

Pentru noi, şi lucrarea aceasta o consider ca un exemplu de monografie, de acel gen lierar, care aplicat în mod susţinut diferitelor probleme şi aspecte din economia forestieră autohtonă, ar contribui decisiv la strângerea materialului necesar pentru închegarea unei literaturi, unei doctrine forestiere proprii; în particular, este un exemplu de cultura unei specii **indigene**, de cultura unei **singure** specii, (pe soluri şi în staţiuni care ar putea fi concurate abia **în viitor** probabil de plop), în vederea obţinerii materiei prime, pentru întrebuinţări caracteristice pe piaţa **internă**. Indemnaţi de acest fel de lucrări, sperăm că şi silvicultorii români îşi vor încerca talentul, treptat-treptat, pentru a face cunoscute aspectele economiei forestiere române.

T. Bălănică

PAVELESCU M. ION, Ing.

Iuliu Moldovan şi Mihăeştii.

O contribuţie la istoricul experimentaţiei forestiere în România.

Publicaţie ICEF, seria II-a Referate, Comunicări Nr. 66, Bucureşti 1946, 27 pag., 24 fig.+1 planşe.

In ţara noastră, experimentaţia ca metodă de învestigaţie în ştiinţele forestiere există relativ de puţină vreme. Ca o primă manifestare, modestă dar cu caracter oficial, se consideră înfiinţarea în 1920 a Staţiunii de Experimentaţie Forestieră dela Sinaia. Dar, independent de consacrarea oficială, ideea de experimentaţie forestieră nu era ab-

solut nouă în gândirea și în practica forestieră românească. Până a se putea concretiza sub forma unei instituții anume, a fost necesară munca desinteresată, dornică de mai bine și mai mult sau mai puțin anonimă a unei serii întregi de entuziaști, care cu risipă de energie și adesea în contradicție flagrantă cu înțelegerea contimporanilor, au făcut posibilă prin fapta lor inițierea acelui proces lent de evoluție, caracteristic mișcărilor de idei și a cărui realizare actuală este Institutul de Cercetări Forestiere al României.

In acest cadru, se integrează lucrările întreprinse între 1902—1907 de P. A. Grunau în pădurea Pustnicul, afectată pentru scopuri de experimentare Școalei Superioare de Silvicultură dela Brănești (în I. C. Demetrescu — Evoluția Administrației noastre forestiere de Stat — 1939).

D-l ing. I. M. Pavelescu, în prezenta lucrare, aduce o interesantă contribuție la descifrarea unor mai vechi preocupări de experimentație forestieră, a căror punct de plecare este stabilit la 1895, dată la care tânărul silvicultor Iuliu Moldovan propune a se face din trupul Frecioaia „un loc de experimentație pentru lucrările de ameliorare și plantație". Pe locul tuferișurilor și poenilor pășunate, a luat ființă parcul Mihăești, înfăptuit între 1895—1901, pe o suprafață inițială de 56 ha, opera de tinerețe a lui Iuliu Moldovan, căreia acesta i-a acordat atenția sa, până în ultimele zile de viață (1935).

Autorul relevă și învederează pe larg că prin concepția avută la crearea parcului, precum și prin problemele urmărite, Iuliu Moldovan poate fi pe drept considerat ca:

— inițiator al introducerii speciilor exotice în cultura forestieră;

— pioner al lucrărilor de experimentație forestieră.

Preocupările dela Mihăești, pe lângă răsunetul local și chiar mai îndepărtat, a urmărit pe Iuliu Moldovan mai departe în concepția celorlalte două mari opere ale sale, plantațiile din Dobrogea și parcul dendrologic dela Dofteana-Bacău.

Numeroasele clișee, care ilustrează textul, înfățișând aspecte din primii ani dela înființarea parcului (1900) și imagini recente, permit o privire clară și mai completă asupra realizărilor dela Mihăești.

Lucrarea D-lui ing. I. M. Pavelescu constitue o prețioasă contribuție pentru deslușirea începuturilor încă nebuloase ale experimentației forestiere și un omagiu adus memoriei marelui înaintaș, care în viață a avut de înfruntat numeroase adversități.

Nic. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

MUTICĂ CONST.: **Terenuri degradate în sectorul Târnăveni-Bălăușari, din basinul Târnavei-Mici.** Manuscris de 12 pagini, 3 tablouri, 37 fotografii și 1 hartă.
Biblioteca I.C.E.F. Inv. Nr. 6.469.

Lucrarea a fost prezentată de autorul ei, la examenul ținut, în toamna anului 1945, în vederea obținerii gradului de inginer subinspector silvic.

Teritoriul care formează obiectul acestei lucrări se află în partea de mijloc a basinului râului Târnava-Mică. Râul curge aici printre dealuri mărunte, într'o albie lată, cu pantă mică, făcând foarte multe coturi (meandre). Pe dreapta, basinul râului este puțin desvoltat, prezentând versanți cu pante repezi și foarte repezi, expuși spre SE, S și SV; deci prezintă o accentuată predispoziție spre degradare. In schimb, pe partea stângă, basinul este mai întins, având versanți cu pante mici, cu expoziții NV, N și NE. Din această pricină, pe partea dreaptă, văile secundare sunt scurte nedepășind 5 Km lungime, în

timp ce pe stânga ating 20 Km. Fenomenul de desvoltare asimetrică se menţine şi la văile secundare.

Regiunea respectivă este intens populată (72 locuitori pe Km²), din care cauză pământul este mult solicitat. Cei 33.597 locuitori ai celor 39 comune existente deţin: 23.863 ha terenuri de arătură, 5.151 ha fâneţe naturale, 1.502 ha vii, 7.750 ha păşuni, 8.342 ha păduri, 13.744 vite mari, 17.883 oi şi 10.080 porci. Impărţite pe cap de locuitor acestea revin: 0,71 ha teren arabil, 0,15 ha fâneţe, 0,04 ha viţă de vie, 0,23 ha păşune şi 0,24 ha pădure. In ceeace priveşte vitele, ele se repartizează astfel: 1,8 vite mari şi 2,3 oi la ha. Intrucât însă păşunea este de slabă calitate, prezentând cel puţin 15% suprafeţe denudate prin spălare de ape, alunecări şi surpări, cifrele de mai sus trebuie să fie dublate, adică 4 vite mari şi 5 oi la ha, ceea ce este prea mult.

Teren puţin şi vite multe însemnează condamnarea terenului la eroziune; aceasta cu atât mai uşor cu cât terenul, din toate punctele de vedere, este uşor erozibil.

Autorul arată că ameliorarea terenurilor erodate din regiune nu este o problemă prea grea de rezolvat din punct de vedere tehnic, întrucât nu cere lucrări prea mari şi costisitoare de consolidare. Simple gărduleţe şi fascine sunt suficiente ca să uşureze instalarea vegetaţiei forestiere. In această regiune unde vegetează şi se regenerează excelent gorunul (la care se mai adaugă carpinul, fagul, jugastrul, ulmul, frasinul, teiul, gheorghinarul, alunul, cornul şi măceşul), locuitorii preferă să folosească pe terenurile erodate salcâmul, căci le oferă repede materiale diverse pentru nevoile gospodăriei lor, între care aracii de vie primează. La lucrările de reîmpădurire, organele silvice — pe lângă salcâm — au mai folosit: pinul silvestru şi pinul austriac, ambele dând arborete încheiate; apoi, plopul de Canada, frasinul, stejarul şi ulmul.

Partea grea în rezolvarea problemei restaurării terenurilor erodate este însă neînţelegerea oamenilor şi protejarea lucrărilor executate.

In ce priveşte soluţiile de adoptat în cazul local, autorul preconizează următoarele măsuri pe care le găsim întemeiate:

1. Să se elimine imediat dela păşunat porţiunile de islaz erodate. In caz când interdicţia integrală nu este cu putinţă, să se împartă islazul în zone, care să se amelioreze succesiv.

2. Pe versanţii cu pante mari, să se renunţe la culturile agricole şi să se reîmpădurească. Acolo unde necesităţile de nutreţ pentru vite sunt mari, să se planteze numai părţile rău erodate, urmând ca pe porţiunile de teren dintre pâlcurile de pădure creiate, să se înfiinţeze fâneţe.

3. Pe suprafeţele păşunabile, să se planteze pomi roditori (protejaţi contra vitelor), pentru a fixa solul şi a-l feri de arşiţă.

4. Să se păşuneze prin rotaţie şi să nu se admită accesul vitelor pe timp de ploaie şi imediat după ploaie.

5. Să se extindă cât mai mult cultura plantelor furajere şi stabulaţia vitelor.

In concluzie, autorul arată că problema refacerii terenurilor erodate din basinul Târnavei-Mici este strâns legată de accea a păşunatului şi că ameliorarea acestora este uşor de realizat tehniceşte. O conlucrare între inginerii silvici şi inginerii agronomi, pe deoparte şi concursul autorităţilor locale, pe de altă parte, sunt absolut necesare. Pe acest tărâm, al refacerii terenurilor erodate, forestierii au început a lucra în regiune de multă vreme, după anul 1880 procedându-se la lucrări mari.

At. Haralamb

NICULESCU IACOB: **Problema împăduririi terenurilor degradate din cuprinsul Ocolului Silvic Blaj.** Manuscris, 40 pagini şi 1 hartă. Biblioteca I. C. E. F. Inv. Nr. 6.480.

Lucrarea a fost prezentată de autorul ei în tomna anului 1945 la examenul ţinut pentru obţinerea gradului de inginer subinspector silvic.

Ocolul de regim silvic Blaj se întinde pe treimea inferioară a basinului râului Târnava-Mică, care este o regiune de dealuri (260—550 m. alt.), cu soluri în bună parte de tipul cernoziom degradat şi mai puţin brun roşcat de pădure, formate pe argile şi marne sarmatice. Pădurile sunt constituite în bună parte din gorun (55%), la care se adaugă carpinul (25%), apoi jugastrul, ulmul, cireşul, fagul, plopul ş. a.

Aşa cum s'a arătat şi în precedenta recenzie (în care este vorba de treimea dela mijloc a basinului Târnavei-Mici) regiunea fiind intens populată, pământul este foarte solicitat pentru agricultură; din această cauză pădurile au pierdut mult din terenul ce le-a aparţinut. Astăzi nu mai sunt decât 17.762 ha pădure, restul terenului fiind repartizat între: terenuri arabile 64,286 ha, fâneţe naturale 17.390 ha, fâneţe artificiale 4.895 ha, păşuni 20.656 ha şi păşuni împădurite 820 ha. Fiind mult încărcat de vite, pământul a început să se roadă, existând azi în raza ocolului Blaj 891 ha, dintre care 567 ha în zona de consolidare şi 324 ha în cea de apărare. In categoria terenurilor degradate, autorul înglobează: părţile erodate, alunecările, surpările şi mlaştinile.

In partea inferioară a basinului Târnavei-Mici, ca şi în cea dela mijloc, terenurilor erodate se găsesc pe argile situate pe coaste de mică amploare, dar cu pante mari, expuse spre S. şi S. E. fiind sfârtecate de ogaşe şi ravene. Având basine mici de recepţie, cantitatea de apă ce se scurge prin aceste organisme torenţiale nu este prea mare. Din această pricină acţiunea de eroziune nu este prea energică, ogaşele şi ravenele nedevenind prea adânci nu au apă decât când plouă.

La lucrările de restaurarea terenurilor erodate, populaţia manifestă predilecţie pentru salcâm, care dă repede araci pentru vie. Nu arată nici o înţelegere pentru pin, care nu creşte aşa repede ca salcâmul şi nu dă foloase imediate. Aceasta chiar atunci când pinul este folosit pe terenurile unde salcâmul merge prost. In afară de speciile amintite, se mai foloseşte, într'o măsură foarte restrânsă, oţetarul, eleagnus, sofora, negundo, etc.

Intr'un capitol aparte, autorul face ample consideraţiuni — ştiute de altfel — în legătură cu circulaţia apei în sol şi în plante, pentru a ajunge la concluziunea că în cazul terenurilor erodate, ca să putem reuşi, trebuie să se execute lucrări cari să reţie şi să economisească apa din pământ. In acest scop preconizează creiarea de terase şi gărduleţe, plantarea de perdele de reţenţie şi de protecţie, mobilizarea solului în epocile de secetă. Se indică apoi speciile cele mai indicate în diferite situaţii şi felul cum trebuie să fie pregătiţi puieţii ca să aibă maximum de prindere şi de rezistenţă.

In cel din urmă capitol, autorul arată căile de urmat pentru atingerea scopului.

In această ordine de idei, se arată că în prealabil trebuie înfrântă opoziţia populaţiei prin următoarele măsuri:

1. O acţiune de mărirea suprafeţelor ocupate de plantele furajere;

2. Plantaţiuni de protecţie (oţetar şi eleagnus), care să separe terenul păşunabil de cel ce urmează a fi restaurat;

3. Locurile de trecerea vitelor să fie îngrădite;

4. Pază severă;

5. Să nu se mai acorde amnistii;

6. Să se creieze pe cât cu putință arborete care să dea repede venituri sau lemn folosibil.

Pentru înfrângerea vitregiei naturii, se preconizează:

1. Puieții din speciile indicate, să fie crescuți în condiții de vitregie similară cu acelea unde vor fi plantați. Să se facă pepiniere chiar în perimetre, semănându-se rar și folosindu-se la plantat puieți de 2 ani.

2. Să se planteze toamna târziu sau primăvara de timpuriu, căci acestea sunt epocile cu cea mai mare cantitate de apă în sol.

3. Pentru ca să se ajungă la mărirea și economisirea apei din sol, să se facă o serie de lucrări și de plantații prealabile, creatoare de stări și medii favorabile lucrărilor cele mai dificile. In acest scop:

a) Să se facă în primul rând cleionaje, fascinaje și terase;

b) Să se planteze ravenele și ogașele și să se facă o perdea de jur împrejurul perimetrului;

c) Apoi, pe locurile cele mai puțin degradate din cuprinsul perimetrului, să se creieze perdele de protecție, de tot felul, ajungându-se, în felul acesta, la compartimentarea perimetrului în suprafețe mici de 1—2 ha.

4. Numai după ce toate lucrările menționate mai sus vor fi creiat ambianță necesară, se va purcede la executarea lucrărilor cele mai dificile pe terenurile cele mai degradate.

5. In sfârșit, toate lucrările trebuie multă vreme întreținute, iar solul mobilizat.

Autorul arată, în final, că metoda compartimentării preconizată, deși în aparență greoaie și înceată, este sigură și de natură a evita eșecurile.

At. Haralamb

DRĂGAN EMIL: *Intrebuințarea gabioanelor metalice la lucrările de corecțiune din perimetrul de ameliorare „Meirag" jud. Bihor.* Manuscris de 7 pagini + 7 figuri + 15 fotografii. Biblioteca I.C.E.F. Inv. Nr. 2358.

Autorul este unul din inginerii noștri silvici care au avut o deosebită și susținută activitate la lucrările pentru corecțiunea torenților și punerea în valoare a terenurilor erodate.

Manuscrisul, la care ne referim, a fost prezentat, odată cu altul, la examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, în anul 1936.

Ni se arată avantagiile pe care le oferă folosirea barajelor din gabioane metalice la corecțiunea torenților: metodă expeditivă, cheltueli mici în comparație cu cele necesitate de zidăria cu mortar, durabilitate destul de mare, rezistență suficientă, materiale de construcție ușor de găsit, stricăciunile se repară ușor, nu sunt prejudiciate de variațiile de temperatură, nu necesită fundații prea adânci.

Se arată apoi detaliat modul de execuție și utilajul — foarte redus și simplu — necesar pentru astfel de construcții, dându-se și un calcul asupra costului unui m^3.

Folosirea gabioanelor în perimetrul de ameliorare „Meirag", unde s'au încercat și alte sisteme, a dat — scrie autorul — rezultate cât se poate de satisfăcătoare.

Fotografiile anexate la lucrare—foarte reușite — exemplifică și întregesc de minune textul.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 9—10/1946 **Anul 61** **Red. resp.: ing. Tr. Vişan**

SUMARUL:

Pag.

Editorial:

M. Burculeţ: Consideraţiuni asupra noului Statut al Funcţionarilor Publici 2

Cronica profesională:

Contribuţia Societăţii „Progresul Silvic" la acţiunea pentru combaterea secetei. Comunicat 12
Rezultatul colectei pentru ajutorarea familiei colegului I. Hunciag 13

Informaţiuni:

Mişcare în personal. Ştiri diverse 14

Necrologuri 24

† Anastase Nedelcovici 19
† Budu Caloianu 24
† Franz Czeck 25
† Constantin Pistol 26

Dela Societatea „Progresul Silvic":

Cercul de Studii Forestiere 28
Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie . 28

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA NOULUI STATUT AL FUNCȚIONARLOR PUBLICI

de Inginer M. BURCULEȚ

Multe au fost criticile întemeiate ce s'au adus vechiului Cod al Funcționarilor Publici, deși acesta a fost primul pas făcut în legislația funcționărească, care a pus ordine în haosul denumirei funcțiunilor publice și mai ales, a armonizat pentru prima dată infinitele tipuri de salarizare ce existau pentru aceeași funcțiune, în diferitele departamente și instituții de Stat, sub imperiul Statutului din 1924.

Lipsurile constatate la vechiul Cod, cu atât mai mult trebuiau înlăturate, cu cât stabilitatea funcționarilor, deși era reglementată prin dispozițiunile privitoare la disciplină, nu au fost puse în aplicare nici un moment, lăsând funcționarul public la arbitrul șefului instituției, care numai în rare cazuri lua și declarația celui învinuit, înainte de a-i aplica vre-o pedeapsă.

A trebuit să intervină in destinul Neamului, luminoasa zi de 23 August 1944, care a răsturnat dictatura și a întronat libertatea exprimării opiniilor, pentru ca din toate colțurile țării să poată fi auzit și glasul slujbașilor publici asupra lipsurilor Codului, de care erau guvernați.

Glasul funcționarilor publici, însă nu ar fi putut găsi înțelegerea și sprijinul necesar, nici după 23 August 1944, dacă nu ar fi fost însușit și susținut de către sindicatele de salariați, care strângându-se în Uniunea Sindicatelor de Salariați Publici, au luat îndeaproape în studiu problema alcătuirei unui nou statut, larg desbătut apoi în congresul reprezentanților tuturor sindicatelor din țară, în cursul lunei Martie 1946.

Cu concursul nelimitat al Confederației Generale a Muncii, al Comisiunii speciale, constituite în acest scop pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, și mai ales, cu întreaga înțelegere a guvernului, noul Statut al Funcționarilor Publici a devenit lege, prin publicarea lui în Monitorul Oficial Nr. 220 din 22 Septembrie 1946.

Inovații aduse de noul Statut

D'n cuprinsul acestui nou Statut, rezultă, în mod cu totul succint următoarele inovații față de Codul Funcționarilor Publici, cu care este comparat:

1. Aduce o nouă metodă de calculare a salariului, cu mult superioară vechiului sistem de salarizare, din punct de vedere al promovării fiecărui merit, dovedit de funcționar în exercițiul și în folosul funcțiunii: studii, vechime în serviciu, răspundere, ierarhie și muncă tehnică.

Fiecare din aceste elemente, se traduce într'un anumit coeficient, variabil după importanța elementului respectiv, cu care se înmulțește cifra ce reprezintă minimum de existență.

La salariul obținut astfel se mai adaugă unele indemnizații speciale: de chirie, copii, tehnicitate, și altele.

Astăzi salariul nu indică decât criteriul ierarhiei, neglijând celelalte elemente de merit, pe care un funcționar trebue să le dovedească în exercițiul funcțiunii.

2. Noua metodă de salarizare este mult superioraă vechiului sistem din punct de vedere economico-social, deoarece permite, grație sporului de vechime în serviciu, ca salariul să crească independent de funcțiune, fiind proporțional cu creșterea firească a nevoilor materiale, în cursul carierei funcționarului.

Până acum, funcționarii care nu mai puteau înainta, din lipsă de funcțiuni, rămâneau la aceeași salarizare tot restul carierei lor, căci așa numitele gradații, nu erau decât în număr de trei și nu puteau depăși salariul începător al gradului următor.

3. Noul Statut, încurajează în mod deosebit studiile, considerând în calculul salariului anii de studii, ca ani de vechime în serviciu, după o scară prevăzută în tabela anexă II.

Această scară, merge dela acordarea unei prime de vechime de 2 ani pentru cursul primar, deci o clasă, până la acordarea unei prime de vechime de 20 de ani sau 10 clase, pentru titlurile de doctor, inginer, arhitect și absolvent al Școalei Superioare de Război.

In acest mod, zelul pentru studii cât mai înalte este efectiv și temeinic emulat.

4. Intrarea în funcțiuni este reglementată cu mult mai riguros, regula fiind **concursul**, limitat la posturile vacante în momentul ținerii lui; iar probele concursului sunt reglementate cu deosebită atenție, astfel ca orice influență vinovată asupra rezultatului, să fie zădărnicită (subiecte trase la sorț, secretul numelui candidaților, etc.).

In vechiul Cod, s'a folosit pe o scară redusă examenul, însă valabilitatea lui nu era limitată la posturile vacante in momentul ţinerii lui, ci pe o perioadă **de 2 ani,** ceea ce a împiedicat să se procedeze la o nouă selecţionare, cu ocazia ivirii altor posturi vacante.

De altfel, noul Statut foloseşte pe o scară foarte întinsă concursul şi pentru promovarea în funcţiunile superioare.

5. Noul Statut, prevede că funcţionarul este salarizat după funcţia ce efectiv îndeplineşte, plecând dela principiul **că nu există grade, ci numai funcţiuni.**

In vechiul Cod, foarte adesea se întâmpla ca între gradul funcţionarului şi funcţia ce îndeplinea efectiv, să existe nepotriviri din cele mai inechitabile.

6. Se dă o deosebită atenţie asigurărilor şi despăgubirilor pentru accidente şi boli.

7. Se dă funcţionarilor dreptul de a ocupa funcţiuni politice şi de a face parte din grupări politice democrate.

8. Se reglementează sindicalizarea funcţionarilor, asigurând rostul acestora în revendicările funcţionăreşti.

9. Se suprimă interdicţia dreptului de grevă.

Acestea sunt principalele inovaţiuni ale noului Statut, care sunt menite să îmbine armonios interesul general al funcţii publice, cu interesul general al funcţionarului, astfel ca în serviciul Statului să fie funcţionari bine pregătiţi, zeloşi şi cât se poate mai bine remuneraţi.

Cuprinsul Statutului

Trecând la cuprinsul Statutului, vedem că acesta împarte salariaţii în patru mari categorii: aparatul administrativ propriu zis, armata, magistratura şi corpul didactic. Statutul cuprinde dispoziţia după care funcţionarii nu pierd nici unul din avantajele ce le sunt acordate de legile organice.

Partea I-a, se ocupă cu dispoziţiuni generale, unde se arată că personalul serviciilor publice se compune din personal permanent şi temporar. Personalul temporar nu este funcţionar public, drepturile lui stabilindu-se prin legea contractelor de muncă.

Partea II-a, „intrarea în serviciu" cuprinde trei capitole referitoare la condiţiunile de numire, stabilitate, reprimire, etc.

Partea III-a, din Statut apare de două ori, una poartă titlul „tratarea în serviciu" şi a doua, „îndatoririle funcţionarilor".

In prima parte, obiectul principal îl constitue salarizarea cu diferintele indemnizații și recompense, despăgubiri și asigurări, ajutoare, înlesniri de călătorie, concedii, mutări, înaintări, funcțiuni, pensionări, drepturi politice și despre sindicatele profesionale.

Salarizarea a fost articolul asupra căreia atenția legiuitorului a fost mai stăruitoare. Ea pleacă dela un minimum de existență, ne fixat până în prezent, dar se află în preajma sumei de 70.000 lei lunar. La acest minimum, se adaogă coeficienții de studii, vechime, funcție, technicitate, precum și diferite alocații și indemnizații.

Primul coeficient este cel prevăzut în tabela II, al studiilor, la care se adaogă clasele de vechime, câte una pentru fiecare doi ani serviți.

Acest ultim coeficient, înmulțit cu coeficientul categoriei funcțiunii ce îndeplinește efectiv funcționarul — prevăzut în anexa 3-a, dă un nou coeficient care, înmulțit cu minimum de existență, constitue salariul.

Grade în noul Statut nu există: există numai funcțiuni. Coeficientul funcțiunii variază dela 1,10 la 2,90 (categoriile I la XX) după treapta ierarhică a funcțiunilor.

Sporul de vechime este de 5% din salariul netto și crește din 2 în 2 ani, dacă funcționarul se dovedește diligent în serviciu.

Membrilor Corpului Didactic, precum și altor categorii de funcționari, care au atins funcția cea mai înaltă în erarhia respectivă, vechimea pentru anii pereche se reduce la jumătate, dacă funcționarii din aceste erarhii au cel mult patru categorii de funcțiuni.

Inaintări în funcțiune, în vechiul înțeles al codului, nu se mai fac. Ocuparea funcțiilor superioare vacante se face prin chemări în funcțiune și uneori chiar prin concurs, sistem prin care nu se vor mai găsi funcționari superiori în funcțiuni mici.

Se pot face chemări în funcțiuni superioare peste aceste criterii, de către Șeful Instituției, atunci când e vorba de elementele special dotate; iar când aceste elemente, nu există în cadrul Instituției, ele nu pot fi chemate chiar din afara ei.

In afară de salariu, funcționarilor publici li se acordă anumite indemnizații și prime, ca:

Indemnizația de chirie de 12% pentru necăsătoriți, 17% pentru căsătoriți fără copii și 20% pentru căsătoriți cu copii, indemnizații extinse prin noul statut și pentru mediul rural.

Indemnizația de deplasare se acordă pe bază de acte justificative de cheltueli.

Indemnizaţia de mutare în interes de serviciu, este fixată la un salariu lunar pentru cei căsătoriţi şi 50% din salar pentru cei necăsătoriţi. Pe lângă această indemnizaţie se acordă şi cheltuelile de transport.

Indemnizaţia pentru muncă suplimentară, efectuată din ordin de 50% spor pentru primele două ore, restul precum şi munca suplimentară în zilele de Duminică şi sărbători, se va plăti cu un spor de 100%. Această din urmă indemnizaţie se va acorda numai în măsura în care se ve constata precis că este nevoie de aceasta şi asupra acestei necesităţi, Sindicatul respectiv îşi va da avizul.

S'au mai prevăzut indemnizaţii pentru: funcţiuni technice, pentru cei care în cursul carierii trebue să se pregătească în continuu, cheltueli de reprezentare pentru anume categorii de funcţiuni, prime de stimulare pentru cei ce colaborează la publicaţii oficiale, prime pentru invenţii technice şi inovaţii de organizare, indemnizaţii pentru activitate ştiinţifică corpului didactic de toate gradele, ajutoare de căsătorie, naştere, înmormântare, etc.

La salariul rezultat din calculul tuturor elementelor expuse mai sus, se adaogă o primă de activitate de 70%.

Salarizarea se face pe trei categorii de localităţi, categoriile urmând a fi fixate printr'un jurnal al Consiliului de Miniştri.

Ceea ce este important de reţinut, este faptul că salariul calculat cum am arătat mai sus şi prima de activitate ce se acordă la acest salariu, **nu suportă nici un fel reţinere pentru pensii sau impozite**, acestea urmând să fie plătite de Stat în contul funcţionarului, astfel că salariul rezultat din aplicarea tabelelor anexate statutului, este netto primitor.

Pensionări

Eşirea obligatorie la pensie, a fost fixată la 57 ani vârstă sau 35 ani de serviciu pentru bărbaţi şi 52 ani vârstă sau 32 ani de serviciu pentru femei.

Şeful instituţiei, autorizat printr'un Jurnal al Consiliului de Miniştri, poate menţine până la 60 ani în funcţie, pe cei cari sunt absolut necesari serviciului.

Pentru eşirea facultativă, se prevede 53 de ani vârstă sau 30 de ani de serviciu pentru bărbaţi, iar pentru femei, 48 vârstă sau 25 ani de serviciu.

Prin derogare dela legea generală de pensiuni, în termen de un an dela publicarea statutului, funcţionarii publici chiar şi cei din

corpurile speciale, care au cel puţin 20 de ani vechime în serviciu, vor putea cere, cu aprobarea Şefului instituţii punerea în retragere la pensie, indiferent de vârstă.

Şeful instituţii, cu avizul Comisiunei de propuneri, poate pune din oficiu în retragere la pensie a funcţionarilor, care îndeplinesc condiţiunea celor 20 de ani serviţi în funcţiuni publice.

Indatoriri

Funcţionarii sunt obligaţi să observe o disciplină reală în cadrul instituţii. Firește, ea nu va fi alta decât acea liber consimţită; iar pentru abateri, sancţiunile vor fi severe.

In toate cazurile, se va ţine seama de dispoziţiunile statutului privind disciplina, precum şi de avizul Sindicatului instituţiei respective. Slujbaşii Statului vor trebui să fie atenţi că în serviciu să domnească un spirit de solidaritate, să ridice cultural mediul social, să păstreze secretul serviciului, să fie respectuoşi, corecţi şi îndatoritori faţă de superiori şi public.

Funcţionarul public este răspunzător băneşte faţă de administraţie, pentru ori ce daune cauzate. Instituţia legalmente răspunzătoare, va chema în garanţie pe funcţionarul autor al faptului sau actului care a cauzat dauna.

Actul sau ordinul şefului erarhic, nu descarcă de răspundere solidară pe funcţionarul care a executat şi contra semnat, decât în cazul când acest a referit în scris asupra ilegalităţii sau a eventualelor daune ce decurg.

Partea IV-a cuprinde dispoziţiuni speciale.

Dispoziţiuni tranzitorii

In partea V-a dispoziţiuni tranzitorii, se prevede modul cum se vor încadra funcţionarii aflaţi astăzi în serviciile publice.

Incadrarea acestora se face pe baza gradului actual, studiile de bază şi vechimea ce o au în serviciu.

Timpul servit în afara de serviciile publice, în profesiunea sau meseria pe care salariatul o îndeplineşte astăzi, poate fi recunoscut în proporţie de maximum două treimi, dacă funcţionarul o cere pe cale erarhică în maximum 6 luni dela publicarea statutului.

Celor aflaţi în această categorie, care au minimum 10 ani serviţi la Stat, li se va considera timpul aprobat ca servit în particular, pentru calculul pensiei vărsând reţinerile necesare.

In cazul când funcţia efectiv îndeplinită la data încadrării este inferioară gradului ce posedă funcţionarul în cauză, acesta va primi coeficientul gradului.

Timpul servit ca diurnist, suplinitori etc., fără reţineri la pensie, se va considera ca timp util pentru pensie, vărsând reţinerile necesare.

Actualul personal temporar, angajat **prin decizia şefului instituţiei publicată în Monitorul Oficial,** care are o vechime în serviciu de cel puţin 3 luni, poate fi încadrat la cerere, indiferent de vârstă şi studii, ca bugetar, cererea trebuind să fie făcută în termen de 2 luni dela publicarea statutului.

Legile organice, care prevăd alte denumiri de funcţiuni decât cele prevăzute în tabela anexă 3, se modifică conform cu denumirea funcţiunilor trecute în această ultimă tabelă.

* * *

Din expunerea de mai sus, se poate aprecia de oricine progresul ce prezintă noul Statut, faţă de vechiul Cod al Funcţionarilor Publici şi nu-mi rămâne decât să scot în evidenţă unele detalii specifice corpurilor cu legiuiri speciale, în speţă pentru membrii corpului technic silvic.

Art. 4. — din partea I-a, precizează că „dispoziţiunile prevăzute în prezenta lege, cu excepţia celor privitoare la salarizare şi tabelele anexe, care fac parte integrantă din prezenta lege, nu se aplică funcţionarilor publici, care fac parte din corpurile constituite, organizate prin legi speciale, dacă în legile organice respective se prevăd alte dispoziţiuni".

Din această prevedere a noului statut, rezultă că membrilor Corpului silvic li se menţine întreagă economia legii lor de organizare, gradele ce le deţin sau le vor obţine, vor fi onorifice, pensionarea se va face la 60 de ani şi recrutarea tuturor categoriilor de funcţionari silvici, se va face după legea specială, aplicând şi dispoziţiile noului statut în această privinţă, acolo unde legea noastră nu are prevederi speciale.

Dispoziţiuni speciale de încadrare aplicabile Corpului Silvic

Pentru că salarizarea şi tabelele anexe statutului, ne sunt aplicabile, expun în cele ce urmează modul cum vor decurge în viitor ocuparea diferitelor funcţiuni, prevăzute în anexa 3 din statut.

I. Pădurarilor la numire, li se acordă clasa 2-a de studii, coeficientul fiind 1,05 „m", și categoria IV-a de funcțiuni, cu coeficientul 1,30, funcțiunea denumindu-se „pădurar".

După trei ani vechime în această funcțiune, pădurarul poate fi chemat, dacă este loc vacant și e bine calificat, în funcțiunea de „șef de canton forestier" sau de „pădurar gestionar" funcțiuni ce sunt prevăzute la categoria V-a, cu coeficientul de 1,40.

După 12 ani în funcția de șef de canton forestier, pădurarul poate fi chemat în funcțiile de „sub șef de brigadă silvică" sau „sub șef de pepinieră", funcțiuni ce sunt de categoria VI-a, cu coeficientul de 1,50.

O ultimă funcțiune, pe care o pot ocupa pădurarii prin chemare, este funcția de „șef de pepinieră forestieră" după ce a stat 6 ani în funcția precedentă. Această funcție este de categoria VII-a, cu coeficientul de 1,60.

Deasemenea, pot ocupa tot în categoria VII funcția de „șef de brigadă forestieră".

II. Brigadierii silvici sunt numiți în clasa 4-a de studii, cu coeficientul 1,15 „m" și în categoria VI-a de funcțiuni, cu coeficientul de 1,50.

Funcțiunile categoriei a VI-a pentru brigadierii silvici, sunt următoarele: „Subșef de brigadă silvică, subșef de pepinieră, subșef de echipă de întreținerea căi ferate forestiere și brigadier silvic expeditor".

După un anumit stagiu în funcția de sub șef de brigadă silvică, stagiu ce nu este fixat în număr de ani, ci numai în funcție de capacitatea ce dă dovadă brigadierul în cauză, brigadierii silvici pot fi chemați în categoria a VII-a de funcțiuni, cu coeficientul de 1,60, ca „șef de brigadă silvică".

Dacă în categoria VI-a de funcțiuni, brigadierii silvici au fost utilizați în depozitele de materiale lemnoase, ca brigadieri expeditori, după un stagiu de 3 ani în această funcțiune, pot fi chemați tot în categoria VII-a, în funcția de „șef de depozit de bușteni".

Subșeful de echipă de întreținere căi ferate forestiere, după un stagiu de 3 ani în această funcție, poate fi chemat în categoria VII-a, cu funcția de „șef de echipă de întreținere de căi ferate forestiere".

Brigadierii silvici folosiți ca subșefi de pepinieră forestieră în categoria VI-a, pot fi chemați în categoria VII-a, fără un stagiu limitat, în funcția de „șef de pepinieră forestieră".

In categoria VIII-a, cu coeficientul de 1,70, brigadierii silvici pot ocupa funcțiunile de „secretar technic silvic la ocol, brigadier silvic gestionar și sub șef de hală-gatere" după un stagiu de 3 ani în categoria VII-a.

In categoria IX-a, cu coeficientul de 1,80, brigadierii silvici, după un stagiu de 2 ani în categoria VIII-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „șef de plantații forestiere, șef de hală gatere și subșef de sector forestier".

III. Subinginerii silvici, trecuți eronat în statut ca fiind conductori silvici, sunt numiți în clasa 7-a de studii cu coeficientul de 1,30 și în categoria X-a de funcțiuni, cu coeficientul 1,90, funcțiunile fiind denumite „subșef de birou technic" și „subșef de sector forestier".

In categoria XI-a, cu coeficientul 2,00, subinginerii silvici pot fi chemați din categoria X-a, fără să li se fi fixat un stagiu minim, în funcțiile de „subșef de secție technică, șef de sector forestier, șef de atelier și șef de birou technic".

In categoria XII-a, cu coeficientul 2,10, subinginerii silvici, după un stagiu de 2 ani în categoria XI-a, pot fi chemați în funcțiile de: „șef de secție technică, conductor controlor, subșef de serviciu technic, șef de birou de studii și proecte, subșef de ocol silvic, subșef de oficiu comercial, sub șef de căi ferate forestiere și subdirector de fabrică forestieră".

IV-a. Inginerii silvici sunt numiți în cl. 10-a de studii, cu coeficientul de 1,45 m și pot ocupa la numire funcțiuni de categoria XII-a, cu coeficientul de 2,10 și anume: „șef de secție technică, subșef de serviciu technic, șef de birou technic de studii și proecte, subșef de ocol silvic, subșef de oficiu comercial, subșef de căi ferate forestiere și subdirector de fabrică forestieră".

In funcțiunile de categoria XIII-a, cu coeficientul de 2,20 — inginerii silvici, după un stagiu minimum de trei ani în categoria XII-a și după ce au reușit la un concurs de chemare în funcțiune superioară, pot ocupa următoarele funcțiuni: „șef de serviciu technic, șef de comisie technică, de studii și proecte, ajutor șef de administrație depozite CAPS. București, șef de echipă volantă silvică, șef de ocol silvic, șef de exploatare forestieră, director de fabrică forestieră, subdirector silvic județean, subșef de centru de exploatare forestieră, șef de oficiu comercial, șef de căi ferate forestiere și referent technic".

In categoria XIV-a, cu coeficientul 2,30, inginerii silvici după un stagiu de 3 ani în categoria XIII-a, pot fi chemați în următoarele

funcțiuni: „referent technic titular, inspector de control, șef de administrație depozite CAPS București, director silvic județean, șef de centru de exploatare forestieră și subdirector technic".

In categoria XV-a, cu coeficientul 2,40, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XIV-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „șef de inspectorat silvic, director technic, secretar al Consiliului Technic al Pădurilor și referent technic șef".

In categoria XVI-a, cu coeficientul 2,50, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XV-a, pot fi chemați să ocupe funcțiunile de „inspector general technic, subdirector general technic, subadministrator CAPS și Consilier Technic".

In categoria XVII-a și ultima, la care pot ajunge inginerii silvici în administrațiile forestiere, în afară de institutele de cercetări, cu coeficientul 2,60, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XVI-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „director general technic, administrator CAPS., și Președinte al Consiliului Technic al Pădurilor".

Restul categoriilor de funcțiuni și anume: a XVIII-a, a XIX-a și a XX-a, sunt obținute: la cler, de Mitropolit și Patriarh; în armată, de Generali de Divizie, de Corp de Armată și de Armată; în Corpul Didactic, de profesorul agregat și definitiv; în Justiție de primul președinte al Curții de Apel, președintele de Secție al Inaltei Curți de Casație și de primul președinte al Inaltei Curți de Casație;

In corpul technic depe lângă Ministerul Comunicațiilor și Lucrărlor Publce, categoria XIX-a este ocupată de președintele Consiliului Technic Superior.

In rezumat: pădurarii au patru categorii de funcțiuni dela IV-a la VII-a; brigadieri silvici au patru categorii de funcțiuni, dela a VI-a la IX-a; subinginerii silvici au trei categorii de funcțiuni, dela a X-a la a XII-a și inginerii silvici au 6 categorii de funcțiuni, dela a XII-a la XVII-a.

Pentru primele trei categorii de personal silvic, stagiul de înaintare în clasa pereche de vechime, începând dela atingerea ultimei lor categorii de funcțiuni, prevăzută în erarhia respectivă, se reduce la jumătate, conform cu prevederile art. 60 din Statut și această dispoziție este valabilă și la încadrarea ce se va face celor ce au atins această funcțiune ultimă (art. 120) la data aplicării Statutului.

Pentru actualii membri ai corpului silvic, aflați în funcțiune la data publicării statutului, o comisiune instituită de noul statut, va fixa ce anume funcțiuni exercită fiecare funcționar, din cele

arătate mai sus, după care, plecând dela studii, vechime şi funcţia efectiv exercitată, vor fi încadraţi cu coeficienţii respectivi.

In orice caz, drepturile de salariu ce deţin prin aplicarea legiuirilor în vigoare, constituie un drept câştigat pentru ei.

Ing. M. BURCULEŢ

Comunicatul Societăţii „Progresul Silvic"
referitor la
acţiunea de combaterea urmărilor secetei

Societatea „Progresul Silvic" a inginerilor silvici din ţara noastră, în şedinţa extraordinară din 26 August 1946, a hotărît ca prin membrii săi, să dea concursul nelimitat în opera întreprinsă de Guvern, în scopul ajutorării populaţiei lovită de efectele nefaste ale secetei şi ca atare face un apel la toţi colegii ingineri silvici, să întreprindă rapid lucrările de strângerea frunzarelor, jirului, ghindei, pentru vite, în cadrul administraţiilor unde funcţionează şi potrivit dispoziţiunilor deja trimese de Ministerul Agriculturii, Domeniilor şi C. A. P. S.

Deasemeni, tot în scopul ajutorării populaţiei, a hotărît să facă un apel la membrii ingineri silvici, să subscrie 1/2 din salariu pe o zi, iar Societatea să dea suma de 3.000.000 lei, pentru ajutorarea populaţiei dintr'o comună din Moldova, cea mai lovită de secetă.

Societatea noastră face cu această ocazie un apel călduros tuturor societăţilor, care împărăşesc dorinţa expresă a întregii opinii publice, de a contribui şi susţine, pe orice cale opera întreprinsă de Guvern, adresându-se Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, — Comisiunii speciale instiuită în scopul arătat mai sus.

Societatea „Progresul Silvic"

Preşedinte Profesor Dr. **C. C. Georgescu**

Decanul Facultăţii de Silvicultură

Rezultatul unei colecte

Pentru ajutorarea familiei defunctului ing. insp. silvic I. Hunciag, fost şef al Serviciului Silvic Judeţean Râmnicul-Sărat, s'au lansat liste de subscripţie la toate unităţile silvice din ţară.

Până la data de 1 Iunie 1946 s'au primit listele şi sumele colectate de diferite unităţi silvice (Direcţii Regionale, Inspectorate, Servicii Judeţene, Ocoale, Şcoli etc.) totalizând 3.245.362 lei.

Remarcăm în fruntea acestora unităţile:

— Serviciul Silvic Judeţean Bacău . . . . 450.500 lei
— ,, ,, ,, Roman . . . . 207.000 ,,
— ,, ,, ,, Putna . . . . 190.000 ,,
— Ocolul Silvic Topliţa . . . . . 110.000 ,,
— Serviciul Silvic Judeţean Dâmboviţa . . . 101.000 ,,

Mulţumind personal, şi din partea familiei Hunciag rugăm colegii care au încă liste şi sume colectate să ni le trimită de urgenţă pentru a le remite familiei.

Comisiunea pentru gestionarea sumelor încasate:

Inspector de Control General,

Inginer Inspector G-ral Silvic,

(ss) **I. Niţescu**

Şeful Inspectoratului Focşani,

(ss) **C. N. Vasiliu**

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 148 din 28.VI.1946 publică Dec. Min. Nr. 1181/946 prin care se rectifică înaintarea d-lui ing. Bădulescu S. Virgil din CAPS, la gradul de inginer inspector silvic pe data de 1.XII. 1944 la vechime.

— Idem înaintarea d-lui ing. Golașevschi Iosif din CAPS la gradul de inginer silvic pe data de 6.III.1937.

— Idem se înaintează la vechime următorii: Andreescu A. Vasile din ICEF la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 23.IX.1944; Lazia I. Lazăr din Dir. Silvică la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 23.XII.1943 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 23.XI.1945; Ciupercă C. Mihail din serviciul Domeniilor Coroanei la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 13.VI.1943 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 13.VI.1945; Badea S. Florea din Dir. P. P. J. la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 1.IX.1943; Gradin I. Vlad din Adm. C. F. R. la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 15.III.1944; Rusu A. Aurel din Institutul Aerofotogrametric la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 1.I.1942 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 1.I.1946.

*

— M. Of. Nr. 149, 154 și 187 din 1.VII, 6.VII și 14.VIII/1946 publică Dec. Min. Nr. 1200, 1225 și 1485/1946 prin care se detașează ca șefi de Circumscripții Silvice de control următorii ingineri silvici din Dir. Silvică, Dir. P. P. J. și Adm. C. A. P. S.: Vidinischi T. (Rădăuți-Suceava), Buzilă Er. (Câmpulung-Bucovina), Pruteanu I. (Baia-Neamț), Brețcanu I. (Bacău), Georgescu P. (Putna-R. Sărat), Stoian N. (Buzău-Prahova), Bărbulescu St. (Dâmbovița-Muscel), Pandrea N. (Argeș-Vâlcea), Turțuman St. (Gorj-Mehedinți), Grecu M. (Severin-Caraș), Lupșea Gh. (Arad-Timiș), Hălmăgeanu A. (Alba-Hunedoara), Peca P. (Brașov-Trei Scaune-Ciuc), Poclitaru I. (Sibiu-Făgăraș), Mărgineanu I. (Năsăud-Someș), Dan M. (Maramureș), Terdic Fr. (Satu Mare-Sălaj), Ghițulescu Gh. (Cluj-Turda), Marin Ion (Mureș), Cimoca Al. (Bihor), Zehan E. (Târnava Mare-Târnava Mică-Odorhei), Paraschivescu A. (Dorohoi-Botoșani-Iași-Roman), Martinescu Gh. (Tutova-Fălciu-Tecuci-Covurlui-Tulcea), Duldurescu N. (Constanța -Ilfov-Ialomița -Vlașca- Teleorman), Iliescu I. (Olt-Dolj-Romanați).

Pentru executarea de delegații speciale și pentru controlul activității șefilor de circumscripții silvice se detașează următorii ingineri silvici: Moșandrei Gh., Sclavu I., Constantinescu C. Iacob M.

*

— M. Of. Nr. 150 din 2.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1175/946 cuprinzând actul constitutiv și Statutul Societății „Sovromlemn" având ca obiect „exploatarea și industrializarea lemnului în România, achiziționarea de materiale lemnoase precum și comercializarea produselor lemnoase atât pe piața internă cât și pe piața externă, în conformitate cu prevederile convenției din 20.III.1946 dintre U. R. S. S. și Statul Român".

Fondatorii Societăţii sunt „Stanislavlespro" şi „Exportles" din Grupul Sovietic, iar din Grupul Român: CAPS, Fondul Bisericesc Bucovinean, Administraţia Bunurilor Comune din Ciuc, Cele 44 Comune Grănicereşti din Năsăud, Forema, Alianţa Forestieră-Gheorgheni, Forestiera din Nădrag, Societatea Forestieră Steaua şi Succesiunea M. D. Sturdza.

In Consiliul de Administraţie al Societăţii au fost aleşi pe termen de 2 ani d-nii: Kozmin M. V., Huţişvili H. I., Koldanov V. N., Necrasov M. I. (din Grupul Sovietic) şi d-nii' Rachieru C., Vişan Tr., Volosciuc A., György G., Mihăilaş M., Ştefănescu V. şi Arnold L. (din Grupul Român).

*

— M. Of. Nr. 153 din 5.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 19538/946 prin care se transferă în interes de serviciu d-l ing. silv. Popescu C. C. dela Oc. Silv. Tismana ca şef al Oc. Silv. Peşteana.

*

— M. Of. Nr. 154 din 6.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1196/946 prin care se rectifică gradaţiile acordate unor ingineri silvici din serviciul Statului şi dela Fondul Bisericesc Bucovina.

*

— M. Of. Nr. 159 din 12.VII.1946 publică D. L. Nr. 2084/946 prin care se revine asupra radierii din Corpul Silvic a d-lui ing. cons. silv. Marinescu C.

*

— M. Of. Nr. 160 din 13.VII.1946 publică D. L. Nr. 2085/946 prin care se rectifică înaintările următorilor ingineri silvici:

Mihăilescu M., din Dir. Silvică la gradul de ing. silv. cl. II-a pe data de 8.IV. 1943 şi la gradul de ing. silv. cl. I-a pe data de 3.V.1945 şi Dumitrescu D. N. din Subsecretariatul de Stat al Aerului la gradul de ing. silv. cl. II-a pe data de 25.II.1942 şi la gradul de ing. silv. cl. I-a pe data de 25.II.1944.

— Idem Nr. 1129/946 prin care d-l ing. silv. Isbăşescu I. se numeşte inspector de vânătoare onorific al judeţului Olt.

*

— M. Of. Nr. 165 din 19.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 23731/946 prin care d-l ing. insp. g-l silvic Csurilă Ad. din centrala Dir. Reg. Bacău se transferă în centrala CAPS, ca şef al serviciului vânzării lemnului de foc.

*

— M. Of. Nr. 166 din 20.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1316/946 prin care se primeşte demisia din funcţiune a d-lui ing. silv. stag. Bănescu Tr. dela Insp. Silv. Bucureşti.

*

— Idem Nr. 1339/946 prin care d-l ing. subinsp. silv. Rătan I. se reprimeşte în funcţiune în Centrala Dir. Silvice.

*

— M. Of. Nr. 168 din 23.VII.1946 publică D. Min. Nr. 1303/946 prin care se înfiinţează următoarele şcoli silvice:

1. Şcoala de brigadieri silvici „Oltenia" în com. Butoeşti-Mehedinţi;

2. Şcoala de brigadieri silvici „Bistriţa" în Năsăud;

3. Şcoala de pădurari „Moldova" în com. Rosnov jud. Bacău.

*

— Idem Nr. 1305/946 prin care se numesc ca membri în Consiliul Permanent al Instrucţiunii Silvice medii şi inferioare pe termen de 3 ani d-nii:

1. ing. cons. silv. D. Grozescu, Dir. Dir. Silvice (supleant: ing. cons. silv. I. Florescu);

2. ing. cons. silv. I. Dăscălescu din partea Casei Pădurilor (supleant: ing. cons. silv. G. Luţescu);

3. prof. Gr. Eliescu, Decanul Fac. de Silvicultură (supleant: prof. I. Demetrescu);

4. ing. cons. silv. Al. Popescu, Dir. Şc. de Subingineri silvici „Casa Verde"-Timişoara (supleant: ing. insp. silv. Zaharia P.);

5. ing. insp. gl. silv. N. Codru, Dir. Şc. de brig. silv. Brăneşti (suplean: ing. silv. Th. Rădulescu);

6. ing. insp. silv. T. Cucer, Dir. Şc. de pădurari Curtea de Argeş (supleant: ing. silv. V. Lazanu).

Secretar al Consiliului se numeşte d-l ing. insp. g-l E. Răuţă, Şeful Serviciului Învăţământului mediu şi inferior silvic (supleant: ing. şef silv. I. Smerecinschi).

*

— M. Of .Nr. 169 din 24.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1288/946 prin care d-l ing. insp. silv. Simionescu D. este numit în funcţiunea de inspector de vânătoare onorific pentru plasa Caransebeş-Severin.

*

— M. Of. Nr. 174 din 30.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 28.543/946 prin care se transferă d-nii:

ing. insp. g-l silv. Ştefănescu Al. in interes de serviciu din Centrala Dir. Reg Iaşi în centrala CAPS;

ing. silv. cl. II-a Enăchescu C. la cerere dela Serv. Silv. Jud. Fălciu la Oc. Silv. Creţeşti CAPS;

ing silv. Discuteanu V. dela Oc. Silv. Măcin, în interesul serviciului, ca şef al Oc. Silv. R. Sărat;

ing. silv. Pokoi S., disciplinar, din centrala CAPS ca ajutor la Ocolul şi Fabrica Mănăştur.

*

— M. Of. Nr. 175 din 31.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 25837/946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii:

ing. silv. Ştefănescu V. dela conducerea Oc. Silv. Fâstâci ca şef al Oc. Silv. Griviţa şi ing. silv. Tănăsescu Gh. dela Centrul Curtea de Argeş ca şef al Oc. Silv. Fâstâci.

*

— M. Of. Nr. 180 din 6.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1440/946 prin care se pune în retragere din oficiu, pentru limita de vârstă, d-l ing. insp. silv. Ionescu Aurelian, din CAPS.

*

— M. Of. Nr. 182 din 8.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2641/946 prin care se ratifică transferarea efectuată pe cale bugetară pe data de 1.IV.1946 a d-lui ing. şef silv. Comes Titus din Dir. Silv. la Institutul de Cercetări Forestiere, unde se găsea la acea dată funcţionând prin detaşare.

*

— M. Of. Nr. 183 din 9.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1469/946 prin care se pune în retragere din oficiu, pentru caz de boală, pe data de 31.VIII.1946 d-l ing. subinsp. silv. Tatomir Gh. dela Inspectoratul Silvic Focşani.

*

— M. Of. Nr. 188 din 15.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1382/946 prin care d-l ing. cons. silv. Gh. Luţescu se deleagă Administrator al Casei Pădurilor Statului, în locul d-lui ing. insp. gl. Colpacci Gr., repartizat la Inspectoratul General de Control din Adm. Centrală a Ministerului.

*

— M. Of. Nr. 189 din 16.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1443/946 prin care au fost numiţi 21 Inspectori de vânătoare onorifici între cari şi următorii ingineri silvici: Obadă D. (plasa Câmpulung), Romanciuc R. (plasa Vatra Dornei), Dragulin N. (plasa Mălin-Baia), Dudu N. (plasa Dolhasca-Baia), Tebeică Al. (plasa R. Sărat) şi Păunescu C. (plasa Jiblea-Argeş).

— Idem Dec. Min. de interzicerea vânării următorului vânat: potârnichile, pe întreg teritoriul judeţelor: Severin, Tutova, Olt, Ilfov, Arad, Covurlui, Neamţ (pe anul 1946), iar pentru jud. Muscel până la 15.IX.1947;

Iepurii pe teritoriul jud. Trei Scaune, și teritoriul com. Drăgănești, Drăgănești, Comani, Degești, Sâmburești, Leleasa, Dumitrești, Dreceni, Pomoși, Oțești, Izvoarele, Bircii, Albești, Casa Veche, Ciomăgești, Câmpu Mare, Dobrotească, Spătaru, Topana, Făgețelu, Tătulești, Scara, Alimănești, Bălteni, Buzești, Urliasca, Valea Mare, Turia, V. Brătianu, Vulturești, Chilia, Cornățelu, Crăciunei, toate din jud. Olt, pe anul 1946/1947, iar pentru întreg jud. Vlașca pe 1946/47 și 1947/48. Pentru întreg teritoriu jud. Argeș până la 1 Dec. 1946;

Cerbii și ciutele pe teritoriul jud. Vâlcea pe anii 1946/47 și 1947/48.

*

— Mon. Of. Nr. 204 din 4.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1656/946 prin care se deleagă d-l ing. silv. cl. II-a Crăciunescu C-tin cu conducerea Ocolului Silvic Sercaia-Făgăraș, în locul d-lui ing. silv. Constantin I. numit Director al bunurilor private din Ciuc.

*

— Mon. Of. Nr. 20 din 30.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 34884/946 prin care se transferă în interes de serviciu d-nii:

ing. insp. silv. Stan Tr. din centrala Dir. Reg. Sebeș în Centrala Dir. Reg. Cluj, în calitate de inspector de conrol;

ing. silv. Oprișiu Maria din centrala Dir. Reg. Cluj la Oc. Silv. Turnu Severin în calitate de ajutor;

ing. silv. Moraru T. (la cerere) dela Oc. silv. Babadag ca șef al Oc. Silv. Hunedoara.

— Idem Nr. 34752/946 prin care d-l ing. subinsp. silv. Popa Gh. dela Oc. Silv. Roman se pune la dispoziția Societății „Sovromlemn" iar d-l ing. insp. silv. Tomescu C. se transferă în interes de serviciu dela Centrul de Exploatare Cașin ca șef al Oc. Silv. Roman, delegându-se și ca inspector de control la Industrializări și controlul fabricilor din Dir. Reg. Bacău.

*

— M. Of. Nr. 204 din 4.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1662/946 prin care se numește în comitetul de înaintări al inginerilor silvici ca membru de drept d-l ing. cons. silv. Luțescu Gh. Administratorul Casei Pădurilor, în locul d-lui Gr. Colpacci, iar ca supleant d-l Predescu St., Subadministratorul CAPS

*

— M. Of. Nr. 206 din 6.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1654/946 prin care se institue o nouă comisiune de purificarea aparatului de Stat pe lângă Min. Agr. și Domeniilor având ca președinte pe d-l prof. Gh. Valuta dela Dir. Prod. Vegetale, iar ca membri: d-na ing. agr. Ev. Sorocianu-Pușcariu, dela Institutul Naț. Zootehnic, ing. silv. Tr. Vișan, dela CAPS, Dr. I. Popovici, medic veterinar, dela Institutul „Pasteur" și ing. agr. M. Drăgoi dela Dir. Prod. Vegetale, secretar fiind d-l Taraze V., dela aceeași Direcție.

*

— M. Of. Nr. 209 din 10.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 3L72/946 prin care d-l ing. șef silv. I. Lupe e delegat cu conducerea gestionară și tehnică a Stațiunii de Experimentație Forestieră Bărăganul-Jegălia, având ca ajutor pe d-l ing. silv. stag. N. Stanciu.

*

— M. Of. Nr. 211 din 12.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 37982/946 prin care se pune la dispoziția Soc. „Sovromlemn" d-nii:

ing. insp. g-ral silv. Lisievici V., din Controlul general;

ing. insp. silv. Fedorovici C., din centrala CAPS;

ing. subinsp. silv. Baranovschi V. dela fabrica Filiași;

ing. subinsp. silv. Vaniș L. din Dir Reg. București;

ing. șef silv. Celak N. din centrala CAPS;

ing. șef silv. Conecini A. dela fabrica Arnota-CAPS.

*

— M. Of. Nr. 212 din 13.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 39075/946 prin care se primeşte demisia din Serviciul Adm. CAPS a d-lui ing. silv. cl. II-a Pokoi Eugen, dela Ocolul Silvic Mănăştur, pe data de 1.IX.1946.

*

— M. Of. Nr. 213 din 14(IX 1946 publică Dec. Min. Nr. 39072/946 prin care d-l ing. insp. silv. Filip V. din centrala CAPS se transferă ca şef al Centrului de exploatare Caşin.

*

— M. Of. Nr. 215 din 17.IX.1946 publică Lista Nr. 45 a inginerilor înscrişi în secţia „Silvică" din Colegiul Inginerilor, cuprinzând pe d-nii: Moldoveanu N. Ion (nr. crt. 1369) şi Radu N. Aureliu (nr. crt. 1370).

*

— M. Of. Nr. 217 din 19.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1758/946 prin care se înfiinţează pe lângă Dir. Silvică M. A. D. o comisie consultativă disciplinară compusă din Directorii: Dir. Silvică, Dir. P. P. J., Dir. Personalului, din MAD, Adm. CAPS, Preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor şi Dir. Inst. de Cercetări Forestiere, având ca supleanţi pe subalternii lor direcţi. Comisiunea va cerceta în plen şi va referi prin avize consultative asupra cazurilor deferite de Minister privind abaterile disciplinare ale membrilor Corpului Silvic.

*

— M. Of. Nr. 221 din 23.IX.1946 publică Dec. Min. CAPS Nr. 40507/946 prin care d-l ing. silv. Năstăsescu Ilie se detaşează la Oc. Silv. Babadag şi se deleagă cu conducerea acestui Ocol.

*

— M. Of. Nr. 223 din 26.IX.1946 publică D. L. Nr. 2709/946 de numirea prin concurs a d-lui ing. silv. stag. Smadu Gh., la Dir. Silvică Bistriţa-Năsăud.

— Idem Nr. 41580/946 prin care d-l ing. silv. Ionescu Faustin se transferă în interesul serviciului dela fabrica Arnota la fabrica Filiaşi, delegându-se cu conducerea acestei fabrici. D-nii ing. silv. stag. Dragomir N. şi Săvescu I. se repartizează respectiv la Oc. Fâstâci din Dir. Reg. Iaşi şi la Oc. Silv. Tg. Ocna, Dir. Reg. Bacău.

*

— M. Of. Nr. 225 din 28.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 42827/946 prin care se deleagă d-nii:

— ing. cons. silv. Rădescu O. ca Director al Dir. Tehnice CAPS;

— ing. insp. g-ral silvic Bondescu Em. ca Subdirector al Dir. Tehnice CAPS;

— ing. cons. silv. Constantinescu Dem. ca Subdirector al Dir. Comerciale CAPS;

— ing. subinsp. silv. Pascu C., şeful Oc. silv. Galu se transferă în interesul serviciului ca inspector de control regional, în centrala Dir. Reg. Bacău;

— ing. silv. stag. Arnăutu Eug. este delegat cu conducerea Oc. Silv. Galu;

— ing. subinsp. silv. Miso Eugen din centrala CAPS se pune la dispoziţia Soc. „Sovromlemn" pe data de 1.IX.1946.

*

— Idem Nr. 42129/946 prin care se transferă la cerere d-nii:

— ing. insp. silv. Rusu V. dela Dir. Silv. MAD în centrala Dir. Reg. Cluj;

— ing. subinsp. silv. Mateescu Ion, dela ICEF la conducerea Oc. Silv. CAPS-Călăraşi;

— ing. silv. stag. Ursulescu St. dela Dir. Silv. MAD, ca şef al Oc. Silv. Câmpul Cetăţii;

— ing. silv. stag. Miron Cristea dela Dir. Silv. MAD ca ajutor la Oc. Silv. Brăneşti-CAPS.

Se primeşte demisia din serviciu a d-lui ing. subinsp. silv. Coban I, şeful Oc. silv. Călăraşi.

NECROLOGURI

† ANASTASE G. NEDELCOVICI

Inginer consilier silvic

Fost Vice-Preşedinte al Societăţii „Progresul Silvic"

Fost Administrator al Casei Pădurilor Statului

Sub voinţa lui Dumnezeu, în puterea căruia stau toate rosturile firii, cel ce a fost inginerul consilier silvic Anastase Gh. Nedelcovici, unul din mentorii noştri în profesiune a luat calea cea fără de sfârşit şi fără de întoarcere.

Anastase G. Nedelcovici s'a născut la 24 Noembrie 1885, în inima câmpiei dintre Olt şi Argeş, în comuna Depărăţii-Hârleşti, din părinţi ai căror ascedenţi au stat puternic înfipţi în glia strămoşească, pe care au muncit-o ca buni şi harnici agricultori, din generaţie în generaţie, cu dragostea pe care oamenii acestui pământ au pus-o întotdeauna pentru ţara lor.

El a fost un copil voios şi liber al câmpului, dar şi al unui ţinut odinioară cu multe păduri — din cari însă până la urmă n'au mai rămas decât cei 3 stejari din marca Jud. Vlaşca şi o fărâmă de codrul la Căscioarele. Dacă copilăria îl leagă de câmp, destinul îl leagă de cea mai frumoasă şi mai în suferinţă podoabă a acestuia, de pădure şi îl trimite astfel pe urmele unui mare pionier al silviculturii româneşti, P. S. Antonescu-Remuşi, fiul lui State Anton,

fruntaș — ca și înaintașii lui Nedelcovici — al Giurgiului. Se poate ca această tradiție locală să conteze în cariera lui Nedelcovici.

Prima învățătură de carte și-a dobândit-o în școala primară „Ion Zalomit" și în gimnaziul „Ion Maiorescu" din Giurgiu. Ultimele 6 clase de liceu le absolvă la Liceul Mihai Viteazul, în București. Cu o hotărîre de nezdruncinat a vrut să se facă silvicultor și numai silvicultor.

La școala superioară de silvicultură intră ca al doilea clasificat în toamna anului 1908 și o termină în Noembrie 1912, ca șef al promoției a XVI-a.

Ca tânăr inginer silvic, din Noembrie 1912 până la marea mobilizare pentru întregirea Neamului, A. Nedelcovici execută însemnate lucrări de ridicare în plan și de amenajare a pădurilor Statului, la Barbosi-Ghermănești, Bogdana, Pralea, Tutana. Războiul balcanic și răsboiul cel mare le face cu convingere și cu o virtute pilduitoare, mereu în linia I-a de luptă. După pace conduce scurt timp ocoalele silvice Slobozia, apoi Ghmpați în Vlașca, în fine, Ocolul model Mihăești-Muscel, unde se recrutau ca șefi numai silvicultorii de elită. Pentru buna sa calificare, Administratorul Casei Pădurilor de atunci, C. Opran, îl trimite în 1924—25 într'o lungă călătorie care îi lărgește orizontul profesional. Revenit în țară i se încredințează lucrări, cari cereau competență și o **înaltă etică profesională:** estimarea pădurilor în vederea aplicării legii pădurilor comunale, apoi evaluarea pădurilor și fabricilor din Transilvania, cumpărate spre exploatare de diverse mari societăți forestiere sub fostul regim maghiar.

Cu prilejul profundei reorganizări a sectorului silvic în 1930 îi revine, unul din posturile de răspundere în Administrația Casei Autonome a Pădurilor Statului (CAPS): Direcția regională silvică de București, unde timp de opt ani activează într'o atmosferă de criză grea, organizează, înfăptuește și mai cu seamă — prin optimismul, caracterul și temperamentul său — își electrizează colaboratorii de toate gradele. Colaboratorii săi de atunci vor păstra amintirea acelor grele, dar pline de avânt și frumoase vremuri! Inginerul A. Nedelcovici se evidențiază și se impune ca un conducător. In 1938, este chemat în fruntea Administrației Casei Pădurilor Statului, unde, cu întreruperi, rămâne până în pragul pensionării. A condus această mare instituție — în vremuri excepțional de grele; o avere imensă și puternic solicitată, adesea obiect de compensație politică — în care el nu era angajat — într'o țară fără tradiții forestiere, într'o epocă de criză, de mari prefaceri și de războaie și de reorganizare în vederea exploatărilor în regie cari mergeau intensificându-se.

După revenirea sa din călătoria de studii în străinătate, Profesorul P. Antonescu îl solicită a ocupa postul de asistent al catedrei de estimație și amenajament la Școala Politehnică, unde a funcționat timp de 14 ani, până în 1940, când a demisionat.

Cu o temeinică pregătire profesională, adunată în mulți și laborioși ani de studii și cercetări în țară și străinătate, Inginerul A. Nedelcovici n'a început aplicarea celor învățate decât atunci când personal putea urmări rezultatele.

Dintre toate ocupațiile sale, Nedelcovici s'a consacrat în deosebi amenajamentului. De numele lui rămâne legată adoptarea posibilității pe volum în aplicarea codrului regulat cu tăeri succesive. De timpuriu, ca amenajist și ca șef al ocolului Mihăești, putuse constata că regele pădurilor — gorunul — este grav amenințat a fi eliminat de fag prin aplicarea codrului regulat cu tăeri succesive uniforme, cu perioadă de regenerare lungă și cu posibilitatea pe suprafață. Din Franța vine cu convingerea definitivă că sistemul trebue părăsit, spre a da silvicultorului nostru libertatea necesară în aplicarea tăierilor de exploatare, cu obiectivul capital regenerarea prealabilă a speciei de valoare dar biologicește slabă, gorunul. Nedelcovici lasă astfel urme adânci în buna gospodărie a pădurilor țării, urme apreciate deja de marii silvicultori străini, cari ne-au cunoscut împrejurările noastre forestiere. Ca director regional și apoi ca administrator al Casei Pădurilor Statului a promovat în special latura tehnică a exploatării comerciale a acestei mari avuții cari sunt pădurile Statului. A dat un mare avânt construcțiilor căilor și mijloacelor de transport. Dorința lui de technicizare a întregului ciclu care formează procesul de producție în economia forestieră era pe primul plan în gândurile lui și tot ce s'a realizat atât în cadrul Direcției Reg. București cât și mai apoi pe tot domeniul forestier al Statului nu a fost decât un început stânjenit de vitregia vremurilor.

A. Nedelcovici a fost un constant susținător al marilor noastre instituții de cultură și propășire forestieră. Ctitor al Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră îl face hotărîtoarea sa colaborare la cea mai mare înzestrare a acestui Institut cu trei ocoale silvice experimentale, între cari și Mihăeștii tinereții sale. Secția silvică și apoi Facultatea de Silvicultură din Școala Politehnică a fost larg susținută prin fonduri, prin asigurarea practicei și excursiilor studenților.

De aceeași largă susținere și de același spirit de înțelegere s'a bucurat în fața lui marea familie a inginerilor silvici, Societatea „Pro-

gresul Silvic", la conducerea căreia a fost ales aproape toată cariera sa, luptând pentru independența și prestigiul corpului.

In afară de însărcinările de mai sus, Ing. A. Nedelcovici a mai activat și în alte domenii: ca membru în comitetul de direcție al Casei Pădurilor, ca șef al controlului general al Casei Autonome a Pădurilor Statului, în Consiliul și în Comitetul de direcție al Institutului Național al Cooperației, ca membru în Comisia prețurilor lemnului în Ministerul Economiei Naționale, ca delegat al Guvernului în străinătate în Franța, în Suedia, în chestiuni privitoare la comerțul și industria lemnului, ca membru aproape permanent în consiliul Societății „Progresul Silvic", căreia i-a fost de mai multe ori Vicepreședinte, ca membru în Consiliul Colegiului Inginerilor, ca membru în Academia de Agricultură, etc.

Ing. A. Nedelcovici a fost o competență, o autoritate, un caracter, un om. In adevăr „omul" Nedelcovici a fost unul din aceia ce pot fi dați ca pildă, pentrucă Dumnezeu a adunat în el calități care au format și desăvârșit o forță intelectuală și morală de prim ordin. Cu demnitatea și curajul cu care a condus treburile silvice, a primit și moartea pornită asupra lui după toate semnele într'o seară de Noembrie trecut, undeva în munți, în pădure. Nedelcovici cade, așa cum a trăit toată viața: discret, drept, și sărac ca Iov. Cu aceste calități, inginerul Nedelcovici a fost cel onorat atunci când i s'a încredințat un post de răspundere și înaltă conducere, pentrucă el înnobila locul pe care-l ocupa.

A fost întotdeauna în primele linii de luptă dârză, din tinerețe și până acum când s'a stins din viață. Ca militar cu caracteristica lui dârzenie aducând la îndeplinire o misiune ce avea în timpul războiului nostru cel mare, a căzut prizonier. Adus în țară după aproape 2 ani, de administrația de ocupație inamică pentru a fi pus în slujba ei, Nedelcovici a refuzat să îndeplinească serviciul ce i s'a impus și a preferat să se întoarcă în lagărul nesfârșitelor mizerii, unde moartea stăpânea în voie. Acest exemplu ilustrează strălucit admirabila lui personalitate, înalta lui ținută morală și fermitatea caracterului său.

Un om cu structura sufletească de felul celei descrise până acum, s'ar părea că nu putea să fie caracterizat decât ca o ființă aspră, rigidă. Dar natura a știut să îmbine calitățile lui sufletești pentru a modela unul din cele mai desăvârșite și mai fericite temperamente. Sensibilitatea și bunătatea lui erau cu mult dincolo de

comun. Cei care au trăit în preajma lui, au descoperit în manifestările sale acte de o duioşie romantică pe care le ascundea cu grije ca pe niște comori prețioase. Nu era în stare să facă cu voință, o nedreptate, pentrucă el putea să greşească, dar nu să păcătuiască. Oricine avea uşa deschisă la el. Funcționarul cel mai modest ca şi cel mai înalt găsea la şeful suprem înțelegerea cea mai desăvârşită; el făcea binele cu forța.

Sunt numeroşi colegii care i-au mulțumit pentru asemenea servicii făcute. Larg la suflet şi la pungă, îşi cheltuia o bună parte din produsul muncii sale cu acte de binefacere. Nu odată a fost văzut ca, Administrator al Casei Pădurilor, luând acont din salariu pentru a putea da subvenția pe care de ani îndelungați şi de bună voie o plătea pentru întreținerea unui fost coleg de liceu şi a familiei lui, un profesor rămas orb, sau pentru descendenții unui eminent coleg rămaşi într'o cruntă mizerie fizică şi materială.

Ing. Nedelcovici avea o seamă de tineri nevoiaşi sau bolnavi pe care îi ajuta.

Făcute discret şi cu modestie caracteristică firilor de nobilă factură sufletească, actele de mărinimie ale celui ce a fost inginerul Nedelcovici, au avut nuanța faptelor simple şi firești, pornite dintr'o inimă generoasă şi caldă.

Veşnic cu zâmbetul pe buze şi gata oricând să risipească grijile celor ce se încovoiau sub nevoile de toate zilele, el a reuşit să rămână senin şi în cele mai grele împrejurări pe care ultimii ani le-a adus.

Nici boala lungă şi necunoscută, nici suferința celor câteva luni de sanatoriu şi nici perspectiva veşniciei nu reuşiseră să-i sdruncine nemăsurata lui voe bună, curajul, credința în mai bine. Pe patul suferinței el era acela care vorbea, glumea, căutând parcă să înlăture celor ce veneau să-l vadă, grija pe care o făcea situația lui din ce în ce mai gravă.

Aceste alese însuşiri sufleteşti l-au situat în totdeauna în respectul şi iubirea colegilor şi funcționarilor săi.

Cu sufletele cernite, cu inimile pline de amărăciunea unei despărțiri fără revedere, cei care au cunoscut pe acest remarcabil tehnician şi incomparabil suflet, pe acest mentor ale cărui îmbărbătări şi îndrumări au fost îndreptar în viață pentru mulți, ne plecăm capetele şi aducem prietenului dispărut ultimul omagiu.

C. EMANOIL

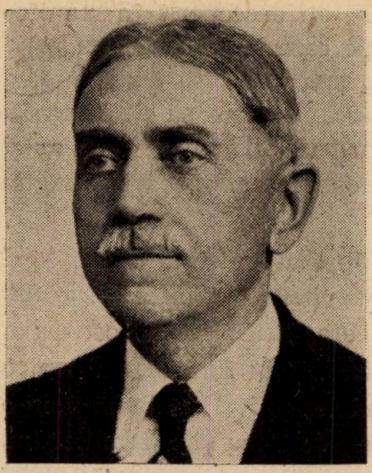

† CALOIANU N. BUDU

Inginer inspector silvic pensionar

In ziua de 31 Iulie a. c. s'a stins din viață acel care a fost inginerul inspector silvic Budu Caloianu, din a II-a promoție a Școlii Superioare de Silvicultură dela Brănești (1899).

Caloianu Budu a fost un fiu al Bârladului, oraș în care s'a născut la 26 Martie 1875.

După terminarea Școlii de Silvicultură dela Brănești, unde a făcut studii serioase, însușindu-și — din tratate streine, în afara programelor, — cunoștințe ample atât în domeniul silviculturii, cât și în cel technic al topografiei, amenajerilor și construcțiilor, a intrat în Corpul Silvic la 22 Oct. 1899 servind cu râvnă și deosebită competință timp de 30 ani, până în 1929, când a ieșit la pensie, cu gradul de Inginer Inspector Silvic, obținut încă dela 1.X.1921, contribuind atât ca șef de Ocol cât și ca Inspector de Control, Șef de serviciu, Subdirector și Director al Regionalei Bacău, la promovarea serviciului și la prestigiul Corpului Silvic.

Caloianu Budu a fost un silvicultor despre care s'a vorbit numai de bine, pentrucă în toate împrejurările s'a comportat ca om și ca funcționar desăvârșit, lăsând urme adânci și sănătoase în toată activitatea. Stăpân pe cunoștințe solide și bogate, clarvăzător, drept, obiectiv și loial, a căutat întotdeauna să execute lucrările în cele mai perfecte condițiuni, să îndrumeze pe camarazii mai tineri și să dirijeze serviciul pe calea cea mai bună, imprimându-i și ritmul necesar pentru reușită și progres.

El nu s'a mulțumit numai cu ce i s'a cerut prin ordine și dispoziții superioare și a activat și în afară de serviciu, pregătind o amplă monografie a Ocolului Valea Rea, pe care însă din motive independente de voința sa n'a mai publicat-o. A scris și a publicat în broșuri: un studiu documentat și judicios asupra Monografiei Oco-

lului Tazlău, întocmită de Ing. Zăvoianu, un studiu asupra exproprierilor din păduri pentru creiare de islazuri şi alte articole publicate în Revista Pădurilor din acele timpuri.

Acei cari au lucrat la birou cu defunctul nu vor uita exactitatea şi conştiinciozitatea sa proverbială, capacul călimării sale servind de cronometru pentru intrarea şi eşirea dela birou.

După eşirea la pensie s'a retras la via sa din Berzunţ, considerând cu drept cuvânt că şi-a făcut datoria ca funcţionar.

Caloianu Budu a trecut prin vieaţă modest şi înţelept, admirat şi luat ca exemplu de toţi cei ce l-au cunoscut pentru spiritul de bunătate şi dreptate de care era condus în toate faptele sale, atât ca funcţionar, cât şi ca om de societate şi cap de familie. Cu aceeaşi discreţie şi nobleţă a trecut şi din vieaţa aceasta în cea vecinică, lăsând regrete unanime în inimile cunoscuţilor, iar familiei un nume iubit şi respectat pentru marile lui calităţi.

Fie-i ţărâna uşoară şi amintirea neştearsă! M. P. FLORESCU

† FRANZ CZECH

Inginer inspector general silvic

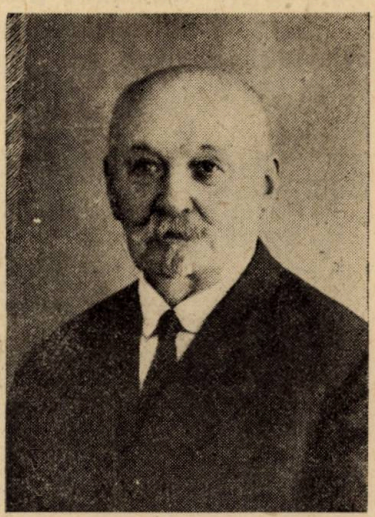

In ziua de 11 Iunie 1946 s'a stins din viaţă unul din stâlpii silviculturii româneşti din Bucovina, Inginerul Inspectorul General Silvic Franz Czech, cel mai renumit amenajist al pădurilor Fondului Bisericesc Ortodox Român.

Născut la 28.II.1866 în Moravia, pe atunci în Imperiul Austriei, face studiile de silvicultură la Viena la „Hochscule für Boden Kultur".

Intră în serviciul Fondului la 13 Martie 1888 şi până în anul 1895 este ataşat la serviciul de amenajare al acestei instituţii. Intre

timp a condus și ocoalele silvice Revna și Solca. Incepând cu data de 18 Oct. 1895 a fost numit șeful serviciului de amenajare pe care l-a condus până la pensionarea sa, adică până la 31 Dec. 1928.

Ca pensionar încă, a fost reangajat în aceeași calitate de Fondul Bisericesc și a lucrat chiar în 1943 la amenajarea ocoalelor silvice Vicovul de Sus, Frătăuții și Cuciurul Mare. Astfel activitatea lui la Fondul Bisericesc a fost de aproape 41 ani plus 15 ani după pensionare, în total 56 ani.

Timp de 56 ani a lucrat într'un singur domeniu, acel al amenajării pădurilor, specializându-se în această ramură a silviculturii într'o așa măsură încât azi cu greu poate fi înlocuit, lăsând un mare gol în rândurile silvicultorilor din Bucovina.

Crescut la școala veche Franz Czech, a fost un om de mare caracter, corectitudine, punctualitate și cinste. Nu există inginer silvic dela Fond care a lucrat la amenajare, să nu vorbească cu adâncă venerație și respect despre maestrul Franz Czech. A iubit pădurea cu munții și apele, a trăit o viață de adevărat silvicultor, iar toată viața sa și-a închinat-o numai culturii pădurilor.

Noi silvicultorii de pe plaiurile Bucovinei ne închinăm cu evlavie și reculegre la mormântul celui care a fost Franz Czech.

Ing. M. KRZYZANOWSKI

† CONSTANTIN C. PISTOL

Student inginer anul II,
Facultatea de Silvicultură,
Politehnica București

In ziua de Duminecă 19 Mai 1946 a căzut jertfă pe altarul Silviculturii și al științei Botanice studentul inginer silvic Constantin C. Pistol, în preajma zilei când abia rotunjise 20 ani.

Plecat în excursie de studii în regiunea Munților Bucegi, setea de știință și elanul tineresc nestăvilit l-au îndemnat pe *Costic Pistol* să ia parte la identificarea unui exemplar excepțional de Tisă, un

adevărat monument al naturii — semnalat pe abruptul dela Piscul cu Brazi, în defileul Ialomiţei. O coborîre îndrăsneaţă pe un povârniş dificil, spre arborele căutat, i-a fost fatală, prăbuşindu-se adânc printre coroanele arborilor de sub peretele Piscului.

Trecerea prin viaţă a lui *Costic Pistol* a fost asemeni sborului senin şi energic al unui vultur. Ca elev de liceu a strălucit printre elementele de frunte ale Colegiului Sf. Sava, remarcându-se prin spiritul său de colegialitate exemplar, desfăşurând pe lângă preocupările şcolare o intensă activitate ca sportiv loial, publicist precoce şi fanatic iubitor al naturii. Organizează excursii de înfrăţire cu pădurea şi cu natura în general, întreceri sportive interşcolare, şi distingându-se ca atlet de frunte conduce cursuri de iniţiere sportivă, cultivând în sufletele tinerilor lui elevi idealul perfecţiunii fizice şi al desăvârşirii intelectuale prin dragostea de Natură. Polisportivul şi atletul perfect era dublat de un spirit multilateral de aptitudini intelectuale, posedând o bogată educaţie literară şi ştiinţifică.

După bacalaureat (1944) intră în Politehnică, unde se remarcă prin caracterul său dinamic, animat de un spirit efervescent şi un suflet nobil. In acelaşi timp audiază şi cursurile Facultăţii de Drept, neîntrerupându-şi nici activitatea sportivă şi publicistă (membru la Stadiului Român, redactor la „Gazeta Sporturilor", secretar al Federaţiei de Rugby şi fondator şi director al revistei „Rebus pentru toţi", — pe acest tărâm consacrându-se ca autor al lucrării deosebit de migăloase şi meritorie a unui „Dicţionar al cuvintelor încrucişate").

Ca Politehnician se dăruieşte din plin, cu resurse de energie nebănuite vieţii de student, dovedindu-se a fi un neîntrecut animator şi organizator. La lucrările practice de topografie ca şef de echipă şi la organizarea cantonamentului practicei, studentul *Costic Pistol* s'a evidenţiat cu capacitate de muncă excepţională, iar ca membru activ al Soc. Studenţilor Ingineri Silvici s'a străduit cu o râvnă desinteresată, reuşind să obţină echipament de lucrări practice pentru colegii lipsiţi de mijloace materiale, şi face toate eforturile pentru utilarea unei cabane studenţeşti în munţi.

Cariera de silvicultor îl aştepta pe *Costic Pistol* cu dragoste şi încredere, având şi calităţi care îi întregeau înclinările pentru această carieră: era un vânător pasionat — deşi tânăr, avea un cerb la activul său — iar ca pescar a făcut ucenicie în tovărăşia maestrului Sadoveanu.

Const. Pistol a iubit Pădurea cu toată puterea sufletului său tânăr, şi ultimul efort spre cucerirea tainelor naturii, Ei i l-a dăruit, cu neprecupeţire.

Monumentul Naturii dela Piscul cu Brazi, mărturie a măreţiei ei, va proslăvi de azi înainte şi jertfa nobilă a *studentului inginer silvic Constantin C. Pistol.*

O troiţă înălţată de colegii lui în defileul Ialomiţei, sub abruptul dela Piscul cu Brazi, sfinţeşte locul jertfei.

Spre veşnica lui aducere aminte. Ing. T. COMES

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Cercul de Studii Forestiere

Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic" anunță deschiderea sesiunii de ședințe pe anul 1947 în luna Ianuarie, la o dată ce se va anunța la timp.

Colegii ingineri silvici din Capitală și din exterior sunt rugați să ia parte activă la aceste ședințe, comunicând din timp subiectul conferinței pe care doresc să o țină, precum și data preferată pentru a fi programați. Comunicarea poate fi făcută prin Cercurile Regionale — acolo unde sunt constituite — sau direct, la sediul Societății.

Ședințele vor avea loc săptămânal, Vinerea la orele 18.

Procesele-verbale ale Consiliului de Administrație

PROCES-VERBAL Nr. 17

Ședința dela 5 Iunie 1946

Prezenți d-nii: Bordea D., Colpacci Gr., Comes T., Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Popescu Șt. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru Adunarea generală din 1946.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 18 sub președenția d-lui Decan C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi:

1. Societatea brigadierilor și pădurarilor prezintă actul de donație al vilei dela Amara, autentificat. Se ia act.

2. Legea persoanelor juridice prevede ca societățile fără scop lucrativ să depună fondul disponibil la Cassa de Depuneri. Iau parte la discuții d-nii: H. Manole, C. Popescu, Șt. Predescu, C. Nettea. Se hotărăște a se discuta acest lucru în toamnă, după închiderea sezonului pentru a se vedea dacă vor fi fonduri disponibile pentru consemnare.

3. Doamna Inginer Adela Ursulescu-Gherman cere înscrierea în Societate. Se aprobă.

4. Se citeşte raportul Cercului Regional Constanţa cu privire la greutăţile pe care le întâmpină ocoalele cu paza pădurilor. Situaţia fiind generală pentru întreaga ţară, Societatea va face un demers către Ministerul A. D., în care să se arate situaţia şi să se dea sugestii, mai ales în ce priveşte înarmarea paznicilor şi mărirea cuantumului amenzilor. La discuţii iau parte d-nii: Horia Manole, Ioan Zeicu. D-l Preşedinte C. Georgescu va sesiza şi Consiliul Superior Economic.

5. Se citeşte protestul Societăţii „U. D. R." relativ la exproprierea pădurilor Societăţii, pentru împroprietăriri. Societatea va interveni pe lângă d-l Ministru. Se alcătueşte în acest scop o comisie, compusă din D-nii: C. Georgescu, H. Manole, I. Zeicu, C. Nettea, care, va forma şi delegaţia ce va prezenta memoriul.

6. D-l Preşedinte C. Georgescu prezintă cazul moşiei Jigălia-Ialomiţa, care a fost dată I.C.E.F.-ului pentru experimentaţie, cu anumite clauze. I.C.E.F.-ul a făcut plantaţii şi pepiniere cheltuind 35 milioane. D-l Ministru Tr. Săvulescu a redus apoi suprafaţa la 500 ha, care e insuficientă pentru experimentaţii. De aceea Societatea va interveni pe lângă d-l Ministru rugându-l să revină. Se deleagă în acest scop d-l preşedinte C. Georgescu.

7. Noua lege a chiriilor se aplică şi imobilului nostru închiriat C.A. P.S.-ului. Cota de chirie ce va fi aplicată e coeficientul 3. Se va arăta C. A. P.S.-ului că acest coeficient trebuie aplicat şi la contractul încheiat la 1 Ianuarie 1946, pentru sala Consiliului de Administraţie.

8. Se va cere secţiunilor să depună rapoartele relative la regulamentele de funcţionare respective.

9. D-l C. Georgescu roagă Consiliul să intervină, conform statutelor, pentru aplanarea disensiunii dintre unii membri ai Consiliului.

10. Se aprobă cererea Societăţii Studenţilor silvici de-a li se acorda un abonament gratuit la Revista Pădurilor.

Şedinţa se ridică la orele 20 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 18

Şedinţa din 19 Iunie 1946

Prezenţi d-nii: Georgescu C. C., Predescu Şt., Constantinescu St., Bordea D., Comes T., Eliescu Gr., Georgescu V., Ionescu Gh., Manole H., Pană Gh., Paladian I., Răşcanu R., Rodoteatu St.

Ordinea de zi:

1. Chestiuni în legătură cu Adunarea generală.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedinţia d-lui Decan C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi:

1. Se dă citire Convocării modificate pentru Adunarea generală din 30 Iunie 1946. Se aprobă forma ei definitivă în care se fixează următoarea ordine de zi a adunării:

Ziua I-a, Duminică 30 Iunie 1946.

1. — Cuvântarea de deschidere.

2. — Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1945.

3. — Aprobarea bilanțului și contului de venituri și cheltuieli încheiate la 1 Decemvrie 1945 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1945.

4. — Aprobarea bugetului pe 1946.

5. — Alegerea pentru 1946 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

In privința Congresului se hotărăște să se anunțe ulterior prin convocare specială, urmând a se fixa programul și subiectele ce se vor discuta.

2. Diverse — Administrative. D-l Comes T. citește procesul-verbal Nr. 7 al ședinței din 18 Iunie 1946 al Comitetului Secției Culturale. Dintre chestiunile propuse, după discuțiuni Consiliul hotărăște:

a) se aprobă mărirea tarifului din 1939 pentru publicațiuni în Revista Pădurilor de 100 ori.

b) luând în considerare propunerile pentru premierea celor mai bune modele prezentate la concursul pentru noua insignă. Consiliul fixează următoarea clasificație:

I. modelul motto „SPS"
II. „ „ „Excelsior"
III. „ „ „Cindrel"
IV. „ „ „Viorel".

Comitetul deleagă pe d-l T. Comes să se intereseze la atelierele de emailaj și gravură asupra posibilităților de lucrare în email a modelului motto „Excelsior".

c) se amână luarea în discuție a propunerilor făcute de Comitetul Secției Culturale referitor la „Programul de activitate pentru popularizarea ideilor forestiere" (punctul 1 din procesul-verbal al Comitetului Secției Culturale).

Ședința se ridică la orele 20 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Șt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 19

Ședința din 26 Iunie 1946

Prezenți d-nii: Gr. Colpacci, Șt. Predescu, St. Constantinescu, Borovschi B., Comes T., Eliescu Gr., Georgescu V., Ionescu Gh., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Rodoteatu St., Sburlan D. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru Adunarea Generală.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția d-lui Gr. Colpacci, Vicepreședinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Secretar General Şt. Predescu, dă citire Dării de seamă asupra activităţii pe anul expirat. După discuţiuni la care iau parte d-nii: St. Rodoteatu, I. Zeicu, I. Paladian şi D. Sburlan se hotărăşte ca în darea de seamă să fie relevate pe lângă realizările efective şi eforturile depuse în diferite domenii de activitate. Anumite preocupări pentru pregătirea proectelor de legi (Legea de reorganizare a Ministerului Pădurilor, idem CAPS, PPJ, Creditul Forestier, idem Proprietăţile colective, Legea pentru revizuirea contractelor vechi pe termen lung, idem modificarea tarifului delicte silvice, idem modificarea titlului conductorilor silvici, acordarea gradaţiilor la brigadieri şi pădurari) să fie amintite în cuvântarea Preşedintelui).

D-l Secretar General Şt. Predescu dă apoi citire procesului-verbal întocmit Duminică 23 Iunie 1946 pentru neîntrunirea numărului de membri necesari ţinerii adunării generale.

2. Diverse — Administrative:

a) In chestiunea remizei de 12% cuvenită personalului vilei dela Govora se hotărăşte ca 75% din remiză să fie suportat de Societate, pentru membri Societăţii.

b) In chestiunea chiriei pentru imobilul Societăţii se hotărăşte să se pretindă CAPS-ului chiria cuvenită conform dispoziţiunilor legilor în vigoare.

c) Se dă citire şi se ia act de rapoartele Cercurilor Regionale Bacău şi Arad.

Şedinţa se ridică la orele 19 şi 30.

p. **Preşedinte,** (ss) GR. COLPACCI

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 20

Şedinţa din 5 August 1946

Preşedinţi d-nii: Constantinescu Şt., Georgescu C. C., Popescu C. V., Predescu Şt., Rodoteatu St., Vişan T., Volosciuc A. şi Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Diverse — Administrative.

2. Comunicări.

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedenţia d-lui Decan C. C. Georgescu.

Şedinţa se ţine cu membrii aflaţi în Capitală, — ceilalţi fiind în concedii sau în deplasare pe teren, în provincie, — urmând ca prin ratificarea acestui proces-verbal, Consiliul să-şi însuşească hotărîrile luate.

Consiliul hotărăşte:

1. Chestiunea sporului de chirie, cuvenit Societăţii, din partea CAPS, privind închirierea sălii de şedinţe, a Consiliului, cu mobilierul ei, şi pentru care CAPS-ul refuză a plăti sporul conform legii, (apartament mobilat), urmează să fie soluţionată prin justiţie. Se vor face formele de acţionare în Justiţie.

2. Se ratifică referatul d-lui Cassier al Societăţii, Şt. Constantinescu, prin care se arată obligaţia Societăţii, de-a plăti salariaţilor săi, cari nu profită de concediul legal, salariul cuvenit pentru concediul de odihnă, con-

form dispoziţiunilor în vigoare, în sumă de lei 732.634 lei netto, peste suma de lei 846.522 acordată la 16.VII.1946.

3. Reclamaţia d-lui Inginer Mircea Balacciu, privitoare la o pedeapsă ce i s'a aplicat în trecut de CAPS, se va trimite secţiei profesionale spre a referi.

4. Cererea de înscriere în Societate a d-lui Inginer Gheorghe V. Vasiliev, directorul Societăţii Sovrolemn, se trimite spre referire la secţia profesională.

5. Se ratifică aprobarea dată de d-l Secretar General Şt. Predescu, d-lui Inginer Anibal Paraschivescu, de-a plăti pentru timpul cât a locuit în Căminul Societăţii, câte 1.500 lei zilnic şi în plus costul cheii pierdute şi confecţionată pentru suma de lei 13.000.

6. Se aprobă înscrierea în Societate a d-lor ingineri silvici: Turtoiu L. Stan şi Popescu T. Vladimir.

7. Consiliul aprobă cererea d-lui Iordan I. Tacu, secretar-bibliotecar, de a rambursa Societăţii suma de 1.800.000 lei, în rate lunare, considerându-se ca salariu plătit anticipat.

8. Consiliul decide de a se acorda d-lui Iordan I. Tacu secretar-bibliotecar al Societăţii o îndemnizaţie lunară de transport de 100.000 (una sută mii) netto, lei, începând cu luna August 1946.

9. Consiliul ia act de cererea Frontului Plugarilor şi ratifică aprobarea dată de a ţine şedinţele sale, în sala festivă a Societăţii, în zilele de 6, 7 şi 8 August 1946, în mod gratuit.

Şedinţa se ridică la orele 19 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

POŞTA REDACŢIEI

Ing. I. Bedros. — Ideea publicării rezultatelor locale obţinute prin sfaturile de colaborare este din cele mai fericite. In felul acesta se va da o satisfacţie binemeritată unităţilor silvice cari au activat, stimulând şi pe celelalte în aplicarea acestei metode de lucru. De menţionat că în Min. Com. şi Lucr. Publice aceeaşi acţiune, aplicată numai de 9 luni sub denumirea de „conferinţe de colaborare" a început să dea roade, fiind susţinută cu mult entusiasm şi perseverenţă. Vom publica deci cu precădere orice dări de seamă asupra activităţii acestor sfaturi.

Ing. T. Mărăşescu. — Aşteptăm materialul promis. Articolul va putea fi publicat în numărul din Decemvrie al Suplimentului Profesional.

Ing. M. Cristescu. — Articolul trimis poate fi completat, câştigând astfel în preciziune şi claritate. Vă rugăm să treceţi pe la redacţie în acest scop.

Ing. J. Filipovici. — Problema reorganizării administraţiei silvice îşi păstrează întreaga actualitate. Discuţiunea ei publică se va face cu ocazia Congresului din 1947. Articolul D-voastră poate servi foarte bine ca punct de plecare pentru desvoltarea unui referat la Congres. Pentru Supliment vă rugăm să concentraţi materialul evitând forma polemică.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:

Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinţi: **C. Rachieru şi Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Borovschi B.	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Boldur Mihail	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Butoi Alex.	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comşia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vişan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Volosciuc Aurel**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Teodorescu Ştefan**
Ene Mircea	**Paladian Ioan**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . . 20.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . 10.000 „
„ „ „ „ studenţi, conductori şi brigadieri . 5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag.+10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

I 24970

ANUL 61 Nr. 11-12 NOEM.-DECEMBRIE 1946

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

97
IUL 2015
... 2016

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 61 Nr. 11—12/1946

SUMARUL:

Pag.

Studii :

Toma, G. T.: Problema tarifelor de cubaj în România — — — — — 177
Lupe, I. și Liubimirescu, Amb.: Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii câtorva specii mediteraneene pe valea Buzăului — — — — 188

Comentarii :

Haralamb, At.: Păşunatul și regenerarea pădurii la limită — — — — 196
Bălănică, T.: Câteva considerații în legătură cu observațiunile fenologice forestiere înregistrate în sezonul de vegetație 1946 — — — 203
Dragu, C.: Legea de organizare a Casei Pădurilor Statului — — — — 209
Pavelescu, I.: Legea Caps. 1946 — — — — — — — — — — — 214

Vânătoare :

Cotta, V.: Noua lege a Casei Pădurilor și vânătoarea — — — — — 219

Cronica internă (pag. 222), **Acum 50 ani** (pag. 239), **Cronica externă** (pag. 243), **Cronica cinegetică** (pag. 247), **Cronica legislativă** (pag. 252), **Cărți** (pag. 257), **Manuscrise** (258).

SOMMAIRE

Études :

Le problème des tarifs de cubage en Roumanie — — — — Toma, G. T.
Contributions à la connaissance de la distribution de quelques espèces méditeranéennes dans la vallée de Buzău Lupe, I. et Liubimirescu, Amb.

Commentaires :

Le pâturage et la régénération de la forêt à la limite supérieure de la végétation — — — — — — — — — Haralamb, At.
A propos de l'enquête phénologique 1946 — — — — — Bălănică, T.
La loi d'organisation de l'Administration des forêts domaniales Dragu, C.
La loi de l'Administration des forêts de l'État de 1946 — Pavelescu, I.

Chasse :

La nouvelle loi de la Caisse des forêts et la chasse — — — Cotta, V.

Cronique (intérieure, étrangère, cynégétique, législative), Il y a 50 ans, Livres, Manuscripts.

I 24970

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ANUL 61 Nr. 11—12/1946

S T U D I I

PROBLEMA TARIFELOR DE CUBAJ IN ROMÂNIA

de G. T. TOMA

Determinarea volumului arborelui în picioare și cubajul arboretelor întregi sunt două din problemele fundamentale ale Dendrometriei.

După cum se știe, volumul arborelui în picioare este alcătuit din produsul a trei factori: g. h. f. In această expresie *g* este suprafața de bază adică suprafața cercului la 1,3 m, *h* este înălțimea arborelui, iar *f* este coeficientul de formă. Determinarea lui *g* este ușoară, întrucât suprafața cercului se calculează cu ajutorul diametrului, ce se măsoară direct pe arbore. Aflarea înălțimii arborelui este ceva mai grea, deoarece ea se măsoară indirect cu ajutorul dendrometrului. Al treilea factor, coeficientul de formă, adică numărul cu care trebue să înmulțim volumul cilindric (g.h.) pentru a obține volumul real, se determină și mai greu. Valoarea lui medie nu se poate stabili decât odată pentru totdeauna prin doborîrea unui număr mare de arbori, cari se cubează exact, calculându-se apoi raportul dintre volumul real și volumul cilindric ($f=\frac{v}{g.h}$).

Dar dacă de fiecare dată, când avem de aflat volumul unuia sau mai multor arbori, am sta să facem produsul celor trei factori g.h.f., am pierde foarte multă vreme. De aceea s'au alcătuit tabele cari dau acest produs deagata. Aceste tabele nu sunt altceva decât *tarifele de cubaj cu două intrări,* cari, în funcție de diametru și de înălțime, ne dau direct volumul.

Există două metode pentru întocmirea acestor tarife de cubaj (cu două intrări): 1) metoda directă, prin compensarea volumelor și 2) metoda indirectă, cu ajutorul coeficienților de formă.

39844

1) Prima metodă ne dispensează de calculul coeficienților de formă, dar ne obligă să facem, pentru compensarea grafică a volumelor, diagrame la scară mare (cel puțin 1 mm=5 dmc, în ordonată), operațiune greoaie și susceptibilă de erori. Totuși folosirea ei este justificată în unele cazuri nu numai prin faptul că este mai expeditivă, dar și din pricina marei împrăștieri a coeficienților de formă (adică a valorilor foarte depărtate ce se întâlnesc la arbori cu același diametru și aceeași înălțime), ceea ce ar face compensarea acestora dificilă (7). La noi s'au alcătuit după această metodă tarife de cubaj pentru salcâm (5) și pentru molid (6). Dintre autorii străini, cari au aplicat această metodă, amintim pe Zoltan Fekete (2).

2) Metoda indirectă, a coeficienților de formă, constă în următoarele. Se calculează coeficienții de formă ai tuturor arborilor și se grupează într'un tablou pe clase de diametre și de înălțimi, calculându-se apoi media pentru fiecare clasă. Deasemenea se calculează diametrele medii și înălțimile medii corespunzătoare, notându-se totodată și numărul de arbori din fiecare clasă. Dacă valorile medii (aritmetice) ale coeficienților de formă din două sau mai multe clase învecinate diferă între ele puțin și mai ales dacă diferențele nu sunt de același sens (ci când în plus când în minus), atunci se pot grupa iarăși mai multe clase, făcând noui medii. Aceste valori medii (aritmetice) se compensează pe cale grafică, în funcție de diametru și în funcție de înălțime, obținându-se astfel, după transcriere, tabela definitivă a coeficienților de formă. Tariful de cubaj se obține acum făcând produsul g.h.f. pentru fiecare categorie de diametre și de înălțimi (7). Cea mai mare parte a tarifelor de cubaj existente au fost alcătuite după această metodă. Așa au fost întocmite tarifele administrației bavareze (3), cele ale lui Behm (1), cele ale stațiunilor de experimentație germane prelucrate de Grundner și Schwappach (4), etc.

Pentru alcătuirea tarifelor de cubaj locale, *cu o singură intrare*, cari dau volumul numai în funcție de diametru, calculul coeficienților de formă nu este necesar, întrucât compensarea grafică se face direct asupra volumelor.

După aceste scurte considerente referitoare la definiție și la metodă, este locul să ne oprim un moment asupra unei chestiuni de ordin principial, și anume: este preferabil să lucrăm cu tarife de cubaj generale sau cu tarife de cubaj locale?

Tarifele de cubaj locale, deși alcătuite numai în funcție de diametru și cu ajutorul unui număr mic de arbori (de obiceiu maximum

100), totuși, dacă au fost întocmite conștiincios și dacă sunt aplicate judicios, dau în practică rezultate bune. Cercetări făcute într'un arboret de salcâm și publicate în volumul pe 1943 al Revistei Pădurilor au arătat că un tarif de cubaj local, alcătuit numai din 20 arbori, doborîți însă chiar din acel arboret, a dat o eroare numai de +0,4% pentru volumul lemnului mare și de —5,3% pentru volumul total.

In ce privește tarifele de cubaj generale, se știe că la noi în țară se folosesc pentru cele mai multe specii tabele străine, și anume tarifele bavareze publicate în Agenda forestieră a d-lor Prof. Stinghe și Sburlan. Institutul de cercetări forestiere, prin Secția de Amenajament și Dendrometrie, lucrând cu mijloace extrem de modeste și în niște timpuri vitrege, a realizat până acum tarife de cubaj românești numai pentru salcâm, molid și stejar (acesta din urmă nepublicat încă). De aceea am simțit nevoia ca, odată cu adunarea materialului pentru alcătuirea tarifelor românești, să întreprindem cercetări asupra aplicabilității tarifelor de cubaj străine în țara noastră. Dintre acestea, înafară de tarifele bavareze amintite mai sus, trebuesc luate în considerare și tarifele publicate în Germania de Grundner și Schwappach, cunoscute la noi și folosite în oarecare măsură.

Din capul locului trebue precizat, că tarifele de cubaj generale, care conțin cifre medii, deduse dintr'un număr mare de arbori, sunt mai indicate pentru cubajul arboretelor întregi decât pentru cubajul arborilor individuali.

Pentru a cerceta precizia ce o putem aștepta dela tarifele de cubaj străine și a face o comparație între aceste tarife și cele românești corespunzătoare, vom considera întâiu *arborele individual*. In diagrama din fig. 1 am reprezentat *pentru molid* volumul în funcție de înălțime, și anume pentru cinci categorii de diametre: 20, 30, 40, 50 și 60 cm. Am preferat reprezentarea volumului în funcție de înălțime, în locul reprezentării lui în funcție de diametru, deoarece în funcție de înălțime volumul arborelui variază în general *în mod linear;* cu alte cuvinte, creșterea volumului este proporțională cu creșterea înălțimii. In diagramă sunt reprezentate grupe de câte trei linii, desenate diferit, exprimând respectiv volumul după tariful românesc, după cel bavarez și după tariful Grundner-Schwappach. Aici mai trebue făcută o precizare. Tarifele românești ale molidului dau pentru volume valori ce sunt valabile atât în cazul arborilor exploatabili cât și în cazul arborilor neexploatabili. Tarifele germane însă

dau volume ceva mai mici pentru arborii neexploatabili decât pentru cei exploatabili. Intrucât tarifele pentru arbori neexploatabili (sub 90 ani) sunt mai apropiate de cele românești, am folosit pe acestea

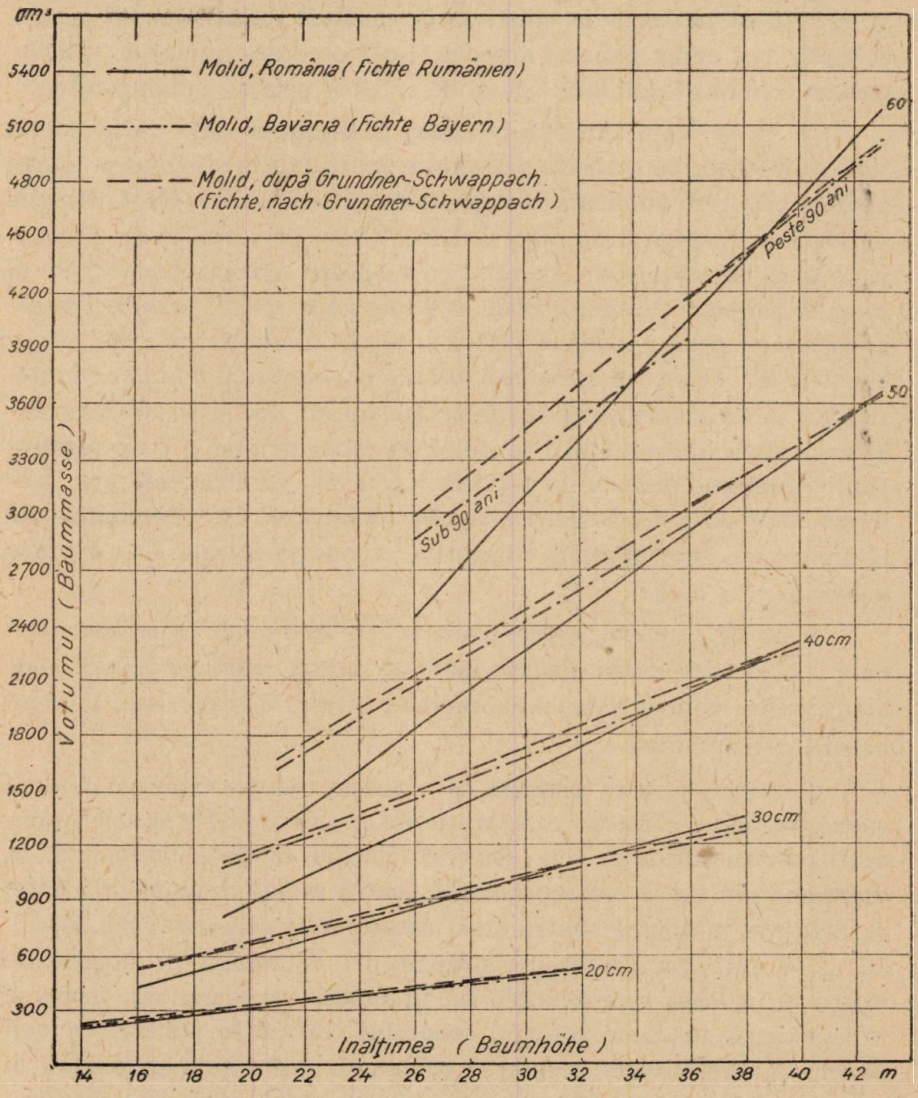

Fig. 1. — Comparație între tarifele de cubaj românești și cele germane pentru molid.

Abb. 1.—Vergleich der rumänischen mit den deutschen Fichtenmassentafeln

pentru construirea „curbelor" din diagrama 1, cu excepția porțiunilor corespunzătoare înălțimilor mari cari, din lipsă de alte date, au fost construite cu ajutorul tarifelor de arbori exploatabili (peste 90

ani). După aceste explicații prealabile, să trecem la examinarea diagramei din fig. 1. La arborii subțiri diferența dintre volumele date de tarifele germane și cele românești este neînsemnată. La categoria de 20 cm, de exemplu, cele trei curbe aproape se suprapun. La arborii groși însă diferența este remarcabilă, și anume cu atât mai remarcabilă cu cât arborii sunt mai groși. Diferența este de obiceiu în plus, adică tarifele germane dau valori mai mari. Intr'adevăr „curbele" respective merg pe cea mai mare porțiune, mai ales la categoriile mari de diametre, pe deasupra curbelor tarifului românesc. Totuși ele au un punct de intersecție cu acestea. De aici se vede că în toate categoriile de diametre arborii cari depășesc o anumită înălțime au volume mai mari decât frații lor din Germania, compensând întru câtva pe cei de înălțime mică cari au volume inferioare.

Dintre cele două tarife de cubaj germane luate în considerare, cel care dă valori mai apropiate față de cel românesc este tariful bavarez. Tariful Grundner-Schwappach dă în toate categoriile de dimensiuni volume mai mari decât tariful românesc.

Care să fie oare pricina că molizi cu același diametru și aceeași înălțime au de obiceiu în Germania volum (și deci coeficient de formă) mai mare decât la noi? Explicația rezidă probabil în deosebirea de tratament. In Germania avem deaface cu păduri cultivate, deci echiene, în cari arborii cresc toată viața în masiv strâns primind lateral puțină lumină, ceeace are de efect o conformație plină a trunchiurilor, caracterizată printr'o scădere relativ mică a grosimii arborelui către vârf. Dimpotrivă, pădurile noastre de molid din Munții Călimani, de unde provine materialul de bază al tarifului de cubaj, ca și pădurile din alte regiuni de altfel, au în general caracter quasivirgin. Arborii din aceste păduri primesc mai multă lumină laterală, care favorizează creșterea diametrului în partea inferioară, ceeace dă trunchiului o formă trasă, caracterizată printr'o scădere repede a grosimii către vârf.

Trecând acum la diagrama din fig. 2, care înlesnește o comparație între tarifele germane și cele românești *pentru stejar,* constatăm că diferențe remarcabile prezintă însăși tariful Grundner-Schwappach, care în toate categoriile de diametre și de înălțimi dă valori mai mari, și anume cu atât mai mari cu cât avem deaface cu arbori mai groși. In categoria de 66 cm. grosime, de exemplu, diferențele ating în valoare absolută 474—680 dmc, iar în valoare relativă 8—16%.

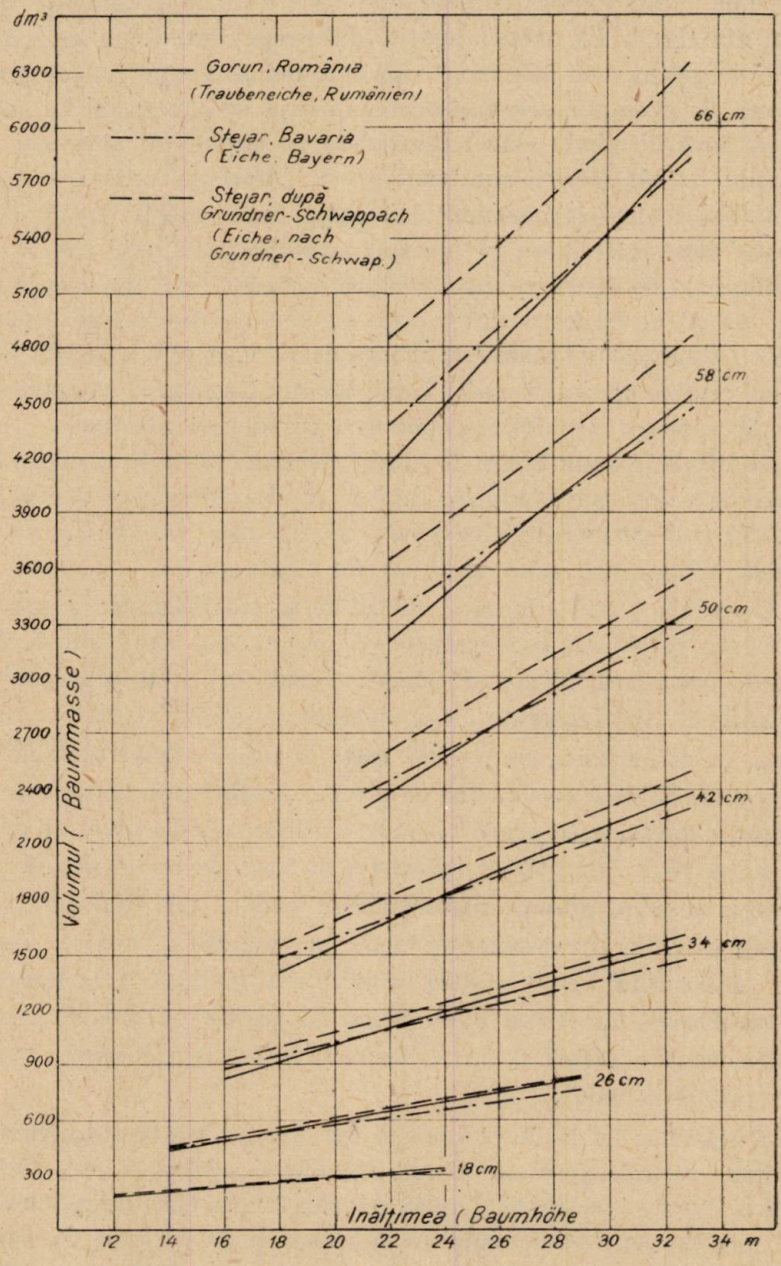

Fig. 2. — Comparație între tarifele de cubaj românești și cele germane pentru stejar.

Abb. 2. — Vergleich der rumänischen mit den deutschen Eichenmassentafeln.

Dimpotrivă, tarifele bavareze dau, ca și la molid, diferențe mici față de cele românești și de sens diferit. In toate categoriile de diametre curbele respective se întretaie. Cea mai mare diferență, la arborii de 66 cm grosime și 22 m înălțime, nu atinge decât +226 dmc. la un volum total de 4162 dmc, ceea ce face +5,4%.

Dar important este să cunoaștem aceste diferențe nu atât în cazul arborilor izolați cât mai ales *în cazul arboretelor* întregi, căci, după cum am mai amintit, tarifele de cubaj sunt menite a fi utilizate cu deosebire pentru evaluarea volumului arboretelor. Vom examina acest lucru în lumina unor exemple.

In tabela Nr. 1 s'a făcut cubajul unui arboret de molid exploatabil din pădurea Banffy, Munții Călimani, după cele trei tarife de cubaj: românesc, bavarez și Grundner-Schwappach. Față de volumul real de 491,622 mc, obținut prin cubajul exact al tuturor arborilor, prin metoda secționării (după doborîre), cele trei tarife au dat următoarele rezultate:

Tariful	*Volumul*	*Diferența*	
	mc.	mc.	%
românesc	491,901	+ 0,279	+0,06
bavarez	499,060	+ 7,438	+1,51
Grundner-Schwappach . . .	516,292	+24,670	+5,02

După cum se vede, toate tarifele, chiar și cel românesc, au dat erori în plus.

Este locul aici să amintim că erorile pot avea și altă sursă de cât tariful de cubaj, și anume compensarea înălțimilor. După cum se știe, cubajul arboretului prin această metodă reclamă, înafară de inventariere, măsurarea unui număr de înălțimi și compensarea lor grafică pe o diagramă ca cea din fig. 3. Trasarea curbei compensatoare, care în practică se face cu mâna liberă, apreciind din ochi mijlocul zonei de împrăștiere a punctelor unitare, are în sine ceva arbitrar și deci poate fi o sursă de erori, mai ales când punctele sunt mult împrăștiate, ca în diagrama din fig. 3. In această diagramă, curba trasată prin linie plină este dusă cu mâna liberă, iar cea trasată prin linie întreruptă este construită cu ajutorul unor puncte medii, calculate pe clase de diametre din 5 în 5 cm (calculul poate fi urmărit în tabela Nr. 2) și reprezentate prin cerculețe. Desigur că aceasta de a doua curbă este cea trasată corect. Prin urmare tra-

TABELA Nr. 1. — *TABELLE No. 1.*
Molid — *Fichte*

Diam. la 1,3 m *Brusthöhen-durchmesser* cm	N-rul arb. *Stammzahl*	Înălț. compensată *Ausgeglichene Baumhöhe* m	Volumul în dmc, după tariful: *Masse in cdm, nach der Massentafel:* românesc *rumänische* unitar *per Stück*	românesc *rumänische* total per Durchmesserstufe	bavarez *bayerische* unitar *per Stück*	bavarez *bayerische* total per Durchmesserstufe	Grundner-*Schwappach* unitar *per Stück*	Grundner-*Schwappach* total per Durchmesserstufe
1	2	3	4	5	6	7	8	9
14	5	18,5	140	700	148	740	146	730
16	13	19,5	197	2.561	202	2.626	216	2.808
18	37	21,5	276	10.212	278	10.286	296	10.952
20	33	22	343	11.319	347	11.451	366	12.078
22	25	23	432	10.800	434	10.850	456	11.400
24	30	24	528	15.840	533	15.990	554	16.620
26	26	25	637	16.562	645	16.770	674	17.524
28	26	26	760	19.760	768	19.968	794	20.644
30	27	27	892	24.084	907	24.489	934	25.218
32	18	28	1.036	18.648	1.054	18.972	1.084	19.512
34	23	29	1.191	27.393	1.219	28.037	1.274	29.302
36	16	30	1.361	21.776	1.396	22.336	1.454	23.264
38	22	31,5	1.576	34.672	1.615	35.530	1.679	36.938
40	7	32,5	1.773	12.411	1.821	12.747	1.894	
42	15	33,5	2.000	30.000	2.047	30.705	2.134	32.010
44	13	34,5	2.243	29.159	2.277	29.601	2.384	30.992
46	14	35,5	2.501	35.014	2.531	35.434	2.649	37.086
48	11	36	2.726	29.986	2.756	30.316	2.894	31.834
50	8	37	3.013	24.104	3.131	25.048	3.184	25.472
52	10	38	3.371	33.710	3.446	34.460	3.494	34.940
54	10	39	3.750	37.500	3.778	37.780	3.824	38.240
56	3	40	4.151	12.462	4.128	12.384	4.174	12.522
58	3	40	4.431	13.293	4.375	13.125	4.434	13.302
60	3	41	4.869	14.607	4.753	14.268	4.814	14.442
62	1	42	5.328	5.328	5.148	5.148	5.204	5.204
				491.901		499.061		516.292

sarea curbei compensatoare cu mâna liberă este susceptibilă de erori. Dar nu numai compensarea poate fi eronată, ci însăși măsurarea înălțimilor pe teren cu ajutotrul dendrometrului (dacă nu cumva se face aceasta numai prin apreciere din ochi, cum deseori se întâmplă în practică). In sfârșit chiar alegerea celor 10—20% din numă-

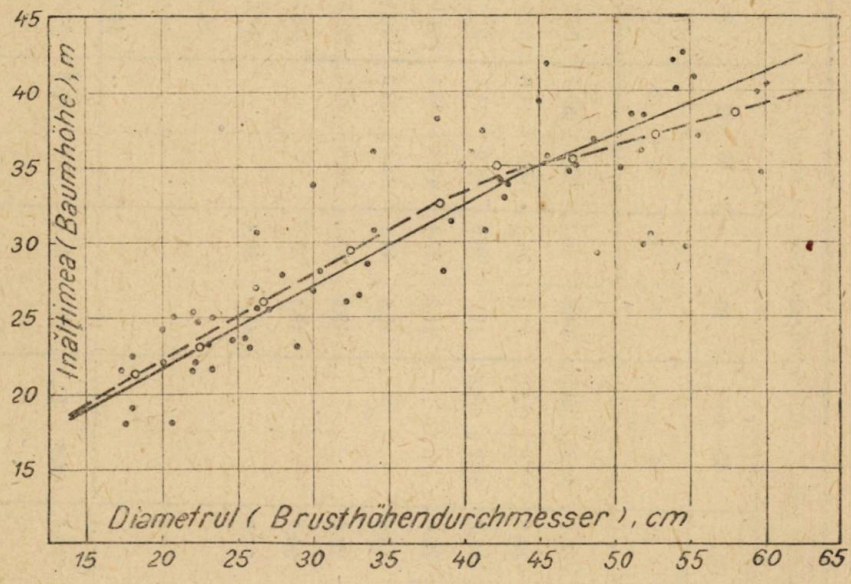

Fig. 3. — Curba compensatoare a înălțimilor.
Abb. 3. — Ausgleichende Höhenkurve.

rul total al arborilor, cărora li se măsoară înălțimea poate fi o sursă de erori, căci nu avem certitudinea absolută că aceștia sunt destul de reprezentativi.

Pentru a scoate factor comun aceste surse de erori legate de măsurarea și compensarea înălțimilor, vom compara, în cele ce urmează, volumul dat de tarifele germane, nu cu volumul real obținut prin cubarea arbore cu arbore după tăierea rasă a arboretului, ci cu volumul dat de tariful de cubaj românesc. Dăm rezultatele din 7 arborete, dintre cari două de molid exploatabil din regiunea Munților Călimani (inclusiv cel arătat în tabela Nr. 1), două de gorun exploatabil din regiunea dealurilor, unul de stejar pedunculat alcătuit din rezerve exploatabile din regiunea câmpiei și două de stejar pedunculat neexploatabil tot din regiunea câmpiei.

TABELA Nr. 2. — *TABELLE Nr. 2*
Molid — Fichte

Clase de diametre (cm). — *Durchmesserklassen (cm)*																	
15—20		20—25		25—30		30—35		35—40		40—45		45—50		50—55		55—60	
d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h
16,9	18,0	20,6	17,8	25,5	23,4	30,4	28,1	38,4	38,0	40,5	36,1	45,5	35,7	50,2	35,0	55,3	41,1
17,2	21,4	20,7	24,9	25,8	23,1	31,0	26,8	38,6	28,0	41,0	35,3	45,5	41,8	51,1	38,5	55,5	37,2
18,1	19,1	21,8	21,5	26,2	30,7	31,0	33,7	38,9	31,4	41,3	30,8	46,9	34,7	51,7	35,9	59,6	40,1
18,1	21,4	21,8	25,4	26,3	25,5	32,2	25,9			41,3	37,4	47,5	35,1	51,9	38,5	59,8	34,5
18,2	22,4	22,2	24,8	26,4	27,1	32,9	26,5			42,5	34,1	48,8	29,3	52,1	30,1	60,0	40,3
19,9	22,1	22,3	22,0	27,1	25,6	33,5	28,6			42,6	33,1	48,8	36,8	52,5	30,6		
19,8	24,3	23,0	23,2	28,1	27,9	34,0	30,7			43,1	33,7			53,5	45,1		
		23,2	24,9	29,1	23,0	34,1	35,9			45,0	39,4			53,8	42,1		
		23,3	21,6											54,3	40,1		
		24,7	23,5											54,5	42,5		
														54,8	29,8		
Media Mittel 18,3	21,2	22,4	23,0	26,8	25,8	32,4	29,5	38,6	32,5	42,2	35,0	47,2	35,6	52,8	37,1	58,0	38,6

	Diferențe, după tariful: bavarez	Grundner-Schwappach
1. Molid exploatabil	+1,46%	+4,96%
2. „ „	+0,15%	+3,58%
3. Gorun „	—1,17%	+5,26%
4. „ „	—1,85%	+5,09%
5. Stejar ped. exploatabil *rezerve*	—0,38%	+8,90%
6. „ „ neexploatabil	—5,23%	+2,91%
7. „ „ „	—3,42%	+5,50%

După cum se vede, tariful de cubaj bavarez a dat în general rezultate foarte bune. In cinci din cele șapte cazuri, și anume la arboretele exploatabile, eroarea este sub 2%, iar în celelalte două cazuri, de arborete neexploatabile, eroarea este în cifră rotundă de 3—5%. Erorile sunt în plus la molid și în minus la stejar.

Este de remarcat că tariful bavarez a dat rezultate foarte bune și în cazul *rezervelor* de stejar, eroarea atingând abia —0,38%.

Tariful Grundner-Schwappach a dat diferențe mai mari, și anume toate în plus. Ele merg până la 9%, cele mai frecvente fiind în jurul cifrei de 5%.

Din cele expuse până aici rezultă că, pentru cubajul arboretelor, tarifele bavareze pot suplini foarte bine tarifele românești. Mai puțin recomandabile sunt tarifele Grundner-Schwappach, care, după cum am văzut, dau diferențe sensibile în plus.

LITERATURĂ FOLOSITĂ

1. *Behm H.:* Massentafeln zur Bestimmung des Gehaltes stehender Bäume an Kubikmetern fester Holzmasse. Berlin, 1886.
2. *Fekete Z.:* Massen- und Sortimentstafeln für die Robinie. Sopron, 1935.
3. *Ganghofer:* Der praktische Holzrechner. Ed. III, Augsburg, 1877.
4. *Grundner-Schwappach:* Massentafeln zur Bestimmung des Holzgehaltes stehender Waldbäume und Waldbestände. Ed. VIII, Berlin, 1938.
5. *Stinghe — Toma:* Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse pentru salcâm. Analele ICEF, vol. III, 1937.
6. *Toma:* Tabele de cubaj și coeficienți de formă pentru molidul din Munții Călimani. Analele ICEF, vol. VI, 1940.
7. *Toma:* Tarife de cubaj pentru stejar. Manuscris la ICEF.

Le problème des tarifs de cubage en Roumanie.

Das Problem der Massentafeln in Rumänien.

Rumänische Massentafeln (von der Rumänischen Forstlichen Versuchsanstalt bearbeitet) gibt es bis jetzt nur für die Robinie, Fichte unde Eiche. Es werden deshalb die bayerischen Massentafeln viel verwendet, manchmal die Grundner-Schwappachschen Tafeln.

Mit Hilfe von 7 Probebeständen untersucht Verfasser in dem vorliegenden Aufsatz, wieweit die oben erwähnten deutschen Tafeln in Rumänien verwendbar sind. Er stellt für die Fichte und Eiche folgende Differenzen fest (in Vergleich mit dem Ergebnis mittels rumänische Massentafeln):

	Bayer. Tafel	Gr.-Schw. Tafel
Haubare Fichte (2 Bestände)	plus 0,2—1,5%	plus 3,6—5 %
Haubare Traubeneiche (2 Best.)	minus 1,2—1,9%	plus 5,1—5,3%
Überhälter von haubaren Stieleiche (1 Best.)	minus 0,4%	plus 8,9%
Unhaubare Stieleiche (2 Bestände)	minus 3,4—5,2%	plus 2,9—5,5%

Daraus ist zu ersehen, dass die bayerischen Massentafeln gute, während die Grundner-Schwappach'schen immer zu grosse Ergebnisse in Rumänien geben.

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere al României

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA RĂSPÂNDIREI CÂTORVA SPECII MEDITERANEENE PE VALEA BUZĂULUI

de Ing. I. LUPE și Ing. A. LIUBIMIRESCU

Flora plantelor lemnoase din țara noastră cuprinde, printre altele, și un număr de specii de climat mediteranean. Printre aceste specii, a căror arie naturală de răspândire se află în Sudul și Sud-Estul Europei, pe țărmurile Mediteranei și în Asia Mică se află și mojdreanul, stejarul pufos, scumpia, cărpinița, liliacul, alunul turcesc, castanul bun, ș. a.

Aceste specii se găsesc în țara noastră, fie formând arborete pure sau în amestec cu alte specii, fie sub formă de insule ori pâlcuri sau ca exemplare sporadice, în regiunile cu climat mediteranean și ante-stepă, de obiceiu pe soluri bogate în calcar, în: Nord-Estul Ardealului, Sudul Banatului, pe dealurile joase și în câmpia Olteniei și Munteniei și în aproape tot cuprinsul Dobrogei.

Pe dealurile Carpaților Sudici ele se găsesc răspândite de obiceiu ca insule localizate pe coamele și versanții însoriți, cu expoziție sudică, și substrat calcaros, în asociație cu elemente de ante-stepă. Aici ele urcă adeseori până la altitudini destul de mari, atingând, unele din ele, chiar zona rășinoaselor [1]).

Cu ocazia lucrărilor întreprinse, în vara anului 1946, de către echipele Consiliului Național de Cercetări Științifice de pe lângă Academia Română, pentru cartarea terenurilor erodate din jud. Buzău, am urmărit, printre altele și răspândirea speciilor lemnoase în regiunea cercetată. Aceste observațiuni ne-au pus în măsură de a putea stabili, cum se localizează speciile de climat mediteranean și până unde își trimite ante-stepa elementele în zona pădurosă, în cuprinsul acestei regiuni.

Regiunea cercetată de noi cuprinde: versantul drept al văii Buzăului, între Nehoiu și coama spre Bâsca Chiojdului și versantul stâng, dela coama ce desparte Valea Sibicielor de valea Pănătăului până la culmea Ursoaei, la Est de pârâul Rușavățului. Din punct de vedere geografic, porțiunea de mai sus se află în regiunea dealurilor joase, a colinelor și munților mici. Din punct de vedere al vegetației ne aflăm în interiorul zonei pădurose, subzona pădurilor de foioase, etajul fagului și foioaselor de amestec.

Dintre speciile cu caracter mediteranean am putut identifica în această regiune: mojdreanul, stejarul pufos și scumpia, situate precum urmează:

1) **Mojdreanul** *(Fraxinus ornus L.)*, este foarte frecvent aproape pe întreaga suprafață, dar mai cu seamă pe versantul din stânga Buzăului. Intră ca element al subetajului în arboretele amestecate de tipul șleaului de deal și în cele, mai mult sau mai puțin pure de gorun, cu sau fără stejar pufos.

Se localizează mai cu seamă pe coamele și versanții însoriți cu expoziție sudică, sud-estică, sud-vestică și vestică, de obiceiu pe soluri brun-deschise și brun-gălbui, bogate în calcar, cu efervescență chiar dela suprafață. A mai fost găsit pe rendzină, sol deasemeni bogat în calciu și humus, format pe calcar și pe care se găsește foarte frecvent în stepa centrală a Dobrogei.

Ca altitudine a fost găsit, dela cea mai mică, până la cea mai mare altitudine a regiunei cercetate, la 825 m — pe vârful Blidi-

1) Mojdreanul a fost semnalat în pădurea de molid, proprietatea Maican, de pe Valea Buzăului.

șelu — unde, atât din cauza pășunatului cât și a condițiilor de vegetație, se prezintă sub formă de exemplare mici și închircite.

2) **Stejarul pufos** *(Quercus pubescens Willd)* se găsește mai rar și pe suprafețe mai reduse, sub forma unor insule, de obiceiu în amestec cu gorunul și cu alte elemente de antestepă și de șleau de deal, astfel:

Pe partea dreaptă a Buzăului:

a. Intre localitățile Crivineni și Valea Lupului la punctul numit Malul Alb; pe o coastă cu expoziție est-sud-estică, în pantă de cca. 30%, între 310—370 m altitudine, pe sol brun-deschis format pe argile vinete.

In această stațiune stejarul pufos se găsește în amestec cu: gorunul, mojdreanul, jugastrul, iar ca arbuști cu: alun, sânger, corn, gherghinar, verigar, porumbar și salbă moale, într'un număr restrâns de exemplare.

Inspre o margine a acestei insule solul se schimbă în cenușiu albicios format din desagregarea rocei care e un diatomit. In această parte stejarul pufos se împuținează până dispare, iar locul lui e luat de gorun.

b) Pe versantul sudic al dealurilor Monastirea și Benga, la Nord de valea Gornească, în dreptul satului Mărunțișul; pe o coastă cu expoziție sudică, în pantă de 36—47%, între 450—500 m altitudine. Solul acestei stațiuni e brun-deschis și brun-gălbui, lehmonisipos, format pe nisipuri galbene.

Aici stejarul pufos se găsește ca exemplare răzlețe, pe izlaz și în pâlcurile de pădure degradată, proprietăți ale locuitorilor din comuna Mărunțișul, în asociație cu: gorun, măr, păr, ulm de câmp și jugastru, apoi: gherghinar, porumbar și drob (Cytisus nigricans L. și C. leucotrichus Schur).

Pe partea stângă a Buzăului:

A fost găsit în patru insule situate în bazinul pârâului Rușavăț, și anume:

a) La obârșia pârâului Rușavăț, sub Piatra Dascălului (coama care desparte bazinul Rușavățului de al Pârscovului), pe o coastă cu expoziție sudică, cu panta de cca. 70%, la altitudinea de 700—740 m. Solul acestei stațiuni e o rendzină și un sol schelet negru, bogat în humus și calciu, format pe calcar cochilifer, destul de superficial mai cu seamă pe versant, unde este frământat de oi și capre, apoi spălat de apele din precipitații.

Vegetația se prezintă sub formă de tuferișuri, în genul celor de pe coastele însorite ale canaralelor din Dobrogea, foarte mult degradate prin pășunat, cu exemplare închircite de: stejar pufos, mojdrean, jugastru, păr, măr, cireș, teiu alb, apoi: porumbar — varietatea de climat uscat (Pr. spionsa var. dasyphylla Schur) — verigariu, gherghinar, corn, sânger, măcieș, alun.

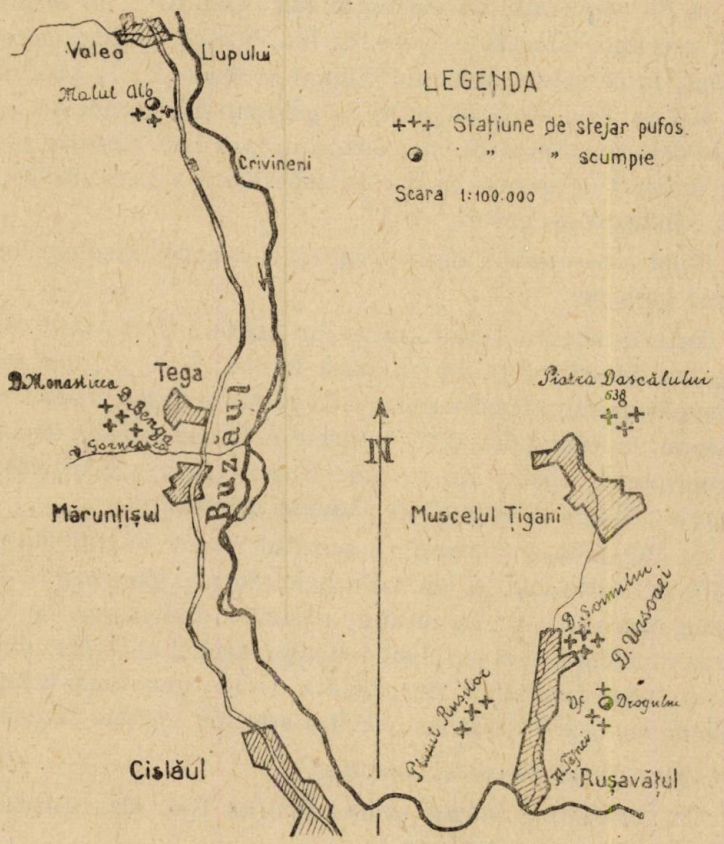

Fig. 1. — Schița de plan a regiunei.

b) Pe partea dreaptă a pârâului Rușavăț la Nord-Vest de confluența acestuia cu Buzăul, în dreptul satului cu același nume, pe versantul sud-estic al coamei Plaiul Rușilor spre Plaiul Aldei și Plaiul Boidea. Expoziția locului este sudică și sud-estică. Altitudinea 400—500 m. Solul brun-deschis, nisipos, format pe gresii calcaroase.

In această insulă stejarul pufos este în arboret aproape curat, cu exemplare rare de: mojdrean, măr, păr, jugastru, gherghinar și

verigariu. La partea superioară se amestecă cu gorunul care sporeşte ca frecvenţă, în raport cu altitudinea, până când îl înlocueşte complect. In partea de jos apare în amestec câte un exemplar de corn apoi porumbarul (varietatea păroasă) care se întinde în izlaz pe toată marginea inferioară sub formă de pâlcuri.

Pe partea stângă a pârâului Rușavăț se găsește în două insule:

c) Pe veresantul cu expoziție sud—sud-estică al dealului Şoimului, o coamă laterală ce coboară din culmea Ursoaei spre pârâul Rușavăț, între satele Muscelul Țigani și Rușavăț, la altitudinea de 350—450 m. Aici stejarul pufos se găsește sub formă de tuferișuri ca cele dela punctul *a* de mai sus, din care însă lipsește teiul, care aici e înlocuit de gorun. In partea superioară a versantului stejarul pufos e înlocuit de gorun.

Solul este cenușiu deschis cu mult schelet, nisipos, format pe nisipuri galbene.

Tuferișurile cu stejar pufos din această parte sunt mai puțin degradate datorită faptului că, până în anul 1945, au fost mai puțin expuse păşunatului fiind încadrate în pădurea de pe proprietatea Rușaveţeanu. Incepând din 1945, în urma reformei agrare, ele au trecut în proprietatea obștei din comuna Rușavăț, care în ultimii doi ani a permis păşunatul, expunând pădurea degradării.

d) Pe Culmea Ursoaei, la punctul numit Vârful Drogului, la cca 570 m altitudine, pe un sol schelet format pe gresii calcaroase, îl găsim diseminat în arboretul de gorun, având ca subetaj mojdreanul, iar ca arbuști și subarbuști scumpia, drobul și drobul păros. Aici stejarul pufos fiind ferit de păşunat, creşte mai bine, atingând dimensiuni mai mari decât în celelalte staţiuni arătate anterior.

Varietăţi şi forme sistematice.

Ca varietăţi şi forme sistematice au fost identificate, în staţiunile de mai sus, următoarele: [1])

ssp. lanuginosa (Lam.) Schwz.

1. *var. lanuginosa (Lam) Schwz.:*

a) *f. pinnatifida (Gmel.) Schwz.* la Malul Alb, Valea Gornească, Vârful Drogului, Plaiul Rușilor și Dealul Şoimilor.

2. *var. undulata (Kit.) Schwz.:*

1) La determinarea varietăţilor şi formelor am fost ajutaţi şi de d-l Iuliu Moraru.

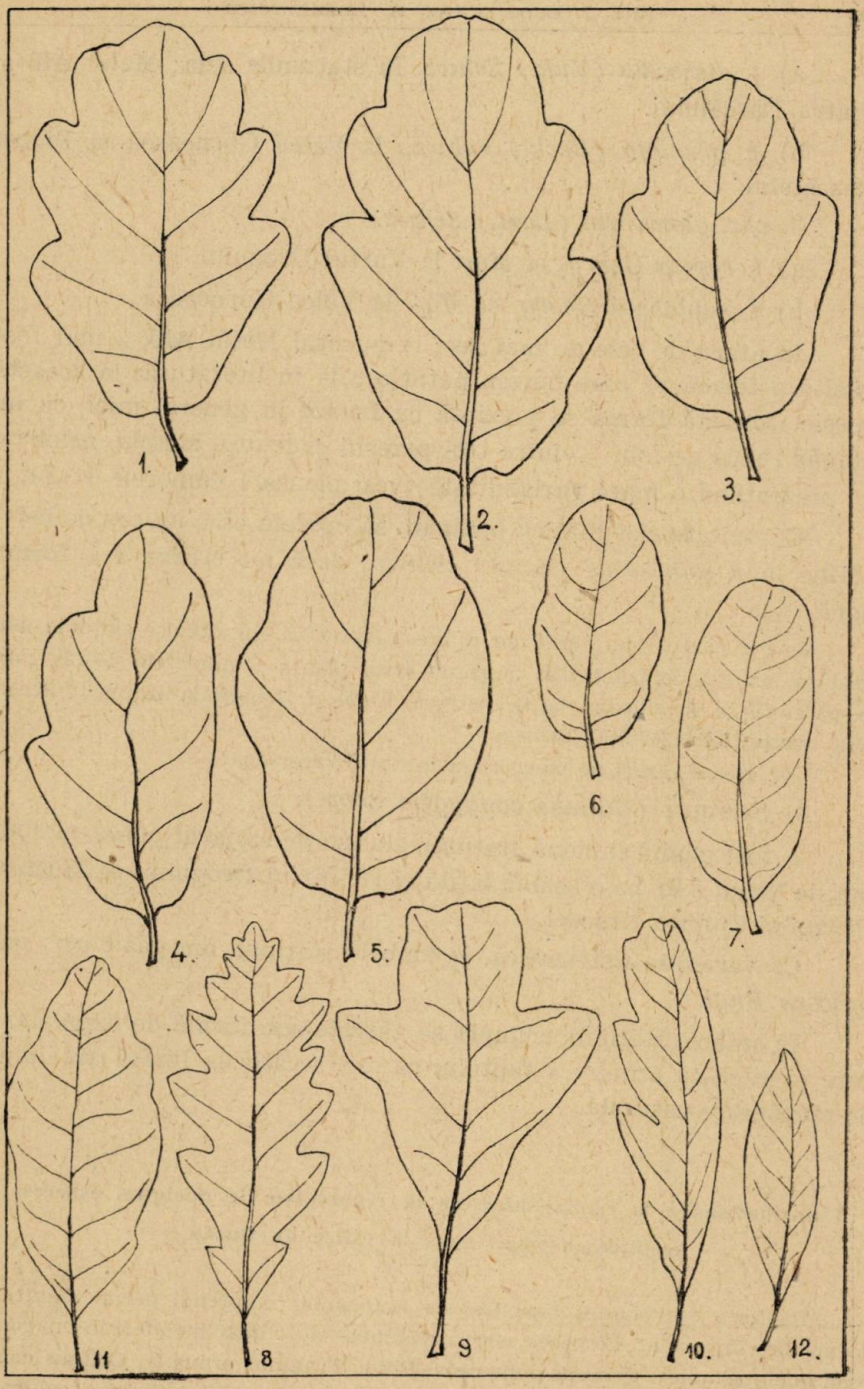

Planşa I. Nr. 1—7 Quercus pubescens Willd. Nr. 8—12 Q. petrea Liebl. (Figurile dela Nr. 1—7 sunt în mărime naturală, cele dela Nr. 8—12 la scara 1:2).

a) *f. dissecata (Vuk.) Schwz.* în stațiunile dela: Malul Alb și Piatra Dascălului.

b) *f. prionota (Beck.) Schwz.*, la Valea Gornească și Piatra Dascălului.

3. *var. glomerata (Lam.) Schwz.*

a) *f. typica Georg. et Mor.* la Vârful Drogului.

b) *f. sublobata Georg. et Mor.* la Valea Gornească.

In afară de cele de mai sus, la punctul Malul Alb, a mai fost găsită o formă pe care nu am putut-o afla în literatură, la această specie. Această formă se prezintă cu frunze în general mici, cu un număr redus de lobi — între trei perechi și frunze simple, nelobate — prezentând o mare variabilitate (vezi planșa I numerele 1—7).

Ca unitate sistematică înclinăm să credem că e un caz de heterofilie la *f. pubescens* (Loud.) Schwz., dacă nu cumva e o formă nouă.

Este curios, și nu lipsit de interes, faptul că, în aceiași stațiune, am găsit tot un caz de heterofilie la gorun (vezi planșa I, numerele 8—12), care se pare că se încadrează la Q. petraea Liebl. f. longifolia (Dippel.) Schw. subf. mespilifolia (Wallr.) Schwz.

De aceste cazuri ne vom ocupa într'o lucrare separată.

3) **Scumpia** *(Cotinus coggygria Scop.)*.

A fost găsită în două stațiuni, alături de stejarul pufos, și anume: la Malul Alb, pe o coamă lățită și la Vârful Drogului, pe Muchea Pietrei și Culmea Ursoaei.

Ca varietate sistematică, în ambele stațiuni, am găsit *var. pubescens Engl.*

In ambele stațiuni scumpia se găsește sub formă de exemplare rare și mici, ca urmare a faptului că aici se află la limita arealului de răspândire naturală.

Contributions à la connaissance de la répartition de quelques espèces méditerranéennes dans la vallée de Buzău.

La flore des plantes ligneuses de Roumanie comprend, parmi d'autres, un nombre important d'éspèces caracatéristiques au climat méditerranéen dont voici quelques-unes: Quercus pubescens Willd., Fraxinus ornus L., Cotinus coggygria Scop., Carpinus duinensis Scop., Syringa vulgaris L., Corylus colurna L., Castanea vesca Gärtn.

Les auteurs du présent article ont identifié, dans le département de Buzău en Valachie, nouvelles stations de Quercus pubescens situées en dehors de son aire de distribution connue jusqu'à présent.

De l'éspèce Quercus pubescens on a pu identifié les suivantes sous-éspèces, variétés et formes systématiques:

ssp. lanuginosa (Lam.) Schwz.

1. *var. lanuginosa* (Lam.) Schwz.

a) *f. pinnatifida* (Gmel.) Schwz. à Malul Alb, Valea Gornească, Vârful Drogului, Plaiul Ruşilor et Dealul Şoimilor.

2. *var. undulata* (Kit.) Schwz.

a) *f. dissecata* (Vuk.) Schwz. à Malul Alb et Piatra-Dascălului.

b) *f. prionota* (Beck.) Schwz. à Valea Gornească et Piatra Dascălului.

3. *var. glomerata* (Lam.) Schwz.

a) *f. typica Georg. et Mor.* à Vârful Drogului.

b) *f. sublobata Georg. et Mor.* a Valea Gornească.

En plus, à Malul Alb, ils ont découvert une forme qu'ils n'ont pu trouvé dans la littérature. Celle-ci présente des feuilles en général petites, à nombre réduit de lobes, offrant une grande variabilité (voir la planche I. No. 1—7).

LUCRĂRI NOI I.C.E.F.:

1. Ing. ALEX. BELDIE:

Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernei.

Seria II-a, Referate, Comunicări, Nr. 67
Bucureşti, 1946; 116 pag. + XXVI planşe

2. Prof. Dr. GR. ELIESCU:

a) **Instrucţiuni relativ la observarea, înregistrarea şi semnalarea fenomenelor vătămătoare din păduri**
Seria III-a, Norme, Instrucţiuni, Nr. 4
Bucureşti, 1946; 14 pagini

b) **Cum se cer informaţiuni referitoare la vătămările suferite de arbori**
Seria III-a, Norme, Instrucţiuni, Nr. 5
Bucureşti, 1946; 10 pagini

C O M E N T A R I I

PĂȘUNATUL ȘI REGENERAREA PĂDURII LA LIMITĂ

de AT. HARALAMB

Climatul riguros al regiunilor de munte face ca pădurea, dela o anumită altitudine, să nu mai poată exista, dând locul, spre crestele înalte, altor asociații lemnoase de talie măruntă și apoi vegetației erbacee.

Trecerea dela pădure la vegetația erbacee se face, în cele mai multe cazuri, în mod succesiv, cu care prilej se manifestă supleţea vegetalului în vederea adaptării lui la condițiile din ce în ce mai dificile de trai.

In această privință, *molidul* se dovedește unul dintre arborii cei mai supli. Căutând să se adapteze, pe măsură ce urcă în altitudine, molidul devine din ce în ce mai puțin falnic, cu creșteri mai puțin viguroase și forme din ce în ce mai curioase. In același timp pădurea de molid pierde din consistență — se rărește. Din această pricină, arborii se îmbracă de sus și până jos cu ramuri luând forme uneori perfect conice, iar solul, descoperindu-se, este invadat de o vegetație caracteristică unde predomină ienuperul și afinii. Cu creșterea altitudinei luminișurile devin din ce în ce mai mari, arborii grupându-se în buchete diseminate în masa de tufișuri de ienuper și afini. Apoi arborii se pipernicesc, coronamentele lor căpătând forme curioase, lăbărțate sau zdrențuite din cauza zăpezii și de furia vânturilor. In curând vor dispare și acești ultimi pionieri ai pădurii, restul spațiului până la crestele munților rămânând ocupat de vegetația erbacee căreia, de multe ori i se mai adaugă asociațiile de ienuper, afini, rododendron și alte neînsemnate specii lemnoase pitice. Astfel pădurea de molid a dispărut, rămânând stăpâne doare erburile care constitue zona alpină. Asemenea cazuri de limită sunt nenumărate în munții noștri.

Alteori, când pădurea de molid începe să se rărească, în golurile și luminișurile ei apare și pinul târîtor, care astfel se inter-

pune între pădurea propriu zisă şi zona alpină. In Carpaţii noştri pinul târîtor acoperă întinderi apreciabile.

Mai rare sunt cazurile când molidul la limită nu este însoţit şi urmat de pinul târîtor şi de ienuper, contactul cu zona alpină făcându-se direct. Afinişurile însă nu lipsesc niciodată.

Vedem aşa dar că în cazul molidului, între pădurea masivă şi zona alpină curată se interpune *o zonă de tranziţie* dela pădure la păşune. *O zonă de dispută* între una şi alta. O zonă unde, pădurea, pentru a-şi menţine poziţiile, îşi trimite avantgărzi de specii lemnoase

Fig. 1. — Pueţi de fag la limită transformaţi în târşari de vitele care păşunează în gol. (Muntele Babeşul din basinul Teleajenului).

mărunte mai adaptate pentru a ţine piept vicisitudinilor climatului. Termenul de *zonă contestată,* acordat de unii acestei zone de tranziţie, redă bine ideia de luptă dintre cele două formaţiuni deosebite, pentru stăpânirea unei întinderi apreciabile din munte.

Astfel prezentându-se situaţia, este greu să se precizeze unde încetează zona păduroasă şi unde începe zona alpină. Ele sunt aşa de strâns îmbinate încât, pe bună dreptate, se poate vorbi de o *interdependenţă.* Cu limbi de arbori şi de formaţiuni lemnoase subordonate împinse în înălţime, alternând sau întretăindu-se cu suprafeţe acoperite de iarbă şi de afinişuri, este greu să se poată trage o linie

de demarcaţie între zona forestieră şi cea alpină. Cineva care ar încerca-o, făcând chiar sacrificii şi dintr'o parte şi dintr'alta, ar ajunge la o linie foarte încâlcită. Iată dece, expresiunea de limită de pădure a fost socotită drept *o adevărată abstracţie*.

*

Nu tot aşa se prezintă situaţia când la limita superioară altitudinală a pădurii există *fagul*. Spre deosebire de molid, acesta nu este un arbore suplu. Pădurea de fag urcă spre crestele munţilor în formaţiuni compacte, terminându-se brusc la limită, astfel că între zona păduroasă şi zona alpină există un hotar destul de precis.

*

Dacă pădurea, ori din ce specie ar fi constituită, ar fi lăsată în voia ei, supusă numai jocului forţelor naturale, fiinţa şi poziţia ei în spaţiul pe care-l deţine, n'ar fi cu nimic ameninţate; ea ar continua să se menţie şi să se perpetueze cu toată vitregia climatului de limită.

In realitate însă, în jocul acestor forţe intervine mai întotdeauna omul, care acţionează în defavoarea pădurii. Omul având nevoie de păşune pentru vitele sale, a găsit în zona alpină întinse şi bogate păşuni pe care le-a folosit din timpuri străvechi, pe timp de vară. Inmulţindu-se vitele şi prin aceasta crescând nevoia de păşune, omul a început să dea asalt pădurii. A folosit în acest scop toporul, focul şi exercitarea păşunatului. In condiţiile de greu echilibru pentru pădurea de la limită, este uşor de înţeles că intervenţia omului în sens negativ pentru pădure, a făcut ca aceasta să cedeze mereu din teritoriul ce-i aparţine în mod natural.

Acolo unde la limită există pădurea de molid, precedată de tufărişurile de pin târîtor, rododendron, afini şi ienuper, rezistenţa pădurii la asalturile vitelor omului este mai mare. Zona de tranziţie, constitue un paravan pentru pădure. In plus molidul nu este mâncat de vite, astfel că acolo unde poate apare, se menţine.

Unde însă la limită se găseşte fagul, poziţia pădurii este foarte periclitată. Căci, neavând zona tampon ca în cazul pădurii de molid, limita de fag, care este tranşantă, oricât de bine ar fi păzită, este uşor şi insistent încălcată de vite: prin păşunat până'n margine şi dincolo de ea, prin treceri la adăpat şi prin acordare de adăpost pentru vite în caz de vreme rea. In felul acesta solul se bătătoreşte pierzându-şi însuşirile de a oferi seminţei condiţiuni de încolţire şi creş-

tere. In afară de aceasta, jirul în oricât de mare cantitate ar cădea, chiar în condiţii prielnice de sol, este căutat şi mâncat de vite. Iar dacă se întâmplă totuşi ca regenerarea să se producă, pueţii sunt mâncaţi şi transformaţi în târşari, şi deci compromişi pentru viitorul pădurii. (A se vedea figura Nr. 1).

In felul acesta, pădurea de fag ajunge bătrână de tot, fără să se fi putut regenera. Şi cum arborii nu pot trăi o vecinicie, atingând

Fig. 2. — Goluri provocate la limita pădurii de fag, din pricina împiedicării regenerării ei de către vite.

termenul longevităţii fiziologice, încep să se usuce, să facă scorburi, pentru ca, până la urmă, să cadă doborîţi de vânt şi uneori chiar de om pentru satisfacerea nevoilor de lemn de la stâne. Se provoacă astfel, încet încet, în marginea compactă de altădată a pădurii de fag, goluri, care din an în an devin tot mai mari. (A se vedea figura Nr. 2). In felul acesta se explică răsleţirea unor exemplare de fag de restul pădurii, iar nici de cum prin faptul că specia şi-ar arăta supleţea în lupta cu vicisitudinile climatului dela limita superioară a pădurii. (A se vedea figura Nr. 3).

Prin neregenerare şi prin dispariţia progresivă a arborilor, zona alpină se întinde puţin câte puţin dar sigur în teritoriul fost al pădurii. Că zona alpină a câştigat şi câştigă teren în felul acesta, în

dauna pădurii, o dovedesc nenumăratele cazuri când, oridecâte ori pădurea s'a putut bucura de câțiva ani de liniște, în ciuda rigorilor climatului, ea n'a întârziat să se regenereze și să-și recâștige terenul pierdut înaintând în zona alpină cutropitoare. Asemenea cazuri am întâlnit, la noi, în munții Buzăului (golul Podul Calului), în masivul Ciucașului (golurile Zăganul și Roșu), în Parâng (golul muntelui Setea Mare).

Fig. 3. — Neputându-se regenera, fagii de la limită se usucă unul câte unul, pășunea câștigând teren în dauna pădurii. (Pădurea Piscul Câinelui din Ocolul Sinaia).

Un caz asemănător s'a petrecut în pădurea Statului Fruntea lui Văsii, pendinte de Ocolul silvic experimental Sinaia. Pădurea este situată pe culmea de munți din stânga râului Prahova, la originea torentului Valea lui Bogdan, care se varsă în râul amintit în dreptul gării Valea Largă, la Sud de Sinaia. Pădurea Fruntea lui Văsii, constituită din fag, nu urcă până la creasta principală a muntelui, care atinge aici 1635 m altitudine. Din această pricină are deasupra sa o importantă zonă alpină.

Ca urmare a legii pentru creiare de păsuni comunale din anul 1920, golul alpin al acestei păduri a fost expropriat și dat în proprietatea comunei Comarnic din județul Prahova. Cu acel prilej s'a lăsat însă Statului o cotă de 34 ha, calificată de Comisia de expro-

priere ca teren erozibil „oprit dela păşunat" şi în vederea împăduririi, întrucât în acest munte se găseşte originea torentului Valea lui Bogdan unul dintre cei mai activi torenţi din basinul Prahovei.

In intervalul de timp 1931—1938, ocolul silvic Sinaia a întreprins aici lucrări de împădurire folosind puieţi de molid, larice şi ceva pin târîtor. Lucrările nu au fost extinse pe întreaga suprafaţă de 34 ha, ci numai în partea de jos a golului [1]).

Cum era şi natural, odată lucrările de împădurire începute, s'a interzis orice acces de vite la păşunat în cota Statului, exercitându-se o pază dintre cele mai severe.

Clişeu N. Rucăreanu.

Fig. 4. — Păşunatul fiind interzis, un bogat şi frumos semînţiş s'a instalat sub masivul bătrân şi urît de fag. (Pădurea Fruntea lui Văsii din Ocolul silvic Sinaia).

In momentul începerii lucrărilor, fagul care constitue pădurea şi urcă până la contactul cu zona alpină, se prezinta sub formă de exemplare bătrâne, groase, scunde, crăcănoase şi cioturoase. Solul era bătătorit şi în parte erodat, neprezentând nici-un fel de subarboret sau regenerare. Limita pădurii se găsia aici la 1300 m. altitudine pe botul piciorului de munte în cauză şi la 1400—1440 m pe laturile lui.

Oprindu-se total accesul vitelor şi în plus fiind mascată de plantaţia de molid şi larice, pădurea de fag, bucurându-se de linişte,

1) A se vedea: N. Rucăreanu: O încercare de împădurire în gol de munte. Revista Pădurilor, Nr. 3—6/1944, pag. 94—98.

la primul an de jir s'a regenerat bogat sub masiv pe toată suprafața, dar mai ales în luminișurile mai mari. Regenerarea nu s'a produs însă numai sub margine de masiv, ci și în afară de pădure în părțile adăpostite de vânt din golul alpin, la distanță de 10—15 m. (Mai departe nu se putea întinde, întrucât sămânța de fag este grea). Astăzi regenerarea aceasta se prezintă sub forma unui frumos și des nueliș. (Fotografia Nr. 4 ne arată un colț din această regenerare naturală)[2]).

*

Acest exemplu, ca multe altele asemănătoare, dovedește că ori de câte ori pădurea de fag, la limita sa superioară de vegetație, se bucură de liniștea necesară fiind ferită de parcursul vitelor, se poate regenera din abundență și prin aceasta își menține ființa și terenul pe care-l ocupă. Altfel, ea nu se poate regenera, din care pricină își pierde ființa, cedând teren în favoarea zonei alpine. Cazurile de neregenerare se datoresc pășunatului și deci lipsei de liniște.

Deaceea socotim că — în afară de o serie întreagă de alte motive arătate de noi în altă lucrare[3]) — pretențiunea organelor silvice de a se lăsa în seama lor administrarea și îndrumarea exploatării golurilor alpine, indiferent de proprietate, este cu totul legitimă. Asigurarea teritoriului pădurii, prin asigurarea regenerării ei la limita superioară a ariei sale de vegetație, o cere imperios.

Prin aceasta nu însemnează că organele silvice vor prețui mai puțin economia pastorală și ca urmare pășunea alpină. Din contră, ele vor trebui să-i acorde toată atențiunea, căci prin existența pășunilor bogate și a unei economii pastorale prospere, se pot ține vitele, cu mai mult succes, departe de pădure. Organele silvice vor ști deci să armonizeze interesele celor două economii — cea forestieră și cea pastorală.

Le pâturage et la régénération de la forêt à la limite supérieure de la végétation.

La régénération naturelle des vieux peuplements de hêtre à la limite supérieure de la végétation est possible, à condition qu'elle ne soit pas empêchée par le parcours du bétail de la zone alpine. C'est une des raisons pour la quelle les forestiers soutienent que l'administration des pâturages alpines soit dans leurs mains.

---

2) In articolul menționat al d-lui N. Rucăreanu, se poate vedea un alt clișeu, din aceeași pădure, arătând aceiași frumoasă regenerare naturală de fag sub masivul bătrân.

3) At. Haralamb: Pădurea și golul alpin, un tot inseparabil. București, 1938; 32 pagini.

CÂTEVA CONSIDERAȚIUNI IN LEGĂTURĂ CU OBSERVAȚIUNILE FENOLOGICE FORESTIERE INREGISTRATE IN SEZONUL DE VEGETAȚIE 1946

de T. BĂLĂNICĂ

Fenologia este o disciplină cu care forestierii români au luat contact de mai multe decenii: participând la colectarea observațiunilor inițiate de *Hepites (1890),* publicând apelul și instrucțiunile lui și difuzând, prin Revista Pădurilor, parte din rezultatele obținute (*Țițu,* 1895). Nu a fost însă o activitate susținută, care să fi condus la concluzii, la dispoziția silvicultorilor de azi, proprii a orienta noui cercetări în materie, respectiv o utilizare a lor.

Mai târziu, în 1932, CAPS-ul, prin Oficiul de studii, la solicitarea Institutului Meteorologic Central al României, a reluat această problemă. Observațiuni din toată țara au fost colectate, înregistrate fiind în chestionare tip Institutul Meteorologic Central și după instrucțiunile IMC-ului. Pentru a înlesni efectuarea lor, Oficiul de Studii CAPS a redactat și trimis tuturor inginerilor dela ocoale un ordin circular (Nr. 13816 din 4.IV.1932), în care se arată importanța acestor observațiuni pentru silvicultori, se amplificau instrucțiunile rezumate ale IMC-ului și se solicita concursul inginerilor din serviciile exterioare. Pe baza acestor instrucțiuni și a ordinului circular au fost efectuate cu întreruperi mari și disparat observațiuni în anii 1932—1940. Materialul colectat se găsește astăzi la ICEF în 8 dosare. O valorificare a acestui material a fost începută încă la CAPS pentru cinci specii și pentru o parte din fazele de vegetație.

Deosebit de această anchetă pe toată țara, pentru București d-l Dr. Anton Rădulescu, Ing. Insp. silvic, a făcut observațiuni fenologice în 1937, publicând rezultatele în Analele ICEF din 1938.

In 1944 s'a reanimat această chestiune la inițiativa IMC-ului care coincida cu programul ICEF-ului în această materie. Evenimentele războiului au împedicat însă realizarea planului în anii 1944 și 1945. Dar în 1946, ICEF-ul, după laborioase studii de literatură de specialitate, a concretizat în instrucțiunile tipărite *) în acest scop un punct de vedere clar și a purces la organizarea unei rețele de stațiuni fenologice în toată țara, cu concursul personalului din unitățile exterioare ale Administrațiilor silvice, de stat și particulare. Pentru

*) Dr. T. Bălănică, Ing. insp. silvic: **Instrucțiuni pentru executarea observațiunilor fenologice forestiere,** Broșura ICEF., Seria III, Nr. 3.

înlesnirea lucrului au fost tipărite chestionarele necesare și trimise la ocoale. Spre deosebire de chestionarele precedente ale IMC-ului, care conțineau 34 de specii (arbori, arbuști, subarbuști) asupra cărora se cerea să se facă observațiuni relative la 5 faze: înmugurirea, înfrunzirea, înflorirea, coacerea fructelor și căderea frunzelor, noile chestionare ICEF conțin 67 specii asupra cărora se cerea să se facă observațiuni relative la 6 faze, adăogându-se în plus colorarea frunzelor, și căutându-se a se nota și stadiile acestor faze (început, mediu, final).

In afară de *pregătirea spirituală* a lucrului prin instrucțiuni tipărite și de *înlesnirea efectuării și notării observațiunilor* prin fixarea listei de specii de observat și punerea la dispoziție a chestionarelor tipărite, s'a avut grijă să se îndeplinească și anumite formalități administrative, atât pentru a respecta un spirit de ordine și civilizație în raporturile dintre Instituțiuni independente unele față de altele cât și pentru a asigura efectuarea acestor observațiuni, acordând concursului solicitat și caracterul unor obligațiuni de serviciu. In acest sens s'au trimis adrese Direcțiunii Generale CAPS, Direcțiunilor regionale CAPS, Direcțiunei silvice UDR, Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, Direcțiunilor silvice a pădurilor grănicerești din Bistrița-Năsăud și Caransebeș. Așadar, și în ceea ce privește *organizarea pe teren* a stațiunilor fenologice au fost luate *măsurile practice posibile*. Evident, ideal ar fi fost ca reprezentantul ICEF-ului să se poată deplasa la toate unitățile exterioare ale Ad-țiilor silvice și acolo, împreună cu șeful de ocol respectiv să fixeze speciile de observat pentru fiecare ocol și să delimiteze pe teren stațiunile fenologice, însemnând printr'un procedeu oarecare (inele și numere aplicate cu vopsea) exemplarele de observat. O atare metodă este însă irealizabilă, date fiind posibilitățile de care se dispune actualmente. Este clar, o activitate de genul acestei anchete fenologice nu poate fi efectuată decât numai prin colaborare.

Desigur, a face cercetări înseamnă între altele și a asigura condițiuni de lucru unitare, verificate, care să conducă la o certitudine a datelor, a rezultatelor. Pentru acest motiv, în lumea oamenilor de știință, metoda anchetelor prin colaborare cu personalul de teren nu se bucură de o apreciere prea mare. mai ales când colaborările sunt prea numeroase, cum este cazul cu anchetele fenologice. Obiecțiunea principală se face în legătură cu *corectitudinea* observatorului-colaborator. In ceeace privește nota de arbitrar a observațiunilor, inerentă firei omenești, ea este sau se caută a fi temperată prin caracterul pre-

cis și lămurit al Instrucțiunilor. In orice caz, problema fenologiei nu se poate rezolva decât prin colaborare. Un Institut de Cercetări nu va putea dispune niciodată de un personal calificat atât de numeros cât ar fi necesar pentru toate problemele de teren. Metoda colaborării trebue folosită, căutându-se eliminarea treptată a tuturor riscurilor și incertitudinilor pe care le prezintă. Noi credem în capacitatea personalului silvic de teren de a înțelege importanța unor astfel de preocupări și sperăm, că odată cu îndepărtarea frământărilor create de starea de război și a situațiilor provocate de această stare, colaborările vor fi din ce în ce mai fructuoase.

Examinând rezultatele obținute în campania de lucru din anul 1946, constatăm următoarele (după situația încheiată la 31 Dec. 1946).

ICEF	la 6	unități	exterioare	a	făcut	observațiuni	în	32	stațiuni	fenologice
CAPS	„ 65	„	„	„	„	„	134	„	„	
Fond Bis.	„ 22	„	„	„	„	„	38	„	„	
B.-Năsăud	„ 6	„	„	„	„	„	9	„	„	
UDR	„ 3	„	„	„	„	„	8	„	„	
Caransebeș	„ 2	„	„	„	„	„	7	„	„	

Considerând numai *statistic* acest rezultat, apreciem că este destul de încurajator: în primul an de lucru au fost stabilite 228 stațiuni fenologice. Exprimăm speranța că în anul următor, numărul acestor stațiuni se va mări, pentrucă nu reprezintă decât o parte din posibilitățile de lucru. Unitățile exterioare ale CAPS-ului de exemplu, pe a căror colaborare s'a bazat în fond această anchetă, nu s'au întrebuințat decât în proporție de 41%. In unele Direcțiuni regionale CAPS nu s'a înregistrat decât o participare de 12—30%. Marea majoritate a ocoalelor respective nu au răspuns la apelul nostru. Explicația avuabilă se găsește în efortul pe care a trebuit să-l facă unitățile exterioare în materie de exploatări, transporturi, aprovizionări și care le-a confiscat tot personalul de teren și toată puterea de muncă. Pentru documentarea ICEF-ului s'a cerut, totuși, tuturor colaboratorilor să comunice greutățile întâmpinate atât în organizarea stațiunilor cât și în efectuarea observațiunile fenologice, pentruca din aceste relatări să se poată vedea ce îmbunătățiri vor trebui aduse metodei folosite în 1946.

O valorificare a materialului colectat se va încerca ulterior, după ce în prealabil va fi examinat critic în detaliu și în întregime, în raport cu instrucțiunile avute la dispoziție. Desprindem însă, deocamdată, impresia generală pe care o imprimă o examinare sumară: pen-

tru actualii conducători de ocoale, în majoritate, probabil, tineri ingineri, se pare că această chestiune a constituit o noutate, de unde au rezultat inerentele impreciziuni în executarea observațiunilor conform instrucțiunilor.

Ce aveau de făcut șefii de ocoale? In primul rând, după examinarea listei de specii (din chestionar), alegeau pe acelea ce le au în pădurile respective și ar fi format obiectul observațiunilor. Lista, doar, nu poate fi obligatorie în întregime în mod egal pentru ocoalele de câmp și pentru cele de munte. Apoi, pe un plan al ocolului și-ar fi schițat locul stațiunei fenologice în raport de speciile alese, dar și în raport de personalul de teren destoinic, apt pentru a i se încredința executarea observațiunilor. Ce este însă o stațiune fenologică și care personal este propriu pentru această lucrare? O stațiune fenologică este o porțiune de pădure în suprafață de câțiva zeci de ari până la 3-4 hectare. De ce așa? Pentru a putea cuprinde mai multe exemplare din aceeaș specie, în condițiuni staționale cât mai uniforme. Adică: să fie aproximativ la aceeaș altitudine, să fie situate pe acelaș versant, sau podiș ori vale; cu alte cuvinte, nici factorii edafici nici climatici să nu varieze în cuprinsul aceleași stațiuni. Odată delimitate în acest mod, se va avea grijă să fie păstrate mai mulți ani, pe cât posibil pe toată durata anchetei fenologice, pentruca observațiunile ce s'ar colecta să constitue un material mai omogen și să se poată aprecia cât mai cu folos variațiile dela an la an. In instrucțiunile date toate aceste chestiuni sunt arătate. Iar prin personal apt pentru asemenea lucrări, se înțelege un brigadier sau un pădurar cu școală, care să cunoască speciile și să fie verificat, ca de bună credință, conștiincios.

Cum s'a lucrat însă? In mai puține cazuri s'a procedat conform instrucțiunilor. In majoritatea cazurilor s'au înregistrat date medii, „centralizate" pe ocoale, chiar când pădurile se întindeau dela 300 la 1300 m. sau dela 600 la 1600 alt. Au fost considerate drept stațiuni păduri întregi, care se întindeau din regiunea de deal până la limita de vegetație; probabil, ca să se aibă sub observare cât mai multe specii, dar așa nu se mai poate desprinde influența factorului altitudine, cel puțin, adică mersul vegetației. Când din literatură se știe că pentru o diferență de 100 m. în altitudine poate interveni o decalare de fază de 3 zile, nu este permis a se face o medie a vegetației pe 1000 m. în altitudine. Alt exemplu de calcularea „mediei": aceeaș specie pe versantul nordic a început înfrunzirea la 1 Mai, pe versantul sudic la 1 Martie, deci „media", 1 Aprilie. In acest caz expresia medie" este prea larg înțeleasă. Tot așa, într'o regiune frământată,

cu terenul foarte compartimentat: o vale mai mare orientată EW, cu văi confluente orientate NS; vegetația prezentă pe toți versanții cu orientări către cele patru puncte cardinale; observațiunile se execută pretutindeni, dar se înregistrează „în medie" pentru ansamblul regiunei. In acest caz, deosebirile de versanți se estompează și nu se mai poate trage nici o concluzie, deși, în mod cert există o deosebire în mersul și intensitatea vegetației pe diferiți versanți. Nefăcându-se deosebirea necesară, se anulează o posibilitate de valorificare a observațiunilor.

Exemplele de acest gen sunt numeroase. In ceea ce privește stadiile diferitelor faze, repetăm, rostul lor este să permită o înregistrare a *intensității* de vegetație. Spre surprinderea noastră, observăm în chestionare că nu sunt trecute decât unele din ele, iar în alte chestionare în loc să se treacă *data* când s'a făcut observarea, se scrie *aspectul*. Așa este cazul la faza „colorarea frunzelor". In sfârșit, un cuvânt despre schițele stațiunilor. Acestea au fost cerute pentru a se putea avea o orientare asupra lor: adică, cu ajutorul schiței, în lucrările de centralizare să se poată amplasa stațiunea pe o hartă și să se poată avea o indicație asupra particularităților ei, asupra situației ei: este situată pe un podiș, ori pe un versant (care expoziție?), ori pe un fund de vale, la ce altitudini, pentruca la valorificarea observațiunilor să se poată lucra cu material omogen. De exemplu: se ia în considerație o specie, să zicem, fagul; la diverse latitudini și altitudini, pe același meridian. Este firesc, pentru a se respecta omogeneitatea, sa vor examina numai observațiunile provenite din stațiuni situate pe versanți cu aceeași expoziție, apoi pe versanți cu altă expoziție, pentru a se vedea dacă există o lege în manifestările vegetației după aceste elemente. In afară de asta, chiar în aceeași regiune, să zicem pe aceeași latitudine, trebue să existe o deosebire între manifestările pe diferiți versanți. In majoritate au fost trimise schițe chiar prea sumare: un pătrat sau un dreptunghiu la scara 1/5000 sau la 1/2000, fără nici o vecinătate, fără nici un detaliu orografic, cu indicații numai că este parcela nr. cutare. Este prea puțin, față de ceeace este nevoe.

Pentru toate aceste motive, înclinăm să considerăm acest prim an al anchetei întreprinse, repetăm: în generalitatea rezultatelor vorbind, ca o mobilizare a spiritelor în această problemă și după o primă etapă de lucru este natural să facem o examinare critică a primelor rezultate, pentru a ajusta obiectivele urmărite la posibilitățile de lucru. Noi persistăm în credința că în anii următori rezultatele vor fi

ameliorate, prin colaborarea din ce în ce mai eficientă a colegilor din serviciile exterioare. Afirmăm categoric convingerea, că toți colegii sunt animați de cea mai loială bună voință pentru a colabora la o activitate care urmărește în fond cunoașterea țării, printr'o cât mai profundă cunoaștere a pădurilor și o întemeiere a practicei forestiere pe rezultatele unor cercetări cât mai vaste dar și cât mai critice și de îndată ce vicisitudinile istorice vor dispare colaborarea va fi amplă și eficace. In definitiv, această colaborare este și o măsură a aprecierii activității ICEF-ului. Căci pentru cine se agită inginerii din ICEF? Pentru ei înșiși? Pentru „străinătate"? Nu! Pentru inginerii din exterior și prin ei pentru economia forestieră. De unde rezultă că este neapărat necesar să se întrețină atenția pentru lucrări științifice și prin aceste solicitări la colaborare. Ancheta, deci, are și un profund sens profesional și național. Pentrucă ele nu-și limitează valoarea numai la subiectul în chestiune, ci antrenează la o atitudine față de lucrările științifice, în general. Cu alte cuvinte, ICEF-ul nu studiază și nu publică pentru lumea complet străină de treburile forestiere, ci în primul rând pentru administrația silvică, iar anchetele au între altele și acest rol de a face cunoscut ICEF-ul și a pregăti terenul pentru lucrările lui. Foloasele colaborărilor, adică, sunt reciproce.

In concluzie, examinând statistic și critic, rezultatele obținute în campania de lucru 1946, în legătură cu ancheta fenologică întreprinsă de ICEF cu colaborarea personalului dela unitățile exterioare ale administrațiilor silvice, se constată:

1. Inființarea a 228 stațiuni fenologice în diferite regiuni forestiere ale țării;

2. Posibilitatea de a se mări numărul acestor stațiuni;

3. Rezultatele din campania 1946, prin numărul lor restrâns și prin calitatea lor — în general privindu-le — reprezintă un început; este foarte probabil ca în anii următori aceste rezultate să fie ameliorate;

4. Cercetările prin colaborare, chiar dacă nu asigură totdeauna și complet realizarea condițiunilor caracteristice unor cercetări științifice, trebuesc efectuate totuși, pentru crearea climatului necesar ridicării standardului spiritual al profesiunei.

Incheind aceste sumare considerațiuni, mulțumim pentru concursul acordat și îndreptăm un călduros apel către toți colegii din exterior să colaboreze și pe viitor la lucrările de genul anchetelor, rupându-se din când în când din noianul preocupărilor obișnuite serviciilor, pentru a servi cauza mare a pădurilor și profesiunei și în domeniul științei.

À propos de l'enquête phénologique 1946.

Les observations phénologiques concernant les espèces forestières ont représenté à diverses reprises une activité habituelle des forestiers roumains. Toutefois on ne dispose que des observations intermittentes. C'est pourquoi l'Institut de Recherches Forestières de Roumanie s'est proposé d'organiser dans le pays entier et avec la collaboration du personnel des unités extérieures des Administrations forestières de l'État et particulières un vaste réseau des stations phénologiques au moyen du quel les observations phénologiques soient effectuées, pendant plusieures années consecutives, selon des instructions precises et unitaires.

Les résultats obtenus dans la saison de végétation 1946 — qui représente la première année d'application des nouvelles instructions — font l'objet de quelques considérations critiques de l'auteur. Les remarques se réfèrent surtout à la manière d'effectuer les observations phénologiques. On constate tout d'abord que pendant l'année 1946 on a établi environ 200 stations phénologiques, répandus presque partout dans les régions forestières du pays. Mais, malgré les instructions précises données, les observations communiquées de la plus grande parti des stations ont un caractère moyen ce qui complique les travaux de centralisation. L'auteur explique cette situation par les difficultés provoquées par l'état de guerre et les situations créées après la guerre et qui ont empêché les forestiers d'effectuer les observations phénologiques selon les règles recommandeés.

En conclusion on fait un appel aux forestiers des cantonnements d'utiliser les instructions telles comme elles ont été données, afin qu'on obtient l'homogénéité des observations phénologiques nécessaire et indispensable pour l'utilisation des observations.

LEGEA DE ORGANIZARE A CASEI PĂDURILOR STATULUI

de Ing. CONST. DRAGU

In Monitorul Oficial din 14 Noembrie acest an a fost publicată legea de organizare a Casei Pădurilor Statului.

Autorii acestei legi nu au avut pretenția că vor face o lege perfectă, dar au ținut ca la această nouă organizare să se țină seama de toată experiența și de toate observațiile pe care criticii de specialitate le-au publicat.

Noua lege de organizare a Casei Pădurilor Statului are imperfecțiuni de redactare, care fiind prea evidente nu este necesar să mai fie semnalate; din punctul de vedere al organizării, legea prezintă însă un progres față de trecut și deschide drumul către o individualizare precis conturată a unei instituții cu specificul ei propriu.

Primele articole ale legii defineşte Casa Pădurilor Statului ca o regie publică, desmembrământ al Ministerului Agr. şi Domeniilor, de care continuă să depindă, cu personalitate juridică proprie şi cu autonomie administrativă şi bugetară.

Trebue să observăm dela început că urmând exemplul Regiei Căilor Ferate Române, potrivit dispoziţiilor nouei legi, Casa Pădurilor Statului este o regie publică şi nu o regie publică comercială astfel cum a fost prevăzută în legea pentru organizarea şi administrarea întreprinderilor şi avuţiilor publice pe baze comerciale din 16 Martie 1929. In felul acesta se pare că legiuitorul a vrut să lase instituţiei caracterul de serviciu public chemat să funcţioneze, în vremuri excepţionale, chiar cu sacrificii din partea Statului.

Dealtfel Casa Pădurilor Statului nici nu a putut fi vreo dată întreprindere comercială deoarece nu a avut posibilitatea să speculeze, folosind avantajele legii cererii şi a ofertei, ci a trebuit să vândă produsele sale la preţuri stabilite de Consiliul de Miniştri sau de Comisariatul general al preţurilor când s'a inaugurat regimul preţurilor maximale.

Legiuitorul a confirmat în felul acesta rezultatul observaţiilor făcute la conducerea instituţiei timp de 16 ani şi de doctrină. In adevăr iată ce spune d-l A. Stoupnitzky în cartea sa „Statutul internaţional al U. R. S. S. Statul Comerciant" la pagina 9: „Pentru a ne da exact seama de complexitatea problemelor Statului comerciant, chiar dacă îl înfăţişezi numai pe plan intern, este absolut necesar să examinezi statutul juridic al participării la comerţul civil.

Problema regimului juridic al participării Statului la comerţul civil a fost întotdeauna problema cea mai dificilă şi cea mai discutată în drept.

Această participare la viaţa economică ia forme foarte variate şi complexe.

Dreptul reflectează această impreciziune şi această complexitate.

Statul exercitând activitatea economică adoptă procedee de drept civil sau de drept public.

Intreprinderea de Stat exercitând această activitate poate fi organizată ca o întreprindere particulară sau ca un serviciu public.

Actele săvârşite de organele Statului în exerciţiul acestei activităţi pot fi, prin natura lor intrinsecă sau acte de comerţ sau acte administrative sau în fine acte cu caracter mixt".

Şi mai departe: „Statul nu are două personalităţi distincte, din care una este de drept public şi alta de drept civil.

Statul este unul, el nu are decât o singură personalitate. Activitatea lui este întotdeauna impregnată, mai mult sau mai puţin, de personalitatea lui, care este aceea de drept public.

In ţările cari cunosc un statut special al serviciilor publice, manifestările activităţii economice a Statului păstrează întotdeauna trăsăturile puterii publice, rămâne întotdeauna mai mult sau mai puţin pătruns de ideia puterii publice, de procedeul dreptului public".

Deasemenea, d-l Dr. Lucian Turdeanu în lucrarea d-sale „Avuţia Publică în România", la pagina 337 şi următoarele spune:

„Două motive au contribuit la creiarea regiilor publice comerciale la noi:

1. — desprinderea întreprinderilor publice din angrenajul administraţiilor publice cu formalismul greoi şi dorinţa de a le da organe de conducere proprii care să poarte responsabilitatea conducerii;

2. — scoaterea acestor întreprinderi de sub influenţele politice cari erau o adevărată pacoste la noi.

Sistemele de exploatare creiate după 1931 au desfiinţat consiliile de administraţie, lăsând numai comitetele de direcţie şi au schimbat denumirea de regie publică comercială, accentându-se din ce în ce mai mult dependenţa de Minister.

Deşi astăzi nu mai poate fi teama de influenţe politice, totuşi autonomia este necesară pentru a da întreprinderilor o elasticitate în mişcări şi organelor de conducere deplina responsabilitate a rezultatelor.

Se impune deci simplificarea formelor de administrare şi exploatare cari au deviat din sistemul regiei publice comerciale prin acordarea unei autonomii administrative (fără consilii de administraţie, ajungând comitete de direcţie) şi financiare".

După precizarea situaţiei juridice, legea prevede cari sunt atribuţiile instituţiei.

Potrivit dispoziţiunilor nouei legi, Casa Pădurilor este însărcinată cu administrarea pădurilor Statului, socotind pădurea în toată complexitatea ei, cu ape, cu poeni, cu goluri alpine, cu vânat şi pescuit, ca o unitate perfectă. Este credem pentru prima dată când un legiuitor, plecând dela constatarea că pădurea este una şi indivizibilă orizontal sau vertical, organizează unitar administrarea ei.

In noua organizare, instituţia este condusă de un consiliu de administraţie compus din 7 membri, din care unul este directorul

general. Consiliul de administrație hotărăște cu depline puteri în toate chestiunile până la valoarea de 750.000.000 lei.

Instituția aflându-se încadrată în Ministerul Agric. și Domeniilor, hotărîrea Consiliului de Administrație poate să fie revocată de ministru. Din această cauză, ministrul trebue să fie pus în situația de a cunoaște în permanență activitatea C.A.P.S. și în acest scop toate hotărârile Cons. de Administrație trebue să fie aduse la cunoștiința ministrului în termen de 48 ore.

Aceste hotărîri ale Consiliului de Administrație sunt definitive și executorii neavând nevoe de ratificarea sau aprobarea ministrului.

Pentru lucrările sau actele a căror valoare depășește suma de 750.000.000 lei, Consiliul de Administrație avizează, urmând ca deciziunea să fie dată de ministru.

Spre deosebire de sistemul vechei legi, legătura dintre servicii și Consiliul de Administrație se face prin Directorul General care participă la lucrările Consiliului cu vot deliberativ, purtând și răspunderea pentru bunul mers al instituției alături de ceilalți membri ai Consiliului de Ad-ție. Potrivit dispozițiilor legii vechi, Administrația putea să dea și referințe verbale comitetului de direcție, iar acesta decizând purta singur toată răspunderea și tocmai aceasta a vrut să se evite.

Prin mărirea numărului membrilor Cons. de Administrație se va putea realiza o mai pronunțată organizare a activității Casei Pădurilor Statului cu a celorlalte departamente interesate.

O măsură foarte importantă este și mărirea numărului Direcțiilor din administrația centrală, măsură impusă de volumul lucrărilor și importanța lor.

In special tehnica silvică rămăsese comprimată și nu se putea desvolta pe măsura necesară celei mai mari întreprinderi forestiere din țară. Să nădăjduim că noua direcțiune va fi bine organizată și va fi condusă cu competența cuvenită.

Dar serviciul a cărui lipsă s'a simțit de mult este Oficiul de studii și documentare forestieră, a cărui înființare trebue semnalată cu deosebire. El este chemat să colecteze tot materialul documentar și apoi prelucrat să-l difuzeze pentru ca opinia publică și organele instituției să cunoască poziția și fundamentul instituției precum și principiile ei călăuzitoare. Prin acest oficiu, C.A.P.S. se va putea dovedi întreprinderea forestieră fruntașă și va putea servi ca model și călăuză și celorlalte întreprinderi forestiere.

Principiul autonomiei administrative înscris în fruntea legii a trebuit să sufere însă la urmă o excepție nelogică prin modul cum a fost organizată Direcția Contabilității. In adevăr Ministerul Finanțelor nesocotind principiile fundamentale de organizare și funcționare a întreprinderilor economice publice, își creiază organe proprii subordonate cu care lucrează pe deasupra capului conducătorului instituției. Se spune însă că Ministerul Finanțelor urmărește unitatea contabilă. Profesorul V. Madgearu, care a introdus în țara românească și a dat un început de organizare acestor întreprinderi, a fost preocupat de reglementarea unei contabilități care să țină seama de caracterul acestor întreprinderi, spre deosebire de celelalte servicii publice fără caracter economic. Insuși funcționarea întreprinderilor economice publice a dovedit incompatibilitatea cu regulile contabilității publice pentru serviciile publice fără caracter economic. Și totuși Ministerul de Finanțe, dând precădere intereselor personale sau de corp, nesocotește aceste principii unanim admise și printr'o practică biurocratică împiedică activitatea normală a instituției.

Această nefericită excepție nu a rămas însă singură, deoarece o alta, pornită exact din aceleași considerațiuni, a fost înscrisă în art. 87 potrivit căruia toți funcționarii din sectorul forestier al Minist. Agric. și Domeniilor au dreptul la o cantitate de lemne de foc egală cu aceia pe care o primește personalul C.A.P.S.

Gestiunea Casei Pădurilor Statului va fi controlată de o comisiune permanentă de control compusă dintr'un inginer silvic, un consilier dela Inalta Curte de Conturi și un expert contabil.

Celelalte dispoziții referitoare la fonduri, bilanț, contabilitate, împrumuturi, vânzări, arendări și furnituri sunt aproape o repetare a dispozițiilor din legile de organizare a C.F.R. și Porturi și Comunicații pe ape de curând publicate și pe cari autorii legii le-au socotit foarte potrivite și pentru C.A.P.S.

Organizată în felul acesta, C.A.P.S. va fi încă un pilon solid pe umerii căruia conducerea politică a Statului va putea pune cu încredere sarcini grele, iar literatura de specialitate va înregistra de sigur încă o regie care poate servi ca model de organizare și funcționare.

La loi d'organisation de l'Administration des forêts domaniales.

En Novembre 1946, l'Administration des forêts domaniales a été réorganisée. Comparée à son ancienne organisation, celle-ci présente un progrès Elle se dirige maintenant sur une voie qui la conduit vers une institution

ayant une individualité précisement conturée à spécifique particulier.

Dans cet article, l'auteur montre la situation juridique de cette Administration et ses principales attributions, qui s'adressent seulement aux forêts domaniales.

LEGEA C.A.P.S. 1946

In jurul întocmirii regulamentului ei de aplicare

de ION M. PAVELESCU, ing. subinsp. silvic

In Monitorul Oficial Nr. 265 din 14 Noembrie 1946 (pag. 11924-11932) s'a publicat Decretul-Lege Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului. Această mare administrație, în sarcina căreia cade gospodărirea întregului domeniu și patrimoniu forestier al statului, funcționa până aci pe baza Regulamentului Administrației Casei Pădurilor Statului, publicat în Monitorul Oficial Nr. 45 din 22 Februarie 1935.

Iată câteva din realitățile care au cerut și impus, mai ales astăzi, o reorganizare:

— *desvoltarea* la care s'a ajuns și permanenta tendință de extindere a lucrărilor de exploatare și de valorificare în regie peste cele aproape 1.600.000 ha păduri;

— *necesitatea* măririi câmpului de activitate în sectorul industrializării și prelucrării lemnului până la produse finite, consecință pe de o parte a politicii de mărire a procentului de lemn de lucru și deci de ridicarea valorii producției pădurilor noastre, iar pe de alta, a nevoilor interne și externe în evidentă sporire;

— *dificultățile* de ordin financiar și formalitățile multiple și împovărătoare, acestea din urmă impuse mai ales de Legea contabilității publice;

— *centralismul și birocratismul* ucigător în care se sbat instituțiile noastre de stat.

Nu intenționăm să punem în discuțiune aci, cu acest prilej, principiile și economia legii în cauză. Legea este așa cum a apărut deocamdată și modificările, de va mai trebui să suporte, sigur vor avea obiectiv îmbunătățirea ei. Ceea ce interesează este să se înceapă aplicarea fără șovăirile care ar putea să arunce și această lege în vraful nesfârșit al celor care s'au făcut ca să nu se aplice, sau ca să se calce la fiecare pas.

Regie publică în cadrul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, persoană juridică de drept public, cu autonomie administrativă şi financiară, cu patrimoniu şi gestiune proprie, Casa Pădurilor Statului trebuie să tindă în spiritul nouei legiuiri să devină o instituţie cu adevărat comercială, mobilă în toate ramurile ei de activitate şi în acelaşi timp şi cu toată responsabilitatea în câmpul atributelor ei (schiţate în cele unsprezece aliniate ale art. 3 din lege).

Modificărilor de structură în Administraţia centrală, aduse tocmai în sprijinul aplicării legii de care este vorba, aşa după cum se arată în chiar raportul de prezentarea ei, vor urma modificări ale „oganizării unităţii locale — ocolul silvic — care este adevărata celulă lucrativă". Legea nu se opreşte asupra organizării interioare a unităţilor exterioare C.A.P.S. Desvoltarea dispoziţiilor în legătură cu înfiinţarea serviciilor şi funcţiunilor în cadrul direcţiunilor silvice este lăsată — în mod firesc, uzual — pe seama regulamentului (care potrivit art. 95 urmează a se întocmi în termen de 6 luni).

Nu cunoaştem stadiul de pregătire în care s'ar afla regulamentul de aplicarea legii C.A.P.S. In speranţa însă, că nu ar veni prea târziu şi ar putea fi de vreo utilitate, ne vom îngădui mai întâi, inserarea câtorva sugestii, propuneri, observaţiuni în legătură cu acest nou şi aşteptat regulament şi apoi câteva realizări din viaţa ocoalelor silvice ale Institutului de Cercetări Forestiere al României.

1. Regulamentul serviciilor Centrale şi Exterioare C. A. P. S. publicat în Monitorul Oficial Nr. 234 din 11 Octombrie 1935 a constituit până aci o bună colecţie de norme de funcţionare şi, trebuie să se ştie, că neaplicarea unora din aceste norme nu înseamnă inutilitatea acestora în rostul gospodăriei de ocol, centru sau direcţie silvică.

2. Să se ţină seama de experienţa pe care au făcut-o unităţile exterioare C. A. P. S. şi dacă acestora nu li s'au cerut propuneri în legătură cu amănuntele noului regulament, să li se pretindă, neîntârziat.

De asemenea, să se consulte şi să se valorifice experienţa celorlalte administraţii silvice vechi din ţara noastră. Să se facă dovada astfel, că nu se confundă un atare regulament cu orice lucrare personală, indiferent de experienţa şi capacitatea profesională pusă în slujba alcătuirii lui. La aliajul elastic, în care trebuie să se frământe principiile nouei legiuiri, să se ţină deci seama, de toată ex-

perienţa, de toate ideile practice, altfel am putea avea un regulament, dar nu şi o aplicare integrală a legii.

3. Să nu se piardă vremea cu aşteptări, cu amânări.

4. Să se creadă nestrămutat în virtuţile inginerului silvic şi ale personalului silvic, în general, pus în slujba pădurii şi să se acorde largi competinţe ocoalelor silvice, centrelor de exploatare şi direcţiilor silvice. Iar atribuţiunile şi responsabilităţile, în deosebi la ocoale, să se bucure de o distribuire ierarhică asupra întregului personal. Descentralizarea pe această cale este una din cheile de bază în acţiunea de desbiroucratizare în ce priveşte serviciile noastre.

5. Atribuţiunile „inspectorilor de control" general şi regional tehnic sunt iarăşi pârghii serioase în opera de descentralizare. Numai că trebuie să înţelegem odată rostul şi rolul funcţiunilor acestora. Preocupările de până aci ale inspectorilor de control nu au fost dirijate în sensul adevăratelor nevoi ale unităţilor noastre exterioare: *un îndrumător, un colaborator, un responsabil al celor două, trei, cel mult patru unităţi* din circumscripţia lui de inspecţie, iată ceea ce trebuie să creeze neapărat noul regulament. Şi, se înţelege, că şi recrutarea acestor inspectori-responsabili se va face după alte criterii, decât cele de până acum.

6. In sprijinul aceleaşi acţiuni de desbiroucratizare trebuie luată imediat în consideraţie activitatea Oficiului de studii şi documentare. Reducerea volumelor dosarelor de mii de pagini în cel puţin trei exemplare (la ocol, direcţie şi centrală) la ceea ce este strict util, este, de bună seamă, o problemă greu de deslegat dintr'odată. Va fi aceasta o chestiune legată şi de o mentalitate, dar şi de împlinirea unor goluri şi lipsuri, prin acest Oficiu de studii şi documentare, care va trebui să se preocupe, în colaborare cu toate serviciile şi direcţiile: de aspectul formal al tuturor lucrărilor; de stabilirea modalităţilor de înregistrare a rezultatelor activităţii unităţilor noastre; de evidenţierea necesităţii strângerii şi comunicării acestor rezultate, prin valorificarea lor cu aceeaşi promptitudine cu care se pretind. Existenţa unor astfel de oficii nu este de aceea de ignorat chiar în organizarea direcţiilor regionale.

*

Se cunoaşte că Institutul de Cercetări Forestiere al României a fost înzestrat, către finele anului 1942, cu 3 ocoale silvice: Sinaia şi Carol I — părţi din fostele ocoale C.A.P.S., cu acelaşi nume — şi

Huffel, fostul Ocol silvic Țigănești C.A.P.S., integral. Aceste noui unități, botezate ocoale silvice experimentale, veneau în patrimoniul Institutului nostru pentru ca:

— să constituiască un câmp propriu al Institutului în lucrările de cercetări și experimentări forestiere;

— să îndeplinească o funcțiune didactică prin condițiunile prielnice pe care Institutul, în colaborare cu Facultatea de Silvicultură, trebuia să le creeze în vederea efectuării practicei studenților;

— să fie surse de venituri proprii ale Institutului, de care acesta să dispună nestingherit în sprijinul programului său de lucru.

La drum nou s'a pornit fără o lege, fără un regulament propriu și, cu o singură excepție, la Ocolul silvic experimental Sinaia, cu aceeași oameni care au făcut *școala ocolului* în Administrația C.A.P.S. S'au urmat în general normele din Administrația C.A.P.S. Ocoalele silvice experimentale nu s'au bucurat de nici o exceptare dela legiuirile, deciziunile și dispozițiunile, care ne-au guvernat în acești ani. Iată dar, condițiunile, generale de altfel, în care ocoalele silvice experimentale au parcurs aproape patru exerciții financiare.

Ce se poate spune cu certitudine că s'a realizat și cum? Nu referim această întrebare la rostul acestor ocoale ca terenuri de cercetare științifică și nici la funcțiunea lor didactică. Ne oprim asupra acestora ca unități administrative, tehnice și economice, definite prin îndatoririle cunoscute: de a cultiva, de a conserva și apăra, de a exploata și valorifica pădurile, adică la ceea ce aceste unități au comun cu cele ale Administrației C.A.P.S.

— *Descongestionarea ocoalelor de lucrările de cancelarie cu consecința imediată: eliberarea personalului de conducere și ajutător pentru lucrările de teren;*

— *La aceeași oameni, o altă grijă, un alt interes, o altă responsabilitate mult mai prezentă în toate acțiunile lor.*

Sunt acestea, hotărît, două realități la ocoalele silvice ale Institutului cu origina în următoarele:

— încredere în șeful de ocol;

— neamestec în rânduirea personalului la ocol, ci numai observare în ce privește respectarea dispozițiunilor legale;

— nici o lucrare nu pleacă dela ocol neverificată de către organul superior;

— rezolvarea, la faţa locului, de către organul superior, a celor mai numeroase lucrări, cu prilejul recepţionărilor diverselor acte tehnice, financiare, etc.;

— situaţii strict necesare, cu periodicitate lunară: raportul de activitate, raportul de gestiune;

— şeful de ocol este gestionar public;

— buget propriu, pe ocol, pe care acesta şi-l execută în limita creditelor aprobate, nestingherit;

— acoperirea cheltuelilor din venituri, fiecare unitate are contul ei la C.E.C., asupra căruia singură poate dispune;

— justificarea cheltuelilor cu regularitate, lunar, prin dosarierea actelor şi trimiterea lor în regularizare într'un singur dosar întocmit pe aliniate interioare (natură de lucrări);

— program de lucru încadrat în bugetul propriu, pe care fiecare unitate şi-l desfăşoară fără amestecul la fiecare pas al vreunui organ superior, fără aprobări parţiale, fără aprobări de preţuri unitare, pentru fiecare lucrare, pentru fiecare schimbare.

Sunt aceste înfăptuiri administrative, parte din căile de realizarea unei atmosfere de prestigiu în jurul unei activităţi atât de complexe, cum este cea dela un ocol silvic.

La loi de l'Administration des Forêts de l'Etat de 1946.

À propos du reglement d'application de la nouvelle loi de l'Administration des Forêts de l'Etat Roumain, l'auteur attire l'attention sur quelques aspects de l'activité administrative et technique des unités extérieures, soit les directions regionales et les cantonnements forestiers. En cet ordre d'idées on remarque les moyens pratiqués à l'Institut de Recherches Forestières Roumain dans ses cantonnements avec le but d'obtenir une meilleure utilisation du personnel dans ses forêts.

V Â N Ă T O A R E

NOUA LEGE A CASEI PĂDURILOR ŞI VÂNĂTOAREA

de Ing. silvic VASILE COTTA

Până în anii 1922—1923, când s'a pus în aplicare actuala lege a vânătoarei, administrarea dreptului de a vâna în pădurile Statului se făcea de către aceeaşi instituţie care avea în grija sa şi pădurea, adică de Casa Pădurilor. In aceşti ani, însă, desigur, şi din vina ei, deoarece n'a intervenit destul de energic, Casa Pădurilor a pierdut administrarea vânatului din păduri, atribuţiunea aceasta fiind trecută asupra Serviciului vânătoarei, nou creat în Ministerul Agr. şi Dom. Se pare că, în această fază, nici Casa Pădurilor şi nici Corpul Silvic n'au fost destul de vigilente în apărarea unui drept al lor. După ce faptul s'a consumat, şi-au dat seama de omisiune şi au început acţiunea pentru redobândirea poziţiei pierdute. Desbaterile în congresele anuale ale Societăţii „Progresul Silvic", moţiunile prezentate Ministerului, campaniile de presă, memoriile, etc. au constituit tot atâtea dovezi ale hotărîrii unui Corp de a obţine repararea unei nedreptăţi. Firește, aceste campanii au produs supărări în tabăra adversă, care a reacţionat şi ea, producându-se, astfel, fricţiuni, care numai în interesul propăşirii vânatului nu erau. Tensiunea luase proporţii aşa de mari încât Casa Pădurilor nu numai că nu administra vânatul din pădurile Statului, dar trebuia să plătească arendă pentru dreptul de vânătoare din propriile ei păduri şi să solicite aprobarea arendării dela Direcţiunea Economiei Vânatului, atunci când voia să înfiinţeze un teren de vânătoare. Din acest punct de vedere, Casa Pădurilor era tratată ca oricare arendaş. Administraţiile silvice şi Corpul silvic, faţă de această stare de lucruri, nu s'au mai interesat, în aceeaşi măsură ca în trecut, de problemele cinegetice, iar aparatul administrativ forestier na putut da tot randamentul de care ar fi fost capabil.

Acţiunea pentru redobândirea dreptului de administrarea vânatului din păduri a variat în intensitate, după cum erau de tenaci şi oamenii care se găseau în fruntea ei, dar n'a încetat niciodată. In ultimii ani, a fost dusă cu mai multă dârzenie, pe toate căile.

Pentru a izbândi, nu se cer decât două condiţiuni: cauza pentru care lupţi să fie dreaptă, iar luptătorii să fie tenaci. Acţiunea dusă

de Administrațiile silvice și de Corpul silvic a dus la izbândă, dat fiind că noua lege C.A.P.S. *) prevede, la art. 3 printre atribuțiunile Casei Pădurilor, și pe aceasta:

„Să cultive, să ocrotească și să valorifice vânatul din pădurile Statului și să administreze pescuitul în acele fonduri de pescuit din apele de munte, care străbat sau ating pădurile Statului pe o distanță de cel puțin 50 la sută din lungimea lor".

Prin aceasta, a fost satisfăcută o veche doleanță a noastră, a încetat cauza principală a neînțelegerii dintre cele două tabere și s'a deschis calea spre o colaborare rodnică.

Dar, greul abia de acum începe. Din momentul punerii în aplicare a acestei legi, întreaga răspundere pentru buna administrare a vânatului și pescuitului din sectorul de activitate C.A.P.S. cade asupra Casei Pădurilor. O poziție se menține mai greu decât se câștigă. Noua poziție dobândită trebue consolidată.

Cum va trebui să procedeze Casa Pădurilor?

a) Va trebui să facă dovada nu numai a unei depline obiectivități, ci și a unei largi înțelegeri la arendarea dreptului de vânătoare. Firește, unele nedreptăți făcute inginerilor silvici, în trecut, când, pentru a obține arendarea unui teren, trebuia să-ți ascunzi calitatea de silvicultor, — vor trebui reparate. In rest însă, nu trebue să se piardă din vedere că arendașul este legat sufletește de terenul în care, timp de 5 sau mai mulți ani, a trăit unele din cele mai frumoase momente din viața sa. In consecință, prelungirea arendării — natural, în condițiunile de preț din momentul prelungirii — trebue să constitue regula.

b) Personalul silvic de pază va trebui să dea concurs arendașilor atât la paza și ocrotirea vânatului, cât și la organizarea vânătoarei. Se poate găsi formula încurajării acestui personal, atât prin remunerația în bani cât și prin autorizația de a reține blănurile răpitoarelor capturate. Arendașii să vadă în organele ocolului silvic prețioși colaboratori.

c) Dar, concursul pe care-l dă Corpul silvic economiei vânătorești trebue să fie mai larg: pe măsura vredniciei fiecăruia dintre noi, vom primi însărcinări de inspectori de plasă, de județ, — apoi roluri în conducerea Societăților de vânătoare și chiar a Uniunii Generale a vânătorilor. In fiecare din aceste funcțiuni, inginerul silvic va trebui să facă dovada pregătirii sale în specialitatea vânătoarei

*) Decretul lege pentru organizarea Casei Pădurilor, publicat în Monit. Oficial Nr. 265 din 14 Nov. 1946.

și a spiritului său de organizator. Sacrificiile pe care le-a făcut Statul cu învățământul de vânătoare din școlile silvice trebue să dea roade.

d) Terenurile de vânătoare nearendate, a căror întindere, azi, este de cca 30% din total, trebue să se bucure, până când vor fi date în arendă, de mai multă îngrijire ca până acum.

e) In urma unei îndelungate inactivități în rosturile vânătorești, s'au descomplectat cadrele cinegetice din Administrația C.A.P.S. Ele trebue refăcute. Lucrul nu va merge prea ușor, în vremurile actuale. Totuși, prin reîmprospătarea cunștințelor la funcționarii din serviciu, și prin educarea elevilor în școli, dar mai ales prin activitatea zi de zi pe teren practic, — ceea ce de acum înainte va fi o obligațiune de serviciu, — cadrele se vor reface.

— Un alt sector de activitate pentru Casa Pădurilor îl va constitui administrarea apelor de munte din punct de vedere piscicol, — sector care în ultimul timp a fost tratat cu vitregie chiar de oficialitatea vânătorească. Asupra acestei chestiuni vom reveni.

Poate mulți din cei ce vor citi aceste rânduri își vor pune întrebarea: ce atribuțiuni mai rămân Direcțiunii Economiei vânatului? Pentru a răspunde, voi face o comparație între C.A.P.S. și Direcțiunea Silvică din Minister (fosta Direcție a Regimului silvic). C.A.P.S. are *administrarea* și *gestiunea* averii Statului. Direcțiunea silvică din M. A. D. dă *îndrumări* și exercită *controlul*, la toate categoriile de proprietari de păduri. Rolul pe care-l are Direcția Silvică în materie de păduri, va trebui să-l joace Dir. Ec. Vân. în materie de vânătoare. Și, are mult de făcut, dat fiind că până acum s'a ocupat în special de arendări, neglijând sectorul care trebue să formeze rațiunea ei de a fi.

Se închee o epocă întunecată de care, în interesul păcii, este bine să vorbim cât mai puțin, și începe alta, pe care o dorim luminoasă și plină de roade. Venim cu ramura de măslin.

La nouvelle loi de la Caisse des forêts, et la chasse.

A la suite d'une loi votée en 1922 la chasse dans les forêts domaniales, qui jusqu'alors était administrée par la Caisse des forêts, passait dans les atributions d'un organisme special indépendant: la direction de la chasse.

Par les dispositions d'un récent décrêt-loi (du 14 Novembre 1946), qui vient de donner une nouvelle organisation à la Caisse des forêts de l'Etat, cette Administration regagne ses droits d'administrer la chasse dans se domaines. Il rest, à l'avenir, pour la Direction de la chasse du Ministère des Domaines, seulement le contrôle sur la manière dont la Caisse des forêts de l'Etat exercite l'administration de la chasse.

C R O N I C A

INTERNĂ

I.C.E.F.-ul construeşte

La Tâncăbeşti, pe raza ocolului silvic experimental „Huffel", Ţigăneşti-Ilfov, Institutul de Cercetări Forestiere al României posedă o Grădină Dendrologică, unde pentru scopuri didactice şi experimentale se cultivă nenumărate specii lemnoase.

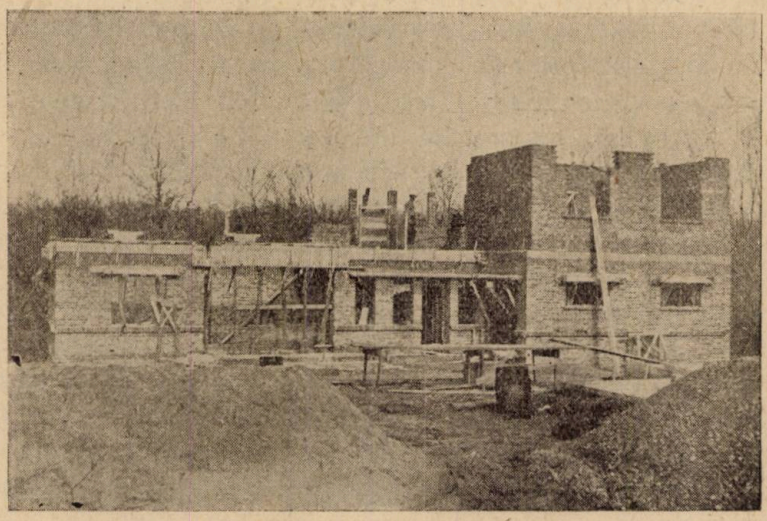

Fig. 1. — Stadiul construcţiei la începutul lunei Decembrie 1946.

Tot pe suprafaţa Grădinei Dendrologice se află şi o staţiune meteorologică de ordinul II, instalată cu binevoitorul concurs al Institutului Meteorologic Central al României, care a pus la dispoziţie aparatura necesară.

Studiile întreprinse aci de membrii I.C.E.F.-ului se întind pe multe domenii: dendrologie, silvicultură, protecţie, climatologie, etc. cu scopul general al Institutului, ca rezultatele investigaţiunilor să servească practicei forestiere în regiunile similare, în afară de considerentul că studenţii în silvicultură pot avea aci, pe o suprafaţă redusă ca întindere, o mare varietate de specii, înlesnindu-le astfel cunoaşterea lor şi modul de cultură corespunzător.

Faptul că Grădina Dendrologică se află la o depărtare de 32 km. de Bucureşti, impune membrilor I.C.E.F.-ului deplasări, care, în situaţia creiată de războiu, se execută în condiţiuni costisitoare şi mai ales nu totdeauna comode şi sigure. Pe

de altă parte, lucrările de teren se cer a fi continuate mai îndelungat la faţa locului, ceea ce presupune deasemeni existenţa unei clădiri adecvate, organizate în acest scop. Până acum însă, I.C.E.F.-ul nu avea la „Grădină" decât o simplă cabană, destinată a servi ca locuinţă şi adăpost personalului permanent de teren (horticultor, observator la staţiunea meteorologică şi paznic), iar nu la dispoziţia personalului ştiinţific.

Ţinându-se seamă de toate aceste consideraţiuni, I.C.E.F.-ul s'a hotărît să construiască un pavilion, unde să fie adăpostite laboratoarele de teren pentru următoarele discipline: botanică şi fitopatologie forestieră, zoologie şi entomologie, protecţia pădurilor, ecologie şi silvicultură, şi unde, la rigoare, personalul ştiinţific al Institutului să poată rămâne mai mult timp pentru executarea lucrărilor. Dela hotărîre la faptă nu a trecut mult timp şi, deşi condiţiunile în care se poate construi astăzi sunt enorm de dificile, s'a pornit la realizarea pavilionului. In adevăr, în ziua de

Fig. 2. — Oficierea serviciului religios cu ocaziunea punerei pietrei fundamentale a pavilionului

13 Septembrie 1946 s'a pus piatra fundamentală a clădirii proectate, în prezenţa majorităţii membrilor Institutului şi desigur în cadrul solemn obişnuit în asemenea împrejurări. Tradiţia a fost de asemeni respectată, oficiindu-se de către preotul comunei sfeştania, primindu-se în acest fel binecuvântarea bisericei strămoşeşti şi urarea pentru ca lucrarea întreprinsă de Institut să aibă sporul urmărit atât pe plan material cât şi spiritual.

Cu titlul de detaliu menţionăm că planurile clădirei au fost întocmite de secţia IX din I.C.E.F. şi verificate de Serviciul Arhitecturii din Ministerul de Agricultură şi Domenii. Execuţia lucrării se face în regie, iar materialele de construcţie au fost aduse dela Braşov, Sinaia, Ploeşti, Bucureşti, Urziceni. Construcţia va cuprinde parterre şi etaj; suprafaţa clădită este de 100 m.²

„Actul de întemeere" al Pavilionului, aşa zisul „pergament", a fost semnat de participanţii la solemnitate, pus într'o sticlă, ceruit şi zidit în fundaţiile zidurilor.

S'a servit apoi o „gustare" la o masă improvizată („de şantier") oaspeţilor din Bucureşti şi lucrătorilor de pe şantier.

Membrii I.C.E.F.-ului şi-au continuat, după aceea, programul: vizitarea pe teren a lucrărilor de amenajament a pădurilor Ocolului silvic experimental Huffel, lucrări ce se execută de către Secţia VI din Institut. Cu această ocazie, problemele de regenerare a stejarului la Ţigăneşti, au fost în detaliu discutate „la faţa locului", în parcelele mai caracteristice, avizându-se la măsurile considerate ca cele mai potrivite pentru asigurarea regenerării „în stejar".

*

Desigur, în alte timpuri, un eveniment de acest gen nu ar fi depăşit dimensiunile unui simplu fapt divers. Pentru dificultăţile zilelor noastre însă, faptul că un Institut de cultură, prin conducătorii şi membrii lui, încearcă să realizeze un program de lucru în serviciul ştiinţei şi practicei forestiere, merită toată atenţiunea şi se cere a fi consemnat pentru patrimoniul moral al Corpului silvic român. Este de dorit, ca, pornind dela construirea acestui pavilion al laboratoarelor de teren, I.C.E.F.-ul să ajungă stăpânul mai multor pavilioane de acest fel încât mai multe părţi din ţară şi mai ales în fericita situaţie de a creea şi în Bucureşti condiţiile de lucru cele mai bune pentru inginerii dedicaţi cercetărilor, realizând o clădire impunătoare pe măsura importanţei ştiinţei în practica silvică. In fond, va fi o contribuţie mai mult pentru cauza pădurilor şi nu mai puţin şi o mândrie în plus a Corpului silvic.

Exemplul dela Mihăeşti

Ocolul silvic experimental „Carol I" Mihăeşti-Muscel, are un nou şef, D-l Ing. G. Elian, numit în locul D-lui Ing. Subinsp. silvic I. Pavelescu, promovat în Administraţia Centrală I.C.E.F. în funcţiunea de Subdirector al Bunurilor. Până aci, informaţia, neutră şi indiferentă, este din capitolul care se numeşte „mişcarea în personalul I.C.E.F.". Direcţiunea Institutului a ţinut însă ca instalarea, respectiv plecarea titularilor Ocolului să se facă într'un cadru festiv. Pentru seriozitatea timpurilor ce trăim, manifestaţiunile de acest gen ar părea într'un prim aspect, oarecum exagerate. Se va vedea, însă, din cele ce urmează, că este vorba de un gest foarte nimerit şi care merită să aibă o publicitate cât mai mare. Deaceea am şi intitulat această notiţă scurtă: exemplul dela Mihăeşti.

In adevăr, Mihăeştii nu înseamnă un ocol ca oricare altul. Aci, se poate spune că se trăeşte într'o lume aparte. Pare că ar fi şi un alt fel de oameni. Vorbesc din punctul de vedere al *relaţiilor dintre om şi pădure*. Nu există conflicte, ci *armonie*. Şi tocmai acest lucru a ţinut I.C.E.F.-ul să releve. Unii explică aceasta prin spiritul lui Iuliu Moldovanu, creatorul Mihăeştilor. Alţii, prin vrednicia urmaşilor descălicătorului. Conducerea Institutului însă, a vrut să se exprime clar ceeace toţi simţeau: Inginerul Ion Pavelescu a ştiut, în timpul lui, să împace nevoile oamenilor cu rosturiile pădurilor ocolului. Aceasta se poate numi înţelepciune, sau privilegiu al soartei, cumînţenia populaţiei sau întâmplare. Fapt este că inginerul Pavelescu timp de aproape 9 ani cât a condus ocolul Mihăeşti a reuşit să aibă sau să facă din locuitorii satelor învecinate ocolului şi avizate la pădurile acestuia, prieteni ai codrilor,

în aşa fel încât chiar în vremuri de strimtorare pentru crescătorii de animale nu s'a cerut ocolului Mihăeşti, în ultimii doi ani, învoiri la păşunat în păduri, cu toate că legile în vigoare permiteau. Este şi aceasta o formă de a exprima respectul pentru pădure.

Dar, reprezintă conduita sătenilor ecoul activităţii şefului de ocol?

La masa festivă care a fost organizată la ocol, în ziua de 4 Decembrie 1946 au luat parte, D-l Prof. C. C. Georgescu şi mai mulţi membri din I.C.E.F., D-l Director al Direcţiei C.A.P.S. Piteşti, dar mai ales reprezentanţii celor două sate mai vecine ocolului, Mihăeşti şi Valea Popii, şi anume: preoţii, învăţătorii, notarii, perceptorii... etc.

Şi aceşti comeseni, în deosebi, fără nici o obligaţie protocolară, au mărturisit cinstit că au avut în inginerul Pavelescu un reprezentant al Statului, manifestat sub forma de sfătuitor şi ajutător, totdeauna săritor la nevoile unei şcoale, biserici, cămin cultural, primării, fie că era vorba de lemn de foc, ori de construcţie, pentru poduri sau împrejmuiri, dar şi înţelegător pentru viaţa cea de toate zilele a săteanului. Această comportare a ţinut s'o răsplătească I.C.E.F.-ul, exprimând deci o preţuire a rostului inginerului silvic şi *sub aspectul lui social*, nu numai ca tehnician capabil şi întreprinzător în problemele de ordin profesional.

Dar Direcţiunea I.C.E.F. a mers şi mai departe. A exprimat şi populaţiei satelor de pe lângă ocolul silvic experimental Mihăeşti recunoştinţa cuvenită pentru înţelegerea arătată. Anume, a instituit două premii, numite *premiile Iuliu Moldovan*, în valoare, fiecare, de câte 500.000 lei, destinate la doi elevi, din comunele Mihăeşti şi Valea Popii, apreciaţi de învăţători, preoţi şi primari ca cei mai merituoşi. A mai constituit de asemeni, două fonduri a câte un milion lei, pentru cele două cămine culturale din comunele Valea Popii şi Mihăeşti, destinate şi acestea a contribui la realizarea rosturilor căminelor. Fapta a urmat cuvântului: în ziua de 22 Decembrie 1946, aceste premii au fost atribuite aleşilor celor două şcoale, iar fondurile au fost predate căminelor culturale.

Aceste fapte se înscriu în zestrea morală a ocolului silvic experimental „Carol I", care a depăşit rangul unei anonime „unităţi exterioare" a unei administraţii forestiere, devenind o instituţie în sine. Mihăeştii, prin parcul creiat de Iuliu Moldovan, prin construcţiile ridicate de Inginerul Ion Pavelescu, prin pădurile experimentale apărate şi de iubirea şi respectul populaţiei, reprezintă un exemplu pentru toată Ţara Românească. Tânărul inginer G. Elian, noul şef al ocolului, moşteneşte o situaţie înfloritoare şi toate cuvântările colegilor mai mari şi ale reprezentanţilor satelor au exprimat urarea să ducă ocolul pe linia progresului trasată de înaintaşi.

Viitorimea forestieră

Opinia publică din ţara noastră a fost făcută atentă şi în toamna anului 1946 asupra unui subiect periodic din lumea studenţească: examenele de admitere la Universitate şi Politehnică. Cum chestiunea, prin modul în care s'a agitat, depăşeşte interesul personal sau de familie, prezentându-se şi ca o problemă de Corp, vrem să stăruim puţin asupra ei, întrucât este vorba fără nici o exagerare despre viitorul Corpului. In adevăr, Şcoala (respectiv facultatea) de silvicultură şi Corpul silvic nu sunt două instituţiuni independente până la ignorare reciprocă. Toată lumea ştie că progresul învăţământului nostru se datoreşte în mare măsură şi interesului pe care

Corpul silvic l-a purtat cărţii şi nivelului ştiinţific al şcoalei, încă dela înfiinţare, în mod susţinut, conştient de adevărul că o şcoală bună înseamnă profesionişti competenţi, şi că prestigiul şcoalei este baza prestigiului Corpului. Nici o profesiune, oricât de nobilă şi de exclusiv în serviciul societăţii umane ar fi, nu se va bucura de consideraţia publică atât timp cât membrii acelei profesiuni se recrutează la întâmplare, fără nici o pregătire şi fără nici o selecţiune.

Dar, mai întâi, să rememorăm faptele. Studenţii dela Silvicultură ca şi de la oricare facultate a Politehnicei sau dela Universitate se recrutează prin concursuri de admitere. Bineînţeles, nu există, acum, condiţiuni identice la concurs pentru toate facultăţile. Adică, nu mai este un concurs comun. Facultăţile îşi au programele lor şi deci concursurile lor. Mai departe, trebue să ţinem seama că orientarea tinerilor bacalaureaţi către facultăţi este diferită: la unele facultăţi sunt mai mulţi candidaţi la altele mai puţini. Cum capacitatea de primire a facultăţilor este limitată şi caracteristică pentru fiecare facultate, şi media de intrare este variabilă: la unele facultăţi se intră cu o medie mai mare, la altele şi cu o medie mai mică, în raport, repet şi de numărul candidaţilor şi a locurilor libere. In sfârşit, rezultatele concursurilor au făcut clasificarea eternă: reuşiţi şi nereuşiţi. De aci a început agitaţia: numărul nereuşiţilor fiind apreciabil, s'a cerut să se ţină seamă de ei. Sunt tineri cari vor să înveţe carte. Şi nu sunt locuri. Deci, să se mărească numărul locurilor sau să se mai înfiinţeze şi alte facultăţi, etc. Propuneri au fost multe. Una dintre acestea însă ne-a atras cu deosebire atenţiunea: nereuşiţii dela unele facultăţi ale Politehnicei să fie admişi în alte facultăţi pe baza examenului dat, dacă notele lor („punctajul") se încadrează în limitele admise. Cu alte cuvinte, cine nu a reuşit la arhitectură, sau chimie, să zicem, dar are totuşi o sumă de note, care, dacă ar fi fost înscris la mine şi metalurgie ori silvicultură, i-ar fi permis să devină student al Politehnicei, să fie admis la aceste facultăţi. Menţionăm că în cadrul Universităţii nu s'a pus problema la fel. Cine nu a reuşit la o facultate (ex. fizico-chimice, matematici), a dat *alt* concurs pentru altă facultate (naturale, farmacie, etc.), dar nu s'a cerut deplasarea pur şi simplu a lotului de nereuşiţi la altă facultate pe baza examenului odată dat. In acest aspect al problemei, se impune, cred, să privim cu mai multă stăruinţă. Pentrucă se repune cu toată seriozitatea problema orientării profesionale şi problema selecţiunei, ca să nu mai vorbim despre aceea a atmosferei în şcoală.

In această privinţă este uşor de imaginat ce se petrece într'o politehnică între studenţii diferitelor facultăţi, ce poziţie se creiază unei facultăţi când studenţii ei sunt în bună parte respinşii altor facultăţi.

Desigur, situaţia s'a rezolvat de autorităţile de resort în felul considerat cel mai echitabil. Dar, problema a rămas pusă şi este de datoria şi a corpurilor de specialişti şi a facultăţilor să o lămurească într'un timp nu prea îndelungat, cel puţin în forma prospectelor, care existau odinioară, la unele institute de educaţie, până când problema psihotehnicei în general va putea fi lămurită. Pentrucă este surprinzător cum acelaş tânăr încearcă să bată la poarta diferitelor viitoare profesiuni, fără să bănuiască poate, că îl vor solicita în modul cu totul diferit. Unul este temperamentul necesar unui chimist de laborator, altul pentru un inginer de şantier în aer liber, sau într'o mină ori într'o fabrică etc. Una-i fantezia şi gustul arhitectului şi alta cea necesară geodetului, etc. etc. Adică, sunt categorii de inginerie care cer temperamente dinamice, altele care cer temperamente mai potolite, reflexive, etc. Cum îşi aleg tinerii cariera? Este indiferent acest lucru facultăţilor din Politehnică? Profe-

sorii nu sunt direct şi imediat interesaţi să ştie dacă materialul uman, pe care-l primesc spre modelare după chipul şi asemănarea prototipului ideal de inginer, este omogen sau nu? Nu lucrează mai bine, cu mai mult randament, când tinerii studenţi îşi pot răspunde la întrebările inerente adolescenţei: „Ce voiu fi eu?", „Ce caut eu în această facultate?", „Ce sunt eu aci?". In această ordine de idei cred, că a considera problema orientării profesionale rezolvată şi ca o chestiune personală şi a se insista numai asupra selecţiunei elementelor prin concursuri, înseamnă a lămuri numai parţial problema tineretului. De aceea, orice început în această materie este binevenit, iar discuţiunile şi propunerile concrete în această direcţie trebuesc salutate cu cel mai viu interes. Ideea unei orientări profesionale încă de pe băncile şcoalei secundare, după cum propune colegul nostru D-l G. Căuta (Bistriţa-Năsăud) într'un articol, (ce se va publica la partea profesională a Revistei) merită a fi considerată ca o soluţiune practică. Interesul este, ca prin aceste preocupări, să ajungem a pregăti pe viitorii ingineri în aşa fel încât să corespundă în mod optim profesiunei, atât pentru ca activitatea lor de tehnicieni să aibă randamentul cel mai bun, cât şi pentru a le asigura acordul maxim între aptitudinile lor personale şi viaţa în sine de profesionist, cu alte cuvinte: fericirea lor.

T. Bălănică

PROBLEMA MUNCII IN EXPLOATAREA FORESTIERĂ

Cercul de Studii Forestiere al Societăţii „Progresul Silvic" a organizat în cadrul ciclului de conferinţe din sesiunea 1945—46 o serie de şedinţe în formă de *symposion* în care s'au luat în desbatere câteva probleme de actualitate ale economiei forestiere române. Inaugurarea acestor şedinţe-symposion s'a făcut în ziua de 12 Februarie 1946, punându-se în desbatere *Problema muncii în exploatarea forestieră*. In cadrul acestui subiect general au fost susţinute următoarele teme, preşedinţia desbaterilor având-o d-l *prof. Ilie C. Demetrescu:*

1) Problema uneltelor în exploatarea forestieră de d-l ing. Dr. E. Vintilă;
2) Aspectul social al muncii forestiere, de d-l ing. Teofil Georgian;
3) Randament, munca în acord şi remuneraţia ei, de d-l ing. Romeo Răşcanu;
4) Asigurarea muncitorilor forestieri, de d-l ing. Constantin Dragu;

Redăm în cele ce urmează rezumatul temelor susţinute de conferenţiari şi discuţiunile ce au avut loc. (Conferinţa d-lui ing. dr. E. Vintilă a fost prezentată în cronica Revistei Pădurilor Nr. 1—4/1946).

Randament, muncă în acord şi remuneraţia ei.

D-l ing. Romeo Răşcanu defineşte în introducere criteriul obiectiv de salarizare a muncii în acord prin aprecierea randamentului muncii sau a prestaţiei zilnice. De aici necesitatea precizării întregii game de lucrări principale ce se întâlnesc în exploatarea de pădure (doborît, fasonat, corhănit, semitârîre, trasul în pădure, întreţinerea drumurilor de tras, stivuitul sau încărcatul în vagon c.f.s., construcţii de instalaţii etc.). Pe baza unei cronometrări atente se alcătueşte tabloul statistic recapitulativ al prestaţiilor medii zilnice. Calculul simbriei zilnice a lucrătorului de pădure trebue să se facă astfel ca să i se asigure: o nutriţie normală, cuprinzând numă-

rul de calorii necesar (după o schemă de calcul pe bază de date statistice), acoperirea plăţii corporaţiei şi impozitelor, acoperirea uzurii vestmintelor şi sculelor şi un câştig pentru întreţinerea familiei. In continuare, se expune modul de calcul al preţurilor unitare medii pentru fiecare gen de muncă. Ca o concluzie practică a acestei expuneri, conferenţiarul prezintă modul de calcul al preţului produselor lemnoase ţinând seama de: havaet, muncă şi beneficiu legal. Din divergenţele sau insuficienta cotare a celor trei elemente ale preţului se nasc conflicte de interese pe care legiuitorul tinde să le împace prin o serie de preocupări între care cele pentru încheerea contractului colectiv de muncă ocupă un loc remarcabil în legislaţia socială a timpurilor noastre. Ca aplicaţie se face calculul preţului unitar al buştenilor de răşinoase loco-fabrică, ţinându-se seamă de remuneraţia muncii prevăzută în contractul colectiv.

Aspectul social al muncii forestiere

D-l ing. *Teofil Georgian* îşi începe expunerea sa asupra aspectului social al muncii forestiere prin următoarea definiţie largă a muncitorului forestier: „oricine, care prin munca lui fizică sau intelectuală contribue la conservarea, ameliorarea, mărirea şi valorificarea patrimoniului forestier". Prin prisma acestei definiţii, Domnia sa apreciază la peste 100.000 numărul total al muncitorilor cari contribue în toată ţara la producerea celor 10 milioane m. c. anual material brut lemnos. Dintre toate categoriile de muncitori, muncitorul din pădure, lucrând în condiţiuni excesive fizice şi materiale, izolat adeseori în parchete greu accesibile şi neavând posibilitatea transmiteri revendicărilor şi a solidarizării în masă pentru susţinerea lor, a fost cel mai puţin observat dintre factorii activi din câmpul muncii forestiere. Problemele ce se pun pentru muncitorimea forestieră sunt multiple. Se pune în primul rând problema pregătirii lor profesionale, care astăzi nu este încă reglementată. Este necesară în crearea unor centre de instruire, şcoli practice, ateliere mobile, de preferinţă în regiuni unde îndeletnicirea lucrărilor de pădure este curentă. In paralel cu aceasta se pune problema colonizării muncitorilor forestieri, din regiunile în care numărul lor este excedentar (Bihor, Maramureş, ş. a.) spre regiunile deficitare, tinzându-se la o repartizare geografică uniformă a disponibilului de braţe de muncă.

In încheere, conferenţiarul revine asupra conţinutului definiţiei dată muncitorului forestier, susţinând unitatea muncitorimii intelectuale şi manuale din câmpul exploatării forestiere. Interesele muncitorimii trebuesc afirmate cu toată vigoarea şi susţinute de întreaga masă solidarizată în jurul aceloraşi scopuri ce sunt de atins.

Asigurarea lucrătorilor forestieri

D-l ing. *Const. Dragu* a analizat problema muncii în exploatarea forestieră din punctul de vedere al asigurării lucrătorilor forestieri şi aspectul juridic al acestei probleme.

Asigurarea lucrătorilor forestieri este o problemă care se desbate la noi în ţară de câteva decenii. Prima asigurare legiferată a fost asigurarea împotriva riscului de accident, care a fost lăsată în sarcina patronului. Legea de unificare a regimului asigurărilor sociale din 1933 a creat un singur risc, denumit „riscul de accident, de boală şi bătrâneţe". Impotriva riscului social au fost asiguraţi toţi lucrătorii

industriali dar nu şi cei agricoli. In felul acesta a apărut nevoia de a se lămuri dacă lucrătorii forestieri sunt lucrători agricoli sau sunt lucrători industriali, pentru a se şti dacă ei sunt cuprinşi în asigurările sociale sau nu. Pentru calificarea lucrătorilor din fabricile de prelucrarea lemnului chestiunea a fost mai uşoară deoarece aceştia au putut fi uşor socotiţi lucrători industriali. Chestiunea a apărut dificilă pentru cei dela exploatarea pădurilor, construcţia şi întreţinerea drumurilor forestiere sau căilor ferate înguste. Aceşti lucrători se găsesc răspândiţi în regiunile muntoase, în localităţi îndepărtate de oraşe şi chiar de sate, unde organizarea serviciului de asistenţă medicală întâmpină până astăzi serioase dificultăţi. Legiuitorul din 1933 ca şi cel din 1940, conştient de aceste dificultăţi a exceptat lucrătorii agricoli dela asigurarea obligatorie pentru motivul menţionat în expunerile de motive că asistenţa medicală la sate nu este organizată şi nici nu poate fi organizată în curând. Organizarea asistenţei medicale la sate interesează însă întreg poporul şi la această operă trebue să contribue în aceeaşi măsură Ministerul Sănătăţii şi Muncii, ca şi Ministerul Asigurărilor Sociale. Până în prezent o înţelegere între aceste instituţii de Stat nu s'a putut concretiza în formă practică. Conferenţiarul îşi exprimă în încheerea interesantei sale expuneri speranţa că astăzi, când problemele muncitoreşti sunt mai atent tratate de guvernul ţării, asigurarea muncitorilor agricoli să devină o realitate, şi în felul acesta să se rezolve şi problema asigurării lucrătorilor forestieri.

Discuţiuni

La discuţiunile deschise asupra temelor susţinute de d-nii conferenţiari au luat cuvântul d-l ing. *Cezar Cristea*, care a evidenţiat necesitatea extinderii preocupărilor inginerilor silvici dela pregătirea profesională a factorului uman la desăvârşirea utilajului tehnic al muncitorului şi chiar la propaganda în favoarea lemnului. In special domnia sa a insistat asupra necesităţii desvoltării pregătirii economice şi tehnice a inginerilor silvici pentru realizarea unui spor de producţie prin eliminarea pierderilor dela sortări şi debitare, evitarea risipei ce rezultă prin folosirea lemnului în combustiune, folosirea deşeurilor prin desvoltarea unei industrii de prelucrare chimică şi reducerea industriei cherestelei la proporţiile normale producţiei normale a pădurilor ţării.

D-l prof. Ilie Demetrescu, care a prezidat desbaterile acestui symposion, a pus concluziuni asupra chestiunilor atacate în discuţiuni, mulţumind tuturor pentru contribuţiunea dată la punerea în lumina cât mai justă a unei probleme din cele mai acute a economiei forestiere române.

(14)

PROBLEMA ÎMPĂDURIRILOR ÎN STEPA ROMÂNĂ

In şedinţele Cercului de studii forestiere al Societăţii „Progresul Silvic", din 1 şi 7 Martie 1946 s'a desbătut, sub forma unui symposion subiectul cu titlul de mai sus. Şedinţa a fost prezidată de d-l *Consilier Silvic Marin Petcuţ*. discuţiunile purtându-se în jurul următoarelor teme desvoltate de d-nii:

1) Ing. Ştefan Rubţov: Aspecte tehnice şi staţionale ale culturii forestiere în stepa română;

2) Ing. Ilie Mateescu: Protecţia căilor de comunicaţie prin mijloace forestiere;

3) Ing. Dr. Ion Vlad: Lucrări de împăduriri în stepa română.

In caietele revistei s'au făcut dările de seamă ale conferinţelor d-lor Ing. I. Mateescu şi Ing. Dr. I. Vlad. Prezentăm astăzi rezumatul conferinţei d-lui ing. St. Rubţov, precum şi discuţiunile ce au avut loc în jurul subiectului general al symposionului.

Aspecte tehnice şi staţionale ale culturii forestiere în stepa română

D-l ing. Ştefan Rubţov a pus problema împădurilor în stepa română în strânsă legătură cu cea a măririi producţiei agricole, arătând că pădurea este un factor determinant în ameliorarea cantitativă şi calitativă a producţiei agricole. In Bărăgan şi stepa dobrogeană cca 2.750.000 ha culturi agricole şi 30.000 ha izlazuri sunt expuse riscurilor secetei. Procentual, în cuprinsul Bărăganului avem: 70% arături, 10—15% izlazuri, 13—18% terenuri neproductive (vetre de sat, oraşe, ape) şi numai 2% păduri. Creşterea procentului de păduri în stepă este necesară atât pentru ameliorarea culturii agricole, cât şi pentru sporirea producţiei lemnoase în aceste regiuni.

Conferenţiarul îşi propune să răspundă la următoarele întrebări: ce fel de pădure să creem şi ce formă să aibă aceste păduri? In stepă pădurea nu găseşte condiţiuni prielnice pentru desvoltarea ei în masiv, dar cercetările au dus la concluzia *că pădurile în formă de fâşii sunt cele mai rezistente formaţii forestiere în stepa uscată*, pentrucă aceste fâşii se bucură de toate avantajele unei liziere de pădure (umiditate pronunţată, lumină abundentă, concurenţă redusă a rădăcinilor). Din punct de vedere economic se poate afirma că nici sustragerea dela cultură agricolă a celor 5—6% suprafaţă destinată perdelelor nu constitue o sarcină insuportabilă pentru proprietar, date fiind avantajele ce decurg din aceasta.

Din punct de vedere tehnic cultura perdelelor forestiere este diferită de silvicultura propriu zisă. Scopul creerii perdelelor forestiere defineşte şi mijloacele tehnice de realizare şi întreţinerea lor. Avem deci o silvicultură nouă: *silvicultura perdelelor forestiere*, iar agricultura în stepă trebue să devină o *silvo-agricultură*. In acest nou fel de cultură a pământului planul de muncă se aplică în interiorul unei reţele forestiere proectate de silvicultor de comun acord cu agronomul, poziţia reţelei fixându-se de preferinţă pe hotarele câmpurilor de asolament.

Lăţimea minimă a perdelei, stabilită după îndelungate experienţe în staţiunile din U.R.S.S. şi confirmate de cele de pe câmpurile de experimentaţie ale Institutului de Cercetări Forestiere al României, este de 9—12 m, lăţime strict necesară pentru ca fâşiile de pădure să-şi joace rolul de regulatoare a umidităţii prin absorbirea şi păstrarea ei în pătura moartă formată.

Speciile forestiere indicate în acest scop se pot împărţi după particularităţile staţionale ale Bărăganului. Conferenţiarul distinge — în funcţie de relief şi sol — cinci staţiuni forestiere tipice, pentru care recomandă, după experimentări proprii:

a) *staţiunea I* (pe cernoziomuri ciocolatii din dreapta Călmăţuiului — în Bărăganul nordic) 18 specii: salcâmul, stejarul, părul, ulmul de câmp, ulmul de Turchestan, frasinul comun, frasinul american, plopul canadian, glădiţa, dudul, arţarul tătărăsc, jugastrul, cireşul, sofora, sângerul, păducelul, socul şi caragana.

b) *staţiunea I-A* (pe cernoziomuri ciocolatii şi castanii nisipoase din Bărăganul sudic) 9 specii: stejarul, salcâmul, sofora, ulmul de Turchestan, arţarul tătărăsc, socul, păducelul, caragana şi sălcioara mirositoare.

c) *staţiunea II* (pe solurile castanii din stepa Ialomiţei şi pe terasa Brăilei—Bărăganul nordic) 8 specii: stejarul, salcâmul, glădiţa, ulmul de Turchestan, dudul, caragna, salba moale şi lemnul câinesc.

d) *staţiunea II-A* (pe soluri castanii din Bărăganul sudic) 8 specii: stejarul, sofora, ulmul de Turchestan, ulmul de câmp, salcâmul, caragana, lemnul câinesc şi sălcioara mirositoare (Eleagnus).

e) *staţiunea III* (de pe terasele inferioare dintre Buzău şi Călmăţui şi între Buzău şi Râmnicul Sărat) 11 specii: stejarul, frasinul comun, ulmul de câmp, plopul canadian, salcâmul, jugastrul, arţarul tătărăsc, lemnul câinesc, salba moale, păducelul şi sângerul.

f) *staţiunea IV* (pe soluri bălane) 5 specii: sofora, stejarul, salcâmul, glădiţa şi caragana.

Se recomandă cinci „tipuri" de perdele, dându-se şi schema amestecului speciilor pentru fiecare staţiune în parte, dintre acestea primele bazându-se pe experimentaţii proprii, iar cele din staţiunea IV după cercetările din staţiunile ruseşti.

In încheere, conferenţiarul rezumează astfel aspectele problemei împăduririlor în stepa română:

a) agricultura în stepă să devină o silvo-agricultură;

b) silvicultura în stepă este silvicultura perdelelor forestiere;

c) lăţimea minimă a perdelelor forestiere să fie respectată;

d) continuarea cercetărilor pentru stabilirea staţiunilor forestiere tipice a speciilor şi tipurilor de perdele indicate pentru fiecare staţiune în parte;

e) întreprinderea de experimentări cu exotice pentru găsirea unor specii potrivite culturii forestiere în stepa română.

Discuţiuni

Discuţiunile asupra problemei împăduririlor în stepa română au continuat în şedinţa din 7.III.1946 a Cercului de Studii.

D-l prof. Const. Chiriţă a arătat importanţa mare pe care o are capacitatea de reţinere a apei pentru împăduririle în stepe, această problemă fiind în definitiv o problemă de apă în sol. Domnia Sa prezintă o serie de grafice referitoare la variaţia indicelui de ariditate „De Martonne" în stepele româneşti în cursul anului, indice care dă indicaţiuni asupra posibilităţilor de instalare a pădurii în aceste regiuni. Luând în consideraţie variaţia apei cedabile şi a apei moarte din sol din aceleaşi regiuni, d-l ing. C. Chiriţă demonstrează dificultăţile culturii forestiere pe solurile stepelor româneşti. Domnia Sa este de părere că se vor putea totuşi crea păduri formate din fâşii alternative de specii de arbori cu fâşii de arbuşti pentru a le putea astfel proteja solul contra uscării de către vânt şi pentru a-l feri şi de înierbare. Aceste formaţii forestiere pot fi mai avantajoase decât perdelele forestiere propriu zise.

D-l ing. I. Lupe expune punctul Domniei Sale de vedere în această privinţă, arătând că perdelele forestiere sunt preferabile masivelor păduroase, pentrucă perdelele acumulează zăpada în ambele părţi şi în interiorul lor, bucurându-se de o mai

mare cantitate de apă în sol. Domnia Sa susţine, pe baza experimentărilor proprii în cadrul I.C.E.F. că viitorul culturii forestiere în stepă aparţine perdelelor de protecţie.

D-l ing. T. Comes pune în evidenţă aspectul social al problemei. Prin rezolvarea ei se vor obţine pe lângă creşterea procentului de împăduriri, ameliorarea culturii agricole, înrâurire favorabilă asupra climei locale, schimbarea peisagiului local şi un bun plasament al braţelor de muncă din regiune la lucrările vaste ce se vor întreprinde pentru crearea şi întreţinerea perdelelor forestiere. Dat fiind acest interes de ordin social oficialitatea şi-ar putea însuşi realizarea acestei opere, creind organele şi prevederile bugetare necesare în acest scop. Odată cu reorganizarea Ministerului Agriculturii şi-ar putea găsi o soluţie fericită şi această problemă.

D-l Consilier silvic Marin Petcuţ, în calitate de preşedinte al desbaterilor acestui *symposion*, aduce mulţumiri d-lor conferenţiari: ing . Dr. I. Vlad, ing. Şt. Rubţov şi ing. I. Mateescu, pentru preţioasele contribuţiuni date la discutarea şi clarificarea problemelor în legătură cu împăduririle în stepa română.

Trecând la analiza comunicărilor făcute, cu privire la conferinţa d-lui ing. dr. *I. Vlad*, d-l consilier M. Petcuţ evidenţiază spiritul nou şi valoroasa contribuţie originală a cercetărilor comparative asupra sistemului radicelar întreprinse de conferenţiar pentru speciile folosite la împăduririle din Bărăgan. Aceste cercetări amănunţite pot constitui un îndreptar preţios pentru lucrările de împăduriri în stepa română, evitându-se în viitor greşeli la constituirea unor amestecuri cari altădată erau recomandate în literatura de specialitate, pentru ca acum, privite prin prisma concluziunilor practice ale acestor cercetări, să apară ca incompatibile cu cele mai elementare percepte ale ştiinţelor silvice. (de ex.: stejarul cu salcâmul, sau ulmul de Turchestan şi plopul ca specii principale şi amorfa ca arbust, dau o distribuţie a sistemelor radicelare epuisante pentru umiditatea din sol). D-l consilier M. Petcuţ remarcă însă că unele cercetări ale d-lui ing. Dr. I. Vlad, fiind făcute în luncile inundabile din regiunea Bărăganului, pe o formaţiune intrazonală, nu pot fi considerate ca valabile pentru stepa propriu zisă.

Cu privire la comunicarea d-lui ing. *Ilie Mateescu*, d-l consilier M. Petcuţ remarcă concluziunile judicioase privitoare la dimensiunile şi amplasamentul perdelelor faţă de calea de comunicaţie protejată, dar îşi exprimă toată rezerva asupra eficacităţii modalităţii de tratament denumită de conferenţiar „crâng grădinărit" (o expresie nouă pentru terminologia silvică), cunoscută fiind capacitatea redusă de lăstărire a speciilor sub adăpost. O soluţie recomandată de literatura rusă este cea a exploatării în crâng simplu pe jumătate de perdea (longitudinal).

Asupra comunicării d-lui ing. *St. Rubţov*, d-l consilier M. Petcuţ evidenţiază pe deoparte soluţiile judicioase bazate pe practica personală de 8 ani a conferenţiarului în acest domeniu şi pe un vast material bibliografic din literatura rusă, dar pe de altă parte semnalează unele afirmaţii care — pornite dintr'un zel profesional explicabile — pot fi totuşi socotite ca exagerate (excluderea secetelor prin prezenţa pădurii în stepă, preconizarea unei „silvo-agriculturi" ş. a.) In ceea ce priveşte speciile indicate pentru cultura în stepă, faţă de listele de specii prezentate de conferenţiar, Domnia Sa este de părere că cele mai sigure garanţii de reuşită le oferă speciile indicate de natură şi prezente în pădurile şi tufişurile din antestepa vecină, iar ca specii exotice: ulmul de Turchestan, salcâmul şi plopul de Canada, toate specii veri-

ficate în câmpurile de experimentaţie ale Institutului de Cercetări Forestiere al României. In privinţa exoticelor este de acord cu conferenţiarul pentru continuarea cercetărilor în vederea găsirii unor specii exotice aclimatizabile stepei noastre, dar combate argumentaţia folosită de conferenţiar în sprijinul acestei teze, după care repartiţia geografică a speciilor forestiere ar putea fi determinată pe lângă factorii sol şi climă şi de condiţiile istorice. Această afirmaţie este justă numai precizând că factorii istorici pot fi determinanţi în condiţiuni climatice şi edafice identice.

In privinţa părerii exprimată de d-l *prof. C. Chiriţă* asupra posibilităţii creerii unor plantaţiuni masive în stepă în formă de fâşii de arbuşti, d-l consilier M. Petcuţ crede că acest fel de plantaţiuni nu sunt nici necesare pe tot cuprinsul stepei şi nici nu au şanse sigure de reuşită decât în stepa umedă cu cernoziom ciocolat, pe când în stepa cu cernoziom castaniu regenerarea şi sănătatea arboretelor create este problematică. In stepa uscată cu sol bălan vigoarea de vegetaţie a arboretelor este mult redusă, iar întreţinerea foarte costisitoare.

Din lucrările proprii şi din expunerile făcute de conferenţiari, precum şi din discuţiunile urmate, d-l consilier M. Petcuţ trage următoarele concluziuni referitoare la problema împăduririlor în stepa română:

1. — spre a se veni în sprijinul culturii agricole în stepă, precum şi din consideraţiuni de ordin economic, de apărare naţională, estetic şi sanitar este necesar şi posibil să se facă plantaţiuni de arbori forestieri în stepa română;

2. — în general aceste plantaţiuni trebuesc făcute sub formă de benzi (perdele forestiere);

3. — lăţimea indicată pentru aceste benzi, pentru protecţia agriculturii, este de 9—12 m, iar cele pentru protecţia căilor de comunicaţie şi cu scop sanitar de 30—40 m şi chiar 60—100 m.

4. — orientarea perdelelor forestiere pentru protecţia agriculturii să fie perpendiculară pe direcţia crivăţului şi a vânturilor uscate;

5. — distanţa optimă dintre perdele este de 400—600 m, nedepăşind însă 1000 m.

6. — pregătirea terenului cu 2—3 ani înainte (având ca scop dispariţia completă a pirului) şi mobilizarea prin arătură de toamnă este o condiţie primordială pentru reuşita plantaţiilor;

7. — lucrările de întreţinerea plantaţiilor trebuesc continuate cel puţin 2—3 ani;

8. — amestecul speciilor în perdele să fie constituit din: specii principale (arbori), specii de ajutor şi arbuşti;

9. — specii indicate sunt cele autohtone, care cresc în antestepă;

10. — dintre speciile exotice, cercetările de până acum au calificat pentru stepa Dobrogei şi Bărăgan: plopul de Canada, ulmul de Turchestan şi în plus, salcâmul şi caragana pentru Bărăgan;

11. — plantaţiunile masive sunt recomandabile numai pentru terenurile degradate din stepa umedă (terenuri cu pante mari, improprii pentru cultura agricolă), limitând la 20—30 ani vârsta regenerării acestor arborete; — pentru stepa uscată

speciile preferate vor fi dintre arbuşti, cel mult arbori de mărimea III-a (jugastru, vişin turcesc, maclura etc.);

12. — dintre speciile indicate pentru etajul superior să se dea preferinţă celor mai repede crescătoare şi celor cari corespund tehnologic cerinţelor materialului de construcţie rurală.

(15)

PROBLEMA PROTECŢIEI PĂDURII

Ciclul de conferinţe al Cercului de studii Forestiere al Societăţii „Progresul Silvic" pe anul 1946/47 s'a încheiat cu un symposion ţinut în ziua de 12.IV.1946 în sala AGIR. Subiectul general desbătut în acest symposion a fost: „Problema protecţiei pădurii", discuţiunile purtându-se în jurul următoarelor teme susţinute de d-nii:

— ing. Dr. Mircea Ene: „Combaterea factorilor vătămători";
— ing. Dr. Theodor Rădulescu: „Protecţia pădurii în lumina legiuirilor silvice" şi
— ing. Titus Comes: „Pădurea ca monument al naturii".

Şedinţa a fost prezidată de d-l prof. Gr. Eliescu, prodecanul Facultăţii de Silvicultură dela Politehnica din Bucureşti.

Redăm în cele ce urmează rezumatul temelor susţinute de conferenţiari.

Combaterea factorilor vătămători

D-l *ing. Dr. Mircea Ene* îşi începe conferinţa cu o serie de consideraţiuni asupra echilibrului biocenotic al pădurii, acest echilibru trebuind să fie conceput ca ceva labil, dinamic, nu rigid, static. Menţinerea asociaţiei biologice complexe, *pădurea*, într'o stare de ponderare a factorilor ei componenţi, ferind-o de turburări cari să ducă la compromiterea echilibrului biocenotic, constitue grija silvicultorului conştient de amploarea fenomenului al cărui dirijor este.

Pădurea cea mai puţin ameninţată de vătămări este cea care are cele mai multe posibilităţi de auto-apărare. Acestei premize a protecţiei pădurii îi corespund măsurile de ordin silvicultural prin care se dă preferinţă arboretelor de amestec, cu cât mai multe specii, în condiţiuni staţionale normale. Pentru cazurile asociaţiilor create în condiţiuni nenaturale staţionale (arborete create în stepă, plantaţiuni de specii în afara arealului lor de vegetaţie ş. a.) silvicultorul poate lua atitudine faţă de o calamitate probabilă pe calea higenei — preventiv — sau prin combatere directă — terapeutic. Sesizarea posibilităţii atacului se face prin urmărirea îndeaproape, an de an, a unei prognoze stabilite pe bază de date statistice amănunţite. Ea cere o bună organizare pentru a da rezultate.

Conferenţiarul tratează apoi cele trei grupe de metode de combatere:

— metode biologice (introducerea de vieţuitoare în biocenoză pentru contracararea cauzelor desechilibrului);
— metode mecanice (combatere prin adunare, izolare, prindere cu curse etc.;

— metode de combatere chimice (stropiri, prăfuiri din avion, etc.).

Apărarea împotriva factorilor abiotici este mai dificilă, aceştia fiind accidentali, deci imprevizibili. Ceea ce se poate preveni în schimb în aceste cazuri, sunt înlănţuirile de calamităţi consecutive apariţiei primului factor vătămător abiotic.

In concluziune conferenţiarul subliniază atenţiunea ce se dă în prezent problemei creerii de asociaţii biologice echilibrate, pentru prevenirea sau înfrânarea vătămărilor posibile prin acţiunea deslănţuită a factorilor biotici.

Protecţia pădurilor în lumina legiuirilor silvice

După o scurtă introducere în care defineşte cadrul şi împrejurările în *dor Rădulescu* tratează pe larg problema legiuirilor prin care Statul, ca pădurilor în prevenirea sau combaterea factorilor vătămători, d-l *ing. Dr. Theodor Rădulescu* tratează pe larg problema legiurilor prin care Statul, ca păzitor al intereselor generale, a instaurat obligativitatea unor măsuri de protecţie menite să combată calamităţi a căror amploare punea în pericol producţia forestieră dintr'o anumită regiune sau atingea grav însăşi economia forestieră a ţării în interesele ei generale.

In legiuirile silvice anterioare anului 1942 dispoziţiunile în legătură cu protecţia pădurii sunt tratate laolaltă cu celelalte dispoziţiuni de cultură şi economia pădurilor. Pericolul crescând al unor calamităţi cari îşi aveau ca punct de plecare doborîturile de vânt din diferite regiuni ale ţării, au determinat Min. Agr. şi Domeniilor să concretizeze în „legea 313 pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurii", din Aprilie 1942, o parte din dezideratele îndelung urmărite de silvicultori referitoare la protecţia pădurilor. Prin aceasta s'a legiferat şi s'a făcut viabil un principiu de bază al silviculturii, principiul protecţiei pădurilor. Intr'o scurtă paranteză conferenţiarul prezintă actuala organizare a Serviciului protecţiei pădurilor în cadrul Direcţiei Silvice, până la 1941 acesta fiind subordonat Serviciului protecţiei plantelor din Direcţia Producţiei vegetale. Legea 313 este prima realizare a Biroului de protecţia pădurilor din Direcţia Regimului Silvic, în colaborare cu Institutul de Cercetări Forestiere. In prezent Biroul are acumulată o activitate planificată de 4 ani din cari sunt de remarcat: o suprafaţă de 86.000 ha pe care s'au executat combaterea bostrichizilor, prelucrându-se material atacat în volum de 256.000 m. c. şi o suprafaţă de 51.000 ha pe care s'au făcut culegerea omidei stejajului (cca 50.000 kg ouă). Legea 313 îşi justifică astfel viabilitatea, ea creind instrumentul legal şi mijloacele materiale cari au permis executarea lucrărilor de combaterea agenţilor vătămători. Prin crearea fondului de combatere s'a făcut independentă aplicarea acestei legi, ceea ce constitue amănuntul cel mai important. In calitatea sa de conducător al Biroului pentru protecţia pădurilor, conferenţiarul semnalează unele dificultăţi de aplicarea legii, în legătură cu încasarea fondului de 0,5%.

In privinţa protecţiei contra incendiilor conferenţiarul se pronunţă pentru necesitatea desvoltării dispoziţiunilor disparate ce se găsesc în prezent în Codul Silvic şi în alte legiuiri, impunându-se obligativitatea participării la stingerea incendiilor.

In ultima parte a expunerii sale, conferenţiarul arată consecinţele aplicării Decretului Lege Nr. 257 din 3-IV.1946, alcătuit de Min. de Război şi

Min. Agr. şi Domeniilor, prin care se desfiinţează efectele art. 3 din Legea pentru pădurile necesare apărării naţionale cum şi cele ale art. 1 al. b din Legea pentru pădurile de protecţie, ambele din 1935, fiind de aşteptat repercusiuni dăunătoare din punctul de vedere al protecţiei pădurii în general.

In concluziune, d-l ing. Dr. Th. Rădulescu, propune următoarele completări la legiuirile silvice în vigoare, privitor la protecţia pădurilor:

1) fondul de combaterea insectelor (0,5%) să nu se încaseze la finele anului financiar ca venit la Stat, ci să rămână an de an ca fond cu afectaţie specială pentru executarea lucrărilor de combateri;

2) extinderea legii de combaterea insectelor şi asupra factorilor vegetali vătămători ai pădurii;

3) legiferarea obligativităţii participării la stingerea incendiilor de păduri.

Pădurea ca monument al naturii

In introducerea conferinţei d-l *ing. Titus Comes* justifică tratarea temei cu titlul de mai sus în cadrul subiectului general al problemei protecţiei pădurii, arătând că unul din mijloacele de apărare a pădurii împotriva factorului antropeic este şi punerea ei sub ocrotirea Legii Monumentelor Naturii, cu scopul păstrării ca rezervaţie naturală.

Pădurea fiind cea mai întinsă formaţiune biogeografică a naturii este implicit un *monument al naturii*. Pe de altă parte istoria recunoaşte rolul social şi economic jucat de pădure în viaţa popoarelor.

Silvicultorul apare ca un factor social ponderator între tendinţele extreme în care se situează omul faţă de pădure, care are faţă de aceasta fie o atitudine sentimentală afectivă, fie una utilitară, materialistă.

In cadrul mai larg al protecţiei naturii pădurea ocupă un loc de primă importanţă. Pădurea acoperă cea mai mare parte din suprafeţele Parcurilor Naţionale sau a Rezervaţiilor Naturale din diferitele ţări ale globului pământesc. Acest amănunt aduce un argument în plus pentru rolul important jucat de pădure în armonia generală a naturii.

Făcând un scurt istoric al evoluţiei mişcării protecţiei naturii, conferenţiarul arată concepţiile diferite (utilitariste, recreative-turistice, ştiinţifice) care au stat la baza declarării rezervaţiilor naturale numite: „Parcuri Naturale", „Parcuri Naţionale", „Monumente ale Naturii", „Rezervaţii Naturale", „Rezervaţii Biologice Naturale", „Rezervaţii Biologice Forestiere" ş. a. Concepţia nouă ştiinţifică s'a impus la Congresul Protecţiei Naturii ţinut la Paris în 1931, tinzând în prezent să fie adoptată în majoritatea ţărilor lumii, având în frunte U.R.S.S., Elveţia, Belgia, Cehoslovacia, Polonia, ş. a., prin opoziţie cu vechea concepţie turistică-recreativă şi utilitaristă care stătea la baza înfiinţării marilor Parcuri Naţionale din U.S.A.

Concepţia ştiinţifică asupra rezervaţiilor naturale a dus la crearea a numeroase *rezervaţii biologice forestiere* pe întreg globul terestru în (U.R.S.S., Congo, Brazilia, Argentina, România, Polonia, Elveţia, Cehoslovacia, etc.) în cari pădurea constitue obiect principal de studiu naturalistic. Silvicultorului nu-i poate scăpa importanţa unor astfel de rezervaţii, adevărate laboratoare de experimentaţie naturale, în cari oamenii de ştiinţă caută să surprindă legile cari guvernează biocenozele forestiere.

In partea finală a expunerii se analizează aspectul problemei în ţara noastră. Regimul monumentelor naturii în România este guvernat de Legea din 1930 pentru protecţia monumentelor naturii. Pe baza ei sunt declarate ca *monumente ale naturii* o serie de teritorii în diferite puncte ale ţării, urmărindu se sustragerea lor influenţii unor factori streini de cei naturali. Dintre aceste suprafeţe, pădurea constitue obiect principal de ocrotire ca monument al naturii pe cca 2.000 ha şi în asociaţie cu alte elemente (floră herbacee, faună, peisagiu etc.) în alte 11.000 ha, din totalul de cca 14.000 ha declarate ca monumente ale naturii (ceea ce reprezintă peste 90%).

Din punct de vedere biogeografic pădurile ţării noastre prezintă un deosebit interes, deoarece România se situează la un *„triplex confinium"* climato-geografic între Europa centrală, orientală şi sudică, având înmănunchiate pe teritoriul ei particularităţi caracteristice acestor trei mari regiuni naturalistice. Este remarcabil deasemeni rezultatul cercetărilor făcute asupra naturii pădurilor diluviale, cari duc la concluzia că în arcul carpatic pădurea constitue un relict cuaternar anterior ultimei glaciaţiuni (după prof. Emil Pop). Toate aceste elemente ştiinţifice vin pe de o parte în sprijinul mişcării pentru protecţia naturii în România, care urmăreşte declararea ca monumente ale naturii a unor păduri, remarcabile prin interesul ştiinţific pe care îl prezintă, iar pe de altă parte constituesc argumente temeinice în sprijinul acţiunii constante a silvicultorilor pentru o politică economică de conştientă protecţie a pădurilor ţării.

*

In completare, conferenţiarii au prezentat o serie de diapozitive şi fotografii, prin care au ilustrat expunerile făcute. Dintre acestea remarcăm diapozitivele privitoare la peisagiul forestier românesc din colecţia d-lui prof. C. Chiriţă.

T. C (16)

„Expoziţia lemnului în România".

Sub acest titlu, oarecum impropriu, a fost prezentată publicului Capitalei, în sala Ministerului Informaţiilor, din str. Wilson, o serie de fotografii din câmpul producţiei forestiere.

Această expoziţie este rezultatul unor lăudabile încercări „de a surprinde lângă foşnetul pădurii şi violinele şuviţelor de cristal, frumuseţea şi ritmul muncii pe care, ca într'un caleidoscop documentar am încercat să le redăm în expoziţia de faţă", — precum mărturiseşte în broşura de prezentare publicistul Gheorghe Dinu, organizatorul expoziţiei şi autorul textelor explicative ale fotografiilor. Domnia-Sa a colaborat la întocmirea acestui „caleidoscop" împreună cu d-na Hedy Löffler şi d-l Eugen Iarovici (fotografi artişti).

Expoziţia totaliza un număr de 100 vederi din câmpul producţiei lemnoase, putând fi repartizate statistic următoarelor sectoare: 25 vederi din industria hârtiei (fabrica Buşteni), 22 fotografii privind instalaţiile de transport, 18 vederi din pădure (peisagii, doboriri, apropiat), 15 vederi din fabrici de cherestea (depozite, instalaţii de maşini etc.), 10 vederi din mica industrie

forestieră, traverse, şipe, doage etc.) şi 10 fotografii diferite (figuri de muncitori forestieri ş. a.).

Deşi aparent bine organizată (afişaj bogat pe străzi şi la instituţii, broşuri de prezentare, comunicări oficiale la şcoli pentru vizitare) expoziţia a avut o serie de lipsuri cari trebuesc menţionate cu toată obiectivitatea. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât o astfel de manifestare care se adresează marelui public poate să servească dar poate să şi compromită scopul pe care îl urmăreşte. In primul rând s'a desprins o constatare uşor de făcut de către vizitatorii profesionişti din domeniul producţiei lemnoase forestiere: organizarea poartă pecetea diletantismului. Şi această impresie desagreabilă ar fi fost uşor de evitat dacă organizatorii şi-ar fi asociat o persoană competentă sau ar fi apelat oficial, câteva zile înaintea vernisajului, la sfatul binevoitor al oricăruia dintre serviciile de propagandă ale instituţiilor noastre forestiere (CAPS., Dir. Silvică, ICEF). Orice scuză am atribui acestei defecţiuni de organizare, impresia lăsată nu mai poate fi ştearsă, ea acoperind şi părţile pozitive ale expoziţiei. Înşiruirea neorânduită a materialului a scăzut mult din valoarea documentară, iar textele, cu greşelile lor flagrante trădau diletantismul („pomii foşnescu prefăcuţi în hârtie", „furnicular", — în loc de funicular — „luntre", în loc de plută ş. a.). La aceste deficienţe formale se adaugă altele de fond privind selecţionarea subiectelor şi proporţionarea numărului lor în aşa fel ca să poată desprinde măcar intenţia unei sinteze pe care titlul expoziţiei pretinde a o fi urmărit.

Compartimentând materialul prezentat şi încercând să-l privim separat, trebuie să menţionăm valoarea remarcabilă a unora dintre clişeele prezentate şi în deosebi cele care reuşesc să ne redea pe muncitorul forestier (ţapinarul, plutaşul, traversarul ş. a.) perfect încadrat atât în ambianţa procesului producţiei forestiere, cât şi în armonia naturii înconjurătoare. Prin prizma acestor amănunte reuşite, putem atribui expoziţiei rolul social şi educativ pe care îl merită.

(17)

Expoziţia concurs a peisagiului românesc.

In cursul lunii Noemvrie a. c. s'a ţinut în sala Ministerului Informaţiilor un concurs cu titlul de „expoziţie", având ca subiect *peisagiul românesc*. Condiţiunile acestui concurs fiind anunţate publicului într'un timp relativ scurt, nu s'a putut asigura o participare mai largă din partea fotografilor amatori şi profesionişti, o condiţie esenţială pentru selecţionarea unor probe valoroase, variate şi reprezentative pentru subiectul propus. Din aceste motive, credem, şi nu atât din cauza subiectivismului inerent cu care au fost acordate premiile, concursul s'a prezentat cu rezultate inegale. Din punctul de vedere al tehnicei fotografice au figurat alături lucrări foarte bune şi lucrări mediocre.

Expoziţia având caracter de „concurs" este explicabil că subiectele au fost alese după preferinţele subiective ale concurenţilor. Din acest motiv nu s'a putut prezenta o sinteză mulţumitoare a peisagiului românesc, ci doar fragmente izolate ale acestui peisagiu.

Prin prisma acestor considerente de organizare cât mai raţională, silvicultorul care a vizitat această expoziţie şi-a putut da seama de insuficienta

reprezentare a pădurii, element component incontestabil al peisagiului românesc. Căci nu se poate concepe o expoziţie a acestui peisagiu, fără să se acorde pădurii locul pe care îl merită. Incercând să nu privim chestiunea prin prisma părtinitoare a unui egocentrism profesional, putem sprijini afirmaţiile noastre pe o serie de date statistice obiective. Astfel, un prim criteriu pentru stabilirea proporţiei juste în care pădurea se găseşte faţă de totalitatea elementelor caracteristice ale peisagiului românesc ni-l dă procentul de împădurire al ţării, care, chiar aşa deficitar cum se prezintă astăzi, reprezintă aproape 25% (23,38%). Este ştiut însă că pădurea are o valoare estetică intrinsecă, deci procentul de 25% este un criteriu mult sub valoarea reală a proporţiei căutată. De aceea vom recurge la elemente specific estetice. Dacă ne referim la rezervaţiile naturale din România constatăm că pădurea ocupă un loc preponderent: 90% din suprafeţele declarate ca monumente ale naturii sunt acoperite în total sau în parte de vegetaţie forestieră. Pe aceste teritorii pădurea este obiectiv special de rezervaţie, sau constitue cadrul natural de ocrotire a faunei, florei, a aspectului geologic şi peisager al ţării.

Iată de ce considerăm că expoziţia nu a fost satisfăcătoare nici din acest punct de vedere. Din cele 156 fotografii expuse, abia 30 exemplare au subiecte cu păduri sau arbori izolaţi (cca 20%), — şi nu din cele mai reprezentative pentru specificul estetic recunoscut al peisagiului silvestru românesc. Iar dacă privim unele subiecte prin prisma unor comandamente profesionale pe cari nu le putem abandona de dragul criteriului estetic al unei expoziţii, suntem datori a arăta că se aduce un rău serviciu cauzei silvice prin prezentarea unor fotografii reprezentând turme de oi sau grupuri de vite păscând în pădure, acreditându-se astfel în mintea marelui public vizitator, părerea unei corelaţii între creşterea vitelor şi silvicultură....

Printre lucrările valoroase menţionăm totuşi, din punct de vedere documentar ştiinţific şi peisager, câteva aspecte dela limita superioară a vegetaţiei, pădurea seculară de stejari dela Horezu şi aspecte din făgete. Pentru valoarea lor artistică deosebită merită a fi citate lucrările: „Poezia iernii" (aspecte de iarnă dintr'o pădure de amestec — clişeu T. Cios), „Aspect din pădurile Braşovului" (clişeu O. Pavel) şi „Mestecăniş" (clişeu clasic pentru peisagiul specific al rariştilor de mesteceni, de P. Olescu).

In încheerea acestei cronici menţionăm că am crezut necesare aceste note marginale la o expoziţie fotografică atât pentru a defini poziţia justă a peisagiului forestier în ansamblul peisagiului românesc, precum şi pentru a face remarcat rolul silvicultorilor, cari sunt prin însăşi natura preocupărilor lor profesionale nişte susţinători entusiaşti — şi onorifici — ai cauzei peisagiului românesc. Numeroase expoziţii organizate pe întreg cuprinsul ţării de silvicultori anonimi ar merita să fie reconstituite în Capitală pentru a sluji două cauze la fel de nobile: una a ideii forestiere în sine şi, implicit, cea a peisagiului românesc.

T. C. (18)

ACUM 50 DE ANI

In ultimul pătrar al anului 1896, Revista Pădurilor îşi continuă apariţia în mod regulat, publicându-şi caetele lunare în mărime constantă de 32 pagini. Articolele, cu subiecte variate, — silvicutură, protecţie, amenajament, torenţi, politică forestieră, legislaţie, învăţământ, etc. — se menţineau în dimensiunile şi tonul recomandabil genului (revistă): 4—5 pagini pe mar-

ginea subiectelor de interes prezent și importanță în viitor. In afară de acestea, note informative, documentări, asupra mișcării forestiere din țară și străinătate, scurte recenzii intitulate „bibliografii", destinate în special atenției colegilor dela unitățile exterioare, cărora li erau mai puțin accesibile direct noutățile de librărie. Nu lipsește din nici un număr tabele de date meteorologice dela 20 de stațiuni din țară situate la altitudini variind dela nivelul mării (propriu zis 2 m Sulina și 20 m Constanța) până la munte (860 m Sinaia). In cele ce urmează, vom da scurte rezumate din articolele mai de seamă.

● **Un pericol național sau despădurirea munților** (p. 289—294), de G. S. Este un articol care dovedește că Revista Pădurilor era dintru început tribuna intereselor forestiere permanente ale Statului, iar precursorii noștri: apărătorii acestor interese. In esență, se semnala guvernului, exploatarea total desavantajoasă pentru pădure și pentru populație, pentru economia forestieră, așa cum se practica în munții din jud. Buzău și Vrancea. Toporul exploatatorului și frecventele incendii distrugeau pădurea fără a o reface, iar condițiile oneroase ale contractelor constituiau o batjocură. In acest sens se citează exemple: O pădure de molift, secular, în suprafață de 5000 ha. estimată la 3½ milioane lei, este vândută unor exploatatori cu 370.000 lei, în jud. Buzău. Iar în Vrancea, 30.000 ha erau vândute cu 120.000 lei, adică 4 lei/ha. Și autorul se întreabă: cine păgubește? Desigur, acum proprietarul, dar mai ales **păgubesc generațiile viitoare și țara**. Acestea, adăugându-se la excesul delictelor, pășunatul abuziv și tăierile dezordonate ale călugărilor (în trecut, până la secularizare) au făcut ca pădurile să sufere enorm. De aci, concluzia: Statul este dator să intervină, pentru a înlătura pericolul național pe care-l prezintă despădurirea munților prin exploatările devastatoare.

● Tot strigăte de alarmă, apeluri la intervenția guvernului pentru apărarea intereselor pădurilor sunt articolele lui Neagoe, Danilescu și M. Tănăsescu.

B. D. Neagoe în **Studiu asupra corecțiunei torenților în Austria** (1895—96) (pp. 313—317, 337—340), insistă asupra înțelesului câtorva noțiuni și asupra clasificațiunei torenților descriind lucrările executate în Austria asupra lavinelor și progresiunii morenelor. El **cere în concluzie să se înființeze și în România un serviciu de corecțiunea torenților**, pentru fixarea terenurilor „surpăcioase" în munți, și pentru a se da apelor, atât „ordinare cât și extraordinare", „o curgere regulată, fără a transporta cu dânsele material și a provoca inundații ori schimbarea cursurilor, care toate aduc cu dânsele numai pagube".

Lucrările de întocmirea bugetului Ministerului oferă o ocaziune lui N. R. Danilescu să scrie despre **Pădurea virgină și pădurea cultivată** (pp. 321—324), cerând înscrierea sumelor necesare efectuării amenajamentelor. Scopul articolului era să lămurească pe deputații țării că o pădure amenajată, cultivată, în opoziție cu pădurea virgină, este aducătoare de venituri.

In acelaș scop, obținerea de fonduri pentru lucrările de amenajare, scrie M. Tănăsescu, „sub-inspector sylvic" despre **Fondul de 2% și ameliorarea pădurilor Statului** (pp. 359—365). Ce era acest fond? Pentru punerea în valoare a pădurilor se reușise să se voteze o lege în Mai 1892, pe baza căreia

2% din venituri se consemna la Casa de Depuneri. Sumele strânse urmau să fie folosite în lucrările de amenajare. Insă în Martie 1896 această lege este anulată. Pentru a convinge factorii hotărîtori în materie, de necesitatea acestui fond şi deci să se revină asupra anulării, M. Tănăsescu arată că dela 1864, (secularizare) decând pădurile au devenit proprietatea Statului nu se adusese pădurilor nici o îmbunătăţire culturală serioasă, căci silvicultorii nu fuseseră puşi în situaţia de o activa în acest domeniu, din lipsă de fonduri. Timp de 4 ani cât a fost în vigoare legea din 1892 se strânsese la Casa de Depuneri 221.300 lei, sumă care aşteaptă să fie întrebuinţată pentru construire de drumuri şi îmbunătăţirea mijloacelor de transport. Căci, zice Tănăsescu, **„nu trebue să se creadă că a avea sau a nu avea şosele în pădure este acelaş lucru** şi că pădurea rămâne cu aceeaş valoare; ar fi o erezie; **valoarea unui fond se măreşte întreit şi împătrit** cu înlesnirea mijloacelor de transport". Pentru acest motiv, în Franţa, Germania, Austria 1 m^3 stejar, lemn de lucru, costa 100—200 lei, în România 10—20 lei. In Salzkammergut şi în Bavaria 1 m^3 lemn de lucru de molift costă în pădure 20—25 lei, iar în România, unde sunt locuri bune de scos, numai 2 lei.

Aceste preţuri mari (venituri mari pentru pădure) sunt posibile numai pentrucă transportul se face uşor. Insă, pentru a se ajunge aci, sume mari au fost investite în reţeaua de drumuri din centrele păduroase. Şi se continuă cu aceste cheltueli pentru îmbunătăţirea fondului. Exemplu: Austria din 5 milioane florini, cheltueşte 4 milioane; Bavaria, din 36 milioane mărci, cheltueşte 22 milioane cu îmbunătăţirea fondului şi administraţie; Franţa, din 27 milioane franci, cheltueşte 13 milioane în acelaş sens. In schimb, în România, din 5 milioane lei venit, 1 milion se cheltueşte cu personalul, iar restul — venit la Stat. Nimic pentru ameliorarea fondului forestier.

Şi M. Tănăsescu subliniază că noi ne comportăm faţă de pădure ca nişte **arendaşi vitregi:** căutăm să tragem venit de pe unde se poate, fără nici o cheltuială. „Exploatăm în aşa zisul crâng-compus, lăsând la hectar 80—100 arbori, numiţi rezerve, nişte nenorocite indivíde, menite să se usuce după câtăva vreme, încărcate de crăci lacome, ca unora ce nu li se dau nici o îngrijire, iar ca regenerare de multe ori înregistrăm, în urma unor masive frumoase de stejar, adevărată ruină: teiul, plopul, ulmul, alunul, luând locul stejarului. Or, aceasta este oare o gospodărie silvică?". Şi dece se face la noi acestă gospodărie? „Pentrucă nu avem personal? Un personal silvic instruit avem deja format, tot de elemente viguroase, care cu ardoare aşteaptă a fi puse şi conduse la lucru, lăsând la o parte biurocraţia zadarnică şi angajându-se la lucrări tehnice, în adevărată gospodărie, care, ca rezultat, pe lângă ameliorarea fondului în sensul transportului şi exploatării, va aduce şi ameliorarea în sensul venitului". Concluzia: **Să se înfiinţeze un serviciu de amenajări,** pe baze solide şi cu plan de lucru bine stabilit. Fondul de 2% să fie reînfiinţat şi întrebuinţat la efectuarea şi aplicarea amenajamentelor.

In materie de personal silvic însă, se pare că părerile nu erau la fel. **Nivelul ştiinţific al personalului** produs de şcoala de silvicultură din ţară, ca o consecinţă a nivelului şcoalei, este tema studiului lui B. D. Neagoe: **Comparaţiune între şcoalele de silvicultură române cu cele din străinătate** (pp. 325—330).

In esență, autorul constată: „Școala de silvicultură română unde cursurile durează 2 ani și unde se primesc aspiranți cu patru clase gimnaziale sau cu un curs echivalent, unde nu există nici o stațiune forestieră de experimentație, comparată cu cele din străinătate, nu poate fi considerată decât ca o școală mijlocie (ca să nu zic mai jos), care în străinătate nu ar produce decât personal necesar pentru proprietățile particulare, iar nu pentru serviciul principal al Statului, căci lipsește absolvenților complexul cunoștințelor de specialitate forestieră. In special matematicile nu se predau în măsura trebuincioasă, cum și alte studii. Mi se pare că din această comparație rezultă destul de clar o concluzie în defavorul viitorilor silvicultori care vor ieși din actuala școală dela Brănești, din care cauză reorganizarea acestei școli speciale de silvicultură este imperios reclamată spre **a produce adevărați silvicultori iar nu brigadieri de ai Boemiei**".

In alte pagini, scrie Petre Antonescu un **Studiu asupra naturalizațiunii plantelor în Austria** (pp. 370—376), descriind încercările în materie de exotice, care are putea fi un exemplu și pentru noi, pentrucă am putea alege speciile potrivite cu clima noastră apte a fi întrebuințate pe terenuri sterile, nisipuri sburătoare, etc. Grigore Pârvulescu își continuă studiul despre **Incercări și experiențe asupra lemnului de fag** (pp. 302—309), descriind, după literatură: uscarea arborilor în picioare, uscarea arborelui tăiat, impregnarea lemnului, și fiertul lemnului de fag. Concluzia de acum 50 de ani a lui Pârvulescu era pesimistă: deși procedeele de înnobilare a lemnului de fag sunt cunoscute de decenii, procentul lemnului de lucru este tot scăzut.

Studentul silvicultor Ioan Ionică scrie un articol de protecție: **Pădurile din Făgăraș și zăpada din iarna trecută** (1895), pp. 295—302. Sunt enumărate speciile din regiune (geografie botanică) și modul de comportare a speciilor de umbră și de lumină față de inamicul zăpadă căzută în Octombrie, pentru a se ajunge la concluzia: ce să se planteze într'o stațiune dată. Studiul interesează atât pentru natura preocupărilor de atunci, cât și pentru capacitatea unui „student silvicultor" de a privi lucrările în ansamblu și a înțelege relațiunea dintre stațiune și specia cultivată. Un exemplu valabil chiar și pentru studenții în silvicultură din zilele noastre. Și mai este un exemplu de corectitudine: declară sursa de informație: „Datele forestierului din Cercul Branului".

In rest, se mai scrie despre **Alegerile arborilor pentru plantațiuni în orașe, Șneapănul și însemnătatea lui** de Valeriu Bociat, **Asupra pavajelor de lemn, Pavajele de plută, Nisipurile sburătoare și pădurile din Dobrogea, Pepinierile și plantațiunile din jud. Brăila (Lacu Sărat, etc.), Jurisprudența** în legătură cu supunerea pădurilor regimului silvic, etc.

Ca încheere, menționăm că lectura acestor pagini vechi de o jumătate de secol poate aduce în situația noastră de bolnavi de indiferență un element de îmbărbătare. Tonul viguros, combativ, adeseori polemic, exprimă sentimentul de demnitate, de conștiință profesională, dă o respirație de libertate, cu toate turcismele care bănuim că vor fi fost pe vremuri, în-

demnându-ne să păstrăm vie amintirea tuturor străduinţelor lor pentru mai binele pădurilor ţării, pentru a aduce contribuţia generaţiei noastre la progresul silvic în România, pe drumul deschis de nemulţumirile lor în lupta pentru promovarea economiei forestiere şi ridicarea spirituală a corpului silvic.

T. Bălănică

EXTERNĂ

ELVEŢIA. **Societatea Forestieră Elveţiană.**

Din raportul anual asupra exerciţiului 1945/46, prezentat de Inspectorul Cantonal Jenny, prezidentul comitetului permanent al Societăţii, reţinem următoarele: Societatea colegilor noştri elveţieni numără 543 de membri; bugetul anual a înregistrat la venituri 22.652,55 fr. şi la cheltueli 22.811,25 fr. deci, un deficit de 159.30 fr. Este demn de menţionat că Statul acordă Societăţii o subvenţie, la care se mai adaogă diferite donaţiuni, încât veniturile nu se realizează numai din cotizaţiile membrilor. Revista Societăţii are 1283 de abonaţi. Inainte de războiu, Societatea edita două reviste cunoscute silvicultorilor români din recenziile publicate în Revista Pădurilor: o revistă în limba germană (Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen) cu 911 abonaţi şi o revistă în limba franceză (Journal forestier suisse) cu 466 abonaţi; în total deci, 1377 abonaţi. Datorită condiţiunilor create de războiu (scumpirea hârtiei şi a cheltuelilor de imprimare, în primul rând), a trebuit să se avizeze la o fuziune a revistelor, cu atât mai mult, cu cât redactorul revistei franceze, Prof. Badoux, îşi dăduse demisia din funcţiunea de redactor al „Journal"-ului, iar găsirea unui nou redactor întâmpina dificultăţi. Actualmente revistele sunt fuzionate „provizoriu", publică articole în limba germană şi franceză, iar titlul este bilingu. Redacţia este condusă de prof. Leibundgut, titularul catedrei de silvicultură dela facultatea forestieră a Şcoalei Politehnice federale din Zürich. Costul unui număr este 6 fr. pe an (cheltueli de imprimare şi hârtia). Cu acest preţ se pune revista numai la dispoziţia studenţilor în silvicultură. Tot cu titlul de detaliu citäm gestul Societăţii silvicultorilor elveţieni manifestat la adresa prof. Badoux: în semn de recunoştinţă pentru activitatea îndelungată depusă în serviciul Societăţii, în calitate de redactor-şef al „Journal"-ului, i-au dăruit un plateau de argint cu o dedicaţie omagială.

In ceea ce priveşte chestiunile desbătute mai amplu, se citează preocuparea Societăţii de a provoca o revizuire a actualei legi forestiere federale. Desbaterile sunt încă neterminate. Confederaţia a numit o comisiune care examinează problema.

In mai multe şedinţe, Societatea s'a ocupat şi de pregătirea adunării generale. Obiectivul principal care va fi pus pe ordinea de zi este: **Politica forestieră postbelică.** Scopul urmărit ese mai puţin de ordin teoretic cât practic şi se speră să se adopte o linie de conduită concretizată în soluţiuni practice pentru ansamblul problemelor pe care le include obiectivul propus, soluţiuni care să fie prezentate apoi autorităţilor. Cu această ocaziune se va face o ierarhizare a problemelor după urgenţa lor şi după posibilitatea de rezol-

vare, indicându-se şi activităţile care pot fi întreprinse fără un sprijin financiar prea important. In ceea ce priveşte lemnul, se arată că în Elveţia se întrebuinţează iarăş mai puţin lemnul de foc, fiind înlocuit cu produse petrolifere („mazout"). Ceea ce se cere acum pădurii este producerea de lemn de lucru în cât mai mare cantitate.

Societatea de silvicultură din Vaud.

In programul propus pentru vara 1946 Societatea avea o vizită la Şcoala Politehnică federală din Zürich, la facultatea de silvicultură şi la pădurile didactice afectate facultăţii. In două zile din Iunie şi-a executat acest program. Il menţionăm pentrucă reprezintă o metodă eficace pentru cunoaşterea reciprocă a membrilor învăţământului şi a Societăţii, a organizării şi progresului realizat în organizarea învăţământului, a lucrărilor practicate în pădurile afectate facultăţii. Se mai constată cu această ocazie că donaţiunile făcute şcoalei sunt întrebuinţate în scopul urmărit: ameliorarea condiţiunilor de educaţie a viitorilor ingineri silvici, care vor trebui să fie pregătiţi pentru misiunile dificile pe care le impune situaţia pădurilor elveţiene „decimate de supraexploatări" şi care trebuesc reconstituite. Din discursurile pronunţate cu ocazia acestei vizite, reţinem că silvicultorii elveţieni văd în pădurea de amestec tipul ideal către care se tinde a îndruma pădurile elveţiene, întrucât asigură o producţie maximă, satisfăcând în acelaş timp şi simţul estetic. In ceea ce priveşte programul de învăţământ se declară că diversitatea studiilor urmate de studenţi, înlesnesc acestora o cultură generală utilă pentru desvoltarea personalităţii lor. Un exemplu în plus al legăturii dintre învăţământ şi practica forestieră l-a dat prof. Müller, titularul dela corecţia torenţilor, care a prezentat vizitatorilor machetele viitoarelor baraje dela Rossens şi Lavey, şi pe baza cărora s'au făcut studiile hidraulice premergătoare (pe modele reduse).

La vizitarea pădurii didactice dela Uetliberg, în suprafaţă de 207 ha. numită „laboratorul facultăţii forestiere", prof. Leibundgut, titularul catedrei de seilvicultură şi administratorul pădurii a dat vizitatorilor o descriere completă a pădurii prezentâd şi lucrările executate:

— o „răritură selectivă" într'un arboret aparţinând tipului Querceto-Carpinetum aretosum şi compusă din stejar, frasin, anin, plop tremurător paltin; pădurea, la început un crâng cu tulpini de proastă calitate, a fost foarte mult ameliorată printr'o selectare constantă, evitându-se o conversiune a ei pe cale de plantaţiuni;

— tăeri progresive într'un codru bătrân, tratat de proprietarul precedent prin tăeri rase în bande; metoda aplicată de facultate a permis instalarea pe cale naturală a stejarului sub molift;

— studiile făcute într'un arboret de răşinoase în legătură cu viteza de descompunere a litierei produsă de diferite esenţe, aciditatea solului produsă de prezenţa moliftului, etc.;

— pepiniera amenajată şi îngrijită de studenţi;

— tăerile progresive lente executate într'un arboret amestecat, ţinându-se seama de temperamentul speciilor de regenerat;

— metoda de recoltare a seminţelor de răşinoase printr'un nou sistem de crampoane asigurându-se lucrătorul împotriva eventualelor pericole de lucru, etc.;

— însfârşit, prof. Leibundgut a prezentat o plantaţie de stejar, executată în 1941 şi 1942, la adăpostul (slab) constituit de anin alb; datorită acestui adăpost plantaţia a fost salvată de vătămările gerului târziu din primăvara 1945; în continuare, un arboret amestecat, în care însă predomină foioasele iar răşinoasele, în special moliftul, sunt mai sporadice, dar de dimensiuni frumoase şi în forme perfecte, a fost un exemplu mai mult de folosirea la maximum a forţelor producătoare. Concluzia profesorului Leibundgut: silvicultura este domeniul în care prin excelenţă trebue să ne eliberăm de orice şablon şi de soluţiile numite clasice.

Programul facultăţii de silvicultură dela Politehnica din Zürich.

In semestrul de iarnă 1946/47 programul studenţilor forestieri ai Politehnicei elveţiene sunt încadraţi astfel: anul I, 27 ore de curs şi 10 ore de seminarii, săptămânal; anul II, 24 ore de curs şi 14 ore seminarii; anul III, 22 ore de curs şi 24 ore de seminarii şi excursii; anul IV, 7 ore de curs şi 6 ore de seminarii şi excursii. In ceeace priveşte obiectele, acestea sunt repartizate după cum urmează: anul I, calcul diferenţial şi integral, chimie anorganică, botanică generală, botanică specială, zoologie, teoria eredităţii, geologia generală, introducere în pietrografie, meteorologie şi climatologie, introducere în silvicultură (la anul I), entomologie, laborator de zoologie şi entomologie (separat); în anul II, fizica experimentală, ecologie forestieră, legislaţie forestieră, bacteorologie pentru silvicultori, desen topografic, mecanica, fitopatologie, sociologia plantelor (forestiere), economia naţională, principii de economie politică, istoria pădurilor, protecţia naturii şi a patriei; anul III, amenajament, exploatarea pădurilor şi valorificarea lemnului, teoria arboretelor şi regime şi tratamente. drumuri şi construcţii, poduri, canale, corecţia torenţilor, drept, introducerea în teoria finanţelor şi sistemul financiar elveţian, economia alpină, maşini (îmbunătăţiri funciare şi economie forestieră); anul IV, economia forestieră, estimaţie, teme speciale de silvicultură, vânătoare şi legislaţie cinegetică.

UNIUNEA FORESTIERĂ NORDICĂ

La Copenhaga, s'a ţinut la sfârşitul lui Mai 1946 o conferinţă, între reprezentanţii economiei forestiere din Danemarca, Norvegia, Suedia şi Finlanda, care a condus la crearea unei asociaţii denumită Uniunea Forestieră Nordică. Participanţii reprezentau: administraţiile forestiere ale statelor respective, asociaţiile proprietarilor de păduri, societăţile forestiere, şcolile şi institutele de cercetări forestiere.

Scopul Uniunei este: schimbul cunoştinţelor celor mai recente în toate domeniile interesând pădurea şi ameliorarea relaţiunilor între cele patru ţări printr'o cunoaştere cât mai aprofundată a condiţiunilor forestiere respective. Pentru realizarea acestor obiective s'a prevăzut organizarea unei cooperări sistematice între instituţii şi asociaţii forestiere şi schimbul de literatură de specialitate, comunicări reciproce de informaţii la revistele forestiere, organizarea periodică de reuniuni şi excursiuni (şi în vederea strângerii relaţiunilor amicale personale), punerea la dispoziţia forestierilor de posibilităţi de studii.

Comitetul de direcţie este constituit din patru membri, câte unul de fiecare ţară; reprezentantul Danemarcei (A. Howard Gron) a fost ales director al comitetului şi preşedinte al Uniunei. Uniunea şi-a constituit şi un secretariat general la Copenhaga (adresa: Dansk Skovforening, Vester Volgade 86, Kobenhavn V), care este la dispoziţia persoanelor care ar dori să intre în contact mai strâns cu cercurile forestiere din ţările nordice, furnizând toate informaţiile ce li s'ar cere. In fiecare ţară membră a Uniunii există câte un secretariat naţional.

● ANGLIA. **Refacerea şi extensiunea pădurilor.**

In opera de reconstrucţie postbelică, Marea Britanie şi-a înscris în program refacerea pădurilor şi extensiunea suprafeţei destinată culturii forestiere ca o problemă majoră a interesului naţional. Această atitudine a fost bazată pe constatarea că rezervele mondiale de lemn sunt în scădere şi pe convingerea că Anglia nu mai trebue să fie nepregătită în domeniul lemnului, materie primă de importanţă vitală. In cronicile anterioare au fost date detalii asupra amplorarei acestor lucrări. Continuăm a împărtăşi din aceste detalii pentru a întregi imaginea efortului depus de Comisiunea Forestieră în această direcţie.

Imperativul economiei naţionale „Noui păduri pentru Marea Britanie" este sintetizat în formula: „tae un arbore, dar plantează trei", idee care, în fond, se mai găseşte şi în proverbele altor naţiuni. Ceeace este de reţinut din toată frământarea aceasta este faptul că Englezii s'au pus pe treabă. Nu vor putea face Anglia independentă în materie de lemn, nu ţintesc la o autarhie, dar vor să obţină în orice caz o ameliorare a condiţiunilor de până acum. In cifre această situaţie se exprimă astfel: actualmente numai 5,5% din suprafaţa ţării este acoperită de păduri; în cincizeci de ani, adică până în Anul domnului 2000, vor să aibă 5 milioane de acres (2,5 milioane ha), adică să ridice procentul păduros la 9% din suprafaţa ţării (56 milioane acres). Pentru aceasta trebuesc specialişti, mână de lucru şi pueţi. In şcolile forestiere se pregătesc conducătorii, la cursuri speciale se instruesc lucrătorii şi în numeroase pepiniere se produc pueţii necesari. Efortul nu a început însă numai după încetarea războiului, ci mai înainte şi ceea ce este remarcabil cu deosebire în cursul ostilităţilor chiar. In primul rând au fost constituite echipe de lucru din elementele neîncadrate în organizaţiile militare: fetele şi, în timpul vacanţelor, elevii de şcoală. Fetele, din toate clasele sociale, echipate cu jersee ornate cu semnul dinstinctiv 2 topoare încrucişate şi pe cap cu bonete verzi se ocupau cu toate operaţiile de exploatare: tăiau arborii, îi măsurau, fasonau materialul rezultat în special pentru parii de mină indispensabili în extragerea cărbunilor, curăţau coaja, etc. Ele lucrau dela 7 dimineaţa până la 6 după masă, pentru un salariu de 6 shillingi pe zi. Tot elementul femenin e folosit cu precădere în pepiniere. Elevii de şcoală, în vârstă de 15 ani erau deasemeni utilizaţi 8 ore pe zi, plătiţi cu 6 pence pe oră. Actualmente există un număr de 5000 de lucrători permanenţi, dar numărul lor merge crescând. Foştii soldaţi sunt plasaţi la diverse lucrări. Ei primesc o instrucţie de un an, cu perspectiva de a avea o ocupaţie în aer liber, un salariu rezonabil, asigurat şi fără teamă de şomaj. Cu atât mai mult cu cât lucrul este de aşa natură organizat încât să se combine o acti-

vitate fermieră cu ocupaţiile pădurăreşti. Prin urmare, reţinem şi acest aspect social, ca unul din cele mai importante sub care se prezintă activitatea intensă a silvicultorilor englezi. Este clar însă, că nici aspectul ştiinţific şi nici cel organizatoric nu sunt mai prejos. Intre altele, se pot cita lucrările de microbiologia solului, în care excelează o savantă, Dr. M. C. Rayner; D-sa a dus cercetările atât de departe, spun Englezii, încât a făcut ca Anglia să fie în frunea statelor în acest domeniu de cunoştinţe necesare cu deosebire în pepiniere. In ceea ce priveşte organizarea lucrului, repetăm că, încă în Iunie 1943, Comisiunea Forestieră a întocmit un program de împăduriri pe 50 de ani, în care timp 5 000.000 acres, urmează să fie plantate, în ideea că producţia pădurilor astfel create va acoperi o treime din necesităţile anuale în lemn. Acest program a fost modificat prin legea din 1945, care în esenţă a condus la o descentralizare, constituindu-se comitete separate pentru Scoţia, Anglia şi Wales. In legătură cu efortul financiar în această activitate menţionăm că pentru realizarea obiectivelor în primii 5 ani s'a afectat un fond de 20 milioane lire (de două ori mai mult decât s'a cheltuit în timpul dintre cele două războae mondiale), destinat lucrărilor de plantaţii, achiziţionării de noui terenuri şi construirii de locuinţe pentru lucrători; iar în pepiniere se dispunea de circa 300 milioane pueţi (se plantează circa 4000 pueţi la ha), material fără de care programul nu poate fi realisat conform prevederilor.

In concluzie: problema nr. 1 a economiei forestiere engleze este în curs de rezolvare, execuţia pe teren a lucrărilor mergând mână în mână cu cercetarea ştiinţifică, cu organizarea muncii şi pregătirea opiniei publice. Este o acivitate de la care în mod cert avem de învăţat.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

Stăvilirea prăpădului.

Din toate părţile ţării, ne vin veşti despre scăderea catastrofală a numărului de iepuri. Nu ne-au mai rămas decât cca 25% din efectivul dela începutul sezonului de vânătoare 1945/46. Cauze sunt multe. Dacă pentru combaterea epidemiilor care s'au ivit în partea de West a Ţării, nu avem la îndemână nici un mijloc eficace; dacă în faţa secetei care a bântuit în cea mai mare parte a teritoriului naţional şi care a împuţinat atât hrana cât şi adăpostul, rămânem neputincioşi, — apoi avem posibilitatea să reducem efectele, celei de a treia dintre cauzele de căpetenie: braconajul şi vânătoarea neraţională, pustiitoare. Ştim că în multe părţi ale ţării, pădurarii şi paznicii n'au arme, în vreme ce răufăcătorii posedă arme automate. In multe părţi, dar nu peste tot. Deosebit de aceasta, pădurarii şi paznicii au în sprijinul lor legea. Orice braconier descoperit de organul de pază riscă să ajungă în faţa judecăţii pentru călcarea legii vânatului şi, poate, şi în faţa Curţii Marţiale, dacă poartă arma ilegal. Simpla prezenţă pe teren a organelor de pază, chiar neînarmate, contribue la reducerea considerabilă a pagubelor pe care le cauzează braconajul, căci una este a brancona oriunde şi oricând, fără nici o teamă, şi alta este a te şti pândit de ochii vigilenţi ai pădurarului chiar neînarmat. Pagube se

fac şi în acest din urmă caz, dar ele sunt mult mai mici. Când scriem aceste rânduri, ne gândim la cazuri concrete: în situaţii identice, în unele locuri, braconajul a putut fi redus la 20% din ce a fost, prin vrednicia oamenilor localnici, în vreme ce în alte părţi dezastrul continuă, deoarece localnicii se mărginesc să dea alarma, fără a lua nici o măsură eficace. Ne-am referit la iepuri, dar paguba este tot aşa de mare şi la cervidee, — atât de vulnerabile la proiectilul de armă ghintuită, arme pe care le posedă locuitorii în număr mai mare, adunate în urma operaţiunilor militare.

Făcând aceste constatări, ne gândim la serviciul mare pe care-l pot şi trebue să-l aducă Ţării organele silvice, contribuind la salvarea puţinului vânat care ne-a mai rămas. Cu ocaziunea concentrării la Ocol pentru raport, a personalului de teren, să i-se atragă atenţiunea şi asupra datoriei ce are să prezinte rezultatul activităţii sale; la fiecare deplasare pe teren a şefului de ocol, o parte din timp, fie ea cât de mică, trebue întrebuinţată pentru a face constatări asupra situaţiei vânatului şi pentru a îndruma personalul; în fine, arendaşii trebue constrânşi să nu mai stea cu mâinile încrucişate.

In curând, se împlinesc doi ani de când teritoriul Ţării a încetat de a fi câmp de luptă, şi totuşi curba pagubelor în vânat are un mers ascendent. Autorităţile silvice au luat măsuri din timp. Prezentul apel nu este decât o reamintire a datoriei pe care o are fiecare dintre noi. Se ştie cu câtă dârzenie apără silvicultorul fiinţa pădurii, şi câtă grijă depune pentru a face din tânărul puiet un arbore de viitor. Nu se poate ca sufletul său să nu fie tot aşa de sensibil şi faţă de sălbăticiunile pădurii. La încheerea unui an şi la începerea anului nou, fiecare din cei ce vor ceti aceste rânduri să-şi facă un examen de conştiinţă, punându-şi întrebarea cu ce a contribuit, în decurs de un an la salvarea vânatului. Răspunsul va fi un îndemn asupra a ceea ce trebue să facă în viitor.

Regimul pescuitului sportiv în Lacul Roşu

Revista „Carpaţii", căreia nu-i scapă nesemnalată nici o întâmplare din viaţa cinegetico-piscicolă, — în numărul de pe Sept. a. c., schiţează un program de ameliorare, din punct de vedere piscicol, a Lacului Roşu. Pornind dela constatarea că, din cauza materialelor transportate în timpul ploilor, de pâraele cu caracter torenţial care alimentează lacul, acesta este ameninţat cu nămolirea completă, în cursul timpului, dacă nu se vor lua măsuri pentru reţinerea materialelor înainte ca ele să ajungă în lac — şi dela o altă constatare, că regimul de ocupaţie maghiară de patru ani n'a continuat lucrările de ocrotirea peştelui, începute înainte de 1940 de autorităţile româneşti — rezumă programul de ameliorare, întocmit de Dir. Ec. Vân., astfel: se arendează, pe termen de 20 ani Lacul Roşu, unei Societăţi de 15 pescari sportivi, majoritatea din localitate (Gheorghieni), care va conduce lucrările de ameliorare, sub îndrumarea Dir. Ec. Vân. Mijloacele financiare necesare pentru acest scop vor fi colectate, în cea mai mare parte, prin aşezarea unei suprataxe asupra tuturor permiselor de pescuit din cuprinsul Ţării. In schimb, fiecare posesor de permis de pescuit va avea dreptul să pescuiască în Lacul Roşu, plătind o taxă.

Suntem în totul de acord asupra necesităţii de a se salva Lacul Roşu şi ne permitem a adăuga că tehnica ne pune la dispoziţie mijloace sigure de

a reține materialul de transport (pietriș, nisip, nămol), pe albia pârâului, înainte de a ajunge în lac. Inginerii silvici sunt specialiști în corectarea pâraelor cu caracter torențial. Barajele succesive, însă, nu vor putea avea decât înălțime de cel mult un metru, pentru a nu opri urcarea păstrăvilor în timpul depunerii icrelor, iar dacă vor fi mai înalte, ele vor trebui prevăzute cu trecători („scări"). Nu suntem însă de acord asupra modului de organizare și de finanțare. Nu ni se pare echitabil a da în arendă lacul unei Societăți de 15 membri, și încă pe o durată de 20 ani, și apoi a pune pescarii din toată țara să contribue la cheltueli. Teoretic, fiecare pescar de păstrăvi, va putea pescui în Lacul Roșu; pratic, însă, undițarul din Gorj sau din Maramureș nu-și va putea îngădui luxul unei deplasări la o distanță așa de mare. Dar, neîncrederea noastră se întemeiază și pe o experiență făcută tot de Dir. Ec. Vân., cu o altă înjghebare având drept scop tot ameliorarea piscicolă a unei ape de salmonizi, căreia i-s'a dat în arendă apa pe o durată lungă, și, pe deasupra, a fost și subvenționată de Stat, — fără însă a da rezultate așteptate. Apoi, nu trebue să se meargă prea departe cu așa zisele contribuțiuni „benevole". Socotim că pescarii sportivi ar prefera administrarea în regie a Lacului Roșu și a pâraelor în legătură cu el, de către Dir. Ec. Vân., iar pescuitul să se practice pe bază de autorizațiuni, în schimbul unei taxe. Contribuția ar fi, deci, proporțională cu măsura în care fiecare pescar beneficiază de apa respectivă. Să plătească, în primul rând, cel care trage foloase. Diferența între cheltueli și încasări va putea fi suportată de Dir. Ec. Vânatului.

● **Personalul de paza vânatului și lipsa unor broșuri cu textul legii de vânătoare.**

Una din cauzele pentru care aparatul de paza vânatului nu dă randamentul așteptat o constitue lipsa unor cărticele, care să cuprindă textul legilor vânătoarei, pescuitului în apele de munte și, poate, extrase din legea asupra portului și vânzării armelor. Pe vremuri, Dir. Ec. Vân. avea asemenea broșuri și le distribuia gratuit. Înțeleaptă măsură. Azi, nu mai are. Personalul de pază nu-și cunoaște drepturile, nu știe cum să procedeze. Oricât de scump ar fi tiparul, lipsa trebue împlinită. Iată o bună întrebuințare a fondurilor încasate de Dir. Ec. Vân. și de U. G. V. R. dela vânătorime.

● **Indrumarea Societăților de vânătoare din mediul rural.**

Scăderea îngrijorătoare a numărului de iepuri, constatată în acest an, este cauzată de vânătoarea excesivă, secătuitoare. Vânători, cu permis în regulă, parcurg de nenumărate ori aceeași suprafață de teren, împușcă sau rănesc tot ce li-se ridică în față și astfel efectivul de reproducție scade mult sub minimum-ul necesar. Mai frecvente sunt aceste cazuri la Societățile de vânătoare din mediul rural, ai căror membri, pe deoparte, au timp suficient să vâneze, iarna, după ridicarea recoltei, iar pe de altă parte nu au suficiente cunoștințe de ocrotirea și îngrijirea vânatului: După cum am mai avut ocaziunea să remarc, în cadrul acestei cronici, în rândurile vânătorilor-țărani se găsesc foarte multe elemente, cărora dacă li-se deschid ochii asupra greșelilor pe care le fac, se îndreaptă și devin vânători corecți. Aluatul este excelent,

dar trebue modelat. De aceea, este de datoria tuturor vânătorilor instruiți, care activează în mediul rural și îndeosebi a inginerilor silvici, să intre în Societățile de vânătoare țărănești și, în măsura posibilității, să ia parte la conducerea lor. Vor putea schimba multe din obiceiurile rele. Dacă nu vor face mai mult decât să convingă a se respecta pătrimea de refugiu și a nu se face vânătoare cu bătăiași decât o singură dată pe un teren, anual, tot au realizat mult.

● **Revistele de vânătoare și educația cinegetică.**

In țările cu veche și temeinică educație vânătorească, tinerii vânători își însușesc cunoștințele cinegetice din contactul cu cei bătrâni. Așa se menține nivelul ridicat al pregătirii vânătorești. Manualele de vânătoare nu lipsesc în acele țări și permit completarea cunoștințelor dobândite pe cale practică. La noi, numărul vânătorilor instruiți este relativ mic în comparație cu ceilalți, iar manuale de vânătoare, care să îmbrățișeze toate sectoarele economiei cinegetice, aproape nu avem. In această situație, educația tinerilor vânători este completată prin revistele de vânătoare. Revista „Carpații", îndeosebi, prin felul cum știe să compună fiecare număr, alegând din fiecare domeniu câte ceva: politică vânătorească — în articolele de fond, știință în legătură cu ocrotirea și cunoașterea vieții animalelor sălbatice, povestiri atrăgătoare, din care, pe deasupra, poți scoate și învățăminte, discuții, recensii, etc. — satisface exigențele oricărui cititor. Cine urmărește materialul din cei patrusprezece ani de apariție (1933—1946) constată că aproape nu există problemă care să nu fi fost tratată aici, cel puțin odată. Cunosc numeroase persoane, care deși nu practică vânătoarea, sunt cititori statornici ai „Carpaților" și așteaptă cu nerăbdare sosirea fiecărui număr. In treacăt amintesc că nu știu dacă acești cititori, care nu trag cu pușca, nu merită mai de grabă titlul de vânători decât cei care țin pușca în mână, dar le lipsesc cele mai elementare cunoștiințe de vânătoare corectă. A doua revistă de specialitate dela noi, „Revista Vânătorilor", caută să lucreze și ea în același spirit. Probabil, lipsa de continuitate la redacția ei, a făcut să nu aibă suficienți colaboratori, iar materialul publicat să nu fie totdeauna destul de selecționat. Sperăm, însă, că este o criză trecătoare. Oricum ar fi, revistele de vânătoare joacă un mare rol în ridicarea nivelului pregătirii vânătorilor noștri. Prin rolul pe care-l joacă și mai ales ar trebui să-l joace inginerii silvici, ei nu se pot lipsi de o revistă de vânătoare, care-i ține la curent cu tot ceea ce se petrece în viața vânătorească. Nici costul abonamentului 12.000—20.000 lei anual — și nici lipsa de timp nu pot constitui piedeci pentru un inginer silvic dornic de a-și îmbogăți cunoștințele.

● **„Capra neagră a României"** este titlul unei conferințe pe care a ținut-o la Brașov, la 22 Mai 1946, D-l inginer inspector general silvic Otto Witting, cu ocaziunea adunării generale din acest an a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România. Pentru materialul interesant pe care-l conține și, la dorința exprimată de unii auditori, această conferință a fost publicată în întregime de ambele noastre reviste de vânătoare. Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra acestei conferințe.

Vasile Cotta

● **Excursia absolvenţilor Facultăţii de Silvicultură, pe Valea Teleajenului şi Telejenelului, 24—27 Iunie 1946.**

Reînodând firul tradiţiei, cu toate enormele greutăţi ce se pun în cale, absolvenţii Facultăţii de Silvicultură au făcut o excursie de studii pe Valea Telejenelului şi Teleajenului. Deşi de proporţii reduse, totuşi, prin varietatea şi cantitatea cunoştinţelor primite, excursia n'a lăsat nimic de dorit. Astfel, printr'o fericită alegere a regiunii, studenţii şi-au putut întregi cunoştinţele aproape în toate domeniile: exploatări, instalaţii de transport, regenerări, aplicarea amenajamentului, tratamente, etc.

Din punct de vedere vânătoresc şi piscicol, excursia n'a fost mai puţin interesantă. Astfel, în domeniul realizărilor, au văzut păstrăvăria Soc. „Drajna" dela Valea Stânii. S'au vizitat instalaţiile de captare şi conducere a apei din albia Telejenelului şi dintr'un isvor, apoi clocitoria cu incubatoarele, trocile de crescut puieţii şi bazinele de creştere pentru păstrăvul indigen şi american.

Pe Valea Teleajenului, la Cheia, s'a vizitat o păstrăvărie a CAPS-ului, în curs de amenajare. Cu puţină muncă şi supraveghere se pot realiza venituri apreciabile atât din punct de vedere material propriu, cât şi de interes general şi de propagandă.

Ca posibilităţi, studenţii au observat condiţiile staţionale din Valea Teleapenului şi Telejenelului atât din punct de vedere vânătoresc cât şi piscicol. Bazinul Văii Teleajenului, mai ales, constituie pentru vânatul mare un habitat excelent, fiind apt pentru aproape toate speciile: căpriori, mistreţi, cerbi, urşi, râşi, cocoşi de munte şi chiar pentru capre negre pe munţii din jur. Dealtfel, în ultima adunare a Federaţiei Protectorilor şi Vânătorilor de capre negre, ţinută anul acesta, s'a hotărît să se reintroducă capra neagră în masivul Zăganul şi astfel, să constitue iarăşi alături de floarea reginei, podoaba acestor munţi, după cum păstrăvul din pâraele care iau naştere din ele le completează farmecul şi atracţia.

Din punct de vedere piscicol, fondurile Telejenelul şi Teleajenul ar putea deveni foarte apreciate, mai ales ultimul, care are şi condiţii naturale mai favorabile, cu o faună acuatică mai bogată. Se cere însă pază mai severă şi repopularea cu puieţi pe care-i va produce clocitoria CAPS-ului dela Cheia.

Plecând la ocoale, pe întreg cuprinsul ţării, viitorii ingineri vor duce cu ei dorinţa de realizări şi în materie vânătorească şi piscicolă, care să-i consacre ca elemente de frunte în conducerea destinelor vânătoarei româneşti, la care au dreptul să aspire şi în urma pregătirii lor teoretice superioare în această materie.

Liubimirescu Ambrosie

● **Parcul de vânătoare dela Balc-Bihor, azi *).**

Parcul de vânătoare din comuna Balc, jud. Bihor, situat pe linia ferată Oradea—Şimleul Silvaniei, la cca. 80 km. de Oradea, aparţine, de prin 1918, D-lui J. M. Pincas, care l-a cumpărat dela contele maghiar Karoly.

Inainte de 1940, parcul (pădure formată din şleau de deal) era populat cu

---

*) După datele culese la faţa locului şi din informaţiile primite, în special dela D-l Szantner Iuliu, administratorul domeniului.

aproape 1000 de bucăţi de vânat mare, repartizat în proporţie aproape egală între cele 4 specii principale, care constituiau preocupările proprietarilor: cerb, cerb lopătar, căprior şi muflon. A cincia specie ar fi mistreţul, care însă, aflându-se destul de răspândit în libertate, în regiune, nu se afla pe acelaşi plan de preocupări cu cele patru specii de mai sus. Pentru cele 2500 jugăre cât cuprinde terenul, numărul de mai sus nu era exagerat, având în vedere gospodăria bine organizată a parcului. Trofeele onorate cu medalii mari în ţară şi în străinătate dovedesc acest lucru.

Ce a rămas, azi, din tot parcul? Practic vorbind, aproape nimic. O parte din populaţia din jur, profitând de trecerea frontului prin regiune şi de situaţia specială creiată de războiu, în iarna 1944—45, a recurs — de multe ori şi din necesitate — la acte care nu s'ar fi putut întâmpla în timpuri normale, de pace. A despreţuit parcul, a brăcuit pădurea şi a împuşcat mare parte din vânat, iar ceeace a mai rămas viu s'a împrăştiat în pădurile din Sălaj şi N. E.-stul Bihorului.

La această operă destructivă, populaţia a fost favorizată de faptul că a putut să-şi achiziţioneze, în timpul trecerii frontului prin regiune, un mare număr de arme, multe din ele automate.

Răul cel mai mare constă în faptul că am pierdut singurii mufloni pe care îi aveam în România. Cerbii lopătari de aci erau de calitate mai bună decât cei din parcul Şarlota.

Proprietarul intenţionează a reface parcul, imediat ce împrejurările îi vor permite. Ar fi un mare bine, dacă resturile vânatului fugărit, ar fi adunate în parcul ce se va reface.

Florin Gherdan
student la Facultatea de Silvicultură
din Bucureşti

LEGISLATIVĂ

Legi şi decizii de interes forestier

In continuarea evidenţei publicată în numărul precedent al Revistei Pădurilor, dăm mai jos legile şi deciziile de interes forestier, apărute în intervalul *1 Iulie—31 Decembrie 1946*.

64) Decizia Nr. 1175/946 a M. A. D. autorizând publicarea actului constitutiv şi a statutelor Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 150/2.VII. (1946).

65) Legea Nr. 518/946 pentru *amnistierea unor delicte* săvârşite în pădurile Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina (M. Of. Nr. 153/5.VII.1946).

66) Decizia Nr. 1175/946 a M. A. D., înserată cu omisiuni în M. Of. Nr. 150/946, cuprinzând statutele Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 154/6.VII.1946).

67) Decizia Nr. 1249/946 a M. A. D. privitoare la *păşunatul* vitelor în pădurile prevăzute la art. 1, al. a, b, c, d, al Codului Silvic (M. Of. Nr. 161/15.VII.1946).

68) Decizia Nr. 1168/946 a M. A. D. referitoare la constituirea unui *„Fond combatere braconaj* şi susţinere cheltuieli de administraţie a Inspectoratului de Vânătoare Judeţean" (M. Of. Nr. 161/15.VII.1946).

69) Legea Nr. 570/946 pentru unele măsuri referitoare la *dreptările moşnenilor* (M. Of. Nr. 163/17.VII.1946).

70) Legea Nr. 586/946 privitoare la executarea hotărîrilor de expropriere şi împroprietărire, prin care s'au *atribuit păduri unor comune* din jud. Huniedoara (M. Of. Nr. 166/20.VII.1946).

71) Decizia Nr. 1303/946 a M. A. D. pentru înfiinţarea a două *şcoli de brigadieri* şi a unei şcoale de pădurari (M. Of. Nr. 168/23.VII.1946).

72) Legea Nr. 594/946 pentru transformarea în catedră a *conferinţei de Politică, Economie şi Administraţie Forestieră* dela Facultatea de Silvicultură (M. Of. Nr. 169/24.VII.1946).

73) Decizia Nr. 1302/946 a M. A. D. referitoare la întrebuinţarea *elevilor practicenţi* repartizaţi la diferitele unităţi silvice (M. Of. Nr. 170/25.VII.1946).

74) Decizia Nr. 1420/946 a M. A. D. privitoare la recoltarea şi conservarea *frunzarelor*, cuprinzând şi insrtucţiunile Direcţiei Silvice (M. Of. Nr. 178/3.VIII. 1946).

75) Decizia Nr. 1421/946 a M. A. D. cuprinzând dispoziţiuni pentru *reîmpădurirea* suprafeţelor păduroase exploatate. Complectează decizia Nr. 9105/942 a M. A. D. (M. Of. Nr. 179/5.VIII.1946).

76) Decizia Nr. 5771/946 a Min. Interne cuprinzând Schema de organizare a *Oficiului pentru Reconstrucţia Moldovei*. Oficiul cuprinde şi un serviciu forestier, căruia i se indică atribuţiile (M. Of. Nr. 182/8.VIII.1946).

77) Legea Nr. 626/946 pentru reglementarea situaţiei personalului preluat de Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 184/10.VIII.946).

78) Legea Nr. 639/946 privitoare la încheierea şi executarea contractelor de vânzare sau schimb de păduri pentru completarea de *izlazuri comunale*, cum şi la regimul ce se aplică materialului lemnos disponibil rezultat din tăiere (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

79) Legea Nr. 640/946 pentru interpretarea art. IV alin. 1 şi 2 din *legea Nr. 483 din 1945*, cum şi pentru completarea aceluiaşi text (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

80) Decizia Nr. 1460/946 a M. A. D. privitoare la *stabilirea hotarului dintre pădurea* care rămâne proprietarului şi *moşia expropriată* dela acesta (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

81) Decizia Nr. 8437/946 a M. A. D. prin care unele bunuri forestiere trecute la *Oficiul Naţional al Colonizărilor*, prin legea Nr. 188 din 24.III.1945, se trec în proprietatea C. A. P. S.-ului (M. Of. Nr. 186/13.VIII.1946).

82) Decizia Nr. 1495/946 a M. A. D. prin care se stabilesc norme pentru *Cancelaria Eforiei Mânăstirilor Inzestrate* de a lucra direct cu ocoalele silvice ale C. A. P. S.-ului (M. Of. Nr. 189/16.VIII.1946).

83) Decizia Nr. 259764/946 a Ministerului de Finanţe, care diminuează *coeficientul de rentabilitate* la comerţul de cherestea şi lemn de construcţie şi-l majorează la fierăstraele ţărăneşti şi mecanice care tae lemnul clienţilor (M. Of. Nr. 194/22.VIII.1946).

84) Legea Nr. 669/946 pentru completarea art. IV din legea Nr. 320 din 1 Mai 1946, referitoare la constituirea Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

85) Decizia Nr. 1547/946 a M. A. D. referitoare la recoltarea *frunzarelor* din pădurile aparţinând tuturor categoriilor de proprietari, în condiţiile prevăzute de decizia Nr. 1420, publicată în M. Of. Nr. 178/3.VIII.1946 (M. Of. Nr. 196/26.VIII. 1946).

86) Decizia Nr. 1548/946 a M. A. D. privitoare la *păşunatul* vitelor în pădurile aparţinând tuturor categoriilor de proprietari, în condiţiunile prevăzute de decizia Nr. 1249/946 publicată în M. Of. Nr. 161/15.VII.1946 (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

87) Decizia Nr. 1542/946 a M. A. D. prin care se stabileşte că *epoca exploatărilor*, pentru anul 1946—47, începe la 1 Sept. 1946 şi se termină la 31 August 1947. Celelalte dispoziţiuni ale deciziilor Nr. 886/946 şi Nr. 896/946 rămân în vigoare (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

88) Decizia Nr. 3393/946 a S. S. Apr. referitoare la *colectarea produselor oleaginoase* de către Oficiul Fabricelor de Uleiuri Vegetale. Instituie unele obligaţiuni pentru proprietarii şi exploatatorii de păduri, în ceeace priveşte colectarea jirului şi a seminţelor de conifere (M. Of. Nr. 199/29.VIII.1946).

89) Decizia Nr. 1578/946 a M. A. D. privitoare la *angajarea pădurarilor* (M. Of. Nr. 201/31.VIII.1946).

90) Legea Nr. 716/946 pentru ratificarea şi punerea în executare a J. C. M. Nr. 3285, publicat în M. Of. Nr. 259 din 9.XI.1937 prin care s'a aprobat *vânzarea* către mai multe comune lipsite de păşune a diferite *suprafeţe de păduri*, cu preţ de expropriere, precum şi unele schimburi (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

91) Legea Nr. 717/946 pentru modificarea şi completarea legii pentru *apărarea şi încurajarea culturii nucului*, publicată în M. Of. Nr. 144 din 26 Iunie 1937 (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

92) Legea Nr. 718/946 pentru extinderea aplicării dispoziţiunilor D. L. Nr. 3283 din 4 Octomvrie 1938, privitor la modificarea şi completarea art. V şi X din actuala lege a pădurilor de protecţie şi asupra pădurilor prevăzute de *legea pentru pădurile necesare apărării naţionale* din 13 Aprilie 1935 (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

93) Decizia Nr. 3172/946 a M. A. D. prin care moşia Jegălia, aflată în folosinţa I. C. E. F.-ului, se constituie în *„Staţiunea de experimentare forestieră de gradul II „Bărăganul"* (M. Of. Nr. 209/10.IX.1946).

94) Legea Nr. 746/946 pentru *Statutul Funcţionarilor Publici* (M. Of. Nr. 220 din 22.IX.1946).

95) Regulamentul pentru administrarea *Epitropiei Aşezământului Bisericii „Maica Domnului Dudu" din Craiova.* Administraţia centrală cuprinde şi un serviciu silvic, căruia i se fixează atribuţiile (M. Of. Nr. 224/27.IX.1946).

96) Legea Nr. 756/1946 pentru declararea de utilitate publică şi de urgenţă a lucrărilor de *plantaţii contra înzăpezirilor* dealungul unor linii ferate. (M. Of. Nr. 226/30.IX.1946).

97) Decizia Nr. 1816/946 a M. A. D. prin care se instituie obligaţii pentru organele silvice ale Statului de a da tot concursul *Oficiului Fabricilor de Uleiuri Vegetale*, în vederea executării deciziei Nr. 3393/946, publicată în M. Of. Nr. 199/946 (M. Of. Nr. 226/30.IX.1946).

98) Legea Nr. 765/946 pentru retrocedarea unor bunuri expropriate către Persoana Iuridică „Bunurile Private din Ciuc", înfiinţarea Regiei Publice Comerciale *„Bunurile Private din Ciuc"* şi abrogarea legii Nr. 384/946 (Mon. Oficial Nr. 227 din 1.X.1946).

99) Decizia Nr. 3660/946 a M. A. D. pentru declararea pădurii Lacul lui Vintilă Vodă, ca *rezervaţiune* pentru lucrările de cercetare ale I.C.E.F.-ului (M. Of. Nr. 237/12.X.1946).

100) Decizia Nr. 72.841/946 a Ministerului de Finanţe privitoare la *majorarea tarifului publicaţiilor* pentru amenajamente de păduri (M. Of. Nr. 239/15.X. 1946).

101) Decizia Nr. 1955/946 a M. A. D. cuprinzând norme în legătură cu *avansarea inginerilor silvici* (M. Of. Nr. 239/15.X.1946).

102) Decizia Nr. 1949/946 a M. A. D. autorizând *exploatarea* a încă unei *posibilităţi* din unele păduri de crâng, în afară de cele aprobate prin decizia Nr. 886/946 (M. Of. Nr. 239/15.X.1946).

103) Decizia Nr. 3880/946 a M. A. D. referitoare la organizarea *Direcţiei Administraţiei Centrale şi a Bunurilor I. C. E. F.* (M. Of. Nr. 243/19X.1946).

104) Legea Nr. 851/946 pentru autorizarea *defrişării* suprafeţei de 57.55 ha. din pădurea comunală Hăpria-Alba în schimbul împăduririi unei suprafeţe egale din izlazul comunal (M. Of. Nr. 245/22.X.1946).

105) Legea Nr. 863/946 pentru lichidarea bunurilor din patrimoniul *Oficiului Naţional al Colonizărilor*. Bunurile forestiere se vor trece în proprietatea comunelor pe al căror teritoriu se află (M. Of. Nr. 251/29.X.1946).

106) Legea Nr. 864/946, pentru abrogarea legii Nr. 508 din 4 Septembrie 1940, pentru administrarea patrimoniului *comunelor grănicereşti din Jud. Năsăud* (M. Of. Nr. 252/30.X.1946).

107) Legea Nr. 868/946, pentru modificarea unor dispoziţiuni din legea asupra *regimului apelor*. Aduce modificări şi articolelor care se referă la transportul lemnelor libere şi al plutelor. (M. Of. Nr. 252/30.X.1946).

108) Normele Ministerului Agriculturii şi Domeniilor în legătură cu *colectarea ghindei* (M. Of. Nr. 253/31.X.1946).

109) Legea Nr. 904/946 pentru organizarea *Casei Pădurilor Statului* (M. Of. Nr. 265/14 XI.1946).

110) Legea Nr. 930/946 pentru *amnistierea unor infracţiuni la Codul Silvic;* cele dela art. 64 (M. Of. Nr. 271/22.XI.1946).

111) Decizia Nr. 9675/946 a M. A. D. cuprinzând instrucţiuni pentru administrarea şi valorificarea în regie a *vânatului* în pădurile Statului (M Of. Nr. 273 din 25.XI.1946).

112) Legea Nr. 999/946 pentru *amnistierea unor infracţiuni* printre care şi cele prevăzute de art. 64 şi 72 din Codul silvic (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

113) Legea Nr. 1000/946 pentru unele măsuri urgente privitoare la organizarea şi funcţionarea *colectivităţilor* reglementate de Codul silvic (M. Of. Nr. 278 bis/30. XI.1946).

114) Legea Nr. 1021/946 pentru abrogarea alin. a dela art. 3, de sub artic. unic al legii Nr. 480 din 19 Iunie 1945, privitoare la modificarea şi completarea *legii pentru pădurile necesare apărării naţionale*, publicate în M. Of. Nr. 136/19.VI. 1945 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

115) Legea Nr. 1024/946 pentru completarea şi modificarea unor dispoziţiuni din *legea Nr. 483 945 privitor la tăierea şi ridicarea materialului lemnos disponibil* din pădurile destinate să fie transformate în păşuni comunale, publicată în M. Of. Nr. 136/19.VI.1945 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

116) Legea Nr. 1025/945 privitoare la *încadrarea pădurilor şi brigadierilor* provizorii din cadrul de Stat (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

117) Decizia Comisariatului General al Preţurilor privitoare la *stabilirea preţurilor* traverselor de stejar, fag şi ulm. Modifică art. 19—20 din decizia Nr. 966/946, publicată în M. Of. Nr. 65/18.III.1946 (M. Of. Nr. 279/2.XII.1946).

118) Decizia Nr. 267.904/946 a Ministerului de Finanţe pentru diminuarea *coeficientului de rentabilitate* pentru exploatatorii de pădure având şi fabrici de cherestea, parchete, etc. (M. Of. Nr. 280/3.XII.1946).

119) Decizia M. A. D. stabilind funcţiunile care dau *dreptul funcţionarilor* ce le exercită *de a locui într'un imobil al Statului* sau închiriat de Stat. In aplicarea art. 31 din Statutul Funcţionarilor Publici (M. Of. Nr. 281/4.XII.1946).

120) Decizia Nr. 2280/946 a M. A. D. referitoare la practicarea *muguritului* în pădurile de salcie din regiunea de baltă (M. Of. Nr. 285/9.XII.1946).

121) Regulamentul Nr. 14/946 pentru aplicarea Statutului Funcţionarilor Publici (M. Of. Nr. 290/14.XII.1946).

122) Decizia Nr. 4748/946 a M. A. D. potrivit căreia până la apariţia legii de organizare a I. C. E. F.-ului, Institutul se va conduce în general după prevederile legii Nr. 904/946, pentru organizarea Casei Pădurilor Statului (M .Of. Nr. 294 din 19.XII.1946).

123) Decizia Nr. 269.156/946 a Ministerului de Finanţe pentru diminuarea *coeficientului de rentabilitate* la comerţul de furnir şi placaje (M. Of. Nr. 295/20.XII. 1946).

124) Decizia Nr. 2409/946 a M. A. D. conform căreia valorificarea *dreptului de vânătoare şi de pescuit în apele de munte* de pe proprietăţile inamice administrate de C.A.S.B.I. se va face de către M.A.D. (M. Of. Nr. 296/21.XII,1946),

125) Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 1543/946 referitor la stabilirea diurnelor de deplasare (M. Of. Nr. 298/28.XII.1946).

N. St. Dumitrescu

R E C E N Z I I

CĂRŢI

Dr. TR. HEROIU: **Importanţa pădurii în viaţa satelor.**
Publicaţie ICEF, Seria IV-a, Nr. 5, Bucureşti 1946, 29 pag.

Prof. Dr. ILIE C. DEMETRESCU: **Pădurea din punct de vedere particular şi obştesc.**
Publicaţie ICEF, Seria IV-a, Nr. 10, Bucureşti 1946, 19 pag.

Publicaţiile de mai sus, apărute în seria de broşuri cu îndrumări silvice a Institutului de Cercetări Forestiere al României, cuprind textul unor conferinţe ţinute în vara anului 1944, în cadrul unui ciclu despre cunoaşterea pădurii, organizat de ICEF, la Cercul Didactic al Asociaţiei Învăţătorilor din jud. Baia, refugiaţi în comuna Valea Popii, jud. Muscel.

Având în vedere că aceste expuneri se adresează unor cititori cu pregătire variată, dar în genere nespecialişti, ele îmbracă o formă uşoară de popularizare a câtorva adevăruri fundamentale din viaţa pădurii, în scopul ca printr'o cunoaştere mai temeinică a pădurilor şi a rostului lor în cuprinsul de viaţă românească, să se ajungă la o preţuire corespunzătoare importanţei lor, din partea marei mase a populaţiei.

Lucrarea D-lui Tr. Heroiu, pe linia unor preocupări mai vechi a d-sale, cuprinde următoarele capitole, a căror înşiruire dă o idee suficientă despre conţinutul său:

1. Satul, unitate de viaţă a poporului român. 2. Participarea naturii la viaţa satului. 3. Sate cu păduri şi fără păduri. 4. Pădurea, factor hotărîtor al aşezării gospodăriilor şi vieţii populaţiei în regiunile împădurite. 5. Lipsa pădurii în regiunea de câmpie. 6. Pădurea necesară ca aerul şi apa. 7. Nevoia instruirii populaţiei dela sate. 8. Nevoia unui minimum de cunoştinţe silvice. 9. Nevoia unui minimum de sensibilitate (duioşie) faţă de pădure. 10. Stăruinţele Corpului Silvic pentru introducerea cunoştinţelor despre pădure în învăţământul primar şi normal.

Trebuie menţionat îndeosebi cap. 8 în care d-sa reuşeşte să formuleze într'o adevărată „biblie silvică" acel minimum de cunoştinţe în materie de bună gospodărire a pădurilor, pe care fiecare cetăţean trebuie să le posede.

In a doua broşură, D-l Prof. I. C. Demetrescu lămureşte pe înţelesul celor mulţi problema de căpetenie a Politicii Forestiere, conflictul dintre interesele particulare şi cele publice în materie de păduri. D-sa pune faţă în faţă interesele particulare şi cele obşteşti, care activează în câmpul economiei forestiere

De o parte, interesul particular, datorită ciclului de producţie foarte îndelungat şi procentului foarte redus cu care fructifică capitalurile în economia forestieră, nu găseşte suficientă satisfacţie pentru a urmări conservarea şi ameliorarea pădurilor, mai ales în acele ţări cu capitaluri puţine, fără tradiţie forestieră şi în care dreptul de proprietate e supus la numeroase atingeri.

De cealaltă parte, interesul obştesc este determinat de imensele servicii aduse de pădure, care furnizează produse esenţiale economiei naţionale, fixează terenurile nestabile, regulează cursul

apelor, ameliorează climatul, compensează deficitele în anii de criză, condiționează regimul muncii și aduce servicii apărării naționale.

Fiind evident că interesele obștești sunt cu mult mai numeroase și mai însemnate decât cele particulare, intervenția Statului în acest conflict de interese devine legitimă și ea se concretizează prin constituirea marii proprietăți forestiere de Stat, a unei legislații forestiere de protecție și a unei administrații silvice de Stat, care măsuri tind să oprească procesul de distrugere a pădurilor.

Acestor lucrări, isvorîte din dorința de a clarifica pentru cât mai mulți importanța pădurii în viața poporului, trebuie să li se asigure o cât mai întinsă circulație, astfel încât să intre în mâinile tuturor slujitorilor culturii la sate, precum și în ale sătenilor și să nu lipsească deasemenea din nici o bibliotecă sătească, spre a-și ajunge în acest mod scopurile pentru care au fost date la iveală.

Nic. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

M. PANĂ-ANGHELIDE: **Terenurile degradate și lucrările de ameliorarea lor în județul Muscel.**

Manuscris de 56 pagini+17 fotografii+3 hărți+tablouri, diagrame și figuri în text. Lucrare de subinspector 1941.

Biblioteca ICEF, Inv. Nr. 5049.

Județul Muscel, cu o întindere totală de 351.000 ha, are numai 5.559 ha terenuri degradate inventariate, care procentual reprezintă numai 1,58% din total. Raportate numai la terenurile cele mai intens folosite, degradatele reprezintă un procent de 5,11%. Ca întindere ar putea să pară pentru unii de mică imporanță. Faptul însă că sunt împrăștiate în toată regiunea dealurilor și în imediata vecinătate a satelor și căilor de comunicație, constitue un grav și permanent pericol. Există azi în județ 77 perimetre constituite, cuprinzând 426 ravene. Împrăștierea în toată regiunea dealurilor se datorește existenței formațiunilor geologice care se pretează la degradare. Iar faptul că ele sunt în vecinătatea satelor, dovedește influența nefastă a omului în distrugerea terenului. Pășunatul excesiv al vitelor a dus aici. Din punctul de vedere al proprietății, degradatele se găsesc în marea lor majoritate în proprietățile țărănești dela 1864, apoi în cele moșnenești de mică întindere și pe islazurile comunale constituite prin reforma agrară din 1920.

Ca organisme torențiale, există în special ravenele, care nu sunt prea lungi, nu au pantă mare decât în basinele de recepție, acestea reducându-se în cea mai mare parte a cazurilor la existența unor maluri abrupte (râpe) în coasta dealului, producătoare permanente de materiale de transport. In unele cazuri, fenomenul torențial este agravat și complicat de existența alunecărilor și surpărilor, cari angajează uneori întinderi de mai bine de 100 ha.

Muscelul este județul în care s'a executat o serie de lucrări de ameliorare, care au premers legea din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate. In unele din lucrările constituite încă din 1929, fenomenul de eroziune este astăzi complet suprimat. Lucrările acestea fac dovada că metodele și mijloacele întrebuințate de inginerii silvici duc sigur și repede la stingerea fenomenului torențial.

Autorul lucrării de față, care a fost mulți ani șeful Serviciului Silvic Județean Muscel, lucrând în acest domeniu, trece în revistă lucrările întreprinse și

învățămintele ce se pot trage până acum. Nu scapă din vedere să precizeze că lucrările de împădurire trebue făcute concomitent cu cele de artă. Plantațiile s'au executat în special cu salcâm, care a găsit în județ formații de teren prielnice. In afară de salcâm s'a mai folosit aninul alb și negru, pinul silvestru și austriac, salcia, plopul, cătina albă și roșie.

Spre deosebire de alți colegi care s'au ocupat de problema terenurilor degradate în lucrările lor personale prezentate la examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, d-l M. Anghelide se ocupă și de lucrările zise de artă, necesare pentru consolidarea terenului. Astfel trece în revistă: garnisajele, fascinajele, gărduleţele, pragurile, cleionajele, barajele de lemn, barajele din gabioane, din piatră uscată și din piatră cu mortar. Se arată în ce împrejurări pot fi utilizate, dând detalii asupra felului cum trebue construite pentru a fi cât mai rezistente și a-și îndeplini cât mai bine rolul.

Nu scapă din vedere să arate rolul mare pe care-l are paza. Un teren bine păzit de păşunat și alte delicte se acoperă repede pe cale naturală cu vegetație erbacee și lemnoasă, în fruntea acesteia din urmă fiind mesteacănul și drogul (Cytisus).

Autorul mai arată că lipsa de bani și de personal fac ca lucrările să se facă greu și nu destul de bine. Personalul Serviciului Silvic al unora din județe este prea aglomerat de alte lucrări. De aceea, oridecâte ori s'au putut trimite pentru lucrările de combaterea eroziunei, echipe volante, acestea au lucrat cu spor și rezultate bune.

Lucrarea d-lui Anghelide este completată cu hărți, tablouri, diagrame, figuri și fotografii care o fac mai convingătoare și mai ușor de urmărit. Spre deosebire de altele, expunerea aceasta prezintă numai rezultatul constatărilor pe care le face autorul din lucrările de teren executate în județ atât de D-sa cât și de alții.

At. Haralamb

FOSTI, ION P.: **Degradarea arboretelor și terenurilor dealungul malului stâng al Siretului inferior („Coasta Siretului").**

Manuscris, 64 pagini, 6 fig. în text și 19 fotografii în afară de text. Lucrare de subinspector 1945.

Biblioteca ICEF., Inv. Nr. 6479.

Râul Siret, în spațiul cuprins între gurile afluenților săi Bistrița (pe dreapta) și Bârladul (pe stânga), pe o distanță de 50 km, are o vale largă de 10—20 km în care, din cauza pantei mici, curge foarte șerpuit, formând nenumărate bucle și brațe secundare. Pe stânga, Siretul este mărginit de platoul Moldovei, care-i domină valea cu înălțimi ce ajung până la 500 m. Râul curge uneori în imediata apropiere a acestui platou, alteori se depărtează de el cu cel mult 2—3 km.

In spre Siret, platoul se prezintă câteodată sub forma unui mal complet abrupt, însă de cele mai multe ori nu are abruptă decât buza de sus (dar și ea destul de înaltă) la poalele căreia se desfășoară un fel de taluz, cu pantă — după împrejurări — mai mare sau mai mică. Taluzul acesta a luat naștere din depozite de coastă rezultate din prăbușirea continuă a părții din buza platoului.

Această fâșie din platoul Moldovei cu privirea spre Siret, lungă și îngustă, abruptă sau mai puțin abruptă, este cunoscută sub numele de „Coasta Siretului".

Geologic privit, platoul cuprinde la suprafață un strat de loess galben, care atinge uneori grosimi de 40 m. Sub el se găsește un strat de loess roșu (de 1—10 m grosime), care uneori separă banda de loess galben în două părți. Ambele straturi de loess sunt foarte

permeabile, având tendința de a se surpa în felii după planuri verticale, ceeace face să dea malului din spre Siret aspectul de perete abrupt. Straturile de loess sunt separate în unele părți de intercalațiuni de marne cenușii nisipoase, iar în alte părți se sprijină direct pe pietrișuri aluvinare în straturi groase de 5—12 m. Când banda de pietrișuri este groasă, se pot deosebi două straturi: unul, sus, cu pietrișuri și nisip necimentate, altul, jos, cu conglomerate de pietrișuri. Intre păturile de pietrișuri apare una de argilă, care uneori se găsește sub pătura de pietriș. Acest strat de argilă constitue nivelul apelor freatice și al isvoarelor ce iau naștere în Coasta Siretului.

„Coasta" este în parte acoperită cu vegetație forestieră și agricolă, în parte lipsită complet de orice fel de vegetație. Pădurile, de tipul șleaului de deal, se întind atât pe platou, cât și pe coastă. Constituite din gorun, pedunculat, fag, carpin, tei, ele ocupă aici circa 2000 ha. In detrimentul lor s'au constituit aici și terenuri de cultură și de pășuni, care ocupă circa 250 ha. Restul coastei — evaluat la aproximativ 800 ha — este teren lipsit de vegetație, supus surpărilor și eroziunii. Apele din precipitații au săpat în depozitele de coastă, nestabilizate și pășunate, numeroase ogașe și ravene, lungi de 100—1000 m, având apă numai când plouă sau se topește zăpada. Nu există astfel de organisme torențiale în porțiunea acoperită cu vegetație, care este solid stăpână pe teren.

In lucrarea de față, autorul și-a propus a se ocupa de starea pădurilor aflate pe „Coasta Siretului", de terenurile desgolite complet de vegetație și numai în mod trecător de lunca Siretului.

In ceea ce privește pădurile, acestea, din punct de vedere al proprietății, se găsesc într'o stare foarte rea. Pulverizarea este într'un stadiu foarte avansat. In anul 1944 existau 754 proprietari având suprafețe până la 10 ha, 7 proprietari cu suprafețe până la 100 ha și 6 proprietari cu intinderi până la 500. Proprietăți mai mari de 500 ha la data amintită nu mai existau. Devenite în mare parte țărănești, aceste păduri sunt ținute să dea în același timp, lemne pentru foc și chiar pentru unele construcții rurare, araci de vie (10—15.000 bucăți anual la ha) și pe lângă acestea și pășune pentru vite, ceea ce face ca să se depășească cu dublu creșterile anuale. Această stare de lucruri face să se consume și din capitalul lemnos, fenomen ce se traduce prin micșorarea vârstei arboretelor, a consistenței lor, pentru ca apoi să se ajungă la substituirea speciilor de valoare cu altele mai puțin valoroase. Viitorul acestor păduri este deci foarte întunecat: merg cu pași repezi spre desființare.

Odată cu pădurea, solul suferă și el transformări în rău. Coasta desgolită, la rându-i, dă mereu naștere la prăbușiri de teren. In anul 1945 s'a prăbușit numai într'un singur loc 90000 m³. Neputând să se fixeze cu vegetație, din cauza pășunatului, aceste depozite pământoase sunt mâncate și cărate de ape prin ogașe și ravene.

Goliciunea Coastei Siretului este vizibilă dela mari distanțe. Călătorii din trenurile ce străbat lunca Siretului sunt neplăcut impresionați de aspectul dezolant al Coastei. De aceea, pentru a acoperi — cel puțin în parte — această goliciune, pentru a împiedica întinderea ei și pentru a o pune în valoare, s'au constituit perimetre de ameliorare, unde s'au și executat unele lucrări. Dacă tehnicește problema are rezolvare (excepție făcând doar părțile abrupte), în aplicare însă până acum s'au întâmpinat multe dificultăți, cari au făcut să nu se obțină rezultate, în comparație cu eforturile și cheltuelile făcute. Toată strădania organelor silvice s'a lovit nu numai de neînțelegerea populație, ci și de ostilitatea ei. Acolo unde pueții n'au fost smulși din locurile unde au fost

plantaţi, s'au introdus vitele şi au păşunat.

Deacea, pentru viitor, în vederea asigurării succesului lucrărilor se preconizează o serie de măsuri. In primul rând se cere o pază sveeră. Paza severă — spune autorul — contribue la reuşita lucrărilor cu cel puţin 40%. Apoi, dacă este cu putinţă, terenurile să fie îngrădite sau făcute inaccesibile păşunatului, căci „s'a văzut că locurile îngrădite sau inaccesibile păşunatului se acoperă, în mod spontan, cu vegetaţie, aşa încât intervenţia omului se cere numai în mică măsură". In ceea ce priveşte modalitatea de plantare, se recomandă plantaţia deasă (15.000 puieţi la ha), în gropi incomplet acoperite cu pământ ca să poată strânge apa din precipitaţii. Puieţii să se toaleteze cu îngrijire, iar salcâmul să se planteze cu ciot de 10 cm. Să nu se facă semănături directe decât pe terenuri stabilizate şi în prealabil pregătite pentru a primi sămânţa. Epoca de plantare cea mai proprie este primăvara de timpuriu. Toamna să nu se facă decât completări. Prăşiri ulterioare sunt necesare, iar recepări în anii următori plantării sunt indicate.

In ceea ce priveşte viitorul pădurilor, exproprierea lor pe seama Statului, este — după autor — măsura cea mai sigură. Se împiedică pulverizarea şi degradarea. Pentru ameliorare, în cadrul unui amenajament unic, s'ar face lucrări şi exploatări în regimul codrului cu tăeri succesive sau grădinărite.

Insfârşit, autorul preconizează şi executarea unor mari lucrări de corectarea cursului Siretului, care ar putea să pue la dispoziţia agriculturii şi mai puţin a silviculturii, suprafaţe imense.

Ingrijit prezentată, cu materia bine sistematizată, lucrarea d-lui Fosti este una din contribuţiile, de luat în considerare, ale colegilor noştri în domeniul cunoaşterii şi rezolvării problemei terenurilor lipsite de valoare din ţara noastră.

At. Haralamb

FILIPOVICI JIVA: **Aspectul economic-social al văii Dunării drept consecinţă a degradării pământului.**

Manuscris de 30 pagini, 8 planşe, 3 schiţe de plan şi 15 fotografii. Bibl. ICEF, Inv. Nr. 6495. Lucrare de subinspector 1945.

In lucrarea la care ne referim, este vorba de starea terenurilor din punct de vedre al eroziunii în regiunea din lungul Dunării pe distanţa Baziaş-Orşova. Regiunea cuprinde două părţi distincte: 1. Partea dela Baziaş până la satul Coronini, caracterizată prin existenţa unui spaţiu ceva mai mare între Dunăre şi dealurile dinspre Nord. 2. Partea dela Coronini până la Orşova, numită şi Clisura Dunării, caracterizată prin îngustirea spaţiului dintre Dunăre şi ultimile ramuri ale munţilor Banatului, cari se prezintă sub formă de stânci cu pante foarte mari. Numai pe alocuri dealurile se depărtează ceva de malul Dunării lăsând loc la mici câmpii.

Regiunea, deşi are foarte puţin spaţiu şi slabe posibilităţi materiale, este prea mult populată, din care pricină lumea trăeşte greu. Până al 1873, tot pământul aparţinea Statului, iar populaţia, care era fixată în regiune şi obligată la anumite servicii privind apărarea ţării, primea îndreptăţirea de a folosi pământul după anumite competinţe fixate de administraţie. Printre îngăduinţele de folosinţă erau şi dreptul la păşunat cu vitele în pădure, facerea de frunzare pentru hrana vitelor şi strângerea litierei pentru aşternutul necesar acestora. După 1873, desfiinţându-se regimul special de „graniţă", statul şi-a răscumpărat serviciile pe care le cerea populaţiei, prn împroprietărirea acesteia cu pământ de cultură şi pădure. Astfel a luat naştere Comunitatea de Avere dela Caransebeş. Prin actul de împroprietărire pământul arabil, trecând în proprietate particulară, a început să se transmită pe cale de vânzări

şi succesiuni dela unii la alţii, astfel că la un moment dat, o parte din populaţie nu mai avea pământ. Neputând trăi astfel, această populaţie lipsită a intrat în averea Statului şi a Comunităţii de Avere şi a creiat cunoscutele „ocupaţiuni", adică seciuri de pădure pentru creiare de terenuri agricole, care astăzi sunt cu miile în regiune.

Natura însă se răsbună. Creiate, în multe cazuri, pe terenuri improprii, au căzut pradă eroziunii, astfel că azi întreaga regiune de care ne ocupăm este presărată de terenuri erodate brăzdate de nenumărate ogaşe şi ravene, scurte, cu basine reduse de recepţie, dar cu canale de scurgere lungi şi cu pantă mare. Şoseaua naţională Orşova-Baziaş este azi pustiită de aporturile de material a numeroase din aceste organisme torenţiale.

Autorul lucrării, cercetând cu deamănuntul terenul dela Baziaş la Orşova arată, pe puncte, întinderea şi gravitatea fenomenului de eroziune. Se arată că pe porţiunea dela Orşova la Sviniţa (inclusiv), adică pe o distanţă de 40 km, ar exista 1500 ha terenuri erodate cuprinzând peste 100 văi torenţiale şi ogaşe, care dăunează foarte mult şoselei naţionale. Pe porţiunea la Sviniţa la Baziaş degradarea ar fi mai puţin întinsă neexistând decât 350 ha terenuri erodate cu mult mai puţine organisme torenţiale, care primejduesc în mai mică măsură şoseaua naţională.

Regiunea este săracă şi cu formele actuale de viaţă, nu poate îndestula populaţia locală. Puţinul teren agricol este folosit pentru cultura porumbului şi a păioaselor, când mult mai rentabil ar putea fi întrebuinţat dacă s'ar îndruma spre pomicultură. Piersicul vegetează aici foarte bine. Rezervele miniere sunt slabe: ceva cărbuni şi aramă. Pescuitul este o bogăţie care contează în alimentarea populaţiei. Dar ceeace contează ca bogăţie accesibilă locuitorilor este pădurea. Din nefericire este utilizată neraţional. O posibilitate de mari resurse pentru localnici ar fi turismul cu tot cortegiul lui de anexe. Dar trebue oganizat şi populaţia educată în această direcţie.

Flora regiunii este extrem de bogată în specii lemnoase şi ierbacee, reprezentanţi înaintaţi ai celei mediteranene găsindu-se din belşug aici.

Pădurile sunt constituite din 3 tipuri mai de seamă:

1. Gorunetele sunt instalate pe versanţi însoriţi, urcând până la 600 m altitudine, având în compunerea lor ceva paltin de câmp, fag şi tei, apoi cărpiniţă, mojdrean, păr şi măr sălbatic, sorb domestic, păducel, mur, corn, drog.

2. Stejeretele, constituite din cer, gârniţă, carpin, jugastru, cărpiniţă, mojdren, se găsesc, în fâşii înguste, pe creste.

3. Făgetele, cari mai au în compunerea lor şi ceva gorun, cer, carpin, plop tremurător, jugastru, tei, cireş, sorb torminal, alun, clocotiş, corn, sânger şi mojdrean.

Pe lângă păduri mai există în regiune întinse suprafeţe, pe versanţi abrupţi şi stâncoşi, ocupate de tufărişuri constituite din: Prunus mahaleb, Rhus cotinus, Fraxinus ornus, Syringa vulgaris, cărora li se mai adaugă Crataegus, Rosa, Prunus spinosa, Staphylea pinnata, Cytisus hirsutus, Evonymus verrucosa, Cornus mas, Cornus sanguinea, Acer monspessulanum, Vitis silvestris, Clematis vitalba, Hedera helix.

Autorul crede absolut necesară intervenţia urgentă a organelor silvice pentru întreprinderea lucrărilor de curmarea răului. Ca lucrări de corecţiune preconizează praguri în piatră sau de beton de 0,50—1,20 m înălţime. Pragurile

să fie legate dealungul malurilor de ziduri, fără însă a zidi şi fundul (talwegul). Apreciază pentru întreagă regiune că este nevoie de 20.000 m³ zidărie cu mortar, 20.000 m³ zidărie fără mortar, 40.000 cleionaje duble şi 100.000 cleionaje simple. Costul lor (socotit la preţurile din Iulie 1945) era calculat la 540.000.000 lei. Lucrările de împădurire ar trebui să acopere întreaga suprafaţă erodată. Totuşi, autorul crede că pentru a nu se stânjeni prea mult păşunatul, să se facă plantaţii numai în fâşii late de 50—70 m pe curba de nivel, spaţiile dintre ele înierbându-se. La lucrările de împădurire, dintre nenumăratele specii ale florei locale, recomandă: salcâmul, pinul de Alep, mojdreanul, eleagnus, maclura, pinul negru, amorfa, cărpiniţa şi liliacul. Ca soluţie tranzitorie preconizează, până la încheierea masivului, culturi intermediare cu mure, căpşuni şi piersici pitici. Crede chiar că, în unele locuri, s'ar putea încerca a se folosi piersicul la creiarea fâşiilor de plantaţii. Lucrările de plantaţie ar costa în total 52 milioane lei. In total lucrările de restaurare ar costa deci 600 milioane lei, sumă care nu întrece pagubele pe care le produc aceste organisme torenţiale.

Autorul arată că finanţarea tuturor acestor lucrări ar trebui să fie asigurată de toate Administraţiile de Stat interesate, cari fac azi mari cheltueli de întreţinere: C. F. R., P. C. A., Direcţia Drumurilor şi chiar societăţile de exploatare din regiune.

In fine, se arată cum ar trebui să fie organizate şi dotate Serviciile Forestiere însărcinate cu ameliorarea acestor terenului şi cum să se facă organizarea lucrului pe teren.

At. Haralamb

MARĂŞESCU TEODOR: **Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor degradate din Judeţul Tulcea.**
Lucrare de subinspector, 1946.
Manusris de 30 pagini + 4 hărţi.
Bibl. Icef. Inv. Nr. 6744.

In mai bine din jumătatea lucrării, autorul face o serie de consideraţiuni teoretice de ordin cu totul general privind tipurile genetice de terenuri degradate şi tipurile de culturi forestiere pe astfel de terenuri. Numai după aceea trece la descrierea sumară a condiţiunilor staţionale ale terenurilor degradate din jud. Tulcea. In această privin'ă ni se arată că până astăzi s'au inventariat în acest judeţ 9268 ha. terenuri degradate provenite toate din islazuri comunale. Degradarea constă în deosebi din eroziuni de suprafaţă care ajung uneori până la roca mamă. Aceste eroziuni sunt uneori însoţite de mici rupturi de pământ, iar acolo unde solul s'a format pe loessuri profunde. există şi eroziuni de profunzime sub formă de ogaşe sau ravene.

Consideraţiuni speciale face apoi autorul asupra terenului degradat „Dealul-Carierii" din imediata apropiere a oraşului Tulcea, unde, după ce s'a constituit un perimetru de ameliorare, a început să se lucreze făcându-se plantaţiuni numai din anul 1945.

In legătură şi cu aceste lucrări, autorul se ocupă, în restul lucrării, de alegerea şi pregătirea speciilor de plantat, de tehnica plantării şi de întreţinerea lucrărilor executate. Autorul arată că în stepa dobrogeană nu se pot întreprinde astfel de lucrări fără ca să se pregătească în prealabil terenul.

Ca şi pregătirea prealabilă, lucrări de întreţinere după executarea plantării, sunt absolut necesare. Acestea constă în prăşiri dese până la închiderea masivului, închidere care se grăbeşte prin plantaţii şi recepări timp de 2 ani consecutivi. Autorul nu scapă din vedere să menţioneze un fapt de mare importanţă în lucrările de fixarea şi pune-

rea în valoare a terenurilor degradate; executarea lucrărilor în cât mai bune condiţiuni trebue să primeze şi ca urmare nu trebue să se caute a se face economii care se traduc uneori şi prin cantitate în detrimentul calităţii.

At. Haralamb

DODON I.: **Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor neproductive din stepa centrală dobrogeană.**
Lucrare de subinspector, 1945.
45 pagini + 3 schiţe de plan.
Bibl. Icef. Inv. Nr. 6473.

In stepa Dobrogei, a cărei întindere este apreciată la 500.000 ha, vegetaţia forestieră însumează azi doar 16.756 ha, cea mai mare parte din această întindere fiind realizată prin plantaţii. Puţinele grupuri constituite din specii spontane se găsesc în locuri mai adăpostite, care oferă condiţii mai favorabile de umezeală în sol şi în atmosferă, profunzime de sol şi de adăpost contra vânturilor. Speciile spontane sunt: stejarul pedunculat, stejarul pufos (Q. pubescens), frasinul comun, ulmul de câmp, jugastrul, teiul argintiu, cărpiniţa, mojdreanul, arţarul tătărăsc, părul şi mărul sălbatec, vişinul turcesc (Prunus Mahaleb), păducelul, cornul, salba moale, lemnul câinesc, scumpia, dârmoxul, călinul, porumbarul, măceşul, paţachina, paliurul. In împăduririle artificiale, vechi, s'a folosit în deosebi salcâmul, apoi stejarul pedunculat, frasinul comun, mojdreanul, pinul austriac, nucul american, oţetarul, glădiţa şi castanul porcesc. In împăduririle recente se mai adaugă: frasinii americani, ulmul de Turkestan, Eleagnus, plopul de Canada, specii care s'au dovedit a da rezultate remarcabile.

Insuficienţa factorilor climatici care face atât de dificilă cultura forestieră în stepa dobrogeană, mai face ca solurile din această regiune să treacă repede — din cauza folosinţei lor iraţionale — în categoria terenurilor neproductive. Eroziunea de suprafaţă este frecventă, iar cea de adâncime atinge stadiul de ravene. Rocile cele mai frecvente şi susceptibile de degradare sunt: lössul, calcarele, şişturile verzi şi nisipurile marine. S'au inventariat până azi 3830 ha terenuri categorisite ca degradate, constituindu-se perimetre numai pentru 1186 ha. Cea mai mare parte din aceste terenuri sunt pe islazuri.

Dacă în domeniul împăduririlor artificiale avem lucrări care datează din 1905, în materie de consolidarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate se lucrează de foarte puţin timp. Ca specii de folosit în acest scop, cu mulţi sorţi de isbândă sunt — cum este şi natural — arbuştii menţionaţi deja mai sus. Acestora se mai adaogă cu deosebire: Eleagnus, Amorpha, frasinul american, platinul de munte.

Reuşita lucrărilor în stepă depinde foarte mult de alegerea speciilor cele mai proprii, de pregătirea prealabilă a terenului, de felul cum se execută plantaţia şi de întreţinerea ei ulterioară.

Se remarcă şi aici, ca pretutindeni, mica întindere a punctelor considerate individual. Astfel, cele 1995 ha care constituiau suprafaţa neproductivelor în anul 1937, se găsesc pe teritoriul a 46 comune, în 115 puncte. Se înţelege că plantaţiile realizate pe întinderi aşa de mici şi aşa de împrăştiate, se păstrează cu foarte mare greutate. Autorul lucrării citează lucrări executate cu toată grija, care au fost distruse, de oameni sau de vitele lor. Se arată totuşi în lucrare că deşi dobrogeanul — om de stepă — nu are înţelegere pentru pădure, datorită acţiunii întreprinsă de organele silvice în ultima vreme, a început s'o aprecieze.

At. Haralamb

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1946

ARTICOLE

		Pag
Bălănică, T.:	F. A. O. Noua organizaţie internaţională de cooperare forestieră — — — — — —	131
„	Câteva consideraţiuni în legătură cu observaţiunile fenologice înregistrate în sezonul de vegetaţie 1946 — — — — — — —	203
Breţu, Anton:	Refacerea pădurilor distruse de incendii — —	130
Constantinescu, G. I.:	Planul de ruptură sau de alunecare — — —	3
Cotta, V.:	Sugestii pentru noua lege a vânătoarei — —	83
„	Lucrările de ameliorare vânătorească ale unui teren de munte — — — — — — —	141
„	Noua lege a Casei Pădurilor şi vânătoarea — —	219
Diaconu, I.:	Tehnica tăerilor de regenerare în regimul codru cu tăeri progresive şi posibilitatea pe volum — — — — — — — — —	120
Dragu, C.:	Legea de organizare a Casei Pădurilor Statului	209
Ene, Mircea Dr.:	Observaţiuni din domeniul protecţiei pădurilor în regiunea Cheia (Prahova) — — — —	76
Florescu, I.:	Premizele politicei forestiere — — — — —	71
Haralamb, At.:	Păşunatul şi regenerarea pădurii la limită — —	176
Kristofovici, Vlad:	Vânătoarea în serviciul silviculturii — — —	29
Liubimirescu, Amb. şi Lupe, I.:	Contribuţiuni la cunoaşterea răspândirei câtorva specii mediteraneene pe valea Buzăului —	133
Lupe, Ion:	Un atac de Otiorrynchus la puieţi de stejar — —	17
Lupe, I.:	O experienţă de păstrarea seminţelor de Caragană în miniu şi acid clorhidric — — —	113
Lupe, I. şi Liubimirescu, Amb.:	Contribuţiuni la cunoaşterea răspândirei câtorva specii mediteraneene pe valea Buzăului —	133
Mateescu, I. I. şi Vintilă, Eug. Dr.:	Uneltele folosite la exploatarea pădurilor din ocolul silvic Ţigăneşti-Ilfov — — — —	57
Morariu, Iuliu:	Contribuţiuni la cunoaşterea pe timp de iarnă a speciilor lemnoase. Crataegus monogyna Jacq. şi Crataegus pentagyna W. d. K. —	14
Negulescu, V. P.:	Exploatările în regie în pădurile Statului — —	21
Pavelescu, I. M.:	Legea Caps. 1946 — — — — — — — — —	214
Redacţia:	Anul 61. Aviz pentru abonaţi şi bibliotecari —	1
Toma, G. T.:	Problema tarifelor de cubaj în România — —	177

		Pag.
Vintilă, Eugen Dr. şi Mateescu, I. L.:	Uneltele folosite la exploatarea pădurilor din ocolul silvic Ţigăneşti-Ilfov — — — —	57
Witting, Otto:	Vânătoarea urşilor la hoit — — — — — —	79

CRONICA INTERNĂ

Bălănică, T.:	† Paul Creţoiu — — — — — — — — —	32
„	Iuliu Moldovan şi Mihăeştii — — — — —	34
„	Problema împăduririlor în stepa română — —	35
„	Cercul Botanic din Bucureşti în excursie de studii în jud. Buzău — — — — — —	90
„	I. C. E. F. construeşte — — — — — — —	222
„	Exemplul dela Mihăeşti — — — — — —	224
„	Viitorimea forestieră — — — — — — —	225
C. T.:	Noi orizonturi în industria lemnului — — —	92
„	Rezervaţiile naturale din U. R. S. S. — — —	94
„	Proprietatea şi producţia forestieră — — —	95
„	Producerea traverselor în U. R. S. S. prin mijloace mecanice — — — — — — — —	96
„	Mecanizarea exploatărilor forestiere în U. R. S. S.	97
„	Impăduririle pentru protecţia câmpurilor în U. R. S. S. — — — — — — — — —	97
„	Protecţia căilor de comunicaţie prin mijloace forestiere — — — — — — — — —	148
„	Problema muncii în exploatarea forestieră — —	227
„	Problema împăduririlor în stepa română — —	229
„	Problema protecţiei pădurii — — — — —	234
„	Expoziţia lemnului în România — — — —	237
„	Expoziţia concurs a peisagiului românesc — —	238
Filip, V. C.:	Expoziţia Casei Pădurilor Statului — — — —	151
Haralamb, At.:	Fenologia în serviciul economiei forestiere — —	36
„	Problema uneltelor în exploatarea forestieră —	37

ACUM 50 DE ANI

Bălănică, T.:	Acum 50 de ani — — — — — —	38, 98, 154, 239

CRONICA EXTERNĂ

Bălănică, T.:	Relaţiuni culturale — — — — — — — — —	50
„	Dela vecini — — — — — — — — — —	105
„	Anglia. Problema în legătură cu împăduririle —	154
„	Relaţiuni internaţionale — — — — — —	159
„	Elveţia. Soc. for. elveţiană — — — — — —	243
„	Elveţia. Soc. de silv. din Vaud — — — — —	244
„	Elveţia. Programul Facultăţii de silv. dela Politehnica din Zürich — — — — — —	245
„	Uniunea forestieră nordică — — — — — —	245
„	Anglia. Refacerea şi extensiunea pădurilor — —	246

CRONICA CINEGETICĂ

		Pag
Cotta, V.:	Anul cinegetic 1945 — — — — — — — —	41
„	Terenuri de vânătoare rezervate pe seama personalului silvic din Ardealul de Nord, de fostul regim maghiar — — — — —	42
„	Schimbarea conducerii Uniunii generale a vânătorilor din România — — — — —	43
„	Păşunatul în păduri şi vânatul — — — —	44
„	Necesitatea majorării amenzilor prevăzute de legea vânatului — — — — — — — —	45
„	† Remus I. Oprişan — — — — — — — —	100
„	Asupra situaţiei vânatului în Maramureş — —	101
„	Vânătoarea pe terenul regal Chişineu-Criş — —	45
„	Ocrotirea vânatului şi păşunatul în păduri — —	101
„	Adunarea generală a Federaţiei protectorilor şi vânătorilor de capre negre — — —	102
„	Iarăşi practica de vară a studenţilor Facultăţii de Silvicultură — — — — — — — —	103
„	Economia apelor româneşti — — — — —	104
„	S'a prăbuşit un stâlp al vânătoarei — — —	160
„	Moţiunea Agir şi vânătoarea — — — — —	160
„	Tratamentul aplicat inginerilor silvici şi Societăţilor de vânătoare A.V.I.S. la arendarea terenurilor de vânătoare — — — —	161
„	Facultatea de Silvicultură a fost deposedată de un teren pentru aplicaţii vânătoreşti — —	161
„	Boncănitul cerbilor şi lucrările din pădure —	162
„	Regimul caprelor negre — — — — — —	162
„	Stăvilirea prăpădului — — — — — — —	247
„	Regimul pescuitului sportiv — — — — —	248
„	Personalul de paza vânatului şi lipsa unor broşuri cu textul legii de vânătoare — —	249
„	Indrumarea societăţilor din mediul rural — —	249
„	Revistele de vânătoare şi educaţia cinegetică —	250
„	Capra neagră a României — — — — — —	250
Gherdan, Fl.:	Parcul de vânătoare dela Balc-Bihor, azi — —	251
Liubimirescu, Amb.:	Excursia absolvenţilor Facultăţii de Silvicultură pe valea Teleajenului — — — — —	251
Lupe, I.:	Cerbul Carpaţilor — — — — — — — —	45

CRONICA LEMNULUI

Filip, V.:	Cronica lemnului — — — — — — — —	44

CRONICA LEGISLATIVĂ

Decret-Lege privind abrogarea art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naţionale din 13.4.1935 şi art. 1, litera B din legea pentru pădurile de protecţie din 20.4.1935 — — — — — 54

Pag

Dumitrescu, N. St.: Reconstituirea administrației de Stat asupra pădurilor din regiunea secetoasă — — — — — — — — — 106
Dumitrescu, N. St.: Inființarea regiei publice comerciale „Alianța Forestieră" — — — — — — — — — — — — — — — 163
Dumitrescu, N. St.: Legi și decizii de interes forestier — — — — 164 și 252

CĂRȚI

Berger, H.: Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer. IV. Mitteilung: Der Wasserhaushalt in Valle di Melera. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — — — — 103
Demetrescu, Ilie C.: Pădurea din punct de vedere particular și obștesc. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — — — — — — 257
Heroiu, Tr.: Importanța pădurii în viața satelor. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — — — — — — — — — — — 257
Pavelescu, I. M.: Iuliu Moldovan și Mihăeștii. O contribuție la istoricul experimentației forestiere în România. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — — — — — — — — — — — 172
Puşcariu, D. Dr.: Hrana vitelor în anii de secetă. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — — — — — — — 55
Rătan, I.: Elemente de administrație forestieră. (Recenzent: I. Dimitrescu (Sibiu)) — — — — — — — — — — — — — 56
Spring frosts (Gerurile de primăvară). (Recenzent: Bălănică, T.) — — 169
The cultivation of the cricket bat willaw (Cultura salciei pentru rachete de cricket). (Recenzent: Bălănică, T.) — — — — — — 171

MANUSCRISE

Crischi, D. D.: Contribuțiuni la organizarea și tehnica lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate. (Recenzent: Haralamb, At.) — 111
Dodon, I.: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor neproductive din stepa centrală dobrogeană (Recenzent: Haralamb, At.) — 263
Drăgan, Emil: Intrebuințarea gabioanelor metalice la lucrările de corecțiune din perimetrul de ameliorare Meirag-Bihor. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — — — — — — — — — 176
Filipovici, Jiva: Aspectul economic social al văii Dunării drept consecință a degradării pământului. (Recenzent: Haralamb, At.) — — 261
Fosti, I. P.: Degradarea arboretelor și terenurilor dealungul malului stâng al Siretului inferior. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — 259
Hagi, Marcel: Pășunile împădurite în lumina actualității. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — — — — — — — — — 109
Mărășescu, T.: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor degradate din jud. Tulcea. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — 264
Mutică, C.: Terenuri degradate în sectorul Târnăveni-Bălăușari din basinul Târnavei-Mici. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — 173
Niculescu, Iacob: Problema împăduririi terenurilor degradate din cuprinsul ocolului silvic Blaj. (Recenzent: Haralamb, At.) — — 175
Pană-Anghelide, M.: Terenurile degradate și lucrările de ameliorarea lor în jud. Muscel. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — — 258

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 11—12/1946 . Anul 61 Red. resp.: ing. Tr. Vişan

SUMARUL:

Editorial:

Ing. Tr. Vişan: Incadrarea corpului silvic în funcţiunile noului Statut — — — — — — — — — — — — 2

Comentarii profesionale:

Ing. Gab. Ciuta: Intensificarea învăţământului silvic — — 9

Cronica profesională:

Numirea unui Subsecretar de Stat pentru sectorul silvic la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor — — — — — 13
Instalarea noilor demnitari silvici — — — — — — — — 14
A 60-a adunare generală anuală a Societăţii „Progresul Silvic" 14
Congresul internaţional al tehnicienilor lemnului — — — 21
Şedinţa comemorativă a Subsecţiei de Silvicultură ARLUS — 22
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1946 — — — 26

Informaţiuni:

Mişcare în personal — Ştiri diverse — — — — — — — 28

Dela Societatea „Progresul Silvic":

Congresul forestier din 1947. Convocare — — — — — — 34
Săptămâna forestieră. Apel — — — — — — — — — 36
Procesul verbal al Adunării generale anuale din 30 Iunie 1946 37
Procesul verbal al adunării generale extraordinare din 26 August 1946 — — — — — — — — — — — — 39
Procese verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie — 42

Poşta redacţiei — — — — — — — — — — — — 46

Sumarul Suplimentului profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946 — — — — — — — — — — 47

ÎNCADRAREA CORPULUI SILVIC ÎN FUNCȚIUNILE NOULUI STATUT

de Ing. TR. VIȘAN

Statutul funcționarilor publici apărut la 22 Septembrie 1946, a fost întocmit după îndelungi desbateri cari au avut loc: la Comisiunea anume instituită pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, la Uniunea Sindicatelor de Salariați Publici, la Confederația Generală a Muncii cum și în aceste trei foruri reunite în numeroase conferințe. La aceste desbateri, unele corpuri de funcționari, cum au fost învățătorii și profesorii, au fost mai bine reprezentate și au putut obține recunoașterea dreptului lor și o situație mai bună față de ceilalți salariați publici. Alții, cum este cazul nostru, al inginerilor, nu au reușit să convingă forurile respective despre importanța funcțiunilor lor în organizația Statului, care de altfel fusese recunoscută prin Codul Funcționarilor Publici și au pierdut din situația avută înainte de Statut. Pierderea se referă la încadrarea inginerilor (tehnici, agronomi și silvici) în noul Statut și la locul ce li s'a destinat în tabela de funcțiuni în raport cu ceilalți funcționari din alte ramuri ale aparatului de Stat cât și față de conductori (astăzi subingineri).

Din studierea Statutului se desprinde, ca cea mai importantă inovație față de vechile legiuiri funcționărești, desființarea ierarhizării și a salarizării după grad și înlocuirea lor prin clase de vechime, uniforme pentru toată lumea, și prin categorii de funcțiuni. Deci se desființează ierarhizarea după grade și rămâne numai ierarhia funcțiunii efectiv îndeplinite. Deosebirea este fundamentală. După vechiul sistem, gradul odată obținut, devenea împreună cu salariul respectiv, un drept câștigat — am putea spune că era proprietatea funcționarului — și îl păstra tot timpul carierei indiferent de funcțiile superioare sau inferioare cari i se încredințau. După noua așezare a Statului, salariul va fi legat de funcția

efectiv îndeplinită şi se va schimba ori de câte ori se schimbă această funcţiune, dacă coeficientul funcţiunii celei noi va fi mai mare sau mai mic decât al celei precedente.

Fiecare corp de funcţionari (administrativi, contabili, magistraţi, oameni de serviciu, etc.) are rezervat un anumit număr de trepte de funcţiuni, în cari în mod obligatoriu se încadrează, şi anume: o primă treaptă (categorie) în care funcţionarul are dreptul să fie numit după studiile şi specialitatea sa; mai multe trepte de funcţiuni ierarhice în cari salariatul poate fi chemat, după un anumit stagiu, după aptitudini şi după necesităţile serviciului; în fine o ultimă treaptă, limită superioară, reprezentând funcţia cea mai înaltă pe care funcţionarul din corpul respectiv o poate atinge în decursul carierei sale. Astfel în aparatul administrativ, acei cari au la bază o licenţă, încep dela treapta cu coeficientul 1,80 a impiegatului administrativ şi merg până la 2,60 ca director general administrativ; inginerul (de orice specialitate) intră la 2,10 şi poate înainta până la 2,60 etc.

După publicarea Statului în Monitorul Oficial, aceste categorii de funcţiuni au provocat multe discuţiuni în ce priveşte sectorul forestier. Vom expune pe scurt pe cele mai importante.

a) Nu s'au trecut în tabelă funcţiunile de preşedinte şi membru în Comitetul de direcţie C.A.P.S.; nu există funcţia de director în Centrala C.A.P.S., nici aceea de director şi subdirector regional; nu se deosebesc şefii de serviciu dela Direcţiile regionale de cei din Centrala C.A.P.S.; nu există funcţia de şef de depozit de lemne de foc decât pentru Bucureşti; iar acolo unde funcţiunile existente ar putea fi identificate se află pe trepte necorespunzătoare, sau se egalizează în mod inevitabil funcţiuni superioare cu altele în subordine.

b) S'au trecut denumiri de funcţiuni cari nu au existat în Administraţia noastră: la pădurari: subşef sau şef de pepinieră şi subşef sau şef de brigadă silvică; la brigadieri: şef de plantaţie forestieră sau subşef de secţie sau subşef de birou technic; la conductori (subingineri): subşef sau şef de birou technic, subşef sau şef de secţie technică; la ingineri: şef inspector technic silvic şi altele.

Prin crearea unor asemenea funcţiuni pentru brigadieri şi subingineri, ar trebui să se aibă în vedere a se creia funcţiuni anume pentru lucrările de teren. Acestora şi în special subinginerilor dela ocoale era necesar să li se atribuie funcţiuni în legătură directă cu

lucrările de teren ca: şef al lucrărilor de marcare, şef al exploatărilor, manipulant de materiale, sortator şef, etc.

c) S'a echivalat şeful de Centru C.A.P.S., cu directorul silvic judeţean deşi primul nu poate fi decât un inginer de capacitate şi experienţă recunoscută cu gradul de cel puţin subinspector, pe când numitul „Director" poate fi şi un tânăr inginer; iar şeful de Ocol C.A.P.S., a fost echivalat cu subdirectorul Serviciului silvic judeţean, acest din urmă post existând mai mult pe hârtie, întrucât nici nu se găsesc ingineri cari să-l ocupe, în vreme ce şeful de Ocol, C.A.P.S. este un organ de conducere, iniţiativă şi răspundere, incomparabil superior primului.

d) S'a arătat că această reformă a salarizării după funcţiuni, trebuia precedată de legiferarea unei organizări precise şi la zi a tuturor instituţiunilor prevăzute de Statut, — şi o încadrare conformă a funcţionarilor respectivi, astfel încât Statutul să-l găsească pe fiecare într'o funcţiune bine precizată de legea de organizare a instituţiei sau ministerului respectiv. Astăzi însă, în special în administraţiile centrale şi regionale, lipseşte această precizare în numeroase cazuri, ceea ce pune comisiunile de încadrare în situaţia de a face încadrare pe baza unei stări de fapt, susceptibile de interpretări.

Legiuitorul, prin inovaţia salarizării după funcţie, a urmărit tocmai creiarea unui cadru de funcţiuni raţionalizat şi limitat printr'o lege de organizare, în care ocuparea unei funcţiuni mai înalte să se facă numai după necesitatea serviciului, întrucât interesele salariatului sunt suficient asigurate prin avansarea automată în clasele de vechime. Fără un asemenea cadru rigid de organizare, se va porni iarăşi vechea cursă a umflării numărului, de astă dată nu a gradelor ci a funcţiunilor, în vederea satisfacerii celor cu vechime, cu merite, etc., cari nu pot avansa din lipsă de locuri, ceea ce va duce la o situaţie opusă scopului urmărit, fapt care trebue să se aibă în vedere la modificările ulterioare, ce se vor aduce Statutului.

e) Tabela III din Statut se referă la extinderea necorespunzătoare ca mărime, a diferitelor categorii de funcţiuni. Astfel categoria pădurarilor cari din punct de vedere al ierarhiei funcţiunilor ce îndeplinesc, nu sunt aproape deloc diferenţiaţi, se extinde totuşi pe patru trepte ierarhice de funcţiuni (1,30—1,60) brigadierii de asemeni tot pe patru trepte după Statut (1,50—1,90); iar după Comisia centrală de încadrare ierarhia lor s'a extins

chiar pe cinci trepte (1,50—2,00), subinginerii în fine au şi ei cinci trepte (1,90—2,30).

Inginerii însă a căror ierarhie de funcţiuni este bine precizată şi incomparabil mai extinsă au primit numai şase categorii de funcţiuni (2,10—2,60). Dacă luăm cazul Casei Pădurilor, constatăm că ierarhia funcţiunilor schematic făcută şi fără a le cuprinde pe toate este următoarea:

1) Inginer ajutor la ocol, 2) Şef de ocol, 3) Şef de centru, 4) Inspector de control regional, 5) Şef de serviciu la direcţia regională, 6) Subdirector regional, 7) Director regional, 8) Inspector de control general, 9) Director în Centrala C.A.P.S., 10) Subdirector general, 11) Membru în Consiliul de administraţie, 12) Director general. Pentru întreg Corpul silvic mai trebue adăogată a 13-a funcţiune, cea mai superioară în ierarhie: preşedintele Consiliului technic al pădurilor. Deci 13 categorii de funcţiuni ierarhizate, trebuesc concentrate în numai şase trepte acordate de Statut, ceea ce a dus în mod inevitabil la egalizarea funcţiunilor cari până acum erau diferenţiate ierarhic prin importanţa lor şi prin răspunderea şi competenţa diferită ce era necesară la fiecare.

Problema cea mai importantă şi mai de actualitate, în cursul lunei Noembrie şi Decembrie 1946 a fost aceea a încadrării în funcţiuni pe data de 22 Septembrie 1946, a inginerilor prin echivalarea gradelor avute, cu funcţiunile prevăzute de Statut.

Aceasta pentru motivul că Statutul acordă fiecărui salariat public dreptul de a primi la încadrarea sa pe 22 Septembrie 1946 coeficientul corespunzător gradului ce a avut la această dată, în cazul când funcţiunea îndeplinită era inferioară gradului său, precum şi în cazul când deţinea o funcţiune ce nu figurează în tabela III; ori în această situaţie se află toţi inginerii, datorită clasificării necorespunzătoare ce li s'a atribuit de legiuitor.

Ţinând seamă că încadrarea urmează să se facă şi în conformitate cu postul ocupat în buget de salariatul respectiv, post care este trecut cu gradul şi salariul avut, încadrarea trebuia să constea în acordarea coeficientului corespunzător gradului.

S'a pus însă întrebarea: Care este coeficientul de funcţiune corespunzător gradului? Acel pe care îl găsim în dreptul unei funcţiuni din tabela III, cu a cărei denumire se aseamănă mai mult sau mai puţin gradul respectiv? Sau coeficientul corespunzător celorlalte

erarhii — de exemplu aceea administrativă care a servit totdeauna ca bază de comparaţie — cu cari gradul ingineresc respectiv era echivalat ca tip de salarizare, după vechiul cod al funcţionarilor publici?

Comisiunea de încadrare a Administraţiei C.A.P.S. împreună cu Direcţia administrativă C.A.P.S., a adoptat acest ultim punct de vedere, motivat de faptul că Statul a admis principiul drepturilor câştigate pentru salariaţii aflaţi într'o situaţie mai favorabilă la 22 Sept. 1946 în ce priveşte gradele dobândite. Astfel inginerul inspector silvic, după codul funcţionarilor publici aflat în vigoare până la 22 Sept. 1946, avea tipul de salarizare A. 13 care în erarhia administrativă era acela al Directorului general administrativ. Acesta este trecut acum în Statut în categoria având coeficientul de 2,60 şi deci urmează ca şi inspectorul silvic să primească tot coeficientul de 2,60. Numai astfel se poate aplica în mod corect principiul dreptului câştigat la echivalarea gradelor avute de ingineri cu coeficienţii de funcţiune prevăzuţi dt Statut şi numai astfel se poate face o încadrare a inginerilor fără lezarea drepturilor lor.

Tabloul de echivalare propus spre aplicare este următorul pentru inginerii silvici:

Gradul în corpul tehnic silvic	Tipul comun de salar după cod	Salariul comun celor două corpuri	Funcţia administrativă cu care era echivalat după	Coeficientul funcţiei ad-tive după Statut
Inginer stagiar	A. 23	256.000	Şef Serviciu cu 1 gradaţie	2,20
Inginer cl. 2-a	A. 21	276.000	Subdirector fără gradaţie	2,30
Inginer cl. 1-a	A. 19	295.000	Subdirector cu 2 gradaţii	2,30
Inginer şef	A. 17	311.000	Director cu 1 gradaţie .	2,40
Inginer subinspector . .	A. 15	331.000	Subdirector general . .	2,50
Inginer inspector	A. 13	353.000	Director general . . .	2,60
Inginer inspector general	A. 11	368.000	Consilier Casaţie şi Curtea de conturi	2,70
Inginer consilier . . .	A. 9	380.000	Preşedinte Casaţie şi Curtea de Conturi . .	2,80

Comisiunea de încadrare a C.A.P.S.-ului a înaintat Comisiunei centrale pentru încadrarea funcționarilor publici de pe lângă Președinția Consiliului de miniștri, prevăzută de art. 126 din Statut, un memoriu întocmit în acest sens, pentru toate cele trei corpuri de ingineri (tehnici, silvici și agronomi), cuprinzând tabloul de mai sus.

Menționăm că după Codul funcționarilor publici erarhia administrativă se oprea la tipul A. 13, echivalat după Statut cu coeficientul de funcție de 2,60 corespunzător inspectorului silvic, astfel că pentru gradele de inginer inspector general și inginer consilier, s'au trecut funcțiunile corespunzătoare ale Codului din ierarhia judecătorească.

Comisiunea centrală a dat o hotărîre, publicată în Monitorul oficial din 17 Decembrie 1946, privind atât pe ingineri, cât și pe pădurari, brigadieri și subingineri, prin cari nu a admis punctul de vedere al C.A.P.S.-ului, și a făcut o încadrare proprie, introducând toate gradele inginerilor în limitele actuale ale Statutului, adică între 2,10 și 2,60 și care este următoarea:

Inginer silvic stagiar	2,10
Inginer silvic cl. II	2,20
Inginer silvic cl. I	2,30
Inginer șef silvic	2,40
Inginer subinspector silvic	2,40
nginer inspector silvic	2,50
Inginer inspector general silvic . . .	2,60
Inginer consilier silvic	2,60

Această decizie este probabil întemeiată pe două considerente:

a) Că funcția cea mai înaltă prevăzută de Statut, pentru Ingineri este aceia a coeficientului de 2,60 pe care deci nu l-ar fi putut depăși.

b) Că ierarhia administrativă are ca plafon tot coeficientul de 2,60 și deci nici inginerilor nu li s'ar cuveni să depășească această ierarhie.

Primul argument însă nu poate sta în picioare, întrucât Comisiunea centrală chiar prin aceeași decizie a călcat principiul funcției plafon prevăzută de Statut la încadrarea subinginerilor. In adevăr din tabela III se constată că subinginerul are ca funcție plafon, aceea a coeficientului 2,10 (subșef de serviciu tehnic), iar în categoria 2,20 în funcțiunile imediat superioare se cere diploma de inginer.

Pentru subinginerii silvici, plafonul este și mai evident întrucât la coeficientul de 2,20 este trecut șeful de ocol silvic, ori subinginerii, conform legii nu pot ocupa acest post.

Totuși Comisia Centrală a trecut peste plafonul de 2,10 și a acordat Subinginerilor silvici coeficientul de încadrare maxim de 2,30 cerut de altfel și de Comisia C.A.P.S. prin memoriul menționat întrucât corespundea salarizării lor după vechiul cod. Procedând astfel s'a ajuns la situația că diferența între un subinginer de gradul cel mai înalt și între un inginer consilier silvic este o diferență de numai două trepte intermediare.

Pentru plafonarea inginerilor este în concordanță cu plafonarea subinginerilor dacă se admite coeficientul 2,80.

Al doilea argument, acel al comparației cu erarhia administrativă care se oprește la 2,60, de asemeni nu este valabil, întrucât inginerii aveau în vechiul cod grade cari depășeau această ierarhie, ceea ce este un drept câștigat, iar echivalenții lor din magistratură au acum coeficienții de 2,70 și 2,80.

Plafonarea actuală nedreptățește nu numai pe inspectorul general și pe consilier, dar și pe inginerul stagiar, care conform echivalării cu situația dinainte de 22 Septembrie avea dreptul la coeficientul de 2,20, pe inginerul silvic cl. II care avea dreptul la 2,30, pe subinspector care avea dreptul la 2,50, și pe inspector căruia i se cuvenea coeficientul de 2,60.

Scopul expunerii noastre fiind atât de a informa pe colegi asupra situațiunii creiate de Statut, cât și acela de a se aduce o critică obiectivă și constructivă la legea Statutului, în vederea perfectării ei, ne exprimăm nădejdea că în special această a doua parte a țelului urmărit, se va putea în curând realiza.

De aceea, după evidențierea părților bune ale legii, făcută de colegul Burculeț în numărul trecut, am păsit la pregătirea unei viitoare îmbunătățiri, care poate fi continuată și de alți colegi, în coloanele acestui Supliment Profesional.

22 Dec. 1946.

INTENSIFICAREA INVĂȚĂMÂNTULUI SILVIC

Liceul forestier

de ing. GAB. CIUTA

Nu este departe timpul, când bunurile pământești, deși nu tocmai variate, se găseau din abundență, fiecare putându-și recolta cele necesare pentru traiu și îmbrăcăminte, din cele mai multe ori cu mici eforturi de muncă. Productivitatea pământului în raport cu numărul de locuitori fiind mare, standardul de viață redus, nu se punea problema lipsurilor. Odată cu înmulțirea populației, pentru a-și putea satisface nevoile zilnice, s'a recurs la măriri de producție, prelucrări, îmbunătățiri, raționalizări, etc. toate acestea au reușit, numai după ce prin studii s'a observat un anumit fenomen, apoi prin experiențe îndelungate s'a căutat a se cunoaște condițiile în cari se produce acest fenomen, din cari s'au tras apoi anumite concluzii practice. Deci «n ori care domeniu, s'a simțit nevoia de studii serioase de specializare, pentru a se ajunge la un oare care rezultat. Astfel au luat ființă, în acest scop, diferite categorii de școli și anume: inferioare, medii, secundare, superioare etc. în diferite ramuri de activitate. Unele dintre acestea difuzează cunoștințe generale în vederea specializărilor ulterioare în Facultăți, altele din contră sunt specializate într'o anumită ramură începând progresiv dela școlile inferioare până la cele superioare, cum este de exemplu comerțul.

In general școlile secundare au în program cunoștințe generale în vederea pregătirii elementelor pentru facultăți și școli superioare. Totuși în unele ramuri de producție s'a mers cu specializarea chiar la această categorie de școli, înființându-se licee specializate cum sunt: liceul agricol, liceul industrial și liceul comercial.

Cu toate că în România suprafața pădurească ocupă un procent destul de însemnat, iar în bugetul general al Statului, veniturile din păduri, sub diferite forme nu sunt o cantitate neglijabilă, încă nu avem un liceu forestier în tot cuprinsul țării. Motivele: ideea că avem păduri suficiente atât pentru nevoile noastre, cât și pentru export. Este just, mai avem păduri, dar nu avem cantități de materiale, iar în ce privește calitatea, din ce în ce mai inferioară, rezer-

vele mergând cu paşi repezi spre epuizare. Legiuirile din 1918 încoace au dat grele lovituri pădurilor prin reforma agrară, vânzări de păduri, schimburi etc. şi totuşi ceea ce mai avem, trebuie să satisfacă atât consumul intern cât şi nevoile exportului.

Astăzi nu mai este timpul ca silvicultorul înarmat cu o pană în pălărie şi o armă de vânătoare, să apere şi administreze bunurile forestiere încredinţate. Prin muncă îndelungată şi serioasă, trebuie să păzească, să producă mult şi bun şi apoi să consume raţional ceea ce a produs. Se impune deci un mai accentuat studiu al pădurii chiar dela început, pentru acei cari urmează a fi slujitorii de mâine ai domeniului forestier. Acest studiu poate fi făcut în licee specializate în acest scop, cari s'ar numi licee forestiere.

Un asemenea liceu ar îndeplini următoarele misiuni:

a) *Desvoltarea dragostei pentru pădure.* Incă din fragedă tinereţe elevul cunoscând pădurea, foloasele şi greutăţile pe cari le întâmpină în creştere, ar aprecia-o mai mult şi nu ar distruge-o sistematic ori de câte ori se iveşte cazul.

S'a văzut la serbările sădirii arborelui, cu câtă dragoste iau parte nu numai elevii ci şi adulţii. Dar ce folos, aceasta se face o singură dată pe an, iar apoi totul se uită şi se continuă cu atacul contra ei.

Un lucru se apreciază numai când se cunoaşte bine. Prin câteva cunoştinţe practice pe cari şi le pot însuşi cei cari urmează un asemenea liceu, — chiar dacă nu urmează a se dedica unei cariere forestiere — fiecare îşi dă seama de greutăţile cu cari se creşte o pădure şi de foloasele ei directe şi indirecte.

Prin excursiile anuale, necesare completării cunoştinţelor practice, s'ar lua contact mai intim cu populaţia ţării care ar fi lămurită de rolul pădurii, prin conferinţe, serbări câmpeneşti, dări de seamă, etc. S'ar face o reală propagandă forestieră aşa după cum şi în alte ramuri de producţie obicinuiesc a se face şi care ar fi numai în spre binele pădurii.

Dacă existau asemenea licee, cred că atacul ce s'a dat în trecut acestui bun, era de mai mică intensitate, iar astăzi am avea un număr mult mi mare de susţinători ai codrilor.

b) *Verificarea aptitudinilor.* Cei sortiţi a fi slujitorii pădurilor, îşi pot da seamă încă din cursul secundar, verificându-se pe ei înşişi

dacă au această aptitudine. In trecut şi poate chiar astăzi, alegerea unei cariere se face fie după foloasele materiale ce decurg din profesarea ei, fie după anumite onoruri de cari se bucură în exercitarea funcţiei. Luând contact cu realitatea, nu numai după terminarea liceului ci chiar în liceu, fiecare are ocazie să-şi verifice aptitudinile şi dacă este inclinat serviciului forestier să-şi aleagă cariera silvică ce doreşte. Cel nechemat acesteia, luând contact cu realitatea prea târziu şi ne mai putând da înapoi, aproape sigur va privi lucrurile aşa cum le vede el, cari pot da loc la greşeli de lungă durată şi cari cu greu pot fi îndreptate.

c) *Continuitatea învăţământului silvic.* Dacă comparăm alte ramuri de producţie constatăm că cele mai importante, caută să-şi creeze şi formeze elementele din frageda tinereţe. Avem ca exemplu şcolile de ucenici, şcoli de specialitate agricolă, comercială, industrială.

Este just că avem şi noi şcoli de specialitate.

Şcoli de pădurari
„ „ brigadieri
„ „ subingineri
„ „ ingineri.

In prima sunt admişi elevi absolvenţi a cursului primar, fără să fi avut în prealabil ceva cunoştinţe silvice. In a doua sunt admişi absolvenţii şcolilor de pădurari în mică măsură, iar grosul îl formează absolvenţii cursului primar sau cu două clase liceale, deasemenea fără ceva cunoştinţe forestiere câştigate anterior. In şcoala de subingineri fiind admişi absolvenţii a cel puţin 4 clase secundare, deasemenea intră în şcoală fără vreo pregătire silvică.

In şcolile Politechnice cu toate că se admit şi absolvenţi a şcolilor de subingineri silvici, deci cu oarecare pregătire silvică, încă nu au reuşit nici 1% din studenţii ingineri şi apoi inginerii să aibă ca bază şcoala de subingineri, datorită examenului de admitere, care cere în plus cunoştinţe matematice pe cari în şcoala de subingineri nu se predau.

Deci cunoştinţele silvice începând cu cele inferioare şi până la cele superioare, nu se câştigă treptat şi în continuitate ci din contră în fiecare categorie de şcoală se începe dela început.

O slabă continuitate există între școlile de pădurari și brigadieri. Liceul forestier ar avea menirea să facă sudura între cele 4 școli, prin aceea că în oricare dintre acestea, să se urmeze numai după ce s'a absolvit un anumit număr de ani de liceu forestier, în care studiile silvice să fie de așa natură dozate încât să prezinte o continuitate pentru cele 8 clase liceale și o bază minimă pentru oricare din cele 4 școli de specialitate.

Propuneri de realizare. Pentru un început, sub formă de experiență, ar fi nimerit a se crea un număr restrâns de licee în regiunile unde ocupațiunea principală a locuitorilor este pădurea, cum este cazul în județul Năsăud care de fapt reprezintă unul dintre cele mai împădurite județe din țară. In aceste licee, prin substituirea unui anumit număr de obiecte, să se introducă obiecte de natură silvică generală având o continuitate în toate clasele. Absolvenții unui asemenea liceu fiind liberi a-și alege orice carieră. In ce privește modul de realizări chestiunea rămâne deschisă și urmează a fi studiată de specialiști didactici stabilindu-se dosajul materiilor de introdus.

CRONICA PROFESIONALĂ

NUMIREA UNUI SUBSECRETAR DE STAT PENTRU SECTORUL SILVIC LA MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Noul guvern alcătuit după alegerile din 19 Noemvrie 1946 sub preşedinţia d-lui Dr. Petru Groza are în fruntea departamentului Agriculturii şi Domeniilor pe savantul profesor Tr. Săvulescu, având ca Subsecretar de Stat pentru sectorul forestier pe d-l Constantin Agiu.

Este pentru prima dată în istoria politică a ţării noastre când se rezervă un Subsecretariat de Stat cu atribuţiuni exclusive pentru sectorul forestier.

Primul Ministru Subsecretar de Stat pentru rezolvarea lucrărilor de resort privind sectorul silvic are în sfera de atribuţiuni chestiuni privind: Consiliul Tehnic al Pădurilor, Casa Pădurilor Statului, Institutul de Cercetări Forestiere al României, Direcţia Silvică şi Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

Semnalând acest fapt de deosebită importanţă pentru întreaga economie forestieră, subliniem poziţia politică ce se acordă acestui domeniu de interes social şi economic necontestat, făcându-ne în acelaşi timp ecoul unei satisfacţii binemeritate a corpului silvic care a luptat stăruitor pentru atingerea acestui ţel.

Cunoscută fiind personalitatea de luptător dinamic în slujba cauzelor drepte a d-lui C. Agiu, silvicultorii îşi pun nădejdea în spiritul Domniei Sale înoitor constructiv pentru rezolvarea marilor probleme ale economiei forestiere române.

Alături de personalitatea erudită a d-lui prof. Tr. Săvulescu. numele d-lui C. Agiu constitue o garanţie de bun augur pentru năzuinţele silvicultorilor ţării.

INSTALAREA NOILOR DEMNITARI SILVICI

Instalarea d-lui ing. Nicolae Celac în funcţiunea de Secretar General al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi a d-lui ing. Gheorghe Purcăreanu ca Director General al CAPS. s'a făcut în ziua de 13 Decembrie a. c. într'un cadru festiv în sala Societăţii „Progresul Silvic", solemnitatea fiind onorată de prezenţa d-lui prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor şi a d-lui Constantin Agiu, Subsecretar de Stat la acelaşi Minister, pentru sectorul silvic.

(In numărul viitor al Suplimentului vom publica cuvântările rostite cu acest prilej).

A 60-a ADUNARE GENERALĂ ANUALĂ A SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

In ziua de 30 Iunie a. c. s'a ţinut la Bucureşti Adunarea generală anuală a Societăţii inginerilor silvici „Progresul Silvic". Desbaterile adunării au avut loc în sala de festivităţi dela sediul din B-dul Tache Ionescu nr. 31. Această adunare generală a avut un caracter pur statutar, pentru desbaterea problemelor de actualitate ale economiei forestiere propunându-se un Congres al inginerilor silvici la o dată ce se va fixa ulterior.

La ordinea de zi a adunării au figurat următoarele chestiuni: darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii sale în intervalul dela 24 Iunie 1945 la 1 Iunie 1946, bilanţul şi contul de venituri şi cheltuieli încheiate la 31 Decemvrie 1945, raportul cenzorilor asupra gestiunii Consiliului pe anul 1945, descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa pe anul 1945, proectul de buget pe anul 1946 şi alegerea pentru 1946 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Adunarea s'a bucurat de participarea reprezentanţilor a numeroase unităţi silvice din Capitală şi din exterior, precum şi a delegaţilor Cercurilor Regionale ale Societăţii.

Şedinţa adunării se deschide prin citirea de către d-l prof. dr. C. C. Georgescu, Decanul Facultăţii de Silvicultură şi preşedintele Societăţii „Progresul Silvic" a telegramelor omagiale îndelung aclamate de adunare trimise M. S. Regelui Mihai I, d-lui dr. Petru Groza, Preşedintele Consiliului de Miniştri, d-lui ministru Romulus Zăroni, ministrul Agriculturii şi Domeniilor şi d-lui prof. Traian Săvulescu.

Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Cuvântarea de deschidere a Preşedintelui Societăţii

D-l Decan C. C. Georgescu, preşedintele Societăţii, declarând deschisă cea de a 60-a adunare generală anuală, urează bun sosit participanţilor din provincie la această adunare.

D-l Preşedinte anunţă că restrângerea activităţii din această sesiune a adunării generale, la rezolvarea îndatoririlor statutare s'a făcut din nevoia adaptării la împrejurările grele ale momentului. Desbaterea problemelor fundamentale ale economiei forestiere se va face în cadrul unui congres ce se va anunţa la timp. In cuvântarea Domniei Sale, D-l Preşedinte trece în revistă activitatea membrilor proeminenţi ai Societăţii, cari au contribuit prin munca lor neprecupeţită la rezolvarea unor probleme de ordin naţional între cari sunt de remarcat: Legea Corpului Tehnic, Statutul Funcţionarilor Publici, Comisia Lemnului şi a Economiei Forestiere, Societatea „Sovromlemn", solidarizarea corpurilor profesionale prin participare la viaţa sindicală ş. a.

D-l Preşedinte dă în cuvântarea Domniei Sale ample detalii privitoare la realizările şi lucrările în curs mai sus menţionate. Legea Corpului Tehnic General este în curs de perfectare. In linii generale ea tinde să consacre prinicipii noi de organizare atât pe plan vertical, pe Corpuri — Corp Superior, Mediu şi Inferior —, cât şi după specialităţi, în Secţii şi Subsecţii. O inovaţie a proectului de lege este desfiinţarea gradului în Corp, precum şi împărţirea Corpului Tehnic Superior în două diviziuni: Div. A. „ingineri diplomaţi" — actualii şi viitorii absolvenţi ai Politehnicelor, şi Div. B „inginerii" — proveniţi din absolvenţii unor Şcoli Tehnice Superioare ce se vor înfiinţa.

Statutul Funcţionarilor Publici este o operă laborioasă colectivă, dusă sub egida Uniunii Sindicatelor de Salariaţi Publici şi a Confederaţiei Generale a Muncii. La această legiuire de bază au lucrat delegaţi ai tuturor corpurilor profesionale ale funcţionărimii publice. Pentru reprezentanţii Corpului Silvic, care au lucrat tot timpul în colaborare cu reprezentanţii A.G.I.R., lupta nu a fost uşoară. Este semnificativ că inginerii au fost susţinuţi în discuţiunile ce s'au purtat de către muncitorii manuali, aceştia considerând că tehnicie-

nii constituesc corpul ofițeresc al muncii naționale. Inginerii au față de această atitudine de solidarizare a muncitorilor cu cauza lor o datorie de recunoștință pe care o vor plăti prin realizarea unității de luptă a oamenilor muncii în sindicatele profesionale, Viața sindicală oferă posibilitatea susținerii revendicărilor profesionale prin luptă deschisă, guvernată de o etică a cinstei și onoarei.

In același spirit de frățească solidaritate dintre muncitori și ingineri s'au dus și lucrările de elaborarea contractului colectiv de muncă. Apropierea dintre inginerii silvici și muncitorii forestieri este ușurată de condițiile muncii forestiere, găsindu-se ca adevărați tovarăși de muncă la plantații, în exploatări și în fabrici de prelucrarea lemnului.

Pe calea aceasta a solidarității profesionale s'a realizat o mai bună încadrare a Corpului Silvic Mediu și Inferior, marcând o eră nouă de înfrățire dela pădurar și până la inginerul silvic.

Un eveniment de seamă al activității din acest an îl constitue înființarea unei Comisii a Lemnului și a Economiei Forestiere, de pe lângă Consiliul Superior Economic, în care au intrat ingineri silvici și personalități din industria forestieră, rolul ei de coordonator al economiei forestiere ieșind astfel în evidență. De pe urma activității acestui for s'au dat la iveală o serie de legi cu scopul de a coordona și promova producția forestieră, care trebuie să satisfacă multiplele necesități ale țării atât pentru consumul intern cât și pentru export.

Activitatea Corpului Silvic a fost recunoscută de factorii guvernamentali ca una din cele mai prompte și mai conștiincios îndeplinite. D-l Președinte transmite mulțumirile primite pentru procentul însemnat de colegi cari au muncit cu deosebită râvnă pentru susținerea efortului economic al Guvernului. Totodată face un îndemn pentru orientarea cu mai mult curaj a colegilor ingineri silvici spre industria forestieră. Prin aceasta s'ar aduce un real aport pentru raționalizarea producției, o conciliere în diferendul mereu acut dintre exploatare și regenerare și s'ar asigura condițiuni mai bune de viață pentru muncitorii forestieri. Este un prilej de a constata cu deosebită satisfacție că pe drumul trasat de primii ingineri silvici intrați în industria forestieră pot merge cu perspective larg deschise toți acei de aceeași pregătire. Nu este lipsită de interes nici ideea unor birouri tehnice particulare, spre care sunt îndemnați a se orienta cei mai întreprinzători dintre inginerii silvici. Numai cucerind poziții proeminente în deosebi în industria forestieră, Corpul Silvic va

ajunge să imprime economiei forestiere generale principiile ordinei, competinței și a tehnicității, după normele științelor silvice, scoțând-o din haosul empirismului.

Inființarea Societății „Sovromlemn" marchează o colaborare strânsă între tehnicienii sovietici și români, colaborare bazată pe cinste, lealitate și competință, dela care se așteaptă însemnate repercursiuni favorabile asupra economiei forestiere române. Introducerea exploatării raționale după amenajament, introducerea de mașini perfecționate, tipizarea lucrărilor și uneltelor, pentru obținerea randamentului maxim, ameliorarea condițiilor de lucru a muncitorului și stimularea lui prin mijloace morale și materiale, intensificarea producției de produse finite, sunt puncte din programul Societății „Sovromlemn".

Bunele raporturi cu popoarele sovietice sunt chezășia unei propășiri sigure a poporului român. Această politică de colaborare cu U.R.S.S. este una din preocupările principale ale guvernului prezidate de d-l Petru Groza, politică plină de roade pentru poporul român. Realipirea Ardealului de Nord, regimul de reală libertate și egalitate politică și culturală a naționalităților conlocuitoare, pașii mari spre normalizarea vieții economice prin ușurarea condițiilor Armistițiului, sunt câteva din rezultatele acestei politici.

Ca specialiști, inginerii silvici se alătură politicei generale concretizată în platforma program a Blocului Partidelor Democrate, care prevede pentru sectorul economiei forestiere o serie de măsuri dintre cari se menționează: reglementarea păsunatului, reglementarea condițiilor de viață a muncitorilor forestieri, recuperarea terenurilor degradate, asigurarea fondurilor pentru cercetările științifice. Străduințele pentru realizarea acestui program sunt susținute prin însăși munca de fiecare zi a inginerilor silvici, în câmpul lor de activitate.

Intr'un spirit de armonioasă conlucrare Consiliul și-a desfășurat munca sa căutând să mențină neatinsă unitatea de Corp, cu respectarea dreptului de critică obiectivă și cu obligația pentru conștiința fiecăruia de a-și face autocritica actelor sale. Dificultățile sau deosebirile de vederi ivite în timpul discuțiunilor au fost lăsate la o parte, mergând strâns uniți în slujba marilor comandamente ale idealurilor forestiere și ale intereselor obștești.

D-l președinte C. C. Georgescu își închee cuvântarea Domniei Sale făcându-se purtătorul de cuvânt al Consiliului de Administrație

și supunând aprecierii și aprobării Adunării generale darea de seamă asupra activității pe anul expirat.

*

Inainte de a se intra în ordinea de zi d-l președinte C. C. Georgescu salută în mijlocul adunării pe d-nii: Gh. Nicolau și D. Danielopol, doi venerabili membri ai Societății, primul în vârstă de 89 ani iar cel de al doilea în vârstă de 78 ani, a căror prezență la a 60-a adunare generală este viu aplaudată. De remarcat că d-l Gh. Nicolau nu a lipsit dela niciuna din aceste 60 adunări!

Totodată d-l Președinte anunță împlinirea a 40 ani dela absolvirea primei promoții (seria IX-a) de silvicultori dela Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești, cari aveau ca studii de bază bacalaureatul. Din această promoție au făcut parte profesorii: P. Antonescu, P. Grunau, N. Iacobescu, N. Saegiu ș. a.

Darea de seamă și raportul de gestiune al Consiliului

Raportul Comisiei de cenzori

D-l *Ștefan Predescu,* Secretarul General al Consiliului de Administrație citește partea I-a a dării de seamă privitoare la activitatea profesional-culturală a Consiliului de Administrație al Societății dela 24 Iunie 1945 la 1 Iunie 1946. Sunt enumerate realizările și problemele în curs de rezolvare cari au făcut obiectul de preocupare al Consiliului, din cari menționăm: participarea la elaborarea contractului colectiv de muncă, echivalarea salariilor inginerilor silvici și ale subinginerilor cu cele ale inginerilor și subinginerilor din Min. Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, majorarea salariilor prin acordarea gradațiilor în mod automat, legiferarea rectificărilor pentru inginerii nedreptățiți, colaborarea cu A.G.I.R. la elaborarea proectului Legii Corpului Tehnic și cu Confederația Generală a Muncii pentru pregătirea proectului de Statut al Funcționarilor Publici. In toate aceste inițiative, d-l prof. C. C. Georgescu, Președintele Societății a desfășurat o activitate excepțională pentru apărarea intereselor profesionale ale Corpului Silvic de toate gradele.

S'a continuat apariția publicațiilor periodice „Revista Pădurilor" cu „Suplimentul Profesional" și activitatea editurii, s'au făcut achiziționări de cărți pentru biblitecă, s'a reluat activitatea Cercu-

lui de Studii Forestiere printr'un ciclu de 9 conferinţe şi 3 şedinţe Symposion, urmate de filme documentare. Membrii Consiliului au participat activ la difuzarea ideii forestiere prin conferinţe, articole de popularizare în presă, conferinţe la radio, sprijinirea organizării serbării arborilor, participare la expoziţia tehnică A.G.I.R. precum şi la desbaterile congresului acestei asociaţii. Consiliul a continuat opera de asistenţă prin ajutorarea colegilor şi familiilor lor şi prin întreţinerea căminului pentru studenţii fii de silvicultori. Ca acte de gospodărie Consiliul a obţinut o subvenţei dela C.A.P.S. închirierae sălii de festivităţi, deschiderea vilei dela Govora, autentificarea noilor statute.

Situaţia membrilor Societăţii se rezumează astfel:

Totalul membrilor la data de 1.VI.1946 964
(activi: 839; pensionari: 112; membri de onoare: 12 şi un membru corespondent).

Inscrişi dela 24 Iunie 1945 la 9.VI.1946 40

Decedaţi în acelaşi interval 12

Cei trecuţi în lumea celor drepţi sunt următorii:

Niţescu V. C-tin, Ionescu V. Dumitru, Teodorescu S. Nicolae, Bătucă Alexandru, Sârbu Stancu, Herzog Bruno şi George E. Petrescu.

In memoria membrilor decedaţi Adunarea păstrează un minut reculegere.

D-l *Ştefan Constantinescu,* Casierul Societăţii, citeşte partea a II-a a dării de seamă, privitoare la activitatea economică a Consiliului de Administraţie, cifrele bilanţului încheiat la 31 Decemvrie 1945 indicând la activ şi la pasiv: 48.726.120 lei.

D-l *Constantin Dragu,* preşedintele Comisiei de cenzori citeşte procesul verbal de verificarea gestiunii Societăţii până la 31 Decemvrie 1945.

Adunarea generală dă descărcare Consiliului de administraţie pentru gestiunea sa şi aprobă activitatea sa profesional-culturală şi economică.

Aprobarea bugetului şi alegerea Comisiei de cenzori şi a cenzorilor supleanţi pe anul 1946.

D-l St. Constantinescu, citeşte proectul de buget pe anul 1946. Totalul veniturilor Societăţii se cifrează la 90.546.615 lei, bugetul

echilibrându-se cu tot atâtea cheltuieli. Adunarea generală aprobă prin aclamații proectul de buget prezentat.

In conformitate cu prevederile Statutului Societății mandatul cenzorilor expirând, d-l președinte C. C. Georgescu propune realegerea pe anul 1946 a următorilor cenzori și a supleanților lor:

cenzori, d-nii: Pană V., Dragu C., Dumitriu I.

suppleanți d-nii: Constantinescu Gh., Delavale I., Dragomir I.

Incheerea ședinței adunării.

D-l *Președinte C. C. Georgescu* se adresează cu un călduros îndemn tinerilor ingineri silvici absolvenți ai facultății de Silvicultură pentru înscrierea la Societatea „Progresul Silvic", care acumulează azi 60 de ani de activitate în slujba idealurilor forestiere. In același sens d-l Președinte apelează la colegii dela unitățile exterioare pentru intensificarea activității Cercurilor Regionale ale Societății în Centrele provinciale unde aceste Cercuri sunt constituite, îndemnând la înființarea de noi Cercuri în toate centrele forestiere importante ale țării.

D-l *Vicepreședinte C. Rachieru,* Secretar General al Min. Agr. și Domeniilor ia cuvântul făcând un apel pentru susținerea străduințelor Guvernului pentru asigurarea executării programului de lucru de iarnă privitor la aprovizionarea cu lemne de foc a populației. Domnia Sa îndeamnă la muncă intensă pe teren pentru sprijinirea operei Guvernului Dr. Petru Groza.

D-l prof. C. C. Georgescu, președintele Societății închee cuvântările anunțând organizarea congresului inginerilor silvici la o dată ce se va comunica la timp. Domnia Sa se adresează tuturor inginerilor silvici din țară, rugându-i să pregătească referate și comunicări pentru congres, menit să ia în desbatere și să înfățișeze opiniei publice din țară și din străinătate preocupările fundamentale ale economiei forestiere românești.

Mulțumind membrilor prezenți pentru participarea la această adunare generală statutară a Societății „Progresul Silvic", d-l președinte C. C. Georgescu declară închisă cea de a 60-a adunare generală anuală.

CONGRESUL INTERNAŢIONAL AL TEHNICIENILOR LEMNULUI

In cadrul unei adunări a membrilor din capitală ai Societăţii „Progresul Silvic", d-l prof. C. C. Georgescu, Decanul Facultăţii de Sivicultură, a făcut o expunere asupra delegaţiei pe care a avut-o Domnia-Sa ca reprezentant al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor pentru a participa la Congresul internaţional al tehnicienilor lemnului, ţinut la Paris în luna Septemvrie 1946.

Participarea ţărilor străine a fost de cca 20% (ca număr de delegaţi). Intre ţările participante au fost: Cehoslovacia, Suedia, Norvegia, Austria, România, Elveţia, Argentina, U.S.A., Anglia, — pentru participarea României acordându-se un agrement provizoriu, (asupra probelor discutate în Congres se vor da amănunte în cronica Revistei Pădurilor).

Dintre aspectele vieţii profesionale a silvicultorilor francezi d-l prof. C. C. Georgescu remarcă tendinţa sporirii numărului şcolilor tehnice forestiere medii şi superioare, problemă care se pune şi la noi. De remarcat deasemeni structura actuală a administraţiei forestiere franceze, care permite o reglementare a raporturilor dintre autorităţile silvice şi particularii interesaţi în câmpul producţiei forestiere, prin existenţa unui comandament unic în cadrul Ministerului Agriculturii şi Producţiei Naţionale, căruia le sunt subordonate şi cindicatele respective de proprietari, muncitori şi antreprenori forestieri.

Domnia Sa a prezentat apoi aspecte din viaţa de toate zilele a Parisului, care se propie cu paşi mari de cea normală dinaintea războiului.

Cu acest prilej d-l prof. C. C. Georgescu a făcut o expunere asupra vizitei de curtoazie făcută silvicultorilor cehoslovaci, ca prim pas spre reluarea relaţiilor cu lumea forestieră din Cehoslovacia. Această ţară dă în prezent exemplul unui vast şantier de muncă sobră a unei naţiuni conştiente. Atât viaţa socială cât şi gospodăria forestieră pot fi luate ca pildă. Cu ocazia acestei vizite s'au făcut şi primele schimburi de păreri în vederea reluării ralaţiilor dintre Facultăţile de specialitate prin schimburi de studenţi şi prin colaborarea pe tărâmul ştiinţei.

ŞEDINŢA COMEMORATIVĂ A SUBSECŢIEI SILVICULTURĂ — A.R.L.U.S.

In ziua de 20. XII. 1946 s'a ţinut în sala de festivităţi a Societăţii „Progresul Silvic" şedinţa pentru comemorarea a 2 ani de activitate a Subsecţiei „Silvicultură" din cadrul Secţiei Ştiinţe Aplicate — ARLUS.

Şedinţa a fost prezidată de d-l consilier I. Zeicu, Preşedintele Subsecţiei, fiind prezenţi numeroşi ingineri silvici din Capitală, între cari remarcăm pe d-nii: prof. C. C. Georgescu, Preşedintele Societăţii „Progresul Silvic", consilier Marin Petcuţ, consilier Stere Rodoteatu, consilier Const. Nettea, consilier Valer Popovici ş. a.

Şedinţa este deschisă de d-l Preşedinte Ion Zeicu, care face darea de seamă asupra activităţii pe 2 ani, rostind următoarea cuvântare comemorativă.

Domnilor Colegi,

Ne-am adunat astăzi să încheem al doilea an de activitate din marea operă de cunoaştere sinceră a popoarelor din U. R. S. S., prin legăturile de prietenie ce le-a conceput A. R. L. U. S. a se înfiripa pe aripile ştiinţei, unde noi am activat în cadrul secţiei ştiinţelor aplicate.

In adunarea generală din 17/XII/945, ţinută după primul an de activitate al acestei subsecţii silvice, am accentuat că ştiinţa, supremul sanctuar al străduinţelor omeneşti, este cel mai potrivit mijloc pentru cunoaşterea popoarelor, prin tot ce spiritul omenesc produce, ca mai folositor, pentru progresul omenirii.

Dacă ştiinţa reprezintă un domeniu complex de cunoştinţe coordonate şi dacă ea se bazează pe descoperiri vizibile sau pe gândiri deductive, care se leagă între ele prin ipoteze şi teorii, nu e mai puţin adevărat că ştiinţa, dela începuturile plămădirii ei, la vechii Eleni, dela Platon şi Aristotel, trecând în Evul Mediu, prin misticismul bisericii în slujba căreia a stat veacuri în şir, a ajuns abia în secolul al 18-lea să ia un avânt mai mare prin îmbrăţişarea din plin a ştiinţelor naturale şi a calculelor matematice.

Secolele 19 şi 20 au ridicat armele ştiinţei la culmi nebănuite prin adâncirea progresivă a specializărilor în toate ramurile ştiinţei, dar mai ales în cele ale ştiinţelor aplicate, unde technica şi-a spus cuvântul hotărîtor. „Natura" şi „cultura" au devenit lozinci fermecătoare în calea progresului.

Dacă încercăm să analizăm compartimentul nostru silvic, în cadrul ştiinţific, vedem că ştiinţele aplicate formează a 3-a grupare ştiinţifică, care şi ea se subdivide în 3 secţii, dintre care prima se ocupă de cultura practică universală, a doua cu problemele civilizaţiei, iar a treia cu problemele technice, între cari, pe lângă meteorologie, geodezie şi alte probleme de ordin technic, se include şi problema cunoştinţelor silvice.

Fideli cu tradiţia din primul an de activitate, am continuat şi în anul al doilea cu şedinţele noastre pe linie ştiinţifică, încercând a grupa comunicările pe natură de lucrări sezoniere, astfel cum se succed ele în activitatea noastră de pe teren.

La 14 Ianuarie 1946, a ţinut d-l Ing. Cons. silvic *Stere Rodoteatu* o foarte interesantă conferinţă, cu subiectul *„Organizarea muncii la exploatările forestiere din U. R. S. S.“*

La 18 Februarie 1946 d-l Ing. *E. Misso*, ne-a expus *„Metodele mecanice noui pentru debitarea traverselor“*.

La 4 Martie 1946 d-l Ing. Insp. G-ral silvic *Gr. Colpacci* a tratat pe larg *„Aportul U. R. S. S. adus pentru modernizarea şi refacerea industriilor forestiere“*.

La 27 Martie 1946 Comitetul subsecţiei silvice, a hotărît a se folosi de excepţionalul prilej, că se găsea un eminent coleg, d-l Ing. Koldanov, la noi în ţară, delegat oficial de către U. R. S. S. pentru tratativele ce s'au dus în vederea înfiinţării Societăţii „Sovromlemn“ şi i-a făcut o invitare de a ne ţine o conferinţă asupra problemelor ferestiere din U. R. S. S.

D-l Ing. *V. I. Koldanov* a dat urmare dorinţei noastre şi la 2 Aprilie 1946 şi-a desvoltat într'un cadru festiv, conferinţa sa intitulată „Recentele metode de împăduriri în U. R. S. S.“ Conferinţa a stârnit un interes deosebit printre numeroasa asistenţă, care s'a manifestat prin dorinţa de a mai primi şi lămuriri suplimentare la unele întrebări, la care conferenţiarul a răspuns cu largă bunăvoinţă.

Asistenţa a rămas bine impresionată, nu numai pe urma faptului că d-l Ing. Koldanov a tratat cu multă competenţă subiectul care constituia în bună parte realizări personale, dar mai ales — şi aci mă refer la inginerii silvici români — pentrucă am constatat, că deşi delegatul U. R. S. S. era trimis să trateze oficial probleme de exploatări, totuşi, el şi-a ales subiectul din domeniul care tratează cultura forestieră, preocupare legată intim de sufletul inginerului silvic, care lucrează pentru permanenţa şi propăşirea domeniului forestier.

Pentru gestul colegial și atât de instructiv conferința d-lui Ing. Koldanov, nu uităm a-i adresa și de astă dată sincere mulțumiri.

La 5 Aprilie 1946 d-l inginer *B. Borovschi* a prezentat recenzia lucrării: *„Rezervațiil naturale din U. R. S. S."*

In sfârșit la 3 Iulie 1946 d-l *Ing. Al. Beldie,* care se întorsese de curând din U. R. S. S., unde s'a găsit timp de 2 ani ca prizonier, ne-a ținut o foarte documentată comunicare asupra aspectului general al pădurilor ce a văzut în U. R. S. S. și asupra lucrărilor de cultură și exploatări forestiere, deasemeni văzute și trăite de D-sa, fără a neglija — mai ales la solicitarea asistenței numeroase, care nu se compunea numai din colegi de specialitatea noastră — aspectele vieții din lagărele în care a stat și a tratamentului bun de care a beneficiat, mai ales după 23 August 1944.

*

Din expunerea de mai sus rezultă că activitatea subsecției noastre, a fost rodnică în cursul primului semestru, cu toate că în acel timp biblioteca A. R. L. U. S. nu ne-a furnizat suficient material documentar, dar a fost cât se poate de slabă — și dacă nu fugim de adevăr — trebue să recunoaștem că a fost chiar inexistentă în partea a doua a anului.

Acest fapt se explică prin plecarea d-lui Secretar, Ing. Insp. G-ral V. Lisievici. din funcția de secretar pe care a îndeplinit-o dela înființarea subsecției noastre până la 9 Octombrie, când ne-a prezentat demisia anexată, motivând-o cu nouile sale preocupări, cari îi răpesc absolut tot timpul liber, încât — pe lângă cea mai mare bunăvoință — nu se mai poate ocupa și de treburile secretariatului.

Normal ar fi ca să facem apel la colegul nostru Lisievici să revină, pentru a duce preocupările subsecției noastre și în viitor la rezultatele strălucite ce le-am înregistrat în trecut, dar, ca oameni care cunoaștem bine fermitatea în acțiuni a colegului Lisievici, ne dăm seama că D-sa nu este omul măsurilor de jumătate și atunci când a înțeles a părăsi acest post și-a format convingerea, că interesele subsecției noastre cer a se găsi alt om, care să se preocupe tot atât de intens de marea operă concepută de A. R. L. U. S., după cum a procedat el prin muncă perseverentă și idealistă, tocmai în timpurile cele mai grele ale începutului.

Așa fiind, nu ne mai rămâne decât să exprimăm și cu această ocaziune colegului Lisievici cele mai calde mulțumiri pentru activitatea rodnică ce a desfășurat în calitate de secretar și să-l rugăm ca cel puțin în calitate de membru cu tragere de inimă pentru rosturile

A. R. L. U. S.-ului, să revină din când în când cu comunicări interesante, din vasta opera ştiinţifică a colegilor noştri din U. R. S. S.

De încheere, ne îndreptăm cu calde mulţumiri către colegii noştri cari au înţeles să fie prezenţi la şedinţele noastre, dovedind un vădit interes pentru programul nostru de activitate, care a desvelit, prin comunicările făcute, metode şi practici noui cari ne-au îmbogăţit cunoştinţele, lărgindu-ne orizontul pentru a înţelege disciplina şi progresul unitar ce a fost realizat în marea noastră vecină dela răsărit.

Toate aceste binefaceri ale ştiinţei, cari, în plus, au contribuit şi la adâncirea legăturilor noastre de prietenie cu popoarele din U. R. S. S., recunoaştem, le datorăm înţelepciunii conducerii supreme a asociaţiei noastre, care a ştiut să organizeze această mare grupare de suflete, pentru a le pune în slujba muncii constructive, care să servească nu numai neamul şi ţara, dar şi marile idei democratice de înfrăţirea popoarelor.

* * *

Şedinţa a continuat cu prezentarea de către d-l ing. *Titus Comes* a comunicării în colaborare cu d-l ing. *Boris Borovschi* asupra *„Contribuţiunii ştiinţei din U. R. S. S. la studiul geografiei plantelor"*.

La discuţiunile asupra acestui subiect iau parte d-nii: consilier Marin Petcuţ şi prof. C. C. Georgescu.

Intrând în şedinţa de lucru, d-l ing. *V. Lisievici,* fost secretar general al acestei subsecţii arată că fiind ocupat în noile însărcinări de serviciu primite, a fost nevoit să-şi prezinte demisia din postul ocupat, mulţumind membrilor subsecţiei pentru sprijinul acordat. Domnia Sa face apoi propuneri pentru activitatea subsecţiei pe viitor.

Mandatul actualului Comitet expirând, d-l consilier *I. Zeicu* este reales în unanimitate Preşedinte al subsecţiei, iar în postul de secretar general este ales d-l ing. *B. Borovschi.*

Luând cuvântul d-l prof. *C. C. Georgescu,* reliefează rolul Cercului de Studii al acestei subsecţii în cunoaşterea realizărilor din domeniul ştiinţelor şi a practicei silvice în U. R. S. S., cunoştinţe menite a îmbogăţi pe de o parte bagajul oamenilor de ştiinţă şi a tehnicienilor silvici români, iar pe de altă parte constituind elementele certe ale cunoaşterii şi preţuirii reciproce a popoarelor celor două ţări vecine şi amice. Colaborarea pe tărâmul ştiinţei şi a artei este calea cea mai nobilă a înţelegerii dintre popoare. Pentru programul de activitate pe anul viitor, Domnia Sa propune ca membri subsecţiei să colaboreze la Analele ARLUS cu contribuţiuni din domeniul cerce-

tărilor şi a practicei silvice române, în deosebit pentru a se pune în valoare şi pe calea aceasta studiile dela ICEF asupra perdelelor forestiere de protecţie (ing. I. Lupe). Deasemeni Domnia Sa propune ca în Revista Pădurilor să se facă recenzia cărţilor de ştiinţă sosite la biblioteca ARLUS.

Incheind şedinţa, d-l Preşedinte *I. Zeicu* mulţumeşte referenţilor şi participanţilor la discuţiunile acestei şedinţe, făcând propunerea ca ICEF să intensifice activitatea pentru traducerea cât mai multor lucrări utile din bibliografia silvică sovietică. Domnia Sa închide şedinţa cu urarea adresată membrilor subsecţiei pentru o cât mai rodnică activitate pe tărâmul colaborăriii ştiinţifice cu U. R. S. S. în cel de al treilea an al existenţii subsecţiei.

NOTĂ. — **Colegii din provincie** se pot adresa individual sau prin Cercurile Regionale ale Societăţii „Progresul Silvic" pentru orice informaţiuni în legătură cu materialul bibliografic din Uniunea Sovietică pe care doresc să şi-l procure din Capitală. Adresa Secretariatului general al Subsecţiei de Silvicultură-ARLUS. este: **ing. B. Borovschi — Serv. Arhitecturii — CAPS. — Bucureşti Bv. Take Ionescu, 31.**

EXAMENUL DE SUBINSPECTOR SILVIC DIN SESIUNEA 1946

In zilele de 3—4 şi 4 Octomvrie 1946 s'au ţinut în Capitală şi în pădurea Balta Neagră jud. Ilfov, probele scrise şi orale şi lucrările practice ale examenului de sub inspector silvic din sesiunea 1946.

Comisia de examinare a fost alcătuită în acest an din d-nii ingineri consilieri silvici: D. Grozescu, ca preşedinte. I. Zeicu, Gh. Luţescu, prof. Gr. Eliescu şi prof. D. Sburlan, ca membri.

La acest examen s'au prezentat 18 candidaţi din cei 21 înscrişi, faţă de totalul de 113 câţi erau îndreptăţiţi a se înscrie.

Examenul a constat din următoarele probe: o probă scrisă, o lucrare practică şi o examinare orală pe teren (pădurea Balta Neagră din Ocolul Gruiu jud. Ilfov) şi proba orală finală. Proba scrisă şi examinarea orală finală s'au ţinut în localul Facultăţii de Silvicultură dela Politehnica din Bucureşti.

Subiectele date la proba scrisă au fost următoarele:

1. — Situaţia actuală a pădurilor ţării din punct de vedere al producţiei, ţinând seama şi de vătămările suferite în ultimii 10 ani. Posibilitatea măririi producţiei şi mijloacele de realizare. Concretiza-

rea acestor măsuri într'un plan de acţiune pentru unitatea silvică la care a lucrat candidatul.

2. — Impădurirea unui perimetru de 250 ha situat:

a) în regiunea dela confluenţa Buzăului cu Siretul;

b) într'un fost izlaz degradat dintr'o regiune de coline sau de munte pe care o cunoaşte candidatul (memoriu, plan, deviz).

3. —Organizarea exploatărilor de păduri faţă cu criza mijloacelor de transport.

Primul subiect a fost obligatoriu, iar unul din celelalte două la alegere.

La lucrarea practică de teren s'a repartizat candidaţilor câte o porţiune de arboret din pădurea Balta Neagră, cerându-se să se răspundă la următoarele chestiuni:

a) descrierea parcelară;

b) cubajul arboretului;

c) consideraţiuni asupra tratamentului ce se aplică în prezent şi a celui din trecut;

d) propuneri pentru îndrumarea raţională în viitor.

Tot pe teren candidaţii au fost examinaţi de fiecare din membri Comisiei în parte, respectiv din domeniul: Topografiei, Dendrometriei, Transporturi Forestiere, Cultura Pădurilor, Amenajament şi Protecţia Pădurilor.

La proba orală finală s'au pus chestiuni de sinteză din toate domeniile ştiinţei şi practicei forestiere.

Rezultatul examenului a fost publicat în Monitorul Oficial Nr. 253 din 31.X.1946, fiind declaraţi reuşiţi următorii:

Băiţoiu D. N., Ionescu I. St. şi Lupe Z. I. (cu calicativul „f. bine"); Cârstocea N., Chirculescu Gr., Georgescu N. Ov., Harabagiu N., Ionescu D. D., Mărăşescu M. T., Oprescu N. V. şi Samoilescu D. I. (cu calificativul „bine") şi Costăchescu I., Dascălu Gh., Decei Ov., Persica M., Petcu E., Romanciuc R. şi Rusu P. (cu calificativul „satisfăcător").

Repartiţia pe promoţii a candidaţilor este următoarea: 5 din promoţia 1937, 4 din 1936, 6 din promoţii între 1932 şi 1935 şi câte unul din promoţiile anilor 1929, 1926 şi 1925.

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal. — Știri diverse.

— Mon. Of. Nr. 287 din 11.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.306/1946 prin care se delegă d-l C. Agiu, ministru subsecretar de Stat, pentru rezolvarea lucrărilor de resort privind sectorul silvic specificându-se atribuțiunile ce le primește în această calitate.

— Idem Nr. 2.296/1946 prin care se delegă d-l ing. șef silvic N. Celac în funcția de secretar general al M.A.D., cu atribuțiuni pentru sectorul silvic, în locul d-lui ing. C. Rachieru, a cărui delegație încetează.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.320/1946, prin care se delegă atribuțiunile d-lui N. Celac, secretar general al departamentului M.A.D.

— Idem Nr. 2.293/946, prin care d-l ing. insp. g-ral silv. Gr. Colpacci se mută în interes de serviciu pe lângă cabinetul ministrului în calitate de consilier tehnic.

— Idem Nr. 2.294/946 prin care se delegă d-l ing. cons. silv. I. Florescu cu conducerea Dir. Silvice, în locul d-lui ing. cons. silv. D. Grozescu, a cărui delegație încetează.

— Idem Nr. 2.297/946, prin care se repartizează d-l ing. șef silvic Igor Smerecinschi, din Dir. Silvică, în calitate de director de cabinet al d-lui Ministru Subsecretar de Stat C. Agiu.

— Mon. Of. Nr. 288 din 12.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.531/946 prin care se numește d-l ing. insp. g-ral silv. Gh. Purcăreanu, în funcțiunea de Director general al Casei Pădurilor Statului, încetând mandatul de fost administrator al CAPS. dat d-lui C. Rachieru.

— Mon. Of. Nr. 297 din 23.XII.1946 publică D. L. de numirea d-lor: Predescu Șt. și Ionescu Gh., ingineri consilieri silvici, în funcțiunile de subdirectori generali CAPS.

— Mon. Of. Nr. 296 din 21.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.604/1946 prin care se numesc în Consiliul tehnic al pădurilor d-nii:

— ing. cons. silv. M. Pandrea, în calitate de președinte al Consiliului; ing. cons. C. Nettea, ing. cons. silv. M. Rădulescu, ing. cons. silv. Gh. Luțescu și ing. insp. g-ral silv. V. Paladian în calitate de membri, în locul d-lor: M. Ștefănescu-Suhățeanu, N. Nedelcovici, I. Nicolae, D. Iliescu și N. Economu, ale căror delegații încetează, trecându-se la dispoziția M. A. D.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.324/1946 prin care se mențin atribuțiunile de serviciu ale d-lor: prof. dr. C. Georgescu, în funcțiunea de director al ICEF. și prof. D. Sburlan, în funcțiunea de subdirector al aceluiași Institut. Deasemeni se mențin delegațiile d-lor: ing. cons. silv. I. Zeicu ca director al Dir. P.P.J.

şi ing. cons. silv. C. Nettea, ca subdir. al aceleiaşi Direcţii: ing. cons. silv. A. Comşia, directorul Dir. Economiei Vânatului.

— Mon. Of. Nr. 215 din 17.IX.1946 publică Dec. Adm. CAPS. Nr. 38.212/946 prin care se încadrează în bugetul CAPS., cu salariul cuvenit gradului ce deţin în mod onorific, următorii ingineri subinsp. silvici pe data de 1.IV.1946: Ciudiu Nicolae, Pascu C-tin, Chehaci Nicolae, Georgescu Tudor, Dumitrescu C-tin, Tarnavschi Alex., Sontea Sebastian, Baboe Gheorghe, Cuneţchi Ilie, Dumitrescu C. Romulus; pe data de 1.VII.1946: Lăcătuşu Traian şi Stângă Ioan.

— Idem următorii ingineri şef silvic pe data de 1.IV.1946: Păunescu C-tin, Iancov Nicolae, Sava Andrei, Rusu Ioan, Marcu Ioan, Achimescu C-tin, Ionescu Gheorghe, Petreanu Eugen, Popescu Nicolae, Albulescu Ştefan.

— Idem următorii ing. silv. cl. I, pe data de 1.IV.1946: Babuţia Teodor, Rădulescu B. Duţu, Panaitescu Marin, Oprişiu Ana Marin, Carpov Dumitru, Diacenco Vladimir, Blascu Boris.

— Idem următorii ing. silv. cl. II-a pe data de 1.IV.1946: Stănescu Ioan, Ştefănescu Victor, Gâşnenco Petre, Popescu N. Nic., Dorin Tudor, Ionescu Faustin, Bârcă Leon, Crinu Jean.

— Mon. Of. Nr. 205 din 5.IX.1946 publică tabloul cu propunerile la înaintare a inginerilor silvici pe 1.I.1947.

— Mon. Of. Nr. 252 din 30.X.1946 publică Dec. Preş. Cons. de Min. Nr. 27/1946 prin care se institue comisia centrală pentru încadrarea funcţionarilor publici. Această comisie va funcţiona pe lângă Preşidenţia Cons. de Miniştri având ca membri delegaţi ai ministerelor (7), şi câte un delegat la C. G. M. şi al Uniunii Sind. de salariaţi publici. Din partea Min. Agr. şi Domeniilor este delegat d-l C. Topliceanu, Directorul Dir. Personalului.

— Idem Dec. Min. prin cari se revine asupra opririi vânării iepurilor pe anii vânătoreşti 1946/47 pe întreg cuprinsul jud. Trei Scaune şi 1946/47 şi 1947/48 pe întreg cuprinsul jud. Vlaşca.

— Mon. Of. Nr. 229 din 3.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 4.241/946 prin care se numesc ca membri în Comisia de verificarea gestiunii fondului de educaţie la CAPS. d-nii:

— ing. cons. silv. Pandrea Matei, din partea CAPS.;

— ing. cons. silv. Nettea Const., din partea Dir. P.P.J.;

— ing. insp. silv. Cara Nic., din partea ICEF.;

— insp. g-ral Tecovici Aurel, contabil expert în CAPS.

— Mon. Of. Nr. 231 din 5.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 44.209/946 prin care d-l ing. insp. g-ral silv. Ionescu Ioan se delegă în funcţiunea de director al Dir. Reg. silvice Cluj.

— Mon. Of. Nr. 239 din 15.X.1946 publică D. L. Nr. 2.928 prin care se numesc în serviciul CAPS. cu gradul de ingineri silvici stagiari d-nii:

Văetuş C. Toma, Popescu T. Vladimir şi Lişcu F. Petre.

— Idem publică Dec. Min. Nr. 1.955/1946 cuprinzând normele privitoare la înaintarea inginerilor silvici.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 47.637/1946 prin care se transferă la cerere d-l ing. subinsp. silv. Colcea Ioan, dela Oc. silv. Bobiceşti în centrala Dir. Craiova.

— Idem Nr. 47.635/946, prin care se detaşează în interes de serviciu d-l ing. subinsp. silv. Popovici Ioan dela Oc. Silv. Gruiu, în centrala Dir. Bucureşti.

— Mon. Of. Nr. 242 din 18.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 1.736/946 prin care se admit în C. T. silvic cu gradul de ingineri silvici stagiari d-nii: Popovici C. (11.XII.1945), Şchiopu I., Popescu C., Bujaker I. (6.IV.1946), Mateescu Ilie (26.III.1946), Georgescu N., Gavrilă Co-Mârcoi A., Pantazi Gh., Popescu St. Gh., riolan, Iavorschi T., Manolescu C., Popescu Vl., Predescu Gh., Ursulescu Adela şi Văetuş T. (19.VI.1946), Andronescu C. şi Stănescu V. (23.VII.1946).

— Idem Nr. 1.951/946 prin care se detaşează d-l ing. silv. Marcu Iosif dela CAPS. la Dir. Silvică, Şc. de subingineri silvici Casa Verde-Timişoara, ca profesor.

— Mon. Of. Nr. 243 din 19.X.1946 publică înfiinţarea Şcoalei de brigadieri silvici „Năsăud" cu sediul în oraşul Năsăud.

— Mon. Of. Nr. 243 din 19.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 3.880/1946 prin care se deleagă d-nii:

ing. insp. silv. N. Carra din centrala ICEF., în funcţiunea de subdirector al Administraţiei centrale ICEF. şi ing. subinsp. silv. I. Pavelescu în funcţiunea de subdirector al Bunurilor, ca ajutoare ale Directorului Direcţiei Administraţiei Centrale şi a Bunurilor ICEF., reorganizată prin aceeaşi decizie.

— Mon. Of. Nr. 249 din 26.X.1946 publică Dec. Adm. CAPS. prin care se transferă la cerere d-l ing. subinsp. silv. Dumitrescu C. dela Oc. Silv. Babadag la Oc. Silv Ghimpaţi, şi d-l ing. subinsp. silv. Popescu I., dela Oc. silv. Orşova se detaşează în interes de serviciu la Oc. Silv. Berzeasca.

— Mon. Of. Nr. 251 din 29.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 51.858/946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii:

— ing. subinsp. silv. Avram Nic., dela conducerea Oc. Silv. Ghermăneşti, în centrala Dir. Iaşi, ca inspector de control regional;

— ing. silv. cl. I-a Fedorovici Teodat dela conducerea Oc. Silv. şi fabricei Mânăştur la Oc. Silv. Ghermăneşti;

— ing. silv. cl. I-a Petcu D. I., dela conducerea Oc. Silv. Valea Rea în centrala Dir. Bacău, ca referent.

Se repartizează în serviciu d-nii: ing. silv. stg. Stoica Nic., la conducerea Oc. Silv. Valea Rea şi ing. silv. stg. la conducerea Ocolului şi fabricei Mânăştur.

— Idem Nr. 51.862/1946 prin care se transferă în interes de serviciu d-l ing. silv. Băluţă Şt. dela Oc. Silv. Bolintin la Oc. Silv. Valea Lotrului.

— Idem Nr. 1.994/946 prin care se numeşte d-l ing. silv. Dan Ciolacu, ca inspector de vânătoare onorific al judeţului Romanaţi.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 51.290/1946 prin care se detaşează în interesul serviciului d-l ing. insp. silv. Comşa Lucian din centrala Dir. Bucureşti în Centrala CAPS.

— Mon. Of. Nr. 253 din 31.X.1946 publică D. L. Nr. 3.045/1946 prin care se numesc d-nii: ing. silv. Arţăreanu M. la Oc. Silv. Cehul Silvaniei şi ing. silv. Predescu Gh. la Oc. Silv. Dragomireşti-Maramureş.

— Mon. Of. Nr. 256 din 4.XI.1946, care se primeşte demisia d-lui ing. subpublică Dec. Min. Nr. 49.887/1947 prin insp. Mihăilescu Vasile, şeful Oc. Silvic Trivalea, din serviciul CAPS.

— Mon. Of. Nr. 259 din 7.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 51.860/1946 prin

care se transferă în interesul serviciului d-l ing. subinsp. silv. Manoliu Teodor dela conducerea Oc. Silv. Vălenii de Munte în Centrala CAPS., Dir. tehnică. D-l ing. silv. Popovici Tr. ajutor la Oc. Silv. Vălenii de Munte, se delegă cu conducerea acestui Ocol.

— Mon. Of. Nr. 261 din 9.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.080/1946 cuprinzând numele inginerilor silvici membri ai corpului didactic complimentar dela Şcolile silvice din ţară, cu specificarea catedrelor la cari sunt chemaţi.

— Mon. Of. Nr. 262 din 11.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 54.771/1946, prin care d-l ing. insp. silv. Harnagea Vasile, din Centrala Dir. Piteşti, se transferă în interesul serviciului, în Centrala CAPS., ca referent la Serv. împăduririlor din Dir. tehnică.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 54.770/1946 prin care se repartizează la serviciu următorii domni ingineri silvici stagiari: Turtoi Şt., la Oc. Silv. Călăraş, ca ajutor, Văetuş T., în Centrala Dir. Bucureşti, la Serviciul tehnic şi Popescu Vl., ca ajutor, la Oc. Silv. Regina Elisabeta.

— Mon. Of. Nr. 263 din 12.XI.1946 publică Dec. Adm. CAPS. prin care se pune în retragere din oficiu pentru cauză de boală contractată în timpul însă nu din cauza serviciului d-l ing. silv. Trăloiu Gheorghe, din serviciul CAPS. Oc. Silv. Tisău.

— Mon. Of. Nr. 267 din 16.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.154/946 prin care se numeşte în Comitetul de cenzori la Regia Publică Comercială „Bunurile Private din Ciuc" d-l ing. insp. g-ral silv. Popescu C-tin, din Dir. P.P.J., ca preşedinte al Comitetului.

— Idem Dec. Min. Nr. 2.152/1946 prin care se numeşte în comisia de control la Regia Publică Comercială „Alianţa Forestieră" din Gheorgheni Ciuc, d-l ing. insp. g-ral silv. I. Dragomir, ca preşedinte al Comisiunii.

— Mon. Of. Nr. 272 din 23.XI.1946 publică Dec. Min. Na. 2.106/1946, prin care se numesc o serie de 14 inspectori de vânătoare onorifici de plasă între cari şi d-l ing. silv. Tulbure Teodor pentru plasa Dobra-Hunedoara.

— Mon. Of. Nr. 273 din 25.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 57.056/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. subinsp. silv. Andreescu A., dela Oc. silv. „N. Gh. Popovici" în centrala CAPS., ca referent, ing. silv. stg. Ştefănescu Em., din Adm. Centrală CAPS. la conducerea Oc. Silv. Trivalea, ing. şef silv. Georgescu Ovidiu, în Centrala Dir. Piteşti, ca referent, ing. silv. stg. Carol Poptel, dela Oc. Silv. Ghimpaţi la Oc. Silv. „N. Gh. Popovici".

— Mon. Of. Nr. 276 din 28.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 58.365/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-l ing. şef silvic Mracek Corneliu dela Oc. Silv. Bellu la Oc. Silv. Tg. Ocna, cu a cărui conducere se delegă

— Mon. Of. Nr. 279 din 2.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.295/1946 prin care se numesc în serviciul CAPS. următorii domni ingineri silvici stagiari:

Georgescu Anton, Nicolescu Paul, Patriche Ioan, Scărlătescu Jorj, Tofilescu Ioan, Bujorică Ion şi Conţoiu Gheorghe.

— Mon. Of. Nr. 281 din 4.XII.1946 publică următoarele categorii de funcţiuni din CAPS. cari dau dreptul funcţionarilor cari le exercită a locui într'un imobil al Statului închiriat de Stat:

şef şi ajutor de şef de Ocol, centru de exploatare, fabrică, depozit, cale ferată silvică, şi oficiu comercial; subinginer silvic, brigadier silvic, pădurar, agent silvic, casier, paznic, intendent, vânător şi fazanier; mecanic, şofeur, camerist, portar; personalul Şcoalei de Brigadieri silvici din Curtea de Argeş. Deasemeni se publică tabloul funcţionarilor din Adm. CAPS. cari neavând dreptul la locuinţă în natură, şi locuind într'un imobil al Statului sau închiriat de Stat, plătesc cu începere dela data când folosesc imobilul, chiria corespunzătoare valorii locative, în conformitate cu Statutul Funcţionarilor Publici.

— Mon. Of. Nr. 282 din 5.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 61.570/1946 prin care d-l ing. insp. silv. Filip Vasile, dela Centrul de exploatare Caşin, se transferă la cerere în Centrala CAPS., detaşându-se la Min. Industriei şi Comerţului.

— Idem publică Dec. Min. Nr. 2.242/1946 prin care se acordă rectificarea datelor înscrierii sau înaintării în Corpul tehnic silvic a unui număr de 81 ingineri silvici din cadrul de Stat.

— Idem Nr. 61.143/946 prin care d-l ing. silv. Săvescu Ion dela Oc. Silv. Tg. Ocna se pune la dispoziţia Soc. „Sovromlemn".

— Idem Nr. 61.140/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. insp. g-ral silvic Enescu Fănică, din Centrala Dir. Bucureşti, în centrala Dir. Iaşi, ca inspector de control regional; ing. şef silv. Iancov N., dela Oc. Silv. Dobreşti, la conducerea Oc. Silv. Belin;

D-l ing. silv. stg. Arboreanu N. se repartizează în serviciu la Oc. Silv. Dobreşti.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Regulamentul pentru aplicarea Statutului funcţionarilor publici, precum şi avizele de principii date de Comisiunea Centrală pentru încadrarea funcţionarilor publici.

— Mon. Of. Nr. 298 din 28.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 67.578/946 prin care se institue următoarele comisiuni pentru completarea organizării C.A.P.S.

1. Comisiunea pentru întocmirea Statutului personalului CAPS., compusă din d-nii: ing. cons. silv. Şt. Predescu, ca preşedinte, ing. cons. silv. E. Petrovan, avocat consilier M. Iacovescu, ca membri şi d-şoara I. Smarandache şi d-l I. Bântea ca reprezentanţi ai Sindicatului.

2. Comisiunea pentru întocmirea regulamentului de aplicare a legii de organizarea CAPS., compusă din d-nii: ing. cons. silv. Atanasescu Anton, ca preşedinte, ing. cons. silv. Rodoteatu Stere, ing. cons. silv. Georgescu Vencu şi ing. insp. g-l silv. Dragu C-tin, director de contabilitate Ionescu Emil ca membri şi d-l ing. insp. g-l silv. Vişan Traian şi insp. g-l de contabilitate Miceanu Vasile, ca reprezentanţi ai Sindicatului.

3. Comisiunea pentru întocmirea „Normelor şi instrucţiunilor tehnice şi a condiţiunilor generale de exploatare a pădurilor Statului", compusă din d-nii: ing. cons. silv. Ionescu Gh., ca preşedinte, ing. cons. silv. Pandrea Matei, ing. cons. silv. Niculescu Emil, ing. cons. silv. Bozdoc D-tru, ing. cons. silv. ca membri, şi insp. g-l de contabilitate Paladian I., ing. insp. silv. Lungu Ion, Leoşteanu C-tin, din partea sindicatului CAPS.

— Idem publică Dec. Min. Nr. 67.572/1946 prin care se numeşte d-l ing. silv. stg. Scărlătescu Jorj, la conducerea provizorie a Oc. Silvic Trivalea, revenindu-se asupra transferării d-lui ing. silv. stg. Ştefănescu Manoil la acest

ocol, domnia sa transferându-se la Oc. Silv. Târgovişte, ca ajutor.

— Idem Nr. 67.574/1946 prin care se deleagă d-nii: ing. insp. g-l silv. Stănescu N., actual subdirector al Dir. Bacău, în funcţiunea de Director al acelei regionale, iar d-l ing. insp. silv. Mayer Ed., actual şef al serviciului administrativ al Regionalei Bacău, în funcţiunea de subdirector al acelei Regionale.

— Idem Nr. 2.501/1946 prin care se suspendă din serviciu d-l ing. silv. stg. Titel Zamora, dela Oc. silv. Piteşti, conform dispoziţii art. 54 din legea pentru organizarea Corpului Silvic.

— Mon. Of. Nr. 265 din 14.XI.1946 publică D. L. Nr. 904/1946 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

— Mon. Of. Nr. 294 din 19.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 4.748/1946 prin care se stabileşte ca până la apariţia legii Institutului de Cercetări Forestiere al României şi până la alcătuirea regulamentului de organizare şi funcţionare a Direcţiei Administraţiei centrale şi bunurilor ICEF., în ceea ce priveşte bunurile exterioare, Institutul se va conduce în general după prevederile D. L. Nr. 904 referitor la organizarea C.A. P.S., şi numai în cazurile în care Institutul în colaborare cu Facultatea de Silvicultură va găsi de cuviinţă se vor emite deciziuni, instrucţiuni şi dispoziţiuni deosebite.

Inginer Consilier Silvic

† DĂNILĂ ROŞU

Directorul Direcţiei a IX-a CAPS din Cluj

Decedat la Cluj în ziua de 8 Septemvrie 1946.

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

CONGRESUL FORESTIER DIN 1947

Convocare

Este în tradiția Societății noastre ca în fiecare an, odată cu Adunarea Generală prevăzută de Statut în vederea rezolvării chestiunilor gestionare, să ținem și un Congres al Inginerilor Silvici, în care să se discute problemele mai importante și de actualitate ale economiei forestiere.

Imprejurările ne-au determinat ca în anul 1946 să avem numai Adunarea Generală statutară.

Intenționăm însă ca în anul 1947, să compensăm această lipsă, dând o amploare deosebită lucrărilor Adunării Generale și ale Congresului, cari se vor desfășura conform Statutului la sfârșitul lunei Maiu, la o dată ce vi se va comunica la timp.

Astfel, am hotărît ca la Congresul din 1947 să invităm și delegații din țările prietene de veche tradiție forestieră, pentru a relua firul relațiunilor prietenești întrerupte în 1940, (cu Franța, Polonia, Cehoslovacia, etc.) și mai ales pentru a strânge și mai mult legăturile de prietenie și de cunoaștere reciprocă, a activității lor între inginerii silvici sovietici și români.

Prezența colegilor din țările prietene în mijlocul nostru la viitorul congres, va fi desigur un stimulent în plus pentru fiecare membru al Societății noastre, în sensul ca pregătirea și prezentarea lucrărilor să fie făcute cu deosebită grijă. Deasemeni pentru a se evidenția toate laturile activității colegilor, este necesară o colaborare a unui număr cât mai mare, prin prezentarea de lucrări și referate.

Aceste considerente ne-au determinat să vă anunțăm de pe acum programul Congresului din 1947, care va fi următorul:

Ziua I-a: Festivitatea deschiderii și lucrările gestionare prevăzute de Statut;

Ziua II-a: Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor:

a) Refacerea patrimoniului forestier în vederea măririi producției;

b) Utilizarea rațională a lemnului;

Ziua III-a și IV-a sunt rezervate pentru comunicări asupra lucrărilor proprii, cu orice subiect având caracter științific sau profesional a oricărui membru al Societății, lucrare care a constituit pentru presentator obiectul unei preocupări deosebite în ultimul timp și căreia i-a dedicat osteneala studierii ei, fie că rezultatul acestui studiu este un volum ce se va tipări, fie că se rezumă la prețioase observațiuni, într'un mic sector de activitate.

Ținem să subliniem că lucrările cu subiect liber ales, prevăzute pentru ziua 3-a și a 4-a constituiesc o inovație a Congresului ce pregătim pentru anul 1947 și suntem convinși că foarte mulți colegi vor profita de acest prilej pentru a-și expune prin referate *succinte* activitatea deosebită și rezultatele obținote în ultimul timp.

De asemeni, în ce privește problemele fixate pentru ziua 2-a a Congresului așteptăm să primim contribuțiunile a cât mai multor membri ai Societății, prin studii sau referate, este să îmbrățișeze, fie problema în întregul ei, fie aspecte cu caracter local sau limitate la un anumit sector.

*

Consiliul Societății noastre a instituit depe acum un Comitet de organizare al Congresului din 1947, în sarcina căruia cade și primirea, coordonarea și eventual tipărirea din timp a referatelor ce se vor depune de Dvs. la sediul Societății din București Bd. Take Ionescu, 31.

Pentru ca să putem cunoaște din vreme lucrările pe care putem conta în mod sigur și pentru ca și Dvs. să aveți posibilitatea de a vă pregăti în vederea unui angajament luat depe acum față de Societate, am fixat ziua de 15 Februarie 1947 până la care Dvs. să ne anunțați dacă veți depune un referat privitor la problemele rezervate pentru ziua II-a sau unul cu subiect liber ales. In comunicarea Dvs. vă rugăm să precizați, cu oarecari detalii rezumative, obiectul comunicării.

Rămâne ca lucrarea astfel anunțată să ne-o depuneți până cel mai târziu la 1 Aprilie 1947.

Suntem convinși, stimate și iubite coleg, că, smulgând o parte din răgazul ce vă rămâne în urma îndeplinirii obligațiunilor Dvs. de serviciu, veți binevoi a aduce o prețiosă contribuție la buna reușită a Congresului din 1947, sub forma unui referat sau a unei comunicări, în cadrul programului ce v'am anunțat, precum și prin prezența Dvs. la acest Congres.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de sinceră colegialitate.

Președinte, C. C. GEORGESCU.

Secretar General, *St. Predescu*

SĂPTĂMÂNA FORESTIERĂ

Apel

Societatea Progresul Silvic, pornind dela convingerea că *soarta pădurilor este o funcţie şi de opinie publică,* şi-a propus să anime problema *îndrumării forestiere.* Reluarea acestui gen de activitate se va face prin organizarea unei „Săptămâni forestiere" în primăvara 1947 şi anume în prima săptămână din luna Aprilie.

Programul „săptămânei", după cum este proectat, va cuprinde: un număr festiv din Revista Pădurilor, tipărirea unei cărţi pentru copii şi tineret. precum şi pentru marele public dela sate şi oraşe, articole în presă, conferinţe la radio, şcoli, etc., concursuri sportive în cadrul serbării sădirei arborilor, emisiune de timbre festive, etc. Scopul tuturor acestor forme de manifestări este să facă cunoscută pădurea, să arate foloasele pe care le are omul dela pădure, rolul multiplu, pe care îl joacă pădurile în economia generală a ţării. situaţia dezastruoasă în care se află pădurile ţării şi necesitatea de a le reface şi cruţa, pentru motivele arătate mai sus, dar şi pentru considerentul de înaltă morală socială: *pădurile aparţin generaţiilor viitoare,* cărora trebue să le fie transmise cel puţin în starea în care au fost primite. dacă nu într'o mai bună stare. Se speră să se demonstreze şi să se convingă de adevărul, că *existenţa pădurilor condiţionează însăşi existenţa naţiunei.* Cu alte cuvinte, se va căuta *să se creeze un climat spiritual favorabil pentru apărarea patrimoniului forestier şi pentru propăşirea pădurilor,* în ideia că *prin pădure* omul poate *avea o posibilitate mai mult pentru o viaţă mai bună.*

Desigur, un program atât de vast nu se poate epuiza într'o „săptămână". Deaceia, activitatea, ce se va începe în Aprilie, va fi continuată prin mijloacele corespunzătoare şi se va îndrepta către copii şi tineret, către marele public, către industriaşii forestieri, proprietarii particulari de păduri, exploatatori, către educatorii copiilor şi tineretului. căutând să le pună la dispoziţie materialul de informare necesar în forma cea mai indicată posibilă.

Este clar, că efortul pe care Societatea Progresul Silvic vrea să-l depună în această direcţie este în serviciul unui interes public şi permanent, iar Societatea, manifestându-se în această formă rămâne credincioasă tradiţiei ei de 60 de ani de a servi pădurile şi deci ţara.

O activitate de acest gen reclamă însă colaborarea tuturor membrilor Societăţii şi a tuturor acelora care sunt convinşi de versurile poetului:

„Au plus profond des bois la Patrie a son coeur;
„Un peuple sans forêts est un peuple qui meurt".

Pentru această colaborare Societatea Progresul Silvic face un apel călduros, pe care îl adresează iubitorilor şi slujitorilor pădurii, rugându-i să vină alături. să sprijine cu fapta şi scrisul sau subvenţionând acţiunea de îndrumare forestieră, cu convingerea şi speranţa că iniţiativa Societăţii va fi apreciată la valoarea nobilului ideal care o generează: a servi intersul naţional şi permanent al economiei forestiere româneşti, a servi ţara şi poporul.

Contribuţiunile de orice gen se vor trimite pe adresa Societăţii „Progresul Silvic", Bucureşti, B-dul Tache Ionescu Nr. 31, cu menţiunea „pentru săptămâna forestieră".

Societatea Progresul Silvic.

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL

Şedinţa Adunării Generale Anuală — a 60-a — a Societăţii „Progresul Silvic" din ziua de 30 Iunie 1946

Şedinţa Adunării Generale anuală a Societăţii „Progresul Silvic" se deschide în localul Societăţii, din Bucureşti, Bv. Tache Ionescu Nr. 31, în ziua de 30 Iunie 1946, la orele 10 dim.

La ordinea de zi a Adunării sunt următoarele:

1. Dare de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946.
2. Raportul comisiei de cenzori asupra gestiunii Societăţii pe anul 1945;
3. Aprobarea Bilanţului şi Contului de venituri şi cheltuieli încheiat la 31.XII.1945;
4. Aprobarea proectului de buget pe anul 1946;
5. Alegerea pentru 1946—47 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.
6. Diverse.

Fiind a doua convocare şedinţa se deschide cu 97 membri prezenţi, după registrul de prezenţă.

Prezidează **d-l prof. C. C. Georgescu,** Decanul Facultăţii de Silvicultură dela Politehnica din Bucureşti şi preşedinte al Consiliului de Administraţie al Societăţii. Din biroul şedinţei fac parte d-nii: C. Rachieru şi Gr. Colpacci, vicepreşedinţi şi I. Zeicu şi St. Rodoteatu, membru în Consiliul de Administraţie, secretar de şedinţă fiind d-l T. Comes.

D-l Preşedinte C. C. Georgescu, constatând îndeplinirea tuturor formelor legale şi statutare declară deschisă cea de a 60-a adunare generală anuală a Societăţii.

D-l Preşedinte C. C. Georgescu rosteşte cuvântarea de deschidere a adunării, dând citire telegramelor omagiale trimise M. S. Regelui Mihai I, d-lui Dr. Petru Groza, Preşedinetle Cosniliului de Miniştri, d-lui Romulus Zăroni, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor şi D-lui prof. Traian Săvulescu, Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor. D-l Preşedinte expune realizările Consiliului de Administraţie al Societăţii

pe anul expirat, realizări obținute într'un spirit de armonioasă colaborare între membrii Consiliului și de activă susținere a străduințelor Guvernului pentru refacerea economică a țării.

La propunerea d-lui Președinte Adunarea generală salută cu aplauze prezența în mijlocul ei a doi venerabili pensionari ai Corpului Silvic, membri ai Societății: d. Gh. Nicolau — în vârstă de 89 ani — și d-l D. Danielopol — în vârstă de 78 ani —. Totodată d-l Președinte anunță împlinirea a 40 ani absolvirea primei serii de silvicultori având ca studii de bază bacalaureatul.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Președinte C. C. Georgescu dă cuvântul raportorilor Dării de Seamă asupra activității desfășurată de Consiliul de Administrație pe anul 1945—1946.

D-l St. Predescu, secretarul general al Societății, citește darea de seamă partea I-a, referitoare la activitatea profesional-culturală. Adunarea păstrează un minut reculegere în memoria colegilor decedați în anul 1945—1946.

D-l St. Constantinescu, casierul Societății, dă citire părții a IIa- a dării de seamă, referitoare la activitatea economică a Consiliului.

D-l C. Dragu, cenzor, dă citire procesului verbal de verificarea gestiunii Societății pe anul 1945.

D-l Președinte deschide discuția asupra dării de seamă prezentate de d-nii raportori. Adunarea aprobă darea de seamă prin aclamații și dă descărcare Consiliului de Administrație al Societății pentru gestiunea sa pe anul expirat.

D-l St. Constantinescu, casierul Societății citește proectul de buget propus de Consiliul de Administrație pe anul 1946, în sumă totală de lei 90.546.615, la venituri și tot atâta la cheltueli. Adunarea generală aprobă prin aclamații proectul de buget întocmit.

Conform prevederilor statutare, încetând mandatul Comisiei de cenzori, D-l Președinte C. C. Georgescu, propune alegerea pentru anul 1946 a următorilor cenzori și cenzori supleanți:

Cenzori d-nii: Pană Vasile, Dragu C-tin și Dumitru Ion.

Supleanți d-nii: Constantinescu Gh., Delavale I. și Dragomir I.

Se trece la ultimul punct al ordinei de zi.

D-l Președinte C. C. Georgescu adresează un îndemn tinerilor inginer. silvici absolvenți ai Facultății de Silvicultură pentru înscrierea în Societate. Totodată Domnia Sa transmite membrilor prezenți din provincie, un îndemn pentru activarea Cercurilor Regionale ale Societății.

D-l Vicepreședinte C. Rachieru, Secretar General al Min. Agr. și Domeniilor, subliniază rolul activ pe care trebuie să-l joace Corpul Silvic în opera de reconstrucție întreprinsă de Guvern.

D-l Președinte C. C. Georgescu, închee cuvântările printr'un apel adresat tuturor inginerilor silvici din țară pentru participarea la Congresul ce va fi organizat și anunțat la timp de Societatea „Progresul Silvic".

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi d-l președinte C. C. Georgescu, declară închisă cea de a 60-a Adunarea generală anuală a Societății „Progresul Silvic", mulțumind participanților pentru contribuția dată la lucrările acestei adunări.

Ședința se ridică la orele 13,40.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES-VERBAL

Adunarea Generală Extraordinară din 26 August 1946

Prezenți: Georgescu C. C., Ionescu Gh., Predescu St., Zeicu I., Colpacci Gr., și alți 40 ingineri silvici.

Ședința se deschide la ora 18,20 sub președinția d-lui Decan C. C. Georgescu.

La ordinea de zi este discutarea problemelor ce decurg din efectele secetei a căror rezolvare incumbă Corpului Silvic.

1. **D-l Inginer Dr. Th. Rădulescu** informează Adunarea de măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru combaterea efectelor secetei:

— s'a înființat o comisiune inter-ministerială, care coordonează lucrările tuturor departamentelor;

— s'a creiat un fond de 300.000.000.000 lei pentru ajutorarea regiunilor lovite de secetă;

— s'a stabilit că regiunile bântuite de secetă cuprind 22 județe;

— pentru salvarea vitelor din aceste regiuni, sunt necesare 20—50.000 vagoane frunzare.

Recoltarea frunzarelor, în cele 2 județe, se face de Stat pe cheltuiala sa, în care scop s'a destinat suma de 40.000.000.000 lei. In restul județelor, recoltarea se va face de către locuitorii amatori, pe contul lor. Costul frunzarelor recoltate din pădurile Statului și Persoanelor juridice, include numai valoarea manoperei, materialul dându-se gratuit.

In Deltă urma să se recolteze o mare cantitate de nutreț, dar, din ultimele rapoarte primite de Minister, cantitatea ce se va putea recolta va fi mult mai mică decât cea scontată.

D-l Gr. Colpacci expune scopul consfătuirii. Au fost convocați inginerii silvici din Capitală, atât în cadrul Soc. „Progresului Silvic" cât și în cadrul Direcțiilor din Minister și CAPS, pentru a se stabili programul lucrărilor ce cad în sarcina Corpului Silvic pentru combaterea efectelor secetei. Guvernul este hotărît să facă toate sacrificiile pentru salvarea populației și a vitelor. D-sa arată situația gravă din județele bântuite de secetă și propune următoarele:

1. Soc. „Progresul Silvic" să subscrie pentru ajutorarea sinistraților.

2. Inginerii silvici să contribue prin scris și conferințe pentru lămurirea populației.

3. In cadrul lucrărilor de serviciu, fiecare inginer, în deplasările ce face, să contribue și la lucrările de recoltarea frunzarelor.

4. In cadrul Direcțiilor silvice să se delege 2 ingineri silvici numai cu controlul lucrărilor de recoltarea frunzarelor.

D-l Gh. Luțescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului arată că Administrația CAPS a luat măsuri pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă, din proprie inițiativă, înainte chiar de a se numi Comisia interministerială de coordonarea acestor lucrări. Ulterior Casa Pădurilor a pus de acord măsurile cu măsurile luate de această Comisie, încadrând-o în programul general. CAPS-ul a dat dispoziții telefonice și telegrafice pentru lămuriri și completări urgente. Deasemenea s'au luat măsuri să se facă frun-

zare şi în judeţele nedeclarate ca bântuite de secetă. Se urmăreşte acum repartizarea şi transportarea frunzarelor de aici pentru a nu se pierde valoarea lor.

D-l I. Paladian, Directorul Comercialului CAPS, propune în cadrul Soc. „Progresul Silvic" ca funcţionarii instituţiilor silvice să contribue cu salariul pe 1/2 zi. Societatea să ia act că Administraţiile silvice au luat toate măsurile indicate de împrejurări pentru a se veni în ajutorul populaţiei din judeţele bântuite de secetă

D-l Gh. Ionescu, subadministrator al Casei Pădurilor, propune ca Soc. „Progresul Silvic" să dea imediat un comunicat prin ziare, prin care să se facă apel la toţi colegii din exterior să depună tot zelul pentru recoltarea frunzarelor. Se acceptă propunerea.

D-l C. Popescu, din Direcţia P. P. J. aduce la cunoştinţă Adunării că o mare parte din inginerii silvici sunt ocupaţi cu lucrările de reformă agrară şi cere să se intervină ca ei să fie scutiţi acum, de aceste lucrări.

D-l R. Stănescu, delegatul CAPS pentru conducerea lucrărilor de recoltarea frunzarelor expune cronologic măsurile luate de CAPS. S'au dat delegaţii D-lor Inspectori de Control General să plece imediat pe teren, pentru aplicarea normelor technice pentru recoltarea frunzarelor şi organizarea muncii. Preţul va varia mult în funcţie de regiuni. Lucrările trebuesc făcute urgent din orice sume au la dispoziţie Direcţiile şi Ocoalele Silvice, deoarece dacă se mai întârzie frunza se usucă şi cade. Propune să se intervină la Ministerul Domeniilor şi la Prefecturi pentru rezolvarea problemei aprovizionării cu alimente a lucrătorilor angajaţi la facerea frunzarelor. Relevă şi D-sa că inginerii silvici sunt ocupaţi cu reforma agrară.

In ceea ce priveşte recoltarea ghindei şi jirului s'au dat dispoziţiuni de către CAPS la 14 August a. c. Propune coordonarea, recoltarea jirului şi a altor fructe pentru uleiuri şi hrana vitelor.

D-l Th. Rădulescu face cunoscut că recoltarea jirului va face obiectul de discuţie în comisia interministerială, într'o şedinţă viitoare.

D-l Gr. Colpacci, propune ca şi sectorul silvic să aibă un comandament unic cu privire la măsurile de combaterea efectelor secetei, pentruca lucrurile să fie făcute armonic şi cu randament cât mai mare. Controlul general, Direcţia Silvică, P. P. J. şi CAPS să stabilească efectivul de control general şi fiecărui Inspector de control general să i se destine un anume sector.

D-l Preşedinte propune să ne numească o comisiune care să coordoneze lucrările Instituţiilor silvice.

D-l I. Paladian arată că dispoziţiunile de coordonare se dau de comisia inter-ministerială.

D-l Gh. Ionescu arată că s'au şi dat dispoziţiuni inspectorilor de control general ai Casei Pădurilor; o parte pleacă mâine restul poimâine. Aceştia trebuie să ia contact cu organele — locale ale tuturor departamentelor ce colaborează la lucrările de combaterea efectelor secetei.

D-l I. Zeicu, Director al Dir. P. P. J. evidenţiază imensa greutate de a se duce la bun sfârşit sarcina ce s'a impus Instituţiilor silvice. Frunzarele făcute de Stat pe contul său constitue o rezervă care se recoltează peste cantitatea recoltată de locuitori pe contul lor. Este deci necesar să se organizeze

munca. Intrucât mare parte din inginerii silvici sunt ocupaţi cu reforma agrară, trebuesc angrenate organele locale administrative, Corpul Silvic având conducerea technică a operaţiei.

D-sa remarcă epuizarea completă a tuturor fondurilor de deplasare, deci la costul recoltării se vor adăoga şi cheltuielile de administraţie. Propune să se dea instrucţiuni technice precise, pentruca materialul recoltat să fie unitar în toate regiunile vizate, fiind vorba de prestigiul Corpului şi inteesele Ţării.

D-l Subadministrator Gh. Ionescu arată că în pădurile Statului trebue să se facă 16.000 vag. frunzare, ceea ce revine la 800.000 grămezi frunzare pentru 85 ocoale, adică mai mult decât dublul grămezilor de crăci ce rezultă în mod normal anual dela CAPS pe întreaga ţară. Deci crede că este o imposibilitate să ducă la bun sfârşit sarcina impusă Casei Pădurilor. La stabilirea ei nu s'a ţinut seamă de realitate. Totuşi Casa Pădurilor va depune toate eforturile să se atingă o cantitate cât mai apropiată de cea impusă.

D-l I. Paladian propune ca la comisia ce merge pe teren să se alăture şi un inspector general administrativ.

D-l Şt. Predescu, Subadministrator al Casei Pădurilor propune să se acorde prime organelor silvice care se disting la recoltarea frunzarelor. Inginerii din Centrală să susţină opera recoltării frunzarelor prin orice mijloace de propagandă.

D-l Administrator Luţescu susţine aceste propuneri.

D-l Şt. Predescu, Secretar General al Soc. „Progresul Silvic", citeşte apoi comunicatul Soc. „Progresul Silvic" ce urmează să fie publicat în ziare şi care se aprobă.

D-l Preşedinte, în încheere arată că se ia act de delegaţia primită de d-l Gr. Colpacci şi-l roagă din partea Adunării să stărue pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pentru:

1. organizarea controlului lucrărilor de recoltarea frunzarelor în sensul celor discutate de Adunare.

2. cantitatea de frunzare ce urmează a fi recoltată să fie redusă la limitele posibilităţilor.

3. să se acorde prime organelor silvice ce colaborează la lucrările de recoltare.

4. să se pună la dispoziţia Instituţiilor Silvice fonduri pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare.

5. gratuitatea pentru materialul folosit pentru frunzare să se extindă şi la Societăţile forestiere particulare.

6. să se recolteze în special vâscul care este foarte căutat de vite şi care cuprinde multe elemente nutritive.

7. recoltarea frunzarelor să nu sustragă însă personalul silvic dela ocupaţiile lor pentru exploatări — de executarea cărora depinde aducerea la îndeplinire a obligaţiilor ce decurg pentru CAPS din convenţia de Armistiţiu şi convenţiile economice.

Şedinţa se ridică la orele 20 şi 30.

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU

PROCES-VERBAL Nr. 21

Şedinţa din 21 August 1946

Prezenţi d-nii: Bordea D., Ionescu I. Gh., Paladian I., Predescu Şt., Popescu V. C., Vişan Tr., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Prelungirea închirierii camerilor dela Govora Băncii Naţionale a României.

2. Diverse — Administrative.

Şedinţa se deschide la ora 18, sub preşidenţia d-lui Şt. Predescu, secretar general al Societăţii, fiind considerată ca şedinţă a Comitetului de Direcţie, rămânând ca hotărîrile luate, să fie ulterior ratificate de plenul Consiliului de Administraţie.

Se hotărăşte:

1. Aprobă prelungirea închirierii dela 1—15 Septembrie 1946, a celor 27 camere din vila „Sylva" dela Govora, Băncii Naţionale a României cu o reducere de 30% din preţul tarifar al camerilor. Pentru servicii se va plăti cota respectivă la tariful integral al camerei, fără reducere.

2. Consiliul deleagă pe d. Comes, cu prezentarea datelor necesare pentru alcătuirea memoriului cerut de A. G. I. R., în vederea Congresului internaţional al Technicienilor, ce se va ţine la Paris.

3. Se aprobă trimeterea gratuită a Revistei Pădurilor dela 1.I.1946, către Comission internationale des Industries Agricoles, la Paris.

4. Aprobă ridicarea contra cost a 50 kg. săpun, aprobat de Sucretariatul de Stat al Aprovizionării.

5. Aprobă plata sumei de lei 40.000 (patru zeci mii) pentru o consultare juridică şi redactarea unei acţiuni, de către d-l avocat V. Bercescu.

6. Aprobă referatul d-lui Consilier St. Rodoteatu, în legătură cu admiterea ca membru corespondent a d-lui inginer Gheorghe Vasiliev, Director General la Sovromlemn.

7. Aprobă înscrierea în Societate a d-lor ingineri silvici: Stratan A. Dumitru şi Văetuş I. Toma.

Şedinţa se ridică la orele 19.

p. **Preşedinte**, (ss) ŞT. PREDESCU

p. Secretar General, (ss) **Ionescu Gh.**

PROCES-VERBAL Nr. 22

Şedinţa din 16 Septemvrie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Colpacci Gr., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu V., Lissievici V., Manole H., Pană Gh., Popescu C., Predescu St., Zeicu I.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşidenţia d-lui Gr. Colpacci, vice-preşedinte

La ordinea de zi:

1 Activitatea Corpului Silvic în combaterea urmărilor secetei.

2. Diverse — Administrative.

Se deschide şedinţa intervertindu-se ordinea de zi.

Administrative.

1. Institutul internaţional de agricultură din Roma roagă Societatea să reia trimiterea revistei, întreruptă în 1943. Se aprobă contra schimb de publicaţii.

2. Domeniile U.D.R. trimit o telegramă prin care solicită intervenţia Societăţii la Ministerul de Interne pentru oprirea devastării unei păduri care îi aparţine. Se dă delegaţie d-lui B. Borovschi pentru supliment de informaţie, urmând a se face intervenţia solicitată.

3. Se citeşte şi se ia act cu satisfacţie de procesul verbal de alcătuirea Cercului Regional dela Cluj.

4. Se aduce la cunoştinţă încetarea din viaţă a colegului Dănilă Roşu, Directorul Regionalei Cluj. Se păstrează un minut de reculegere. Se hotărăşte trimiterea unei telegrame familiei.

4. Se repartizează Secţiei Culturale adresa redacţiei Marii Enciclopedii Agricole, prin care se cer date bibliografice referitoare la membrii Corpului Silvic, pentru a fi publicate în volumul VI. Secţia Culturală va întocmi un tabel nominal care va fi supus aprobării Consiliului.

5. D-l Casier Şt. Constantinescu citeşte procesul verbal prin care se propun unele reparaţii la vila Sylva din Govora. Se aprobă facerea reparaţiilor în ordinea urgenţei.

6. Se repartizează Secţiei Culturale referatul d-lui ing. I. Lupe privitor la lucrarea d-lui ing. St. Rubţov, asupra perdelelor de protecţie.

7 D-l Gr. Colpacci face o expunere asupra mersului acţiunii de combaterea efectelor secetei, Societatea subscriind suma de lei 3.000.000, din care 1 milion depuşi prin Frontul Plugarilor, iar 2 milioane se vor înmâna la Iaşi prin delegaţie. Se deleagă în acest scop d-nii: Gr. Colpacci şi Gh. Ionescu. Se hotărăşte trimiterea unui apel colegilor din exterior pentru participarea activă la acţiunea de ajutorare. Se va cere să se răspundă în vederea întocmirii unei dări de seamă.

Şedinţa se închide la orele 20.

p. **Preşedinte**, (ss) G. COLPACCI

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 23

Şedinţa din 27 Septemvrie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Boldur M., Constantinescu St., Colpacci Gr., Ene Mircea, Ionescu Gh., Nettea C., Popescu C., Pană Gh., Paladian I., Predescu St., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşedinţia D-lui Gr. Colpacci, vice-preşedinte.

La ordinea de zi:

Diverse — Administrative.

1. Sindicatul CAPS. solicită sala de festivităţi pentru ziua de 28 Septembrie crt. Se aprobă cu condiţia ca la 3 şedinţe să facă curăţenie.

2. Cererea Soc. Româno-Americană de a i se acorda sala pentru 5 Octombrie crt., nu se poate satisface, deoarece sala este solicitată de CAPS., spre a fi închiriată pe un an. In acest scop se dă delegaţie secţiei administrative să trateze cu CAPS.

3. D-l B. Borovschi înaintează referatul privind delegaţia ce a avut relativă la defrişarea unei păduri a U.D.R. Se reînoeşte delegaţia până la rezultatul final.

4. Se aprobă înscrierea în Societate a D-lui Inginer Pantelimon Panciu.

5. Se amână pentru şedinţa viitoare chestiunea bibliografiilor membrilor Societăţii pentru Enciclopedia Agricolă.

6. D-l M. Boldur propune să se ceară dela CAPS. o zonă de protecţie în spatele Vilei Sylva din Govora. Se aprobă propunerea şi se dă delegaţie D-lui Ing. Dănciulescu, şeful Ocolului silvic Băbeni să alcătuiască un plan de situaţie al Vilei şi al terenului înconjurător necesar protecţiei imobilului.

7. Se aprobă sporirea salariului curierului Societăţii până la quantumul echivalent unui camerist dela CAPS., cumulate ambele salarii de la CEACS. şi Progresul Silvic.

8. D-l Gh. Pană citeşte referatul Secţiei culturale privind editarea lucrării D-lui Ing. Toma cu tarife de cubaj. Consiliul hotărăşte ca mai întâiu lucrarea să fie revăzută de D-l Prof. Stinghe, după care va hotărî. In acelaşi timp D-l Toma este rugat să aducă oferte dela tipografii pentru tipărire.

Lucrarea D-lui Ing. Rubţov urmează să fie văzută de D-l consilier M. Petcuţ.

9. Poeziile de propagandă forestieră ale D-lui Florin Iordăchescu sunt unanim apreciate şi se dă delegaţie Secţiei culturale să trateze cumpărarea.

10. Se propune să se retipărească Cartea Pădurarului. Chestiunea se repartizează Secţiei culturale, care va face propuneri.

Şedinţa se ridică la orele 19.

p. **Preşedinte,** (ss) G. COLPACCI

Secretar General, (ss) **Şt. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 24

Şedinţa din 11 Octombrie 1946

Prezenţi D-nii: Constantinescu St., Comes T., Eliescu Gr., Ene M., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Paladian I., Pană Gh., Predescu Şt., Rodoteatu St., Teodorescu Şt., Zeicu I.

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşedinţia D-lui Şt. Predescu, secretar general.

La ordinea de zi:

1. Diverse — Administrative.

1. D-l Şt. Predescu citeşte darea de seamă asupra exploatării Vilei din Govora. Se ia act cu satisfacţie de buna administraţie şi rezultatelor favorabile ale exploatării.

2. Situaţia bibliotecarului Tacu. Se citeşte raportul asupra gestiunei şi constatările lipsurilor băneşti, cari vor fi acoperite prin transmiterea către Societate a unui teren ce-l posedă d-sa la Predeal. Consiliul deleagă pe D-nii avocat I. Paniţă şi N. Paia să se deplaseze la Oradia Mare unde se află D-l Tacu spre a încheia actele legale.

3. D-l Pană citeşte referatul din partea Secţiei culturale privitor la cumpărarea de către Societate a volumului de poezii ale D-lui Florin Iordăchescu, în vederea tipăririi lor de Societate.

După discuţiuni Consiliul în unanimitate hotărăşte să se cumpere dreptul de editare şi proprietate, contra sumei de Lei: 10.000.000.

4. Se citeşte şi se aprobă oferta Societăţii pentru închirierea sălii de fetsivităţi CAPS.-ului pe un an cu suma de Lei: 72.000.000, rezervându-şi un număr de zile pentru conferinţele Cercului de studii şi adunarea generală.

5. Se aprobă Secţiei ARLUS. din INCOP. sala de festivităţi pentru ziua de 17 Octombrie crt. cu suma de 500.000 lei.

6. In urma referatului D-lui St. Contantinescu se aprobă scoaterea din inventar a rufăriei deteriorate dela Cămin.

7. Se aprobă înscrierea în Societate a D-lor: Ing. Aurel Gh. Mărcoiu şi Ing. C. Stănescu.

8. Se aprobă cererea d-lui Ing. pensionar Andrei Szabo de a fi scutit de cotizaţie. Pe viitor se va aproba dela caz la caz.

9. Cercul Regional Cluj trimite un raport asupra ceremoniei înmormântării defunctului ing. D. Roşu. Se aprobă cheltuelile ocazionale.

10. Pentru ciclul de conferinţe din acest an, se hotărăşte darea unui comunicat în Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor.

Şedinţa se ridică la orele 19,30.

p. **Preşedinte,** (ss) ŞT. PREDESCU

p. Secretar General, (ss) **Constantinescu Şt.**

POŞTA REDACŢIEI

Ing. I. Diaconu — Dir. Silv. Craiova — şi **ing. J. Filipovici** — Lugoj. S'au primit scrisorile prin care ne anunţaţi colaborarea la discutarea problemelor propuse pentru Congres. Aşteptăm textul comunicărilor.

Ing. Gab. Ciuta — Dir. Silv. Bistriţa. — Comentariul în jurul „liceului forestier" apărut în Suplimentul Revistei, poate fi reluat şi desvoltat într'un referat la Congresul din acest an. Plecând dela acest exemplu. Colegii din regiuni similare ale Ţării vor putea prezenta deasemeni referate cari să se încadreze în problema generală a orietării profesionale.

Ing. I. Calciu — este rugat să treacă pe la redacţie.

Ing. V. Şesan. — Problemele locale de ordin profesional pot găsi adeseori pilde şi sugestii utile în metodele de lucru adoptate la diferite unităţi din Ţară. Suntem convinşi că ne-aţi putea trimite un preţios material de colaborare şi din acest domeniu.

*

Rugăm pe toţi **abonaţii revistei** să anunţe la Administraţie schimbările de adresă intervenite, pentru a se evita astfel pierderile şi restituirile.

*

Rugăm pe **colaboratorii noştri** să ne trimită articole cât mai scurte, dată fiind scumpirea excesivă a tiparului în ultimul timp. Lucrările care depăşesc capacitatea revistei, îşi vor putea găsi prilejul de prezentare printre referatele Congresului din acest an, urmând a fi tipărite în volum.

*

* * *

PROPORŢIA MEMBRILOR SOCIETĂŢII *faţă de numărul total al inginerilor silvici din ţară se desprinde dintr'un calcul elocvent făcut pe marginea datelor pe care ni le furnizează Colegiul Inginerilor. Astfel, la data de 17/X/1946 numărul inginerilor înscrişi în secţia „Silvică" a Colegiului Inginerilor era 1370. (Se ştie că înscrierea în Colegiu este obligatorie). La aceeaşi dată numărul membrilor activi ai Societăţii „Progresul Silvic" era de 956 (844 activi şi 112 pensionari). Totalul inginerilor silvici neînscrişi — în Societatea lor — este deci de 425, ceea ce înseamnează 31%! Revista Pădurilor pierde cu aceşti colegi neînscrişi şi deci neabonaţi, totatâţia cititori şi colaboratori activi ai paginilor sale de studii, comentarii şi cronici. Semnalăm deocamdată doar acest aspect al problemei, îndemnând pe colegii membri activi ai Societăţii să călăuzească paşii tinerilor ingineri silvici pe calea unităţii şi solidarităţii noastre profesionale. Asupra acestei probleme vom reveni în numărul viitor al revistei.*

Redacţia.

* * *

ERATĂ. Dintr'o eroare a Redacţiei, a apărut numele d-lui M. P. Florescu ca autor al necrologului regretatului ing. insp. silvic Caloianu N. Budu 3n Nr. 9—10 al Suplimentului Profesional, al cărui autor este de fapt d-l ing. AL. COJAN, dela Dir. III-a Silvică Bacău.

S U M A R U L

Suplimentului Profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946

Articole — Editoriale:

		Nr.	pag.
Cristea C.:	Politica de Stat al lemnului şi politica forestieră	5— 8	2
Burculeţ M.:	Consideraţiuni asupra noului Statut al funcţionarilor publici	9—10	2
Vişan Tr.:	Incadrarea Corpului Silvic în funcţiunile prevăzute de noul Statut	11—12	2
Ciuta Gab.:	Intensificarea învăţământului silvic . . .	11—12	9

Cronica Profesională:

Redacţia:	Moţiunea secţiei silvice a celui de al 16-lea Congres AGIR. (1945/46)	5— 8	8
„	Serbarea sădirii arborilor	5— 8	10
„	Activitatea Societăţii Studenţilor ingineri silvici	5— 8	11
„	Adunarea generală extraordinară a tehnicienilor silvicultori şi agricoli de grad mediu şi inferior	5— 8	12
„	Regulamentul fondului de educaţie al Copiilor personalului silvic	5— 8	13
„	Contribuţia Societăţii „Progresul Silvic“ la acţiunea pentru combaterea urmărilor secetei. Comunicat	9—10	12
„	Rezultatul colectei pentru ajutorarea familiei I. Hunciag	9—10	13
„	Numirea unui Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pentru sectorul silvic	11—12	13
„	Instalarea noilor demnitari silvici la M. A. D. şi C. A. P. S.	11—12	14

		Nr.	pag.
Redacţia:	A 60-a adunare generală anuală a Societăţii „Progresul Silvic“	11—12	14
„	Congresul internaţional al tehnicienilor lemnului	11—12	21
„	Şedinţa comemorativă a subsecţiei de Silvicultură — ARLUS.	11—12	22
„	Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1946	11—12	26
Necrologie:			
† George Petrescu		5— 8	24
† Alexandru Ivănceanu		5— 8	26
† Aurel Negură		5— 8	27
† Atanase Nedelcovici		9—10	19
† Caloianu Budu		9—10	24
† Franz Czeck		9—10	25
† Constantin Pistol		9—10	26
Dela Societatea „Progresul Silvic“:			
Convocarea pentru a 60-a adunare generală anuală		1— 4	3
Darea de seamă a Consiliului de Administraţie dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946		1— 4	4
Statutele Societăţii „Progresul Silvic“		1— 4	19
Cercul de Studii Forestiere. Anunţ		9—10	28
Congresul forestier din 1947. Convocare		11—12	34
Săptămâna forestieră. Apel		11—12	36
Procesul verbal al Adunării generale anuale din 30 Iunie 1946		11—12	37
Procesul verbal al adunării generale extraordinare din 26 August 1946		11—12	39
Procese verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie . .		11—12	42
Informaţiuni:			
Insemnări — Mişcare în personal — Ştiri diverse			
Poşta redacţiei			
Publicaţiuni			
Sumarul Suplimentului profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946		11—12	47

BIBLIOTECA „ASTRA“ SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef: **Gr. Eliescu**

Redactor-responsabil: **At. Haralamb**

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu — **G. I. Ionescu**
D. Sburlan — **Ilie C. Demetrescu**
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:
Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Președinți: **C. Rachieru și Gr. Colpacci**
Secretar general: **Șt. Predescu**
Casier: **Șt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	**Filip C. Vasile**	**Popescu Gh. Const**
Borovschi B.	**Georgescu Vencu**	**Popovici Valer**
Boldur Mihail	**Ionescu I. Gh.**	**Purcăreanu Gh.**
Butoi Alex.	**Lissievici Vasile**	**Rodoteatu Sterie**
Comșia M. Aurel	**Manole Horia**	**Sburlan Dimitrie**
Comes Titus	**Marinescu Ionel**	**Vișan Traian**
Constantinescu Leu Ioan	**Nettea Constantin**	**Volosciuc Aurel**
Eliescu Grigore	**Pană Gheorghe**	**Teodorescu Ștefan**
Ene Mircea	**Paladian Ioan**	**Zeicu Ioan**

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . . 20.000 lei
„ „ „ „ particulari . . . . . 10.000 „
„ „ „ „ studenți, conductori și brigadieri . 5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: **Trasee și terasamente; Șosele forestiere**

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag.+10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI